

சுபமஸ் து.

விவேகபோதினி.

இந்துஸ்திரீகள் கல்வி அபிவிர்த்தியின்பொருட்டு
பிரகடனஞ் செய்யப்படும்.

எண்ணித்துணிக கருமந்துணிந்தபின்
எண்ணுவதென்ப திழுக்கு.

Second Edition.

VOL. 1.] 1887[வஸு செப்டம்பர்] [NO. 1.]

VIVEKA BODHINI.

A prosaical work in Tamil on the
practical morality of Hindu Ladies.

Published by

A. S. RAJOO CHETTY.

விஷயங்கள்.

(1) பெண்கல்வி.	(5) வீரதங்களின்பலன்.
(2) பொறுமை.	(6) விவாகம்.
(3) சிறுஞ்ஞந்தைகளைக்காப்பாற்
றும்முறைகள்.	(7) சுகாதாரம்.
(4) இல்லறம்பெரிதோ துறவறம்
பெரிதோ?	(8) உலக ஆஸ்தியான துமாயை.
	(9) கல்வியேகற்புக்குக்காவல்.
	(10) விடுகதைகள்.

MADRAS:

PRINTED AT THE J. R. PRESS, 67, ANNAPILLY STREET, MADRAS.

1887.

Price 3 pies.] Registered Copy-Right. [விலை ரூ. 3.]

உலக ஆஸ்தியானது மாயை.

நந்தேயத்தில் எத்தனையோபேர் தங்கள் தங்கள் பணம்பண்டம் தோட்டம் விளைநிலம் ஆகிய இவைகளே தங்கள் தெய்வமும், அவைகளே தங்கள் ஆன்ம லாபத்தைத் தரக்கூடிய பொருள்களும் என்று நம்பித் தங்கள் வாணனை வீணை கழித்து கடைசியில் நரகவேதனைக் காளாகின்றார்கள். ஐயோ! ஒருவன் உலகம் முழுவதையும் தேடியும் தன் ஆன்மாவை இழப்பனேல் அதனால் வரும் பயனெ ன்னை? அவன் தன் ஆன்மாவை மீட்க எதைத்தான் கொடுப்பான் ஆஸ்தியைச் சம்பாதித்தாலும் அப்பொருள் அவனுக்கு எவ்வளவுகாலம் துணைசெய்யும். அது தோன்றி மறையும் பின்னலைப்போல விரைவிலழிந்துவிடேமே. முன்னாறு நானூ று வருஷங்களுக்குமுன் ஆசிரியாவிற்கு மேற்கே சாலடின் என்னும் பெயருள் ள ஒருபெரிய அரசன் இருந்தான். அவன் வைத்திருந்த செல்வத்தினால் அவன் கீர்த்தி உலகமெங்கணும் பரவியிருந்தது. இருந்தும் அவன் மரணகாலம் சமீபி த்தவுடன் மரணாவஸ்தையிலிருக்கும்பொழுது மனஸ்தாபப்பட்டுத் தன் தானு திபதியை அழைத்துத் தன் மேற்போர்த்திருந்த வஸ்திரத்தை ஒருசட்டிமுனையி ல் மாட்டிக்கொண்டுபோய் வீதிகடோறுங்காண்பித்து இராஜா இராஜனாகிய சாலடின் என்பவருடைய திரளான ஜஸ்பரியத்தில் இப்பொழுது அவருடன் போவது இவ்வஸ்திரத்தைவிட வேறென்று மில்லையென்று அறிவிக்கும்படி கட்டளையிட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. கிசினிக்குச் சஷுத்தானாய் இருந்தமற்றொரு அரசனும் இவ்வாறே தன் அந்தியகாலத்தில் தன் செல்வங் களையெல்லாம் தன்முன் கொணர்வித்து அவைகளைப்பார்த்து மஹபுறமாய்த் தன்முகத்தைத் திருப்பி அழுதானாம். ஆதலால் உலகப்பொருளை வாஞ்சித்தி ருப்பாருக்கு இதுவேகதியன்றி வேறென்றில்லை. எத்தனையோ பொன்காத்த பூதம்போலத் தம்பொருளைப் பிறர்க்குங்கொடாது தாமமுத்பவியாது “சயார் தேட்டைத் தியார்க்கொள்வர்” என்றும்போலத் தியவருக்குத் தானஞ்செய்து தத்தளிக்கின்றார்கள். சகடக்கால்போல வருஞ் செல்வம் நிலைநிற்காதுபற்றிய ன்றோ ஓளவையாரும்—“உடமையும்வறுமையு மொருவழியில்லா - குடைநி ழலிருந்து குஞ்சரஜூர்த்தோர் - நடைமெலிந்தோரார் நண்ணினும் நண்ணு வர் - சிறப்புஞ்செல்வமும் பெருமையுமுடையோர் - அறக்கூழ்ச்சாலை யடை யினுமடைவர் - அறத்திடுபிச்சை கூவியிரப்போர் - அரசேடிருந்தரசாளினுமா ளுவர் - குன்றத்தனையிரு நிதியைப்படைத்தோர் அன்றைப்பக்கலே மழியினு மழிகுவர்” என்று அருளிச்செய்தார். அன்றியும் “பாடுபட்டுத்தேடிப் பணத் தைப் புதைத்துவைத்துக், கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள் - கூடிவிட்டி ல், காவிதான் போயினபின் யாரேயனுபவிப்பார், பாவிதான் தப்பணம்.” பின் “இன்னதரும்பொருளை ஈட்டுதலுந்துன்பமே, பின்னதனைப்பேணுது னுன்பமே - யன்ன, தமிழ்த்தலுந்துன்பமே யந்தோபிற்பா, லிழந்தலுந்துன்ப மே யாம். என்றபடி எல்லாவகையாலும் துன்பத்தை வருவிக்கும் இவ்வநித்திய ப்பொருளாற் பயனென்னோ! அப்பொருளை நீனைந்து நீனைந்து மனம் புண்ணு வதன்றி வேறோர்பயனையுங்காணேமே, இவ்வுலகைப்பொருளின் தேட்டத்தி லேயே மனதைச்செலுத்தினவர்கள் பின்பு ஐயோ! நாம்கொஞ்ச இன்பத்தின் பொருட்டு நெடுங்காலம் அளவின்ற துன்பத்தை யனுபவிக்கவழி உண்டாக்கி க்கொண்டோமேயென்று தங்களைத் தாங்களேநொந்துகொள்ளுவார்கள். இவ்வ ருமையாகிய மனிதப்பிறவி எமக்குக்கிடைத்தது கடவுளைவழிபட்டு முத்திப

கடவுள் துணை.

விவேகபோதினி.

முதற்பாகம்.

விநாயகர்துதி.

வேதவிராயகன் பாதம்பரவின்
கோதுவன்வவேக போதினி றாலே.

பெண்கல்வி.

கல்வி உடைமை, பொருள் உடைமை, என்கிற இரண்டினுள் கல்வி உடைமையே விசேஷித்தது. இந்தக் கல்வி உடைமையானது கல்வி ஆகாரத்தைக்கொடுத்தும்றுமைக்கடுத்தகாரியங்களை உணருகிறதற்கு இந்துதேசப்பெண்களுக்குக் கல்வி ஆகாரம் இல்லாமை யினால் அஞ்ஞானக்கடலில் முழுகியிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமாயிருக்கின்றது. பெண்கள் கல்விகற்பதினால் காதலனுக்கு அடங்கிடவாமல் அவமதிப்பார்களென்றும் வித்தியாகர்வத்தினால் கெட்டுப்போவார்களென்றும் இத்தேசத்தில் பெரும்பான்மையோர் பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பிப்பது தகாதென்று தூரக்ஷேபம் செய்கிறார்கள். பெண்களுக்குக் கல்வி முக்கியம் என்பதைச்சிலர் ஒப்புக்கொண்டாலும் அனேகர் பெண்கள் படித்து அவர்கள் உத்தியோகஞ்செய்து பொருள் சம்பாதிக்கப்போகிறார்களோ, அவர்களுக்குப் படிப்பிப்பது வீண்தான் என்றும் ஆக்ஷேபம் செய்கிறார்கள். தெய்வபக்தி, நற்குணம், விவேகம், இம்மூன்றையும் உண்டாக்குவதற்கு கல்வி கற்பிப்பதே யல்லாமல் பணம் சம்பாதிக்கிறதற்காகவோ? அல்லவே நல்லோர் பொருட்டுப் பெய்யும் மழை தீயோருக்கும் உபயோகப் படுகிறதுபோல் புத்தியின் வீர்த்திக்காக கற்கும் கல்வி உத்தியோகங்களுக்கும் உபயோகப்படுகிறதேதவிர, படிப்பதற்கு உத்தியோகம் காரணமென்று சொல்வது சாப்பிடுகிறதற்கே வாசிக்கிறதே யல்லாமல் வாசிக்கிறதற்கு சாப்பிடுகிறது அல்லவென்று சொல்லுதற்குச் சமமானமாயிருக்கின்றது.

முதலாவது, பெண்களுக்குக் கல்வி ஆவசியம் என்பதையும், கற்றபெண்களுக்கும் கல்லாதம் நிறையருக்கும் உள்ளபேதத்தையும் அடியில் சொல்லுகிறிருஷ்டாந்தத்தால் அறியலாம்.

ஆகாரம் சரீரத்திற்கு எவ்வளவு முக்கியமோ அப்படியே புத்திக்கு கல்வி ஆகாரமே ஆவசியமாகவிருக்கின்றது.

கடவுள் நமக்கு நாளுக்குநாள் வளருகிற சரீரத்தைக்கொடுத்திருந்தாலும் அதற்குத் தகுந்த செளக்கியங்களை நாம்தேடிக்கொள்ளாவிட்டால் சரீரம் வளர மாட்டாதுபோல் கடவுள் நம்மை ஞானஞ்ஞாமாவாக சிருஷ்டித்திருந்தாலும் கல்வி ஆகாரத்தைக்கொடுத்து புத்தியை அபிவிர்ந்தி செய்யவேண்டியது நம்முடைய கடைமையாயிருக்கிறது. நாம்வேலைசெய்தாலும், நித்திரைசெய்தாலும், நம் முஷ்டயமனம் இளைப்புமில்லை களைப்புமில்லை என்று ஆகாசமண்டலம் பூமண்டலம் முழுவதுஞ்சஞ்சரிக்கும் தன்மையுடையது. இப்படிப்பட்ட இரத்தமனசுக்கு கல்வித் துணிவு இல்லாவிட்டால் அச்சுயில்லாச்சகடம்போலவும்; கட்டுக்கடங்காக்காளைபோலவும் அது அங்குமிங்கும் அலைந்து நம்மைக்கல்லிலும் முள்ளிலும் இழுத்துக் கடைசியில் நரகம் என்கிற பாதாளத்தில் தள்ளிவிடும் என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமில்லை. இப்பொழுதுகாதலன்சித்தமும் மனையார்மனமும் ஒரே தன்மையாய் இருப்பதால் பெண்களுக்குக் கல்விபோதியாவிட்டால் எப்படிச் சன்மார்க்கத்தில் நிலைகொள்ளும்? காசுக்கு ஒரு குதிரைவேண்டும் அதுகாற்றாய்ப் பறக்கவும்வேண்டும் என்பது போல் படியாத பெண்களாயிருக்கவும்வேண்டும், உத்தமிகளாய் நடக்கவும் வேண்டும் என்றால் எப்படி மனோரதம் நிறைவேறும். கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசையா? மனிதர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமோ அவ்வளவு வித்தியாசம் கற்றவர்களுக்கும் கல்லாக்கயவர்களுக்குமுண்டு. கொலை, திருட்டு, பொய், இந்தக் குற்றங்களைச் செய்கிறவர்களெல்லாம் படிக்காத ஆண்பெண்மக்களேதவிர படித்த ஆண்பெண்மக்கள் அல்லவென்று இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருக்கிற அநேகதிருஷ்டார்த்தங்களினாலே படித்ததற்கும் படிக்காததற்கும் உள்ள வித்தியாசங்களை அறிந்துகொள்ளுகிறோம். மேற்குறிக்கப்பட்ட முகாந்தரங்களினாலும் கற்றவளேதுரைசாணி, கல்லாதமற்றவளே மடையசாம்பிராணி என்பதுபோலும்.

இரண்டாவது.—கல்வி பெண்களைக் கெடிக்காது என்பதற்கு திருஷ்டார்த்தம்.

க. “பெண்கள் கற்பதினால் தர்மமுதலிய சுகுணங்கள் அதிகரித்துக்காதலன்மேல் பக்தியும் விசுவாசமும் உண்டாகுமேதவிர அவர்கள் ஒருநாளும் புருஷனுரோகி ஆகமாட்டார்கள்.” இப்படிச் சொல்வதற்கு ஐரோப்பியஸ்திரீகளேதாரணம்—

உ. புருஷர்கள் கல்விகற்று நற்குணம் உண்டாகாமல் இருப்பதுபோல் ஸ்திரீகளிலும் சிலர்கல்விகற்றுப் பயனில்லாமல் போகலாம். இந்தக்காரணத்தைக்கொண்டு பெண்கள் படிக்கக்கூடாதென்று சொல்வது முற்றும் தப்பு.

ங. “ஒருவன் தன் பெண்சாதிக்குக் கண்ணிருந்தால் அந்நியபுருஷர்களைப்பிர்ப்பாள் என்று குருமுடைய விவாகஞ்செய்துகொள்ளச் சம்மதிப்பானா?” அப்படியே வித்தியாப்பியாசத்தினால்பதினாயிரத்தில் ஒன்று அகங்காரம் என்கிற

கடலில் மூழ்கிக்கெட்டுப்போனாலும் மற்றப்பெண்பிரஜைகளைப் படிப்பிக்கக் கூடாதென்று விலக்குவது யுத்தமல்ல.—

சு. குறுணிமையிட்டாலும் குருட்டுக்கண் நல்லகண் ஆகாததுபோல், சிலர்படித்தும் சீர்ப்படாமல் இருப்பது சபாவதுற்குணமேதவிர கல்வியால் வந்தகுற்றமென்று சொல்வது அசங்கதம்; மேற்சொன்னகாரணங்களினால் கல்வி பெண்களைக்கெடுக்காது என்பதை அறியவும்.—

மூன்றாவது.—முற்காலத்தில் பெண்கள் படித்தவர்கள். (உ) பெண்கள் கற்றால் காதலனுக்குத் தவி (ங) பெண்களுக்குக் கல்வி அழகே அழகு. இவைகளை அடியில்வரும் திருவட்டாந்தத்தால் அறிக.—

“பெண்கள் படிப்பது புராதனவழக்கமல்லவென்று சொல்வது தப்பித்தமே தவிர யதார்த்தமல்ல. திருவள்ளுவருடைய சகோதரிகளாகிய ஓளவை, உப்பை, உறுவை, வள்ளியம்மை முதலானவர்கள் கல்விற்று அனேகப் பிரபந்தங்களைச் செய்யவில்லையா? திருக்குறள்; நாலடியார், காசிகாண்டம் முதலிய நூற்களில் பெண்களுக்கு இருக்கவேண்டிய கற்பு லட்சணம் முதல்குணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.” இவைகளினால் முற்காலத்தில் பெண்கள் படித்தார்களென்றும் தற்காலத்திலும் படிக்கிறதற்காக அந்தநூல்களை யியற்றினார்களென்றும் தெரியவருகிறது.

பெண்கள் கற்கிறதினால் காதலனுக்கு ஒருமந்திரியைப்போலவும் பிள்ளைக்குத்தாய்புத்திமூதிகளைச் சொல்லுகிறதுபோல சிலவேளையில் தாயாகவும் காதலனுக்கு உதவியாயிருக்கிறார்.

பெண்களுக்கு மயிரழகும், உடைஅழகும், மஞ்சளழகும் அழகல்ல கல்வியே அழகு; ஏனெனில், மேற்சொல்லிய உலகச்சிற்றின்ப அழகுகளினால் மறுமைக்கு என்னபலன்? ஒன்றுமில்லை; எப்படியெனில், மறுமை அழகைத்தேடுவதற்கு கல்வி அழகை ஒரு அடிவேராகவும், மறுமை அழகை ஒருமரமாகவும் வைத்துக்கொண்டு அப்பெயர்ப்பட்ட அந்தமரமாகிய மறுமைக்குவேராகிய கல்வியில்லாவிட்டால் வேரில்லாமரம்போல் நம்முடைய மறுமைக்கு பிரயத்தினம் கல்வியிலாமையின் தன்மைதான். ஆகையால் மறுமைக்கு நற்காரியங்களை அறிந்துகொள்ளும்பொருட்டு பெண்களுக்குப் படிப்பிப்பதினால் உண்டாகும் கல்வி அழகு தான் அவர்களுக்கு மேலான அழகு.

பொறுமை.

பெண்களுக்குப்பொறுமை, யென்பது கணவன் என்ன சொன்னாலும் கோபங்கொள்ளாமலிருத்தலாம். பெண்பிள்ளையானவள் தன் கணவனைப்பிரீதி செய்து அவனுடன் ஒருமித்து வாழ்வதற்கு இப்பொறுமையே முக்கியமாம்.

விவேகபோதினி.

புருஷன் யாதொருகாரணமில்லாமல் பெண்ணாதியை திட்டினாலும், அடித்தாலும் அதனால் அவள் வருத்திக்கொள்ளாமல் அவற்றைப்பொறுத்து, கோபந்தணியும்படியாக அவனுடன் இனியவார்த்தைகளைப்பேசவேண்டும் ; அப்படிச் செய்யாமல் சிலர் எதிர்த்துப்பேசி அவனுடைய கோபத்தையதிகரிக்கச்செய்கிறார்கள். சில மூடப்பெண்கள் புருஷர்கோபத்தினால் ஏதாவது வைதார்களானால் பதிலுக்கு அவர்கள் அடமூடா ! உன் அந்தஸ்துக்குப் பெண்ணாதியைத்திட்டிவதும் ஒரு கேடா ! இன்னும் ஊரிலிருக்கப்பட்ட மற்ற பெண்களுடைய புருஷரைப்போல் நீயும் எனக்கு வேண்டியதெல்லாம் கொடுத்துவைத்திருந்தாயானால் உன்னைக்கையால்பிடிக்கக்கூடுமோ ? அப்போது எவ்வளவு அதிகாரம்பண்ணுவாயோ தெரியாது ; சிச் ! சீ ! ! அந்தமட்டில்வாயை மூடி ? ” வகையற்றமூளிக்கு வாயென்னத்திற்கு ” என்று அவனை மதியாமல் வாய்க்குவந்தபடியே பேசுகிறார்கள். இப்படிப்பேசும் பெண்களை ஊரார், இவள் அப்பா ! அடங்காதபிடாரி ! பசுவைப்போல் சாதுவான அந்தப்புருஷனுக்கு இந்தப்பிசாசு எங்கிருந்துவந்து பெண்டாய்வாய்த்தான் ! என்றுபலவாராய் இகழ்வார்கள். இப்படிப்புருஷனுடன் எதிர்த்துப்பேசி அவனைத்திட்டிகிற சண்டாளப்பெண்களுடைய கதியென்னவென்றால்,—

“ கொழுநந்தீறிற் குறுகிமுன்வைபவர்
உருவையாகப்பிறப்பர் உருதடிநெஞ்
சழலமாற்றவன்சீறும் அறிவிலோர்
சுழல்கட்கூகைப் பிறப்பில்சுழிவரால்.”

என்றபடி, அவர்கள்புலிஜன்மமாகப்பிறப்பார்களாம். வேறுசிலபெண்கள் தங்கள் கணவரள்தோகோபத்தினால்ஒருஅடிஅடித்தார்களானால், தலையிரையவிழ்த்துபேய்ப்பிடித்தவள்போல்காற்றில்ஆடும்படிவிட்டுக்கொண்டிகண்களில்நீர்தாரை தாரையாய்ப்பெருக அலக்கோலமாய்நடுத்தெருவுக்குவந்துகின்றுஅடபாவி ! இன்னும்உன்இஷ்டம் வந்தவரையில் என்னைஅடி ; கொல்லு ; அந்தப்பாவியுற்றிற் பெண்ணாய்ப்பிறந்து இந்தப்படுபாவிகையில் அடிப்படும்படியாய் விதித்தானே அந்தப்பாடும் பிரமா ! அவன்கோயிலிடிய ! என்று அலறியழுதுக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட அடிகளை உன்னிடத்தில் யார்படுவார்கள் ? இன்றையதினம் என்உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளுகிறேன் என்றுசொல்லிக்கொண்டு, ‘கிணறுகுளங்கள் இருக்கப்பட்ட இடங்களைநோக்கி ஊரார்சிரிக்க கூக்குரலிட்டு ஓடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட துன்மார்க்க ஸ்திரீயினுடைய புருஷன் இதற்கென்ன செய்வான் ? இவளுடைய மூர்க்கத்தைக்கண்டு திகிலடைந்து, அடடா ! இவளை, ஒரு அடிதலையில் அடித்ததற்கு நம்மை இவ்வளவு அவமானப்படுத்திவிட்டாளே, சண்டாளி ! இன்னும் இவள் எந்தப் பாடும்கிணற்றில் விழுந்து, நமக்கு என்னபழிதேடிவைக்கப்போகிறாளோவென்று அவன்பயந்து, அவள்பின்

னால் தன் பந்துக்களைக் கூட்டிக்கொண்டு அவனைப் பிடித்திழுத்துவர ஒழிகிறான். இவனுடைய தலைவதியைப்பாருங்கள். இப்படிப்பட்டபெண்களால் புருஷனுக்கு ஏதாவது சுகமிருக்குமா? இவர்கள் புருஷருக்கு காலமறிந்து சோறிடுவார்களா? இப்படிப்பட்டபடுலைகளை மனைவிகளாய்க்கொண்டகணவர் இவர்களால்யாதொருபலனையும் அடையாமல், கடைசியாய் அவர்களாலேயே வீணில் உயிரைவிடுகிறார்கள். அதனால்,—

எறியென்றெதிரிநின்பாள் கூற்றம்சிறுகாலே
அட்டில்புகாதாள் அரும்பிணி-அட்டதனை
உண்டியுதவாதாள் இவ்வாழ்பேஇம்மூவர்
கொண்டானைக் கொல்லும்படை.

என்றபடி, இப்படிப்பட்டபெண்கள் தங்கள்கணவரைக்கொல்லும் ஆயுதமென்றுசாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கண்ட விதமாய்த் தங்களுடையகணவரை நடுத்தெருவுக்கிழுக்கும் பெண்களை உலகத்தார் இகழ்ச்சியாய்ப்பேசி நடத்துவதுமல்லாமல் பிற்காலத்திலும் இவர்கள் கொடுமரகில் விழுந்தழிவார்கள். இப்படிப்பட்ட பழிக்கஞ்சாத பெண்ணோடுகூடி ஒருவன் வாழ்வதைவிட,—

இழுக்குடையபாட்டிற் கிசைநன்றுசால
ஒழுக்கம்உயர்குலத்தினன்று - வருக்குடைய
வீரத்தினன்று விடாரோய்பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தினன்றுதனி.

என்றபடி, தனியாயிருந்து வாழ்வதே உத்தமம். நற்குணமுள்ள ஸ்திரீகள் தங்கள் கொழுநர்விஷயத்தில் இவ்வாறாய் நடந்துகொள்ளத் துணிவார்களா? ஒருக்காலும் துணியமாட்டார்கள்:—

இனியகேள்வர் முனியிலெதிரின்று
துணிகொள்ளெஞ்சோடெதிர்பொழி—சொல்கலார்
அனைமுகள்வரெரியினு மன்பொடுங்
கணிவ்நெஞ்சகங் கற்புடைமாதரே.

என்றபடி, கற்புள்ளஉத்தமஸ்திரீகள், தங்கள்கணவர்கோபித்தால் அவர்களுக்கெதிரின்று கோபமுள்ளமனத்தோடு எதிர்வார்த்தை சொல்லமாட்டார்கள்; அன்றியும்; அப்படிப்பட்ட புருஷர்கள் அடித்தாலும் அன்புடன் மனமிகழ்ந்திருப்பார்கள். இவ்விதநடக்கையுள்ள ஸ்திரீகளுக்கல்லவோ உலகத்தில் அதிகமேன்மையுங்கீர்த்தியுமுண்டு? ஆகையால் பெண்கள் தங்கணவருடைய கோபத்தையும் இன்னுமுள்ள மாமி, மாமன் மைத்துனன் முதலிய சுற்றத்தாருடைய கோபவார்த்தைகளையும் பொருத்து அடங்கி நடக்கவேண்டும். அப்படி நடப்பதால் இவர்கள் தங்கள் கணவருக்குக்கீர்த்தியையுண்டாக்கி அதனால்தாங்களும் மேன்மையடைவார்கள்—

சிறுகுழந்தைகளைக் காப்பாற்றும் முறைகள்

(க) குழந்தைகளுக்கு ஒருவருஷம் செல்லுகிறவரையில் தகுதியான ஆகாரம், தாய் அல்லது நோவற்றதாதியின் முலைப்பாலேதான்; குழந்தைகளுக்கு இரண்டுமணிக்கு ஒருதரம் பால்கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் இராக்காலங்களில் இவ்வளவு அடிக்கடி கொடுக்கவேண்டியதில்லை.

(உ) தாய் அல்லது நோவற்றதாதியின் முலைப்பால்கிடைக்காமற் போகும்போது பசும்பால் அல்லது வெள்ளாட்டின் பாலைச் சிலவாரங்கள்வரையில் ஆழாக்குப்பாலில் அரைஆழாக்குத்தண்ணீர்வார்த்து இலேசாய்க்காச்சி கொஞ்சம் தித்திப்பு போட்டுக்கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் சிலவாரங்கள் கழிந்தபிறகு அதேபிரகாரம் ஒரு ஆழாக்குப்பாலுக்கு கால் ஆழாக்குத்தண்ணீர் வார்த்துக் காய்ச்சிக்கொடுக்கலாம்.

(ங) சிறுகுழந்தைகளுக்குப் பால்கொடுக்கிறதற்கு அல்லது பாலைவைத்துவைக்கிறதற்கு ஈயம், பித்தளை, செம்பினால்செய்தபாத்திரங்களை உபயோகிக்கக்கூடாது. கண்ணாடி அல்லது பீங்கான்பாத்திரங்களையாவது, மண்பாத்திரங்களையாவது உபயோகிக்கவேண்டியது. மேலும் இவ்வகைப் பாத்திரங்களை அடிக்கடிமிகுந்த ஜாக்கிரதையுடன் பற்று இல்லாமல் சுத்திபண்ண வேண்டியது மிகுந்த அவசியம்.

(ச) இங்கிலிஷ் ஷாப்புக்களில் சிறுகுழந்தைகளுக்கென்று தயார்செய்து சிறப்பாய்ச்சொல்லி விற்கிறபண்டங்களை வாங்கிச் சிறுகுழந்தைகளுக்குக்கொடுக்கவேகூடாது.

(ரு) பால்ண்டுகிற புட்டிகள் அல்லது பாலடை, கரண்டிகள்மூலமாயாவது சிறுகுழந்தைகளுக்குப் பால்கொடுப்பது மிகவும் அபாயகரமானது சிலசமயங்களில் இவ்விதமாய்ச்செய்வது குழந்தைகளுக்குநோயையும் மரணத்தையும் உண்டுபண்ணும். ஆகையால் தாய் அல்லது தாதி நேராய் முலைப்பால் கொடுத்துவளர்ப்பதே நல்லபழக்கம்.

(சு) சிறுகுழந்தைகளுக்கு இரண்டுமாதம் ஆகிறவரையில் ரொட்டி, கேக்ஸ், மாமிசம், காய்கறி, பழம், முதலியவற்றைக் கொடுப்பது மிகவும் அபாயகரமானவிஷயம்.

(எ) சிறுகுழந்தைகளுக்கு ஏழுமாதம் சென்றபிறகு, தாய் அல்லது தாதிமுலைப்பால் போதுமான ஆகாரமாய் இல்லாவிட்டால் அப்பொழுது கொஞ்சம் சூடுபுகொடுக்கலாம். ஆனால் ஒருவருஷஞ் சென்றபிறகு குழந்தைகளுக்கு ரொட்டி, சாதம்முதலானவைகளைக்கொடுத்துப்பாலை நிறுத்திவிடலாம். மேலும் குழந்தைகளுக்குப் பன்னிரண்டு அல்லது பதின்மூன்றுபற்கள்முளைத்துக்குழந்தைகளும் சவுக்கியமாயிருந்தால்தான் பாலேமறக்கும்படியாய்ச் செய்யலாம்.

(அ.) குழந்தைகளுக்கு காலையில் பால் அல்லது ஆகாரம்கொடுக்குமுன் னேஜலத்தில் நன்றாய்ச்சுத்திபண்ணி உடுப்பு உடுக்கவேண்டும். குழந்தைகளுக்கு மழை, தல்லது வெயில்காலத்திற்குத்தக்க சூடுகையான ஜலத்தில் ஸ்நானம் பண்ணிவைக்கவேண்டும்; அப்பொழுது எல்லா அவயவங்களையும் நன்றாய்ச்சுத்திபண்ணவேண்டும்; மேலும் தலையில் அழுக்கு, சுண்டுமுதலானவை சேராமல் நன்றாய்ச்சுத்திபண்ணவேண்டும்.

(ஆ.) குழந்தைகள் கைகால்முதலானவைகளை இலேசாய் அசைவுசெய்யும்படி அவர்களுக்கு உடுப்பு உடுக்கவேண்டும். சரீரத்தினுடைய எந்தபாகத்தையும் மிகவும் அழுத்திக்கட்டக்கூடாது.

(க) மழை அல்லது வெயில்காலங்களை அனுசரித்து அந்தந்த க்காலங்களுக்கேற்ற உடுப்புகளை குழந்தைகளுக்குப்போடவேண்டும். துணிவுடுக்காமல் குழந்தைகளைக்காற்றில் எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடாது. மேலும் குழந்தைகள் நித்திரைச்செய்யும் அறைகளில் சுத்தஆகாயம் (காற்று) தாராளமாய் வியாபிக்கச்செய்யவேண்டும்.

(க) இராக்காலங்களில் தாய் அல்லது தாதி குழந்தைகளைத் தங்கள்பக்கத்தில் வளர்த்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்தல் கெட்டவழக்கம்.

(க) குழந்தைகள் சீக்கிரத்தில் நடக்கவேண்டுமென்று தாய் அவசரப்படக்கூடாது. குழந்தைகள் தாங்களே மெள்ளமெள்ள சுவர், நாற்காலி முதலியவைகளைப்பிடித்துக்கொண்டு எழுந்து இருக்க வழக்கம் பண்ணவேண்டியது. அல்லது யாராவது சாக்கிரதையாய்க் குழந்தைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு நடக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். மிகுந்தசீக்கிரத்தில் நடைவண்டிகளை உபயோகிக்கக்கூடாது.

(க) குழந்தைகளுக்கு ஏதாவது வயிற்றுவலி, வாந்தி, சீதபேதி, இருமல் முதலியவியாதிகள் கண்டால் அசாக்கிரதையாயிராமல் உடனே சரியான வைத்தியர்களுக்குக் காண்பித்து நல்லமருந்துவாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும்.

(க) தாயார் அல்லது தாதி கர்ப்பம்தரித்ததாகத் தெரியவந்தால் உடனே குழந்தைக்குப் பாலேரிறுத்திவிடவேண்டியது.

(க) குழந்தைக்கு ஐந்துமாதமானவுடனே அம்மைகுத்தவேண்டியது. ஆனால், தாங்கள் வாசம்பண்ணுமிடங்களில் வைஞ்சுரிமிகுதியாய் இருந்தால் இன்னமச்சீக்கிரத்தில் அம்மைக்குத்தினால் மிகுந்தநன்மை.

இல்லறம்பெரிதோ துறவறம்பெரிதோ.

பிரமசரியத்தைக்கழித்து விதிப்படியொரு பெண்ணைவிவாகஞ்செய்து கொண்டு தனக்குத்தகுந்தபிரகாரம் திரவிய சம்பாத்தியஞ்செய்து ஒழுக்கவிதி

பிசுகாது நடந்துவருவது இல்லறநிலையென்றும், புத்திரகளத்திராசினிலும், பொருள்முதலியவற்றிலும் மனப்பற்றில்லாது தவம்புரியத்தக்க விடந்தேடித் தனிவாசஞ்செய்து பிரமஞானநிட்டையிலிருந்துவருவது துறவறநிலையென்றும் சொல்லப்படும். தொன்றுதொட்டிருானிகள் இல்லறம்பெறிதோ துறவறம் பெரிதோவென்று வெகுவாதத்தர்க்கவாதஞ்செய்து அவைகளைக்குறித்துப்பல வறுதூல்களிற் பேசியிருக்கிறார்கள். சிலர் இல்லறமே பெரிதென்றும் வேறு சிலர் துறவறமே பெரிதென்றும் சித்தார்த்தஞ் செய்திருக்கிறார்கள். சிருட்டி கருத்தர் சராசரப்பொருட்களுக்குள் நிலைபெறச்செய்திருக்கும் பிரமாணங் களொவ்வொன்றையும் உய்த்துணருங்கால் பிரமசரியம் இல்லறம் துறவறம் என்னும் மூன்றுநிலைகளிலும் மனிதர்முறையே பிரவேசித்துக் கிரிகை புரிந் திடின்திடியில் பூரணமான பேரானந்தநிலைகிடைக்குமென்றும் அவைகளு ள் நடுநிலையைவிட்டுப் பிரமசரியத்தினின்று துறவறநிலையிற் பிரவேசிப்பவர்கட் கு அத்தகைய வின்பம்வீனவது அசாத்தியமென்றும் தெளிவுறவிளங்கும். அஃது எவ்வாறெனின் தெய்வக்கூறுகள், சிவசத்தி யென்று இருவகைப்படுமென; இந்து ஞானிகள் சாதித்துவரும் குறிப்படையாளப் பொருட்களுக்கிசைய சருவலோகத்திலுமுள்ள ஜீவர்கள் ஆண் பெண் என்னும் இரண்டு அம்சங்க ளாகித் தத்தம் நிலைகளுக்கிசையத் தொழில்புரிந்த வருகின்றார்கள்.

ஆண்புறம் பிரத்தியட்சமாக விளங்குமாயின் சத்திமயம் சூட்சுமமாக அமைந்திருத்தலால் பெண்பால் மனங்கவரப் பெறுந்தன்மையும் பெண்புறம் பிரத்தியட்சமாயின் சிவமயம் சூட்சுமமாகப்பொருந்தி ஆண்பால் மனங்கவ ரப் பெறுந்தன்மையும் ஏறும்பு முதல் யானையீறான எத்தகையசீவர்களுக்கும் சாமானியமாயுண்டென்பது யாவருமறிந்த விஷயமாகும். மேற்கூறிய தன் மைகளிரண்டும் ஒன்றாகச்சேருவதால் பற்பலவின்பங்கள் ஜீவர்களுக்குண்டா கி அவைகள் ஆனந்தித்திருக்கவேண்டுமென்பது கடவுளுடைய சித்தத்திற்கி ணங்கிய விஷயமாயிருக்கிறது இல்லறநிலையே மேற்படி தன்மைகள் கிரம மாய் ஒன்று சேர்த்தக்கநிலையாம்; துறவறநிலை ஆண் பெண் தன்மைகளிலொ ன்றை ஒழித்து ஆனந்திக்கச்செய்யும். ஆகவே இல்லறத்திற் செல்லாது துற வறத்தில் நிலைபெறமுயல்வோர் மேற்படி ஆண் பெண் தன்மைகளில் ஒன் றைவேரறப்படுங்க வேண்டியிருப்பதால் பூரணவின்ப நிலைக்கு இடையூறுவந் து கடவுள் அதுபோகத்திற்கு இணங்க அமைந்திருக்கும் பேரானந்தம்குறை வடையுமென்பதற்கு ஐயமில்லை. ஆதலால் பிரமசரியம் இல்லறம் துறவறம் எ ன்ணும் ஆசிரமநிலைகளில் முறையே செல்வது தகுமேயொழிய பிரமசரியத்தினி ன்று துறவறத்திற் செல்லப்புகுவோர் கடவுளேற்படுத்திய பிரமாணங்களு க்கு இடையூறுவினைத்து நடக்க ஏதுவாகின்றனர். தெய்வம் சில விசேஷி

த்த காரியங்களைச் செய்து முடித்தற்பொருட்டு உலகத்தில் அவதாரபுருஷர்களை அகோரமான விசேடவிதிகளால் உற்பவித்து விளங்கும்படி செய்வதுண்டு, அவர்கள் தங்களிடத்தில் விளங்கியிருக்கும் பிரமாணங்கள் சாமானிய மனிதருக்குரிய வற்றினின்று வேறுபட்டிருப்பதையறிந்து இல்லறம் நடத்தத் தலைப்பட்டாது துறவறநிலையிலேயே இருந்து தாங்கள் முடிக்கக்கருதியவிஷயங்களில் கண்வைத்து நினைத்தகாரியம் முடித்ததன்பின் பூததேகத்தைக்கரைத்துவிட்டுப் பரிபூரணனந்தனை சோதிசுரூபமான சுத்தசைதன்ரியத்தில் கலந்துவிட்டனர். இதற்கு திராவிடநாட்டிலவதாரஞ்செய்த ஞானசம்பந்தர் நம்மாழ்வார் முதலியோரும் திருநாடென பூதபுராதன நூலில் பெயர்பெற்று விளங்கிய பூமியிலவதரித்த சற்குருவான அபிடேகபுருடரும் திருட்டாந்தங்களாவர். அவதாரபுருஷருக்கே யுரியலட்சணங்களைச்சாமானியபுருடர் அமைக்கப்புகின் அதபேரானந்தநிலைக்கு இடையூறுக முடியுமென்றயாவரு மறித்ததும்.

இதற்கிசையத்திருவள்ளுவரும் ‘ஒழுக்கத்துநீத்தார்பெருமைவிழிப்பத்து வேண்டுமபனுவற்றுணிவு’ என்றுகூறுகிறார். இச்செய்யுளில் ‘ஒழுக்கத்து’ என்பதால் துறவறஞ்சேர்வதன்முன் இல்லறத்தில் நிலைபெற்று தத்தமவருணர்ச்சிரமங்களுக்குரிய ஒழுக்கங்கள் தப்பாமல் நடக்கவேண்டுமென்றும் ‘பெருமை’ என்பதலால் இல்லறத்தினின்று துறவடைந்தவருக்கே மேலானகீர்த்தியும் இன்பமுமுண்டாகுமென்றும் விளங்குகிறது. சுராபாண்டியபுராணம், உபதேசகாண்டம், ஆச்சிரமவிளக்கப்படலம் (ஏ-வது) கவியில்:—

“ஆகியபயிக்கப் போசனரெல்லாமகவறவாசி கண்மருங்கே, ஓகையினிலை பெற்றிருத்த ல்னறத்திலுயர்ந்ததி லறமதாமென்ப” என்றுவருகிறது, அது போலவே விண்டுபுராணம், மூன்றாமம்சம், ஆச்சிரமதிருமவத்தியாயத்தில் ‘சந்நியாசிகளும் பிரமசாரிகளுமான பிக்ஷான்னபோசனர் யாருண்டோ அவரெல்லாம் கிரகஸ்தனிடத்திலேயே நிலைபெற்றிருக்கிறார்; ஆதலால் இல்லறமானது மேலானதாயிருக்கின்றது’ என்றுவரைந்திருக்கிறது. ‘துறவு, என்பதில் மனைவியோடுகூடப்போய்த் தவம்புரியும் வானப்பிரஸ்தநிலையுமடங்கும்.

யாம்மேலேயெடுத்துரைத்திருக்கிறபடியே இல்லறமேசிறந்ததாதலானும், இல்லறத்திலிருப்பவரே உலகத்தில்பெரும்பான்மையோராதலானும், அந்த அறநிலைக்குரிய சிறந்ததன்மைகளை உய்த்துணர்ந்து ஆனந்தநிலைக்குரிய இடையூறுகளையெல்லாம் தவிர்த்தற்கான உபாயங்களை யுசரித்து, திருவள்ளுவநாயனார் இல்லறத்திலிருந்தே மோட்சவின்ப மனுபவிக்கலாமென்றுணர்த்தற்பொருட்டு:—

“வையத்தள்வாழ்வாங்கு வாழ்வன்வானுறையுந்,
தெய்வத்துள்வைக்கப்படும்.”

என்றுரைத்திருப்பதற்கிசையவும், ஓனாவையார் அருளிச்செய்த திருக்குறளில்

“எள்ளகத்தெண்ணெயிருந்தனையொகக்குமே
உள்ளகத்தீசனெனினி.”

என்றபடியும் இவ்வறத்திற்குரிய ஒழுக்கநெறிகளையெல்லாம் பிசுமறக்கையாழ் ஒளிமயமாய்விளங்குந் தெய்வசிந்தனையுடையோராய் தாமரையிலுள்ள சலத்துளியைப்போல உலகசம்பந்தராயினும் உலகவிஷயங்களில் மனப்பற்றில்லாதவராயிருத்தலே பேராணந்தத்திற்கிடறாகுமென்றல்லோருமறியக்கடவர்.

விரதங்களின்பலன்.

அநுகர்கிருத்திகைமுதலான விரததினங்களில் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு காலையில் போஜனம் செய்து இராத்நியில் பலஹாரம்செய்வது சஹஜம்தான். இது லோகாச்சாரம் பரம்பரையாயிருப்பதால் தப்பொன்றுமில்லை. ஆனால் லர் செய்வதென்னவென்றால் இரண்மேணிவரைக்கும் தந்தசத்திகூட செய்யாமலிருந்து அதற்கப்பால் ஸ்நானம்செய்து ஈரவேஷ்டியை உடுத்திக்கொண்டு தேவஸ்தலங்களுக்கும்போய் அவ்விடத்திலிருந்துவந்து, அந்த ஈரவேஷ்டியுடனே பாணகபலகாரம் செய்கிறார்களே இதிலேயாநமக்கு மோகனமும் நற்பலனும் கிடைக்கப்போகிறது? இம்மாதிரி விரதத்தினால் நமக்கு துன்பம் நேரிடுதே ஒழிய இன்பம் ஒன்றுமில்லை. அத்துன்பம்யாதெனில், சாப்பிடாமலிருப்பதினால் பசி, தலைவலி, ஈரவேஷ்டி உடுப்பதினால், சரம்முதலியநோய்கள், இன்னும் இவ்விதமான நோய்களும் சம்பவிக்கின்றன. இன்னும் சிலருடையவழக்கம்யாதெனில் வீட்டில்பெரியவர்கள் பாணகஒருபொழுது இருப்பதற்குக்கோபித்துக்கொள்ளப்போகிறார்களென்று, அவர்களுக்குத்தெரியாமல்வது அவர்கள் வெளியேபோயிருக்கும் சமயம்பார்த்தாவது பலகாரம்சாப்பிடுகிறது. இப்படி எல்லாம் செய்வதுலாநமக்குப்பலன்கிடைக்கப்போகிறது. ஆகையால் பெண்கள்தான்? இம்மாதிரியானவிரதங்களை நீங்கள் உடைத்தாயிருப்பீர்களென்று நான் நம்பவில்லை. அப்படியிருந்தபோதிலும், அவ்விரதங்களை எல்லாம்விட்டு மூன்றுவேளையும் நன்றாகசாப்பிட்டால் அதுவே அதிகபலனைத்தரும். அப்படிபத்தியாயிருக்கவேண்டுமானால் ஸ்வாமியை மனத்திலியானம்செய்தால் அதுவே நலம். அப்படியும்ல்லாமல் ஸ்திரீகள் பெரியவர்கள் சிறிய பெண்களுக்கு ஒருபொழுது இருந்தால் அந்தபலன்கிடைக்கும் இந்தபலன்கிடைக்கும் என்று சொல்லி அவாள்மூன்றுவேளை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறதைக்கெடுத்து ஒருபொழுதிருக்கச் செய்கிறார்களே ஐயோ! பரிதாபம்.

விவாகம், விவாகமானது எட்டு வகைப்படும்.

- (க) பிரமம்.—பிரமச்சாரிக்குக் கன்னியைத் தீமுன்னர்கொடுப்பது.
- (உ) பிரசாபத்தியம்.—தலைமகன் இனத்தார்வேண்ட தலைமகளின் இனத்தார் உட்பட்டவனைத் தீமுன்னர் கொடுப்பது.
- (ஈ) ஆரிடம்.—ஒன்றிரண்டு பசுவும், எருதும், வாங்கிக்கொண்டு கன்னியைத் தீமுன்னர் கொடுப்பது.
- (சு) தெய்வம்.—வேள்வியால்வந்தகன்னியைத் தீமுன்னர்கொடுப்பது.
- (ரு) கார்த்தருவம்.—கொடுப்பாரும் கேட்பாருமின்றி இருவரும் தன்னந்தனிபோகையில் எதிர்ப்பட்டு தாமேகூடுவது.
- (க) ஆசரம்.—பெண்களுக்குப் பொன்பூட்டிச் சுற்றத்தாருக்கு பொன் வேண்டியுளவும் கொடுத்து கொள்வது.
- (எ) இராக்ஷதம்.—பெண்களின் இனத்தார் உடன்படாதிருக்க வல்திற கொள்வது.
- (அ) பைசாசம்.—நித்திரையிலிருக்கும் பெண்ணைக்கூடுவது.

பெண்பாலரில் பெரும்பாலாரும் ஆடவரில் சிறுபான்மையோரும் விவாகவிதம்பத்தை அபியாதிருத்தலால் மேற்கண்ட எண்வகை விவாகத்தின் கருத்தை வெளியிட்டோம். பிரமம், தெய்வம், ஆரிடம், பிரசாபத்தியம், ஆகிய இந்நான்கும் பிராமணருக்கு அடுத்தவைகளென்று மனுதர்மசாஸ்திரம் ஒருபடியிலிருந்து சாதிக்கின்றது. அவைகளுக்கு லாப உத்தேசமில்லை. கார்த்தருவம், ராக்ஷதம், ஆகிய இவ்விரண்டு விவாகங்களும் ஸுத்திரியர்களுக்கு உரியவைகள். கார்த்தருவம் பரஸ்பர இச்சையால் உண்டாவது, வைசியர்களுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் உரியது ஆசரம்.

சுகாதாரம்.

நம்முடைய சரீரமானது சதை, எலும்புகளால் ஆக்கப்பட்டு, இவைகளின் இடை இடையே இரத்தப்பைகளும் நரம்புகளும் உள்ளதாய் தோலால் மூடப்பட்டிருக்கின்றது. சரீரத்தில் சுவாஸக்கருவிகளும், இரத்தஜட்டத்திற்கு வேண்டிய கருவிகளும், ஜீரணக்கருவிகளும், மனோகருவிகளும் உள்ளன.

அன்னபானுதிகள் தகித்து தேகத்தைப்போஷிக்கின்ற விதத்தைப்பற்றி முன்பு கூறுவோம்; ஜீரணக்கருவிகளள்ளின், வாய், இரைக்குடல், இரப்பை, சிறுகுடல்கள், பெருங்குடல்கள், கல்லீரல், கீணையம் (Pancreas), முதலியனவாம்.

ஆகாரம், வாய்குட்சென்றவுடனே பற்களால் மெல்லப்பட்டு, மெல்லும் போது வாயில் சுரக்கின்ற நீருடன் கலந்து மிருதுவான பின்பு விழுங்கப்படும். அப்படி விழுங்கப்படும் கவளம், தொண்டைக்குட்சென்று, இரப்பை வழியாய்க் கீழ்க்கிறங்கி, தீனிப்பையில் விழுகின்றது. இப்படியொருவேளை யுட்கொள்ளப்படும் அன்னபனாதிசு, இரப்பையுள் சென்றபிறகு, இரப்பை அவைகளை நன்றாகப் பிசைந்து மசியச் செய்கின்றது. இப்படி மசிந்துகொண்டிருக்கும் அப்பொழுதே ஜாடராக்கினின்னும் ரசமானது தீனிப்பையில் இருந்து உண்டாகி மேற்படி பதார்த்தங்களுடன் கலந்து கொள்ளுகிறது. பின்பு ஆகாரத்தின்கீறும் பால்போலாம். இப்படி எல்லாங்கலந்து உண்டாயினதற்கு அன்னப்பாகு என்று பெயர். இது பின்பு சிறுகுடலில் இறங்கும்; அங்கே பித்தநீரும், கனையநீரும் (Pancreatic juice) வந்து அதனுடன் கலந்து அதை ரசம்வேறு திப்பிவேறும் ஆக்கிவிடும், திப்பியானது மலதாரை மார்க்கமாய்ப்போய் வெளியாகின்றது; திப்பிகழிந்த அன்னரசம் சிறுகுடல் மார்க்கமாய்ப் போகும்போது ரசாயனி (Lacteals) என்னும் நரம்புகள், அன்னரசத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு ரசதாரைக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து விடும். பின்பு அன்னரசம் ரசதாரைவழியாக மேலே சென்று கழுத்திற்கு அடியில் இடதுபக்கத்திலுள்ள புஜநாளத்திற்குப்போய், கெட்டரத்தத்தோடு கலந்து, இருதயமலத்துட் சென்று பிறகு அதிலிருந்து துரையீரலுக்குப்போய் நல்ல ரத்தமாகி தேகத்தைப் போஷிக்கின்றது. இதுதான் போஜனத்தினின்றுபோம்வதாம். இதனால்தான் நாம் உயிர் வாழ்வதும் பலனைப் பெறுவதும்; ஆகவே குடல்தான், நம்முடைய சரீர முழுமைக்கும் ஆதாரமாயும், குறைந்துபோகும் சதைமுதலியவைகளை வளர்க்க வது உள்ளதாயும் இருக்கின்றது.

முற்றிற்று.

அறிவிப்பு

முன்பணம் (மணியூட்டர்) அனுப்புவோருக்கு மாத்திரம் புத்தகம் அனுப்பப்படும்.

ஒரு புத்தகமுதல் பத்து புத்தகம் வரைக்கும் தபாற்கூலி அனு அரை.

இச்சகுசிகை பிரத்தியேகமாய் ஸ்திரீகளுக்கென்றே பிரசுரஞ்செய்துவருகிறபடியால் இதில் வெளியிட கடிதம் எழுதுவோரும், புத்தகம் கமிஷனுக்கு வாங்கிவிடக் விருப்பமுள்ளோரும், தங்கள் மேல்விலாசத்தையும், விற்கப்படுமிடத்தையும் அடியிற் கையொப்பமிட்டவர்பேருக்கே அறிவித்தல்வேண்டும்.

அ. சி. இராஜசெட்டி,

86, தப்புசெட்டி வீதி,

சென்னை.

ன்பம் பெறும்பொருட்டேயாம். சரீரங்கருப்பையினழியினுமழியும், பிறந்தவுடனழியினுமழியும், பாலாவத்தையினழியினுமழியும். தருணாவத்தையினழியினுமழியும், விருத்தாவத்தையினழியினுமழியும், எப்படிய இச்சரீரம் அழிவது உண்மையேயாம். அழியுங்காலமோ தெரியாதே. “இன்றைக்கிருந்தாரை நானைக்கிருப்பரென் மெண்ணவோகிடமில்லையே, இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவியாய்க்குமோ யாவதுவருமோ அதுவுந்தெரியாதே. ஆதலால் இச்சரீரம் உள்ளபோதே இதனது நிலைமையைறிந்து பெருங்கருணைக் கடலாகிய கடவுளை வழிபட்டி உய்யவேண்டும்.

கல்வியேகற்புக்குக்காவல்.

கல்விகற்காதபெண்கள் எவ்வளவோ அழகுள்ளவரா யிருந்தபோதிலும் அவர்களுடைய அழகு எட்டிப்பழம்போலும் பிணத்தை அலங்கரித்தது போலும் பிரயோசனமற்றதாயிருக்கிறது. அவர்களுடைய வார்த்தையைக் கேட்கவும் புத்திமான்களுக்கு எவ்வளவும் இஷ்டமிராது.

அவர்களிடத்தில் பேசினால் நமக்கிருக்கிற புத்திகூட கெட்டுப்போய்விடும். சில புருஷர்கள் தங்கன்பத்தினிகள் எவ்வளவோ அழகுள்ளவர்களாயிருந்தபோதிலும் அவர்கள் படியாதவர்களாயும் மதுரமான சம்பாஷணை செய்யத் தகாதவர்களாயும் இருந்தால்,

“வீட்டுப்பெண்சாதி வேம்பும் நாட்டுப்பெண்சாதி கரும்பும்” என்பது போல் சொந்தஸ்திரீகளை விட்டுவிட்டு, மூதேவிக்குச்சமானமான சொற்ப பழப்புப்படித்த தாசிகள்பாதமே சரணாகதியென்று ஓடுகிறார்கள். தாசிகள் கொஞ்சம் கல்விகற்று மதுரமாய்ப்பேசுவது இதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது.

பெண்கள் படித்திருந்தால் அழகில்லாதவர்களாயிருந்தபோதிலும் அவர்களைப்புருஷர்கள் விரும்புவார்கள். ஆகையால்பெண்களின்கல்வியே புருஷர்கள் தாசிவீடுபோகாதிருக்க முக்குயமான பாதையாயிருக்கிறது.

புருஷர்கள் அன்னிய தேசத்திற்குப்போயிருக்கும்போது அவர்கள் அனுப்புகிற அந்தரங்கமான கடிதங்களை ஸ்திரீகள் வாசிக்கத்தெரியாமையால் அன்னியபுருஷர்களிடத்தில் கொடுத்த வாசிக்கச்சொல்வதும் அவர்களைக் கொண்டேபதில் எழுதுவதும் வழக்கமாயிருக்கிறது. பொருளுக்குத் திருடனையும் கிளிக்குப்பூனையையும் பசுவுக்குப்புலியையும் காவல்வைப்பதுபோல் ஸ்திரீகளுடைய அந்தரங்கங்களை அன்னிய புருஷர்கள் அறிந்து கொள்ளுகிறது எவ்வளவு பிரமாதமானகாரியம்?

அவர்கள் படித்திருந்தால் சுயமாகக் கடிதங்களை வாசிக்கவும் மறுமொழிஎழுதவுங்கடும். ஆகையால் ஸ்திரீகள் படியாமையால்தான் புருஷர்களுக்கு இப்பேர்ப்பட்ட நஷ்டங்களும் உண்டாகின்றது. ஆனால் படித்து அதிகபுத்தியும் விவேகமும் உடையவர்களாயும் கெட்டவிஷயங்களில் பிரவேசியாமல்

விவேகபோதினி.

நல்ல விஷயங்களையே சாடி புருஷர்களிடத்தில் அதிக அன்பும். விசுவாசமுள்ளவர்களாயும் தக்கபடி நடந்துகொண்டால் புருஷனும் பரஸ்திரீகளை யிச்சிக்காமல் தன் இல்லாளிடத்திலே இருந்து அவளால் இவனுக்குவேண்டிய சகாயத்தையுமடைந்து சுகமாய் இல்லாளிடத்திலே வாழ்வான்.

விடுகதைகள்.

அடி அடி தென்னஞ்தோலை அதிலொருபையன்காவல், முத்தியாசெட்டிகாவல், முத்தியாமுதலிகாவல்; இத்தனைக்காவலுக்குள்ளே எப்படிவந்தாய்பெண்ணே? குருவியுங்குண்டிரங்கி; குறவனும் கண்சாய்ந்து சாலவாசலிலே நான்சந்தோஷமாய் வந்தேன். = பெருச்சாளி. (க)

சங்கிலி சரப்பளி போட்டுக்கொண்டு எங்கடி போராய் இராமக்கா நீதொட்டுக்கொண்டாய் நான்தவறிக்கொண்டேன் நீகாதத்திலே நான்தூரத்திலே. = தேள். (உ)

முள்ளமுள்ளுக்குள்ளே முந்திரிதோப்புக்குள்ளே வைக்கோல்போருக்குள்ளே ஒருமாணிக்கம் கண்டெடுத்தேன். = பலாப்பழம். (ஈ)

நாலுக்கை குத்திவரும்; இரண்டுமுரம் புடைத்துவரும்; தும்பிதுழாவிவரும்; துரைமகள் ஏறிவரும். = யானை. (ச)

எட்டுக்கால் கீழேனுன்றி யிருகால்படம்பிடித்து வட்டக்குடைபிடித்து வாராராம் வன்னிவீதியில். = நண்டு. (ஊ)

ஐவருடன் தான்பிறந்தவர்தான் தருமால்ல; அதிலொருவன் சாடிசொல்வான் மனிதநல்ல; தன்சுமையைத்தான்சுமப்பான் ஞானியல்ல; ஊரெங்கும் புல்சுமப்பான் பரயனல்ல; கன்னிகையை மணம்புரிவான் கடைசிதம்பி. = ஐந்துவிரல்கள். (ஊ)

மலையிலிருந்து இரண்டு கொண்டிவந்தேன் ஒன்று உழைப்பாளி மற்றொன்று சப்பாணி. = ஏந்திரம். (எ)

அறிவிப்பு.

முன்பணம் (மணி ஆர்டர்) அனுப்புவோருக்குமாத்திரம் புத்தகம் அனுப்பப்படும்.

ஒருபுத்தகமுதல் பத்துபுத்தகம்வரைக்கும் தபாற்கலி அனா அரை.

இச்சஞ்சிகை பிரத்தியேகமாய் ஸ்திரீகளுக்குக்கன்றே பிரசுரஞ்செய்துவருகிறபடியால் இதில் வெளியிட கடிதம் எழுதுவோரும், புத்தகம் கமிஷனுக்கு வாங்கிவிடக்க விருப்பமுள்ளோரும், தங்கள் மேல்விலாசத்தையும், விற்கப்படுமிடத்தையும் அடியிற் கையொப்பமிட்டவர்பேருக்கே அறிவித்தல்வேண்டும்.

அ. சி. இராஜசெட்டி,

86, தம்புசெட்டிவீதி,

சென்னை.

சுப ம ஸ்த.

விவேகபோதனி.

இந்து ஸ்திரீகள் கல்வி அபிவிருத்தியின் பொருட்டு
பிரகடனஞ் செய்யப்படும்.

Second Edition.

VOL. 1.]

1887 (ஸ்ரீ) அக்டோபர் மீ

[NO. 2.]

VIVEKA BODHINI.

Published by

A. S. RAJOO CHETTY.

MADRAS:

PRINTED AT THE J. R. PRESS 67, ANNAPILLY STREET, MADRAS,

1887

Price 3 pies.]

Registered Copy-Right.

[விவேக போ 3.]

தீபாவலிப்பண்டிகை.

நரகசூர்த்தி ஸ்நானம்.

பாண்டவர் பன்னிரெண்டு வருஷம் வனவாசம் செய்தபோது ஸ்ரீகண்
ணன் தன்னெதிர்ப்பட்ட பீஷ்மரோடு அவர்களைக்காணும்படிப்போக, தருமபு
த்திரர் பலவிதவுபசாரஞ்செய்து தம்பிமாரோடுவணங்கிச் “சுவாமி ! அடி
யேம் படுமவருத்தங்களை நீக்கி சுகப்படதக்க பரிதாபங்களைகிருபைசூர்த்தருள
வேண்டுகிறேம்” என, அதற்கு ஸ்ரீகண்ணன் பீஷ்மரைநோக்கி யான் அதி தீவ
ரமாக துவாரகாபுரிக்குப் போகவேண்டும், ஆதலால் தாமிங்கிருந்து தருமபுத்
திரருக்குச் சொல்லவேண்டவெனவற்றைச் சொல்லப்பின் செலவுபெற்றுக்கொ
ண்டுவாரும் என்று தருமர்முதலியவர்களிடம் செலவுபெற்றுச் சென்றுவிட்ட
னர். பிறகு, பீஷ்மர் ஓ ! புத்திரர்களே ! பிராக்கி சோதிடபுரமென்னும் பட்
டணத்தலே நரகாசுரன் என்பவன் அரசு செலுத்தி வருகிறநாளில் அவன் பி
ரமதேவனை நோக்கி அருந்தவஞ்செய்து பெருதர்க்கரிய பேறுகளைப்பெற்று
ப்பூலோகபர்தாள லோகங்களை அதம்பண்ணுவதோடு, சுவர்க்கலோகாதிபதி
யாகிய தேவேந்திரனோடு பெரும் யுத்தம்செய்து அவன் காதிலணிந்த கு
ண்டலங்களுடன் மற்றுந்தனக்கு வேண்டிய பொருள்களை யெல்லாம் எடு
த்துக்கொண்டுபோய் தன்னிடம் போய்ச்சேர்ந்தான். உடனே தேவேந்திர
ன்முன் இராட்சஸஸூல் வருத்தமடைந்தபத்ரீவனவாசிகளாகிய முனிவர்களோ
டு துவாரகாபுரிக்குச்சென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரடிபணிந்து தங்குறைகளைச்
சொல்ல, “தேவாரையன்றி அவனை ஐயிக்கயாராலுமில்லை” யென்றுபுகழ்ந்
துபிரார்த்தித்தவுடன் ஸ்ரீகண்ணபிரான், சத்திராசித்து மகாராஜாவின்புத்திரி
யுந்தனது பத்தினியுமான சத்தியபாமா சமேதராய் யுத்தகோலம் கொண்
டு சுருடாருடராய்ப்புரப்பட்டு பிராக்கி சோதிடபுரஞ்சேர்ந்து போர்க் குறி
கட்டினர். உடனே, முராகூரன், நிசந்தன், அயக்கீர்வன், அகோரபாலன்,
விருபாட்சன், பிராபணன், பஞ்சசனன் முதலிய சேனாதிபதிகள் (34000)
இரதகஜ குரக பதாதிசளாகிய பெருஞ்சேனையோடு அதிக வுக்கிரகங்கொ
ண்டு எவ்வலகத்தோரும் நடுநடுங்கும்படிப் பெரும்போர்செய்ய ஸ்ரீகண்ணபி
ரான் சிறிதேனும் அஞ்சாது தன்னு சாரங்கத்தினிடமாய் அதி வுக்கரமு
ள்ள தீவ்விய பாணங்களை பிரயோகித்துச் சேனைகளோடு சேனாதிபதிகளையு
ம்அதம்செய்து சிங்கனாத்தம்செய்தனர். பின் நரகாசுரன், (18000) சேனைகள்
குழந்துவர அதிக உக்கிரத்தோடுவந்து பிரளயகால நுத்திரனைப்போல் சீறிப்
பெரும்போர்செய்ய ஸ்ரீகோபாலமூர்த்தியானவர் பலதீவிய அஸ்தர சஸ்தரங்
களால் அச்சேனை முழுவதையும் அழித்து அந்த நரகாசுரனையும் வருடும்
படிச்செய்தவுடனே அவன், சிலபாணங்களை பிரயோகித்தான். அதனால்
ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் சோர்ந்து சுருடன்மேல் சாய்ந்தார். சத்தியபாமா அதைக்
கண்டு விசனமுற்று சுவாமியை உபசாரங்களால் தேற்றி வில்லவனைத்து அ
ளவில்லாத பாணங்களைத்தொடுத்த அக்கொடிய பாதகனுடைய யுத்தக்க
ருவினையெல்லாம் உருசேரப்பொடியாக்கிப் பாதாதிசேசம் வரையில் சல்
வடைகண்களாகத்துனைத்து, சூயர், சூயர், என்று உதிரம் பெருகும்படிச்
செய்ய, அவ்வரக்கேந்திரன் சற்றினைப்பற்றிப் பின்னும் மறுதேரேறி மகா
உக்கிரத்தோடு கொரோமாய்ப் பாணப்பிரயோகஞ்செய்து அந்த அம்மையை

கடவுள் துணை.

விவேகபோதினி.

இரண்டாம் பாகம்.

கற்புநிலைமை.

வித்வ சிரேஷ்டராகிய பொய்யா மொழிப்புலவர் பூர்வம் மதுரையில் முழுதிப்போன தமிழ்ச்சங்கத்தைப் பரிபாலனம் பண்ணும்படி அக்காலத்தில் அரசாண்டு இருந்த வணங்காமுடிமாரன் என்னும் பாண்டியனிடத்தில் பேசுதற்கு அவனைத் தேடிப்போனபொழுது அவன் கோயிலுக்குச்சுவாய்தரிசனஞ் செய்யப் போயிருக்கிறதாகக் கேள்வியுற்று, அவர் சொக்கநாதர் சந்நிதிக்குப் போனவிடத்தில் அவ்வரசன் சுவாயியைச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து இருக்கக்கண்டு, புலவர் சிகாமணியானவர்;—

குழற்கா லறவிந்தங் கூம்பக் குமுத முகையவிழ
நிழற்கான் மதியமன்றோ நின்றிருக்குல நீயவன்றன்
அழற்காலவிர்சடை மீதேயிருந்து மவ்வந்தி வண்ணன்
கழற்கால் வணங்குதியோ வணங்கா முடிக்கைசவனே.

என்னும் பாடலைப்பாடக்கேட்டு அரசன் அவரை நீரார்? என்ன, அவர் பொய்யாமொழி என்னும் தமது காரணப்பெயர் முதலிய பூர்வோத்திரத்தையும் தாம் கொண்ட கருத்தையும் வெளியிட, பாண்டியன் இவரோ சங்கத்தைப் பரிபாலிப்பவர் என்று எளிதாக நினைத்து அங்கு சங்கத்தாருக்குப் பிரதியாகச் சிலையினால் செய்துவைத்து இருக்கின்ற விம்பங்களைக்காட்டி; நீர் பொய்யா மொழி என்றது மெய்யாகும் ஆயின்; இந்த விக்கிரகரூபமாயிருக்கும் சங்கப்புலவர் சிரக்கம்பம் கரக்கம்பம் செய்யப்பாடுமென, அவர்;—

உங்களிலே நானொருவ னெவ்வேனோ வொப்பேனோ
திங்கட் குலனறியச் செப்புங்கள் - சங்கத்துப்
பாடுகின்ற முத்தமிழ்க் கென் பைந்தமிழு மொக்குமோ
எடவீழ்தா ரெழுசுவீரே.

என்றுபாட, அந்தவிம்பங்கள் அங்ஙனமே சிரக்கம்பம் கரக்கம்பம் செய்தன. பின்பு பொற்றாமரை என்னும் தீர்த்தத்தருகில் அவரை அழைத்திப்போய் இதில் மூழ்கிப்போயிருக்கின்ற சங்கப்பலகை மிதக்கப்பாடும் பார்ப்போமென அவர்;—

பூவேந்தர் முன்போற் புரப்பாரிலை யென்றும்
பாவேந்த ருண்டென்றும் பான்மையால்-மாவேந்தன்
மாறனறிய மதுராபுரித் தமிழோர்
வீற்றையே சற்றேறிமதி.

என்றுபாடினமாதிரத்தில் அதுமிதந்தது. இப்படிப்பட்ட பல அதிசயங்க
ளால் அவரது கல்வியின் அருமையும் பெருமையும் பெரும்பாலுங் கண்டுதெ
ளிந்தும், இதுமாப்பினால் அவருக்குச் சன்மானஞ் செய்யாமையால், இவன்த
க்கோனல்லவென்று, அவர் அங்கிருந்து திரும்பித் தமது சதேசத்திற்கு வரு
கையில்; இந்தச் செய்தியைப் பாண்டியன்மனைவி அறிந்து அவர் பொய்யா
மொழியார் ஆதலால், அவர் சொல்வது நன்றியினும் தீதாயினும் பொய்யாது
பலிக்குமென்று நடுநடுங்கிப் புலவர்பெருமான் கோபத்தை ஆற்றவேண்டும்
என்றுதான்சிவிகைச்சுமப்பவர்போலவேடம்பூண்டுவந்து, அவரது சிவிகையை
ச் சிலதூரம் சுமந்துசெல்ல, அவர் அதுகண்டு, அவனைநோக்கிக் கற்புக்குத்தாய
கம்போல்வாளே! நீயேன் இப்படிச்செய்தாய் என? அவள் சுவாமி! இராஜா
தேவரீர் விஷயத்தில் அபசாரப்பட்டதை மனம்கொள்ளாது, தாம் கருணைசு
ர்ந்து அவரைவாழ்த்துதல் செய்யவேண்டும் என்னும் நோக்கத்தால் இங்ஙனம்
புரிந்தேன் என, அவர் நன்று என்று இராஜபத்தினியை முன்னிட்டு;—

உமையானூநீயு மொருங்கொப்பே யொப்பே
உமையானுக் கங்குண்டோ ருனம் - உமையாடன்
பாகந்தோயந்தீசன் பலிக்குமுன்றான் பாண்டியரின்
ஆகந்தோயந் தாண்டா னரசு.

என்னும் பாடலைப்பாடினார். இவ்வரசன்தேவிபோல மனைவி புருஷனுடைய
குற்றத்தால் அவனுக்கு வரும்திங்கினை ஆய்ந்துணர்ந்து வாராமற் காப்பதல்ல
வோ விசேஷம் முற்காலத்தில் கற்புடையவர்களில் சந்திரமதிகாட்டுத்தீயைக்
குளிரச்செய்தாள். தமையந்தி தன்னை யிச்சித்த வனவேடனை எரித்தாள். அது
குயை தன்கற்பைச்சோதிக்கவந்த திரீமூர்த்திகளைக் குழந்தைகளாக்கி ஸ்தன்
னியபானம் பண்ணுவத்தாள். சாவித்திரி தன்னாயகன் உயிரையுமன்கொண்டு
போகிறதருணத்தில் அவனுடனே வாதாடிமீட்டாள். நளாயணி ஆணிமாண்ட
வியர் சாபத்தால் தனக்கு வைதவியம்வாராமல் பொழுது விடியாதிருக்கப்பிர
திசாபமிட்டுத் தேவர்கள் வேண்ட விடிய அதுக்கிரகித்தாள். திருவள்ளுவநா
யனார் மனைவிகணவனது பணிவிடையில் இருக்கையில் ஒருதவசிவந்துபிச்சை
கேட்கப் பிச்சையிடக்காலதாமசப்பட்டமையால், அவன்கோபங்கொண்டு அவ
ளைளரிக்கும்படி உறுக்கிப்பார்க்க, அவள் அந்நினைவையறிந்து “கொக்கென்று
நினைத்தையோ கொங்கணவா” என்றாள். இப்படியெல்லாம் இருப்பதினால்
வோகற்புடையவர்களின் மகிமையை தேவர்களாலும், முனிவர்களாலும், அள
விடுவதற்கு அரிதென்று சொல்லப்படுகின்றது.

மரக்கலத்தை ஆதரவாகக்கொண்டு கடற்கரை ஏறுகின்றவர்களைப் போல, புருஷன் இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகக் கற்புடையமனைவியைக்கொண்டு பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி முதல்யோரை உபசரித்தல் ஆகியாகிய அறங்களைச்செய்து மோட்சக்கரையேறுதற்கு அவனுக்கு அவன் அநுகூலமாயிருந்து தெய்வகடாட்சத்தால் நல்லபுத்திரர்களைப்பெற்றுப் புகழ்பெறவாழ்வேண்டும்.

விநாயகமூர்த்தி திருவவதாரம்.

மரகதனென்னும் ஒருமுனிவனுக்கு விபுதை என்னும் ஒரு இராசகுத்தன் தீவயிற்றில் யானைமுகத்துடன் புத்திரனாகப்பிறந்து, பரமசிவனை நோக்கித் தவஞ்செய்து, தேவர்களாலும், பூதங்களாலும், மனிதர்களாலும், மிருகங்களாலும் எவ்வித ஆயுதங்களாலும், இறவாமல் தேவர்கள் எல்லாரும் தன்னேவல்கேட்கவும் வரம்பெற்றுக்கொண்டிருந்தான். தேவர்கள் இவனால் மிகவருத்தப்பட்டு, பரமேசுவரரிடம்போய் முறையிட்டார்கள். அவர்களை இரட்சிக்கவேண்டுமென்கிற இரக்கத்தினால் பரமேஸ்வரர் பார்வதியாருடன் கயிலாசகிரிச்சாரலில் ஒருசோலையின் மத்தியில் இருக்கும் சித்திரமண்டபத்திற்கு எழுந்தருளினார். அதில் எழுதியிருந்த சித்திரங்களில் ஒரு சித்திரமாயிருந்த சிவசத்திரணவங்கள் பரமேஸ்வரருடைய அனுகிரகத்தினால் ஆண்யானைவடிவும், பெண்யானைவடிவுமாய்ச்சேர அதனிடமாக யானைமுகத்துடன் பல உருவமுங்கலந்த திருமேனிகொண்டு திருவவதாரமானார்.

பின்பு விநாயகமூர்த்தியானவர் பிரணவசொருபமாய்த்திருவவதாரஞ்செய்து கணங்களுக்குத்தலைவராய்க் கணபதி யென்னும் பெயருடன் கயிலாயத்தில் வீற்றிருக்கையில் கயமுகாகுரனுல்வருந்திய தேவர்களையாவரும்போய்ப்பணிந்துமுறையிட்டார்கள். அதன்மேல் விநாயகமூர்த்தி திருவுளமிரங்கிக் கணங்கள் சூழ்ந்துவரும்படிச்சென்று கயமுகாகுரனுடன்போர்செய்து, அவன் எவ்வகைப்பட்ட ஆயுதங்களாலும் இறவாமலிருக்கும்படி பெற்றுக்கொண்டவரத்தையுணர்ந்து தமது திருமுகத்தில் வலப்புறத்திலிருக்கும் ஒரு கொம்பையொழுத்தெறிந்து வதைத்தார். இதனால், ஒற்றைக்கொம்பென்னும் பெயராயிற்று இறவாவாரம் பெற்றவனாதலால், அந்தச்சரீரமாதிப் பெருச்சாளி வடிவங்கொண்டுபேர்செய்யவந்தான். இந்தக்காரணத்தால் அவருக்குமூலிகவாகனென்றும் பெயராயிற்று. கயமுகாகுரனை அதிகாரஞ்செலுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது தேவர்கள் அவனிடத்திற்கு வருகையில், தலையில் சூட்டிக்கொண்டும், தோப்பணம் போட்டுக்கொண்டும் இருந்தார்கள்.

அவனை விநாயகர்வதைத்தபின்பு தேவர்கள் விநாயகரைப்பணிந்து தலையில் சூட்டிக்கொண்டு தோப்பணம்போட்டு இனி இப்படியே அடியெங்கள்வ

ந்தனையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள், இதுகாரணத்தினால் இந்நாள்வரையில் பூலோகத்தில் மனிதர்களும் அந்தப்படியே அவரை வணங்கிவருகிறார்கள். (இன்னும்வரும்.)

அறம்.

“அறஞ்செய்விரும்பு”

அறம் என்பது தருமம். தருமம் இன்னதென்று எல்லோருக்கும் தெரியும். தருமமானது இம்மை, மறுமை, கீழ்என்கிற மூன்றையும் நமக்கு தருகின்றது. ஆதலால் இவ்வுலகத்தின்கண் அறத்தைவிட நம்மால் விரும்பத்தக்கது யாது? “அறத்தினூடே காக்கமெவனோ உயிர்க்கு” என்றுநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

நாம் அடையக்கூடிய எல்லா ஜன்மங்களை விட மானிட ஜன்மமே சிறுஷ்டமென்று சகல சாஸ்திரங்களும் சொல்லுகின்றன; இப்படிப்பட்ட பெறுதற்கு அரிதான ஜன்மத்தின் நிலையாது? அந்தோ! இத்தேகம் அரித்தியமானதேயொழிய நித்தியமானதல்ல. இத்தேகம் நீர்மேல்குமிழி போலவும் புல் துணிமேல் நீர்போலவும், சூரியனைக்கண்ட பனிபோலவும், நிலையற்ற தென்கிற சங்கதி எல்லாருக்கும் தெரிந்ததே. இம்மண்ணுலகத்தின்கண் எப்பொழுதும் ஜீவித்திருந்தவர்கள் யாருளர்? யானையின்மீதேறிய அரசர்களும்

“துஞ்சினாரென்றெடுத்து தூற்றப்பட்டாரல்லா
லெஞ்சின ரிவ்வுலகத்தில்”

நம்முடைய பிராணன் தேகத்தைவிட்டு வெளிப்பட்ட பிறகு, அத்தேகத்தை என்னசெய்கிறது? அது நாய் நரிகளுக்கு உரியதேயன்றி வேறில்லை. சார்பிழிந்துவிட்ட சக்கையைப்போல் அது பிரயோஜனமற்றதேயன்றி வேறில்லை. ஆகையால், தேகத்தை சிறப்பிக்கிற பிராணன் அத்தேகத்தில் நிலைத்திருக்கும் பொழுதே அவ்வுயிருக்கு ஆதாரநிலையாகிய அறத்தைச்செய்து மேன்மையடைகிறதே காரியம். தேகத்தின் அரித்திய நிலையைப்பற்றி, நாலடியார்;—

“மன்றங்கறங்க மணப்பறையாயினவன் நவர்க்காங்கே
பிணப்பறையாய்ப்பின்பை யொலித்தலுமுண்டாம்”

(இ-ள்.) சபையில் சப்திக்க மணக்கோலத்திற்காக வந்த பறைகள் அன்றைய தினமே அம்மாப்பிள்ளைக்கு அவ்விடத்திலேயே பிணக்கோலத்திற்குக் கொட்டிப்பறையாய் பின்பு சப்தித்தலு முண்டாகும்.

இன்றைக்கு இருந்தோரை நாளைக்குப்பார்க்கிற சங்கதி அருமை என்று சகலமானவருக்கும் தெரியுமானதால் தேக அரித்தியத்தைக் குறித்து அதிக

மாய்ச்சொல்லுவது அநாவசியமென்று தோற்றுகிறது. ஆதலால் பொருத்துத்
கரிய மானிடதேகத்தைப்பெற்ற நாம் உயிர்வாழ்ந்திருக்கையிலேயே அறத்
தைச்செய்து நற்கதி அடைகிறதே தருமம்.

“அறத்தினூஉங் தாக்கமுமில்லையதனை
மறத்தி னூங்கில்லேகேடு”

(இ-ள்.) ஒருவனுக்குத் தருமத்தைச் செய்கிறதைவிட மேற்பட்ட பெருக்கத்தைத்
தருவதும் இல்லை. அத்தருமத்தை மறந்துவருதலின் மேற்பட்ட கேடில்லை;
என்று திருவள்ளுவநாயனாரும், “தருமம் தலைகாக்கும்” என்று சகஜமாய்
உலகத்தாரும் சொல்லுகிறார்கள். நாலடியாரிலும்;—

“அரும்பெறல்யாக்கையைப் பெற்றபயத்தாம்
பெரும்பயனுமாற்றவே கொள்க - கரும்பூர்ந்த
சாறுபோற்சாலவும் பின்னுதவிமற்றதன்
கோதுபோற் போகுமுடம்பு”

(இ-ள்.) பெறுதற்கு அருமையாகிய உடலைப்பொருந்திய பலனால் பெரிய
தருமப்பலனையும் மிகவே கொள்ளக்கடவீர்கள். கரும்பினின்று பரவிய சாற்
றைப்போல் பிற்காலத்தில் மிகுந்த உதவியாயிருக்கும்; தேகமோ அக்கரும்
பின் சக்கையைப்போல் அழிந்துபோகும்.

“கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
தரும்பெழுந்து வேங்காற்றாய - ராண்டூழுவார்
வருந்தி யுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற் பரிவதிலர்.”

(இ-ள்.) கரும்பை ஆலையில் போட்டாட்டி முன்னமே வெல்லக்கட்டியைக்
கொண்டவர்கள் அக்கரும்பின்சக்கை தீயில்வேருங்காலத்தில் அவ்விடத்தில்
துன்பப்படமாட்டார்கள்; அதுபோல தேகத்தாலாகிய அறத்தின்பலனை பிர
யாசைப்பட்டு கைக்கொண்டவர்கள் பிராணனைக் கொல்லவருகிற இயமன்மு
ன்னும் வருந்தாதிருப்பார்கள்.

இவ்வளவு சிறப்புடையதும் நம்முடைய உயிருக்கு அழியாத்துணையு
மாகிய அறத்தை வந்தவர்க்கு இல்லையென்று சொல்லாமல் செய்து மேன்மை
யடையவேண்டும். (இன்னும் வரும்.)

கீழ்ப்படிதல்.

கீழ்ப்படிதலென்பது, தனக்குமூர்த்தோராயிருக்கும் தாய்தந்தையர்மு
தலியசுற்றத்தாருக்கும், கல்வி கற்றுகொடுக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கும், மற்
றும்பெரியோர்களுக்கும் அடங்கி அவர்கள் சொற்கேட்டு நடத்தலாம். அப்படி
க்கில்லாமல் அவர்களுடைய வார்த்தையை அலக்கியம் செய்பவர்களுக்கு
பொல்லாங்குகளும் துன்பங்களும் நேரிடும்.

எப்படியென்றால், அமராவதி என்னும்பட்டணத்தில் சண்பகவல்லி என்னும் ஓர் பெண்ணிருந்தாள். இவள் தன் தாய் தகப்பன்மார் சொல்லும்வார்த்தைகளைக்கேட்காமலே எப்போதும் நடக்கும் வழக்கமுடையவளாயிருந்தாள். பள்ளிக்கூடத்திற்குப்போகச்சொன்னாலும் சரியாகப்போகாமல் எந்நேரமும்-வினையாட்டின்பேரிலேயே சிரத்தையாயிருப்பாள். இவள் ஓர்நாள் வழக்கப்படி வினையாடுவதற்கு தெருவில்வரும்போது, அவளுடைய தாயானவள்பார்த்து, அடிசண்பகம் ! நீ வெளியில்போகவேண்டாம் ; பக்கத்துவீட்டில் அம்மையாயிருக்கிறது ; ஆனபடியால் நீ சிலநாள் எங்கேயும்போகாமல் வீட்டிலேயே இருவென்றுகண்டித்துச்சொன்னாள். “ என்னபுத்திசொன்னாலும் என் சொந்தபுத்திபோகாது ” என்றபடி, சண்பகவல்லி இவ்வார்த்தைக்குச்சற்றுவது செவிகொடாமல் வீதிக்குஒடி வினையாடித்திரிந்துவிட்டுத் திரும்பி வீட்டுக்குவரும்போது சுரத்துடன்வந்து படுத்துக்கொண்டாள். மறுநாள் அம்மைகண்டு ஒருமாதம்வரையில் படுத்தபடுக்கையிற்கிடந்து முடிவில் ஒருகண்பார்வை கெட்டுவிட்டது. பின்பு அவளுக்குவிவாகம் செய்துகொள்ளும் பருவம் வந்தும், ஒற்றைக்கண் குருடியென்று அவனையாரும் கலியாணம் செய்துகொள்ளவேயில்லை.

சண்பகவல்லி இருபது வயதுவரையிலும் அப்படியேயிருந்து, பின்பு வேறுவழியில்லாமையால் “ இதைவிட்டாலுங்கதியில்லை அப்பால்போனாலும் வழியில்லை ” யென்பதைப்போல், இரண்டுகண்களுமில்லாத ஓர்பிறவிக்குருடனுக்கு வாழ்க்கைப்படும்படி நேரிட்டது.

பெண்களே ! இப்படியிருந்தால் சண்பகவல்லியினுடைய தெளிப்பாக்கியம் எப்படிப்பட்டதாக விருக்கும்பாருங்கள் ! இவ்வளவிற்குங்காரணம் இளமையில் “ தாய்சொற்றறந்தால்வாசகமில்லை ” என்னும்நீதிப்படிக்குத் தன் தாயானவள் போகவேண்டாமென்று சொன்னதைத் தடுத்துப்போனதேதவிர வேறல்ல. ஆகையால், பெண்கள் எப்போதும் தம் தாய் தந்தையர்முதலிய பெரியோருக்கடங்கி அவர்கள்சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும்.

வாந்திபேதியைத் தடுப்பதற்கு அனுஷ்டிக்க வேண்டியவிதிகள்.

(க) வீடு, வாசல், கொல்லை, முத்தம் இவைகளை அதிகசுத்தமாய் வைத்திருக்கவேண்டும்.

(உ) சாக்கடைமுதலானதுகளை நித்தியம் தண்ணீர்விட்டுஅலம்பி துர்நாற்றம் வீசாமற் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

(ங) குடிக்கும் தண்ணீரை அதிகசுத்தமாய் வைத்திருக்கவேண்டும்.

(சு) வீட்டை வெள்ளையடித்து அதில்கொந்தகப்புகைபோட்டுச் சுத்தமாய் வைத்திருக்கவேண்டும்.

(ரு) வெளியிற் போருங்காலத்தில் உஷ்ணங் கொள்ளும்படியானதாய் பிளானல்கனத்த துணிமுதலியவைகளினூற்செய்த சுத்தமானஉடுப்புகளைத்தரித்துக்கொள்ளவேண்டும்; அல்லது கனத்த துணிகொண்டு நன்றாய்ப் போர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(சு) தேகத்தை எப்போதும் சுத்தமாய் வைத்திருக்கவேண்டும்.

(எ) ஆகாரத்தை மட்டாய்ச் சாப்பிடவேண்டும்.

(அ) பசித்தாலொழிய சாப்பிடக்கூடாது.

(க) மந்திப்பு கொள்ளும்படியான வாபுபதார்த்தங்கள், அமூகல், ஊசல் வஸ்துக்கள் முதலானதுகளைச் சாப்பிடக்கூடாது.

(க) கறிபதார்த்தங்களில் வழக்கத்துக்கடிகமாய் உப்பைச் சற்றுதாராளமாய்ச் சேர்த்துச் சாப்பிடவேண்டும்.

(க) புளித்த பழபதை இராத்நியில் சாப்பிடலாகாது.

(க) புளிப்பை கறிமுதலியதுகளில் அதிகமாய்ச் சேர்க்கலாகாது.

(க) தண்ணீரை வெந்நீர்வைத்துக் குளிரவைத்துச்சாப்பிடவேண்டும் இங்கிலீஷ்காரர்மாதிரி வடிகட்டின ஜலமாயிருந்தாலொழியக் குளிர்ந்தஜலம் சாப்பிடலாகாது.

(க) வெந்நீரில் முழுக்கவேண்டும். நித்தியவழக்க மிருந்தாலொழிய, குளிர்ந்தஜலத்தில் ஸ்நானம்செய்யலாகாது.

(க) காதற் பணிக்காற்றுவியூமற் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

(க) ஈரத்தில் படுக்கலாகாது.

(க) இராத்நியில் அதிகநேரம் விழிக்கலாகாது.

(க) பசியோடு வழிநடக்கலாகாது.

(க) இராத்நிப்படுக்கையிற் பிளானலினாலாவது அல்லது துணியை மடித்து அதனாலாவது வாயிற்றை சுற்றிக்கொள்ள வேண்டும். (அதுஜீரணத்திற்குமிகவும் அதுகூலம்.)

தாம்பூலத்திற்கா ? தேங்காய்பழத்திற்கா ?

சுத்தலேசத்திலும் எக்காலத்திலும் இருக்கும் ஜனங்கள் ஒருவரையொருவர் சந்திக்குங்காலங்களில் பலவித மரியாதைகளைச் செய்துகொள்வது சகஜம். நமது தஷணதேசத்திலோவெனில், ஒருவரையொருவர்போய்ப் பார்த்துச் சந்தோஷப்படுங்காலத்திலும், சுபகலாயண காலங்களிலும், சந்தன புஷ்ப, தாம்பூல, பழந்தேங்காய் முதலானதுகளைக்கொடுத்து மரியாதை செய்தல் சுபகரமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. மலையாளிகள், புகையிலையை மரியாதைக்கு முதலில் கொடுத்தலும், மங்கோலியர் அபினியை மரியாதையாகக் கொடுத்தலும், குளிர்நீர் ஐரோப்பா முதலான தேசங்களில் காப்பித் தண்ணீர், ஓயின், சாராய முதலானவைகளைக் கொடுத்தலும், மகமதியர் அத்நீர்

முதலான வாசனாதிரவியங்களைக்கொடுத்தலும், காரபிமுதலான தீவுகளில் தம் பெண்டுகளை சற்றுநேரம் ஹரியாதைக்காகக்கொடுத்தலும் இன்னும் பற்பலதேசங்களில் பற்பலவிதமாக வழங்கிவருகின்றன. நமதுதேசத்தில் எந்தக்காலம் முதற்கொண்டு சந்தண புஷ்பதாம்பூலாதிகள் மரியாதைக்காக வழங்கிவரப் படுகின்றனவோ அதைத்திட்டமாய் அறிவிக்கும் நூல்கிடையாது. ஆனால் இவ்விதமரியாதைகள் அந்தந்தத் தேசத்திற்கும் காலத்திற்கும் அனுகூலமாகப் பெரிபோர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. குளரினூல்வருந்தும் சிநேகிதர்களுக்கு ஐரோப்பாமுதலானவிடங்களில் ஓயின் சாராயம் முதலான உஷ்ண ஜனித பதார்த்தங்களைக்கொடுத்து உபசரிப்பது போலவே உஷ்ண தேசமாகிய நமது இந்துதேசத்திலும் உஷ்ணத்தைத் தணிக்கத்தக்க சந்தண புஷ்பாதிகள் வழங்கிவருகிறார்களென்று தோன்றுகிறது. இதைத் தத்துவார்த்தமாக யோசிக்கும்காலத்தில், பலவிதபொருளைக் கொடுக்கலாம். மைசூர்முதலான தேசங்களில் சுபமுகூர்த்தகாலங்களில் வரப்பட்ட கனவான்களுக்குச் சந்தனபுஷ்ப தாம்பூலாதிகளோடு பழம் ஐந்தாறு தேங்காமுதலானவைகளை அந்தஸ்துக்குத்தக்கபடிவரிசையாகக்கொடுத்தலும், கனவான்கள் வரும்போதும் போகும்போதும், மேளதாள தாசியார்களோடு மரியாதைசெய்தலும், கனவான்கள்வந்தபோது உருண்டைப் பொடியை இரண்டு தாசிகள் நசுக்கி மூக்குத்தாளாகக் கொடுத்தலும் மரியாதையாகக் கொண்டாடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தமைசூர் சமஸ்தானம் ஒருகாலத்தில் கோயமுத்தூர், சேலம், சென்னை, முதலானவிடங்களைச் சார்ந்திருந்தமையால், அவ்வவிடங்களிலுள்ள குடிகளும் சற்றேறக்குறைய மேற்படி வழக்கங்களை அனுசரித்துவந்தார்கள். பிறகு கசு-நூற்றாண்டு நாகரீகம்புறப்படவே கர்நாடகம்நீங்கி, கோட்டிகளும், கம்சுகளும், பூட்சுகளும், டிரவுசுகளும், டோப்பிகளும் பிரபலமாகிவிட்டன இவைகளை உபயோகிக்கும் பிரபுக்களாகிய சுதேச ஜெண்டில்மென்கள் கர்நாடகரீதியாகச் சந்தனம் பூசுவதும், புஷ்பத்தைச் சூழிக்கொள்வதும், தேங்காய் பழம் ஏந்திப்போவதும் அசங்கியமென்றுகண்டு வெறுக்கத்தலைப்பட்டார்கள். ஆகவே சென்னை முதலானசிலவிடங்களில் தாம்பூலப்பட்டியை மாத்திரம் புருஷர்களுக்குள் வழங்கிவருகிறார்கள். ஆனால், கர்நாடக ரீதியாக தேங்காய் பழம் கொடுத்தல் பலவிதத்திலும் வருத்தத்தை உண்டாக்குகிறது.

எப்படியெனில், முதலாவது தேங்காய் பழத்துக்கு அதிகச்செலவும்; தேங்காய் பழம் வாங்கிக்கொள்ளப்பட்டவர்களில் பெரும் பான்மையோர் ஏழைகளானபடியால் அவர்களுடைய தேங்காய் பழங்களைத் தம்வீடுகளுக்குக் கொண்டுவர சேவகர்களாகப்பட்டாமலும், சிலர் ஷேதேங்காய் பழங்களைக் கலியாண வீடுகளிலேயேபோட்டுவிட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். சிலர் வெகுசங்கடத்

தோடு எடுத்துக்கொண்டுவந்து வெளியில் ஆருக்காவது கொடுத்த விடுகிறார்கள். இதனால் தாம்பூலம் கொடுக்கிறவர்களுக்கும் வாங்குகிறவர்களுக்கும் வெகு சங்கடங்களுண்டாகின்றன. ஆகையால், நமது சதேசிகள் இனிமேலாகிலும் கர்நாடகவழக்கத்தை விட்டுவிட்டு காலம்போகிறவழியை யனுசரித்து நாகரீகத்தை நாடினால் நன்மையுண்டு தீமையில்லை. கடைசியாக நமதுவீட்டில் நடக்குந் சுபமுகூர்த்தங்களுக்குக் கழைப்பது “தாம்பூலத்திற்கேயன்றி” தேவகாய் பழத்திற்கல்லவே.

புருஷன் பெண்சாதி இவர்களுக்குரிய கடமைகள்.

நாகரீகம்பொருந்திய குடிகள், விவாகத்தை மிகவும் சிரேஷ்டமாக மதிப்பார்கள். இப்படி சிரேஷ்டமாக மதித்தும், சிலவேளைகளில் யோசனையில்லாமல் எல்லாக்காரியங்களையும் செய்வதுபோலவே, இதையும் தீவிரமாகச் செய்து விடுகிறார்கள். ஆதலால் இப்படி தீவிரப்படாமல் இருக்கும்படிக்கு, முக்கியமான சிலசங்கதிகளைச் சொல்ல எத்தனிக்கிறோம்.

இப்போது விவாகஞ்செய்யும்பொழுது, முதல்முதல்வேண்டியது என்னவென்றால், ஆராய்ச்சி ஒருவன் ஒருபெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொள்வதற்கு முன்னேதானே, பிற்காலத்தில் தன்குடும்பத்தை ரட்சிக்கத் தனக்கு வல்லமையுண்டா என்பதை முதலாவது தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது. இப்படி எண்ணாமல், பின்னிட்டு தன்குடும்பத்தை இரக்கும்படி விடுகிறவனைப்போல, இவ்வுலகத்தில் துரோகிகிடையாது. புத்தியுள்ள எவனும், இப்படிச் செய்யாமல், எதெதற்கு என்னென்ன ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமோ, அதைச் செய்வான் என்று நம்புகிறோம். யோசனையோடுசெய்தும் பிற்காலத்தில் தரித்திரம் ஏன் சிலருக்கு சம்பவிக்கிறதென்றால், அதுகுடும்பவிஷயத்தில் இவன் செலவு செய்வதினால்மாதிரமல்ல சோம்பலினாலும், வீண்செலவுசெய்வதினாலும், படாடோபம்பண்ணிக்கொள்வதினாலுந்தான். இதனால் அனேககெடுதிகள் கடைசிகாலத்தில் சம்பவிப்பதுமன்றி, யோக்கியதைக் கூட கெட்டுப்போவதற்கு ஐயமில்லை.

கலியாணஞ்செய்துகொள்வதற்கு ஸ்தி திமதி இருக்கும்பொழுதே, அப்படிச் செய்யாமல் பிரமசாரியாய் இருப்பது கூடாவொழுக்கம். எவன் கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டு குடித்தனத்துடன் வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கிறானோ, அவனுக்குத்தான் உலகத்தில் மட்டுமரியாதை உண்டி. மற்றவர்களுக்கு ஏன் அவ்வாறு இல்லையென்று சிலர் கேட்பார்கள். ஏனென்றால், விவாகஞ்செய்துகொள்வதினால் நாம்நற்குண நற்செய்கையோடு நடக்கிறோம் என்று உலகத்தாருக்கு பத்திரம் எழுதிகொடுப்பதுபோலாகின்றது. பாலியமாகவும், நன்றாய் வித்தியாப்பியாசஞ்செய்தும், சுறுசுறுப்பாய்மிருக்கிறவனுடைய பெண்

சாதி, அதிக ஐசுவரியமில்லாதவளானாலும், சதிபுருஷன் ஒருவர்மேல் ஒருவர் வாஞ்சையோடும் பிரியத்தோடும் கூடியிருந்தால், மிகவும்இன்பசாகரத்திலுமுகியிருக்கலாமென்பதற்குச் சந்தேகமென்ன ?

உலக வழக்கப்பிரகாரம் பின்னவீட்டுக்காரர்தான் பெண்வீட்டுக்குப் போய் சம்மந்தம்செய்கிறது ; பெண்அதற்கு உடன்பட்டாலும்உடன்படுவள் இல்லாதுபோனாலும் இல்லை. நியாயப்பிரகாரம் தம்பதிகள் இரண்டுபேருக்கு மிஷ்டப்படி செய்வதற்கு இடங்கொடுக்கவேண்டும் இருவரில் யாருக்காவதுஒருவருக்கு இச்சையிருந்துமற்றவருக்கில்லாதிருந்தால் மிகவும்கெடுதலாயிருக்கும்.அதரிதிதப்புதல்போலாம்.ஆதலால் இருவரும்தங்களுக்குள்ளேயேசய இச்சையாய் எண்ணிச்செய்யவேண்டியது. இப்படிச்செய்வதற்கு அவர்களுக்குஅத்தியந்த சினேகிதர்களிடத்தில், புத்திமதிபெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமானால்பெற்றுக்கொள்ளலாம். பாலியஸ்திரீகள் தலைதெரியாமல் தாமதமாய் ஒரு புருஷனை விவாகஞ்செய்துக்கொள்வது சிலகாலத்தில் மிகவும் தீங்கு விளவிக்கும்.அவனைக்கலியாணம்பண்ணிக் கொள்ளவேண்டுமென்கிறஇச்சைவீழ்ந்தால் முதலாவது அவனுடைய மனதைச் சோதிக்கவேண்டியது. பிற்பாடு அவன்குணதீசயங்களை யூகித்துஅறியவேண்டியது. பின்னும் தான்ஒவ்வொருவிஷயத்தையும் யோசித்து, காரியத்தை நிச்சயிக்கவேண்டியது; யோசிப்பாமல் கலியாணஞ்செய்துகொண்டு பிற்பாடு ஆயுள் நாள்முழுதும், விசனசாகரத்தில் அமிழ்ந்திக்கிடப்பதைவிட, புருஷனையிலாமலிருப்பது சர்வோத்தமம் இதே கடமை புருஷனுக்கும் உரியனவென்றுஅறியவேண்டியது. பாலியபெண்களுக்கு தகுமான புருஷன்கிடைப்பதற்கு வெகுசாலஞ்சென்றாலும், அதற்காக விசனகரமாயிருத்தல் மூடத்தன்மை. இப்போதுவிவாகம்நடப்பதற்கு முன்னமே, இன்னின்னவிதமாய் முயற்சிசெய்யவேண்டுமென்பதைச்சுருக்கமாகவெழுதினோம். இனிமேல் விவாகமானபிற்பாடு புருஷனும்பெண்சாதியும் இருக்கவேண்டியவிதங்களைச்சொல்லுவோம்.

விவாகமானபிற்பாடு புருஷனும்பெண்சாதியும்ஒருவருக்கொருவர்செய்யவேண்டியகடமைகளுள் சிலமுகியமானவை இருக்கின்றன. முதலாவது புருஷன்தன்பெண்சாதியை வேலைக்காரிபோல்நடத்தாமல் தனக்குச் சமமாகப்பாவித்து நடக்கவேண்டியது. அவளைப்பட்டசத்தோடும் மரியாதையோடும் அதிககவலையோடும்பாதுகாக்கவேண்டியது. அவளோடுபேசும்போது தான் அவளைவிட மிகவும்தன்மைபொருந்தியவன் என்றும் அவள்தன்வீட்டுவேலைக்காரி டென்றும் எண்ணிக்கொண்டு பேசவேகூடாது. (சிலமூடர்இப்படிச்செய்கிறார்கள்) அவளுடையசொந்தவிஷயத்தில்இவன்போய்ச்சேர்க்கூடாது.வேலைக்காரி அமர்த்துகிறேன் நீ வேலைசெய்யாதேயென்றுஅவனிடத்தில்சொல்லக்கூடாது; தன்ஸ்திதிக்குத்தகுந்தபடி வீட்டுச்செலவுக்கு அவளுக்குவேண்டியது

பணத்தை எப்பொழுதுங்கொடுத்ததற்கொண்டே வரவேண்டியது. எவன் தாறுமாறாய் செலவுசெய்கிறானோ அவளிடத்தில் புருஷனுக்கு நம்பிக்கையிருக்க மாட்டாது. தனக்குயாதாமொருவிஷயத்தில் சங்கடம் சம்பவித்து தீங்குநேரிடும்போலிருந்தால் பெண்சாதி புத்தியுள்ளவளாயிருப்பின் அவளைக்கேட்டுக் கொள்ளவேண்டியது. அநேகர் தங்கள் பெண்சாதிகளின் புத்தியினாலேயே அபாயங்களிலிருந்து தப்பியிருக்கிறார்கள். அனேக மூடர் பெண்சாதி சொற்கேட்டால், உலகத்தார் பழிப்பர் என்று எண்ணி, அவளுடைய புத்தியைக்கேளாமல், குடும்பமுழுமையும் அநியாயமாய் அழித்திருக்கிறார்கள். தன் பெண்சாதியே எல்லாமிந்தவளா யிருக்கும்பொழுது, மற்றொருவரை ஆலோசனைகேட்பவன் பெருமூடன். தனக்கு ஏதாவது அவகேடு வருங் காலத்தில் அவளிடத்தில்தான் அதை உடனே தெரியப்படுத்த வேண்டியது. ஏனென்றால் அவளும் அதைப்பொறுத்துத் தகுந்தமுயர்ச்சி செய்வாளல்லவா? கடைசியாக புருஷன் எப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களிலும் தன் மனைவியை நம்பி அவளிடத்தில் எந்தவிடத்திலும் மரியாதையாயும் ஆலோசனையோடும் நடந்து கொள்ளவேண்டியது. ஆகவே, இப்பொழுது புருஷனுடைய கடமைகளைக் கூடியமட்டிழ் விரிந்தோம். இனி பெண்சாதி புருஷனிடத்தில் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டியதோ அதைச்சற்று நிதானிப்போம்.

பெண்சாதி தன் புருஷனுடைய நோக்கத்தையும் அவனுடைய உணர்ச்சியையும், அறியமுயலவேண்டியது. அவன் வெளியிலிருந்து வரும்பொழுதெல்லாம், அவனுக்கு முகமலர்ச்சியுடன் உபசரனை செய்யவேண்டியது. வீட்டுக்காரியங்களைப் பார்த்து உடன் அவனுக்கு மிகவும் சந்தோஷகரமாகுங் படி வைத்திருக்கவேண்டியது. அவன் சொல்லை தவறாமல், கிரகிக்கவேண்டியது. சிலவேளைகளில் அவன் என்னவேண்டுமென்று சொல்வானோ, அதை முன்பாகவே யூகித்தறிந்து தயார்செய்யவேண்டியது. எப்பொழுதும், அவனுக்கு மேலானவளாய் இருக்கவேகூடாது. அப்படிப்பட்டவளுடைய நடத்தை, புருஷனை அவமதித்தல் போலாம். (அவனுக்கும் அதே அவமதிப்பு இல்லையா?) அகாரணமான சங்கதிகளை அவனிடத்தில் எப்பொழுதும், சொல்லக்கூடாது அவனுடைய காரியத்தில் இவள்போய், நான் செய்கிறேன் என்று ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது அவன் இவளுடைய புத்தியைக் கேட்டாலல்லது, தானுய்ப்போய் ஒன்றுஞ்சொல்லக்கூடாது. அயல்வீட்டுக்காரியிடத்தில், “என் புருஷன் இப்படியிருக்கிறான், அப்படியிருக்கிறான்” என்று சொல்லக்கூடாது எப்பொழுதும் செலவழிப்பதில் சாக்கிரதையாய்ச் செலவழிக்கவேண்டியது. தன்கணவன் ஆஸ்தியுடையவனா யிருக்கிறானென்று அதிகமாக செலவழித்தால், பிற்காலத்தில் அவனுக்குத் தரித்திரம் வரும்பொழுது ஏன்செலவழித்

தோம் என்று விசனப்படும்படியான காலம்வரும் ; ஆகையால், இதற்கு இடங்கொடும் விருக்கவேண்டும். எல்லாவற்றையும்விட தான் அதிகமாய்ப்படித்த உலக நடவடிக்கைகளெல்லாம் செவ்வையாய்த் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது.

ஏனென்றால் தன்கணவன் சாமர்த்தியவாகை இருந்து, சினேகிதர்களுடன் சம்பாஷிக்கும்பொழுது, தானுஞ்சேர்ந்து பேசலாமல்லவா? புருஷன் பெண்சாதி வாழ்நாட்களின் இரகசியமனைத்தும், இவ்வொரு பழமொழியில் அடங்கியிருக்கின்றது. “பொறுத்தார் அரசாள்வார் ; பொங்கினர் காவிறைவார்” எப்பொழுதாவது புருஷருக்கும் பெண்சாதிக்கும் மனஸ்தாபம் நேரிடுமானால், யார்தான் பலவான், ஒருகை பார்ப்போம் என்றிராமல் யார் முதலில் தனிகிறார்கள் என்றிருக்கவேண்டியது, இப்படிச்செய்யாமல் சச்சரவும், சண்டையுமாயிருந்தால் அதைப்போல் நிர்ப்பாக்கியமான குடும்பம், இவ்வுலகத்தில் கிடையாது.

ஆகவே பெண்சாதி, புருஷனுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளையும் ஒருவாறு சொல்லினோம். இந்தப்பத்திரிகை தருவிப்போர்கள் யாவரும் அதிலிருக்கிற சங்கதிகளைக் கிரகித்து அந்தப்படியே தாங்களும் ஒழுக்கமாய்நடந்து மற்றவர்களுக்கும் அதே புத்திமதிகளைச்சொல்லி அவர்களையும் நன்னெறியில் செலுத்துவார்களென்று, பூரணநம்பிக்கையுடன் எழுதியிருக்கிறோம்.

சுகாதாரம்.

இரப்பையில் உண்டாகும் விசித்திர சேஷ்டைகள்.

ஆகாரம் உட்சென்றவுடனே ஜீர்ணரீர் சுரக்கிறதந்தவிர இரப்பையில் இன்னுஞ் சிலவிற்தைகள் நடக்கின்றன. நாம் பட்டினியா யிருக்கும்போது இரப்பையின் பக்கங்கள்வெறும்பையைப்போலத் தளர்த்தியாயிருக்கின்றன; சாப்பிட ஆரம்பித்தவுடன் அந்த இரப்பையின் பக்கங்கள்விலகி, ஆகாரம்வந்துவிழ இடங்கொடுக்கின்றன. அப்போது இரப்பையில் ஓர்வித அசைவுவுண்டாகி தயிர்கடையும், வண்ணமாய் ஆகாரம் முன்னும், பின்னும், சுழல்கின்றது. இந்த அசைவு ஆரம்பத்தில் மெதுவாயிருந்து ஜீர்ணம் ஆக ஆக வேகமாகின்றது. இரண்டு வஸ்துக்களை ஒருபாத்திரத்தில் போட்டுக் குறுக்கிக் கலக்குவதுபோல, அந்த அசைவினால் ஆகாரம் ஜீர்ணரீரோடு நாலண்டையுங்கலந்து ஒத்துக்கொள்ளுகிறது.

நாம் சாப்பிடும் ஆகாரம் அன்னப்பாகாக மாறினபிறகு இரப்பையினின்றும் குடலில்போய்விழுந்து இன்னுஞ்சில வேறுபாடுகளை அடைகின்றது. மேற்சொன்ன அசைவு போஜனத்தை ஜீர்ணரீரோடுகலப்பதமன்றி அதுபாகானபிறகு இரைப்பையின் எந்தப்பக்கத்தில் குடலுக்குவழியிருக்கிறதோ அங்கே கொண்டிபோய்த் தள்ளுகிறது. (இன்னும் வரும்.)

விவேகபோதினி.

ந

சோரச்செய்ததைக்கண்ட ஸ்ரீகண்ணபிரான், சப்தலோகங்களும் திடுக்கிட, சப்தமேகங்களும் பயப்பட, சக்கராயுதத்தைப் பிரயோகித்து அவனுடல் இரண்டு கூறுகி விழும்படிச் செய்தனர். அப்பொழுது அந்த அசுரன் அடியற்ற மரம்போல் நிலத்தில் விழுந்து கியானமுற்றவனாய் சுவாமியைநோக்கிக் கடவுளே! யான்செய்த குற்றங்கனையெல்லாம் பொறுத்து யான் வதைபட்ட இந்த ஸ்திதியில் என் பெயரைச்சொல்லி அப்பியங்கனஞ்செய்து பல தவ்ய போஜனங்களை (தீபாராதனை அல்லது தீபவரிசையெனப்பொருள்படும்) தீபாவல்செய்தபின், தமக்கு நிவேதனம் செய்வோர்க்கும், ஒரு பிராமணனுக்கேனும் பல பிராமணர்க்கேனும் அப்பியங்கனம் செய்வித்து பல உபசாரங்களோடு தானம் செய்வோர்க்கும் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்த பலன் கிடைக்கும்படி யருளவேண்டுமென, அப்படியே அருளி ஸ்ரீ கண்ணபிரான் அவனை பரமபதஞ்சேர்த்துப் பின், நகரத்தாள் பிரவேசித்துத் தேவேந்திரனுக்குக் குண்டலத்தைக் கொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தமக்கு வேண்வேண்வற்றையெல்லாம் துவாகராபுரிக்கு அனுப்பி அவ்வசுரனது புத்திரனாகிய பகதத்தனுக்கு மகுடாபிஷேகஞ்செய்வித்து முடிந்தவுடனே, ஸ்ரீ கண்ணபிரான் அந்நகராகரன் அதிகாரஞ்செய்திருந்தகாலத்தில் ஸ்ரீ மகாலட்சுமிபோலு மழகுடைய பலதேசத்தரசர்களின் புத்திரிகளாகிய (12000) கன்னிகைகளை சிறைபிடித்துப் பல காவலோடும் வைத்திருந்த மணிபருவத்திற்குப்போய் அவர்கள் விசனங்கள்யாவும் சூரியனைக்கண்டபணிபோல் ஒழிய, அவர்களோடு சத்தியபாமா சமேதராய் துவாரகையை அடைந்தருளினார். பின்னர் அதுமுதல் இவ்வுலகத்தோர் யாவரும் ஐப்பசிமீது இருஷ்ணபட்ச திரியோதசி யிரவிற்பொழுது விடியங்காலத்தில் வரும் சதுர்த்தசியில் ஸ்நாநம்பண்ணி தத்தமன்பின் வலிபிற்கேற்றபடி விரிவாக்ககொண்டாடுகிறார்கள். ஆதலால், நீங்களும் அன்றயதினம் அவன்பெயரைச்சொல்லி அப்பியங்கனம்பண்ணி மனங்குவிய ஸ்ரீ கண்ணபிரானை நிவேதனம் முதலியவற்றைச்செய்து வணங்குவீராயின் நீங்கள் இழந்த பிதுரார்ஜிதத்தை அடைந்து களிப்புடன் வாழ்வீர்களென்று சொல்லி பீஷ்மர் செலவுபெற்றுச்சென்றனர். பிறகு பாண்டவர் ஐவரும் திரௌபதியும் அவ்வாறே செய்து முடித்து முன்னிழந்த இராச்சியங்களை அடைந்து களிப்புடன் வாழ்ந்திருந்தனர்.

புருடனார்க் கேந்திழையார் பொருளுரைப்ப தெனப்பிற்தம்
பொருளே வளவுந்

திருடனார்க் மேலவருக் கறமுறைப்ப தெனச்சிறிய
தென்கு துள்ளக்

கருடனார்க் குப்பறவை கற்பிப்ப வதனவனந்தம்
கண்ணுள்ளோர்க்

குருடனார்க் வழிகாட்ட லெனப்பெரியோர் முற்சிறியேன்
கூறலுற்றேன்.

ஆதலால், பல கருவிகளைக்கொண்டு தேன்கூண்டையடைந்து தேனை யுண்ணத்தெரியாமல் புளித்தகள்ளைக்குடித்து அறிவழியமயங்கும் மூடர்களும் பலகருவிகளின்றித் தேன்கூண்டை மாத் திரம் பார்த்துப் பார்த்துத்தேனை என்வாயிலொழுகி வரவேண்டுமென்னு முடவர்களைப்போன்றவர்கள் சொல்லும் சொற்கள் அவர்களைப்போ லாக்கிவிடமோதலால் அவற்றைக்கேளாது நாமும் நமது முன்னோ ரனுஷ்டித்த விரதாதிகளை யனுஷ்டித்துப் பக்தியிகக்

சு குவித்து ஞானவான்களாகிய நித்தியசுகானந்த கைவல்லியத்தை யடைவதே நலத்துள் நலமெனத் தோன்றுகிறது—ஞா.

பழமொழி.

அகத்தினழகு முகத்திற் றெறியும்.

அகத்தி ஆயிரங்காய்த்தாலும் புறத்தி புறத்தியே.

அக்காளிருக்கிறவகையில் மச்சா னுறவு.

அக்காளுடமையரிசி தங்கையு டமை தவிடா ?

அக்காளுறவும் மச்சான்பகையு மா ! அக்காளைக்கொண்டால் தங்கை க்கு முறைக்கேட்பர்னேன்.

அக்காஸ்தான் கூடப்பிறந்தாள் மச்சானுங் கூடப்பிறந்தானா ?

அக்கிராரத்திலொரு ஆடுசெத் தால் ஆளுக்கொருமயிர்.

அக்குத்தொக்கில்லாத வனுக்குத் துக்கமென்ன.

அங்காடிவிலையை அதிர அடிக்காதே.

அங்குமிங்கு மிருப்பாள் ஆக்கி னசோற்றிற்கு பங்குமிருப்பாள்.

அங்கேண்டி மகளேகஞ்சிக்கழு கிரு யிங்குவாழகாற்றாய்ப்பறப்பாய்.

அச்சாணியில்லாததேர் முச்சா னுமோடா ?

அச்சியிலுமுண்டு பிச்சைக்கார ன்.

அச்சியிலே போனாலும் அகப் பை அரைக்காசு.

அச்சியில்லாமற் றேரோடுமர், ஆ ம்புடையா னில்லாமற் பிள்ளையுண் டாமா.

அஞ்சிலறியாதவன் ஐம்பதிலறி வாறு.

அஞ்சிலேவினையாது ஐம்பதி லேவினையுமா.

அஞ்சினவனைப் பேய்யடிக்கும்.

அஞ்சினாரைக் கெஞ்சவைக்கும் அடித்தாரை வாழவைக்கும்

அஞ்சபணம் கொடுத்தாலும் ஆ த்திரமாகாது.

அஞ்சமிருக்கிறது நெஞ்சக்கு ள்ளே அதுவுமிருக்கிறது புந்திக்கு ள்ளே.

அஞ்செழுத்தும் பாவனையும் அ வனைப்போலிருக்கிறது.

அஞ்சமூன்று முண்டானால் அ றியாப்பெண்ணும்கறியாக்கும்.

இன்னும்வரும்.

அறிவிப்பு

முன்பணம் (மணி ஆர்டர்) அனுப்புவோருக்குமாத்திரம் புத்தகம் அனுப்பப் படும்.

ஒருபுத்தகமுதல் பத்துபுத்தகம்வரைக்கும் தபாற்கூலி, அனு. அரை.

இச்சஞ்சிகை பிரத்தியேகமாய் ஸ்திரீகளுக்கென்றே பிரசுரஞ்செய்துவரு கிறபடியால் இதில் வெளியிட கடிதம் எழுதுவோரும், புத்தகம் கமிஷனுக்கு வாங்கிவிடக் விருப்பமுள்ளோரும், தங்கள் மேல்விலாசத்தையும், விற்கப்படு மிடத்தையும் அடியிற் கையொப்பமிட்டவர்பேருக்கே அறிவித்தல்வேண்டும்.

அ. சி. இராஜசெட்டி,

36, தம்புசெட்டிவீதி,

சென்னை.

சுபமஸ்து.

விவேகபோதினி.

இந் துஸ்திரீகள் கல்வி அபிவிருத்தியின்பொருட்டு
பிரகடனஞ் செய்யப்படும்.

Second Edition.

VOL. 1.]

1887 அஸ்வீ நவம்பர் மீ

[NO. 3.

VIVEKA BODHINI.

Published by

A. S. RAJOO CHETTY.

அறிவுடைய ரொலமுடைய ரறிவார்
என்னுடைய ரனுமில்.

தற்காலங்கேதகலங் கண்ணுக்காணலாய்
திருமுடைய ரனுமில்.

MADRAS:

[PRINTED AT THE J. R. PRESS, 67, ANNAPILLY STREET, MADRAS.

1888.

Price 3 pies.] Registered Copy-Right.

[விலை பை. ௩]

இந்துவீரிகளின் கவனிப்பு.

காடுகளான புரதேசங்களில் வசிக்கும் ஸ்திரீகளுக்குப் பிரசவவேதனை, ஒருவேதனையாக எவ்வளவும் தோன்றாமல், இயற்கையான காரியங்களில் ஒன்றாயிருக்கும். இவர்களுக்கு வியாதியிட்ட அண்டாகு, தேகக்கட்டித் தளராத பிரசவித்தவுடனே எல்லாவேஷமும்செய்ய ஆரம்பிப்பார்கள். பிரசவிப்பதால் சரீரத்தில், ஒரு ஆயாசமும் உண்டாகாது. சிலஸ்திரீகள் பிரசவித்த வுடனே குழந்தையை முதுகில்கட்டிக்கொண்டு வழிப்பிரயாணம்போவார்கள். இந்தன்மையான ஸ்திரீகளுக்குப் பிரசவித்தல் அதிகசுலபமாயும், அநாயாசமாய்மிருக்கும்; இவர்களுக்கு இப்படியிருப்பது ஏனென்றால் நீர்மலமான காற்றில் நடமாடிதல், பரிசுத்தமான தண்ணீர்துடிசுதல், சுத்தமான இடங்களில் வசித்தல், சரீரஉழைப்பால் அங்கக்கட்டி உண்டாகச்செய்துகொள்ளுதலேயன்றி, தினந்தோறும் நம்மைப்போல மருந்துசாப்பிட்டு, சாக்கடை நாதமத்தலும், ஜனமடந்த இடங்களிலுமவசித்த, மெத்தென்று சுகமான படுக்கையில் படுத்திக்கொண்டு, சரீரம் உழைப்பால் வாட்டயில்லாமல் வைத்திக் கொண்டிருப்பதால் சுகப்பிரசவமில்லையென்று நம்பவேண்டியது.

ஆனால் நாகரீகத்தாலுண்டாகும் சிறப்பும், மேன்மையும், அதிகமாயிருந்தபோதிலும் அதனால் விளையும் கேடு விசேஷமாயிருக்கின்றது.

நாகரீகத்தால் ஜனங்கள் காடுகள், மலைகள் முதலான இடங்களை விட்டுப் பட்டணங்களில்சேர்ந்து, ஜனமடந்த பிரதேசத்தில் வாசஞ் செய்வார்கள்.

எங்கே கூட்டம்பெருத்ததோ அங்கே ஈற்று கெட்டுப்போம். நீர் உவர்த்துப்போம். அழுக்கு அடிப்போம். இதனால் சரீரம்வாதநீரால் உப்பி வியாதி மேலிடும். நாகரீகத்தாலும், சைப்பொருள்விர்த்தியாலும், ஸ்திரீகள் சரீரஉழைப்புநீங்கி, தேகத்தில் கஷ்டம் கொஞ்சமேனும் அதுபவியாமல், யிருது வடைந்து அங்கக்கட்டிதளர்ந்து, சொற்பகாரணத்தினாலே நோயாளிகளாகிறார்கள். அவ்வாறுயிருதுவான தேகமுடைய பெண்களுக்குச் சாதாரணமான பிரசவத்திலேயே வைத்தியருடைய சகாயமும் அவுஷதமும் வேண்டியதாயிருக்கும். நகரப்பிரதேசங்களில் வசிக்கும் ஸ்திரீகள் சரீரஉழைப்பு போதமானவரையில் எடுத்திக்கொண்டபோதிலும் கெட்டசாற்று கெட்டதண்ணீர் முதலியவைகளால் பலம்குன்றிப் பிரசவகாலத்தில் அதிகவருத்தமடைவார்கள்.

சிலவேளைகளில் தேகபலந்துன்றாமல் இருக்கும் ஸ்திரீகளுக்குப் பிரசவித்தபின், மனிதர் அதிவிண்மையால் காரணமின்றி, மருந்துகளையேற்றிச் சரீரக் கூறுபாடு தெரிந்துகொள்ளாமல் “லங்கணம் பரமௌஷதம்” என்று சொல்ல ஆகாரமில்லாமல் இருக்கச்செய்து, காற்றபடாத சிதிர அறையில் நாற்றமெடுக்கும்படிமூடி, வேப்பம்பட்டைகளை அறையில்மூட்டிச் சரீரமெல்லாம் எரியும்படிச்செய்து, எலும்பிச்சம்பழமவ்வளவு பெருங்காயக் கட்டியை வாயில்தூர்த்து, தேகத்தைபுயம் போட்டதுபோல் காயம், கோரோசனை, கஸ்தூரி, குங்குமப்பூ முதலான உஷணவஸ்துக்களை, நிஷ்காரணமாய்க் கொடுத்த, கடையில் சாசுகொடுத்த வியாதியை விலக்குவாங்கினதுபோலத் தாங்களே வருவித்துக்கொடுப்பார்கள்.

கடவுள் துணை.

விவேகபோதினி.

மூன்றாம் பாகம்.

கல்வி.

- “ஊத்தைக்குழியிலே மண்ணையெடுத்தே
உதிர்ப்புனலிலே யுண்டைசேர்த்தே
• வாய்த்தருயவனார் பண்ணும்பாண்டம்
வரவோட்டுக்கு மாகாதென் றாடு பாம்பே”

எனப் பாம்பாட்டிச்சித்தர் புகன்றிருப்பதுபோல நிஷ்பிரயோசனமாய் நிலையாத தன்மையுடையதும், பல்பிணிகளுக்கு வாசஸ்தானமுமாகிய இவ்வாக்கைக்கு ஆகாரம், எத்தன்மைத்தா யிருக்கின்றதோ, அவ்வாறே நம்முடைய புத்தி அபிவிர்த்திக்குக் கல்விவேண்டி யிருக்கையானது அத்தியாவசியமாக இருக்கிறதென்பதையாவரும் நிர்விவாதமாக ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க தென்பதற் றியாதொரு ஐயமில்லை. நாளுக்குநாள் மேலுக்குமேல் விர்த்தியாகின்ற சரீரத்தை, கருணாரிதியாகிய கடவுள் நமக்குக் கொடுத்திருந்தபோதிலும், பிரதி தினமும் அச்சரீரத்துக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தையும், அதன்சவுக்கியத்திற்கு கடுத்தவைகளையும், நாமேதேடிக்கொள்ளாவிடில், அதுவளராதென்பது வாஸ்தவமல்லவா? அதுபோல சகலசராசரங்களுக்கும் மேலாக இருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிற நமக்கு ஞானங்கொடுக்கப் பட்டிருந்தபோதிலும், அதுபோதாமல் இருக்கையால், கலையென்கிற ஆகாரத்தைப்பயந்து புத்தியை விர்த்திசெய்வது நமக்கு நீங்கல்லாக் கடமையாயிருக்கிறது.

நமக்குள்ள விவேகத்துக்கு, சேறு நீரும்போலவும், நகமுஞ்சதையும் போலவும் சதாகாலமும் அடித்திருந்தும், கெடுக்கிற வஞ்சகவ்யாகிமனம் என்னப்பட்ட நண்பன் ஒருவனிருக்கின்றான். இந்நெஞ்சம் எப்பாற்றென விளம்பினாலோ, ஓர் கூணப்போதாயினும் ஓரிடத்தின்கண் நிலைகொள்ளாததும் ஞானாற்றைக்கினும் நில்லாது, விஷயத்தைப்பார்க்கிலும் அர்த்தத்திலும், அக்ஷ

கத்திலும் மீறியிருக்கின்ற விஷயங்களில் செல்கிறதமாயுமிருக்கின்றது. இப்படி ஒழிவின்றிச் சமுன்னு கொண்டிருக்கும்படியான இம்மனதுக்குக் கல்வியென்கிறவோர் துணைவன் அவனையடக்க இல்லாவிடிலோ, கலினமில்லாப் புரவியைப்போலவும் கண்டபடி திரியும் மார்க்கடம்போலவும், கட்டுக்கடங்காக்காண்போலவும் துள்ளி, விஷயமாகிய பள்ளங்களில் இழுத்தும், எரிநகரில் அழுத்தும் என்பதற்கு யாதுமையமில்லை.

சிலமானுடர் உத்தியோகமுதலிய லௌகீக விஷயார்த்தத்தைப்பற்றியே கல்விகற்கிறார்கள். இஃது அவரது மௌட்டியத்தாலன்றி வேறல்ல. பானத்துக்காக வெட்டுகிற வாவி ஸ்நானத்துக்கும் உபயோகமாவதுபோலவும், நெல்லுக்கிரைக்குநீர் புல்லுக்கும் புசிவதுபோலவும், புத்தி அபிவிர்த்திக்காகப் பயிலுங்கல்வி, உத்தியோகமுதலாகிய வுதரபோஷணத்திற்கும் உபயோகமாகின்றதை யாவரும் பகுத்தறிதல் வேண்டும். ஈங்கிதையெடுத்துரைப்பின் விரியுமாதலின் விட்டனம்.

கல்விப்பொருள் செல்வப்பொருளென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற விருபொருள்களில், கல்விப்பொருளையே பிரதமத்தில் தேடல்வேண்டும். கல்விப்பொருள், செல்வப்பொருள்போல, அரசரால் வவ்வப்படாததும், துராத்தமாகளால் அபகரிக்கப்படாததும், தாயாதிகளால் பகிரந்துகொள்ளப்படாததுமாகும்.

“இம்மைபயக்குமால் ஈயக்குறைவின்றால் மெல்லிய
தம்மைவிளக்குமால் தாம்உணராக்கேடின்றால்
எம்மைஉலகத்தும் யாங்காணேங் கல்விபோன்
மம்மர் அறுக்குமருந்து”

என்றவண்ணம் ஈயஈய மேன்மேலும் பெருகுவதன்றிக் குன்றாததுமாயும், அஞ்ஞானமாகிய பிணிக்கு ஓளவுதமாயும், இருப்பதுதிண்ணமாகலின்.

“அறம்பொருளின்பம் வீடும்பயக்கும்
புறங்கடைநல்லிசையுநாட்டும் - உறுங்கவலொன்
றுற்றுழியுங்கைகொடுக்குங் கல்வியினூஉங்கில்லை
சிற்றுயிர்க்குற்றதுணை”

என்ற வெண்பாவில், மானுடர் அடையவிரும்பும் நான்குபுருஷார்த்தங்களையும், கீர்த்தியையும், உற்றவிடத்துதவியையும் பயத்தவினால், கல்வியைப்பார்க்கிலும் பல்பிணிச் சிற்றறிவினோராகிய மானுடற்கு வேறுதுணையில்லையெனப் புகன்றிருக்கின்றமையால் “இளமையிற்கல்” என்று ஓளவைசொன்னவண்ணம் கல்வியை இளமைப்பருவத்திலேயே அவசியம் தேடுதல் வேண்

டும்.

“வருத்தவனைவையரசர் வாழுடியின்மேலாம்
வருத்தவனையாதலுங்கில் - தரித்திரமாய்
வேழம்பர்கைபுகுந்து மேதினியெல்லாந் திரிந்து
தாழுமவர் தம்மடிக்கீழ்தான்”

எனவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே. ஏனெனிலோ முதுமைப்பருவத்தில் இடம்பெக்கின்ற தாய் போன்ற குடும்பச்சேற்றில் ஆழ்ந்துதுன்பம் அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. (இன்னும்வரும்.)

வீண்செலவு.

வீண்செலவென்பது, பொருளை அவசியமில்லாத வழிகளில் மிதமிஞ்சி செலவுசெய்தலாம். பெண்பிள்ளைகள் தங்கள் புருஷருடைய வரும்படிக்குத் தக்கபடி செலவுசெய்துகொண்டு கொஞ்சம் கூடுமானவரையில் மீதியாகும்படி வழிதேடவேண்டும். அப்படியில்லாமல் வரவுக்குமிஞ்சி செலவு செய்தால் கடன்மேலிட்டு, தங்கள் புருஷர்களுக்கு எந்நாளும் தீராச்சஞ்சலமும், அவமானமும், உண்டாவதற்கு ஏதுவாகிறது. “வளவனாயினும் அளவறிந்தழித்துண்.” என்னும் நீதிவாக்கியத்தின்படி, ஒருவன், அளவற்றபொருள் வரும்படியுள்ள அரசனயிருந்தாலும், தன் வருமானத்திற்குத்தக்க செலவுசெய்து வரவேண்டும். சிலபெண்கள் தம்புருஷருடைய வருமானம் குறைவாயிருந்தாலும் அதைச்சிக்கினமாய்ச் செலவுசெய்து, கொஞ்சம் மீதிவைத்து, புருஷருக்கு வரும்படி குறைவாகுங்காலத்தில் அதைக்கொண்டு தங்கள் வீட்டிச்செலவுகளை செய்துகொள்ளுகிறார்கள். இது தான் நல்ல புத்திசாலித்தனம்,

இதைவிட்டு வேறு சிலபெண்கள், தங்கள் கணவருடைய வரும்படி அற்பமாயிருந்தாலும் “புலியைப்பார்த்து பூனைசூடுபோட்டுக்கொண்டது” போல் அதிக வருமானமுள்ளவர்களைப்போல் தாங்களும் நடக்கமுயன்று, வீண்செலவுகளைச் செய்துவிட்டு, பிற்காலத்தில் துன்பமடைகிறார்கள். இது பெரிய அவிவேகம் ; ஒருகாலத்தில் கருடன் முதலிய பெரிய பறவைகளெல்லாஞ்சேர்ந்து, இராமேஸ்வரம் என்னுந் தூரதேசத்துக்கு யாத்திரை போவதற்காக ஆகாயத்தில் பறப்பதைப்பார்த்து, ஒரு ஊர்க்குருவியும் தன் சக்தியை நினையாமல், அவைகளைத் தொடர்ந்து சிறிது தூரம் பறந்துபோய், அதற்கு மேற்பறக்க சக்தியில்லாமல் சிறகுஒடிந்து கீழேவிழுந்து இறந்துவிட்டது. இதனால், “ஊர்க்குருவிக்குத்தகுந்த இராமேஸ்வரம்,” என்னும்பழமொழியும் வழங்கி வருகிறது. ஊர்க்குருவியானது மற்றபலமுள்ள பெரிய பட்சிகளைப் போல் தன்னையும் எண்ணிக்கொண்டு, தூரதேசமாகிய இராமேஸ்வரத்துக்குப் போக முயன்றிருக்கக்கூடாது. ஒரு வீட்டின் கூரையிலிருந்து மற்றொருவீட்

முன் கூரைக்குப்பறந்துபோவதையே அது இராமேஸ்வரயாத்திரையாக நினைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதைப்போல் பெண்கள் தங்கள் புருஷர்கள்செய்யும் செலவுகளைப்போல் தாங்களும் மூடத்தனமாய்ச்செய்ய முயலாமல், தங்கள் சக்திக்குத்தகுந்தவிதமாய்ச் செலவுசெய்து, தங்கணவருக்கு அதனால் சவுக்கியமுண்டாக வகைதேடவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் டம்பத்துக்காக தங்கள் சக்தியை மீறிச்செலவுசெய்பவர்கள், மேலே சொன்ன ஊர்க்குருவிவைப்போல் துன்பமடைவார்கள்:—

ஆனமுதலில் அதிகம் செலவானால்
மானமழிந்து மதிக்கெட்டுப் - போனதிசை
யெல்லார்க்குங்கள்ளனா யேழ்பிறப்புந்தீயனாம்
நல்லார்க்கும் பொல்லானாடு.

என்றபடி, தமக்குள்ளவருமானத்துக்கு அதிகமாய் செலவுசெய்பவர்கள், மானமழிந்து, புத்திகெட்டு, தூரதேசங்களுக்கு ஓடிப்போனபோதிலும், அவ்விடத்திலும் எல்லார்க்குத் திருடராகி, எழுபிறப்புகளிலும் பாவிகளாய்ப் பிறந்து நல்லவர்களுக்குங்கூட பொல்லாதவர்களாவார்கள்.

தாசிகள்கச்சேரி.

விவாகாதிசாலங்களில் தாசிகளைக்கொண்டு கச்சேரிவைத்து நமது சிறுவர்களை அம்மாது சிரோன்மனிகளுக்கு இரையாக்குவது என்ன அவிவேகம். அழகில்மிக்கவர்கள் அபிநயங்காட்டி வசியம்பண்ணினால் எவர்கள்தான் மயங்கார்கள். அன்னமாகாரமின்றிச் சரீரம்உலர்ந்து எலும்பெலும்பாய் வாடின யோகிகளெல்லாம் மயங்கினார்களென்றால், கிரகஸ்தாசிரமத்தில் பிரவேசித்து முப்போதும் நெய்யும் சோறுமுண்டு காமலீலையிலேயே விளையாடும் வாலிபர் மயங்கக் கேட்பானேன்; தன் மனைவியோடுமாதிரம் சுகித்திருக்கும் வாலிபரைத் தேவடியாள் வீட்டிற்குப் போகும்படி நாமே தூண்டுகிறது. சீ! சீ! நமது பிரபுக்களுக்கு எப்போது புத்திவருமோ அறிந்திலம். தேவடியாள் வீட்டிற்குப்போய்ப் புத்திகெட்டுப் பணமிழந்து தாய், தந்தை, மனைவி, மக்களை நடுத்தெருவில் விட்டு, மானம்போய்ச் சோற்றுக்கு அலைந்து கட்டத்துணியில்லாமல் செல்வர்களைக் கண்டு பொறாமை பட்டுத்திரியும் அறிவிலிகளை எண்ணி முடியுமோ. அவர்கள் ஊரும் பேரும்சொன்னால் பவுஷ்போகும். இனியாவது தாசிகச்சேரியை நிறுத்தி அந்தப்பணத்தை நல் விஷயத்தில் செலவு செய்வார்களென்று நம்புகிறோம்.

அறம்.

(19-வது. பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இல்லையென்று சொல்லாமல், செய்து மேன்மையை அடைந்தும், அவருடைய திருநாமமே அறத்தைச் செய்வோர்க்கு வழங்கி வருகிற துமான, கர்னமகாராஜாவானவர்தன்பிராணனுக்கு அழிவுவரவொட்டாததன்னுடன் பிறந்த கவசகுண்டலத்தைக்கூட, தன்னைக்கேட்ட மாயப்பிராமணனாகிய தேவேந்திரனுக்கு கொடுத்த சரித்திரத்தையும், கர்னனோடு அருச்சுனன்புரிந்த பாரதயுத்தத்தில் அருச்சுனனுடைய பாணங்களெல்லாம் கர்னனுடைய தேகத்தில் படவொட்டாமல் தருமதேவதை பிரசன்னமாய் காத்தபொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வேதியனாக ரூபங்கொண்டு கர்னனிடத்திற்சென்று அவர்செய்த புண்ணியமனைத்தும் யாசகஞ்செய்த சரித்திரத்தையும் கூறுவோம்.

(1) பாண்டவர்களுக்குசகாயனாகியகிருஷ்ணமூர்த்திலுநான் தேவேந்திரனைநினைக்கவே, அவரும்வந்தார். பகவான் இந்திரனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.—பூர்வம் வில்வித்தைபரிட்சைசெய்த காலத்திலும், வில்வளைத்து மணம்புரிந்தகாலத்திலும் உம்முடையபுத்திரனாகிய விஜயன்பேரில் உண்டாயிருக்கிறபகைகளை கர்னன்மனதலேயே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். காண்டாவனதகனத்தில் சிதைபட்டோடிப்போன அச்சவசேனன் என்பவன் அருச்சுனனைக்கொல்ல நாகாஸ்திரமாககர்னனிடத்தில் வளர்ந்துவருகிறான். அன்றியும் அவன்பிறக்கும்பொழுது கூடப்பிறந்த கவசகுண்டலமானது அவனிடத்தில் இருக்கிறவரையில் அவனைவெல்லஒண்ணது. ஆதலால் நீர்கர்னனிடத்தில்தான் கவசகுண்டலத்தை தானமாகக்கேட்டிராகில் தடையில்லாமல்கொடுத்து விடுவான், அதைவாங்கிக்கொண்டிவந்துவிடும். நாகாஸ்திரத்திற்கு நான் இருக்கிறேன் என்று இப்படிச்சொன்னவுடனே, இந்திரனும் பிராமணரூபங்கொண்டு கர்னனிடத்திற்சென்றார். கர்னனுடைய தகப்பனாகிய சூரியன் இந்தவஞ்சனைகளையெல்லாம் தெரிந்துபொருக்கக்கூடாமல்தன்குமாரனிடத்திற்குச்சென்று கிருஷ்ணனும் தேவேந்திரனும் கொண்ட எண்ணங்களைஎல்லாம் வெளியிட்டு தன்பிராணனுக்கு ஆதாரமாகிய கவசகுண்டலத்தைத்தேவேந்திரனுக்கு தானம் செய்யாமலிருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டதுமன்றி, தான் அவனுக்குத் தகப்பனாகிய வரலாற்றையும் விளங்கச்சொன்னார். அப்பொழுது கர்னன்தகப்பனருக்கு எல்லாவித நமஸ்காரங்களும் செய்துசொல்லுகிறார். “தேகம்நிலையற்றது; கீர்த்திமாத்திரம் அழியாதது; இல்லைஎன்று, என்னுடையபிராணத்தைக் கொண்டுபோகவந்திருக்கிறகொடியோனுக்கும்சொல்லமாட்டேன்; ஈதலேஅறமென்று வேதங்களெல்லாம் முறையிடுகின்றன; இப்பொழுதுசொன்னதுமாத்திரம் வேண்டாம் தந்தையே! இப்படிபதில்சொன்ன திருக்குமாரனை நோக்கி

சூரியபகவான் மறுத்துச்சொல்லுகின்றனர். தனக்குமிஞ்சிதருமமென்றும்சுவ
 றைவைத்துக்கொண்டு சித்திரமெழுதவேண்டுமென்றும், உள்சுவர்த்தீத்திப்புற
 ச்சுவறுத்தீத்தவேண்டுமென்றும், சொல்லுவார்கள், ஆதலால் உனது உயிருக்கு
 நிலையாகிய கவசகுண்டலத்தைக்கொடுக்காதே; கொடுத்தால் நீசெத்தாயென்று
 சொல்லியும் ஒன்றையும்காதில் போட்டுக்கொள்ளாமல் இருந்தகர்னனைப்பார்
 த்து, அப்பா! தேவேந்திரனிடத்தில் இருக்கிற மீளாதவேலையாவது வாங்கிக்
 கொள்ளென்று சொல்லி, சூரியபகவான் தனதிருப்பிடம்சென்றனர். உடனே
 இந்திரனும் தள்ளாதகிழப்பிராமணனாக கர்னனிடத்திற்குவந்து கவசகுண்ட
 லத்தைத்தானமாகக்கேட்ட உடனே, தளராத தருமத்தைச்செய்கிறதன்னிய
 றாய் அகமகிழ்ந்துகொடுத்தார். உடனே வச்சிராயுதனாகிய இந்திரன் மனங்க
 ளித்து கர்னனை ஆலிங்கனம்செய்துகொண்டு, நீசெய்ததற்கு கைம்மாறாக என்
 னிடத்திலிருக்கிற வேலையுதத்தைக் கொள்ளென்று சொல்லிக்கொடுத்து, அது
 அருச்சுனனையத்தவிர மற்ற எவர்களையும் தப்பாமல் சிதைக்கும் என்று சொல்
 விச்சென்றனர்.

(2) காண்டபனாகிய அருச்சுனனுக்கும் கர்னனுக்கும்வினைந்தபோரின்
 அந்தியத்தில் அருச்சுனனுடையகணைகளெல்லாம்கர்னனை யினைக்கப்பண்ணி
 அவனது தேர்மேல்சாய்த்தும், மேல்மேலும் கர்னன்கணைகளைத் தொடுத்துக்
 கொண்டிருந்தார். அதனால் காண்டபன் சீறி மறுபடியும்சரவருஷம் வருஷித்
 தும், அதுகர்னனை அணுவளவேனும்வருத்தாமல் தருமதேவதை கண்ணருள்
 சரந்துகாத்துக்கொண்டிருக்கக் கிருஷ்ணபகவான் விளம்புகிறார். “அருச்சுன
 தருமதேவதை உன்னுடைய பாணங்களைஎல்லாம் பட்சிக்கிறது; பகழிகளைத்
 தொடுக்காமல் சற்றுநேரம் சும்மாயிரு. நான்கர்னனிடத்திற்போய் எல்லாம்
 அறிந்துவருகிறேன்” என்றுசொல்லி பகவான் ஒருவிதபிராமணனாக கர்னனி
 டத்திற்குவந்து இப்படியே தருமைத்தையே துணையாகக் கொண்டிருக்கும்
 தண்ணருளே! நான் மகமேருபருவத்தின்கண் இருக்கும்தவசி, தரித்திரத்தா
 ல்நொந்து இவ்விடம்வந்தேன். “ஐங்காதம்போனாலும் தன்பாவத்தன்னோடு”
 என்பதைப்போல், உம்மைசகிக்க ஒண்ணுதசங்கடத்தில் கண்ணுற்றேன். ஆகி
 லும் கெடுவுசொல்லாமல் உம்மால்இயன்றவரையில் கொடைஅருளும்என்றுகே
 ட்டார். அக்காலையில் கர்னன் இதெல்லாம் தெய்வச்செயலென்று நினைத்து,
 அய்யா! மகாபுருஷரே! இந்த தாழ்ந்த ஸ்திதியிலிரானின்ற எளியேனாகிய
 நான்செய்யக்கூடியதை திருவாய்மலர்ந்தருளுங்களென்றுகேட்க, நீர்செய்தபு
 ண்ணிய மெல்லாவற்றையும் தாரும், என்று பகவானாகிய மாயவேதியர்சொன்
 னர்உடனே தருமப்பிரபுவாகிய கர்னன் ஆனந்தவெள்ளப்பெருக்கத்தில் ஆழ்
 ந்து சொல்லுகிறார். என்பாக்கியமே பாக்கியம்! என்னிடத்தில் இருந்ததை

க்கேட்டிரே ! அதுவேபோதும் ! என்பிராணன் நீங்கிப்போகிறசமயமாக இருக்கிறபடியால் உடனேவாங்கியருளும். இப்படிச்சொல்லி தாரைவார்க்க ஜலம் வருகிறதற்குமுந்தியே தன்பிராணன் போனாலும்போகும் என்கிற ஐயத்தோடு கர்னன், தன்மேல்தைத்திருந்த அம்புகளில் ஒன்றைப்பிடுங்கி அதின்வழியாக வந்தஉதிரத்தை வார்த்து தான்செய்த புண்ணியத்தை எல்லாம் கண்ணபிரானுக்குத் தானஞ்செய்தார்.

அப்பொழுது தான்செய்த புண்ணியபலனை எல்லாம் தடங்கல் சொல்லாது தானமாகத்தந்த கர்னனைக் கண்ணபிரான்களிப்புடன்நோக்கி வேண்டியவரத்தைக்கேளும் தடையின்றி தருகிறேன் என்று திருவாய்மலந்தருளினார். அதற்குச் சூரியகுமாரன்,—

அல்லல்வெவ்வினையாலின்னமுற்பவ
முண்டாயினுமேழெழுபிறப்பும்
இல்லைஎன்றிரப்போர்க்கில்லையென்றுறையா
விதயநீயளித்தருளென்றான்.

(இ-ள்.) சிலவேளை துன்பத்தைத் தருங்கொடிய வினைப்பயனால் பிறவிகள் உண்டானாலும், ஏழேழுபிறப்பிலும் இரப்போர்க்கு இல்லை இல்லையென்று சொல்லாமல் தர்மத்திலேயே நாட்டமாகிய மனதை எனக்கருளும் என்று கேட்டார். அதற்கு மெய்த்துணையாகிய சுவாமியகிழந்து,—

எத்தனைபிறவியெடுப்பினுவவற்றுள்
ஈகையுஞ்செல்வமுமெய்தி
முத்தியும்பெறுதிமுடிவிலென்றுரைத்தான்
மூவருமொருவராமூர்த்தி.

(இ-ள்.) நீஎத்தனை பிறவிக்குள்பட்டாலும் அவைகளில் உனக்கு தருமகுணமும் செல்வமும் உண்டாகி முடிவில் முத்தியையும் பொருந்துவாய் என்று சொன்னார், அவர்யாரெனில்மூவரும் ஒருவராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி.

பொய்சொல்லல்.

பொய்யாவது பிறருக்குத் தீங்கினைக்கருதி அவர்களை வஞ்சிக்கும்பொருட்டேனும், தன்னைப்பலர் மதித்துப் புகழ்ந்து கொள்ளுதற்பொருட்டேனும் உள்ளதைமறைத்து இல்லதைச்சொல்லுதலாம். பொய்யானதுநிலைநிற்கப்பாலதல்லாததனால், அதனை நிலைநிறுத்தற்பொருட்டு பொய்யுடையான், அனேக பொய்சொல்ல வேண்டி நேரிடும். புதிது புதிதாகப் பொய்சொல்பவன் தான் சொன்னபொய்யை நினைக்குந்தோறும் தன்மனமே தன்னைச்சுடப் பதைபதைப்பன். வாலாயமாய்ப் பொய்சொல்பவன்பழக்கமிகுதியால்தான்சொன்னபொய்தனக்கேதோன்றாமல் மனஞ்சஞ்சல மற்றிருப்பான் பொய்பேச அஞ்சாதவனும் விபசாரம்செய்ய அஞ்சாதவனும் களவுசெய்ய அஞ்சான்; களவுசெய்ய அஞ்சாதவன் கொலையாதி கொடுஞ்செய்கைகளைச் செய்ய அஞ்சான். ஆதலால்,

பொய்பேசுபவர்கள் கொலையாதி கொடுஞ் செய்கைகளுக்கஞ்சாது, தத்தம் குணிக்கிரை யிடுவதே தமக்குற்ற கஷியாகக்கொண்டொழுகும் காட்டகவாசிகளாகிய மேட்டிமைதங்கிய விலங்கினங்களுடனே கூட்டுறவாளிகளாவர். ஆதலால், இப்பொய்யாளரைக்கண்ட சத்தியவான்கள் விலங்கினதைக்கண்டது போல அஞ்சவர். பொய்யானது பிறருக்கு அச்சத்தையும் வெறுப்பையும் கெடுதியையும்; தருவதல்லாமல், தன்னைப்பரிபாலிப்பவர்களையும் கெடுக்கும். என்னமெனின்.—பொய்யனைக்கண்ட சகலரும் அவனோடு சகவாசம்செய்யவும் அஞ்சவர்; அவன்சொல்லோ எவராலுங் கொள்ளப்பட்டாது. உலகவியவகாரங்களில் அவனைஒருவரும் நம்பார்கள்; அவனிடத்துப் பண்டமாற்றம் செய்யவும் ஒருவரும் துணியார்கள். அவன், தனக்கில்லையென்று பிச்சையெடுக்கப்பெறப்பட்டவிடத்தும் அவன்சொல்லை நம்பி பிச்சையளிக்கவல்லார் ஒருவருமேகிடையார்கள். ஆதலால், பொய்யே தன்னையும் பிறரையுங் கெடுக்குங்கோள், பொய்யே புன்மையின்புத்திரன், பொய்யே வறுமைக்குவித்து. பொய்யே வஞ்சகர்களிளெல்லாம்விசேஷித்தவஞ்சகன். பொய்யே பகைகளிலெல்லாம்மேலானபெரும்பகை. ஆதலால், புனிதர்கள் இத்தகையபொய்யைக்கனவிலும் அற்பமேனும் பேணுதல்செய்யார். கடையானவற்று ளெல்லாம் மிகக்கடையாகியபொய்யைப் பேசும்படித்தன்னைத் தூண்டிய கலைவல்லமுனிவரைனோக்கி உண்மையே உருவாகவந்த அரிச்சந்திரனென்னும் அரசன் சொன்னதாகச் சொல்லப்படும் நீதிவாசகத்தைப் பாருங்கள்,—

புலயனும்விரும்பாதஇப்புன்புலாயாக்கை
நிலையெனாமருண்டியினு நெடி துறச்சிறந்தே
தலைமைசேர்தருசத்தியம் பிரழுவதுதரியேம்
கலையுணர்ந்தநீரெமக்கிது கழறுவதழகோ. ”

என்பதாம், இதுகதையேயாயினும் ஆகு. இந்தகாம்பீர நீதியைமாத்திரம் நாம் ஒப்புக்கொள்வதற் கென்னதடை? இந்தநீதிவாசக நெறிப்படியே நிற்கும் இவ்வுளவிகளாகிய சில புத்திமான்களை, அற்பர் சிலர் தூஷித்துத்திரிவது என்னபரிதாபம். காணாத வொன்றைக் காணவில்லை யென்றும், தெரியாதவொன்றைத் தெரியவில்லையென்றும், விசுவாசம்தாக்கப்பெற்றத கொள்கைகளில் விசுவாசமில்லையென்றும், கல்லெனக்கண்டதைக் கல்லென்றும் செம்பெனக்கண்டதைச் செம்பென்றும், மண்ணெனக்கண்டதைமண்ணென்றும், பொண்ணெனக்கண்டதைப் பொண்ணென்றும் கரந்தபால்கறந்தபடிகண்டதைக்கண்டளவே பேசுபவர்களை வைவதும் தூஷிப்பதும் பகைபாராட்டுவதும், அவர்களுக்குப் பலதுன்பங்களைப் புரிவித்துக் காணாததைக் கண்டபடி சொல்லச்சொல்லி வலாத்காரம் செய்வதும் புத்திமான்களே ! உங்களுக்கழகாமோ ?

பெண்கள் படிப்பது சாம்பிரதாய மல்லவோ ?

பெண்கள் படிப்பது சாம்பிரதாயமல்லவென்றும், அவர்கள் சமையல் வேலையைத்தவிர மற்றவேலைகளைச் செய்வதற்கு உரியவர்கள் அல்லரென்றும் நம்மவர்களில் வயதில்முதிர்ந்த பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். “நிர்வாண பட்டணத்திலே நீர்ச்சீலைக்கட்டினவன் பயித்தியக்காரன்” என்பதுபோல அங்கொருவரும் இங்கொருவருமாக அத்தியூத்ததுபோல் ஏகதேசம் சிற்சிலரே படித்திருப்பதனால் பெண்கள் படிப்பது சாம்பிரதாயம் அல்லவென்று இவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் போலும். ஆசிரியர், அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, ஆபிரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, வெண்ணப்பட்ட இந்த ஸூரியின் பஞ்ச மகாகண்டங்களிலும் உள்ள சீர்திருத்தமான ஜாதியார்களில் படியாத பெண்கள் யாரிருக்கிறார்கள்? அமெரிக்காக்கண்டத்திலே பெண்கள் கவித்துவம் செய்தும் இன்னும் மற்றத் தொழில்செய்தும் பெருமையோடு வாழ்கின்றார்கள். ஐரோப்பாக்கண்டத்திலும் அப்படியே, ஆனால் பெண்களுக்கு ஆன்மாவில்லை அவர்கள் போகவஸ்து என்று கருகியுள்ள சில மகமதியர்களும் நம் இந்துக்களில் நாகரீகமில்லாத சிலமுது வயதுடையவர்களுமே பெண்களைப் படிப்பிப்பது கௌரவத் தாழ்வாக எண்ணுகிறார்கள். நம்மவர்களில் இராஜராஜாக்களும் முன்னாளில் தங்கள் பெண்களைப் படிப்பித்தவர்திருக்க, நாம் பெண்களைப் படிப்பிப்பது சாம்பிரதாயம் அல்லவென்று எப்படிச் சொல்லாம்? ஸமஸ்கிருதம் தமிழ் தெலுங்கு மராஷ்டிகம் கன்னடம் முதலிய இவ்வவந்துதேசபாஷைகளில் ஒவ்வொன்றிலும் பாண்டித்தியமுடைய பெண்கள் இருந்தார்கள். இன்னும் இருக்கிறார்கள், பாண்டி சோற்றிற்கு ஒருசோறு பதம்பார்ப்பதுபோல சமஸ்கிருத பாஷாத்திறமையுடைய ஓர் இராஜபுத்திரியின் சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்கின்றோம்.

இந்த இந்துதேசத்திலே காஞ்சனகிரிக்கு வடதிசையிலே உள்ள பாஞ்சாலமென்னும் நாட்டிலே இலக்ஷ்மி மந்திரமென்னும் பட்டணத்திலே மதராபிராம மகாராஜனென்னப்பட்ட ஓர் மண்டலேஸ்வரிருந்தார். இந்த இராஜன் மனைவியாகிய மந்தாரமாலே பெண்பவள் வயிற்றிலே யாமினி பூரண திலகையென்றொரு பெண்குழந்தைபிறந்தது. அக்குழந்தைக்குச் சகல கல்விகளையும் பயிற்றுவித்து, சாஷித்திய வித்தைபயிற்சி கற்பிக்குமாறு வில்லணகவியையழைத்து சாஷித்திய வித்தைபயிற்சி பயிற்றித்தார், இந்த பெண்ணினுடைய கவிசாதுரியத்தையும் ரூபலாவண்ணியத்தையுங் கண்ட வில்லஹணன் என்னப்பட்ட பிராமணோத்தமன் இவளையே விவாகம்புரிந்து சுசுஜீவியாய் வாழ்ந்திருந்தான். இப்பெண்ணின் கவிசாதுரியத்தையும் கல்வி விசேஷத்தையும் வில்லண சரித்திரத்திலே காணலாம். இப்படியெல்லாம் இத்தேசத்துபெண்கள் படித்து பாண்டியத்தியமடைந்திருக்க, பெண்களைப் படிப்பிப்பது சாம்பிரதாயம்

ம் அல்லவென்று எப்படிச்சொல்லலாம். “எங்களுக்குடம்பத்தில் பிள்ளைகளைப் பழப்பிக்கிறவழக்கமில்லை” என்று பிள்ளைகளை தழியர்களாக்கி யாதொருவியவ காரத்திற்கும்பயன்படவோட்டாமல் கெடுத்துவந்தார்கள், அவர்கள் பிற்கால த்திலே மந்தமதியுடையவர்களாய் விதரணைதெரியாமல்மிருகஷ்டத்தோடு கா லங்கழித்துப்போய்விட்டார்கள். இக்காலத்தில் பிச்சைக்காரன் முதலஅரசன் வரையில் தங்கள் பிள்ளைகளைப்பழப்பிப்பதிலேயே கவனமுடையவர்களாக விருக்கின்றார்கள். இப்போது அந்தவழக்கப்பேய் வெகுதொலையோடிவிட்ட து. சிறுபிள்ளைகளும் விதரணையுடையவர்களாய்ப் பிழைக்கின்றார்கள். இது போலவே சாம்பிரதாயத்தைச்சதிசெய்து நமது பெண்பிள்ளைகளைப் பிழப் பித்தால் இத்தமிழ்நாடுசுகமடையும்.

தெய்வம்.

‘தெய்வம்’ என்றமொழி ஆரியபாவையில் ‘பிரகாசம்’ எனப்பொ ருள்கொண்டு தமிழிற்கும் சமஸ்கிருதத்திற்கும் பொதுமொழியாக நிற்கின்ற து. தெய்வத்தைப் பிரகாச ரூபியாக வர்ணித்தெழுதுவது சகல வேதங்களி ன்வழக்காகவு மிருக்கிறது. பூதவேதத்தில் நல்வினைப் பலனான சகல பரம வரங்களும் ஒளியும் பிதாவினிடத்திலிருந்து உற்பத்தியாகின்றன என்றும் மாணிக்கவாசகர் தமதுமன தின்பால் நிகழ்ந்த தெய்வதா பக்தியைச் செந்த மிழில் ஒரு குயிலை நோக்கிப் பேசும்பாவனையாக எழுதுகையில் “செந்தழல் போற் றிருமேனித் தேவர்பிரான் வரக்கூவாய் ” என்று உரைத்திருப்பதும் திருநாவுக்கரசர் எழுதியிருக்கும்திருத்தாண்டங்கனி லொன்றில் “தன்னானைத் தன்னொப்பரில்லாதானைத் தத்தவனை யுத்தமனைத் தழல்போல் மேனியன்னா னை, அறியாது அடிநாயேனயர்த்தவாறே” என்றுகூறுவதும் இதற்குத் திருஷ் டாந்தங்களாகின்றன.

தெய்வம்’ என்றபதம் சிற்சில விடங்களில் சூட்சும ரூபியான மூல வஸ்துவாகிய மகாகாரண தேகியையும், சிற்சில விடங்களில் முத்தொழில்களி லொவ்வொன்றைப் புரிந்து நிரக்கும் கருத்தனையும் குறிக்கும் இतिற்ருன் திரி த்துவ இரகசியமடங்கி யிருக்கிறது. “தெய்வம் சூட்சும ரூபியாபிருக்கிறது; அதை வணங்குவோரும் சூட்சும நிலையினின்றே வணங்கத்தரும் ” என்று பூதவேத சுலோகம் மகாகாரண தேகியைச் சுட்டி நிற்கிறது. அந்தவஸ்து சிரு ஷ்டித்தொழில் புரிகையில் பிதாவாகிய தெய்வமென்றும், திதித்தொழில் புரி கையில் அவதார புருஷனாகுங்குமாரனாகிய தெய்வமென்றும், ஆன்ம சம்பந் தமான மலத்தை நீக்குந் தொழில் புரிகையில் சுத்த ஆவியாகிய தெய்வமென் றும் பேசப்படுவதற்கிசைய இந்துக்களுடைய நூல்களில் மூலவஸ்து ஒன் றென்றும், அதற்குரிய முக்கியதொழில்கள் சிருஷ்டி திதி சங்காரம் என்றும்

தொழில்களொவ்வொன்றையும் பிரித்து நோக்குமிடத்து வஸ்துகள் மூன்றாக பிரமா, விஷ்ணு, சிவன் என்று பெயர்பெருவன வென்றும் கூறுவது பெரு வழக்காக விருக்கிறது. தேவாரத் திருத்தாண்டங்களிலொன்றில் “ஒருவ னாயுலகேத்த நின்றநாளோ ஒருருவே மூவுருவமான நாளோ” என்றுவருவ தும், ஆலிநாட்டுக் குருநில மன்னரான திருமங்கை யாழ்வாரது வாக்குகள் மைந்த திருநெடுந் தாண்டகத்தில் “ஒருருவம் பொன்னுருவமொன்று செந்தி யொன்றுமாக டலுருவமொத்துநின்ற, மூவுருவுங் கண்டபோதென்றுஞ் சோ திமுகிலுறுவமெமதடிகளுருவந்தானே” எனவறுவதும் இதற்கு ருசுக்களாம்.

திரித்துவரகசியம் புத்திக்கெட்டாப் பொருளெனக் கருதிச் சிலகுருக் கள் அதை இரகசியம், இரகசியம் என்றுமாத் திரம்சொல்லிவிட்டுத்தாங்களும் தெளிவடையாமல் பிறரையும் மயங்கும்படிச்செய்கின்றனர்; இதற்கு முக்கி யகாரணம் அந்த இரகசியத்தின் இயல்புநிலையைய்த்துணராமையாம். மேற் கூறிய இரகசியத்தை விளக்குதற்பொருட்டு இந்து ஞானிகள் சிவசத்திகளின் சம்பந்தத்தானுற்பத்தியானதாகப் பேசப்படும் மூன்றெழுத்துகள் கூடியுண் டான ‘ஓம்’ என்னும் பிரணவ ரூபத்தை ஸ்தாபித்திருக்கின்றார். ‘ஓம்’ என்ப து மூலவஸ்துவைக் குறிக்கையில் அதற்குள் மறைந்து நிற்கும் மூன்றகூரங் களும் முத்தொழில் நடத்தாநின்ற தெய்வங்களைத் துலக்கிக் காட்டுகின்றன. சின்முத்திரை யடையாளமும் இதற்குக் குறிப்பாகும்.

மூலவஸ்துவினின்று முத்தொழிலுற்பத்தியாய், அத்தொழில்களையே ஆதாரமாகக்கொண்டு உலகவியாபாரங்களெல்லாம் நிலைபெற்றிருப்பதால் அத் தொழில்களுக் குட்பட்டிருக்கும்; யாம் மூலவஸ்துவைப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமா ணத்தால் கண்டறிய முயலின் அது தன்னையேதான் காணத் துணிவதுபோ லாம். அதுமான விதியால் மகாகாரண தேகியை உய்த்துணருவதுமன்றி அ தன் மூலமாய் சுயஞ்சோதியாக விளங்கும் சச்சிதானந்தவஸ்துவையும் அறிவ தற்கேதுவுண்டு. பிரத்தியக்ஷமாக தெய்வத்தைக்காண முயற்சிசெய்வோர் உலகாயதராவரென்பதற் கையமில்லை. சைவ சித்தாந்திகள் இதுவிஷயத் தைக் குறித்துக்கூர்ந்து யோசித்துப் பார்த்தபின் உலோகாயமதத்தைக் கண்டி த்தற்பொருட்டு, “காண்டலோ வனுமான மாவதுங் காஷ்டமூன்னதுங் காஷ்டி யேற்பூண்ட யுதவுடம்பினுள்ளெழுபோதமென்கொடு கண்டனை, மாண்ட வாயின் மனங்கொண் ஞானமுணர்ந்தது மனுமானமென், நீண்டு பூதமியைந் திவ் வுடலென்பதென் பிரமாணமே” என்று வரைந்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே மலசம்பந்தமான ஆன்மாவின்கண் விளங்காநின்ற நல்வினை தீவினைகளுள் தீவினையை யறுப்பதற்குத் தெய்வமொன்றுளதென்ற சத்தியம் உலகின்கண் நிலைபெறவேண்டிய தவசியமாகும். புகையுள்ளவிடத்து அன லுண்டென்று நியாயவிலக்கனிகள் அனுமானிப்பதுபோல யாரும் பிரபஞ்ச

த்தினிடத்து விளங்கும் முத்தொழில்களால் மூலவஸ்துவாகிய தெய்வமுன் டென்று அநுமானத்தால் சாதிப்பது தகுதியாம்.

சுகாதாரம்.

(24-வது. பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஜீரணமாவதற்குமுன் ஆகாரம் குடலுக்குள்ளே செல்லுவதா யிருந்தால் வெகுசங்கடமுண்டாகும் இது உண்டாகாமலிருக்கும்பொருட்டு குடல் ன் துவா ரத்தண்டை மூடி அல்ல துவாசற்காப்பான தெர்ன் றுண்டு, அதன் காரியம் என்ன வென்றால் ஜீரணமானபதார்த்தங்களைக்குடலுக்குட்போகவிட்டு, அப்படி ஆகா தவைகளைமறுபடியும் இரைப்பைக்கே திருப்பிவிடுகின்றது. இந்த விசித்திர மான சக்தியை சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய கடவுள் அப்படி அமைத்திருக்கிறார்.

அந்தந்தச்சரியானகாலங்களில் தானாய்த் திறக்கவும் மூடிக்கொள்ளவும் உள்ளேபோகவேண்டியவைகளை உள்ளேவிட்டு, வெளியிலே தள்ளவேண்டியவ ற்றைத்தள்ளவும்சக்தியுள்ள ஒருகதவை ஒருதச்சன் செய்வானாகில், அவன் மிக் கச்சமர்த்தனென்று நாம் மெச்சிக்கொள்வோமல்லவா? அத்தன்மையாகக் கத வைப்போலவே இந்தமூடியும்வெகுவிசித்திரமாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது இத் தமூடிமெதுவான அன்னபாகைக்குடலுக்குட்செலுத்திமற்றதைஇரைப்பையில் தள்ளாமற்போனால், சாப்பிட்டவுடன் ஒருஜாமகாலம்வரைக்கும் நமக்குவெகு உபத்திரவம் உண்டாகும், மரணம்நேர்த்தாலும்நேரிடும்.

இப்படியிருக்க ஜீரணமாக்மாட்டாத பதார்த்தங்களை நாம் புசிப்போமானா ல்வியாதிபுண்டாகும். ஏனெனில் அந்தவிசித்திரமான மூடியானது நம்பிக்கை யுள்ளவாசற்காப்பனாகக் கண்காணித்து ஜீரணமாகாததைப் பலதரம் இரைப் பைக்குள் தள்ளித்தள்ளிப்பார்த்துக் கடைசியில் தன்னாலும் கூடாவிட்டால் குடலுக்குள்விட்டுவிடும், அப்போது நமக்கு இரைப்பையிலும் குடலிலும் வரு த்தம்உண்டாகும்.

விடுகதைகள்.

அரைக்கிற ஆலையிலே படுத்துக்கிடக்கிறது ஒருபாம்பு; அது அசைந்து புரண்டு உழன்றாலும் அகப்படுவதுமாத்திரமில்லை = நாக்கு. (அ)

காட்டிலே கட்டைவெட்டி கடலோரம் ஏத்தம்போட்டு நாட்டுக்குச் சீட்டெழுதி நடக்கிறான் தருமராஜன் = கப்பல். (க)

அவனைத் தொடுவானேன் கலைப்படுவானேன் = தேள். (கௌ)

ஆழக்குதிவெட்டி அதிலொருமுட்டையிட்டு அண்ணாந்து பார்த்தால் தொண்ணூறுமுட்டை = தென்னமரம். (கக)

இப்படி யிருக்கையில், வ்யாதி எந்தக்காரணத்தினால் வந்ததோ தெரிந்து கொள்ளாமல், விவேகமற்ற வைத்தியர்கள் நாடிபார்த்து ஜஸுனி பிழந்தது என்று கண்டெனவுதம் கூட்டிக்கொடுத்துச் சரீரத்தைக் கீர்த்துக் கமனமான கலிக்கத்தினால், கண்டெரியாமற்செய்து, கொஞ்சமாய்த் துடித்துக் கொண்டிருக்கிற பிராணனைக்கூட போக்கடித்துவிடுவார்கள். ஆ! ஆ! ஜனங்களின் அவிவேகத்தாலல்லவா இவ்வித உபத்திரவங்கள் உண்டானன, ஆலோசித்துப் பாருங்கள். ஒகோ, வ்யாதியின்கூறு தெரியாமல் ஒளவுதம் கொடுக்கவந்த வைத்தியனுல்லவா, இவ்வித அக்கிரமம், திடீரென்று மாணமும், பிரசவித்த ஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகின்றன.

ஸ்திரீகள் பிரசவித்ததுமுதல் மூன்ற்தினம்வரையில், லங்கணம் போடுவது நம்மஹிந்துக்களில் ஓர் ஏற்பாடாயிருக்கிறது. இந்த ஏற்பாடு அதிகவருத்தமானது; பலமுள்ள பெண்டுகளுக்கு லங்கணத்தினால் சரீர பலங்குன்றது; ஆனால் பலங்குன்றின ஸ்திரீகளுக்கு, அபாயமடைவதற்கும்; லங்கணத்தினால் பலஹினமான ஸ்திரீகளுக்கு, காது அடைந்து, ஸ்வரம்குன்றி, நல்லவார்த்தையில்லாமல் பிதற்றிக், கண்பஞ்சடைந்து, கெட்டசேஷ்டிகள் கூட உண்டாகும். அப்போர்ப்பட்டசமயத்தில் பந்துக்கள் திகில்பட்டு வைத்தியர்களை வரவழைப்பார்கள் அப்போது தெரிந்த வைத்தியன் காரணமிந்து ஆகாரம் கொடுத்தால் ஸ்திரீகளுக்குக் கொஞ்சம்தெளிவுகளும். அப்படியில்லாமல், தர் அதிர்ஷ்டத்தால் பத்தியில்லாத வைத்தியன்வந்துகூடினால், மாணம்சித்தமாய் கோரிடும். அறிவில்லாத வைத்தியன் நாடிபார்த்து, சகலமுந்தெரிந்தவன்போல நடந்து, காரணம் அறிந்துகொள்ளச் சக்தியற்றவனாய், மருந்துப்பையில் இருந்து ஸுஸ்திகாபரண மாத்திரிகளில் சில விழுங்குமென, கண்ணுக்கு யிளகு முதலான உஷ்ணவஸ்துக்களைக் கொடுத்தது, இதுவரையில் லங்கணத்தாலுண்டான நெருப்பின்மேல் பெய்விட்டுத் தீமுட்டவதுமன்றிக் கொஞ்சந்துடித்தக் கொண்டிருக்கிற பிராணனை ஆகாரமின்றிப் போக்கிவிடுவான். இத்தன்மையான நடவடிக்கைகள் இந்தச்சென்னைபுரியில் அநேகமாய் நடந்துவருகின்றன.

அநாவசியமாய் உஷ்ணமருந்துகளைக் கொடுப்பதினாலும், காற்றைச் சஞ்சரி யாத அறையில்படுத்திக்கொள்வதாலும், கர்ப்பத்திலிருந்து வெளிப்படுகிற அழுக்கடைந்த இரத்தம்கெட்டு, அதனால் ஜ்வரம்தொழுகுதலால் தாகம்ஜன் விசேஷத்தைகளையுண்டாய், பிரசவித்தவர்களுக்குப் பலவந்தமாய் மரணமேரிடும். பிரசவித்த ஸ்திரீகளுக்கு யமன அவிவேகவைத்தியம் மாத்திரமேயல்ல, யமனாதன்போல அறிவில்லாத மருத்துவச்சிகள்கூட உண்டு. இந்த மருத்துவச்சிகள் சாதாரணமாய் அம்பட்டஜாத ஸ்திரீகள். மருத்துவவேலையில் இவர்களுக்கு மேற்பட்டத் திறமைள்ளவர்கள் ஒருவருமில்லையென்று நம் ஹிந்துக்கள் உபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இந்தமருத்துவச்சிகளையாதொருசிகையையில்லாமல், தங்களுக்குத்தாங்களே சாமர்த்திய சாஸ்களென்று வெளிப்புரப் படுவார்கள். இவர்கள்கையில் பிரசவித்த ஸ்திரீகள் அகப்பட்டுக்கொண்டு, அநேக கஷ்டங்களை அனுபவிப்பார்கள். இவர்கள் தலைகால்தெரியாமல் குழந்தை பிரசவிப்பதின், அநாவசியமாய் தலையையாது, கையையாவதுபிடித்துப், பலவந்தமாய் இழுத்துத் தொந்தரவுசெய்வார்கள்; கர்ப்பத்தில் குழந்தை குறுக்காய் விழுந்திருந்து கைமாத் தரம் வெளிவந்திருந்தால், குழந்தை வெளிவருமென்கிற எண்ணத்தினால் கொஞ்சம் கூடயோசிக்காமல், குழந்தையின்கை

விவேகபோதினி.

உடலைவிட்டுக் கழன்றுபோகும்வரையில் இழுப்பார்கள். இதனால் குழந்தைகற் பத்திலே இறந்துபோவதுமல்லாமல், தாய்க்குக்கூட சொல்லக்கூடாத உபத்தி ரவமும் போயும் உண்டாகும். மருத்துவச்சி கொஞ்சமாவது யோசிக்கத்தக்கவ ளாயிருந்தால் கையைவிழக்காமல் குறுக்காயிருக்கிற சிசுவைக் கர்ப்பத்திலே யே சரிபாய்த்திருப்பிச் சரியானவழிக்குக்கொண்டிவந்து, சுகப்பிரசவம் உண் டாகும்படிச் செய்வன். மருத்துவசாஸ்திரம் புத்தி சாலியான ஸ்திரீகளுக்கு அப்பியாசஞ் செய்வித்து வழக்கத்துக்குக் மகாணுவேந்தாலொழிய பிரசவித்த வர்கள் சுகமடையார்கள். ஆகையால் ஹிந்துஸ்திரீகள் சிலர் மருத்துவசாஸ்தி ரம் அப்பியாசித்து பிரசவத்துக்காகத் துரைத் தனத்தாரால் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிற வைத்தியசாலையில் அதுபவரீதியாய்க் கற்றுக்கொண்டால், இந்தத்தே சத்தில் பிரசவித்தவர்களுக்கு கோரித் துக்கமும், மாணமும் விசேஷமாய் வா வொட்டாமல் தடுக்கக்கூடும். இந்தவிஷயத்தைக்குறித்துப்புத்தியுள்ளவர்கள் தீர்க்காலோசனை செய்யவேண்டியது மிக அவசியமானது.

பிரபஞ்சமே நாடகம்.

இந்தப் பிரபஞ்சமே ஒரு பெரிய நாடகமா யிருக்கின்றது. டக்தாடிகள் இராவேஷக்காரர்களா யிருக்கிறார்கள். நாமெல்லோரும் பகலவேஷக்காரர்க ளா யிருக்கிறோம். உலகத்தில் அரசர்கள் தரிக்கிற கிரீடங்களும் பீதாம்பரங் களும் பல உத்தியோகஸ்தர்கள் தரிக்கிற சட்டை தலைப்பாகை முதலியவைக ளும் வேஷங்களே யல்லாமல் வேறல்லவே, டக்தாடிகளுடைய நாடகத்தில் அரசர் முதல்ய வேஷங்களைத் தரித்துக்கொள்வதுபோல இந்தப் பிரபஞ்ச நா டகத்தில் அரசரென்றும், குழகனென்றும், பெரியரென்றும், சிரியரென்றும் பெற்றவரென்றும், பிள்ளைகளென்றும், புருஷனென்றும், பெண்ணாதியென் றும், நாம் பலவேஷங்களைப்பூண்டு கொள்ளுகிறோம். அந்த வேஷங்களுக்குரிய தொழில்களை நாம் குறைவற நிறைவேற்றினால் பிரபஞ்ச நாடகத் தலைவனா சிய கடவுள் நமக்கு நித்தியானந்த வெகுமானத்தை அளிப்பாரென்பது சத்தி யமே; நாடகமுடிந்து போவதுபோல உலகமெல்லாம் அழிந்தபோகும். நாம் பூண்டுகொண்ட வேஷங்களும் நாம் படித்த சாஸ்திரங்களும், வித்தைகளும், சம்பாதித்த திரவியங்களும், கீர்த்திகளும், பட்டங்களும், பெருமைகளும் மி ன்னல்லபோல மறைந்துபோகும் புண்ணியம் ஒன்றே சதாசர்வகாலமும் எம்மை ப்பிரியாமல் பரலோகத்திலும் எம்மைத் தொடர்ந்துவந்த ஐகதீசனுடைய பா தாரவிந்தத்தில் சேர்க்குமாதலால் புண்ணியத்தைப்போல் எம்க்கு உற்றதனை வேறென்றுமில்லை.

சுப.ம.ஸ்து.

விவேகபோதினி.

இந்து ஸ்திரீகள் கல்வி அபிவிருத்தியின் பொருட்டு
பிரகடனஞ் செய்யப்படும்.

Second Edition.

VOL. 1.]

1887 (ஸ்ரீ) டிசம்பர் மீ

[NO. 4.]

VIVEKA BODHINI.

A prosaical work in Tamil on the
practical Morality of Hindu Ladies.

Published by

A. S. RAJOO CHETTY.

விஷயங்கள்.

(1) பெண்கல்வி.	(6) விநாயகமூர்த்தி திருவவதா
(2) ஸ்திரீகளிடத்து மரியாதை.	ரம்.
(3) பரஸ்திரீகமனமும் தாசிகம	(7) உத்தமஸ்திரீகளுடைய சரித்
னமும்.	திரம்.
(4) கற்பநிலைமை.	(8) கர்ப்பிணிஸ்திரீகளுக்கு உண்
(5) பெண்களறியவேண்டிய வி	டாகும் அற்புதங்கள்.
ஷயங்களும் அன்றோபருவ	(9) வாந்தியைப்பற்றி.
மும்.	(10) ஒற்றுமை.
	(11) விடுகதைகள்.

MADRAS:

PRINTED AT THE J. R. PRESS 67, ANNAPILLY STREET, MADRAS.

1887

Price 3 pies.] Registered Copy-Right. [விலை ரூப. 3,

கர்ப்பிணிவஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகும் அற்புதங்கள்.

கர்ப்பஸ்திரீகள் சேக்கிரத்தில் ஜீரணமாகத்தக்கதும், பலமுண்டாக்கத் தக்கதுமான பதார்த்தங்களைப் புசிக்கவேண்டும். சாராயம்முதலான மயக்கம் உண்டாக்கத்தக்க பதார்த்தங்களை உட்கொள்ளக்கூடாது. தேக உழைப்பு சலபமானதாயும், கிரமமாயும், எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதிகவருத்தமான வேலைகளைச் செய்யக்கூடாது, கோபங்கொள்ளக்கூடாது, பயப்படக்கூடாது. கோபத்தாலும், பயத்தாலும் கர்ப்பம் கலங்கி சிசவுக்குத் தீங்கு நேரிடும். சம்போகத்தில் ஆசைவைக்கக்கூடாது. கர்ப்பஸ்திரீகள் புருஷனோடு கலப்பதால் அநேக தீங்குகள் உண்டாகும். ஆதலால் சிறுபிள்ளைகளான புருஷர்களுக்கும், கர்ப்பஸ்திரீகளுக்கும், இதுவிஷயத்தில் அதிக எச்சரிக்கை செய்துவைக்கவேண்டியது, தெரிந்தவர்களுடைய கடமையாயிருக்கிறது.

வாந்தியைப்பற்றி.

வாந்தி கர்ப்பஸ்திரீகளுக்கு கருத்தரித்த நாலேந்துவாரங்களில் காணப்படும். இவ்வாந்தி, காலவேளையில் விசேஷமாயிருக்கும். வாந்தி யாரம்பித்து அறுபதுநாளிருந்து பிறகு சாந்தமாகும். சாதாரணமான வாந்தியை நிறுத்துவதற்கு மருந்து கொடுப்பது அவசியமல்ல. ஆனால் சில ஸ்திரீகளுக்குப் பிரசவிக்கிறவரையில் வாந்தி யுண்டாயிருந்து அவர்கள் அன்னமில்லாமல் பலநாட்கள் அபாயமான நிலைமையில் இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மருந்து கொடுக்கவேண்டிய அவசியமுண்டாகும். போஜனம் செய்தவுடனே வாந்தியாய்ச் சாதம் கொஞ்சங்கூட வயிற்றில் தங்காது, சிலர் விசேஷ வாந்தியினால் இரத்தம் கக்குவார்கள். இதனால் அதிக பலாபாதிப்பட்டு மெலிந்து, மனதில் திகிலடைந்து கடைசியில் கர்ப்பம் கரைந்துபோகும்.

இதற்குச்சிகிச்சை. —சாதாரணமான வாந்திக்கு மருந்து அவசியமில்லை. ஆனால் வாந்தியினால் ஸ்திரீகளுக்கு அபாயம் வருமென்று தோன்றினால், அப்போது ஓளவுதங்கள் அவசியமாய்க் கொடுக்கவேண்டும். பஷ்டங்களுக்குக் கல்வயிறு ஒன்றுண்டு, அதில் கற்கள் சேர்ந்து ஜீரணமாகும். அத்தன்மையான பையில்லிருந்து எடுத்த சத்துஒன்றுண்டு, அதற்கு “இங்குலுவின்” (Ingluvin) என்று பெயர். போஜனம் செய்தவுடன், “இங்குலுவின்” என்னும் இந்த ஓளவுதத்தை ஜந்துநெல் பிரமாணம் கொடுத்தால் வாந்திரின்று உணவு ஜீரணிக்கும். இதை இரண்டு அல்லது மூன்றுவாரம் சாப்பிட்டு வரவேண்டியது. இதனால் நிற்காவிட்டால் “அகஸ்லேட்டு ஆப்ஸிரியம்” (Cerii Oxalas) ஒரு நெல் பிரமாணம் மாத்திரையாக்கி, தினத்துக்கு மூன்றுதரம் கொடுக்கவேண்டும். பனிக்கட்டி ஜலம் குடித்தால் வாந்தி சாந்தமாகும். வயிற்றின்மேல் மைக்கடுகு பற்றுப்போடவேண்டும். “ஸோடா ஆஸிட்” (Soda Bicar bonas and Tartaric acid) பொங்கும்படி ஜலத்திலே சேர்த்து குடிக்கலாம். “கலம்பா,” (Calamba) கஷாயத்திலே “ஹைட்ரோஸியானிக் ஆஸிட்” (Acid Hydrocyanic dilutum) ஐந்துதுளியும் ஸோடா பத்து கிரேனும் (Grains) கலந்து சாப்பிட்டால் வாந்தி தணிந்துபோய் காலைப்படுக்கையில்லிருந்து எழுந்திருப்பதற்கு முன்னே கஞ்சி கொஞ்சம் சாப்பிட்டு எழுந்திருந்தால் வாந்தியிராது.

கடவுள் துணை.

விவேகபோதினி.

நான்காம்பாகம்.

பெண்கல்வி.

(க) கடவுளை உணரக் கல்விவேண்டும்.

சர்வலோக கர்த்தாவும், சர்வஜீவ தயாபரரும், சர்வாந்தரியாயும், சர்வவிபுவும், தர்மஸ்வரூபியும், அகிலாண்டகோடி ப்ரம்மாண்டநாயகரும் ஆதியந்த மில்லாதவரும், மனோவாக்குக் கெட்டாதவரும், பஞ்சேந்திரியங்கட்கு அதீதரும், தேவாதிதேவரும், கோடிகூரியப்பிரகாசரும், பூதங்களுக்குக்காரணபூதரும், சூரியனுக்குச் சூரியனும், உடலுக்கு உடலும், உயிருக்குயிருமாய் இந்த உலகத்தைப்போல அநந்தகோடி உலகங்களையும், சந்திர சூரிய நகஷத்திரங்களையும், உண்டுபண்ணி அவைகளை ஆதாரமின்றி அந்தரத்தில் நிருத்திக்காப்பவரும், கற்பகோடி காலங்களைநிமிஷமாகக் கழிக்கிறவரும் நித்திய நிர்மல நிர்விகார நிர்த்தொந்த நிஷ்பிரபஞ்சப் பொருளும் ஆகிய பகவானைக் கல்வி அறிவினால் அறியலாமே அல்லாமல் வேறொன்றினாலும் அறியக்கூடாதே.

நம்மை ஞானோத்மாவாகப் படைத்து, நமக்காக அஸ்திபாரம்தூண்சுவர் முதலியவைகளில்லாமலே பூமியாகிய பெரிய அரமணையைக்கட்டி ஆகாச மண்டபம் வளைத்து நகஷத்திரங்களாகிய முத்துமேற் கட்டி தூக்கி செப்பும் நெய்யும் திரியும் தூண்டுகோலுமில்லாத சந்திரசூரியர் முதலிய தீபங்களையேற்றி புல் பூண்டு முதலிய பச்சை ரத்த கம்பளங்களைக் கீழேவிரித்துபின்னும் எண்ணிமுடியாத நன்மைகளையும் சுகபோக பாக்கியங்களையும் நமக்குத் தந்தருளிய பரமதயாள மூர்த்தியைக் கற்றறிந்த ஞானிகள் உணர்வார்களேயன்றிக் கற்றறியாத மூடர்கள் எப்படி உணர்வார்கள்?

பூகோளம் அண்டசாஸ்திரம் முதலிய நூல்களைப் படியாவிட்டால், கடவுளுடைய பெருமை ஸ்திரீகளுக்கு எப்படி விளங்கும்? அவருடைய மகிமையை அறியாத ஸ்திரீகளுக்கு அவர்மேல் எப்படி பக்தியுண்டாகும்? வேதவிதிகளையும் நீதி சாஸ்திரங்களையும் படித்தறியாத பெண்கள் எப்படி நல்வழியில் நடக்கக்கூடும்? கோயிலில்தான் தெய்வமுண்டென்றும் கோயிலிலிருக்கிற விக்

கிரகங்களைத் தவிர வேறே தெய்வமில்லையென்றும் நினைக்கீர பரமஸ்திரீகள் மேற்படி விக்ரகங்களில்லாத வீதிகளிற்பாவங்களைச்செய்ய அஞ்சுவார்களா?

ஸ்திரீகள் படியாவிட்டால், யானையையும் மலையையும் பார்த்தகுருடர் கதையாகவல்லவோ முடியும். இங்கதையெடுத்துரைப்பின்விரியுமாதலின் விட்டனம். அப்படியே கல்லாதபெண்களுக்கு ஈசுரரிச்சயமும் பிரமஞானமும் உண்டாவது அசாத்தியமல்லவா?

கடவுளினுடைய திவ்விய ஸ்வரூபத்தைக்குறித்தும் வேதாந்தவிஷயங்களைக்குறித்தும் கல்லாத பெண்களுக்கு எவ்வளவுதான் போதித்தாலும் செவிடன் காதில் சங்கை ஊதினதுபோலவும் குருடனுக்குமுன் பந்தத்தைப் பிடித்ததுபோலவும் கல்லில் மழைபெய்ததுபோலவும் காட்டுக்கெறித்த நிலவுபோலவும் அப்போதனை வியர்த்தமாய்ப்போவதேயொழிய உபயோகமாகாது.

(உ) பெண்கள் படிக்கலாமென்பதற்குப் பூர்வீக கிரந்தங்களிலுள்ள ஆதாரங்கள்.

நாலடியார், காரிசைமுதலிய நூல்கள் மகடே உமுன்னிலையாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன ஆதலாலும் திருக்குறள், நாலடியார், காசிகாண்டமுதலிய நூல்களில் பெண்களிருக்கவேண்டிய கற்புலக்ஷணம் முதலிய குணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலாலும் புருஷர்களைப்போல் பெண்களும் படிப்பதற்காகவே அந்தநூல்களை யியற்றினார்களென்றும் திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறது. பெண்கள் படிக்கக்கூடாதென்பது மேற்படி கிரந்தகர்த்தர்களுடைய சித்தாந்தமாயிருந்தால் அவர்கள் பெண் முன்னிலையாகப் பாடவும் கற்புலக்ஷணங்களைப்பேசவும் நிமித்தமில்லையே; ஆகையால்நம்முடையகஷியை ஸ்தாபிப்பதற்கு மேற்சொன்ன கிரந்தங்களே பிரத்தியக்ஷமான லித பூர்வசாக்ஷியங்களாயிருக்கின்றன.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம் பாலகாண்டத்தில் நாட்டுப்படலத்தில்

பெருந் தடங்கட் பிறைறுதலார்க் கெலாம்
பொருந்து செல்வமுங் கல்வியும் பூத்தலால்
வருந்திவந்தவார்க் கீதலும் வைகலும்
விருந்து மன்றி விளைவன யாவையே”

என்று சொல்லியிருக்கிற விருத்தத்தைக்கொண்டு கோசலநாட்டு ஸ்திரீகள் படித்தவர்களென்பது விளங்குகிறது. ஜீவகசுந்தாமணி நாமகளிலம்பகத்தில் வண்டுமொய்த்தாற்றும் பிண்டிவாமனா ல் வடித்ததுணனூல் உண்டு வைத்தனைய நீயு முணர்விரைநீரை யாகி ருண்டு கண்ணருவி சோர விம்முயர்த்தினையை யாதல் ஒண்டொடி தருவதன்றா லொழிக் கின்கவலையென்றான்.

என்ற செய்யுளால் சச்சந்தன் மனைவியும் ஜீவகன் தாயுமாகிய விஜயையென்பவள் படித்தவளென்று தோன்றுகிறது.

(ந) பெண்களுக்கு கல்வி அழகே அழகு.

குஞ்சியழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்

மஞ்சளழகு மழகல்ல - நெஞ்சத்து

நல்லம் யாமென்னு நடுவு நிலைமையால்

கல்வி அழகே அழகு.

என்று சொல்லியிருப்பதால் மயிரழகும் வஸ்திர அழகும் மஞ்சளழகும் அழகல்ல கல்வியழகே அழகு என்பது தெளிவாய்த் தோன்றுகின்றது. குஞ்சியென்பது ஆண்மயிராதலால் மயிரழகை வேண்டுமானால் புருஷர்க ளெடுத்துக் கொள்ளட்டும் சேலைகட்டுவதும் மஞ்சள் பூசுவதும் பெண்களுக்குரிய அழகாதலால் அந்தஅழகு தங்களுக்குரிய தென்று புருஷர்கள் சொல்லத் துணியார்க ளென்று நம்புகிறோம். ஆகையால், பெண்கள் படிக்கவேண்டு மென்பது மேற்படி நூலாகியிருடைய கருத்தென்று பட்டம் பகல்போல் வெளியாகிறது.

பெண்களுக்குக் கற்பிக்கக்கூடாதென்று ஒருநூலிலும் விலக்கப்படவில்லை. கணக்கும் எழுத்தும் கண்ணுக்குச் சமானமென்று ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவாகப் பலவித்துவான்கள் பாடியிருக்கிறார்கள் அப்படியே,—

“எண்ணுமெழுத்துங் கண்ணெனத்தகும்,, என்று ஓளவையும்

“எண்ணென்ப வேளையெழுத்தென்ப விவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு,,

என்று திருவள்ளுவநாயனாரும் சொல்லியிருக்கிறார்களே; பின்னும்

“கண்ணுடைய ரென்பர்கற்றோர்; முகத்திரண்டு

புண்ணுடையர் கல்லாதவர்,,

என்ற குரளில் கற்றவர்களே கண்ணுடையவர்கள் கல்லாதவர்கள் முகத்தி லிரண்டு புண்ணுடையவர்களென்று திருவள்ளுவநாயனார் ஸ்திரீபுமான் களுக்குப் பொதுவாகச் சொல்லுகிறாரே யல்லாமல் புருஷர்களுக்கு மட்டும் சொல்லவில்லையே. குருடனைச் செந்தாமரைக் கண்ணன் என்பது போலும் அஷ்டதரித்திரம் பிடித்தவனை அன்னபூரணி என்பதுபோலும் படியாதபெண் களுடைய கண்களை நீலோர்ப் பலமென்றும் வண்டென்றும் மாணென்றும் மீனென்றும் மற்றவித்துவான்கள் எவ்வளவுதான் வர்ந்தாலும் நாமொருநா னுமொப்பமாட்டோம் புண்ணென்றே சாதிப்போம். ஏனென்றால் திருவள்ளுவருக்கு மற்றப்புலவர்கள் அஜகஜாந்திரமல்லவா? கல்வியென்னும் ஓளவுதப் பிரயோகஞ்செய்து மேலேசொல்லப்பட்ட புண்களைக் கண்களாக்காத வரையில் நாம் நம்முடைய கஷ்டியைவிடோம். “கற்பு,, என்கிற பதத்துக்கு கல்வியென்று அர்த்தமாகிறபடியால் பெண்களுக்குக் கற்பு வேண்டுமானால் கல்வியு ம்வேண்டுமென்பது அந்தப்பதத்தினாலேயே விளங்குகிறது.

(இன்னும்வரும்)

ஸ்திரீகளிடத்து மரியாதை.

அன்னமிட்டவீட்டிற் கன்னமிடுவதுபோலத் தங்களுக்குச் சகல சுகங் களையும் கொண்டு வந்த ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் அலக்ஷியம் செய்வது எவ்வ ளவு அநியாயம்?

பாக்கியம், ஞானம், கல்வி, வீரம், முதலியவைகளைப் பெண்பாலாகப் பேசுவது சகலபாஷைகளிலும் வழக்கமா யிருப்பதுபோலவே இந்துக்களும் இஸ்லாமி, சரஸ்வதி, முதலானவர்களைப் பாக்கியம், சௌரியம், கல்வி, முத லியவைகளுக்குத் தெய்வங்களென்று சொல்லுகிறார்கள். சகலபிராணிகளையும் தாய்போலத்தான்குறி பூமிதேவியும் பெண்ணாயிருக்கிறாள் பூமியை விட்டுத் திக்குகளிற் பறப்போமென்றாலோ திக்குகளும் பெண்களாம். ஆறுகளிற் குதி ப்போமென்றாலோ கங்கை, காவேரி, கிருஷ்ணை, கோதாவரி, பெண்ணை, முத லியநதிகளும் பெண்களாயிருக்கின்றன. இவ்விதமாகப் புருஷர்களுடைய வா ழ்வுகளெல்லாம் பெண்மூலமாகக் கிடைத்திருக்க புருஷர்கள் பெண்களை அவமானப்படுத்துவது கிரமமா?

பூர்வீக ராசர்களும் வித்துவான்களும் ரிஷிகள் முதலானவர்களும் தங் களுடைய பத்தினிகளை எவ்வளவோ கௌரவமாக நடத்தினார்க் ளென்றும் ஸ்திரீகளுடைய வார்த்தைகளை இவர்கள் ஒருக்காலும் தட்டினதில்லையென்றும் இராமாயணம், பாரதம், நடைமுதலிய காவியங்களால் தெரியவருகிறதும்ன் றி இந்துக்களுடைய தேவர்கள் தங்களுடைய ஸ்திரீகளைக் கீழேவிட மனமில் லாமல் தங்களுடைய தேகங்களில் வைத்துக்கொண்டதாகவும் புராணதிகளில் சொல்லப்படுகின்றது. சிவன் தனது பாரியைப் பக்கத்திலும் மற்றொருபெண் ணைத் தலையிலும் வைத்துக்கொண்டதாகவும், விஷ்ணுமார்பிலும், பிரம்மா நா விலும், இந்திரன் தொடையிலும் தங்கள் தங்களுடைய பாரிகளை வைத்துக் கொண்டதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். குதிரை எட்டடிப்பாய்ந்தால் குட்டி பதி றாடி பாயுமென்ற பழமொழிப்படி இந்துக்கள் அவர்களுடைய தேவர்களை யும் இராசர்களையும் பார்க்கத் தங்களுடைய ஸ்திரீகள்மேல் அதிகபட்சம் பா ராட்ட வேண்டியதாயிருக்க அவர்களை அடிமைப்போல் நடத்துவது பெரிய பெண்தரோகமல்லவா?

பிரபலமான கவிசுரர்களும் தங்களை நாயகிகளாகவும் கடவனைநாயகனா கவும் பாவித்து ஸ்தோத்திரங்கள்செய்கிறது சர்வத்திர சாதாரணமா யிருக்கி ன்றது. புருஷர்கள் தெய்வத்தை அடைவதற்குக்கூடப் பெண் ஸ்வரூபம் கார ணமாயிருக்கப் பெண்களைப் புருஷர்கள் நிகிரிஷ்டம் செய்வது தெய்வசம்மத மாகுமா?

நாம் கலியாணமாகிற வரையில் தாய், தமக்கை, முதலானவர்கள் கைகளில் வளருகிறாந்தவிர தாய்க்குப்பின் தாரமாதலால் விவாகமானபி

ன்பு பத்தினிகளால் சகல சம்ரக்ஷணையு மடைகிறோமல்லவா ? திரவியம் கீர் த்தியும் சம்பாதிப்பதில் நாம் நம்முடைய எண்ணமெல்லாம் செலுத்துகிறோம். தாய், சகோதரி, பத்தினி, முதலானவர்கள் நம்முடைய சுகத்தையும் பிரியத் தையும் தேடுவதில் அவர்களுடைய நினைவுகளையெல்லாம் வைக்கிறார்கள் நாம் அவர்களுடைய கேஷமத்தைக் கருதுவது மிகவுமரிது. அவர்கள் நம்மு டைய கேஷமத்தை நினைவாத நேரமில்லை. அவர்களுடைய பேச்செல்லாம் நம்முடைய பேச்சே; அவர்களுடைய நினைவெல்லாம் நம்முடைய நினைவே; அவர்கள் செய்யுந் தேவதாப்பிரார்த்தனைகளெல்லாம் நமக்காகவே ; அன்றியு ம் நாம் நம்முடைய ஊரையும் வீட்டையும் விட்டுச் சிலநாள் பிரிகிழதாயிருந் தால் எவ்வளவோ மனஸ்தாபப் படுகிறோம். நம்முடைய பத்தினிகள் பிறந் த ஊரையும் வீட்டையும் தாய்தந்தை சகோதரர் முதலான பந்துக்களையும் விட்டு நம்மைநம்பி வருகிறபடியால் நாம் அவர்களை மிகவும் மரியாதையாய் ம் பிரீதியாயும் நடத்தவேண்டியது நம்முடைய கடமையா யிருக்கின்றது.

பரஸ்திரீகமனமும் தாசிகமனமும்.

உலகத்தில் நடக்கிற சகல சோபனாதிகளிலும் கலியாணமே சர்வசி லாக்கியம் என்பதை யாவரும் நிராடங்கமாக ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆயி ரம் பதினாபிரம் பொன் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்கிறார்கள். விஸ்தாரமான காணி பூமிமுதலியவைகளைக் கிரயத்துக்கு வாங்குகிறார்கள். அந்தச் செய் கைகளெல்லாம் ஒருசாக்ஷி அல்லது இரண்டுசாட்சிகள் முன்பாக நடக்கின் றன. கலியாணமோ வென்றால் தெய்வசாட்சியாகவும், குருசாக்ஷியாகவும், சமஸ்த ஜனசாக்ஷியாகவும் நடப்பதினால், கலியாணம் எவ்வளவோ உத்திரிஷ்ட மென்று விசிதமாகின்றது. கலியாணசம்பிரமத்துக்கு முக்கிய காரணமான ஸ்திரீயைப் பிற்பாடு அப்பிரியமாகவும் அசிரத்தையாகவும் நடத்துவது தர் மமா ?

ஸ்திரீயும் புருஷனும் உடலும் உயிரும்போல் மாறாத நேசத்துடன் எப்பொழுதும் ஒத்து வாழ்கிறதென்று கலியாணகாலத்தில் பிரமாண பூர் வமாக உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளுகிறார்கள். ஒருசாக்ஷி அல்லது இர ண்டு சாக்ஷிகள் முன்பாக நடக்கிற கிரயவிக்கிரயமுதலிய நிபந்தனைகள் எவ் வளவோ ஊர்ஜிதமாயிருக்க தெய்வம், குரு, சகல ஜனங்களும் அறிய வானம் பூமி அறிய ஸ்திரீ புருஷர்கள் செய்துகொண்ட கலியாண உடன்படிக்கையை மீறி கீரியும் பாம்பும்போல் அவர்கள் அடித்துக் கொள்வதும், புருஷர்கள் பர ஸ்திரீகமனம் தாசிகமனம் செய்வதும் பரம பாதகமல்லவா ! ஒரு புண்ணிய வாணை ஒரு தாசிவிரும்பி அவனைத்தன் வலையில் மாட்டப் பிரயத்தினம் செய் தபோது அந்த மகா புருஷன் அவனைநோக்கி பச்சைவளையல்களை யணிந்த பொது மாதே, என்னுடைய உடல், மனம், பஞ்சேந்திரியங்கள், உயிர்முத

லிய யாவையும் கலியாணகாலத்தில் என்னுடைய மனைவிக்குக் கொடுத்துவிட்டேன். இப்பொழுது உண்ணைச்சேர வேறுதேகமுமில்லை, வேறுமனமுமில்லை. வேறுபுலன்களும் உயிரும்மில்லை, என்று வசனித்ததாக நீதிநூல் கக - ஆவது அதிகாரம் “புருடபாரியல்பு” உக-வது பாடலில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த உத்தமனைப்போல் காம நிக்கிரகம் செய்து சொந்த ஸ்திரீகளை சிரேஷ்டமாக மதிப்பவர்களே புருஷசிரேஷ்டர்கள் அவர்களே புருஷோத்தமர்கள். சில புருஷர்களுக்குத் தாசிகமனம் தண்ணீர் குடித்த பாடமாயிருக்கிறது. இதுபெரிய பத்திரித்துரோகமல்லவா ?

ஒன்றுந் தெரியாத மூடாத்துமாவாயேனும் அல்லது புருஷன்மேல் உண்மையான விசுவாச மில்லாதவளாயேனும் இருக்கிற பெண்ணாதி புருஷன் எக்கேமி கெட்டாலும் நமக்கென்னவென்று இருப்பான். உத்தம ஸ்திரீயோ எந்தத் துன்பத்தைச் சகித்தாலும் புருஷனுடைய பரஸ்திரீ போகத்தை மாத்திரம் ஒருநாளும் சகிக்கமாட்டான். உத்தம ஸ்திரீயானவள் தனக்குச் சகலபாக்கியமும் கணவனே யென்று நினைப்பதினால் அவ்விதமாகவே புருஷனுந் தன்னை நேசிக்கவேண்டுமென்றும் புருஷனுடைய தயைக்குத் தன்னைத்தவிர வேறொருத்தியும் பரஸ்திரீயா யிருக்கக் கூடாதென்றும், எண்ணமுள்ளவளாயிருப்பான். அன்றியும் பரஸ்திரீ சம்மந்தத்தால் புருஷனுக்குண்டாகிற செளக்கியநஷ்டம், ஆயுசநஷ்டம், கீர்த்திநஷ்டம், இகபரநஷ்டம், பொருள்நஷ்டம் முதலியவைகளையும் நினைத்து நினைத்து மனம் வருந்துவான்.

புருஷனுடைய துர்மார்க்கத்தை வெளியிலும் சொல்லாமல் அவனை யுங் கோபியாமல், அல்லும் பகலும் ஓயாவிசனமும், துக்கமும், பொறாமையுங் கொண்டு சரியான ஆகாரம் நித்திரையில்லாமல், மனம்புண்ணுகிழைவான். சித்திரக்காரர் சுவரில் எழுதும் சித்திரங்களை வந்துபார்க்கும்படி ஒருபுருஷன் தன்பத்தினியை யழைக்க அவள் ஆண்சித்திரமாயிருந்தால் நான் பார்க்கமாட்டேன்பெண்சித்திரமாயிருந்தால் நீரும்பார்க்கச்சம்மதிக்கமாட்டேனென்று உத்தரம் சொன்னதாக நீதிநூல் கக-ம்அதிகாரம் புருடபாரியரியல்பு-உள-வது பாடலில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சித்திரத்திற்குட பெண்புத்தைப் புருஷர்கள் பார்க்கக்கூடாதென்கிற தீர்க்க வையாக்கியமுள்ள பதிவிரதாசிரோமணிகள் தம்முடைய புருஷர்கள் அந்ரிய ஸ்திரீகளைக்கூடிச்செய்யும் அக்கிரமங்களை யெப்படிச்சகிப்பார்கள். ஆகையால் தாசிகள்முதலிய ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் சொப்பனத்திலும் நினைக்காமலிருப்பது சர்வோத்தமம்.

கற்புநிலைமை.

ஒருவன் பெறுதற்குரிய பொருள்களுள் மனையாளினும் உயர்வாகிய பொருள் எவை இருக்கின்றன ?

“பெண்ணிற்பெருந்தக்கயாவுளகற்பென்னுந்
திண்மையுண்டாகப்பெறின்”

என்று திருவள்ளுவநாயனார் திருவுளம் பற்றினமையால் உலகத்தில் பெண் காளாய்பிறந்தவர்கள் தமக்குரிய நான், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பென்னும் நால்வகைக்குணங்களும் ஏதுவாக, மனதைப் பலவிடத்துஞ் செல்லவிடாது நிறுத்திக் கற்புநிலை கெடா திருக்கவேண்டும்.

(1) கொண்டகொழுநனை மேன்மையாகப்பாவித்து அவன் சொல்லை த்தடுக்காமல், அவனுக்குக் கீழமைந்து பக்திவினயத்துடனே

”பொய்சொன்னவாய்க்குப் போசனங்கிடையாது”

என்பதினால், பொய்பேசாமல் கறந்தபால் கறந்தபடி அவன்விஷயத்தில் உண்மையாய், ஊசியுஞ்சரமும்போல மனைவி அவன் கருத்தின்வழி ஒழுகல் வேண்டும்.

(2) “குலமகட்கழகுதன் கொழுநனைப்பேணுதல்”

என்பதினால், தன்புருஷனை அழகிலாவது செல்வத்திலாவது அவமதியாது நன்குமதித்தல்வேண்டும்.

(3) “கல்லென்றலுங்கணவன், புல்லென்றலும்புருஷன்”

என்கிறார்களே மனைவியானவன் கணவனுக்குத் தாதிபோலப் பாதப்பணி விடைசெய்பவளும், அன்புள்ளதாய்ப்போல இனிய உணவுகளால் போஷிக்கின்றவளுமாயிருக்கவேண்டும்.

(4) “தாயுக்குப்பின்தாரம்” என்று உலகம் சொல்லுகிறதல்லவா?

ஒருவேளை கணவன் கோபித்தால் தானுங்கடகோபியாமல் இதஞ்சொல்லி அவன்கோபத்தைத் தணிக்கவேண்டும். அவ்வாறுசெய்தால் அவன் பொல்லாத மூர்க்கனானாலும் அவனுடைய கல்லானனெஞ்சம் கரைந்து பரமசாது வாவான் அல்லவா?

(5) “வல்லடிவழக்கைச் சொல்லடிமாயி” என்று மாமியுடனே வாதுசெய்யாமல் அவனைத்தாய்போலக் கருதவேண்டும்.

(6) “சர்க்கரைபந்தலிலே தேன்மாரிபொழிந்தது” போல ஏதோ பாக்கியவசத்தால் வாழ்க்கைக்கு நல்லபெண்வந்து வாய்த்தாளென்றும் மகிழும்படி இங்கிதமறிந்து நடக்கவேண்டும்.

(7) “நாய்க்குலைத்துநத்தம்பாழாகுமா” என்று நினைத்துச் சாதுவாய்ப்போகவேண்டுமே அல்லாமல், அவர்களைஎதிரிட்டுப்பத்திரகாளிப்போல அஞ்சாது தெருச்சண்டைக்கு இடுப்புக்கட்டல் ஆகாது

(8) “கிணற்றுத்தவளைக்கு நாட்டுவளப்பமேன்” என்று தன்பாட்டிற்குத் தானிராமல், அது என்ன சமாச்சாரமென்று அவர்களைநேரேவிசாரிக்கவும், சாடையாக் கதவின்சந்தில் அல்லது சுவர்க்கோழிப்போலச் சுவரின் அருகில் ஒன்றியிருந்து கேட்கவும்கூடாது.

(9) “வந்ததேசிறுக்கிப்பந்தடித்தான், வரவரசிறுக்கிகழுதைமேய்க்கிறான்” என்பதைப்போல ஆரம்பஞரத்துவமாக சர்வஜாக்கிறதையுடனே செவ்வையாய்நடந்து பின்பு வரவரசுச் சோம்பலைமேற்கொண்டு கபடத்தினால் “எவனோசெத்தான் அவனேன் அழுதான்” என்பதாக, எவ்வளவாவது சமுசாரக்கூர்மையிலலாமல் கடனற்றதுபோல் இருக்கலாகாது.

(10) “ஏறுகிறவன்என்னசெய்வான், பாண்பிடித்தவன் பாக்கியம்” என்று நினைக்கவேண்டுமே அல்லாமல், அவன் சம்பாதிக்க வில்லையென்று மனஞ்சலிக்கும்படி அவனைச்செல்லரிப்பதுபோலஎந்தநேரமும்வருத்தப்படுக்தலாகாது.

(11) “சிரித்தையோ சீரைக்குலைத்தையோ” என்றபடி பரபுருஷருடைய முகத்தைப்பாராமலும், அவர்களுக்கெதிரே பல்லைக்காட்டிச் சிரியாமலும், பரிகாசஞ் செய்பாமலும், பக்குவமாயிருக்கவேண்டும்.

(12) “விலைமகட்கழுகுதன் மேனியினுக்குதல், என்பதனால், குலமகட்கு அதுவிரோதமென்று நிலையாமல் ஜன்மாந்திர சுகிர்த்தத்தால் உண்டாயிருந்தால் அன்னியர்கள் இச்சிப்பதம் கன்றித் தன்கணவன் கண்டு களிக்கும்படி, தன்னேவிலையுயர்ந்த வஸ்திர பூஷணங்களால் அலங்கரித்துக் கெரூள்ளலாம். அவை இல்லவியிடில் இல்லையெயென்று ஏங்கிச்சமங்கலி தன்முகம் பாழடையவிடாமல், மஞ்சள் குங்குமமாவது அந்தமுகத்தில் அணிய வேண்டும்.

(13) “அறைக்காத்தான் பெண்டிழந்தான்” என்பதுபோலபெண்கள் தமது கற்பினால் காக்கும் காவலே காவலாவதன்றி அவர்களைக்கணவர் சிறையினால் காக்கும் காவல் யாதொருபயனையும் செய்யாது.

(14) “மண்ணுங்கட்டி மாப்பிள்ளைக்குஎருமுட்டைபணியார” மென்பதாகத் தாறுமாறாய்ச் செய்யாமல், காலமறிந்து கிரமமாகப்புருஷனுக்கு ஸ்நானனுஷ்டானங்களுக்கு இடம்பண்ணி, வேளைக்கேற்றபக்குவமானபோஜனதாம்பூல வஸ்திர பூஷணங்களும் தடையில்லாது அமைக்கவேண்டும்.

(15) “பாத்திரமறிந்துபிச்சையிடுகோத்திரமறிந்துபெண்ணைக்கொடு” என்பதனால், அறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த சான்றோர்களேதான் பாத்திரர்களாயினும், பெரியவீடென்று பிச்சைக்குப்போனால் கரியை வழித்துகன்னத்திலே தடவினார்களென்று எளியவர்களை ஏனெஞ் செய்யாது அவர்கள் தேகியென்று வந்தால் நாஸ்தியென்றுசொல்லாமல் சிரார்த்தாடிகளில் பிராமணர்களுக்குப் பரிதியாகச் செய்யும் பூரிதானம் போலாவது அவர்களுக்கும் தம்மால் இயன்றமாத்திரம் பிச்சை யிடவேவேண்டும். “இல்லையென்ற விடத்தில் பல்லியுஞ்சேரா. ,,

(16) “தாய்வீடோடிய பெண்ணும் பேயோடாடியகூத்தும்” ஒக்கும்ல்லவோ தாய்வீடு அருகிலிருக்கிறதென்று ஆருடனுஞ் சொல்லாமல், நினைத்தநேரமெல்லாம் அவ்விடதிற்கு ஒடி இவள் ஓடுகாலியென்று பெயரெடுக்கலாகாது.

(க) “ நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடுபழகிதும் பெண்ணறிவென்பது பெரும்பேதைமைத்தே, என்பதினால், பேதமைக்காரணமாக தன்கணவனுடன் சம்பிரமத்துடனே சகலபோகமும் அனுபவித்துக்கொண்டு நல்சீமாட்டியாய் வாழ்வதைவிட, இந்த தரித்திரம் பிடித்த காமாட்டிப் படுவானைக் கட்டிக்கொண்டு, அழுவானேனென்று வீண்எண்ணங்கொண்டு கற்பழிய வறியனாகிய தண்ணைக்கைப்பிடித்த கணவனைக் கைவிடக்கருதி, அவன்மனம் வெறுக்க, கொள்ளிகொண்டு சடுவதுபோலக் கடுஞ்சொற்சொல்லி, சிறுமாறுபண்ணலாகாது. அப்படிச்செய்தால் “உரசனைநம்பி புருஷனைக்கைவிட்டவன், கதையாய் முடியும்; அன்றியும் அது “வாய்த் தவிநிம்போய் அடுப்புறெறுப்பும் அவந்தாற்போல் ஆகும்.

பெண்களறியவேண்டிய விஷயங்களும் அன்றோற்பருவமும்.

பெண்களுக்குப் பருவம் ஏழு அகையாவன:— பேதை, பெதும்பை மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண், என்பவையாம்.

ஐந்துவயதுமுதல் ஏழு வயதுவரைக்கும் உள்ளது பேதைப் பருவமென்றும், எட்டு வயதுமுதல் பதினேருவயது வரைக்குமுள்ளது பெதும்பைப் பருவமென்றும், பன்னிரண்டுவயதுமுதல் பதிமூன்று வயதளவு முள்ளது மங்கைப்பருவமென்றும், பதினெருவயதுமுதல் பத்தொன்பது வயதளவுமுள்ளது மடந்தைப்பருவமென்றும், இருபது வயதுமுதல் இருபத்தைந்து வயதளவுமுள்ளது அரிவைப்பருவமென்றும், இருபத்தாறு வயதுமுதல் முப்பத்தோருவயதளவு முள்ளது தெரிவைப்பருவமென்றும், முப்பத்திரண்டு வயதுமுதல் நாற்பது வயதளவுமுள்ளது பேரிளம்பெண் பருவமென்றும் நூல்வல்லோர்கூறுவர்.

இனி, மாதர்கள் மங்கைப்பருவ மடைவதற்கு முன்னும் அதன்பின்னும் சீர்தூக்கி நோக்கி நடந்துகொள்ளும் விஷயங்கள் அனேகமுள். நீதிநூல்களிலே விரிவாய்க் கூறியிருக்கும் விஷயங்களைச் சுருக்கிச்சொல்லுவாம்.

(க) பெண்களுக்கு எட்டுணையும் சுதந்தரமென்பதே கிடையாது; ஏனெனில் அவர்கள் மங்கைப்பருவமடைந்து இல்லக் கிழத்திகளாகும் வரைக்கும் தாய்தந்தையரால் காக்கப்படுவர். அதன்பின் தங்கணவராத் காக்கப்படுவர். அப்பால் புத்திரராத் காக்கப்படுவர்.

(உ) பெண்கள் சொற்பமாயேனும் வாசித்திருத்தல் வேண்டும், ஏனெனில் உலகம் இன்னதன்மையிலிருக்கிற தென்னுணர்ந்து இல்லக்கிழமை பூணங்காலத்தில் அக்கல்வி இன்றியமையாத துணையாய் நிற்கும்.

(க) அரசர் தமக்குரிய சதுரங்க சேனையைப் பாதுகாத்து வருவது போல மாதர்களுக்கும் தங்களுக்குரிமையான அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என்னும் நான்குணங்களையும் பாதுகாத்து விர்த்தி செய்தல்வேண்டும்.

[அச்சம் = அன்புகாரணமாகத் தோன்றும்பயம், நாணம் கணவனிடத்து விருப்பக்குறித்தோன்றும்போது உண்டாகும் மனதின் ஒடுக்கம், மடம் = அன்புடையார் சொல்வதைக்கேட்டும் தான் முன்கொண்ட கருத்தைவிடாமை, பயிர்ப்பு = முன்கணி அறியாதவற்றை கண்டபோது மனம் பெருந்தாத கூச்சம்.]

(ச) சன்னிகையா யிருக்குங்காலத்தில் தங்களிஷ்டப்படி அண்டை அயல் வீட்டிற்குப்போகலாகாது. விவாகஞ்செய்துக்கொண்டபின்னர் பிறர் வீட்டிற்குப்போக நேரிடின் கணவன் அனுமதிபெற்று ஒருகுழந்தையைடேனும் உழித்துணையாகக் கொண்டு போகவேண்டும்.

(ரு) கற்புநெறியில் நில்தாதவள் பொறுமையுடையவள் உலோபகுணமுடையவள் இன்னுமின்றோ ரன்னதுற்குண ஆற்செய்கைகளையுடையவர்கள் உறவை நீக்கல் வேண்டும்.

(சு) பிராப்த சம்பந்தத்தால் தமக்கு வாய்த்த கணவர் குஷ்டநோயாற் பீடிக்கப்பட்டவராயினும், கல்வி நலமில்லாதவராயினும், அழகில்லாதவராயினும் அவர்களை நன்கு உபசரித்தலையே மேற்கொண்டொழுகல்வேண்டும்.

(எ) ஓய்மையாய் நடக்காமல் பூமியைப்பார்த்தவண்ணமாய் கைவீசாது நடக்கவேண்டும்.

(அ) கணவனுக்கு அன்னமியிம்போது அன்னையரைப்போலவும் நித்திரையின்போது நேசக்கண்ணாட்டிகளைப் போலவும், ஆலோசனை காலத்தில் மந்திரியைப்போலவும் வேலைசெய்யும்போது வேலைக்காரியைப் போலவும் இருத்தல் வேண்டும்.

(கூ) புருஷர் கோபங்கொண்டால் தாமுங் கோவிக்கலாகாது இதம்பேசித் தணித்தல் வேண்டும்.

(க0) அன்னிய புருஷரை சகோதரராகவும் தன்னைப்போன்ற பெண்களைச் சகோதரிகளாகவும் பாவிக்கவேண்டும். (இன்னும்வரும்.)

விநாயகமூர்த்திதிருவவதாரம்

(15-வது. பக்கத்தொடர்ச்சி.)

அதன்பின்பு இராவணனும் அகஸ்தியமுனிவரும் அவ்வாறு தொழுதருக் காரணம் இன்னதென்று ஒன்றின்பின் ஒன்றே இதனடியிற் கூறக் காண்க:—

இராவணன் ஸ்ரீகயிலாயகிரியில் பரமசிவனோக்கி இலங்காபட்டணம் அழியாதிருக்கும்பொருட்டு வருந்தி அருந்தவம் புரியப் பரமேசுவரர் ஒரு சிவலிங்கங்கொடுத்தருள், அதைப்பெற்றுக்கொண்டிவர, அங்காரியாதிக்களைத் தேவர்கள் வெகு திட்ட துட்ப சாமர்த்தியமாய்ச் சீர்தூக்கி நிதானித்து அதைத்தெக்கவேண்டுமென்று விநாயகரை அத்தியந்த பத்தியுடன் துதித்து வலியுறுத்தி மொழிந்தார்கள். அதற்கு விநாயகர் இராவணன் போம்வழி குருக்காக ஜலப்பிரவாகம் உண்டாகுப்படி ஒருணை ஏவித் தான் ஓர் சிறுபிராமணப் பிள்ளைபோல் இராவணன் எதிரே போனார்; இராவணன் அந்த ஜலப்பிரவாகத்தைத் தாண்டக்கூடாமையைப்பற்றிநீங்க, அவ்வேளையில் அவ் குபிராமணப்பிள்ளை வேடங்கொண்டு சென்றவரைக்கண்டு அவருக்கு உபசாரஞ் சொல்லி நான் ஜலஸ் பரிசுத் தூக்குப்போய் வரும்வரையில் இந்த சிவலிங்கத்தைப் பூமியில் வைக்காமல் அஸ்தாரோணத்தல்தானே தாங்கிக் கொண்டிரு மென்றான். அதற்கவர் நான் சிறுபிள்ளையானபடியினாலே இந்தப் பெருஞ் சிவலிங்கத்தை நெடுநேரத் தாங்கிக் கொண்டிருக்க என் வசமாமோ எனச்சொல்லி, இருக்கடும் மூன்றுதரம் அழைப்பேன், அதற்குள் வரவிட்டால் இச்சிவலிங்கத்தைக் கீழேவைத்து விடுவேனென்றார். அதற்கிராவணன் உடன்பட்டு சிவலிங்கத்தை அவர்கையில் கொடுத்துவிட்டு ஜலஸ் பரிசுத்துக்குப்போ யுட்கார்த்தான் உடனே மூன்றுதரம் அழைத்தும் வராமையினாலே விநாயகமூர்த்தி சிவலிங்கத்தைத் தரையில் வைத்தவிட்டார். இராவணன் ஜலஸ் பரிசுஞ் செய்தவரது அச்சிவலிங்கத்தைப் பார்த்து விசனமுற்றவனாய்த் தன் இருபது கைகளையும் உட்கொடுத்ததாகத் தூக்கியும் அந்தச் சிவலிங்கம் தூக்கப்படாமல் மகாபலமுற்றதாய் பசுவின் காதுபோலக் குழைந்தவிட்டது. மகாபலமுள்ளதாய் அமர்ந்திருந்தபடியினாலே மகாபல லிங்கமென்னும், பசுவின் காதுபோலக் குழைந்திருந்தபடியினாலே அந்த ஸ்தலத்திற்கு கோகரணமென்றும் பெயராயிற்று. அதன்மேல் இராவணன், குணமுமணியும், மணமு மலரும்போல் கூடி இலங்கைத்தீவில் வாழலாமென்றிருந்த ஆசையைக்கெடுத்தாயே என்று குணலயிட்டு நொந்து அதிக உக்கிரங்கொண்டுபிராமணப்பிள்ளை ரூபமாய் நின்ற விநாயகர் சிரசில் ஓங்கிக் குட்டினான். குட்டவே விநாயகமூர்த்தி அதிகாலேசத்தோடு தம்முடைய சுயரூபங்கொண்டு துதிக்கையினால் இராவணனைத் தூக்கியெறிந்து பந்தாடினார், அதினால் அவன் மிகுந்த வருத்தப்பட்டு சிங்கத்தின்வாயில் அகப்பட்ட மனுஷனைப்போலத் தியக்குற்றுத் தன் அழிவை எதிர்த்தோக்கி, என்னையனே ! அறியாமல் அடியேன் செய்தபிழையைப் பொருத்தருள வேண்டுமென்று, தோத்திரஞ்செய்தான். அதன்மேல் விநாயகமூர்த்தி கிருபைகூர்ந்து அவனைத் தரையில்விட்டு நீ நம்மைக் குட்டின படியினாலே உன்னிருபது கைகளாலும் உந்தலையில் குட்டிக் கொள்ளென, அப்படியேகுட்டிக்கொண்டு விநாயகரைத் தோத்திரஞ்செய்து பின்பு விடைபெற்று, இலங்கைப்பதியடைந்தான். இதுநீங்க; இனி அகஸ்தியமுனிவர் தொழிதற்குக் காரணங்காண்க:—

தேவேந்திரன் ஞானுக்குப்பயந்து சுவர்க்கலோகத்தைவிட்டு சீர்காழியில்வந்து பரமசிவனைப் பூசிப்பதற்காக ஒரு நந்தவனம் வைத்து அது மழையில்லாமல் உலர்ந்து போகவே மனவருத்தமுற்றிருக்கையில் நதி புனல் பாயுமானால் நந்தவனம் தழைக்கும் என்று சிவகிருபையால் அசரீரவாக்குண்டாகியது. தேவேந்திரன் ஜீவகாருண்யத்தினால் உண்டான அசரீரிவாக்கைக் கேட்டுச் சந்தோஷித்திருக்கையில் நாரதமுனிவர் வந்து ஒ ! தேவேந்திரமகாராஜனே ! கைலாசகிரியில் அகஸ்தியமுனிவர்வந்திருக்கிறார் அவர்கமண்டலத்தில் காவிரி நதியிருக்கின்றது. நீர் விநாயகமூர்த்தியைப் பிரார்த்தித்தால் அந்தநதி இங்கே வந்து பாயுமென்று வலியுறுத்தி மொழிந்தார். அவர் அருள் உரைத்தபடி விநாயகரைப் பிரார்த்திக்க, விநாயகர் காக்கைவடிவங்கொண்டு அகஸ்தியர் கமண்டலத்தின்மேல் உட்கார்ந்து அதைக்கவிழ்த்துவிட்டார். அது ஓர் ஆரூயப்பெருகி நந்தவனமளவும் சென்று பாய்ந்தது அதற்குமேல் விநாயகர் ஒரு பிராமணப்பிள்ளை வடிவங்கொண்டு அகஸ்தியர் எதிரே வருகையில், அவர் தலையிற்குட்டப்போனார். அம்முனிவர் கைக்கேட்டாமல் வளைய வளைய வோடி அவரை இளைக்கச் செய்தபின்பு தம்முடைய நிஜசொரூபத்துடனே நின்றார். அதைக்கண்ட அகஸ்தியமுனிவர் பயந்து மயிர்க் கூச்சலிட்டுத் தெளிந்தபின் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ் செய்ய, அவர்கிருபைகூர்ந்து கட்டளையிட்டபடி வணங்கிக் குட்டிக்கொண்டு வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுப் பொதிகைமலையைச் சேர்ந்தார்.

தேவேந்திரனுடைய நந்தவனமோ தழைத்து சிவபூஜைக்கு வேண்டிய மலர்களைத்தர அதைக்கொண்டு தேவேந்திரன் பரமசிவனைப் பூசித்தும் புகழுடம்பு பெற்றுத்தன்னுடைய செல்வத்தை மீளவும் பெற்றுக்கொண்டார்.

உத்தமஸ்திரீகளுடைய சரித்திரம்.

அருந்ததி.

அருந்ததி என்னப்பட்ட மாதானவர் மாசற்ற ஒழுக்கமும் மீருந்த அறியும் உலகம்மதிக்கத்தக்க கீர்த்தியும் உயர்வு ஒப்பு மில்லாத நடை உடை பாவனைகளும் உடையராய் வாழ்ந்திருந்தார். இந்த அம்மானுடைய குடிபிறப்பு முதலியவற்றை ஒன்றையும் அலட்சியம் செய்யாமல் இவரது குணபுலங்களை யே பொருள்செய்து வசிட்டர் என்னப்பட்ட மகாரிஷியானவர் இவரைமணம்புரிந்தார். கற்புக்கரசியாகிய இந்த அம்மானுடைய ஒழுக்கத்தையே ஒவ்வொருபெண்களும் அனுசரித்து நடக்கவேண்டும் என்பதற்குக் கியாபகக் குறியாக இந்துக்கள் விவாககாலங்களிலே சதிபுருஷானிருவருக்கும் மணவாயலிலே இந்த உத்தமிபெயர் சொல்லி உடுவைக்காட்டப்படுகின்றது (உடுவைநகரத்திரம்). இந்த அம்மையுடைய கற்பைச்சிலாகித்து அனேக சரித்திரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் இங்கு எடுத்து எழுத இடம் போதாது.

ஒற்றுமை.

ஸ்திரீ புருஷர்களிருவரும் மனமொருமித்து ஒருவரை யொருவர் நேசித்து நடப்பதே ஒற்றுமை யெனப்படும். இவ்வித ஒற்றுமை யுண்டாவதற்குக் காரணம் பெண்களின் நற்குண நற்செய்கைகளாம். இவை, இளமையில் தாம் கற்கும் கல்வி கேள்விகளாலும், தாம் அடையப்பெற்ற நற்சகவாசத்தினாலும் உண்டாகவேண்டும். பெண்ணைவள் உள்ளன்புடன் தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்துகொண்டு வருவாளாகில், ஒருவருக் கொருவர் ஒற்றுமையுடன் வாழ்வதற்கு யாதொரு தடையுமீராது. புருஷன் ஒன்றுசொன்னால் இவள் ஒன்றைச் செய்கிறதும், அவன் ஒன்றைக் கேட்டால் இவள் ஒன்றைக் கொடுப்பதமாயிருந்தால் அப்படிப்பட்ட மனைவியால் அவர்களுக்குள் ஒற்றுமை யென்பது ஒருபோதும் உண்டாகமாட்டாது. அப்படிப் பட்டவர்களுடைய செய்கைகளெல்லாம்.

“உடன்பாழில்லாத மனைவிதொழிலின்ன”

என்றபடி தன் கணவனுக்கு அதிக துன்பத்தைத் தருவதாகும், மேலும் பெண்சாதிபிணிடத்தில் இவ்வித ஒருமைப்பாழில்லாவிடில், எந்நேரமும் குடும்ப சலகங்களும், கணவனுக்கு மீளாத்தயரங்களும், பலவித சஞ்சலங்களும் உண்டாவதற் கேதவாகிறது. கடைசியாய் இப்படிப்பட்ட ஸ்திரீயினுடைய செய்கைகளால் தன் கணவனுடைய உயிருக்கும் சேதமுண்டாய்விடும். ஆகையால் இவ்வித குணமுடையவள்.

“கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்

அல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்றம் - மெல்லிய

வாழைக்கு தானின்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே

இல்லிற் கிணைந்தொழுதாப் பெண். ,,

என்றபடி தன் கணவனுக்கு எமனாவாளென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மனைவியானவள் தன் நாயகனிடத்தில் பிரீதிவைத்து அவனுடன் ஒருமித்த நடப்பாளாகில், அப்படிப் பட்டவர்களுடைய இல்லாழ்க்கையில் பலவித இன்பங்களுண்டாகும், அவைகளைப் பார்க்கிலும், ஒருஸ்திரீக்கு உலகத்தில் வேறு இன்பங்கள் கிடையாது. அவ்வொருமைப்பாடு இல்லாவிடிலோ அவளுக்கு அதைவிட உலகத்தில் துக்கத்தைத் தருவது வேறுகிடையாது. மேலும் ஒருவர் ஒருமித்து நடக்காத பெண்சாதியுடன் கூடிவாழ்வதைவிட, ஒருவரோடும் சொல்லாமல் சந்தியாசியாக ஒடிப்போவது நல்லதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பெண்கள் தங்கணவரோடு கூடிவாழும் பருவத்தில் அநுபவிக்கவேண்டிய எல்லாவிதமான சுகங்களுக்கும் மூலகாரணம், இவ்வொற்றுமையே யொழிய வேறென்றுமல்ல. ஆகையால் பெண்கள் தம்மில்வாழ்க்கையில் இவ்வொற்றுமையானது நாளுக்குநாள் விர்த்தியாய்க் கொண்டு வரும்படியாய்த் தக்க முயற்சிசெய்து வரவேண்டும். மேலும் இவ்வொற்றுமையை யநுசரிக்க, இடம், பொருள், ஏவல் என்பவைகள் அமைந்த செல்வவான்களுக்கு மாத்திரம் கூடுமென்றும், அதிக ஏழைகளாயிருப்பவர்களுக்கு அசாத்திய மென்றும் சிலர் கிளைக்கிறார்கள். இது மிகவும் தவறு, எப்படிபென்றால், தன்புருஷன் தினந்தோறும் பிச்சையெடுத்த ஜீவனம் செய்கிறவனுபிருந்தாலும், அவனுடன் ஒருமித்து வாழ்ந்து அநேக பெண்கள் கீர்த்தி யடைந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு திருஷ்டாந்தம் இதற்குப் பின்வரும் சஞ்சிகையில் கூறுவோம்.

விடுகதைகள்

நீரிலே விளையும்பூ, நிலத்திலே வேரோடாப்து, மாதர் கொண்டைக்கு ஆகாப்து, ஊரெல்லாம் உலாவிவரும்பூ = உப்பு. (கஉ)

நெருப்பிலே பிறந்து நீரிலேமூழ்கி வாயிலேவந்து வானத்தில் போகிறவர் யார் = குடாக்குப் புகை. (கங)

அடி சிகப்பு; நடுபச்சை; உச்சிவெள்ளை; அதென்ன? = வெங்காயச் செடி. (கச)

பலபேருக்கு ஒருகுமிழி = வெள்ளைப்பூண்டு. (கரு)

ஒருசாடியில் இரண்டு தைலம் = முட்டை. (கக)

நான்குரால்முதுகுயர்த்தோன், நடமாடிவான்தனியாக; நண்பரேஉம் மைக்கண்டால் ஒன்றுமில்லாக்கல்லேயாகும்; நன்மையிதைக்கண்டுரைப்பீர் நலமாய்தானே = ஆமை. (கௌ)

அடிமலர்ந்து துனிமலராதது என்னது = வாழைப்பூ. (கஅ)

மாலுமிக்குவழக்கறுவிமாதருக்கு தொழிற்கறுவி. = ஊசி. (கக)

தோட்டத்தலங்காரி துரைமகள்சிற்காரி கையிலடங்குவாள் களிப்பையு ண்டாக்குவாள் = வெற்றிலை. (உ௦)

காட்டிலேபெண்பிரந்து கள்ளர்கையில்லுத்துபட்டுவீமனுக்குச்சோரெமித் துவீதியிலேகிடக்கிறபெண்ணை நாயகன்வந்து நக்கிவிட்டுப்போனான் = எச்சிலை.

பச்சுபச்சென்றிருக்கும்பாவக்காயுமல்ல பலாமுள்ளுபாய்ந்திருக்கும் பலா க்காயுமல்ல உள்ளேவெளுத்திருக்கும்தேங்காயுமல்ல உருக்கினால் நெய்வடியும் வெண்ணெய்யுமல்ல = மூத்துக்கொட்டை. (உஉ)

வெள்ளரிப்பழம் வெடித்திருக்கிறது கட்டுவாருமில்லை, இராஜாமகள்ஓடி ப்போகிறான் பிடிப்பார்யாருமில்லை, ரோஜாப்புமலர்ந்திருக்கிறதாருவாருமி ல்லை = சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள். (உங)

அறிவிப்பு.

முன்பணம் (மணிஆடர்) அனுப்புவோருக்குமாதிரம் புத்தகம் அனுப்பப் படும்.

ஒருபுத்தகமுதல் பத்து புத்தகம்வரைக்கும் தபாற்கூலி அனு அரை.

இச்சஞ்சிகை பிரத்தியேகமாய் ஸ்திரீகளுக்கென்றே பிரசுரஞ்செய்து வரு கிறபடியால் இதில் வெளியிட கடிதம் எழுதுவோரும், புத்தகம் கமிஷனுக் கு வாங்கிவிற் க விருப்பமுள்ளோரும், தங்கள் மேல்விலாசத்தையும், வீதகப் பிமிடத்தையும் அடியிற்கையொப்பமிட்டவர்பேருக்கே அறிவித்தல்வேண்டும்,

அ. சி. இராஜசெட்டி,

86 தம்புசெட்டிவீதி

சென்னை.

சுபமஸ்து.

வீவேகபோதினி.

இந்துஸ்தீர்கள் கல்வி அபிவிர்த்தியின்பொருட்டு
பிரகடனஞ் செய்யப்படும்.

VOL. 1.]

1888ஆம் ஜனவரிமீ

[NO. 5.

VIVEKA BODHINI.

Published by
A. S. RAJOO CHETTY.

MADRAS :

PRINTED AT THE J. R. PRESS, 67, ANNAPILLY STREET, MADRAS.

1887.

சுந்தரபாண்டிதேவன்
திருப்பாவாய உணர்வு.

அறிவுடைபா ரெல்லாமுடையா ரறிவிவர்
என்னுடையேனாயினார்.

Price 3 pies.] Registered Copy-Right. [விலை பை. 3.

பிள்ளையைப் பாலிக்கிற விதம்.

பிள்ளைப்பிறப்பதற்கு முன்னும், பிறந்தபின்னும்,

கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள்.

மாதர்களுக்கு முதல் தெரிவிப்பதென்னவெனில், தங்களுக்கு ஜனிக்கிற சிசுவானது. தங்களுடைய தேகஸ்திதிக்கு ஒத்திருக்கும்; தாய் தந்தைகள் சவுக்கியமாயிருந்தால், அவர்களுக்கு ஜனிக்கிற சந்ததியும் சவுக்கியமாகவே இருக்கும். ஆகையால் ஸ்திரீகள் கருப்பினியாய் இருக்கும்பொது, தங்களுடைய தேகசவுக்கியத்தை சூழித்துக்கொள்ளவேண்டியது. புத்தியும், விவேகமும், உள்ளவர்கள் தங்களுடைய சொந்த தேக சௌவுக்கியத்தைப் பாலனம் செய்துக்கொள்ளுகிற விதத்தை அறிந்து நடந்து கொள்ளுவார்கள்.

தலைச்சன் பிள்ளைப்பேறில் ஸ்திரீக்கு ஒன்றுந் தெரியாதாகையால், என்னமோ, ஏதோ எப்படிமுடியுமோ வென்று ஏக்கமூற்று, திகிலடைவது வழக்கம். விவேகிகள் அந்தபயத்தை நீக்கிக்கொள்ளுவார்கள். கருப்பினிகளுக்கு, காலையில் வார்த்தியாகுமென்றும், நாமுன்னமே சொன்னதுண்டு அதற்கு அவர் எப்பயப்படலாகாது. ஈஸ்வரச்செயலால் அதுநன்மைக்கே உண்டாகின்றது. அப்படியே ஆகாவிட்டால், குழந்தைக்குஇரத்தம் அதிகமாய்ப்பறவிகெடுதிரும்பவிக்கும். ஒருவேளைச் சரீரப் பிரகிருதியால், பிரபலமாய்க் கண்டால், அதை த்திக்கிற பிரயத்தினம் செய்யவேண்டியது. போஜன வித்தியாசத்தினால் தான் கெடுதி நேரிடுமென்று ஜகத்காஷ்டகர், கெற்பஸ்திரீகளுக்கு காலேவார்தியையுண்டாக்கி கண்டதை புசிச்சாமல்செய்திருக்கிறார். அவருடைய விவேகத்தை நாம் என்னவென்று கூறலாம்.

பிள்ளைப்பேறானது, சாதாரண இயல்பானசெய்கை அது வியாதியல்ல, ஆகையால் அதில் ஸ்திரீகள் எவ்வளவும் பயம்வைக்கலாகாது. பிள்ளையுண்டாயிருக்கும்பொது ஆபாசமான வேலைகளைச் செய்யலாகாது; பயம் அபாயம், திடுக்கிடதல் ஆகிய இவைகள் அனுக ஒட்டாமல் செய்துகொள்ளவேண்டிது; ஆனால் சிலசோம்பேறிப் பெண்கள் இதுவே சாக்கென்று ஒருவேலையும் செய்யாமல் சும்மாயிருப்பதுண்டு; அவர்களுக்கு பின்னிட்டி பிரஸவ மாகும்பொது வருத்தம் உண்டாகும். நாட்டுப்புரத்துப் பெண்கள், கஷ்டவேலைகளைச்செய்து காலங்கழிப்பதால், அவர்கள் வருத்தப்படாமல் குளிர் குளிக்கிறார்கள். நாணமும், நாசரிதமும், சம்பத்துமுள்ள ஸ்திரீகளுக்கே பிரஸவ வருத்தம் அதிகம் ஆகையால் சோம்பலை நீக்கிவிட்டால் சுகமடைவார்கள்.

இதுவரையில், சிசுவை கருப்பையில் வைத்துக்கொண்டு பாலிக்கிறபெண்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டியவிதிகளை விவரித்துச்சொன்னோம். இனி அந்த சிசுவை இவ்வுலகத்தில் வந்தபிறகு, அதற்குத் தாயார்செய்யவேண்டிய உபசரணைகளைக் குறித்து சூட்சுமமாய் இவ்விடத்தில் காண்பிப்போம்.

குழந்தை பிறந்து, 12-18 மணிநேரம் சென்றபிறகு, தாய் முலைப்பாலைக் கொடுக்கவேண்டியது. ஒருவேளை தாமசப்பட்டால், பால்கட்டிக்கொண்டு, வேதனையுண்டாக்கி, பால்கொடுக்கக் கூடாமையாகிவிடும். இந்தநெறி அறியாமல், நமதுநாட்டில் 2-3-நாள்வரையில், சிசவுக்கும்பால்கொடுக்காமல் இருக்கிறவழக்கத்தால், சுரமும், மார்வேதனையும், ஒருவேளை மார்ச்சிலந்தியும்பிறக்கின்றன.

கடவுள் துணை.

விவேகபோதனி.

ஐந்தாம்பாகம்.

இல்லறம்.

இந்துக்கள் பிரமசாரிகள், கிரகஸ்தர், வானப்பிரஸ்தர், சந்நியாசிகள் என நான்குவகுப்பினர்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆசாரியரிடத்துவித்தையை ஒதுகிறவன் பிரமசாரி; கற்புக்காவலையுடைய மனையாளோடு பிறர் பொருளில் அவாவையாமல் வாழுகிறவன் கிரகஸ்தன்; கானகத்தினிடையே சென்று தன்பத்தினியினுடன் தவம், யாகம், முதலானவைகளை யியற்றுகிறவன் வானப்பிரஸ்தன்; எல்லாப்பற்றுகளையும் வேறறுத்து நன்மை, தீமைகளைச்சமமாகப்பார்க்கிறவன் சந்நியாசி யாகிய இந்நான்கு ஆசிரியிகளுள் கிரகஸ்தாசிரமிகளைப்பற்றி இவ்விடம்கூறுவோம்.

கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டு கிரகஸ்தாசிரமத்தில் நிலைநிற்கிறவர்கள் கலியாணமில்லாதிருக்கிறவர்களைவிட தாழ்ந்தவர்களென்றும் அவர்கள் அரித்திய லோகமேயன்றி நித்தியலோகம் பொருந்தாரென்றும் சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதுமுழுமையும்சரியன்று; கிரகஸ்தாசிரமிகள் நித்தியாருபிகளென்றும் காமியகருமிகளென்றும் இருவகுப்பினர்கள். அழியும்படியாகிய இவ்வுலகத்தின்கண்ணுள்ள எப்பொருளையும் கருதாது கடவுளின் அழியாப்பாதாரவிர்த்தத்தை அடைய நோக்கிக்கொண்டு கருமங்களைச் செய்கிறவர்கள் நித்தியகருமிகள், அப்படியின்றிநிலையற்ற பொருள்களை அனுபவிக்க அவாகொண்டு கருமங்களை யியற்றுகிறவர்கள் காமியகருமிகள். இவ்விருவகுப்பினருள் முன் சொல்லப்பட்டவர்கள் அழியாத நித்தியலோகத்தையும்பின்சொல்லப்பட்டவர்கள் அழியும் அரித்தியலோகத்தையும்பெறுவார்களென்று சாஸ்திரங்கள்உரைக்கின்றன; ஆதலால்எல்லாகிரகஸ்தர்களுக்கும் அரித்தியலோகத்தான்கிடைக்கும் என்பது சரியன்று எனக்குத் தோற்றவில்லை. நான் இப்படிச்சொல்வதால் மற்ற மூன்று ஆசிரமிகளும் அரித்திய லோகத்தையே பொருந்துவார்களென்று நான் அபிப்பிராயப் படவுமில்லை; கிரகஸ்தாசிரமிகளும் நித்தியலோகத்தை அடைவார்களென்பதற்கு நான், அரிச்சந்திரன், திருவள்ளுவநாயனார் முதலான கிரகஸ்தர்களே சாஷியாம்; மனுவின்சிரேஷ்டபுத்தி

ரனாகிய பிரியவர்த்தர் பிரமசாரியாய் வாழ்நாளைச் செலுத்த இச்சித்தகாலையில் சதூர்முகப்பிரமா அவர்கிரகஸ்தராக வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தினார்; தன்தாய்தந்தையர்களை நீங்கி பிரமசாரி ஆசரமத்தை மேற்கொண்டிருந்த கௌசிகரை நோக்கி, பெற்றோர் அவதிப்படும்படிசெய்துள்ளனதவங்களை மியற்றினாலும் எவ்வளவுகற்றாலும் அவைகள் முன்னுக்குவாராதென்றும் எல்லாவிரதங்களுள்ளும் இல்லறவிரதமே மேன்பாடுள்ளதென்றும் தருமவியாதனென்னும் வேடன் அறிவுகூறி அவரை அனுப்பியபிறகு அக்கௌசிகபிராமனோத்தமரும் கிரகஸ்தாசிரமத்தில் புருந்தாரல்லவோ? கிரகஸ்தாசிரமத்தை இவ்வளவுசிரேஷ்டமாக வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்கள் சொல்லவந்திதமாக அந்த ஆசிரமிகள் மற்றவர்களைவிட தாழ்ந்தவர்களென்று சொல்லுகிறது என்பதைநான் அறியாளியோனாபிருக்கிறேன்; இல்லறத்தின் மறுமைப்பயன் விளங்கச்செய்யதிருவள் ஞவநாயனார் சொல்லுகிறார்.

வைய்யத்துள்வாழ்வாங்குவாழ்பவன் வானுறையுங்
தெய்வத்துள்வைக்கப்படும்.

(அதாவது) இல்லற தருமத்தினின்றவழுவாது இம்மண்ணுலகத்தின்கண் வாழ்பவன் இவ்வறித்திய உலகத்தனாயினும் விண்ணுலகத்திலிராநின்ற தேவருள் ஒருவனாக மதிக்கப்படுவான்.

இதுவரையில் கிரகஸ்தாசிரமிகளுக்கு அவ்வுலகத்தின்கண் உண்டாகும் சிறப்பைக்குறித்துச்சொன்னேன். அழில்வரும் நாயனருடைய குறள்களால் அவ்வாசிரமிகளுக்கு இவ்வுலகத்திலுள்ள மேன்மையும் விசிதப்படுமென்று நம்புகிறேன்.

(1) இவ்வாழ்வானென்பானியல்புடையமூவர்க்கு
நல்லாற்றிநின்றதுணை.

(இ-ள்.) இல்லறத்தில் வாழ்நாள் செலுத்துகிறவனென்று சொல்லப்படுகிறவன் துறவறத்தன்மையையுடைய (பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசியென்கிற) மற்றமூவர்க்கும் அவர்களது நல்லொழுக்கமுள்ள வழிகளில் நிலைபெற்ற துணையாவான். மற்றமூவ்வாசிரமிகளும் பசி நோய் முதலிய இடையூறுகளால் தங்கள் தங்களுடைய ஒழுக்கங்களுக்கு ஹானிவாராமல்கிரகஸ்தாசிரமியின் அன்பின்கண் உண்டி, மருந்துமுதலானவைகளைப்பொருந்துகிறார்கள்.

(2) துறந்தார்க்கு துவ்வாதவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா நென்பான் துணை.

(இ-ள்.) ஆதாமானவராலேகைவிடப்பட்டபேருக்கும் வறுமையில் அவதிப்படுவோருக்கும் ஆதரவில்லாமல் வந்து இறந்தவர்க்கும் இவ்வாழ்வானே துணையாவான்.

(3) இப்பிணனில் வாழ்க்கை வாழ்பவனென்பான்
முயல்வாருளெல்லாந்தலை.

(இ-ள்.) இல்லறவாழ்வில் நிலைபெற்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்கிறவன் ஐம்புலன்களைவிடவும் காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் என்னும் அறுவகைக் கோட்டைகளைப் பிடிக்கவும், முயற்சி செய்வா ரெல்லாருள்ளும் மேன்பட்டவன். இந்த முப்பாடல்களால் மற்றமு ன்றுவிரதத்தை அனுசரிக்கிறவர்களுக்கும், தாரித்திரியருக்கும், அதிதியருக்கு ம், அவற்றிலிறந்தோர்க்கும் கிரகஸ்தனே நிலைபெற்ற உதவியாவான் என்பதுவி ளங்குகிறது.

இதுவரையில் மண்ணுலத்தின்கண்ணும் விண்ணுலகத்தின்கண் ணும் இல்லறதருமத்தினின்று வருவாது வாழ்பவன் முதன்மையாவான் என் பது மாசற்றுவிளங்குகிறது. இவ்வளவு மேன்மையாகிய இல்வாழ்க்கைக்குப் பிர தானமான அங்கம்யாது? இல்லறதருமத்தை ஒங்கச் செய்வது எது? இந்த கேழ்விக்கு உத்தரம், கற்புடைய மனையாள் கற்பிநிலைதவராது நற்குணநற் செய்கையைப் பொருந்தி இருக்கும் பத்தினியே இல்லறத்திற்கு ஆதாரம். உணவின்றி பிராணன்னிலைக்காதுபோலும், மழைவளம் குன்றினால் பயிர்பச் சைகிடையாதுபோலும், அச்சில்லாமல்வண்டி ஓடாதுபோலும், இரக்கையி ன்றிப்பகைகள் பறக்காதுபோலும், கற்பும், அன்பும் பெருக்கமும், மற்றநற்கு ணநற்செய்கைகளும் உள்ள இல்லாள் இல்லாவிட்டால் இல்லறம் ஒங்காது. ஆ னபடியால்தான்.

பெண்ணிற்பெருந்தக்கையாவுளகற்

பென்னும்திண்மையுண்டாகப்பெறின்.

(அதாவது) ஒருவன் பெருதற்குரிய பொருள்களுள் எல்லாங்கற்பென் னும்கலங்காநிலையைக்கொடுக்கின்ற மனைவியைவிட எவைஇருக்கின்றன என்று திருவள்ளுவர் அருளிச்செய்தார்.

பெண்சாதி தன் கணவனிடத்தில் நடந்துகொள்ள
வேண்டிய முறைமைகள்.

புருஷனும் பெண்ணும் மணம் புரிந்தபிறகு தாங்கள் சந்தோ ஷமாய் ஒருமைப்பாடுடன் வாழ்ந்து இருக்கக் கோரினால், கீழே சொல்லப்ப ட்ட முறைமைகளைத் தாங்களிருவரும் அனுசரிக்கவேண்டும். முதலில் மனைவி தன் புருஷனிடத்தில் நடந்துகொள்ள வேண்டிய கடமைகளைத் தெளிவாகச் சொல்லுகின்றோம்.

1. மனைவி தன் கணவன்வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருந்து, அவர் உத்தியோக சாலையிலிருந்து வந்தவுடனே அவரிடத்தில் குளிர்ந்த முகத்துடன் இனிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி, வீட்டில் அவருக்கு வேண்டியவைகளை எல்லாம் தயார் செய்துவைத்து அவர் மனமகிழும்படி இங்கிதம் அறிந்து நடக்கவேண்டும். மேலும் புருஷன் தன்னிடத்தில் எவ்வளவு ஆசையும் பட்சமுமுடையவராய் இருக்கிறாரோ அதைப் பார்க்கிலும் நான்குபங்கு அதிக ஆசையும் பட்சமு முடையவளாய் மனையாள் இருக்கவேண்டும்.

(2) தன் கணவனுக்கு இஷ்டமான பதார்த்தங்களையும் பாகங்களையும் தெரிந்துகொண்டு, பக்குவமாய்ச் சமையல் செய்து போடுவது நல்ல மனையாட்டியின் கடமை. மேலும் தான் எவ்வித ஆடையாபரணங்கள் தரித்துக்கொண்டால் தன் புருஷன் மனதிற்கு விருப்பத்தைத் தருமோ அவைகளையே தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் வீட்டு சமுசாரத்தை நடத்துவதிலும், தன்னுடைய நடவடிக்கைகளிலும், தன் கணவன் முகங்கோணமல் அவர் மனதிற்படி கற்புள்ள மனைவி நடந்துகொள்ளுவாள்.

(3) பர்த்தா எவ்வளவு சாதுவும் நற்குணமுடையவராய் இருந்தபோதிலும் ஒருக்காலும் அவரிடத்தில் அதிகாரம்பண்ண மனைவி பிரயத்தனப்படக் கூடாது. அவ்விதமாய் செய்யும் மனைவிபிறரால் இகழ்ச்சி அடைவதுமன்றி தன் புருஷனுக்கும் அபகீர்த்தியை உண்டிபண்ணுவாள்.

(4) கணவனுடைய கோரிக்கைகள் நியாயமாயும் யுக்தமாயும் காணப்பட்டால் அவைகளைச் சந்தோஷமாய் அவர் இஷ்டப்படி செய்ய மனைவி உடன்படவேண்டும்; கூடுமானால் அப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களை அவர் சொல்லுதற்கு முன்னமே குறிப்பாகத் தெரிந்துகொண்டு நடப்பதே நற்குண நற்செய்கையுள்ள மனைவினுடைய கடமை.

(5) மனதிற்கு சங்கடம் அல்லது வெறுப்பை உண்டிபண்ணும் விஷயங்களைப் பற்றியும் முடிவில் கோபமாய் முடியும் விஷயங்களைக் குறித்தும் தன் புருஷனிடத்தில் பெண்சாதி வாதிக்கக் கூடாது. முக்கியமாய் பலர் கூடி இருக்கிற இடங்களில் மேற் சொல்லியவற்றை முற்றிலும் விலக்கவேண்டும்.

(6) புருஷன் தன் பெண்ணா தியினிடத்தில் சொல்லி ஆலோசனை பண்ணாமல் ஒருகாரியத்தைச் செய்ய பிரவேசிக்கும் பொழுது, மனைவி தானேபோய் அந்த காரியத்தின் மத்தியில் பிரவேசிக்க பிரயத்தினப்படக் கூடாது.

(7) கணவனிடத்தில் காணப்பட்ட தப்பிடங்கனையாவது அல்லது தங்களிருவருக்கும் சாதாரணமாய் நேரிடும் சிறு சண்டைகளையாவது மனைவி தனது அன்பான சினேகிதரிடத்தில் இரகசியமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டாலும்,

ஆவையகள் எப்படியாவது அயலாருக்குத் தெரிந்து நகைக்க இடமுண்டாகும் ஆகையால் மனைவி தன்வீட்டு சங்சதிகளை வெளியிடக்கூடாது.

(8) தனது புருஷன் புத்திமானாயும் கல்விமானாயும் இருக்கும் பட்சத்தில், அவரிடத்தில் சாதாரணமாய் பலவித விஷயங்களைப்பற்றி அவர் மனது களிக்கும்படி சம்பாஷணை பண்ணும்பொருட்டு, மனைவி தானும் விரைவாய் ஆவலுடன் கல்வியைக் கற்க முயற்சி செய்யவேண்டும்.

(9) வர்த்தகம் செய்வதில் சில சமயங்களில் இலாபம் வருவதும் சில சமயங்களில் நஷ்டம் நேரிடுவதும் சாதாரணமாய் யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமாகையால், கணவன் வர்த்தகத்தில் பிரவேசித்திருந்தால், மனைவி செலவு பண்ணுவதில் சிக்கெனமாக இருக்கவேண்டும். ஏனெனில், திரவியம் விசேஷமாய்வரும்போது அதைக்கண்கால் தெரியாமல் வீணல் செலவழித்துப் பின்பு ஒருவேளை வறுமை வந்தகாலத்தில் தானும் தன்னுடைய குழந்தைகளும் திரவிய மின்மையால் வருத்தப்படும்படி நேரிடும்.

(10) ஆனால், தானும் அனுபவிக்காமல் பிறருக்கும் கொடுக்காமல் இருக்கின்ற லோபத்தனத்தையும், வரவுக்குமிஞ்சி அதிக செலவு பண்ணும் துர்வழக்கத்தையும், மனைவி விலக்கவேண்டும்.

உபகாரம்.

உபகாரமென்பது அந்நியர்க்குத் துன்பம்வந்தபோது உதவுதலாம். உலகத்தில் நாம் நம்முடைய சொந்த நன்மைகளை மாத்திரம் கருதி நடப்பது பெரிதல்ல, அப்படியே நம்மைச் சேர்ந்த பந்துவாக்கத்தாருக்கும், அக்கம்பக்கங்களில் வசிக்கும் இதர ஜனங்களுக்கும், ஏதாவது துன்பம் வந்தகாலங்களில், அது நமக்கே வந்ததாகப் பாவித்து, நம்மாற் கூடுமானவரையில் அது நீங்கும்படி வகைதேடல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதரும் அநேக சமயங்களில் அந்நியருடைய ஒத்தாசையைக் கோருவது உலகத்தில் சாதாரணமாயிருக்கிறது. உபகாரம் செய்வதில் இன்ன ஜாதியாருக்காவது இன்ன மதஸ்தருக்காவது செய்ய வேண்டுமென்பது விதியல்ல, இடுக்கண் உற்றவர்கள் யாராயிருந்தாலும் அவர்களுக்கு அது நீங்கும்பொருட்டு இப்பன்றதை நாம் செய்யக் கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம்.

அண்டைவீட்டுக் காரியினுடைய குழந்தைக்கு ஏதாவது வியாதி சம்பவித்தால், ஒரு ஸ்திரீயானவள் எது தன் குழந்தைக்கே வந்ததாகப் பாவித்து, அதற்குத் தேவையான மருந்துவகைகளைச் சம்பாதித்தல், வயித்தியரை அழைப்பித்தல் முதலானவைகளில் தானும் உதவிசெய்ய முயலவேண்டும்.

இப்படிச் செய்வதால் தன் குழந்தைக்காவது, தனக்காவது, ஒருவேளை அவ்

வித சங்கடங்கள் உண்டானால், தன்னால் முன் உதவியடைந்தவர்கள் வலிய வந்து உதவிசெய்வார்கள்.

சில பெண்கள் இவைகளைச் சிரிதேனும் கவனித்து நடக்கிறதில்லை. இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் இதற்கு முன் நேரிட்ட மனஸ்தாபத்தை அப்போது எடுத்துக் காட்டுகிறது முண்டு.

எப்படியென்றால், ஒருநாள் ஒரு வீதியிலிருக்கும் ஒரு பெண்பிள்ளை யானவள் வேறொருத்தியைப் பார்த்து அம்மா ! உங்கள் பக்கத்து வீட்டுக் காரி பிரசவித்த பிற்பாடு தேகசவுக்கியந் தப்பியிருந்தாளே, இப்போது எப்படி யிருக்கிறாள் ? என்று கேட்டாள். அதற்கு அவள் ஏண்டி ! நீயேது பொல்லாதவளாயிருக்கிறாய் ? அந்த சங்கதியை நீயிங்கே யாரைக்கேட்கிறாய் ? அவளுடைய வீட்டுக்கு நான் போனதை நீயிந்த ஆறுமாதகாலமாய் எப்போதாவது பார்த்திருக்கிறாயா ? ஒருநாள் என் பிள்ளையேதோ தெரியாமல் ஒரு வித்தியாசமான வார்த்தையைச் சொன்னதற்காக, அந்தப்பாலனை தலையின்பேரில் அடித்த புண்ணியவதியல்லவா ? அவன் வீட்டிற்கு நான் ஏன் போகவேண்டும் ? அவளுடைய கேஷமலாபங்களை நான் ஏன் விசாரிக்கவேண்டும் ? யார் எப்படிபோனால் நமக்கென்ன ? இனியென்னுடன் அவளுடையபேச்சையெடுத்துப் பேசவேண்டாம். பேசவாயானால் நான் கெட்டவளாயிருப்பேன் என்று கோபத்துடன் சொன்னாள். இப்படிச் சொல்வது என்னஞாயமென்று நீனைக்கக்கூடும் ? விவேகமுள்ள பெண்கள் இப்படியும் சொல்வார்களா ? பழய விரோதம் இருந்தபோதிலும், அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் அதைப் பாராட்டலாமா ? நற்குணமுள்ள பெண்கள், ஒருவருக்கு ஆபத்து நேரிட்டகாலத்தில், பழய விரோதத்தையும், வேறுவிதமாய் தங்களுக்கிருக்கும் அசந்தர்ப்பங்களுயும் யோசியாமல் விரைந்துபோய் உதவிசெய்வார்கள்.

மேலும், சிலர் தங்களுக்குச் சமீபத்தில் வாசஞ்செய்யும் அயலாருக்கு ஏதாவது சங்கடம் நேரிட்டதை யறிந்தால், அதைப் பார்க்காதவர்கள் போல் ஜாடையாய் இருந்துவிடுகிறார்கள். இது மகாபாவம், இப்படிப்பட்ட குருபசினதையுள்ள பெண்களுக்கு எப்போதாவது ஒருவிபத்து நேரிட்டால் இவர்களுக்கு உதவி செய்பவர்கள் ஆர் ?

ஒருவருக்கு உபகாரம் செய்வதிலும் பாத்திரா பாத்திரங்கள் அறிந்து செய்வது உத்தமம், அதாவது, துஷ்டர்களுக்கு உபகாரம் செய்தால் எப்போதும் அபகாரஞ் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணமே உண்டாகிறது. அதையே நல்லவர்களுக்குச் செய்தால் அவர்கள் நன்குமதித்துப் பதில் உபகாரம் செய்ய முயலுவார்கள். அது எப்படியென்றால் —

பாத்திரா பாத்திரங்கள் பார்க்குநாள் பசவுக்கெந்த
மாத்திரந் திரணமீந்தால் பால்தரு மந்தப்பாலை
வார்த்திடிற் பாம்பினுக்கு விஷமதே வளருமன்னே
ஏற்றபாத்திர மறிந்து ஈந்திடக்கவே தென்றே.

என்றபடி பசவுக்குப் புல்லைப்போட்டால் அது மதுரமான பாலைக் கொடுக்கும் ; அந்தப் பாலை பாம்புக்கு வார்த்தால் அது விஷத்தையே கொடுக்கும். ஆகையால் ஒருவருக்கு உபகாரம் செய்வதில் பாத்திரா பாத்திரம் அறிந்து செய்வதோடு சமயமறிந்து செய்வதும் உசிதம்.

பெண்க ளரியவேண்டிய விஷயங்களும் அன்றோர்
பருவமும்.

(45-வது, பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கக. தங்கள் தாய்தந்தையர் புத்திரர் ஆகிய இவர்களெல்லாரைப் பார்க்கிலும் தங்கள் கணவர்மேல் அதிக அன்பு பாராட்டுகிறவர்களே கற்புடைய பெண்மரென்று ஆன்றோராற் கூறப்படும்.

கஉ. தங்கள் புருஷர் உண்டபின் தாமுண்பதும் அவர்கள் சயனித்த பிறகு தான்சயனித்தலும் தங்கணவர் நித்திரைநீங்கி எழுமுன் தாமெழுவதும் கற்புடைய மனைவியர் குணமெனச் சொல்லப்படும்.

கங. தாய்வீடு அருகிலிருக்கிறதென்று அடிக்கடிச் செல்லலாகாது; தம் பெற்றோர் அதிக சம்பத்தி லிருக்கிறார்களென்றெண்ணி தம்புருடரை அசட்டை செய்தலுமாகாது; “தாய்வீடோடிய பெண்ணும் பேயோ டாடிய கூத்துஞ் சமம்”

கசு. அதிகிக உளதூரத்திலே கண்ணுற்றபோது முகமலர்ச்சி காட்டலும், சம்பத்தடைந்தபோது இன் சொற்பகரலும், உண்ணநெர்ந்த விடத்து உபசாரஞ் செய்தலும் குலமகற்குறிய தீர்மை எனப்படும்.

கரு. தங்கள் வேலைக்காரியர் தங்களுக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும்படி நடந்தபோதிலும் அவர்கள் மீதுகண்ணோக்கமுடையவர்களா யிருத்தல்வேண்டும்.

கசு. மாமன், மாமி, மைத்துனர் முதலாயினோர் இன்றியமையாத துணைவர்களாதலின் அவர்கள்மனம் கோணாதபடி நடந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

கஎ. “நகுதற்பொருட்டன்று நடட்டன்மிகுதிக்கண் மேற்சென்றிடித்தர்ப்பொருட்டு” என்பது விதியாகலின் தன்னோடொத்த மாதர்களோடு மருவி வாழும்போது அவர்கள் பிசகிநடக்கின் கண்டித்து நல்லறிவுபுரட்டல்வேண்டும்.

கஅ. அன்னியபுருஷருடைய இளமை, அழகு, செல்வமின்னு மின் றோரன்ன வகுப்புக்களில் மயங்கி அவர்களிடத்தில் இச்சை போம்படி இடந் தரலாகா.

கக. தங்கள் கணவர் வரும்படியறிந்து அதற் கேற்ற செலவு செய்த லும், உபகாரஞ்செய்தலும், வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருள்களை காப்பாற் றிவைத்தலும் வேண்டும்.

உ௦. உடமைகளை தங்கணவர் அநுமதியின்றிபிரருக்குக் கொடுத்தலும் கொதுவைவைத்தலு மாகாவாம். (இன்னும்வரும்)

பெண்கல்வி.

(37-வது. -பக்கத்தொடர்ச்சி.)

கல்விக்குத்தெய்வமாகிய சரஸ்வதியே பெண்ணென்று சொல்லுகிற இ ந்தத்தேசத்தார்கள் பெண்ணுபமாயிருக்கிற கல்வியைப் பெண்கள் படிக்கக்கூ டாதென்று சொல்வது பூர்வோத்தர விரோதமாயிருக்கிறதே. புருஷர்களுடைய நாவுகளிலே வசிக்கிறதென்றும் தன்னைப் போன்றஸ்திரீகளுடைய நாவுகளி ல் பிரவேசிக்கிற தில்லையென்றும், சரஸ்வதிபிரதிக்கஞ்செய்யாமலிருக்க, பெ ண்கள்கல்விப்படித்தால் தோஷமென்ன ?

பெண்கள் படிப்பது பூர்வீகசம்பிரதாயமல்லவென்பதாகச்சிலர் துர்வா தம் செய்கிறார்கள். பாட்டனும் தகப்பனும் படியாதமூடர்களாயிருந்தால், பிள் னையும் மூட்டனாய் இருக்கவேண்டுமா ? தகப்பன் உத்தியோகம் செய்யாமல் இரு ந்தால், பிள்ளையும் உத்தியோகஞ்செய்யக்கூடாதா ? பிராமணர்கள் வேதம் ஒ துதலையன்றி மற்றொருதொழிலும் செய்யக்கூடாதென்றும், அப்படியே மற்றவ ர்ணத்தார்களும் தங்கள் தங்களுக்குரிய தொழில்களைச் செய்யவேண்டுமென்று ம், மனுநீதியிற் சொல்லப்பட்டிருக்க, இப்போது பிராமணர்கள் வேதத்தை உ பேஷையாக விட்டுவிட்டு, மற்றவர்ணத்தார்களுடைய தொழில்களை ஆக்கிற மித்துக்கொண்டு செய்யவில்லையா ? அப்படியிருக்க பெண்கள் படிப்பது புரா தனவழக்கமல்லவென்று சொல்வது அபத்தமேதவிர யதார்த்தமல்ல, திருவள் ளுவருடைய சகோதரிகளாகிய ஓளவை, உப்பை, உருவை, வள்ளியம்மை, மு தலானவர்கள் கல்விகற்று அனேகப்பிரபந்தங்களைச் செய்யவில்லையா ? சைவர் களுடைய பெரியபுராணத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட நாயன்மார்களில் ஒருவரா கிய காரைக்காலம்மையும், வைஷ்ணவர்களுடைய குருபரம்பராரிபாவத்திற் கூறப்பட்ட ஆழ்வார்களில் ஒருவராகிய குடிக்கொடுத்தநாச்சியாரும் பெண்க ளாயிருந்தங் கல்விக்கற்று அனேகஸ்தோத்திரப்பாடல்களைச் செய்யவில்லை.

யா ? அன்றியும் சீதை, திரௌபதி, சந்திரமதி, தமயந்தி, சகுந்தலை முதலானவர்களும், மற்றுஞ்சில ரிஷிபத்தினிகளும், பாண்டியன் மனைவியும், கம்பர் வீட்டுவெள்ளாட்டியும், படித்தவர்களைப்பது விசதமாகத்தோன்றுகிறதே. இம் மட்டோ ? தற்காலத்திலும் தஞ்சாவூர்முதலானநகரங்களில் வசிக்கிற இராஜஸ் திரீகளும் படித்தவர்களைப்பது ஜகப்பிரசித்தமல்லவா ?

பெண்கள் படித்தால் புருஷர்களுக்கு அடங்கமாட்டார்களென்று சிலர் தர்வாதம்செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும் ஆகேஷ்பத்திற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறோம்.

பக்தி எவ்வளவு உயரப்பறந்தாலும் ஆகாசத்திற்கு உட்பட்டிருப்பதுபோல, ஸ்திரீகள் எவ்வளவு படித்தாலும் புருஷர்களுக்குத் தாழ்ந்தவர்களேதவிர மேற்பட்டவர்களல்ல. சிருஷ்டிக்கிரமத்தில் ஸ்திரீயைப்பார்க்கிலும் புருஷன் சிரேஷ்டனென்பதற்கு அனேகசாஸ்தியங்கள் உண்டு. சகலசமயத்தார்களும் தெய்வத்தை ஆண்பாலாகப் பேசுகிறார்களேயல்லது பெண்பாலாக ஒருசமயத்தாரும் பேசவில்லை. கடவுள் மூந்தி ஆணை உண்கிறபண்ணிப் பிறகு பெண்ணை உண்டு பண்ணினதாகச் சகல மதஸ்தர்களும் நிராகேஷபமாக அங்கீகரிக்கிறார்கள். சரீரபலம், தைரியம் பராக்கிரமம், விவேகம், அபிவுருத்தலிய சாமர்த்தியங்களில் ஸ்திரீகளைப்பார்க்கிலும் புருஷர்கள் விசேஷித்தவர்களைப்பது நிஸ்ஸந்தேகமாயிருக்கிறது. சிலஸ்திரீகள் மேற்கண்ட சாமர்த்தியவிஷயங்களில் சில புருஷர்களுக்கு மேற்பட்டிருந்தாலும் இருக்கலாம்; ஆனால், அப்படிப்பட்ட சாமர்த்தியமுள்ள பெண்களையும், புருஷர்களையும் எண்ணிப்பார்க்குமிடத்தில் புருஷர்களுடைய தொகை அதிகரிக்குமென்பதற்கு அற்பமும் சந்தேகமில்லை. இராஜர்கள், மந்திரிகள், பிரதானிகள், தளகர்த்தர்கள், படைவீரர்கள் முதலிய சகல அதிகாரிகளும், மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களும் புருஷர்களேதவிரப் பெண்கள் அல்லவே.

மேலும் ஆதியில் பெண்ணானவள்-மூந்திப்பாவஞ்செய்து புருஷனையுங்கெடுத்தவளாதலால், அவள்மேல்புருஷன் அதிகாரஞ்செலுத்தவும் அந்த அதிகாரத்திற்கு அவள் உட்பட்டிருக்கவும், பிரசவவேதையுடைய துன்பங்களை அனுபவிக்கவும், தெய்வசாபம் பெற்றுக்கொண்டவளாயிருப்பதால் அவள் எவ்வளவு படித்தாலும் புருஷனுக்கு அடங்கி நடக்கவேண்டியவளேயல்லது அதிகாரமிக்கக்கூடாது. சிலவிஷயங்களில் இராஜாவைப்பார்க்கிலும் குடிகள் விசேஷபுத்திமான்களாயும் கல்விமான்களாயுமிருந்தாலும், இராஜாவினுடைய ஆக்கிணைக்குக் குடிகள் எப்படி உட்பட்டவேண்டியவர்களோ, அப்படியே புருஷனைப்பார்க்கிலும் ஸ்திரீ புத்தியிலும் வித்தையிலும் விசேஷபாண்டித்திய முள்ளவளாயிருந்தாலும், அவள் புருஷனுக்கு அடங்கி அவனுடைய மனோபீஷ்டப்படி

நடக்கப்பாத்தியப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அப்படியிருக்க, ஸ்திரீகள் படித்தால்தங்களுக்கு அடங்கமாட்டார்களென்று புருஷர்கள் பயப்படுவதுவியர்த்த பிராந்தியேதவிர, உண்மையல்ல.

குழைந்தைகளுக்குப்பாலை மறக்கடித்தல்.

நமது நாட்டில் குழைந்தைகளுக்கு 2-3-வருஷம்வரையில் தாய்பால் கொடுப்பதுவழக்கம், அதனால் விளைகிற கெடுதிகள் தெரிகிறதில்லை. நாள்பட பால்கொடுத்தால் குழைந்தைக்கு நல்ல பலம்வருமென்று யோசனை. பல்முளைக்க ஆரம்பமானபோது, பாலை நிறுத்திவிடலாம். பிள்ளைபலமாயும், தாயார் தற்பலமாயுமிருந்தால், பாலைசுக்கிரத்தில் நிறுத்திவிடலாம். தாயாருக்கும், பிள்ளைக்கும் ஒன்றுமில்லாமல் இருக்கும்போது, 6-8-10-மாதம்வரையில், குழைந்தை பால்குடிக்க அதஷ்டமுள்ளதாய் இருக்கும். குழைந்தையின் சவுக்கியம், ஆகாரத்தினால் இருப்பதால் அதை ஆலோசித்துப் பாலைமாற்றுவது விவேகஸ்திரீகளின்கடமை. பாலை படிப்படியாய்நிறுத்தவேண்டியது. அப்போதுஜீரணசக்தி படிப்படியாய் அதிகப்படும். பாலைநிறுத்தும்போது ஸ்தனங்களில் பால்கட்டிவேதனை எடுத்தால், வெந்நீர் ஒற்றிடம் கொடுத்து, மல்லிகைப் பூவை வைத்துக்கட்டலாம். உப்புபேதிக்குச்சாப்பிடவேண்டியது. பாலை நிறுத்தின பிறகு குழைந்தைக்கு இருக்கிற ஜீரண சக்திக்கும், பற்களிருக்கிற ஸ்திதிக்கும், விளையாட்டின் தன்மைக்கும் தக்கபடிசாதத்தை ஊட்டவேண்டியது. பலவந்தம் செய்து ஊட்டுவது கெட்டவழக்கம். குழைந்தைகளுக்கு தித்திப்பு பண்டங்களை அதிகமாய்க் கொடுக்கலாகாது, எதற்கும் சிற்றுண்டியைக் கொடுக்காமல் இருப்பதேநல்லது.

விடுகதைகள்.

ஒருகுழிக்கு ஒரேசாதி அச்சாதி பத்தேகால் பத்தேகாலுக்கு எட்டேகால் போக கலத்திற்கு இரண்டேகால் = நண்டு. (24)

கார்த்திகைமார்கழிபூர்க்கும்பூ, கானகர்ஜோனகர் விற்கும்பூ, மணமுள்ள இராஜாமதிக்கும்பூ, குணமுள்ளமந்திரிகொள்ளும்பூ = முத்துசிப்பி. (25)

வானத்தில்பறக்கும்பட்சியுமல்ல, வாலுண்டு வானரமுமல்ல, கொம்பிரண்டு மாடுமல்ல = காற்றாடி. (26)

நட்டாற்றில்முட்டைமிதக்கிறது = கப்பல். (27)

செத்தயின் பூமியில்இறங்கும்பகூழி யெது = வெளவால். (28)

செக்கச்சிவந்திருப்பாள் செவ்வாழைப்போல்ருப்பாள் வாலும்முனைத்திருப்பாள் வந்திருப்பாள்சந்தையிலே = மீளகாய். (29)

ஆயிரம்பேர்கூடிகட்டிய அரங்கமணிமண்டபம் கணப்பட்டால் அழியும் பொன்பெற்றமண்டபம் = தேன்கூடு. (30)

சேலத்துசெம்புறு செல்வமாம்பச்சைப்புறு மாடத்துவெள்ளைப்புறு இவை மூன்றையும் ஒருகூட்டிலடைத்து ஒருவன் தள்ளபதினாருபேர் ஏறிமிதக்க துளி ரத்தமக்கக்க = பாக்கு, வெற்றிலை, சுண்ணாம்பு. (31)

ஒரு அன்னைவயிற்றில் பிறந்தவர் இருவர் மூத்தவனைக்குத்தினால் இரத்தந் கக்குகிறான் இளையவனைக்குத்தினால் பால்கக்குகிறான் = கிளாப்பழம், கிளாக்காய்.

மேலேகல்கட்டு, கீழேகல்கட்டு கல்கட்டின் கீழேகனகச்சிறுபாம்பு, தக்க வருக்குவார்த்தைச்செல்லி = தன்கூட்டில் தானிருக்கும் = நாக்கு. (33)

சென்னப்பட்டணம்சிகப்பு ஸ்ரீரங்கப்பட்டணம் கறுப்பு உடைத்துபார்த்தால் பருப்பு தின்றுபார்த்தால் கசப்பு = குண்டுமணி. (34)

ஜாணா ஏரியில் முழுவாளை = பிள்ளை. (35)

பூம்பாவையின் சரித்திரம்.

வெகு காலத்திற்குமுன், ஒரு மாசற்றகுணமுடைய பிரதாபச்சந்திரனெ ன்னும் அரசன் அழகிலும், சம்பத்திலும், விவேகத்திலும், பராக்கிரமத்திலும் ஜனங்களிடத்தில் தயவிலும் எல்லா அரசரைக்காட்டிலும் உயர்ந்தவனாயிருந்தான்; அவனுக்குப் பலவிதத்திலும் சமானமாகிய பன்னிரண்டு பத்தினிமார்கள் இருந்தார்கள். இவர்களோடு சுகமாக வாழ்ந்துகொண்டிருந்த அந்த இராஜாவுக்கு, ஒருத்தியி னிடத்திலாவது புத்திரனுண்டாகவில்லை. அதைக்குறித்துச் சுதேசத்திலும் அந்நிய தேசங்களிலுமுள்ள சமஸ்த தேவதைகளுக்கும், கோவில் கோபுரமண்டபப் பிராகார வாபி தடாகம் முதலான சீரணைத்தாரணமான திருப்பனிகளாலும், அபிஷேக நைவேதன உற்சவமுதலான நித்திய நைமித்தியங்களும், நோன்பு, பிராமணபோஜனம், புராண விசாரணம், அக்கினி பூசை, தானங்கள் முதலான தருமங்கள் செய்தும் சந்தானம் உண்டாகவில்லை. பின்பு வெகுநாள் கழித்து மந்திரிப்பிரதானிகள் சேனைகளுடனே தேச சஞ்சாரம் பண்ணும்போது ஒரு தேசத்து நடுவில் புஷ்பச்செடிகளும், சுற்றி நிழலுள்ள மரங்களுமுள்ள ஒரு தோப்பு காணப்பட்டது. அதில் பிரவேசித்துச் சுற்றிப் பார்க்குமிடத்தில் இரண்டடி உயரமுள்ள கத்தரிச்செடிபோல இலை, பூ ஒன்றுமில்லாமல் நூற்றொரு காயோடுகூடின ஒரு செடியைக் கண்டு

மந்திரியைப்பார்த்து: இந்தச் சிறியசெடி இலை, பூ ஒன்றுமில்லாமல் நூற் றொரு காயோடு கூடியிருக்கிறது என்னதாரணம்? இதற்கு நீ என்ன சொல் லுகிறாயென்று கேட்க, அப்போது மந்திரி, மகாராஜாவே! நான் சொல்லுகி றது உமக்குப்பொய்யென்றாவது, பரிகாசமென்றாவது, காலத்தினுற்சொன்னே னென்றாவது தோன்றினபோதிலும், என்னிடத்தில் கோபம்செய்து, என்னை சிவகூடசெய்ய வில்லையென்று அபயப்பிரதானம் பண்ணினால் அதன் விவரம் களை விசதப்படுத்துவேன் என, அப்போது அரசனும் அப்படியே அபயப்பிர தானம் பண்ணினான், சொல்லென, மந்திரிசொல்லுகிறான்:

இந்தத் தோட்டவேலைக்காரனுக்குப் பூம்பாவையென்கிற ஒரு பெண் ணிருக்கிறாள். அந்தப் பெண்ணை யார் கல்யாணம்பண்ணிக்கொண்டாலும் அவ ருக்கு அவளிடத்தில் நூறுபின்னையும் ஒரு பெண்ணும் பிறக்குமென, அப்போ தரசன்: அந்தப் பெண்ணை எவ்விதமாயாவது யான் கல்யாணம்பண்ணிக்கொ ள்ளவேண்டும்; அதற்கு உபாயம் சொல்லென்று கேட்டான் அதற்கு மந் திரி, மகாராஜாவே! உம்முடைய சேனைகளையெல்லாம் அனுப்பிவிட்டு, நீரும் ஊருக்குப்போய்விடுகிறதாய் விளம்பரஞ்செய்வித்து, நீர்மாத்தி ரம் இவ்விடத்திலேயே சிலநாள் வரையில் மறைந்திருந்தால், அந்தப் பெண் இந்தவனத்தில் வந்து பூ முதலானவை எடுக்கும்போது பார்க்க லாம்; அப்போது உபாயம் செய்து சுவாதினம் பண்ணிக்கொள்ளலா மென்று சொன்னான். அதைக் கேட்ட அரசன், தன்னுடைய சேனைபரிவாரமுதலான யாவற்றையும் பட்டணத்திற்கு அனுப்பிவிட்டுத் தான் மாத்திரம் இருக்க, சில நாள் கழித்து அந்தப் பூம்பாவை என்கிற பெண் அந்தப் புஷ்பவனத்தில் புஷ்ப மெடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, இராஜா சமீபத்தில் போனான். அவ்விட த்திலிருக்கிற மனிதர்கள் காட்டில் வசிக்கிறவர்களாகையால், அதிக அழகும் தேஜஸுமுள்ள இந்த இராஜாவைப்பார்த்து அச்சமுற்று, வீடுகளில்போய்வொ ளித்துக்கொள்ள, இந்தப்பெண்ணும் இவனுடைய அபூர்வமான ரூபத்தைக் கண்டு பிரமித்து விரைவாக வீட்டுக்குப் போக, இராஜாவும் விரைவாகப்பின் சென்றான். அப்போது அந்தப் பெண்ணினுடைய அன்னநடையையும், குதி காலில் புரளுகிறதலையிற் பின்னலையும், தேவர்முதலானவர்களும் மோகிக்கும் படியான அழகையும் பார்த்து, ஆசையுடன் பின்தொடர்ந்து போக, அந்தப் பெண் வீட்டுக்குள்ளேறுழைந்து தெருக்கதவைத்தாழ்ப்பான் போட்டுக்கொண் டாள். உடனே இராஜாவும் போய்க் கதவை இடிக்க, அந்தப் பெண்ணுக்குத் தகப்பன்: நீ யார்? ஏன் கதவை இடிக்கிறாயென்று கேட்க? அதற்கு அரசன் நான் இந்ததேசாதிபதியாகிய இராஜா, உன் பெண்ணினிடத்தில் ஆசைகொ ண்டி விவாவாகஞ்செய்துகொள்ள வந்திருக்கிறேனென்று சொல்ல, அந்தப் (இன்னும் வரும்.)

ஆகையால் விவேகஸ்திரீகள் புராதனவழக்கத்தையும், கிழட்டுப்பிணங்கள் சொல்லுவதையும் கவனிக்காமல், சுகம்கொடுக்கிற மார்க்கத்தை விரும்பினால் சேஷமடைவார்கள்.

ஸ்தனத்தில் நேரப்பட பால்இருந்து, பிறகு அதைக்குழந்தைக்கு ஊட்டினால், அதற்குச்சாகி, வாந்தி அல்லது பேதியைப் பிறப்பிக்கும். 2-3 நாள் வரையில் சிசுவுக்கு பாலகர்மூத்திரத்தை ஊற்றி. வீணில்வதைக்கிறமுறட்டு வழக்கத்தை இப்போதே விட்டிவிடவேண்டியது. ஒவ்வொருஸ்திரீக்கு குழந்தைக்கு வேண்டிய பாலுக்கு அதிகமாய்ச்சுரப்பதுண்டு, அத்தனையும் குழந்தைக்குமுத்தால் கெடுகிசெய்யும், ஆகையால் தாயாரே அதைக்குமுத்துவிடவேண்டியது. அப்பேர்ப்பட்டவர்கள். எண்ணெய் பேதிக்கு எடுத்துக்கொண்டால், பால்சுறைந்தசுரக்கும். பால் சிக்கிரத்தில் சுரக்காவிட்டால், வெந்நீர் ஒற்றடம்கொடுத்து, ஆமணக்கு இலையை வதக்கிக் கட்டினால், பால்சுரக்கும்.

குழந்தைக்குப்பால்கொடுத்தால், உடம்பு கெட்டுப் போகுமென்ற தாதியை வைத்துக் கொடுப்பிப்பது யுக்தமா யிருக்கவில்லை. குழந்தைக் கென்று லோகரகஸ்கர் உண்டாக்கியிருக்கிறபாலை, அதற்குக்கொடுக்காமல் நிறுத்திவிடுவது ஏத்தனைபுத்தியினம்; அதனால் தாயின்தேகமும், பிள்ளையின் சௌவுக்கியமும் நிலைபெறுது; குழந்தைக்குப்பால்கொடுக்க உதவாமல்போனபோதுதான் நீக்கிவிடவேண்டியது, மற்றவர்கள் கொடுத்தே தீரவேண்டும். ஒருவேளைமுலைக்காம்புசிறுத்து, உள்ளடங்கி யிருந்தால் வேறுகுழந்தையை குடிப்பிக்கச் செய்யவது நல்லது; முதற்சுரக்கிறபாலுக்கு பேதியாகிற குணமுண்டு; காட்டுமலத்தை (Meconium) நீக்குவதால், இதையே குடிப்பிக்க வேண்டியது. சிறுபெண்தன்னுடைய குழந்தையைமுதல் எடுத்து பால்கொடுக்க அறியாது, மேலும் வெட்கமாயுமிருக்கும்; பழக்கத்தினால், தெரிந்து வெட்கமும் போய்விடும்.

குழந்தைக்குப்பால்கொடுக்கிற தாதியானவள், வயதிலும் சரீரப்பிரகிருதியிலும், தாயாருக்கு ஒற்றிருந்து, அவளும் அப்போதே பிள்ளைப்பெற்றவளாய் இருக்கவேண்டியது. ஏனென்றால், முத்தினப்பால் குழைந்தைக்கு விரோதம்செய்யும். தாதியும் போஜனக்கிரமத்தை அனுசரித்து உடம்புக்கு ஒற்றுக் கொள்வதைப்புசித்து, ஒவ்வாததை நீக்கிவிடவேண்டியது. ஏழைகளுக்கு நல்லபால்சுரப்பதுவழக்கம். பாலின்குணமும் சுரப்பும், தாயின்மனம், தேகப்பிரகிருதி இவைகளுக்கு ஒற்றிருக்கும். பால்கொடுக்கிறவர்களுக்கு வயிறு உப்பசமாய் யிருக்கும்போது, குழந்தைக்குப் பால்கொடுத்தால், உடனே அந்த வயிதாதி பால்மூலமாகச்சென்று, குழந்தைக்குப் துற்றகுணம்காட்டும், ஆகையால், தாய் சுக்குக்கஷாயமாவது, யிளகு கஷாயமாவது குடித்து, அந்ததுற்குணத்தைப் போக்கிக்கொண்டு, பிறகு பால்கொடுக்கவேண்டியது. தாயின்சரீரஸ்திதியைப்போலவே பால்குடிக்கிற குழந்தையின் சரீரமும் ஆகையால் தாயின்துவட்டக் கிருத்தியங்கள், ஆதரவு அற்றபால்ருக்கும் அனுகும். அது வீட்டிலுள்ளனோரைப் பாதிக்கும், ஆகையால் பாலகரை ரகிப்பதற்காக தாயானவள் தன் சரீரத்தை வெகு சாக்கிறதையாய் சூஷிக்கவேண்டியது.

ஆகாரம்:— சொந்ததாயின்பாலே சிசுவுக்கு விசேஷம். அதின் சம்ரக்ஷணக்காகவே ஜகத்ரகஸ்கர் அருள்செய்திருக்கிறார். பால்கொடுப்பது கொஞ்சம் வருத்தமானதொழிலானபோதிலும், சொந்ததாரருக்கு அது கஷ்டமாய்க் கா

வினேகபோதினி.

ணப்படாது. சொந்த மாதாவுக்கு இருக்கிற உருக்கமும் பிரேமையும், கவனமும், சாக்ஷிதையும், பால்கொடுக்கிற தாயிடத்தில் காண்பது அபூர்வம். தாயின்பாலே குழந்தைக்கு முக்கியம். ஒருவேளை தாயாருக்குப்பால் இல்லாவிட்டால் அப்போதுமேற்கண்டபடி தகுந்ததாயினைச் சம்பாதித்து, பால்கொடுக்கச் செய்வது, தாய் தந்தைகளுடைய கடமை. அடிக்கடி பால்கொடுப்பதும் கெட்டது; 3-மணிக்கொருதரம் முலைகொடுத்தால் போதும், முலைப்பால் அகப்படாதபோது, *வெள்ளாட்டிப்பாலைக் கொடுக்கலாம். அதுவும் அகப்படாதபோது 1-க்கு 2-பங்குவெந்நீர்விட்டிருக்கலந்த பசும்பாலைக் கொடுக்கலாம்.

குழந்தைபிறந்த உடனே பேதிக்குக்கொடுப்பதும், தாயாருக்குப்பால்சுறக்கிறவறையில், கஞ்சியைக்குழப்பதும் கெட்டவழக்கம். சிலகுழந்தைகள் பாலே அடிக்கடி கக்கிக்கொள்ளுவதுண்டு. அதற்கு அடிக்கடிபாலைக்கொடுக்காமல், வயருசெவ்வையாய் ஒட்டிப்போனபிறகு பாலைக்கொடுக்கவேண்டியது. குழந்தைபிறந்த கொஞ்சநேரம்வரையில் பால்கொடுக்கலாகாது. குழந்தை அழுவதுபாலுக்காநவல்ல, தானிருந்த இடத்தைவிட்டு இவவுலகத்தில் வேறுநிலைக்குவந்தபடியாலும், வந்தவழியிலகண்ட சுவைத்தினுலும் காற்று மேலே படுவதினாலும், கைக்கொண்டு தொமிசிறவித்தத்தினாலும் வருத்தம்பிறந்து அழுகின்றது. அதற்கு வெந்நீரில் குளிப்பாட்டி, சாவதானப்படுத்தி, கொஞ்சநேரம் ஊங்கப்படுத்தி விடவேண்டியது.

சிறியகுழந்தைகளுக்குக் காணுகிற மாந்தம், பேதி, முதலியவைகளைக்கு மருந்துகள் அதிகமாய்க்கொடுப்பது நாட்டுவழக்கம். அந்தவழக்கத்தை நீக்கி, ஆகாரத்தை மாத்திரம் கிரமப்படுத்தினால் சகலமும் நிதானத்துக்கு வந்துவிடும். ஒருதினத்துக்கு, 2-3தடவை மலம் இறங்கினால் போதும். அதிககுழிள்ள வெந்நீரில் குளிப்பாட்டலாகாது தளர்ச்சிசெய்யும்.

3-4 மாதம் வரையில் குழந்தைக்கு முலைப்பாலே கொடுப்பதுநெறி; வேண்டியதாய் இருந்தால், ஏடில்லாத பசும்பாலைக்கொடுக்கலாம், உபத்திரவம் செய்து பாலடையால் வார்ப்பதைப்பார்க்கிலும் மூக்குவைத்த சிறியதுவாரமுள்ள ஏனங்களால் குடிப்பித்தால் நல்லது. வாயில் ஊறுகிற எச்சலும், ஜீரணத்துக்குத் தேவையானது. 6-மாதம் பிறகு, பாலோடு சாதத்தைக் கொடுத்தவழக்கப்படுத்தலாம். கஞ்சியை ஊட்டினபிறகு, குழந்தையைத் தூங்கவைத்தால், வயிற்றில்போன காற்றெல்லாம் வந்துவிடும், இல்லாவிட்டால் உபத்திரவம் செய்யும்.

குழந்தைகளுக்காணுகிற அற்ப விகற்பங்களுக்கெல்லாம், மருந்துகொடுத்து வீணிக்கொல்லுவது பேதைப்பெண்களுடைய வழக்கம். அப்படிச்செய்யாமல், அற்ப அசவுக்கிபங்ஷனைப் பக்குவங்களினால் வசப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியது. அதிகபக்ஷணையே குழந்தைகளுக்கு அசவுக்கியத்தை உண்டாக்குகின்றது. ஓமம் முதலிய காரமான மருந்துகளை அநாவசியமாய்க் கொடுப்பது கெட்டவழக்கம். சொல்வோர் பேச்சைக்கேட்டு, தாயானவள் கண்டதைக் குழந்தைக்கு ஊற்றி கொல்லுவதைப்பார்க்கிலும், அதின்மெனியைப்பிடித்துப் பிசைந்து தானே கொன்றுவிடலாம்.

* நோய்சேராதநிமித்தம் கழுதைப்பாலை கொடுத்தலும் சிறுபான்மை வழக்கமுண்டு.

சுபமஸ்து.

விவேகபோதனி.

இந்துஸ்திரீகள் கல்வி அபிவிர்த்தியின்பொருட்டு
பிரகடனஞ் செய்யப்படும்.

VOL. 1.]

1888ஆம் பிப்ரவரிமீ

[NO.6.

VIVEKA BODHINI.

Published by

A. S. RAJOO CHETTY.

MADRAS :

PRINTED AT THE J. R. PRESS, 67, ANNAPILLY STREET, MADRAS.

1888.

Price 3 pies.]

Registered Copp-Right.

[விவ. பை 3.

“கற்றதனாலய பயனென்கொல் வாலறிவ
நற்றொடொழி அறனின்.”

“நாஸ்தாநா ஓதி கணபதியை
நினைவாந் துணைபுகழி கணபதியை.”

பூர்பாவையின் சரித்திரம்.

(60-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

பூந்தோட்டக்காரன்: நல்ல மோசமான சொற்கள் சொல்லுகிறாய், எங்கள் இராஜா இப்போது வெகுதூரம் போயிருப்பார்; நீ இராஜனால் போ, இந்தப் பரிகாசமான பேச்சு என்னிடத்திலேயா பேசுகிறாய்? இராஜாவானால் உன் மட்டுமிருக்கட்டும், நான் எளியவனானாலும் என் பெண் விஷயத்திலும் என் விஷயத்திலும் இப்படி வேளாண்மான சொல்லைச் சொல்ல நான் இடங்கொடேன்; போபோவென்று சொல்ல, அப்போது இராஜன்: நான் இந்தத் தேசாதிபதிதான், நான் இருப்பதாகத் தெரிந்தால் இந்த வனத்தில் வசிக்கின்ற உங்கள் ஜனங்கள் வெளியில் வரமாட்டார்களென்று ஊருக்குப் போவதாக எவரும் பறையறைவித்து ஒளித்திருந்தேன். அந்தத் தோட்டத்தில் இலை, பூ இல்லாத நிறைந்த காபுடன் ஒரு சிறிய செடியைக் கண்டேன்; அதன் விவரம் மந்திரிமூலமாய் அறிந்த, உன்னுடைய பெண்ணை என்ருக்கு உண்டாகப்போகிற சந்ததி முதலான சவுக்கியங்களும் தெரிந்துகொண்டு தனித்திருந்து, உன் பெண்ணையும் அவ்விடத்தில் பார்த்து அவளைப் பின்சென்று உன்விட்டுக்கு வந்தேன்; அவளை விவாகஞ் செய்துகொண்டு, பட்டணத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போவேன்; நான் இராஜன்தான், சத்தியமாகவே சொல்லுகிறேன்; கதவைத் திற, உன் பெண் தாழ்ந்தஜாதியென்று அவளை அவமானம் செய்கிறதில்லை; அவளையே பட்டஸ் திரியாக வைத்துக் கொள்ளுகிறேனென்று சொல்ல, அந்தத் தோட்டக்காரனும் நம்பிக் கதவைத் திறந்துபார்த்து இராஜாவென்று நிச்சயம் தெரிந்துகொண்டு, அந்தப் பெண்ணை அவனுக்கே விவாகஞ் செய்துகொடுத்து, அந்த இராஜாவுடன் அனுப்பிவிட்டான்.

அந்த இராஜா இந்தப் பூர்பாவை என்கிற பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு பட்டணம்வந்து சேர்ந்தான். முன் சொல்லிய பன்னிரண்டு பேர்களான இராஜஸ்திரிகள், தாழ்ந்தஜாதியில் ஒரு பெண்ணை விவாகஞ் செய்துகொண்டு நமக்குச் சரியாக வைக்க அரசன் யோசித்திருக்கிறது எவ்வளவும் சரியல்ல, இவள் விஷயத்தில் ஏதாவது துஷ்டகாரியங்கள் செய்து இராஜாவை அவமானம் பண்ணவேண்டுமென்று யோசித்தார்கள். இதை இராஜா அறிந்துகொண்டு வேறே உப்பரிகை கட்டி; அதில் இந்தப் பெண்ணை வைத்து வெகுதூரம் சமரக்ஷணப்பண்ணிக்கொண்டு வந்தான்.

அப்படியிருக்க, அந்த இராஜனுக்கு இராஜகாரியமாக அதிக தூரதேசத்துக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் நேரிட்டது அப்போது அந்தப் பூர்பாவை என்கிற பெண்ணைப்பார்த்து: நான் தூரதேசம் போகவேண்டிய யிருக்கிறதாயால், உனக்கு ஏதாவது சங்கடம் நேரிட்டால், இந்த மணியை அடி, நான் எங்கிருந்தபோதிலும் வந்து உன் சங்கடத்தை நீக்கிவிடுகிறேனென்று சொல்லி, தங்கத்தினுற்செய்த ஒரு மணியைக் கையில் கொடுத்துவிட்டுத் தானும் பிரயாணப் பட்டுப்போனான். அந்தப் பெண் இந்த இராஜா அரைநாழிகை வழிதூரம் போகிறதற்குள்ளாகவே இந்த மணியை அடித்தால் தூரத்திலிருக்கிறவருக்கு எப்படிக்கேட்கும், அவர் மெய்யாகவே வருவாராவென்று சந்தேகித்து மணியை அடித்தான். அதுகேட்டு இராஜா ஓடிவந்து, பெண்ணே! என்ன சங்கடம் வந்ததென்று கேட்க, அதற்குப் அந்தப் பெண் என்னுடைய சங்கடகாலத்தில் இந்த மணியை அடித்தால், அதுகேட்டு இராஜா

சுபமஸ்து.

விவேகபோதினி.

ஆரம்பாகம்.

பெண்களுக்குக்கல்வி.

முதலாவது அத்தியாயம்.

பெண்கள் ஸ்வப்பிரயோஜனம்.

பெண்களைக்கற்பிப்பதினால் விளையத்தக்க அளவற்றபயன்களில் முக்கியமான சிலவற்றைக்குறித்தும், சற்றையோசிப்போம். இப்பயன்களில் ஒருபங்குபெண்களின் சுவந்திரயோஜனத்தைப்பற்றியதாயும், ஒருபாகம் அவர்கள் குடும்பங்களின் நன்மையைப்பற்றியதாயும், மற்றொருபால் தேசத்தின் லாபத்தைப்பற்றியதாயும் இருக்கும். இவற்றைமுறையே தொடர்ந்துவிசாரிப்போம்.

முதலில், அவர்களுடைய சுவந்திரயோஜனங்கள் பலவகைத்தாம். ஆண், பெண் என்னும் இரண்டு ஜாதிகளைச் சிறுஷ்டித்தகடவுள், காருணியத்துக்குப் பெண்பாலையும், பராக்கிரமத்துக்கு ஆண்பாலையும் இடமாக அமைத்ததொன்றுதவிர, புத்தி, சக்தி, குணம், ஆவசியகம், அனுபவம், முதலிய எவ்விதத்திலும், அவர்களுக்குள் தாரதம்மியங்களை உண்டாக்கவில்லையே? புருஷர்களைப்போலவேஸ்திரீகளுக்கும், பசிதாகம், சுகதுக்கம், கேஷமலாபம், முதலியவைகளெல்லாம் உண்டாயிருக்கின்றமையால், அவர்களுடைய இஷ்டசித்திக்கும், அநிஷ்டநிவர்த்திக்கும், உரித்தான சாதனங்களும், மார்க்கங்களும், பாத்தியசுவதந்திரங்களும், இயற்கையிலே ஏற்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பதில் சந்தேகமில்லையே, இவ்வாறிருந்தும் பெண்களுக்குக் கல்வியேயில்லாவிடின் கடவுளாலவர்களுக்கன்புகூர்ந்தளிக்கப்பட்ட பாத்தியசுவதந்திரங்களால் என்னபயன்கைக்கூடும்? பெண்களுக்குச் சுவதந்திரியம் கூடாதென்று நாகரீகத்திற் சிறந்தசிலநாகிகளில்நடந்தேறிவரும்சட்டசாஸ்திரங்களில் விதியேற்பட்டிருப்பது உண்மையாகிலும், அந்தவிதியின்கருத்தைப்பிசகாய்க்கிரகிப்போமாயின் அதனால் கருதப்பட்டபயன்களையெல்லாம் இழந்து, அளவற்றதுன்பங்களை யடையும்படி நேரிடும். இந்தவிதிக்குப் பதத்தின்பேரில் பொருள்செய்வோமாயின், பெண்கள்தாமாய்நடப்பதும் குற்றம், இருப்பதும் குற்றம், படுப்பதும் குற்றம்.

றம், எல்லாம் குற்றமெனவல்லவோ ஏற்படும் ? அளவிறந்தஜனங்களுடையபிராணன், சுவதந்திரியம், பொருள், க்ஷேமலாபத்தினைச் சோர்வறக்காததளிப்பதையே தொழிலாகக்கொண்டு, அத்தொழிலை இஷ்டத்துடனும், சிரத்தையுடனும்முடிக்கவல்ல அறிவு, திறம், விவேகம்முதலிய பழதில்லாக்கருவினைக் கைப்பற்றி, அரசியற்றிவந்தபண்டிதசார்வபவமர்கள், இவ்விதஹாசியமானவிதியைச்செய்தார்களெனில், அதைஒருநொடியாவது நம்பக்கூடுமோ ? நம்பினாலும் அவர்களிடத்தில் தினையளவுகவுரவமாவது தங்குமோ ? தங்கினாலும், அவ்விதி நிலைக்குமோ ? நிலைத்தாலும், அதையாரேனும் அதுசரிப்பார்களோ ? அதுசரித்தாலும், அதுதேசத்தின் க்ஷேமத்திற்கேதுவாகுமோ ? விடிந்தால்ஸ்திரீகளைப்படுக்கைவிட்டுடழப்பி, நடத்தி, அவர்களுக்குப்பல்விளக்கி, ஸ்நானஞ் செய்வித்து, வஸ்திரமுடித்தி, அந்நமுட்டி, படுக்கையில்வளர்த்தி, இன்னும் பற்பலகாரியங்களைச் செய்யவேண்டியதும் புருஷனையன்றி, பெண்கட்குச் சுவதந்திரிய மில்லையெனில் பெண்களும் ஒன்றுஞ் செய்யக் கூடாதென்றும், புருஷர்க ளவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்துகொண் டிருக்கவேண்டுமென்றும், ஏற்படு மாகையால், புருஷர்கள் பொருள் சம்பாதித்தல் முதலிய காரியங்களி லொன்றேனும் முடிக்கக் காலமாவது, சக்தியாவது இல்லாமல், நாள்தோறும் நாகரீகமுஞ் சவுக்கியமுங்குன்றி, நாடுபரமுற்றுப் போகுமென்பதில் சந்தேகமோ ? இந்த ஏதுக்களால் மேற்கண்ட விதியின்கருத்து வேருமென விளங்கும். ஒருபாம்புக்கு ஒருதலையும் பலவால்களு மிருந்தால், தலை போகும்வழியில் வாலெல்லாம் போகவியலுமாகிலும், அதற்குப் பல தலைகளும், ஒருவாலுமிருந்தால், அத்தலைகள் போகும் பலவழிகளிலும், ஒருவால் போகமுடியுமோ ? இவ்வாறே ஒரு குடும்பத்துக்குப் பல தலைவர்களிருப்பின்துன்பமே விளையுமென்றும், ஒரே தலைவரிருப்பின் அதன் காரியங்களெல்லாம் நன்கு முடியுமென்றுந் தெளிவாய் விளங்கும். ஆனால் குடும்பத்தலைமை புருஷனுக் கிருப்பானேன், பெண்களுக்குக் கூடாதாவென்றுலோ, அவ்விருவரில் ஒருவருக்குத்தான் அதிகுக்க வேண்டுமென்கின்கிறநிச்சயமுண்டான பிறகு, இன்னாருக்கிருக்கவேண்டுமென்பதுகேவலம், சந்தேகமேயாகையால், குடும்பத்துக்குரியகாரியம்வரையில்பெண்களுக்கு முதன்மையதிகாரமும், ஒரு குடும்பத்துக்கு மற்ற குடும்பங்களுடனும், உலகத்தாருடனும், உள்ளகாரியங்களில் புருஷனுக்குத்தலைமையும், இருக்கவேண்டியதென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆயினும்இந்தச் சங்கேதத்துக்கு முற்றும் ஹேதுவில்லையென வொண்ணாது. குடும்பத்துக் குள்ளிருக்கும், பலருக்கும் மனவருத்தம் வராது, அன்புகூர்ந்து நட்புபாராட்டி, சரசு மார்க்கங்களைக்கொண்டு முடிக்கவேண்டி யிருக்குமாகையால் அத்தன்மையான குணங்கள் சிறந்திருக்கும் பெண்களுக்குக் குடும்பத்துக்குள் சிறப்பும், அயலாருடன் சகவாசஞ்செய்து பொருள் படைத்தல் முதலிய காரி

யங்களை முடிக்கத் தைரியம், துணிவு, கடினசித்தம், முதலிய குணங்களா வசியகமாதலால், இவ்விஷயத்தில் புருஷருக்கு மேன்மையும் இருக்கவேண்டு மென்பது யுக்தி யுக்தமாகவே இருக்கின்றது. இவ்விதமாக அவரவருடைய வியாபாரத்துக்கு இவ்வொரு இடம் நிஷ்கர்ஷையாக வேற்பட்டிருக்கிறபடி யால், அவரவருக் குறித்தான பாத்திய சுவதந்திரங்களும் உண்டாயிருக்கு மல்லவா? பெண்களுக்குக் கல்வியிருந்தால், அவர்கள் தங்களுடைய பாத்திய சுவதந்திரங்களும், க்ஷேமலாபங்களும் இன்னதென்றும், அவற்றைக் காத் துக்கொள்ளும்வழி இன்னதென்றும், நன்றாய் அறிந்துகொண்டு, அதற்குத் தக்கபடி நடக்கக்கூடும். அவற்றைப் புருஷர் காக்கமாட்டார்களா வென் றாலோ, தனக்குப் பிந்தியது தருமம் என்னும் பழமொழியின் உண்மை இதை விட வேறெந்த விஷயங்களிலும் நன்றாய் விளங்கமாட்டா தென்பதற்குச் சில கிருஷ்டாந்தங்களை யெழுதி இந்தபாகத்தை முடிப்போம்.

(இன்னும்வரும்.)

இப்படிக்கு,

புதுவை. சு. ஜம்புலிங்க செட்டியார்,

ஆச்சிரமம்.

முன்சஞ்சிகையில் இந்துக்கள் பிரமசாரி, கிருகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன் சந்நியாசினனான்குவகுப்பினர்களாக பிரிக்கப்பட்டிருப்பவர்களைப்பற்றிச் சுரு க்கமாய்ச் சொல்லிமுடித்தோம். இனிஇச்சஞ்சிகையில் அவர்களைப்பற்றிவிவரி வா ய்க்கூறுவாம்.

(1) உபநயனஞ் செய்யப்பெற்று ஆசாரியரிடத்திருந்து ஒதுதலும் விரதங்காத்தலுமாகிய ஒழுக்கத்தை உடையவன் பிரமசாரி.

பிரமசாரி, சந்தனம்பூமாலை தாம்பூலம் முதலியபோக்கியபொருள்களை அறுபவிக்கலாகாது. பெண்கள்சமீபத்தில் இருத்தலும், அவர்களோடுகலந்து பேசுதலும், ஆகாவாம்.

பிரமசாரிகள், பௌதிகப்பிரமசாரியெனவும், நைட்டிகப் பிரமசாரியே னவும் இருவகைப்படுவர்

பாலியவயசுதொடங்கி கன்னிகாகலியாணகாலம்வரையும் விர தநியமித்துத்தறவியாய் இருப்பவன் பௌதிகப்பிரமசாரி.

மரணந்தம் விரதநியமித்துத் துறவியாய் இருப்பவன் ஹேட்டிகப் பிரமசாரி.

பௌதிகப்பிரமசாரி, ஆசாரியரிடத்தில் வேதமுதலியவைகளை அருத்த ஞானவருமளவும் ஒதியபின்பு அவருக்குத் தக்ஷணைகொடுத்து, அவரருமதி பெற்று, சமாவர்த்தனமென்னும் விரதத்தை நிறைவேற்றி விவாகஞ்செய்து கொள்ளல்வேண்டும்.

ஹேட்டிகப் பிரமசாரிபெண்களுடைய பெயரையுஞ்சொல்லாமல், அவர்கள்வழுவத்தையும் நினையாமல் இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து கொண்டிருந்தல் வேண்டும். போகத்தின்கண்ணே கருத்துற்றவனாயின் ஆசாரியரிடத்திற் சென்று உண்மையைவிண்ணப்பஞ்செய்து ஆகமத்தில் விதித்தவிதிப்படியே அவரருமதிபெற்றுக்கொண்டு விவாகஞ்செய்து கொள்ளல்வேண்டும்.

(2) விதிப்படி ஒருபெண்ணைவிவாகஞ்செய்து கொண்டு தருமநெறிபி லேபொருள்சம்பாதித்து இல்லறத்தைநடத்துவோன்கிருகஸ்தன்.

கிருகஸ்தன், *இல்லறத்தைவிதிப்படி நடாத்தி, மூப்புவரும்போது வா னப்பிரஸ்தாச்சிரமத்திலே பிரவேசிக்கலாம்.

(3) தன்மனைவியைப் புத்திரனிடத்தில் வைத்துவிட்டாயினும், தன் னேடுகூட்டிக்கொண்டாயினும் வனத்திற்சென்றுதவஞ்செய்வோன்வானப்பிர ஸ்தன்.

மான்தோல் முதலியவைகளைஉடுத்துக்கொண்டு தழைகளினால் செய யப்பட்ட குடிசைகளில் வாசஞ்செய்தல் வேண்டும். ஊரில்உண்ணத்தக்க உணவுகளைவிட்டு காட்டிலுள்ள கிழங்குகளைப்பிசித்தல்வேண்டும். முப்பொழுதி லும் ஸ்நானஞ்செய்து அக்கினிகாரியஞ் செய்தல் வேண்டும். வேதசிரசுகளாகி யஉபநிஷத்துக்களையே பாராயணஞ்செய்தல் வேண்டும். வானப்பிரஸ்தனுக்குப் புணர்ச்சிகூடாது.

இப்படிவானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்தில் இருந்து, மிகுந்தவைராக்கியம் அடைந்தபோது, சந்நியாசி ஆச்சிரமத்திலே பிரவேசித்தல்வேண்டும்.

(4) எல்லாப்பற்றுக்களையும் முற்றத்தூர்த்தவன் சந்நியாசி. சந்நியாசம் பெற்றவர், குளிக்கப்போய்ச் சேறுபூசிக்கொள்ளுதல் போலக் கூடாவொழுக் கம்பூண்டுபுழிபாவங்களையடையாமல், தங்கள்காலமெல்லாம், செபம், தியா னம், பூசை, ஞானநூல்களைஓதல், ஒதுவித்தல், கேட்டல் கேட்பித்தல், என்ப வைகளிலே, போக்கல்வேண்டும். இவை செய்யாதவருடைய சந்நியாசவேடம் சிறிதும் பயன்படாது.

* இல்லறவிதியைப்பற்றி இனிவரும் சஞ்சிகையில் வரையப்படும்,

வேடநெறிநில்லார் வேடம்பூண்டென்னபயன்
வேடநெறிநிற்போர் வேடமெய்வேடமே
வேடநெறிநில்லார் தம்மைவிறல்வேந்தன்
வேடநெறிசெய்தால் வீடதுவாகுமே.

திருவள்ளுவர்.

வானுயர்தோற்றமெவன்செய்யுந்தன்னெஞ்சந்
தானறிகுற்றப்படி.

கற்பு.

பெண்களுக்குக் கற்பாகிய காப்பைவிடசிறைகாப்பு முதலானவைபிரயோசனமேயில்லை. ஒருபத்தினிதன் மனதைக் கல்லாக்கவும் தன்னைத்தானே பழிபாவங்களினின்று முழுமையும் காப்பாத்திக் கொள்ளவும் கற்பைவிட இவ்வலகத்தில் யாதொன்றும் கிடையாது; கொடுமைகளெல்லாம் ரூபமாக அவதரித்துச் சகிக்கவும், நினைக்கவும் ஒண்ணுத காரியங்களையே செய்ய எண்ணங் கொண்டிருந்த பரமாத்துமாவாகிய பத்துத்தலை இராவணனது குரூரங்களினின்று சீதாதேவியார் தன்னை மீட்கிறவரையில் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தது தனது கற்பின் காப்பால் அல்லவோ? அரசர்களும், பெருமியோர்களும் நிறைந்திருந்த சபையில் வஞ்சகத் திரியோதனனுடைய கட்டளையால் துர்ச்சாதனன் துரௌபதா தேவியைத் துயிலுரிந்த காலையில் அத்தேவியாரது துயில் மேலு மேலும் வளர்ந்து வந்ததற்குக் காரணம், அந்த அம்மாளின் கலங்காத கற்பல்லவா? தன்னுடைய பதியினால் பிரியப்பட்டு தமையந்தி காட்டின்வழியாய்ச் செல்லுகையில் தன்னைப்பார்த்து இச்சித்த கள்ளனாகிய வேடன் சாம்பலானது அச்சிரோன்மணியின் கற்பினாலேயன்றி வேறல்ல. ஸ்திரீகள் அபேட்சிக்கத் தகுந்தவைகளெல்லாவற்றுள்ளும் கற்பே சிரேஷ்டம். கற்புடையமாதர் பிராணத்தைச்செல்வழித்தாவது கற்பைக் காவல் செய்வார். இவ்வளவு மேன்பாடுடைய கற்பையும் இதரநற்குண நற்செய்கைகளையுமுடைய மனையாள் அகத்திலிருக்கும் பட்சத்தில் இல்லற தருமம் செழித்தோங்கும் என்பதற்கு அனுமானமாயாது? மங்கையர்க்குத் தங்கள் தங்களுடைய அக்கினிசாட்சியாக வரித்த கொழுநர்களைவிட வேறே தெய்வமில்லை அவர்களுடைய அனுசரணையின்றி வேறே விரதங்கள்முதலாகிய எக்கருமங்களில்லை. கொக்கை எரித்த கௌசிகர் ஒரு வீட்டினுட்போய்ப்பிடிச்சை கேட்டகாலத்தில்; தன்னுடைய நாயகனுக்குப் பணிவிடைகள் செய்து கொண்டிருந்ததால் நேரிட்ட காலதாமதத்தை முன்னிட்டு அக்கௌசிகர் பிடிச்சை

கொண்டுவந்த உத்தமியானைக்கோபத்துடன் முறைத்துப் பார்த்ததால், அவருக்குண்டாகிய அவமானத்தை மகாபாரதம் உரைக்கின்றது. பிர்மா, விஷ்ணு சதாசிவர் ஆகிய மும்மூர்த்திகளிலும் மாதர்களுக்குத் தங்கள் தங்களுடைய கணவர்களே சிரேஷ்டம். அப்படிப்பட்டவர்கள் மேற்கண்ட திரிமூர்த்திகளையே அலட்சியம் பண்ணுகிறதில்லை என்றால் அவர்களுடையமேன்மைதானே கவே விளங்கும், மாதமும்மாரியில் கணவனைக் கடவுளாகக்கருதுகிற கற்புடைய மங்கைக்கு ஒருமழையென்று வேதங்கள் சொல்லுகின்றன. அவர்கள் “பெய்யெனப்பெய்யுமழை.”

பெண்களுக்குப்புத்தி.

பெண்கள் தூலைவாசித்து வினையம், விவேகம் நீதிசாதுரியம் முதலிய நற்குணநற்செய்கைகளையடைந்து தங்களுடையகணவர்களைப் புண்ணியாத்மாக்களாக்குதற்பொருட்டு இதுசொல்லப்படுகிறது.

தன்கணவன் எவ்விடத்திலாவது போய்த்தன்னுடைய சுத்திக்குத்தக்கபடி முயற்சிசெய்து விதிவசத்தாற் சம்பாதித்தபொருளைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தால் மனைவியானவள் அவனதுமுயற்சி வருத்தத்தை யுணர்ந்தவளாய் அவனையுண்டிமுதலிய வற்றாலுபசரித்தல் வருவாய்க்குத்தக்க செல்வுசெய்தல் இல்லாமற்போனால் கணவன்யாதுசெய்வன்.

நாயகனவன் மிகுந்த செல்வத்தை யுடையனாயிருந்த போதிலும் மனைவி இல்லறத்தை நடத்துவதற்குத் தன்னோடு ஒத்தவளல்லாமற்போனால் அவன்மனம் பெருந்துன்பத்தை யடைந்து வருத்தப்படுவான். ஆகையால்அப் பெண்ணின் தாய்தந்தையர்கள் அவள்நல்லொழுக்கங்களை யறிந்து கொள்ளும் படி சிறுவயதிலேதானே கல்வியைக்கற்பிக்கவேண்டும்.

பத்தாவானவன் எவ்வளவு கீர்த்திப்பிரதாபங்களை யுடையவனாயினும் மனைவியானவன் தீயவொழுக்கத்தைப்பொருந்தினவளாயிருந்தால் அவனுடையகீர்த்திப்பிரதாபங்களிரண்டும் குறைந்துபோகு மல்லவா? அன்றியும் தன்னை யிகழ்ந்துபேசுகிற பகைவர்முன் சிங்கத்தைப்போலநடக்கும் பெருமிதநடை அவனுக்கு எப்படியுண்டாகும்? ஆகையால் நல்லொழுக்கத்தை யுடையவளே உத்தமப்பெண்.

தலைவனுடைய கீர்த்திக்குத் தனது சுகுணமும் அவகீர்த்திக்குத்தனது துர்க்குணமும் காரணங்களாதலால்எல்லாச்செய்கைகளிலும் யாதொருகும்றமு மில்லாமல் நடக்கிறபெண் அவனைப் புண்யாத்துமானாகச் செய்கிறாள்.

ஒருவன் விவேகமில்லாதமனையாளுடைய போதனையால் தன் தாயையும் வெறுத்துத் தண்டிக்கப்பாத்தியப்படுகிறான்; இப்படியிருக்க விவேகமுள்ள மனையாள் சன்மார்க்கமாகிய சொற்களைப்போதித்தால் கேட்பானென்பதற்குச் சந்தேகமுண்டா?

அறிவில்லாதபெண்களோ மிருகத்துக்கு ஒப்பாயிருப்பார்கள்; அறிவுள்ளமானவதிகள் உயர்ந்தகுணமுற்றவர்களாய்ம திக்கப்படுவார்கள். கல்விப்பயிற்சியால் அறிவுவளரும், அவ்வறிவின் வளர்ச்சியால் நல்லொழுக்கம் விர்த்தியடையும். அந்நல்லொழுக்கத்தால் புகழும்செளக்கியமு முண்டாகும். ஆகையால் பெண்களுக்குக் கல்விப்பயிற்சி தகுதியுள்ளது.

பெண்களுக்கு வஸ்திரம், புஷ்பம், கந்தம், ஆபரணம் இவைமுதலானவைகள் சகுணத்தைப் போலக் கீர்த்தியைத் தரமாட்டாது. ஆகையால் ஆராயுமிடத்துப் பெண்களுக்கு நற்குணமே எப்பொழுதும் வேண்டியது.

நல்லசரித்திரங்களைக் கேட்பதனால் அறமுண்டாகும், அவ்வறத்தினால் பொருள்புகழ் ஆயுள் விருத்தியடையும். ஆகையால், மாதர்கள் இதையறிந்து அத்திவ்விய சரித்திரத்தில் சொல்லியபடி நடக்கவேண்டும்.

இளமையில் எப்படிப்பட்டவர்களோடு சினேகம் செய்கிறோமோ அவர்களுடைய குணமே நமக்குண்டாகும். ஆதலால், சினேகிப்பதற்குமுன் ஒருவருடைய இயற்கைக்குணத்தை அறிந்துகொண்டு தகுந்தவர்களாயிருந்தால் அவரோடு சினேகித்து அறநூலிற் சொல்லியபடி நடக்கிறபெண் உலகத்தில் சிலாகிக்கப்படுவாள்.

எல்லாபாதகங்களிலும் கொடியபாதகம் அசத்தியம் ஆகையால் உலகத்திற்புகழை விரும்புகிற பெண்தனக்கு நஷ்டம் வருவதாக இருந்தபோதிலும் அசத்தியத்தைச் சொல்லச்சம்மதியாள்.

அற்பமாகிய பொருளாகிலும் அன்னியருடைய பொருளை அவர்களுத்தரவில்லாமல் தீண்டுகிறதும் அறிவில்லாமையென்று தான்தெரிந்துகொண்டு நடக்கிறபெண்ணொருத்தியே எவர்களிடத்திலும் அச்சமில்லாமல் விளங்குவள்.

தீய ஒழுக்கத்தையுடையபெண்களை யெவர்களும் சேர்க்கமாட்டார்கள் அப்படிப்பட்ட தீயஒழுக்கத்தினால் சிவிக்கிறது ஒரு சீவனமா? சீவனமன்று.

கோபமானது பொல்லாத தீமைகளுக்கும் காரணமானதென்று தெரிந்துகொண்டு கோபமில்லாமல் இருக்கிறபெண்ணுக்கு எவ்விதத்திலும் ஓராபத்து வரமாட்டாது.

(இன்னும்வரும்.)

வீண்பெரும.

இந்த இந்துதேசத்தில் ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தாரா லேற்படுத்தப் பட்ட மூன்று இராஜதானிகளுக்குள் திலகம்போன்ற இச்சென்னைமாநகரத் துள் சிலர்பெரும்பாலும் வீண்பெருமையைக்காட்டி நடிக்கின்றனர். அதாவது அறிவானது விர்த்தியடையும்பொருட்டு கற்கக்கூடற்க்கற்பவை கற்றபின் நிற்கவதற்குத்தக” என்றும் “செல்வத்துட் செல்வம் செவிச் செல்வம் அச்செ ல்வம் செல்வத்துளெல்லாந்தலை” என்றும் “எல்லாவிளக்கும் விளக்கல்ல சா ன்றோர்க்குப் பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு” என்றும் திருவள்ளுவநாயனார் கூ றியுளர். இதனை இந்நகரவாசிகளுணராது வீண்பெருமையைக்காட்டி உழலு கின்றனர்.

வீண்பெருமையென்பது, பொதுமகள்நேசம், சற்சனர்சகவாசமின்மை, கள்ளுண்ணல், கவராடல், பொய்மொழிதல், மூத்தோர்க்கடங்காதிருத்தல், குருநிந்தை, செய்நன்றிமறத்தல், காரணமின்றிக்கடன் படுதல், பிதுராச்சி தையைவீண்விரையஞ்செய்தல், சத்விஷயங்களைக் கருதாதிருத்தல் முதல் யனவாம்.

பொதுமகள் நேசமாவது, அழகுங்குணமுங் கற்பும் நிறைந்துள்ளமனை வியைத்துறந்து மகாபாதகத்திற்கு இடமாயுள்ள பொதுமனைவிரும்பி தன்பி துராச்சிதையின் சுயாச்சிதை முதலானதுகளைப் பொதுமகள்விஷயமாய்ச் செலவு செய்துவிட்டு வியாதியால் மெலிந்து துன்பப்படுவதாம்.

சற்சனர் சகவாச மின்மையாவது, நல்லவம்சபரம்பரையிற் றோன்றி வித்தையைஐயந்திரிபறவுணர்ந்து பாவத்திற்குக்காரணமாகிய கோபத்தைத்து றந்து பொறுமையிற்சிறந்து வியபிசார மென்பதை முற்றுமறந்து நன்னெறி பிறழாதிருக்கும் உத்தமர்களுடன் சிநேகஞ் செய்யாதி ருத்தலாம்.

கள்ளுண்ணலாவது, தேகத்திற்குவலிவுப்பிணியின்மையும் நாவுக்குருசியையுந்தரப்பட்ட பால் பழம் சருக்கரை தேன் இன்னும் அநேக விதமான கனிவர்க்கங்களிருக்க இவைகளைவிரும்பாது பித்தமயக்கத்தை அதிகப்படுத்துவ தாகியுமுள்ள கள்ளைக்குழிப்பதாம். கவராடலாவது, தங்களுக்குலியுள்ள நேர த்தில் தேசவிசாரணை கல்வி விசாரணை, சுமயவிசாரணை, ஞானவிசாரணை இவைமுதலியனவைகளைச் செய்யாது வீடுகளின் திண்ணையின் மீதுகூட்டங் கூடி அஸ்வங்களைத்ததுபொல இறைச்சலிட்டுக்கொண்டுந் தாய்தந்தை மனை வி புத்திரர் முதலானவர்களுக்கு நோய்வந்து பிராணவஸ்தையிலிருந்தபோ தினுஞ் செவிகொடாது சோம்பேறிகளாய்க் காலத்தையுங் கைப்பொருளையும் வீணிலழிப்பதாம்.

பொய்மொழிதலாவது, கேட்போர் திடுக்கிடும்படித் தங்கள் நேத்திரத் தால் பார்வையிடாத விஷயங்களைப் பார்வையிட்டதாகச்சொல்வது.

மூத்தோர்க்கடங்காதிருத்தலாவது, தனது வயதுக்கு மூத்தோர்களா யிருக்கப்பட்டவர்களுடைய நல்வார்த்தைகளைக்கேளாது தங்கள்மனம் போல் சோம்பேறிகளாய் வீதிவீதியாகத்திரிந்து நின்றலாம்.

குருநிந்தையாவது, எந்தபாஷையிலேனும் இலக்கிய இலக்கண முத லான நூல்களைப்போதித்த போதஞ்சாரியரையும் ஆத்மலாபம் அடையும் பொருட்டு ஞானவிசாரணையைத்தெளிவித்தஞாஞ்சாரியரையும் சமயத்திற்கு ஏற்றவண்ணம் பிறர் தன்னைமதிக்கும்படியாக நிந்தித்தலாம்.

செய்நன்றி மறத்தலாவது, ஒரு அபாயமான சமயங்களில் பொருளு தவி, வாக்குப்பிரயாசை, இவைமுதலானதுகள்செய்த உத்தமர்களைத் துதிப்ப தற்குப்பதிலாக நிந்தித்தலாம்.

காரணமன்றிக்கடன்படுதலாவது, தந்தைக்குமுன்னோர்களாலும், தந் தையாலும் சேகரித்துவைத்த பிதூராச்சிதங்களைவிர்த்திசெய்யாதுசத்விஷய ங்களுக்கும் செலவிடாது வீண்வழக்குகளுக்கும் வியபிசாரத்திற்கும்பிறர்தன் னைமதிக்கும்பொருட்டும் தன்சமூகத்தில் முகஸ்துதி செய்தவருக்கும் சிநே கிதவாஞ்சை கொஞ்சமேனும்றியாத மதியினர்களுக்கும் பிதூராச்சித முழுது ம்செலவுசெய்துவிட்டதபோதாமல் வட்டிக்குக்கடன்வாங்கியியாஸ்தலசெல வுகளுடன் சேர்த்துக்கொடுக்கீகதியற்றவர்களாய், தாய், தந்தையர், மனைவி, புத்திரர்முதலானவர்கள் சஞ்சலமடையும்படியாகக் கடனுக்காக காவலிருத்த லாம்.

சத்விஷயங்களைக் கருதாதிருத்தலாவது, தன்னுடையசக்திக்குதக்கபிர காரம் ஏழைகளுக்கு உபகாரமும், பெருமையும், சீலமும், இலக்கிய இலக்கண ம் சந்தேகமற உணர்ந்தவர்களது அன்பும்; இந்துதேசம்நாகரீகம்அடையும்பொ ருட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ள தமிழ்ப்பத்திரிகைகளை வாசிக்காதிருப்பதும்,பொ துநலமானவிஷயங்களைப் பற்றிஉபநியாசஞ்செய்யும் சபைகளுக்குப் போகா திருத்தலும், சமயப்பரீகைமுதலானதுகளை வெளிப்படுத்தும் உத்தமர்களுக் குத்தங்களால் இயன்றபொருளுதவி செய்யாதிருத்தலும் சமயாசாரம் ஜாதியா சாரங்களை மீறிநடத்தலும் சத்விஷயங்களைக் கருதாதிருத்தலுமென்க.

இங்ஙனம்

இராயபுரம்.

வித்துவான் வே. கி. நாராயணசாமிபிள்ளை.

பெண்களறியவேண்டியவிஷயங்களும்

அன்னோர் பருவமும்.

(56-வது. பக்கத்தொடர்ச்சி.)

(21) மனைவியானவள் தன்கணவனுடைய குற்றங்களைப் பிறருக்குச் சொல்லலாகாது. “தூற்றும்பெண்டிற்கூற்றெனத்தகும்” என்றார் ஔவையார்.

(22) யாவரோடாயினும் இடிஇடித்ததுபோல உரத்தசத்தத்தோடுபேசலாகாது; இனியகுரலோடுமிருதுவாகப் பேசல்வேண்டும்.

(23) கணவன் அநீதியாகக்கோபித்துக்கண்டித்தாலும் தானுங்கோபித்து எதிர்வார்த்தைபேசாது, மௌனமாயிருந்து இதமேபேசி அக்கோபத்தை ஆற்றல்வேண்டும். “பெண்டிர்க்கழகெதிர் பேசாதிருத்தல்” என்றுபெரியோர் விதித்திருக்கின்றார்.

(24) தன்னாயகன்வீட்டுக்குவரும்பொழுது அவனைமுகமலர்ச்சியோடு எதிர்கொண்டுகைகால்கழுவச் சலங்கொடுத்து உபசரித்தல்வேண்டும்.

(25) மனைவியானவள் தன்னாயகன்வீட்டிலிருக்கும்பொழுது மாத்திரம் தன்னை ஆபரணம் புஷ்பம்முதலியவைகளினாலே அலங்கரித்துக்கொள்ளல்வேண்டும்; தன்னை அவன் பிரிந்திருக்கும்பொழுது அலங்கரித்துக்கொள்ளலாகாது.

(26) சமுத்திரம்போலவற்றாத செல்வத்தில்பிறந்தாலும் வறியவனுக்குவாழ்க்கைப்பட்டால், அந்தச்செல்வப் பெருக்கையேபாராட்டிச் செருக்கினால் அவனை அசைட்டைபண்ணாமல், மலையிலேவிளைத்ததானாலும் உரலிலேவந்துதானேமசியவேண்டும்” என்பதற்கிசைய, அடங்கிநடக்கவேண்டும்.

(27) கண்டவர்கள் கேட்டவர்களெல்லாம் இந்தஉத்தமி கல்வியிற்கலைமாதோ ! கற்பில் அருந்ததியோ ! கருணையின்பார்வதியோ ! பரிசுத்தத்திற்பவானியோ ! என்று அதிசயிக்கும்படி விவேகமும், கற்பும், இரக்கமும், சுசியும் உள்ளவளாயிருக்கவேண்டும்.

(28) மனைவியானவள் தன்பிதா, மாதா, சகோதரர் முதலிய சுற்றத்தார்களெல்லாரிடத்தினும் பார்க்கத் தன்னாயகனிடத்தே மிக்கஅன்புவைத் தொழுகல்வேண்டும்.

(29) நாயகன்ஏவுமுன்னரே அவள் குறிப்பறிந்து நடத்தல்வேண்டும்.

(30) சூரியோதயத்துக்கு முன்னேறித்திரைவிட்டெழுந்திருக்கல்கடவுளைத்தியானித்துத் துதித்தல், வீடுவிளக்கஞ்செய்தல், பாத்திரசுத்திசெய்தல், தேவபூசைத்திரவியங்கள் அமைத்தல், மாமன்மாமியாரைவந்தித்தல், கணவனுடைய பணிவிடையைச்செய்தல் இவைமுதலியனவெல்லாம் மங்கலவாழ்க்கையையும் செல்வத்தையும் விரும்பியநன்மனைவியின் செய்கைகளாம்.

(இன்னும்வரும்.)

வைத்திய சாஸ்திரம்.

சந்தான ருதுஸ்நானமா துலக்ஷணம்.

மாதமாதம் ருதுவாகிறஸ்திரீகள் அந்தமுன்றுநாளும், ஸ்நானாலங்காரங்களை விடுத்து தனியாக இருத்தல்வேண்டும். கையிலாவது, இலையிலாவது ஒட்டிலாவது புசிக்கவேண்டும். அன்றியும் சுபத்தையே கோரிக்கொண்டு உதிரசோதனைக்கான அரக்குக்கிஷாயமாவது நெய்யாவது அருந்திமறுதினமாகிய 4-வது, நாளில் ஸ்நானம்செய்து, வெள்ளைவஸ்திரம் உடுத்தி, வெள்ளைபுஷ்பம் முடித்து பரிசுத்தமாயிருந்துகொண்டு தனதுபுருஷனைப்போல புத்திரன் வேண்டினவளாய் ஸ்நானம்பண்ணும்போதே புருஷனைமனதில்நினைக்கவேண்டும்.

கற்பஸ்திரீகளுக்கு ஆகும்வஸ்துக்கள்.

வெண்ணெய், நெய், பால் முதலியவைகளை யெப்போதும் கற்பஸ்திரீகள் அனுசரிக்கவேண்டும்.

கற்பஸ்திரீகளுக்கு ஆகாதவஸ்துக்கள்.

அதிசையோகம், சுமையெடுத்தல், அதிர்ச்சிநடை, ஆயாசம், கடினவஸ்து, பகல்நித்திரை, இரவில் கண்விழித்தல், கடினஆசனத்தில் இருக்குதல், சதாரூந்தியிருத்தல், துக்கம், கோபம், பயம், துவேஷம், மலமூத்திரம் அடக்குதல், உபவாசம், வழிநடை, உஷ்ணவஸ்து, மந்தவஸ்து, மலபந்தவஸ்து இவைகூடிய போஜனம் சிவப்புவஸ்திரம்ஆழ்ந்தகிணற்றைக் குனிந்துபார்க்குதல் மத்தியமாமிசங்கள், மல்லாந்துபடுக்குதல், என்னும்இவைகளையெப்போதும்கற்பஸ்திரீகள், நீக்கவேண்டியது.

கற்பஸ்திரீகள் இலக்ஷணம்.

தேகம் இளைத்தல், வயிறுபருத்தல், மூர்ச்சை, ஒக்காளம், அரோசகம், கொட்டாவி, வாய்ந்ருறல், திவசங்கோசம், வயிற்றின் ரோமவறைபிரகாசமாய் த்தோன்றல், புளிப்பில் இச்சை, தனங்கள் பருத்தல், அவைகளில் ஜலரூபமான பாலகசிவதுமன்றி முனைகறுத்தல், முழந்தாளுக்குக்கீழிலும் முன்பாதத்திலும் வீக்கம் சரீரளிச்சல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாயிருக்கும், அன்றியும் அநேகவிதவஸ்துக்களிலும் இச்சையுண்டாயிருக்கும். அந்த இச்சையின்படி அந்தந்த வஸ்துக்களைத் தடையின்றிகொடுக்கவேண்டும், அப்படிக்குக்கொடாவிட்டால் அக் கற்பம் கறைந்தாவது விழுந்துவிடும் அல்லது விகாரரூபமுள்ளதாயாவது பிறக்கும் அதற்குக்காரணம், கற்பத்தின் இருதயமும் தாயின் இருதயமும், ஒன்றாயிருக்கின்றது; ஆதலால், இவளுக்கு உண்டாகின்ற இன்பதுன்பங்கள் அச்சிசவுக்கும் உண்டாகுமென்ற நிக.

இழிமாந்தர்மாற்றம்.

சிலர்தெரியாமல் வாய்வினால் ஸ்திரீகளுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிற இரத்தத்தை கற்பமென்று சொல்லுவார்கள், அப்படி கற்பத்தைப்போலே கட்டுப்பட்டிருக்கிற இரத்தமானது கார சார உஷ்ண திரவியங்களினாலே கரைந்து விடும், அதைத்தெரியாத மூடர்கள் கற்பமே யென்றும் பிசாசு அறைந்துகரைந்து விட்டதென்றும் சொல்வர்; அப்படி இரத்தம் விடும்போது கால்கை முதலிய அவயவங்கள் ஒன்றும் காணாமையால் அதை பசாசே அபகரித்ததென்றும் சொல்லுவார்கள் அது கற்பமாயிருந்து பசாசறைந்தது உண்மையாகில் தாயின்பலன் கற்பத்திற்கும் கற்பத்தின்பலன்தாயிக்கும், வருவதாயிருக்கின்றது; அன்றியும், தாயருந்தும் அன்னசாரங்கள் கற்பத்திற்குச் செல்லுகின்றது. இப்படி இருக்கிறபடியால் அந்த கற்பத்தை பசாசு அறையும் காலத்தில் தாயும்கூட இறந்துவிடுவதேயன்றி, இவள் பிழைக்கக்கூடாதென்ற நிக: அது கற்பமேயானால் எலும்பு முதலியவைகளும் இருக்குமேயல்லவா? மேலும் பசாசுக்கு இரத்தம் முதலிய மாம்சாதிகள் ஆகாரமேயன்றி எலும்பு முதலியவைகள் ஆகாரமல்லவே. அப்படி அந்த பசாசானது பிரவாயுவோடு கூடி இரத்தமாம் சங்களை அபகரிக்குமானால் சிசுவைப் பார்க்கிலும் வசைஷ இரத்தமாம் சமுடைய தாயை அபகரிக்காதிருக்குமா? ஆகையால்தெரியாத மூடர்கள் அதைக் கற்பமென்று நினைக்கிறார்கள்.

(இன்னும் வரும்.)

வருவாராவென்று சமுசயித்துப்பீட்சைக்காக அடித்தேன் என்றுள். அதற்கு இராஜா, இனிமேல் சமுசயிக்கவேண்டியதில்லையென்று சொல்லிவிட்டுப்போனார். இராஜா இரண்டினாழிகை வழி தூரத்திற்குப்போகும்போது திரும்பியும் சமுசயித்துமணியை ஒருதரம் அடித்தாள். அதைக்கேட்டு இராஜா மறுபடியும் வந்து, பெண்ணே! என்னசங்கடம் வந்ததென்று கேட்க இராஜாவ! நீர் மிகவும் தூரப்போனால் எப்படிக்கேட்குமென்று சத்தேகித்து அடித்தேன் என்ற, அரசன், பெண்ணே! இனிமேல் இப்படிசங்கடமில்லாதகாலத்தில் வீணாக அடிக்க வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டு நடந்துவிட்டான். அப்படியிருக்க, வெகுதூரமுள்ள ஒரு தேயத்தருகில் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது திரும்பியும் ஒருதரம் மணியை அடித்தாள். அது கேட்டு இராஜா அதிவேகமாய் வந்து, பெண்ணே! உனக்கு இடர் என்னவந்ததென்று கேட்க, ஓ என் பிராணநாயகனே! எந்தே கத்திற்குள் என்னமோ சொல்லத்தெரியாத ஒரு துன்பம் செப்கிறது; அதனால் தேகம் தெரியாமல் அடித்துவிட்டேனென்று சொல்ல, இராஜா முகத்தைக்கடித்துக்கொண்டு தலைபிரியில் கிள்ளுகிறதுபோல் ஒருவிடத்தில் மயிரை இழுத்துவிட்டுக் கோபித்துக்கொண்டு நடந்துவிட்டான்.

பின்பு சிலநாளையில் கற்பமாயிருந்த அந்தப்பெண்ணுக்கு ஒவ்வொன்றாக தூறுபிள்ளைகளும், ஒரு பெண்ணும் பிறந்தது. அவைகளைத்தனித்தனியாய் ஒவ்வொருதெரீட்டிலில் வளர்த்திசீராட்டிக்கொண்டுவருகிற சமாச்சாரத்தை இராஜபத்தினிகள் பன்னிருவரும் கேள்விப்பட்டு, முன்னமே அவளிடத்தில் இராஜா போகப்பீதியாயிருந்தார்; இப்போதுபிள்ளைகள், பெண், இவர்களைப் பார்க்கும்பொழுது அவளையே முக்கியப்படுத்திக்கொள்வாரென்று யோசித்து, இந்தக்குழந்தைகள் எல்லாவற்றையும் நாசம் செய்துவிட்டு, அவள்வித்தைக்கள்ளியென்று தொட்டிலில் அழகாய் விட்டிருந்த குழந்தைகளைக் கல்லாகசெய்துவிட்டாளென்றும், வெகு மோசக்காரியென்று இராஜாவந்தவுடன் கலகஞ்செய்து இவளை இராஜாவைக்கொண்டே நீக்கிப்போடவேண்டுமென்று யோசித்து, தங்களிடத்தில் வெகுநாளாயிருந்து தங்களுக்கு வேண்டியவளான அவளிடத்தில் போயிருக்கிற ஒருதாதியை அழைப்பித்து, அவளுடன், ஏகாந்தமாக இந்தக் குழந்தைகளைப் பெயித்து வீட்டிற்குபின்னால்ருக்கும் குப்பையிலெரிந்துவிட்டு, அந்தத்தொட்டில்களில் நீளமாயும் குண்டாயும் இருக்கிற கல்லைவைத்துவிட்டு என்று சொன்னார்கள். அந்தவேலைக்காரியும் நானும் அப்படியே யோசித்திருக்கிறேனென்று சொல்லி, அந்தப்பெண்ணிருக்கும் உப்பிரிகைக்குப்பின்பக்கத்தில் இருக்கும் பெருஞ்சாளி வளைகளுள்ள குப்பையில் அவளுக்கு ஓசைகளாமல் ஒவ்வொன்றாய் எறிந்துவிட்டு, இவைகளைப்பெருஞ்சாளியும், எலியும், பருந்துகளும் நாய்களும் கொண்டுபோய்விடுமென்று யோசித்துக்கொண்டு, தொட்டிலுக்கு ஒருகல் விழுக்காடு நீளமாயும் குண்டாயும் இருக்கிற கல்லுகளைவைத்துவிட்டு அந்த இராஜபத்தினிகளுக்கு தெரிவித்தாள்.

அவர்கள்கும் பலாக அந்த உப்பிரிகையில் வந்துபெருங்குச்சலிட்டு, அடிமாய்க்கள்ளி, வெகு அழகாயும் இராஜாவம்சத்தைவிருத்திச்செய்யப்போகிறதாயிருந்த குழந்தைகளை, ஏதோ ஒருமாயத்தினால் கல்லாகசெய்துவிட்டையே,

(இன்னும்வரும்.)

விவேகபோதனி.

விடுகதைகள்.

நீண்டஉடலாயிருக்கும் தூணுமல்ல, கையினால் பிடித்தனைத்தால்மெல்ல உண்டிருக்கும் புஷ்பமும்ல்ல, படுக்கையில் இவளன்றிவேறே சுகமயில்லை, மானிலத்தில் மங்கையுமல்ல, மகிழுடனே இக்கதையை உரைத்திடரே. = தலைகளை.

பச்சுபச்சுன்றிருக்கும் பாவக்காயுமல்ல; நடுவே விதையிருக்கும் வெள்ளரிக்காயுமல்ல; நீண்டவுடலாயிருக்கும் கொம்புமல்ல சேர்மையாயிடுகதையை உரைத்திடரே. = முருங்கக்காய்.

முத்துகிருஷ்ணனை கூப்பிடுங்கள் முதுகுநரம்பை யெடுத்திடுங்கள், பச்சைவெண்ணையை தடவுங்கள், பாங்கான வீட்டிலடையுங்கள். = வெற்றிலை பாக்கு.

செங்கீரைத்தண்டைப்போல்வளர்ந்தாயே மகளே; செக்காட்டுத்தீயில் வெந்தாயே மகளே; மஹாராஜன் வீட்டிலே புகுந்தாயே மகளே; மண்ணுக்கு நீ இரையானாயே மகளே. = பாளை.

வேலூர்கிளி வெள்ளைக்கிளி; ஆரணிகிளி அன்னக்கிளி; பட்டணத்துக்கிளி பச்சைக்கிளி; எல்லாக் கிளியுங்கூடி இரத்தினக்கிளி. = வெற்றிலை பாக்கு.

செக்கச் சிவந்தவர் நான்குபேர்; செவ்வெண்ணெய் இட்டுக்கொண்டவர் நான்குபேர்; மஞ்சள் குளித்தவர்கள் நான்குபேர்; மையிட்டுக் கொண்டவர் நான்குபேர்; பதினாறுபேருக்கு இரண்டே ஆம்பிடியான். = சொக்கட்டான்.

அறிவிப்பு.

முன்பணம் (மணி ஆர்டர்) அனுப்புவோருக்குமாத்திரம் புத்தகம் அனுப்பப்படும்.

ஒருபுத்தகமுதல் பத்துபுத்தகம்வரைக்கும் தபாற்கூலி, அரை-அரை.

இச்சஞ்சிகை பிரத்தியேகமாய் ஸ்திரீகளுக்கென்றே பிரசுரஞ்செய்துவருகிறபடியால் இதில் வெளியிட கடிதம் எழுதுவோரும், புத்தகம் கமிஷனுக்கு வாங்கிவிடக் விருப்பமுள்ளோரும், தங்கள் மேல்விலாசத்தையும், விற்கப்படுமிடத்தையும் அடியிற் கையொப்பமிட்டவர்பேருக்கே அறிவித்தல்வேண்டும்.

இனி புருஷர்களுக்கென்று பதிப்பிக்கப்படும் விஷயங்களை “குவலையானந்தராசனி” தொடர்ச்சி தலைப்பின்கீழ் கூடியசேக்கிரத்தில் வெளியிடப்படும்.

அ. சி. இராஜசெட்டி,

86, தம்புசெட்டிவீதி,

சென்னை.

கடவுள் துணை.

NO. 1.

நெ. க.

விவேகசுந்தரம்.

“எப்போருள்யார்யார்வாய்க்கேட்பினும்,
அப்போருள்மேய்ப்போருள்காண்பதறிவு.”

இளமையிற்
கல்.

கற்றபடி
நில்.

“தாவறுமுலகெலாந்தந்தநான்முகத்
தேவுதன் றுணைவியாய்ச்செறிந்தபல்லுயிர்
நாவுதொறிருந்திடுநலங்கொள்வாணிதன்
பூவடிமுடிமிசைப்புனைந்துபோற்றுவாம்.”

VIVEKASUNDARAM.

A Tamil Pamphlet published for the
use of the Public.

2nd Edition 3,000 Copies. Total Copies 4,500.

Price 3 Pies.]

1887

[விலை பை முன்று.

உத்தமபோதராஞ்சனி தொடர்ச்சி நெ. க.

இஃது ஜனேபகாசமாகப் பிரசுரம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

முகவுரை.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

விவேகிகளே !

இச்சிறுநூலைப்பதிப்பிக்க முயன்றது, ஜனோபகாரத்தினிமித்தமேயென்பதையாவரும் அறிவர்கள். இதன்விலை, அச்சுக்கூலி, காசுதவிலை, பயிண்டுகூலி முதலிய செலவுக்கும் சரிக்கட்டி வாராதென்பதும் யாவரும் அறிந்த விஷயம். அநேக கல்விமான்கள் இப்புத்தகத்தையும் இதன் தொடர்ச்சிகளையும் மிகவும் அன்போடு ஆதரித்துவந்ததினாலேயே இதுகாறும் நான்கு நெம்பர்கள் முடிந்தது. ஐந்தாம் நெம்பரும் தொடங்கலுற்றேன். இதோடு முடிக்காது கல்விக்களஞ்சியம் என்னும் அநாயன புத்தகங்களும், ஒருபை புத்தங்களும் பதிப்பிக்க அநேகர் தூண்டியபடியே பிரசுரிக்கலானேன். ஒவ்வொன்றும் அதிகமாய் உலகெங்கும் பரவி வருகின்றன. இதற்குக் கொடுத்த அபிப்பிராயங்கள் விசேஷமாய் இருத்தலின் அவைகளைச் சிறிது சிறிதாகச் சஞ்சிகை தோறும் பிரசுரிக்க முயன்று வருகின்றேன். முதற்பதிப்பு டிம்மி 12-பக்கம் அளவில் பதிப்பித்து, அநேகர் வேண்டுகோளின்படி இரண்டாம் பதிப்பு, டிம்மி 8-பக்கமாகிய இந்த அளவிலேயே பதிப்பிக்கலானேன். பிழையுளவேல் கல்விமான்கள் யாவரும் கருணைகூர்ந்து பொறுத்தருளுவார்களென்றும், இதன் அபிவிருத்தியை நாடித் தக்க உதவி செய்வார்களென்றும் கோருகின்றேன்.

விஷய அட்டவணை.

1. பெண்கல்வி.
2. கெட்டமனைவி.
3. விவாக நிண்ணயம்.
4. வேதியன் இலக்கணம்.
5. கடன் வாங்கல்.
6. செட்டிமார் தாம்பூலம் வைத்தல்.
7. சுயபாஷை நீக்கம்.

கலர்காகிதத்தில் உள்ளவை.

8. கற்றறிந்தோர் ஒற்றுமை யின்மை.
9. மாதர்நீதி.
10. வசன நூல்கள்.
11. இந்துப்பெண்கள் கிறிஸ்தவராவார்களா?
12. அறிவிப்பு.

விவேகசுந்தரம்.

விநாயகர்துதி.

சீர்பூத்த மறைமுதற்கட் பிரணவத்தி
னரும்பொருளைச் சிவனார் தந்த
பேர்பூத்த நிருமலசின் மயவடிவை
யானந்தப் பெருக்கை யென்றுங்
கார்பூத்த திருநெடுமா லயன்முதற்புங்
கவர்வனங்குங் கருணை வாழ்வைப்
பார்பூத்தவடியர்வினை கெடுத்தருளுங்
கற்பகத்தைப் பணிந்து வாழ்வாம்.

பெண்கல்வி.

PART-I.

தனவந்தர்களே !

பெண்களுக்குரிய ஆபரணங்களில் முக்கியமானது கல்வியும் ஒன்றே. பெண்களுக்குக் கல்வி இருக்குமாயில், புருஷனுக்கு அதிக தொந்தரை இராதென்பது வாஸ்தவம். ஒரு பெண்ணுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரிந்து

விட்டால், கள்ளப்புருஷனுக்கு இரகசியமாகக் கடிதமெழுதிச் சமயங்கண்டு அகப்பட்டதைச் சுருட்டிக்கொண்டு கம்பி காட்டுவாளென இத்தேசத்தார் அனேகர் மனதில் குடி கொண்டிருக்கிறது. அது தப்பு அபிப்பிராயம். கல்லாதஸ்திரீகளானேகர் தங்கள்புருஷனாயிகழ்ந்து கண்டபுருஷனாயிச்சித்து ஒழிக் கடைசியில் கண் கலங்கவில்லையா? படிப்பிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் உத்தமஸ்திரீகள் உயிர் போயினும் கற்புவழியிலிருந்து பிசகவேமாட்டார்கள். பெண்களுக்குக் கல்வியிருந்தால் தங்கள் கிருககிருத்தியங்களைச் செய்வைப்படுத்திக் கொள்ளவும், புருஷர் பிள்ளைகளின் தேக்கத் தன்மையறிந்து தக்கபடி அமுதுசெய்து படைக்கவும், இன்னுமனேக விஷயங்களுக்கும் அனுகூலமாயிருக்குமெயொழிய, முக்கியமாய்க்கேட்டைத்தராது. பெண்கல்வியைப்பற்றி அனேகர் சாங்கோபசாங்கமாய்க் கூறியிருந்தும், நம்மிடம் ஆட்சேபித்த சிலருக்காக நாமும் பேசவந்தோம். பெண்கல்வி கற்றுக்கொள்வதோடு கொஞ்சம் வைத்தியமுறையிலும், அதிகமாகப் பிரசவசாஸ்திரத்திலும் பழகவேண்டும். வைத்தியமுறை தெரிந்திராமையால், கூடலூர் டவுன்புதுப்பாளையத்தில், ஓர் தனவந்தன் மனைவி நெடுநாள் பிள்ளையில்லாமற் பெருந்தவம் இயற்றிக் கடைசியில் தலைப்பிரசவத்தில் இரண்டு பெண் குழந்தைகளை ஒரோநாழிகையிற் பெற்று, ச-வயது வரையிலன்றியவளர்த்து, ஓர்சுதேசவைத்தியர் மனைவியைப்பேதிமாத்திராகேட்க, அம்மங்கை ஏதோ ஓர் மருந்தைத் தெரியாத் தனத்தால் கொடுக்க வாங்கிவந்து, தன் குழந்தைக் ளிரண்டிற்கும் புகட்டி ஐந்தாறு நாழிகைக்குள் யமனுக்கு ஒப்புவித்துவிட்டாள். இப்பரிதாபத்தைக் கேட்ட எனக்கே எவ்வளவு வருத்தம் தோன்றுகின்றது. கொஞ்சம் வைத்தியமுறை தெரிந்திருந்தால் அம்மாதா மேற்படி மருந்தைப் பரீட்சித்துத் தன் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளலாமே! பிரசவசாஸ்திரம் அறியாமலிருப்பதாலும் அனேகங் கேடுகள் விளையும். சமீபகாலத்தில் நடந்த ஓர் பயங்கரசம்பவத்தை இதனடியிற் சொல்லுகிறோம்: கூடலூரைச் சேர்ந்த கோதண்டராமபுரமென்னுங் ஊராமத்தில் உயர்குலப் பெண்ணொருத்திக் கல்யாணமான சில மாதங்கட்குப் பின் கருப்பந்தாங்கிப் பூரணப்பட்டுப் பிரசவவேதனையடைய, நம் நாட்டு மருத்துவஸ்திரீ கிட்டமின்று, ஏதோ அந்தரங்க சிகிச்சைகள் செய்ய, ஓர் ஆண்குழந்தை பிறந்தது. இன்னும் ஒரு குழந்தை வயற்றிலிருப்பதாயும், சில நிமிஷங்களுக்குள் அதுவும் வெளிவருமென்று மருத்துவஸ்திரீ கூறினள். அருகில்நின்ற (பிரசவவேதனையுறும் பெண்ணின்) தாய் ‘போ! போ! பைத்தியக்காரி! தலைப்பிரசவம் இரட்டைக் குழந்தை பிறக்குமா? பிறப்பதாயிருந்தாலும் எங்கள் வம்சத்தில் இது வரையில் வழக்கமில்லை’ என்று சொல்லி வழக்கம்போலப் பெண்ணின் அடிவயிற்றை முறட்டுத் துணியால் இறுக்கிக்கட்டிப் படுக்கவிட்டார்கள். அரைநிமிஷமாகுமுன்யமப்பட்டணமடைந்தனர். உயிர் நீத்த உடலை உருத்திர பூமிக் கெடுப்பித்துப் போய்த் தகனஞ் செய்கையில், வயிறு வெடித்து உள்ளேயிருந்த மற்றோரான்குழந்தையும் வெளியில்வழி அதையும் தாயுடலுடன் சுட்டெரிக்கப்பட்டது. பெண்களுக்குக் கல்விப்பயிற்சிப்பதோடு, வைத்தியத்திலும், மருத்துவ நூலிலும் பழகவிடவேண்டியது. இவ்வொரு திருஷ்டாந்தத்தினால் அவசியமென விளங்குகிறது. வேண்டுமானால், இப்பேர்ப்பட்ட சம்பவங்கள் இன்னு மனேகத்தை ஆராய்ந்தறிந்து எழுதக்கூடும். இன்னும் பெண்கல்வியைப்பற்றி மறுதடவையில் எழுதுவோம்.

கெட்டமனைவி. (Bad Wife.)

மித்திரர்களே !

அநேகம் பெண்கள் கல்வியின்மையினாலேயே இவ்வாழ்க்கையைக் கெடுத்துப் புருடர்க்குத் துண்பத்தை விளைக்கின்றார்களாகையால் அதற்கு ஓர் திருஷ்டாந்தம் கூறுகின்றோம். சிறிதுசெவிசாயுங்கள்:—

ஒருத்திதன்கொழுநனைமிகக்கடுமையாய்ப்பகைத்து அவன்சொல்லிய வற்றிற்கெல்லாம் முற்றும்எதிரிடையாய்ச் செய்துவந்தாள். அவளுடைய கணவன்அவளைநோக்கி,பெண்ணணங்கே! நீகாலையில் துயிலெழுஎன்றால், அவன்மூன்றுநாளைக்குக் குறையாமல் படுத்தபடுக்கையை விட்டெழுந்தி ரான்.அவன்இன்னுயிரோ! படுத்துறங்குஎன்றால்,அவள் தூக்கத்தையேமறந் துவலிவாள். புருஷன் அவளைத்தனக்குத் தோசை வார்த்துக்கொடுக்கச் சொன்னால், அவள் அட கள்வா! உன்பலிஷ்டுக்குத்தோசைகூடவேண் டுமோ! என்பாள் அவன் அவளைநோக்கி, பெண்பாவாய்! எனக்குத்தோ சையி லிஷ்டமில்லை; நீவார்க்க வேண்டாமென்றால், அவள்வீம்புக்காவது கூடைநிறையத் தோசைவார்த்தடுக்கி, அடதிருடா! இவ்வளவையும் நீ யேசாப்பிட்டுத் தீரவேண்டும்; ஒன்றுகூட மிச்சம் வைக்கக்கூடாதென்று பலவந்தப்படுத்துவாள். கொண்டான் அவளைநோக்கி, இனியானே! உன க்குவேலைவைத்தால் எந்தன்மனம் புண்படுகிறதாகையால், நீயாதொரு வேலையுஞ் செய்யவேண்டாம்; இதுவுமன்றி நீஇனிமேல்மாட்டிற்சுப்பல் றைக்கப்போகவும் வேண்டாமென்றால். அவள், அடசோரா! உனக்கெ ன்னடாபாரம்? நான்போகத்தான் வேண்டுமென்று போவாள். அவன் இவள் உபத்திரவம் பொறுக்கமாட்டாமல் காட்டிற்சுப்போய், கனிகளைப் பொறுக்கியுண்டு, பசியாறித் துன்பந்தீர்ந்திருக்கலாமென்று வனம்போக, அவ்விடத்தில் திராஷுப்பழத்தால் நிறைந்த ஓர் பெரும்புதர் இருக்கிற தையும், அதற்கு நடுவில் அகாதமான பள்ளமிருப்பதையுங்கண்டு, ஒகோ நான் ஏன் கெட்டமனைவியைவைத்துக்கொண்டு, இவ்வாறு துன்புற்றிரு க்கவேண்டும்.அவளை எப்படியாவது இப்படுகுழியிலே தள்ளித்தொலைத்து விட்டு,இன்புற்றிருக்கலாகாதோ?என்றுநினைத்து, வீடுவந்துசேர்ந்து,அந்த ப்பிடாரியைப்பார்த்து, மெல்லியலே! கனிக்காக நீகாட்டிற்சுப் போக வேண்டாம் என, அவள் அவளைநோக்கி, அடபேயா! நான்போகத்தான் போவேன்; கேட்பதற்கு நீயார்? என்றாள். அவன்மறுபடியும் தன் இல்லா னைநோக்கி, மடமானே! நான் கண்டிருக்கிற திராஷுக்கனிகளைக்கொண்டு வரும்படி நீகாட்டிற்சுப் போகவேண்டாமென, அவள் அதற்குத்தடை யொன்றுமில்லை; நானேபோய் அக்கனிகளை எல்லாங்கொண்டு வரு வேன். பேயே! உனக்கு ஒருபழமாவது கொடேன் என்றாள். அந்நீவிதன் கொழுநன்பின்னோடுகூட காட்டுக்குட்சென்று, அங்குள்ள புதரைக்கண் டதும், அவளைமுற்கொண்டு அதற்குள்ளே ஒருபாய்ச்சலாய்த்தாவிப்பாய் ந்து, அடகெடுவாய்! நீ இங்குவராதே. வந்தால் உன்னுயிர் இழந்தாயெ ன நினைவென்றுசொல்லி அப்புதர் நடுவிற்கென்று அங்குள்ள பாதாளக் குழியில் குப்புறவீழ்ந்தாள். அதன்பின்னர் அவன் தன்னைப்பிடித்திருந்த துன்பமனைத்தும் இத்துடன் தொலைந்துபோய்விட்டது என்றகமகிழ்ந்து, தனது கிருகத்திற்குவந்து, அங்கே மூன்றுநாள் சுகித்திருந்துவிட்டு, மனையாள்கதி என்னவாயிற்று என்றறியும்படி நான்காவதுதினம் அப்படு குழியண்டைபோய் நெடுங்கயிறொன்றை அதற்குள்ளே விட்டிழுக்க, அதனோடுசிறுபேய்ஒன்றுவருவதைக்கண்டு,நடுநடுங்கி,அதைஎப்பொழுதும்

போல அந்தப்பாதாளத்திலேதானே விடும்படிப்பார்க்க, இவன்குறிப்பை யறிந்த அவ்வலகையானது கீச்சென்றுபெருங் கூச்சலிட்டு, ஐயா! என் மேல் கிருபைசெய்து என்னைக்காப்பாற்றி யருளவேண்டும். என்னைமின் டும் அவ்விடத்திற்குப் போகும்படி செய்யவேண்டாம்; இப்படியே நான் எங்காவதுதப்பி ஓடிப்போய்ப் பிழைக்கிறேன்; 'ஓடுகோடும்பாவி' அங் கேவந்திருக்கிறான்; அவனெங்க ளெல்லோரையும் கிள்ளிக்கடித்து, அனே கமாய் விழுங்கிவிட்டான். என்னால் இனிமேல் சகிக்கத்திறனில்லை; என் னை நீர் இதைவிட்டு எடுத்துவிட்டால் நான் அந்நன்றியை மறவாது உமக் குக் கைம்மாறுசெய்வேனென்று அவனைப்பஞ்சிக் கெஞ்சிக்கேட்டுக் கொண்டது.

அக்குடியானவன் இதைக்கண்டு இரக்கங்கொண்டு அவ்வலகையைப் படுகுழியிலிருந்து தூக்கிவிட, அதுவெளியேவந்து தன் உபகாரியைநோ க்கி, மித்திரரே! நீர் என்னோடு பாடலீபுரத்துக்குவாரும்; அங்குள்ளவர் களை நான்பிடித்துவருத்துகின்றேன்; நீர் அவர்களைக் குணப்படுத்தலாமெ ன்று சொல்லிப்போய், அந்நகரத்தின் கண்ணுள்ள பெரியவணிகர்களு டைய மனைவிமக்களைப் பிடித்துக்கொள்ள, அவர்களுக்கெல்லாம் நோய் கண்டு பயித்தியம் பிடிக்கத்தலைப்பட்டது. இதுகண்ட அக்குடியானவன், முதலில் இந்நோய் கண்ட ஒருவீட்டிற்குப்போய்துழையவே, அப்பேய் அதைவிட்டோடிப்போக, உடனே நோய்நீங்கிப் பிணியாளிகள் அதுகூ லமடைந்து அவனுக்குப் பணங்கொடுத்தார்கள். குடியானவன்இதுமுதல் மகாவைத்தியனென்று ஊரொங்கும்பெயரொடுத்து, வீடுவீடாய் துழைந்து அளவற்ற செல்வப் பெருக்குடையவனாகி குபேரனையும் மேற்கொண் டான். இதுகண்ட அப்பேயானது ஒருநாள் அவனைநோக்கி, ஐயா! உம க்கு இப்பொழுது குறைவற்ற நிதிக்குவையிருக்கின்றதல்லவா? இந்நக ராதிபதியின் மகளை நான்போய்ப் பிடித்துக்கொள்ளப் போகிறேன், பத் திரம்; நீர் அவளுக்கு நோய்தீர்க்கும்படி அங்கேவரவேண்டாம்; அப்படி க்கின்றி நீர் என்வார்த்தையைமீறி அவளைக்குணப்படுத்தும்படி அங்குவரு வீரேயாயின், உம்மை அவ்விடத்திலேயே மாய்த்துப் பசுஷித்துவிடுவேன் என்றுசொல்லிவிட்டு, ஊராளியின் மகளைப் போய்ப்பிடித்துக் கொண்டது. அவளுக்கு நோய் அதிகரித்துப்பயித்தியம் பலமாய்ப்பிடித்து மனி தனாக் கொன்றுதின்ன ஆரம்பித்தனன். நகராதிபதி எங்கும் ஆளனுப்பி அந்த நிபுணவைத்தியனை எங்கேகண்டாலும் கையோடு அழைத்துவரும் படிக்கட்டளையிட்டான். இதுகேட்ட அக்குடியானவன் அந்தப் பிரபுவி னிடத்திற்கு விரைந்துசென்று அவனைநோக்கி, பிரபுவே! நீர் இக்கண மே இந்நகரத்திலுள்ளோர் யாவரையும் தெருக்களில் நின்றுகொண்டும், சாரதிகளை வண்டிகளின் மேலிருந்து தங்கள் கொரடாவை நீட்டிக்கொ ண்டும், “கெட்டமனைவி வந்துவிட்டான்; கெட்டமனைவி வந்துவிட்டா ன்.” என்று ஒலமிடும்படிச் சொல்லவேண்டுமென்று, வற்புறுத்திச்சொ ல்லிவிட்டு, தான் நடுஅரைக்குட் புகுந்தான். அங்குள்ள பிசாசமானது இவனைக்கண்டதும் மூண்டகோபத்தாற் பொங்கியெழுந்து சீறி, நீயேன் இங்குவந்தாய்? இதோ உன்னைக் கொன்றுதின்று விடுகிறேன் பாரொன் றது. அவன் அதைநோக்கி, நான் என்னசெய்யட்டும்? உன்னை இந்த இட த்தைவிட்டு ஓட்டும்படியாக நான் இவ்விடத்திற்கு வரவில்லை; ஐயோ! கெட்டமனைவி இங்கும் வந்துவிட்டாளே என்று உன்மேல் இரக்கங் கொண்டல்லவோ? உன்னோடு இச்செய்தி சொல்ல வந்தேன் என்றான். இதைக் கேட்டமாதிரத்திலே, அவ்வலகையானது பயந்து, பலகணிவா

யிலி லிருந்து குனிந்து கீழேபார்த்து, வீதிகளில் எல்லோரும் 'கெட்ட மனைவி' என்று பெருங்கூச்சலிடுகிற ஆரவாரங்கேட்டு, மித்திரரோ! நான் எங்கேபோய்த் தப்பிப்பிழைப்பேன் என்றது. அவன் அப்பேயைப்பார்த்து, நீ எப்பொழுதும்போல அந்தப்பாதாளக் குழிக்கேபோவது நலம். அவன் இனிமேல் அங்கேவரமாட்டான் என்றான். அப்பேய் அதைநம்பி அங்கேபோனதும், அப்பிடாரியைக்கண்டு பழையபடி அவன் கொடுமைக்குட்பட்டது. நகராதிபதி தன் மகளுக்குநோய் நீங்கியதைக்கண்டு களிப்புற்று, அவளை அந்தவைத்தியனுக்கே பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொடுத்துத் தன்பெண்ணிற்குச் சீதனமாகத் தன் ஆஸ்தியிலேயும் பாதி கொடுத்தான்.

“வழிபாடு உடையளாய் வாழ்க்கை நடையாய்
முனியாது சொல்லிய செய்தாங்கு-எதிர்உனாயாது
ஏத்திப்பணியுமேல் இல்லாளை ஆண்மகன்
போற்றிப் புனையும் புரிந்து.”

இப்புருடன் அறிவுடையவனாகையால் இவ்வித உபாயங்களைச் செய்தான். மட்டி-புத்தியினை உடையவன் என்செய்வான். இம்மனைவியைக்கட்டி யழவேண்டியதே. கல்வி இன்மையினாலேயே இவ்வளவுதுன்பத்தை அப்பெண் செய்தாள். ஆகையால் பெண்கள் எல்லோரும் கல்வி கற்றல் வேண்டும் என்பது ஆவசியமாகிறது.

விவாகநிண்ணயம்.

“மனைத்தக்க மாண்புடையளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்துணை”

“மனைமாட்சியில்லாங்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித்தாயினுமில்”

இப்பூமியின்கண் ஐந்துகண்டங்களிலும், ஒவ்வொருதேசத்தின் கண் ணும் வெவ்வேறு விதமான நடையுடை ஆசாரம்தெய்வபக்தி முதலாகிய விஷயங்கள் பயிற்சியிலிருந்தபோதிலும், நமது பரதகண்டத்திலேவழங்கி வரும் விவாகநிண்ணயத்தைப்பற்றிப் பரியாலோசிக்குங்கால், பெரும்பாலும் நாயகன்சம்மதமின்றியே நாயகியைஏற்பாடு செய்வதும், நாயகி சம்மதமின்றியே நாயகனை ஏற்படுத்தலும், நவீன நாகரீகத்திற்கு முற்றும் ஏறுமாறாய் இருப்பதென்பது திண்ணம். தற்காலத்தில் விவாகம் செய்வது தம்புத்திர பௌத்திராதியர்கள் லௌகீக விவகாரங்களில் செல்லுங்காலந்தவிர மற்றயகாலங்களில் இகபரசுகங்கள் யாதொரு மனக்குறைவின்றி அனுபவிப்பதற்கே. கசடறக்கற்ற ஓர்கணவனுக்கு எழுத்து வாசனையும் நாகரீகமும் கிஞ்சித்தேனு மில்லாத ஓர் நங்கையை விவாகம்செய்விக்கின், அவன் தனது விவகாரங்களுக்குக் கொஞ்சமேனும் ஒற்றுமையில்லாத நாயகியின் நடையுடை பாவனைகளைக் கண்ணுறந்தோறும் ஐயோ! உண்டாகும் அருவருப்பும் துக்கமும் ஆயிர நாவுள்ள ஆதிசேஷனாலேயும் சொல்ல முடியாதெனின், எம்போலிய சிற்றறிவினரால் அளவிடப்போமோ? அதனிடத்தே ஜனாதிக்கும் கெடுதிக்குக் களைபோடுவது பகிரதப்பிரயத்தினமே. எவ்வாறெனின், நன்றாய்க் கற்றறிந்து களங்கரகிதமான அவன்மனதுக்கு,

“மருவியகாதன் மனைவியாளும் தானும்
இருவரும் பூண்டர்ப்பி னல்லான்-ஒருவரால்

இல்வாழ்க்கை என்னும் இயல்புடையவான் சகடம்
செல்லாது தெற்றிற்று நின்று.”

என்றாப்போல் நாயகி ஒற்றுமையாய் நடக்காவிடில், மேற்படியான் தன்னாலியன்ற மட்டும் தன் நாயகிக்குப்போதித்தும், செவிடன் காதில் சங்குஊதினாற்போலும், செக்குமாடு சுற்றி ஓடுவது இதனது இயல்பு போலும், அவள் தன்னுடைய மூடமார்க்கத்தையே “தொட்டில்பழக்கம் சுகொடுவனாக்கும்” என்றாப்போல் கையாளுவது அனுபவசித்தாந்தம். நாயகன் தன் நாயகியின் குணதிசயங்களை ஒழுங்கு படுத்துவது சுணங்கன் வால்வளைவு நீக்குமாப்போலென்று எண்ணி, மிகவும் வெறுப்புற்றவனாகி நெடுங்காலம் ஊக்கத்தோடு கற்ற கல்லியின் பெருமையை இழந்து விடுவதுமல்லாமல், வேசிகாந்தனாகிச் சரீர சௌக்கியத்தை இழந்து, அனேக வியாதிகளுக்கு உட்பட்டுச் சீக்கிரத்தில் தனது வாழ்நாளை வீணாக்கி, மரணத்துக்கு இரையாய்விடுகிறான். நாயகியோ! தனக்குவாய்த்த சம்புருஷனுடைய சுகானுபவங்களை இழக்கிறான். பின்னர், கேடுவருமுன் மதிக்கெட்டு வருமாப்போல் அவள் தூர்ச்சனரிடம் சேர்ந்து அவள் சுவகாச தோஷத்தினாலேயும் “காவறானே பாவையார்க்கழகு” என்கிற நீதிவாக்கியம் இருந்தபோதிலும், “எண்ணறக்கற்றும் எழுத்தறவாசித்தும் பெண்புத்திபின்புத்தி” யென்கிறவாக்கியத்தினாலேயும், தன்கற்புநிலைமைக்குஹாணிதேடிப் பிறந்தவீட்டார்க்கும் புகுந்தவீட்டார்க்கும் அவமதிப்பு உண்டு பண்ணுவதோடுங்கூட, மிகவும் வறியவராவர். இங்ஙனே கற்றறிந்த ஓர் நாயகிக்கு நிரட்சர குட்சியாகிய ஓர் நாயகன் வாய்ப்பானாகில், அந்த நிரீழ்மூடன் இந்த நாயகிக்குச் சாகிறபரியந்தம் மனவியாகூலத்தைத் தருகின்றான். சகோதரர்களே! மேற்சொன்னபிரகாரம் நம் பெற்றோர்கள் ஏற்பாடுசெய்யும் விவாக நிண்ணயத்தினால் அவகேடுகள் தோன்றுவது திண்ணமாகையால், தற்காலத்தில் நமது தேசத்தை அரசாண்டவரும் நாகரீக ஆங்கிலேயர்களுள் வழங்கிவரும் வழக்கப்பிரகாரம் நாயகன் தனக்குச் சம்மதமானபெண்ணை விவாகம் செய்துகொள்வது எவ்வளவு சுகமான விஷயம். இத்தியாதிகாரணங்களினாலேயே நம் இந்துக்களசெய்யும்விவாகமும் ஓர் விவாகமாகுமா? என்று சந்தேகிக்க இடந்தருகிறது. மிகு விவேகமும் புத்தி சாதாரியமும் பெருந்தகையையுமுடைய எனது ஜனனதேசத்தவர்களே! பிரமாண தூர்ப்போதனைகளினாலும் அவர்கள் நமது கஷ்டார்ஜ்ஜிதமாகிய செல்வங்கள் முழுமையுமே கவருவான் வேண்டி எழுதிவைத்த வேதாகமபுராண இதிகாசங்களினாலும் மோசம்போன நமது நிஷ்கபடிகளாகிய முன்னோர்கள் ஏற்பாடுகளில் அன்னங்கள் நீரைப்பிரித்துப் பாலையுன்பதுபோல நீவிர் செய்யினல்லவோ? நும்கல்வித் திறமைக்கழகு. இதுநிற்க, ஆன்றோர் ஒருவர்சொல்லியவாறு “மனத்தின் மணமே மணமல்லாமல் இனத்தின்மணம் மணமல்ல” என்று செய்வதல்லவா? விவாகம். நானும் என்புத்திரனுக்கு விவாகம் செய்துவிட்டேன். அவனும் தன்மனைவியுடன்கூடி, மருவி, விளையாடிக்குலாவி, உண்டு, உடுத்து, உல்லாச சல்லாபத்துடன் இருப்பானென்று சொல்லிமனப்பால் குடித்திருந்தால் போதுமாக்கும்!

ஓர்பிள்ளைக்குப் பெண்பார்க்குமிடத்துப் பெண்ணினுடைய எண்ணம் யாதெனின், “கைகிறைந்தபொண்ணைப் பார்க்கிலும், கண்ணிறைந்த கணவனே மேல்” என்பதாம். இவ்வாறு அவள் எண்ணமிருக்க, சுற்றத்தார் ஒன்று சேர்ந்து அடிபோடி! புழுக்கச்சிறுக்கி! என்று அவள் வார்த்தையைச் சற்றேனும் சட்டை செய்யாமல் “குரங்காகிலும் குலத்தில்கொள்”

என்று நம்மாதா சிரோன்மணி ஓளவை சொன்னது போலும், “பழைய கால் துற்றுப்புதுக்கால் தோண்டக்கூடாதென்பது” தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகிறபடியினாலும், அவருக்கு முழுதும் சம்மதமில்லாதவும் நிர்மூடனாயு மிராநின்ற ஓர் நாயகனை ஆடுமாடுகளைக் கட்டிவைப்பது போல் வலிய அவன்கழுத்தில் கட்டுகிறார்கள். இதுவும் தலைவதியாகுமா? குற்றம் யார்பாலதோ? யோசியுமின். புதுக்கால் தோண்டுவதினால் உண்டாகும் அநீதங்கள் இன்னவையென்று எம் அறிவிற்குப் புலப்படவில்லை. அன்பர்களே! இத்தகை விவாகங்கள் நீவிர்செய்வதினால் உங்கள் அருமைச்செல்வப்புத்திரிகள் மணம்புரிந்தபின், அருமைகுலைந்து, சிறுமை அடைந்து, உண்ண உண்டிக்கும், கட்டகந்தைக்கும், படுக்கபாயிற்கும், வருவழி அந்நிருப்பதை எண்ணி யெண்ணி, ஏக்கமுற்று, மனம்வெந்து, நெர்ந்து, வருந்த, நீவிர்ஜாகி உயர்ந்ததே அதுவேபோதுமென எண்ணி ஆந்தப்படுவது என்ன புத்தியீனம். பிரிய சகோதரிகளே! “கல்லாதான் தோள் சேர்தலினும் கற்றவனோடு அல்லற்படுவது அழகன்றோ” என்னும் வாக்கியத்தை உங்கள் கருத்தில் வையுங்கள். மேற்கண்ட விவாகங்களினால் உண்டாகும் கெடுதிகள் அனந்தமே. அவை “வேண்டாமென்கிற பெண்டாட்டி கால்பட்டால் குற்றம்” என்கிற மூதுளையை ஏட்டில் கண்டது மல்லாமல், வீட்டிலும் நாட்டிலும் அனுபோகத்திலுங் கண்டவர்களுக்கு அகங்கை நெல்லிக்கனிபோல் சங்கையற நன்று விளங்கும். அருமைத்தோழர்களே! நீங்கள் விவாகம் செய்துகொள்வதற்கு முன் ஆங்கிலேயர்களைப்போலப் பால்களும் பார்டிகளும் வைத்து இத்யாதி மூலமாய்த் தங்களுக்கு இஷ்டமான மனைவியைத் தேடிக்கொள்வதுபோல நீங்களும் செய்யவேண்டுமென்பது எம் கருத்தல்ல. நீவிர் உங்கள் இஷ்டத்திற்கு ஓர் நஷ்டம் வரவைத்துக்கொள்ளாமலும், அதிக கஷ்டப்பட்டு உங்கள் புத்திசாதுரிய வண்ணியத்தினாலும், விவேகத்தினாலும் உங்கள் அந்தஸ்தையும் ஸ்திதியையும் அனுசரித்து, ஓர்நாயகியை நியமனம் செய்துகொள்வீராயின், இல்லறதருமங்களும் அழுக்காறு, சஞ்சலம், கோபம், மன வியாக்கூலம், ஒன்றுமில்லாமல் பழுதற நடந்துவரும் என்பதற்கு ஐயம் ஒன்றுமில்லை.

(சு-ன்.)

வேதியன் இலக்கணம்.

சத்தியம், தானம், தவம், சுத்தமுடைமை, வன்செய்கையில்லாமை, பொறுமை, தயவுஇவைகளையுடையவனும்; ஜம்பொறிகளையடக்குபவன், தருமமே சிறந்ததென விரும்பிக்கொள்பவன், இடையறாது வேதமோதுபவன், பரிசுத்தமானவன், காமத்தையும் குரோதத்தையும் தன்வசமாக்கி வைத்திருப்பவன் எவனோ? அவனும்; தருமங்களை யுணர்ந்து நல்ல மனத்தை யுடையவனாய்த் தான் தருமவழியில் நடந்துகொண்டு தன்னைப் போல உலகுயிர்களையும் சமமாகநினைப்பவனும்; தன்னால் இயன்றமட்டும் வேதங்களை ஒதியும், ஒதிவித்தும், வேள்விகளைச்செய்வித்தும், தனத்தைக் கொடுத்தும், வருகின்றவனும்; பாம்புக்கு அஞ்சுவதுபோலக் கடன்வாங்கலுக்குப் பயந்தவன், சாதலுக்குப்பயந்தவனைப்போல் பிறன் தன்னை உயர்ந்தோனென நன்கு மதிப்பதில் பயந்தவன். பிணத்தைக்கண்டு அருவருப்பதுபோல் அன்னியன்மனைவியைப் புணர்த்துப் பயந்தவனும்; பொறுமை, சீவகாருணியம், விஞ்ஞானம், உண்மைகூறுதல், புறக்கரணங்களை யடக்குதல், அந்தக்கரணங்களை யடக்குதல், வேதாந்தங்களை அறிதலிலும், யோகத்தில்பழகுதலிலும், ஒழியாமல் தன்வாழ்நாளைச்செலுத்துதல், பிரம

ஞானம் அறிதல் ஆகிய இவைகளை உடையவன் எவனோ? அவனும்; வேதியன் எனப்படுவான். மேற்சொல்லிய குணங்களையாவும் இல்லாவிடினும், மேற்கூறிய இலக்கணங்களுட் சிலவேனுமுடையவனும் வேதியர் குலத்துட் பிறந்தவனையும் ஒறுவாறு வேதியனாக மதிக்கலாம்.

கடன்வாங்கல்.

கடன்வாங்கும் நண்பர்காள்! தீமைதரத்தக்க கடனால் உண்டாகும் கஷ்ட நஷ்டத்துக்கு ஓர் திருஷ்டாந்தம் கூறுகின்றோம். சிறிது செலிகொடுங்கள்.

ஒருநாள் அதிகாலையில் ஞானியொருவர் தன்சயனம்விட்டெழுந்து, ஓராசனத்தி லுட்கார்ந்துகொண்டு, வேதாந்தவிஷயங்களைக்குறித்து, எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், ஒருமனிதன்வந்து கதவைத்தட்டினான். அப்போது ஞானியார் ஆசனம்விட்டெழுந்து கதவைத்திறந்து வந்தவனொன்று பார்த்தபோது அவன் தன் பாலியகாலத்தில் தனக்கு மிகவுயிஷ்டமான ஓர் சிநேகனென்றும், அவன் தனக்குள்ள செல்வங்களையெல்லாம் உண்பதிலும், தின்பதிலும், இரதங்களிலேறி வேடிக்கையாக உலாவித்திரிவதிலும், செலவிட்டுக் கண்டகண்டவிடங்களிலெல்லாங் கடன் வாங்கினதால், அசையாச்சொத்துகளெல்லாம் கடன் கொடுத்தவரால் பறிமுதலாக்கப்பட்டதன்பேரில், அவைகளையெல்லாம் இழந்துவிட்டு, தாரித்திரியத்திற்குள்ளாய், ஆண்டிபோல் ஊருருக்குப்போய், வீடுவீடாகப் பிச்சைவாங்கித்திரிந்தபடியால், உடல்மெலிந்து, கந்தைத்துணியும் கரிக்கோலமுமாக நீர்க் ஏதவுண்டாயிற்றென்றும், நாளடைவிலே கேள்வியானதெல்லாம் நிசமென்றுங் கண்டறிந்தார். தன் சிநேகனென்று கண்டமாத்திரத்தில் மனதுக்குச்சொல்லமுடியாத வேதனையுண்டாயிருந்தபோதிலும், அதையெல்லாமடக்கிக்கொண்டு, ஞானியார் வேண்டியகாரியமென்னவென்று வினாவியபோது, வாசலருகில் நின்றவன் ஞானியைத் தன்பழைய சிநேகனென்று அறிந்தபோதிலும், அதைவெளியிடாது, தன்தோளில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த பீற்றல் பைக்குள்ளிருந்து, சிறுபெட்டியொன்றையெடுத்து, அதில்காசுபோடவேணுமென்று குறிப்பாலுணர்த்தினான். ஞானியும் பழைய சிநேகத்தைக்குறித்து உரையாடாது, பூர்வம் தமிழ்நாடுகளில் ஒருபுறம்தாலமும், ஒருபுறம்சிங்கமும், பூர்வ ஆரியவெழுத்துகளும், முத்திரிக்கப்பட்டு உயர்தரமாற்றுப்பொன்னொலாகி, வழங்கிவந்ததங்கக் காசுகளிலொன்றெடுத்து, பெட்டிக்குள்போடவே, யாசகன்மறைந்துவிட்டான். அதன்பின் ஞானியார் முன்போலாசனத்தி லுட்கார்ந்துகொண்டு, அடியில்வருகிறபடி எண்ணமிடத்தொடங்கினார்:—

“உலகத்தில் நடமாடுஞ் சில மனிதரது தேகத்தில் நூதனத்தன்மையுள்ள ஆன்மத்துவங்க ளமைந்திருப்பதால், அவர்கள் வயது ஏறஏற, விபரீதச்செயல்கள்புரியத்தலைப்பட்டு, ஆடல்பாடல்களிலும், குடித்துவெறிப்பதிலும், வேசிகளை யடுப்பதிலும், செல்வங்களையெல்லாம் அழித்துக்குதார்க்கமுண்டாகும்படி, வெடித்தகுரலோடு பேசிச்சண்டையிட்டு, வாக்குவாதஞ்செய்வதிலும் காலம்போக்கிப் பெரியோரை அவமானஞ்செய்து ‘ஏற்பதிகழ்ச்சி’ என்று மேலோர் கூறியிருப்பதையுணராது, நாட்கழிப்பதியல்பாகும். கடன்கொள்ளக் கூசாமல் நாளாவட்டத்தில் தரித்திரராய் வருந்தவிடமிருக்குமே யென்று அஞ்சாது, சிலர் திரிகுரர்களே! இது

மெத்த ஆச்சரியம். எனக்கோ கடன்கொள்ள வேண்டுமென்கிற ஆசை சுத்தமாவதில்லை. எனக்கவசியம் வேண்டிய காரியங்களைமாத் திரம் வாங்க நினைக்கிறேன். மலிவாக விருக்கிறதென்று சொல்லித் தேவையில்லாத பொருளை வாங்குவதுமில்லை. பணம் வருமென்று நினைத்துக் கடன்வாங்கிப் பொருள்களையனுபவிக்கத் துணிவதுமில்லை. இருக்க இல்லும், உடுக்க உடையும், உண்ணப் போசனமும், ஆச்சிரமதருமங்கள் நடத்துவதற்கவசியம் வேண்டிய பதார்த்தங்களுமாத் திரமிருந்தால் போதுமென்றெண்ணி, அவைகள் கிடைப்பதற்கேதுவான உபாயங்களில்மாத் திரம் கருத்துள்ள வறையிருப்பதேயொழிய, வீணாகாரியங்களில் தலையிட்டுப் பிறருக்காகப் பிணைப்பட்டுக் கடன்கொண்டு, பிறகு அல்லும் பகலும் கடன் தீர்ப்பதி லேயே சிந்தையாயிருந்து மனதுக்குச்சொல்லமுடியாத வருத்தமுண்டா கும்படி செய்துகொள்வது எனக்கிஷ்டமில்லை. ஆகவே, என் விஷயங்களுக்காக யான் மிகுதியுங் கவலைகொள்ளாது, பிறர் புரியுங் கருமங்களை யெல்லாம் கருத்தாய்க்கவனித்து, அவைகளின்தன்மையின்னதென்றும், அவைகளால் விளையும் பலனின்னதென்றும், அறிவதற்குச் சாகவாசமிருக்கிறது. யான் சில தருணங்களில் நாடு நகரங்களில் நடமாடித் திரிகையில் மனிதர் கூடிக்கூடிப் பேசிக்கொள்ளும் விஷயங்களைக் கவனித்திருக்கிறேன். அவர்கள் பேசும் பேச்சுகள் மனதிலுள்ள சிந்தனைகளையும் கவலைகளையும் ஒருவனையொருவர் கெடுத்துப் பொருள்சம்பாதிக்கும்படியான ஆசையையும், வெளியிடுகின்றனர். வியாச்சியங்களில் அநேகம் கடன் வாங்கலோடு சம்பந்தப் பட்டவைகளாக விளங்குகின்றன. கடன் கொள்ள, மனிதருட் சிலருக்குப் பேராசையுண்டாயிருப்பது எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரிய முண்டுபண்ணுகிறவைகளாயிருக்கின்றன. கடன்வாங்கின பேர் கடன் செலுத்த வேண்டியகாலம் தப்பிப்போனகாலமுதல் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு அடிமையாய்த் தங்கள் சுவாதீனம் மேன்மை முதலியவற்றை இழந்துவிடவேண்டுமென்பதை அறியாதிருப்பது வியப்புக்கிடமாகிறது. அடிக்கடி கடன்காரர் அவர்களை இம்சைசெய்து அவமானப் படுத்தியபோதிலும், அவைகளையெல்லாம் ஒருபொருட்டாக எண்ணாமல் மேலுமேலும் கடன் வாங்கிக்கொண்டே யிருப்பார்கள். இது என்ன துணிவு! தான் வசிக்கும் வீட்டில் துழையுமாட்களைக் கண்டு பயந்து, நாணி ஒளித்துக்கொள்வது மாணிடசென்மத்திற்கெக்குமோ? இந்த நாட்டிலுள்ள எத்தனையோ பிரபுக்கள் அநேக தலைமுறைகளாகக் கடன்பட்டுக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். கடன் வாங்குவது தங்கள் உயர்நிலைக்குக் கௌரவமுண்டுபண்ணுஞ் சிறந்தலட்சணமென்று மதித்து வருகிறார்கள். திரண்டசெல்வங்களைத் திரளாகக் குவித்துவைத் திருப்பவர்களுங் கூட சிலவருஷங்களுக்குள் தங்கள் சொத்துக்களையெல்லாமிழந்து யாசக நிலையில் வருவது இயற்கை.

“நல்குரவென்னு மிடம்பையுட்பல்குறைத் துன்பங்கள் சென்றுபடும்.”

என்று நாயனார் தமது திருக்குறளில் வரைந்து, தரித்திரநிலை பல துன்பங்களை வருவிக்கத்தக்கதென்று வெளியிட் டிருப்பதற் கிசையக் கடன்வாங்கும் வழக்கமுடையோரும் யாசிக்கும் நிலையில் வந்து இல்லறத்திற்குரிய உலக வியாபாரம் நடத்தக்கூடாது. பல இடையூறுகளுக்குள்ளாவர். ஆதலால் வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்து ஐயமிடல்முதவிய அறவழியில் உயிர் வாழ்வதே அறிவுடையோரது நெறியாகுமென யாவருமறி யக்கடவர்.”

மேற்சொல்லிய துன்பங்களையெல்லாம் குறித்துக் கல்விக்களஞ்சியம் முதல் நெம்பராகிய “கடன்பட்ட கந்தன் சரித்திரத்தில்” வெகு நன்றாக எழுதியிருக்கின்றது. கந்தனோ கடனால் அடைந்த துன்பங்கள் அநேகம். கடைசியில் கடவுள் அருளால் கடன்தீர்ந்து வாழ்ந்தான். கடன் வாங்குவதினால் உண்டாகும் கஷ்ட நஷ்டங்களை அறியவிரும்புவோர் “கடன்பட்ட கந்தன் சரித்திரத்தை” வாங்கி வாசித்தல்வேண்டும். விலையோ பை ஆறு. மதராஸ் ரிப்பன் பிரைஸ்: சை. நமசிவாய செட்டியாரிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இதனால் கடன் வாங்கப்படாது எனப் பொருள் படுகின்றது. சிலர் வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்யாது விபரீதச் செலவினி மித்தம் கடன்வாங்கித் தரித்திரராகின்றனர். சிலர் கடன்கொடுத்தோரை ஏமாற்றக் கங்கணம்கட்டிச் செலவுபண்ணி மிகுந்த சொத்துக்களை மனைவிபேரில் எழுதிவைத்து “கடன் கொடுக்கச் சக்தியில்லை” யென்று வெட்கமின்றி நியாயாதிபதியின் முன்னிலையில் கூறி இன்சால்வெண்டு வாங்கிக் கடன்கொடுத்த பிரபுக்கள்வாயில் கடுக்காய் வைக்கிறார்கள். இப்பாவிகள் மறுபிறப்பில் நாய்ப்பிறப்புமுதலிய இழியபிறப்புகளை அடைந்து வருத்தமுறுவார்கள் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

விபரீதச் செலவினால் நேரும் கஷ்ட நஷ்டங்கள்.

செட்டிமார் தாம்பூலம் வைத்தல்.

ஐயா,—இது விவாகத்திற்கு வரும்படி பந்துக்களையும், சினேகிதர்களையும், அக்கம்பக்கத்தானையும், கண்டவரையும், காணாதவரையும் தாம்பூலம் வைத்து அழைத்தல். “இன்னார் மேன்மையுடையவர்; இன்னார் மனுஷத்தன முடையவர்; இன்னாருக்கு இவ்வளவு ஆஸ்தியிருக்கிறது; இவர் இந்தவியாபாரத்தில் இவ்வளவு பணம்சம்பாதித்தார்? இவர் இன்னார்பின்னைக்குப் பெண் கொடுத்தவர்; இவருக்கு இந்த ஆபீசில் இத்தனை ரூபாய் சம்பளம்; இவருக்கு இந்த இடத்தில் இத்தனை வீடும், இந்த இடத்தில் இவ்வளவு வாடகை வரும் பங்களாக்களு மிருக்கின்றன; இவருக்கு இத்தனை லக்ஷம் ரூபாய் மதிப்பு கொண்டரவையினால் செய்யப்பட்டநகைசெட்டுகளித்தனையிருக்கின்றன. இவர் பல தூர்மந்திரிகள் போதனையினால்சுபாசுபுங்களை ஜம்பமாய்ச்செய்து மூடரால் சொற்பகாலம் பேரொடுத்துக் கட்டுளியாய்ப் புதுவையிலும், திருவொற்றியூரிலும் ஓடி ஒளித்து மறைந்து கடன்காரர் வாயில் கடுக்காய்வைத்த இன்னார் நகைகளை யெல்லாம் ஏலத்தில் எடுத்துக் கேட்டவருக்கு இல்லையென்னுது அந்நகைகளைத் தாராளமாய் இரவல் கொடுக்கின்றவர். இவர் எவர் வீட்டிற்கும் தள்ளாமல் வருகின்றவர்” என்று கூடவருபவர் போதிக்க, ஆ! ஆ! இப்படிப்பட்ட பிரபுக்களெல்லாம் வந்தால் தான் நமது கலியாணம் சிறப்பாய் நடக்கும்; பெரும்புகழும் வருமென்று ஆயிரம், இரண்டாயிரம் வீடானாலும் சரி; நாலாயிரம், ஐயாயிரம் குடித்தனமானாலும் சரி; தவறாது தாம்பூலம் வைப்பார்கள். நூறு இருநூறு ஜனங்கள் உட்காரும் இடமுள்ள வீட்டாரும் ‘கணக்கற்ற ஜனங்களை அழைக்கின்றோமே; இடமில்லையே; வருபவர்க்கு அவமரியாதை நேரிடுமே’ எனச்சற்றும் நினைக்கின்றாரில்லை. கலியாணத்தில் பல அலுவல்களினால் அவஸ்தைப்படுவது யாவரும் அறிவர். அதனோடு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் வீடு ஏறி இறங்க முடியுமா? இரும்பு காலா லும் தளர்ச்சியுண்டாகுமே. வயது ஜாஸ்தியான விருத்தாப்பியருக்கும், பெருத்த ஸ்தூலசரீரத்தையுடையவர்க்கும் எங்ஙனமுடியும்? கலியாணம் முடிவதற்குள் ஒரு கண்டமாயிருக்கிறதென்று ஒவ்வொருவரும் வெகு

வருத்தப் படுகின்றனர். வருத்தத்தை நிவர்த்திசெய்து கொள்ளத்தக்க யோசனை அவர்கள் செய்துகொள்ளலாம்; செய்கிறதில்லை. அதைப்பற்றி எழுதினாலும் காது கொடுத்துக் கேட்க மாட்டார்; திட்டவார்; நிந்திப்பார். கெட்டதானாலும், நல்லதானாலும் வழக்கத்தை விடமாட்டார். அப்படியிருந்தாலும் சொல்லத்துணிந்து விட்டபடியால் சொல்லியே முடிக்கிறோம்.

விவாகபத்திரிகையும், தாம்பூலமும் ஆள்வசம் அனுப்புவது மிக்க உத்தமமாயிருக்கிறது. ஏனெனில், கலியாண வீட்டாருக்கு வெரு வேலைகளிருக்கின்றன. அரிசி, பருப்பு முதலிய சாமான்களும், நெய் எண்ணெய் முதலிய சாமான்களும், கொத்தவால்சாவடி சாமான்களும், தோவித்தி புடவை முதலிய சாமான்களும் வாங்க வேண்டும். துணிகட்டிச் சித்திரவேலைசெய்து, குளோப், லஸ்தர் முதலிய சாமான்களால் பேஷ்! பேஷ்! என்று வரும் மெச்சும்படி அலங்கரிக்க வேண்டும். ஆள்களை அமைக்க வேண்டும். வீடு பழுதுபார்த்து வர்ணம் பூசிக்கண்கள் பிரமிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். பாத்திரசாமான்களும், பாய், நாற்காலி முதலிய சாமான்களும் இரவல்வாங்கி வரவேண்டும். அனேகசாமான்களுக்கு அச்சாரம் கொடுத்துத் தருவிக்கவேண்டும். டிசு-உடுசு-ருடுசு-நாசு-வளையில் அவரவருக்குத் தக்கபடி இரவல்நகை வாங்கவேண்டும். பணமில்லாவிடில், யார்காலிலாவது வீழ்ந்து பொய்யும் புளுகும் பேசியாவது வாங்கவேண்டும்; இப்படி வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டிய சாமானுக்குக் கங்குகளையில்லை. ஒருசாமான் சமயத்தில் இல்லாவிடின், பெருத்த அவமானம் வரும் என்பதற்கு ஐயமில்லை. இதற்கு நடுவில்வந்த ஜனங்களை அழைத்து உபசரித்துத் தாமே நேரில் ஒவ்வொருவரையும் மரியாதை பண்ணவேண்டும். வாங்கி வந்த நகைகளைக் கணக்கு எழுதிக் குழந்தைமுதல் வேலைக்காரி வளையில் யாவருக்கும் கொடுத்துப் பிரதி தினமும் கணக்குப்பார்த்து, நகையைச் சோதனைசெய்து வாங்கிப்பெட்டியில் வைத்துப் புறத்திருடராவது, உள் திருடராவது எடுக்காவண்ணம் பூதம்போல் காவல் காத்துப் பெட்டியின் மீதேபடுத்து நித்தினைசெய்யவேண்டும். மீண்டும் நகைகளைக் கணக்குப்படி கொண்டுபோய் ஒப்புவிக்கிறவளையில் தூக்கம் பிடிக்காமலும், உண்கிற சோறு உடம்பில் ஒட்டாமலும், மனது திக் திக் என்று எரிந்து நடுக்கங்கொண்டு ஒன்றும் தோன்றாது பித்தம் பிடித்தாற்போல் புத்தி தடுமாறி, எப்போது கலியாணம் முடியப்போகிறதென்று, அல்லும் பகலும் ஏக்கங்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இவைபோன்ற பல அலுவலிருப்பதால் மேற்படி கஷ்ட நஷ்டத்தோடு பல்லாயிரம் வீடுகள் ஏறி ஏறி இறங்குவது சாத்தியப்படுமா? ஒரு வேலையும் இல்லாவிட்டால் ஏறலாம் இறங்கலாம். பத்திரிகை வழக்கம் பல ஜாதியாரிடத்தில் இருக்கின்றது. பல ஜாதியார் பத்திரிகை அனுப்பினால் அதை அங்கீகரித்து அவரவர் வீட்டைத் தேடிச் செல்கின்றனர். அங்ஙனமே தங்கள் ஜாதியார்க்குள் ஏன்செய்துகொள்ளப்படாது. பத்திரிகை அனுப்புவது தப்பல்லவே. இராஜாக்கள் ஒலையெழுதி அனுப்பவில்லையா? செட்டி மாரில் பத்திரிகை வழக்கமு் மிருக்கிறது. எங்ஙனமெனில், வேறு ஜாதியார்க்குப் பத்திரிகையும், தாம்பூலமும் அனுப்பு கின்றனர்; தங்கள் ஜாதியார்க்கு மாத்திரம் அனுப்புகிறவழக்கம் இல்லை. இனிமேலாவது பத்திரிகை அனுப்பும் வழக்கத்தை வைத்துக் கொண்டால் பாதி கஷ்டம் நிவர்த்தியாகும்.

அல்தன்றிப் பெண்களும் கூடப்போய் அழைக்கவேண்டியதாயிருக்கின்றது. எல்லாவேலைக்கும் காரணமாயிருக்கிற பெண்கள், வீட்டிலிருந்தாலல்லவா சாமான்கள் திருட்டுப்போகாமல் பாதுகாத்து வேலைக்கார

ரிடத்தில் வேலைவாங்கலாம்? பெண்டுகள் நேரேபோய் அழைப்பதை நிறுத்தினால் அவர்கள் அணியும் ஒரு செட்டு நகை இரவல் வாங்காதிருக்கலாம். அசையாமல் உட்கார்த்திருக்கும் தனவந்தர் வீட்டுப்பெண்கள் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் வீடுகள் ஏறி இறங்கவேண்டுமானால் எவ்வளவுபிரயாசையாயிருக்கும்! பூத தயை பச்சாதாபமுள்ள கனவான்களே! யோசிபுங்கள், யோசிபுங்கள். நல்லதைச் சொன்னாலும் தடி எடுத்துக்கொண்டு அடிக்கவரும் முழுமக்கள் சொல்லைக் கேட்கவேண்டாம். செல்வத்தில் மிக்க குஜராத்ஜாதியாரில் ஒரு ஆன்போய் ஸ்திரீ, புருஷாள் இருவருக்கும் சொல்லுகிறான். சொந்தக்காரர் சொன்னதாகவேபாவித்து அப்பிரயோசனங்களுக்குத் தவறாது போகின்றனர். அவரவர் எந்தெந்தவிதமாய் வழக்கம் உண்பெண்ணிக்கொள்ளுகின்றனரோ அந்தந்தவிதமாய் நடக்கிறது. இதைப் பற்றி இன்னும் ஏழுதினால் விரியுமாதலின் இதுமட்டும் நிறுத்தினோம்.

சுயபாஷை நீக்கம்.

எண்ணரிய பிறவிதனில் இம்மானிடப்பிறவியே மேன்மையுடைத்து. இப்பிறவியின்கண் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஆகிய வற்றைச் சம்பாதித்தல் வேண்டும். இவைகளை யடைவதற்கு முதற்காரணமாயுள்ளது கல்வியே. இக்கல்வியைக்கற்றுணராது சோம்பலடைந்து திரிகிறவர்கள் அநேகர். சரீரசக்தி, பொருள் உதவி முதலியவையின்றி இவ்வருங்கல்வியை விட்டவர்கள் அநேகர். அநேக நூல்களை வாசித்து மறப்பு என்னும் பகைவனுக்குப் பறிகொடுத்து விட்டவர்கள் அநேகர். இவ்வாறிருக்க நாம் அக்கல்வியைக் கற்றுணராது வீணே காலங் கழிக்கின்றமையை யோசிக்கின் விசனமாகவேயுளது. கல்வியினாலேயே மோகஷம் அடைய வேண்டுமாதலினால் இம்மோகஷத்தைக்காட்டும் வழியுள்ளது சமஸ்கிருத தமிழ் சாஸ்திரங்களே. பிற அந்நிய பாஷையாகிய இங்கிலீஷ், லாடின, கிரீக் முதலிய பாஷைகளில் இவ்விதமான நூல்கள்கிடையா. நமது இந்து மத சாஸ்திரங்களும், வேதங்களும், ஸ்மிருதிகளும் இன்னும் மற்றுமுள்ள அநேக கிரந்தங்களும் சமஸ்கிருத பாஷையிலேயே இருக்கின்றன; பிறகு தோன்றிய வித்வசிரோன்மணிகள் அநேக வற்றைத் தமிழில் வரைந்தனர். இவற்றையெல்லாம் ஆய்ந்து பாராமல் இங்கிலீஷ்பாஷையே மேலாபாஷையென்றும், அதனால் அடையவேண்டிய பயன்கள் அநேகம் என்றும், சுயபாஷையாகிய சமஸ்கிருத தமிழ்ப்பாஷைகளினால் இவ்வித பயன்களை அடையக்கூடாது என்றும், யானைகண்ட குருடனாப்போல் சுற்றிச் சுழன்ற சில மாணக்கர்கள் பி - ஏ - முதலிய பாஷைகளில் தேறிக்கிறிஸ்துமதப் படுகுழியில் விழுந்து அலைந்து காழமுற்று இன்பத்துக்கு வீங்கிப்பறைப்பெண்களைக்கூடி அலைகின்றனர். இவர்களுக்குச் சுயபாஷை சுட்டுப்போட்டாலும் தெரியாது. இதனால் நாம் இங்கிலீஷ் கற்கப்படாது என்று கூறவந்தோம் இல்லை. சுயபாஷையைவிட்டுப் புறபாஷையைக் கற்றல் எப்படி யிருத்தலெனின், கற்பு ஈற்றைந்து அழகுவாய்ந்து கல்விகேள்விகளையெல்லாம் முற்றறிந்த தனது சொந்தமனையையவிட்டு வேசியைக் கூடினாற்போன்று. இராஜபாஷை இங்கிலீஷ்பாஷையாயிருத்தலினால் அதையும் சிறிது கற்கத்தான் வேண்டும். தமிழ், சமஸ்கிருதபாஷையைத் தேகம் உள்ளவரையும் இடைவிடாது படித்து, சந்தேகங்களைப் பல ஆசிரியர்களால் நிவர்த்தித்து உண்மைகளை உணர்ந்து மோகஷ நிலையை இனியாகிலும் அடைவார்க ளென்று நமது ஒப்புயர்வுற்ற பரமபதியை இடையறாது தியானிப்போமாக.

கற்றறிந்தோர் ஒற்றுமை யின்மை.

கனவான்களே! சிறிது செவியாயுங்கள். கீழ்வருவனவற்றுள் பிழையுள் வேல் பொறுத்துக்கொள்ளக்கடவீர்கள்.

நமது இந்துதேசமானது அநேக சுதேச பாஷாவித்வ சிரோன்மணிகளால் நிறைந்தது. இத்தேசத்தின் பெருமையை ஆயிரநாக்கொண்ட ஆதிசேடனாலும் சொல்லல் அரிது. பூர்வீகவித்வான்கள், அநேக சாஸ்திரங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் முதலியவற்றைப் பலருக்கும் பயன்படும்படி எழுதிவைத்தார்கள். அவ்வாதாரத்தினாலே நாம் இவ்வளவுதூரம் இங்கு எடுத்துக்கூற வேண்டவதாயிற்று. இஃதிருக்கத் தற்காலத்தில் தோன்றியுள்ள அநேக வித்வான்கள் பொருமை என்னும் கடலில் மூழ்கி யிருக்கின்றனர். தாங்கள்கற்றதைப் பிறருக்குப் போதிப்பதில்லை. பலநூல்களைத் கற்றறிந்தும் கற்றறி மூடர்களாயினர். “கற்கசடறக் கற்றவைகற்றபின், நிற்கவதற்குத்தக” என்னும்நாயனார் வாக்கைப்படித்திருந்தசிலரும் அவனா யிகழ்வதுபோல் மறந்தனர். மனதில் ஒன்றைஎண்ணி, வாக்கினால் வேறொன்றைக்கூறி, காயத்தினால் பிறவேறுசெய்கைகளைச் செய்கின்றனர். தாங்களும் கற்றவழி நிற்கின்றிலர். “ஒதுவதுவேதமாம் தோண்டுகிறது கொட்டிக்கிழங்காம்” என்றபடித் தாம் நூல்களினால் அறிந்த விஷயம்ஒன்று, நடத்தல் வேறென்று. வித்துவான்களோடு வித்துவான்கள் கூடுகிறதில்லை. எங்கேயாகிலும் கண்டாலும் “இவனுக்கு என்னதெரியும் நேற்றுப் படித்த பையன் இவனுக்கு என்ன வந்துவிட்டது” என்றுஇகழ்வார்கள். தேசாபிமான விஷயத்தில் முன்னுக்குவந்து உள்ளதைக்கூறார். பாட்டுஞ்சொல்லிக் கொடுக்குங்காலத்தில்தான்கற்றது ஒன்றிருக்கஅதைமறைத்துவேறுபுதுமையைக்கூறுவார்கள். இவர்கள் துபோலிப்புலமை ஏற்றிற்கு உபயோகப்படும். இதுநிற்க, சிலவித்வசிரோன்மணிகள் சைவநூலை வைஷ்ணவ நூலாகவும், வைஷ்ணவநூலைச் சைவநூலாகவும், மாற்றி யுரைசெய்து விடுகின்றனர். பணங்கொடுத்துத் தன்னுடைய சாதியை உயர்த்த வேண்டினால் இந்திரானும் சந்திரானும், இத்தனவந்தன் வீட்டில்கூலிக்குவேலைசெய்வார்கள் என்றும் சாக்ஷாத்தகவுளே இவரென்றும் போற்றுவர். இதைக்குறித்தே பாண்டியன் கம்பனைக்குறித்துப் பாடியகவி “போற்றினும் போற்றுவர் பொருள்கொடாவிடம், தூற்றினும்தூற்றுவர் சொன்னசொற்களை, மாற்றினும்மாற்றுவர் வன்கணுளர்கள், கூற்றினும்பாவலர் கொடியராவரோ.” இப்போலிப் புலவர்களுக்கு அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல் ஆகிய நான்கும் தலையாய வறமாய் நாளொருமேனி பொழுதொரு வண்ணமாக வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றபடியால் “உண்ணச்சேரலும் உடுக்கஉடையுமின்றி” வறியவர்களாய் அலைகின்றனர். இவர்கள் படித்தபடிப்பு? உபயோகப்படவில்லையே. இவ்வாறு வாழ்ந்து நாளை அக்கினிக்கும் மண்ணுக்கும் இரையாகின்றனர். மறுமையில் இப்புலவர்கள் என்னகதிஅடைவார்களோ? அறிகிலேன். இங்கிலீஷ்வித்வான்கள் பொருமையற்று தங்களுக்குத் தெரியாதவைகளைப் பிறரிடத்திற் கேட்டுத்தெளிந்து ஒற்றுமையோடு சுகஜீவியாய்வாழ்ந்து பலநூதன புத்தகங்களையும் பதிப்பித்து விற்கின்றனர். நமது சுதேசபாஷா வித்துவான் களுக்குள் அநேக விவேகிகள் இருக்கின்றார்கள். அவரைப்பற்றி இங்கு குறை கூறினோமில்லை. இதில்சொன்ன குற்றங்களை யுடைய சிலருக்கு வருத்தம் தோன்றும். பலருடைய கேஷமங்களை விருத்திசெய்யவே எழுதினோமாதலின் அவ்வருத்தம் எங்களைச்சாராது என்பதற்கு ஐயமின்று. ஆகையால் இனியேனும் சுதேசபாஷா வித்வான்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடித் தங்கள்தங்கள் சந்தேகத்தை நீவர்த்தித்து ஒற்றுமையோடு சுகஜீவிகளாய் வாழ்ந்துவருவார்களாக.

வேளியூரார் சுடிதங்களையும், மணியாட்டர்களையும் மதராஸ் ரிப்பன்ரிடோல் சை. நமசிவாயசெட்டியார்பேருக்கே அனுப்புதல்வேண்டும்.

மா த ர் நீ தி.

விலை அனா ஆறு. இஃது இந்துஸ்தீர்கள் உபயோகத்திற்காக மா-ரா-ஸீ ஆரணி. சி. முருகேசமுதலியார் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. வாசிப்பதற்கு வெகு நேரத்தியாக இருக்கும். வேண்டுவோர் மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ் சொந்தக்காரர்களிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

வசன நூல்கள்.

முன்னோர்களும், தற்காலத்தவர்களும் அநேக கிரந்தங்களைப் பாக்களாகவே செய்துவிட்டன ராகையால் அநேகர் எளிதில் அறியச் சக்தியற்றவராயினர். மிக அருமையாய்ச் சொற்பகாலத்துக்கு முன்னே பலருக்கும் பயன்படும்படிச் சிற்சில கிரந்தங்களைச் சிற்சில வித்வசிரோன்மணிகள் வசனமாக எழுதினர். இன்னும் அநேகநூல்களை வசனமாக்கவேண்டியிருக்கின்றன. கிரந்தங்களைப் பதிப்பிக்கிறவர்கள் அதிகவிலைக்கு விற்கின்றார்கள். எளியோர்கள் தொகையாய்ப் பணம்கொடுத்துவாங்கிப் படிக்கச் சக்தியற்றவர்க ளாகிறார்கள். ஆகையால் நாங்கள் அநேகசெய்யுட்கிரந்தங்களை வசன நடையில் பல்பல வித்துவான்களைக் கொண்டு எழுதிப்பதிப்பித்து இதைப்போன்ற சொற்பவிலைக்குவற்று வருவோம். அதற்கு இப்புத்தகமே முதற்காரணம். அக்காலத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஐ- புத்தகங்களை வரிசைச்சுரமமாய் வாங்கிப்படித்து ஆநந்தமடைவீர்களென்று கோருகின்றனன்.

இந்துப்பெண்கள் கிறிஸ்தவராவார்களா?

சில இந்துப்பெண்கள் துறாசானிகள் போலக் கிறிஸ்தவ உபாத்தியாயர்களுக்குக் கைகொடுக்கின்றனர்? இது விபரீதமன்றா? இந்துப்பெண்களுக்குத் தங்கள் பிதா மாதாக்கள் இந்துமதத்தின் அருமையைப் போதிக் காமையே காரணமாக இருக்கின்றது. அன்றிச் சில பெண்கள் மேஜையின்மேல் உட்கார்ந்து சாப்பிடவும் கிறிஸ்தவர்கள் போல் ஆடையாபரணங்கள் அணியவும் புருடர்களோடு கைகோர்த்து உலாவவும் பழகுகின்றனர். இன்னும் சில நாளைக்குள் இப்பெண்கள் மிலேச்சமமாகிய கிறிஸ்துமதத்தை முற்றிலும் அதுசரிப்பார்கள் என்பதற்கு ஐயமின்று. பாதிரிமார்ஸ்கூலில் பெண்களை அனுப்புவதினால்லவா இவ்வளவு அநர்த்தம் வந்தது. இவ்விஷயத்தைப்பற்றிச் சமயம் வாய்க்குங்கால் தீட்டலாம்.

அறிவிப்பு.

விவேகசுந்தரம். க, உ, க, ச, ஒவ்வொன்றும் விலை பை மூன்று. கடன்பட்ட கந்தன்கதை. (புருஷுத்துவேஷ பூதக்கதை. in the Press) விலை பை ஆறு. 10-க்கு 1-ம், 25-க்கு 3-ம், 50-க்கு 7-ம், 100-க்கு 15-ம், 500-க்கு 100-ம் கமீஷன் கொடுக்கப்படும். சத்துருசகவாசம் நீத்தியசங்கடம், நன்மைநலந்தரும். ஆகிய ஒருபை புத்தகங்கள் 100 க்கு விலை அனா ஆறு. வெளியூரார் போஸ்டேஜுடன் முன்பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்,

சை. ர. நமசிவாயசெட்டி.

(Proprietor U. B. R. Series.)

மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ்,
316, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

சு ப ம ஸ் து.

No. 2.

நெ. உ.

விவேகசுந்தரம்.

“எப்போநுள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்போநுள்
மேயிப்போநுள் காண்ப தறிவு.”

‘மூயற்சி

திருவின
யாக்கும்’

“தாவறு முலகெலாந் தந்த நான்முகத்
தேவுதன் றுணைவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
நாவுதொ றிருந்திடு நலங்கொள் வாணிதன்
பூவடி முடியிசைப் புனைந்து போற்றுவாம்.”

VIVEKASUNDARUM.

A Tamil Pamphlet Publishd by S. R. Namasivaya Chetty,
Proprietor U. B. R. Series.
for the use of the Public.

(3rd Edition)

1887.

(மூன்றாம் பதிப்பு.)

Price 3 Pies.]

[விலை பைமூன்று.

உத்தமபோதரஞ்சுநி தொடர்ச்சி நெ. க.

இஃது ஜனேபகாரமாகப் பிரசுரம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

மு க வு ளா.

(மு ன் று ம் ப தி ப் பு.)

இது கடவுட்கிருபையால் உலகெங்கும் பரவி பெரும்புகழ்தேடிவந்தது. முன்னர் இரண்டுபதிப்புகளும் செல்வாய்விட்டன வாகையால் முன்றும்பதிப்பும் அச்சிடநேர்ந்தது. 4-நெம்பர்வளையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறது. 5-6-நெம்பர்களும் கூடியசீக்கிரம் வெளிவரும். இஃது ஸ்திரீகளுக்கும், புருடர்களுக்கும் மிக்க உபயோகமாயிருக்கும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

நெ. உ.

இதில் அடங்கிய விஷயங்கள்.

1. விவேகசந்தரத்தின் இலக்கணம்.
2. இல்லறதர்மம்.
3. இந்துக்கள் பலமில்லாமல் இருத்தற்குக் காரணமென்ன?
4. தாசிகளைக்கொண்டு நடத்துவிக்கும் கச்சேரி.
5. வியபிசாரம். (பரபுருஷனா இச்சித்தல்.)
6. (பரபுருஷனைநாடி அவமானமடைந்த) வச்சிராங்கியின்கதை.
7. பெண்கல்வி.
8. குலஸ்திரீகளின் கடமை.
9. பாலில்லாத குழந்தைகளைக் காப்பாற்றும் விதம்.
10. பால்கொடுக்கும் ஸ்திரீ இருக்கவேண்டிய பத்தியம்.
11. கற்பு.
12. பொய்யினால்வரும் கெடுதிகள்.
13. முகவுலா.
14. பழமொழிகள்.

SPECIAL NOTICE.

கல்விக்களஞ்சியம் நெ. 2.

புருஷத்துவேஷ பூதகிகதை PARTS I. & II.

பிரதி 1-க்கு பை ஆறு.

இஃது வாசிப்பதற்கு வெகு நேர்த்தியும், வேடிக்கையும், உற்சாகமும் உண்டாக்கத்தக்கதோர்புத்தகம்.

1-புத்தகமுதல் 10-புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அனு அரை.

10-க்கு 1-ம், 25-க்கு 3-ம், 50-க்கு 7-ம், 100-க்கு 15-ம், 500-க்கு 100-ம் அதிகம் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்,

சை. ர. நமசிவாயசெட்டி,

Proprietor U. B. R. Series.

மதராஸ் ரிப்ப்ஸ்பிரஸ்:—சென்னை.

விவேகசுந்தரம்.

விநாயகத்துதி.

நல்ல சொற்பொரு ணுரு நடாத்தவும்
எல்லை காணரும் பேரின்ப மெய்தவும்
வெல்லு மாண முகத்தினை மேவிவாழ்
வல்லபைக் குரியாணை வழத்துவாம்:

விவேகசுந்தரத்தின் இலக்கணம்.

‘விவேக சுந்தரம்’ என்னும் வடமொழிக் தொடர்மொழி
‘விவேக’ ‘சுந்தரம்’ என்னும் இரண்டு பதங்களாலாகி, விவேகத்தை
புடைய சுந்தரமென விரியும். ‘விவேக’ என்பது வெவ்வேறுகப் பிரித்
தறிதல் எனப்பொருள்படுகின்ற ‘விவிச்’ என்னும் தாதுவினின்றும் பிறந்
தது; சுந்தரம்’ என்பது நன்றாக மதிக்கத்தக்கதென்றும், உருக்கத்தக்க
தென்றும் பொருள்படுகின்ற ‘சுந்த’ ‘சுந்தி’ என்னும் தாதுக்களினின்றும்
பிறந்தது; பிறக்கவே, சுந்தரமென்பது அழகையுடைய பெண்ணுக்குப்
பண்பாகுபெயராய் நிற்கும்; நிற்கவே ‘இது தீமை இது நன்மை என்றும்,
இது பாபம் இது புண்ணியம் என்றும், இது பொய் இது மெய் என்றும்,
இது அரித்தியம் இது ரித்தியம் என்றும், இது சடப்பொருள் இது சித்
துப்பொருள் என்றும், இது அசத்து இது சத்து என்றும், இது தகாதது
இது தக்கது என்றும் அறியுமாற்றலுடையளாய், அறிந்தபடியே எவரும்
மதிக்கத்தக்கதாகவும், கசியத்தக்கதாகவும் போதித்து உருக்கும் ஆற்றலு
டையளாய், புறத்தும் அகத்தும் சுத்தமாயும் தூயதாயும் இருக்கும் அதிவி
சிஷ்ட இலாவண்ணியமுடைய ‘விவேகசுந்தரம்’ என்னும் பெண்ணை
வன், இத்தமிழ்மொழி வழங்கு நிலத்திலே வசிக்கின்ற வயசிற் சிறியோரும்
முதியோருமாகிய எல்லோருக்கும் இப்புஸ்தகவடிவமாக நின்று உண்மை
போதிக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டமையால், ‘விவேகசுந்தரம்’ என்
னும் பெயர் இப்புத்தகத்துக்கு அடையடுத்த இருமடியாகுபெயராய் நின்
றவாறு காண்க.

இல்லறதர்மம்.

கணவனும் நாயகியும் ஒன்றுபட்டுவாழ்தல்.

அநாதிமுத்த சித்துருவாயுள்ள அமலனாகிய விமலனால் இவ்வுலகின்
கண்படைத்துள்ள ஆன்மகோடிகள் பலவற்றுள்ளும் இகபரசாசனங்களைத்
தரவல்ல பகுத்தறிவும் ஞானமும் நிறைந்தபிறவி மானிடப்பிறவியே அந்
றி வேறன்று. இம்மானிடப்பிறவியில் பரஇன்பத்தை அடைதற்குப் பிரம
சாரியம், கிரகஸ்தம், வரனப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம் என நான்கு நிலைகள்
உண்டு. அந்நான்கு நிலைகளுள்ளும் துறந்தோர்க்கு உணவு முதலியனகொ
டுத்து, இறந்தோர்க்குத் திக்கடன் நீர்க்கடன்களைச்செய்து பலவித தர்மங்

களையும் இயற்றி விருந்தோம்புதல் செய்கிறவன் இல்லற தர்மத்தை அனுசரித்தவனாதலால், இல்லறநிலையானது சிறந்ததே! இதற்குப்பிரமாணம்:—

திருவள்ளுநாயனார் திருக்குறள்.

“துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வானென்பான்முனை.”

“இல்வாழ்வானென்பா னியல்புடைய
மூவர்க்கு நல்லாற்றினின்றதமுனை”

இவ்வளவு சிறப்புப்பெருந்திய இல்லறதருமத்தை நடத்தும் நாயகனுக்கு வேண்டிய துணைக்கருவிகள் யாவற்றுள்ளும் நற்குண நற்செய்கையுள்ளநாயகி பிரதானமானவள். நற்குண நற்செய்கைகள் நிறைந்துவிளங்கும் நாயகியின்றித்திக்குணம் நிறைந்த நாயகியைக்கொண்டு விளங்கும் நாயகனது இல்லறம் நல்லறமல்ல.

“பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையுண்டானால்
எத்தாலுங்கூடியிருக்கலாம்—சற்றேனும்
ஏறுமாறாக இருப்பாளேயாமாகில்
கூறாமற் சன்னியாசங்கொள்.”

நாயகன் பரிசுத்தமனத்தினனாகியும் தெய்வபக்திநிறைந்தவனாகியும் இருந்து இல்லறத்தை நடாத்தினும், அவனது நாயகியும் மனமொத்து நாயகியும் ஒருடலில் பொருந்தியதென்ன வாழ்க்கையுற்றாலன்றி, அவனது இல்லறதர்மம் பயனிலது.

ஆதலால் கிரகஸ்தாஸ்ரமத்தின்கண்ணின்று இல்லற தர்மத்தை வழுவாது நடத்தத் துணைக்கருவியாகிய மனைவியானவள் தூயமத்தினளாகியும், நற்குண நற்செய்கைகள் நிறைந்தவளாகியும் இருக்கவேண்டியது. ஓர்நாயகி இத்தகைய நற்குணங்களைப் பெறுதற்கு ஆதாரம் தெய்வபக்தியே அன்றி வேறில்லை. ஆதலின் குடும்பநாயகிகளிடத்துத் தெய்வபக்தி அவசியம் இருத்தல்வேண்டும்.

கடவுள் தனது பக்தர்கள்பொருட்டாய்த்தனது கருணையை வெளிப்படுத்த பற்பல சமயங்களில் செய்தருளிய அற்புதமான அவரது ஆட்களின் சரித்திரங்களையும் அவரை வழிப்பட்டுநிற்கும் சாதுக்களாகிய மகாத்மாக்கள் இவ்வுலகின்கண் நம்போலியர் பிழைத்தாயும்பொருட்டு இயற்றிய அற்புதங்களின் சரித்திரங்களையும் காதாறக்கேட்டு மனமாறச் சிந்தித்துக் கசிந்துருகினுலன்றித் தெய்வபக்தி உண்டாகமாட்டாது.

தலையிற் குறித்த இப்புத்தகத்தை ஆதரிப்போர் பெரும்பாலும் இந்துக்களாகவே இருத்தலால் அவர்களுக்குவேண்டிய மதவிஷயங்களைப்பின்வரும் தொடர்ச்சிகளில் எழுதுவோம்.

ஆகையால் சகோதரர்களை! யாம் மேற்சொன்னபடி அடுத்த புத்தகம் முதல் எழுதும் விஷயங்களிற் சிறிதுநேரம் கவனித்துப் பார்ப்பீர்களெனக் கோருகின்றோம்.

நமதுதேசத்தில்வாழும் இந்துக்கள்

பலமில்லாமல் இருத்தற்குக் காரணமென்ன?

இத்தேசத்தில் பெண்கள் ருதுவாவது ௧௦-௧௧-௧௨-வயதில். இவ்வயது இளமையே. ௧௩-௧௪-வயதில் உறுப்புகள் சரியாய் அமைந்து புருஷருடன் சேர்த்துக்க காலமாகும். நமது தேசத்தவரோ அம்மட்டும் காக்கவிடந்தராது ருதுவான ஒரு வருஷம் ௬-மாசம் ௬-மாசம் ஒருமாசம் ௧௫-நாள்

ஈ-நாளில் புருஷசையோகத்திற்கு இடந்தருகின்றனர். கருதரித்துவிடின் வயிறு மேடிட்டுப் பிள்ளையைத் தாங்கமாட்டாது, பிரசவகாலத்தில் மரணத்திற்குப் பெரும்பாலும் இடமாகிறது. இத்தேசத்து வெள்ளைக்காரர் கசு-கஅ-உ0-வயது வாராது லிவாகமே செய்வதில்லை. ஆதலால் அவர்கள் பிரசவத்திலிறந்தசெய்தி இதைப்போல் அடிபடுவதில்லை. பெண்கதிதா னிப்படி யிருக்கிறதெனில் பிள்ளைகதியு மிப்படியே. கசு-கசு-கஅ-வயசில் சோபனம் செய்துவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பெண்ணுக்கும் பிள்ளைக் கும் பிறக்கும் பிள்ளை நாய்க்குட்டி பூனைக்குட்டி போலிருக்குமன்றித் திட காத்திரமாயிருக்குமா? இத்தேசத்தார் தூர்ப்பலராயத் தினந்தோறும் போ வதற்கு இல்தோர் பெருத்த காரணமென்று ஊகித்துத் தக்கவயதில் ருது சாந்தி செய்யத் தேசாபிமானிகள் புறப்படவேண்டியது அத்தியாவசிகம். சிறுவயதில் விவாகஞ்செய்து சிறுவயதில் ருதுசாந்திசெய்வது மத சம்பந்த மென்று கவர்ன்மெண்டார் பிரவேசிக்கமாட்டார்கள்.

புருஷனுக்கு ௨0-௨௨-வயதிலும் பெண்களுக்கு கசு-கஅ-வயதிலும் விவாகம் செய்யப்பட்டுவந்தால் இத்தேசத்தார் சற்றேறக்குறைய அங்கிலே யரைப்போல் பலசாலிகளாயிருந்து அங்கிலேய மாதரைப்போல் ௨0-௩0-பிள்ளைகளையும் பெறுவார்கள். இத்தேசத்தார் எதிலும் புத்தியினராயிருப் பதோடு இதிலும்புத்தியினராயிருக்கின்றனர். தலை உடைத்துக்கொண் டாலும் தேட்பவரில்லை. சிலர் ருதுவாகச் சிறிது தாமதமானால் மருந்து கொடுத்து ருதுவாகச் செய்வதுமுண்டு. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களுக் கெல்லாம் சுதேச அரசர்க்கிருக்கும் அக்கரைபோல் அந்நியதேச அரசர்க் கிராது. இங்கிலாந்துமுதலிய தேசவாசிகள் சுதேசஸ்தரை அரசராகப் பெற்றமையால் எல்லாவிதத்திலும் சீர்திருத்தங்களைப் பெற்றிருக்கின்றார் கள். இத்தேசத்தவர் முற்றிலும் வேறுபட்ட அந்நியரை அரசனாகப் பெற் றமையால் எந்தவிதத்திலும் சீர்திருத்தம் பெறாமல் கெடுகிறார்கள். தப்பி அந்நிய அரசர் ஏதாவது சீர்திருத்தம் செய்யப் புறப்படின் அது நன்மை யாகவானாலுமாகிறது; அன்றித் தீமையாய் முடிந்தாலும் முடிகிறது; அவர் இத்தேச நடையுடை பாவனைகளை அறிந்திலராதலால் நன்மையும் தீமை யாகிறது. சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்யின் அது வழக்கத்துக்கும் மதத் துக்கும் விரோதமாகி ஜனங்களால் நிந்திக்கப்படுகின்றன. அதனால் எதை யும் செய்யாமல் எது என்னகேடுகெட்டாலும் நமக்கென்னெனச் சுமமா லிருக்கின்றனர். சுதேச அரசரானால் தக்க பண்டிதரைக்கொண்டு ஆரா ய்ச்சிசெய்து காலதேச வர்த்தமானங்களைபுணர்ந்து வழக்கமில்லாவிடி னும் சாஸ்திர அசம்மதமாயிடினும் துணிந்துசெய்து தேசம் முன்னுக்கு வரக் கருதுவர். இத்தேசத்தார் என்னபாதகஞ் செய்தனரோ! அந்நிய அரசரைப் பெறுதற்கு உடல், பொருள், ஆவி இம்மூன்றும் தமக்கு நிலைப்பது அரிதான பூர்வீக அரசுக்கு இது எத்தனையோபங்கு மேலானதால் உள்ள மட்டும் களிப்படைய வேண்டுவதாயிருக்கிறது.

எதுவும் காலத்துக்குத் தக்கபடி மாறிவரவேண்டும். அப்போது தான்தேசம் நல்ல ஸ்திதியிலிருக்கும். இத்தேசமோ அவ்வண்ணமில்லை. எந்தக்காலத்தில் எவர் எந்த ஏற்பாடு செய்தனரோ அதற்குச் சிறிதும் மாறுபடாமல் இப்போதும் வருகிறது. இதனாலேயே எல்லாத் தேசவாசி களுக்கும் இவர்கள் எந்த விதத்திலும் ஈனஸ்திதியை அடைந்து அவமான த்துடன் வாழ்கிறார்கள். ஆகையால் இக்காலத்துக்குத் தக்கபடி எதையும் மாற்றவேண்டும். சாஸ்திரமும் இடந்தரும். சாஸ்திரத்தின் முக்கிய அபிப்பிராயத்தைமாத்திரம் மாற்றாது மற்றவற்றை மாற்றலாம். அரசன்

பல இடங்களிலுள்ள விசேஷ பண்டிதரைத் தருவித்துத் தேச சேஷம் ததைப் பற்றியும் மதம் கெடாமையைப் பற்றியும் யோசித்து அப்போதப் போது தக்கபடியே நடத்தல்வேண்டும்.

கலியாணகாலங்களில்

தாசிகளைக்கொண்டு நடத்துவிக்கும் கச்சேரி.

ஐயா:—விவாக மகோற்சவ காலங்களில் பந்துமித்திரரைக்களிக்கச் செய்யும் பலவிதத்துள் வரிசையின்றிக் கண்டவரோடு கலந்து இந்திரியத் தையிழுத்துத் தூர்ப்பலத்தைத் தந்து பொருளைப்பறித்துத் தீரானோயை அளிக்கும் தாசி கச்சேரிக்குச் சமமானது யாதுமில்லையெனக்கருதிச் “சகிரில்லாக் கலியாணம் பதர்” என, எது எவ்வனமாயினும் அவசியம் கச்சேரி வைத்து விடுகின்றனர். மேற்படி கச்சேரியில் இராமபிரானிப்போன்று எகபத்தினி விரதம் பூண்டவராயினும் மயங்கி அந்நாட்டிய மாதருறவுதேடி அதனால் பற்பல தீங்குகளை அதுபவிப்பர். இஃது பிரத்தியட்சத்தினும் பிரத்தியட்சம்.

பிதாமார் தமது அருஞ்செல்வப் புத்திரர்க்கு ஆசையோடு கச்சேரி வைப்பது வாஸ்தவமே. ஆனால் தமது பிள்ளைக்கும் தேசத்துக்கும் சேஷம் மா? அன்றா? என்பதைச் சிறிது ஆலோசிப்பது அவர்கடமை. தாசியைக் கண்டறியாத தமது புத்திரர்க்குத் தாமே தாசியைத் தருவித்துக் காட்டின் பின்னர் அப்புத்திரர் அம்மாதர் நட்பைப்பெறுது ஒழிவரோ? இவ்வனமே மற்றவரும் பெற்றாரோ; மற்றவர் எவ்வனமாயினும் தமது புத்திரர் அவ்வனமாகித் தாம் கஷ்டப்பட்டுத் தேடிய அரும்பொன்னை அம்மாதர்க்கீந்து ஊனும் உடையுமிழந்து மாற்றோயைப்பெற்றுப் பரதேசியாவது சம்மத மாமா? ஆகாதே. இவ்வனமிருக்க ஏனே தாசிகச்சேரி வைக்கின்றனர். பிதா தாசியுறவினராயின் கச்சேரிவைக்கத்தானே வேண்டுமெனின், தாம் மேற்படி யுறவால்கெடின் புத்திரரும் அவ்வண்ணமாகக் கருதுபவரிராரே. தாம் புத்தியின்றிக் கெட்டுப்போயினும் புத்திரர் அவ்வனமாகச் சம்மதியா ரரணமையால், பிதாமார் கச்சேரி வைப்பதை நிறுத்திவிடுவது நன்று, நன்று; மிகவும்கூடு.

வியபிசாரம்.

பாபுருஷனா இச்சித்தலால் உண்டாதும் தீங்குகள்.

வியபிசாரம் என்பது தனதுபத்தாவை விட்டு அயலான விரும்பு கல். இம்மையில் மாதர்களுக்கு அவமானத்துடன் தீங்கைத்தருவதும், தங்கள் குடும்பத்திற்கு என்றும் நீங்காத அபகீர்த்தியைத் தருவதும் விப சாரத்தைவிட வேறு ஒன்றுமில்லை. தங்களுக்குக் கடவுள் கிருபையி னால் கிடைத்தபுருஷன் அழகிலாவது, செல்வத்திலாவது, குணத்திலா வது, கல்வியிலாவது குறைந்தவனானாலும், அவனை அசட்டைசெய் யாது “கல்லென்றாலும் கணவன் புல் என்றாலும் புருஷன்” என்னும் பழமொழிப்படி அவன்மேல் விசுவாசம்வைத்து இல்லறதருமத்தை நடத் தவேண்டும். இதைவிட்டுத் தன்புருஷன் கெட்டவனாயிருக்கிறானே என எண்ணி வேறே புருஷனை விரும்புவது சுத்த மூடத்தனம். உலகத்தார்கள் இவ்விபசாரியைத் துஷ்டையென்றும், விபசாரியென்றும் தூஷிப்பார்கள். இந்தத்தூஷணைகள் அப்பெண்ணுக்குச்சேருவதுமன்றிக் கொண்டவீட்டா ருக்கும், குலத்தாருக்கும் சேரும். இவ்வித உலக நிந்தனைவரப்போகிற

தேயென எண்ணி அவ்வீட்டார் அந்த விபசாரியை வீட்டினின்றும் துரத்திவிடுகிறார்கள். நீக்குவதினால்குற்றம் ஒன்றும்மில்லை. இவ்விபசாரிகள் வீட்டில் இருந்தால் கலகங்களும் உயிர்ச்சேதங்களும் நேரிடும். “நிறை மாண்பில் பெண்டிரை நீக்கலினிதே” என்றபடி அவர்களை அகத்தியம் நீக்கவேவேண்டும்.

அவ்விபசாரிகள் இவ்விதகொடுஞ் செய்கைகளினால் யாதேனும்லாபம் அடைவார்களோ என்று யோசிக்குங்கால் ஒன்றும் லாபம்பெருதவர்களாய் “வாய்த்தவிடும்போய் அடுப்புகெருப்புமிழந்தவன்” போல மனம் வருந்தி உண்ணச்சோற்றுக்கும் உடுக்கஉடைக்கும் வழியின்றி அலைகின்றனர். இவ்விபசாரிகளை பரபுருஷர்கள் காப்பாற்றுவார்களோ எனில் அது வழியில்லை. பரபுருஷர்களும், இவன் தன் சொந்தக்கணவனை மாயம்பண்ணி வந்துவிட்டவளாச்சே! நம்மையும் இவ்விதமாய் மோசம் செய்து ஒடிப் போவாளே எனக் கருதி “ஆசை அறுபதுநாள் மோகம் முப்பதுநாள்” என்றபடி யெளவனகாலத்தில் பிரீதியாயிருந்து மூப்பில் கை நழுவுவது கிறார்கள். வேறே புருஷனைத் தேடிக்கொள்வதற்கும் யெளவனம் போய் விட்டது. கடைசியில் பிச்சையெடுக்கத்தலைப்படுகிறான். தனது சொந்தப் புருஷனைத்துரோகஞ்செய்து பரபுருஷனை விரும்பிக்கெடும் ஸ்திரீகள் இம்மாதிரியான ஸ்திதிக்கு வந்தேவிகிறார்கள் என்பதற்குப் பலதிருஷ்டாந்தங்கள் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காண்கின்றோம். விபசாரிகளின் செய்கையானது முதலாவது அந்தஸ்திரீக்கும் இரண்டாவது கணவனுக்கும், மூன்றாவது அவனை விரும்பிய பரபுருஷனுக்கும் கேட்டைத்தரும். எப்படியெனில் ஓர் ஸ்திரியானவன் விபசாரியாய் விட்டான் என்பதைச் செவியுற்ற சொந்தக்கணவன் இனி உயிர்வாழ்வதினால் பெருத்த அவமானம் வரும் என்றேங்கித் தற்கொலைசெய்துகொள்கிறான். இன்னொருவன் தன் நாயகியை பிறன் விரும்பினானெனச் சமயம்பார்த்துப் பரபுருஷனைக்கொன்று விடுகிறான். மற்றொருவன் இவளால் அல்லவா நாம் இவ்வித அவமானம் அடைந்தோம் எனக்கருதி அவனைக்கொன்று விடுகிறான். கொலைசெய்க்காக இராஜாங்கத்தார் அவ்விருவகைக் கொலைபாதகர்களையும் தண்டித்து விடுகிறார்கள். ஆகையால் இவ்வித தீங்குகளுக்கும் காரணமாய் இருப்பவன் அவ்விபசாரியேயாம். இவ்விபசாரிகள் மறுமையில் கொடுநரகில் விழுவதுமன்றி ஏழ்பிறப்பின்கண்ணும் துன்பத்தை அநுபவிப்பார்கள்.

இவ்வித கொடுஞ்செய்கைகளினையுடைய சண்டாளிகளுக்காகவே இவ்வளவுதூரம் இங்குவிரிக்க நேர்ந்தது. ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் இதைவாசிப்பதன்றி எழுத்துவாசனையற்ற மாதர்களுக்கும் போதிப்பார்களெனக்கோருகின்றனம். இவ்விபசாரியின் முடிவு கீழ்வரும் வச்சிராங்கியின்குதையால் உணர்க.

தன்கணவனைவிட்டுப் பரபுருஷனைத்தேடி

அவமானமடைந்த

வச்சிராங்கியின்கதை.

மச்சராச்சியம் என்னும் ஓர் தேசத்தில் கச்சிநாதன் என்றொரு அரசன் இருந்தான். அவனுக்கு வச்சிராங்கி என்னும் அதிக ரூபலாவண்ணியமுள்ள மனைவியிருந்தான். அவள் கற்பு நீக்கமே சிறந்த அறமாக மதித்த ஓர் புண்ணியவதி. அவள் நெடுநாளாக அவ்ஓர் இராஜமானிகை காப்போனாகிய

முத்துநாய்க்கனிடம் விருப்பங்கொண்டிருந்து, ஓர்நாள் இரவுபதினைந்து நாழிகைக்குமேல் தனதுவீட்டிலிருந்த சொத்துக்களில் சிலவற்றைச் சுருட்டிக்கொண்டு மேற்படி கள்ளப்புருடனையும் இட்டுக்கொண்டு பிறதேசம் செல்வாளாயினான். போகும்வழியிலே ஓர் ஆறு எதிர் இருந்தது. அவ்வாற்றை நீந்திச் செல்லமுயன்று அம்முத்துநாய்க்கன் வச்சிராங்கியைப்பார்த்துப் பெண்ணே! இவ்வாற்றைத்தாண்ட வேண்டியிருப்பதிலே உன்னுடைய ஆபரணங்கள், வஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் கழற்றிக்கொடு; அக்கரையில் வைத்துவிட்டுவந்து உன்னை கூட்டிப்போகின்றேன் என்றுகூற, இவள் அவன்பேச்சைநம்பி ஆடையாபரணதிகள்யாவும் கழற்றிக் கொடுத்துவிட்டு அம்மணமாய் நின்றாள். அம்முத்துநாய்க்கனைவன் இச்சொத்துக்களையெல்லாம்சுருட்டிக்கொண்டுஆற்றைத்தாண்டிஒடிப்போய் விட்டான். இம்மாதா சிரோண்மணி சிறிதுநேரம் நின்று, போனகள்ளப்புருடன்மீண்டும் வராமையைப்பார்த்து இவ்விடம் இனிநிற்பதில் தகுதியன்று; மானபங்கம் வந்துவிட்டது. என்னசெய்வேன், தெய்வமே! பரப்புருஷனை விரும்பிவந்ததினாலல்லவா? இந்த அவமானம் நேரிட்டதென்று துக்கித்து அவ்வாற்றினிடுவில்போய் நின்றுகொண்டாள். அங்கே ஓர் தந்திரமுள்ள குள்ளநரியொன்று மாமிசத்துண்டைக் கவ்விஒடிவந்து அவ்வாற்றின்கண்ணே ஓடும் மீனைப்பார்த்து மாமிசத்தைவிட்டு ஆற்றில்குதித்து மீன்பிடிக்கப்போயிற்று. அப்போது கருடன்மாமிசத்தைக்கவ்வி ஒடினான். மீனும் தப்பி ஒடிவிட்டது. இந்தத்தந்திர நரி “வாய்த்தவிடம்போய் அடுப்புநெருப்புமிழந்தவன்” போல ஆகாயத்தைப்பார்த்து நின்றது. அப்போது ஆற்றில்நிற்கும் வச்சிராங்கியானவள் கேட்கின்றாள்.

“சம்புவே! யென்னபுத்தி! சலந்தனின்மீனைநம்பி வம்புறுவடத்தைப்போட்டு வானத்தைப்பார்ப்பதேனே.”

அதாவது, ஓ! தந்திரமுள்ள குள்ளநரியே! சலத்தின்கண்ணே வசிக்கின்ற ஓர் அற்பமீனைநம்பி மிகவும் இனிப்புபொருந்திய மாமிசத்துண்டையிழந்து மானம் பார்க்கிறாயே! இது என்னபுத்தி? என்றான். அதற்கு நரி சொன்னதாவது.—

“அம்புவிமாதே! கேளாய்! அரசனையகலவிட்டு வம்பனைக்கைபிடித்த வாறுபோலாயிற்றன்றே!”

அதாவது, மச்சதேசத்து அரசியே! நீ சொல்வதுசரியே, நான் சொல்வதைச் சிறிது செவிகொடுத்துக் கேட்பாயாக. அழகும் கல்வியும் நிறைந்த மச்சதேசத்தை அரசாட்சிசெய்யும் உனது பத்தாவைவிட்டு ஓர் துன்மார்க்கனைச் சேரக்கருதி அவனைத் துணைப்பற்றிவந்து மானபங்கம் அடைந்து ஆற்றின்கண்ணிற்கிராயே! அந்தக்கதி யானும் அடைந்தேன் என்றதாம். அதுகேட்டு அவன் திடுக்குற்று, ஆ! ஆ! ஓர் அற்பநரியினிடம் நாம் அவமானச்சொல் கேட்கவேண்டிய தாயிற்றே என உயிர் இழந்தான்.

ஆகையால் பரப்புருஷை விரும்பும் ஸ்திரீகாள்? இனி இவ்வாறு துன்பத்தைத் தரத்தகும் வியபிசாரம் செய்யாதீர்கள். செய்தால் வச்சிராங்கி அடைந்ததுன்பத்தை நீங்களும் அடைவீர்கள். சாக்கிரதை! சாக்கிரதை! “கற்பெனப்படுவது மாதர்க்குச் சிறந்த அணிகலம்” எனமதியுங்கள். இவ்விதையத்தைச்சுட்டியே. “கல்விக்களஞ்சியத்தின்” ஓர்நெம்பரில் வெருவேடிக்கை கதையொன்று சீக்கிரம் வெளிவரும்.

பெண்கல்வி.

(PART II.)

கல்வி என்பது அறிவு. அறிவையுடையவர் தான் ஞானத்தையுடையவராவார். ஞானம் இல்லாதவர் மானத்தைக் காத்துக்கொள்ளார் என்பது ஞானிகள் துணிவு. ஆகையால், புருஷர்களும், பெண்களும் கல்விகற்பதே உலகோர்கொள்கை. ஆனால் உலகத்திலிருந்தும் இல்லாதவர் போல் தமதுசாதுரியத்தினால் பெண்கள் கல்விகற்கக்கூடாதெனச் சிலர் கூறுவர். அவர்கள்எண்ணம்பண்ணையாயினும்,சிறிதுயோசிப்போம். அறிவென்பது எல்லோர்க்கும் பொதுப்பட்டதாகும்போது புருஷர்கள் கற்கப்பெண்களமுவானேன்? புருஷர்களுக்கு அறிவுவேண்டியபொழுது பெண்களுக்கேன் அறிவுவேண்டியதில்லை. புருஷனுக்குச்செய்யும் அடிமைத்தனமும் செய்யும்வகை இன்னதென்று அறிந்துகொள்வதும் அறிவால்தானே. அப்படியிருக்க, அறிவை யுண்டாக்குகிறகல்வியை என்கற்கக்கூடாது? கல்வியின்றி அறிவு உண்டாகாதல்லவா! புருஷனுக்குச்செய்யும் அடிமைத்தனமும் பெண்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய பலவற்றினுள்ளும் ஒன்றே. இந்த ஒருநியாயத்தைக்கொண்டு பெண்களை மூடராக்கிக் கொள்வது பெரும் பேதைமையுடைய புருஷர் தன்மை. இதுநிற்க; மாமியென்பவர் மருமகளாயிருந்த காலத்துப் பட்டுவந்த அவஸ்தையை மறந்து மருமகனைக் கொடுமையாகவும், மகளைச் செழுமையாகவும் நடத்துதலை நீக்குதற்கும், மருமகள் மாமியின் குணனுபவமறிந்து மாமிக்கு உற்சாகமுண்டாகும்படி நடந்துகொள்ளுதற்கும் வேண்டிய நீதிகள் கல்வியல்லாமலுண்டாகாதே. பெண்ணானவர் புருஷனுடைய நேர்மையறிந்து போஜன கலவிகாலங்களில் சைத்யோபசாரஞ்செய்து யாதொரு தடங்கலின்றிப் புருஷனுக்குத் தன்னுடைய உடம்பைச் சிறிதுகாலங் கொடுத்துத் தக்கபடி தேகத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதும் கல்வியே. புருஷன் வேசிகாந்த ஞகாதபடி தேகத்தைப் பரிசுத்தமாகவும், புருஷனிச்சைக்குத் தக்கபடி வேசிக்கு மேலாக நடத்தும்; புருஷனுக்கு வேண்டிய புத்திகூறும் சுயகாரியதுரந்தரியாயும் நடப்பதும் கல்வித்திறமையே. புருஷன் உணவிற்குத்தக்க உணவுகளைப் பாகமாகச்செய்து படைப்பதும் பாகசாஸ்திரக் கல்வியே. பெண்ணானவர் தன்னுடைய நடத்தையினால் பரபுருஷன் நம்மை யிச்சிப்பான் என்றெண்ணி இன்னின்னவிதமாக நடந்து கொள்ள வேண்டியதென்று தெரிந்துகொள்ளுவதும் கல்வியாலேயே. புருஷன் ஆனந்தமுற இன்னிசைப்பாக்கள் கற்று தன்னந்தனியிடத்தில் இன்புறச் செய்வதும் கல்வியினழகே. புருஷன் வறுமையை மிகவுநோக்கி ஆபரணதிகளுக்காகத் துன்பப்படுத்தாது வாழ்வதும் கல்வியின்குணமே. தனது குழந்தைகள் பருவத்தின் நேர்மை பாராட்டிச் சீராட்டி, தக்ககாலத்தில் பக்குவசிகிச்சைசெய்து வளர்ப்பதும் கல்வியின் மணமே. புருஷனுடைய மனதுக்கு ஒத்துத்தக்க தேவதையை உபாசித்து ஞானங் கொள்வதும், புருஷன் புத்தியின்றிச் செல்லும் கண்டவழிகளையுஞ் சீர்ப்படுத்தித்தம் வசப்படுத்தி நடத்துவதும் கல்வியாலாகிய அறிவிற்பயனே. பூர்வீக ரிஷிபத்தினிகளும், இராஜஸ்திரீகள் முதலியவர்களும் கல்விகற்றே தந்தம் புருஷர்களுக்கு வந்தனை வழிபாடு செய்துவந்தார்கள். இன்னும் இப்பெண்கல்வியைப்பற்றி மறுமுறைகூறுவாம்.

குலவந்திரீகளின் கடமை.

தனுபுஷணி சேயந் உபந்நயாசம்.

சகோதரர்களே! நான்இங்கு உபந்நியாசிக்கும் விஷயத்தில் குற்றங்களை விடுத்துக் குணங்களைமாத்திரம் கைக்கொண்டருளுவீராக.

இவ்வுலகில் வசிக்கும் சிவராசிகளுக்குள்ளே மனிதர் உயர்ந்தவர். மனிதப்பிறப்பிலே ஆடவர் உயர்ந்தவர். அவரால் விரும்பப்படும் பொருள்களிலே மாதர் உயர்ந்தவராம். மாதரும் ஆடவரும் வித்தும் மாமும் போன்றிருக்கின்றனர். ஆடவர் அனுபவிக்கும் சிற்றின்பங்களிலே, மகளிரிடத்து அனுபவிக்கும்இன்பமே சிறந்ததாக மதிக்கப் படுகின்றது. அவ்வின்பத்தையுடைய மகளிராயே உலகமெல்லாம் பின்பற்றுகின்றது. புலவர்கள் காமத்தை வியந்து கூறிய நூல்களிலே மாதர்களைக் கேசாதிபாத வருணிப்பார் புகழ்ந்துள்ளது வரம்பு கடந்ததா யிருக்கின்றது.

மகளிரிடத்து விளையும் இன்பதுகர்ச்சியைச் சிலாகித்துக் கூறாதநூல்கள் எங்கேனு முண்டோ?

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரும் காமத்துப்பாலிலே,

“கண்டுகேட்டுண்டியிர்த் துற்றறியுமைம்புலனு

மொண்டொடி கண்ணையுள்”—என்றும்,

“யாமலீழ்வார்மென்றோட் டியிலினினிதுகொல்

தாமரைக்கண்ணு னுலகு”—என்றும்,

புகழ்ந்து, மாதர்களின் பெருமையை யெடுத்துக்கூறியது ஜெகப்பிரசித்தமே யன்றோ?

மேற்போந்த திருக்குறளின்படி, மெய்வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் ஐம்பொறிகளாலும் அனுபவிக்கப்படும் ஐவகைப்பணர்ச்சி இன்பமும் நம்மிடத்து உள்ளமையானன்றோ நம்மை ஆடவர் நேசிக்கின்றார்கள். நம்மை எவ்வகையாலும் தன்பமடையாது பாதுகாக்குந் தொழிலை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆடவர் காமியத்தை முன்னிட்டிச் செய்யுந் தவங்களும், தானங்களும் இவ்வாழ்க்கையின் மேம்பாட்டையும், வனிதாதிபோகங்களையும் விரும்பிச் செய்வனவன்றோ?

மகளிராயின்றிப் பிரபஞ்சமேது? மகளிராயின்றி இல்லறமேது? மகளிர் இல்லையாயின் சிற்றின்பம், அல்லது பேரின்பம் என்பதும் இல்லையாம்.

பேரின்பம் பெரும்பெருஞ் சீரும்பெற்றது சிற்றின்பத்தினாலன்றோ? இவ்வண்ணமே உலகுக்குப் பெருமையை அளிக்கும் மகளிரது மேன்மையையும் வல்லமைகளையும் எடுத்துப்பேச எவர் வல்லவர்? மாதர்கள் முறையிலே ஆடவர்க்குப் புத்திரிகளாகவும், மனைவியராகவும், தாயராகவும் இருக்கின்றார்கள். அம்மூன்று முறைகளும் மூன்று நிலைகளாம்.

மாதர்கள் முதனிலையிலே பேதை பெதும்பை யென்னும் பருவங்களைக் கடக்கும்ளவுங் கன்னியர்களாய்ப் பாவிக்கப்பட்டுத் தந்தை முதலியோரது பாதுகாப்பிலே யிருக்கின்றார்கள். இப்பருவத்திலே மகளிர்க்கு யாதாமொரு கடப்பாடுமில்லை. மடந்தை முதல் பேரிளம் பெண்ணீராகவுள்ள பருவங்களிலே மனைவியர் தாயர் என்னும் இரண்டு நிலைகள் கழிகின்றன. இந்நிலைகளிலே மகளிர்க்குரிய கடமைகள் பல. இம்மூன்றுநிலைகளிலுள்ள ஏழுபருவங்களும் ஏழுபடிகளாம். முதலிரண்டு பருவங்கள் மகளிர் கல்லியிலும், கைத்தொழில்களிலும் தேர்ச்சியடைதற் குரியனவாய்ச் சிறந்து நிற்கும்; அவை பயனற்றவையாய்க் கழியுமேல், நன்மனைவியராகவும் நற்றாயராகவும் மகளிர் சிறப்பதில்லை. நன்மனைவியரும் நற்றாயரும்

இல்லராக மாதர்கள் மூடராவாரொனின், ஆடவரிலைமைசிறப்பதெங்ஙனம்? ஆதலால், அறிவிற் சிறந்த தாய்மார்களே! புதல்வியர்க்கு இளமையிலே கல்விகற்பிக்கவேண்டும். நீதி நூல்களைக் கற்பித்து, அவற்றில் விதித்த சற்கருமங்களைப் புத்தியிற் பதியும்படி இவை இவையென விளக்கிக்காட்டுதல்வேண்டும். கைத்தொழில்கள் பலவுள. தையல், பின்னல், பூத்தொடுத்த மால்கட்டல், சித்திரந்தீட்டுதல், எழுதுதல் முதலிய பலவற்றிலும் பெண்களைப் பயிற்றுதல்நன்று. பாகசாஸ்திரமும், வைத்தியசாஸ்திரமும், கற்பிப்பதினாலே மகளிர் அடிசிறொழிவிலே வல்லவராய், அறுசுவையுணவைச் சமைத்துக் கணவன் முதலியோர்க்கு ஊட்டி, மகிழ்விக்கவும், பதார்த்தங்களின் குணங்களையும், தேகலக்ஷணங்களையும் அறிந்து நோய்கள் அடையாவண்ணம் ஓடிகளால்லிலக்கி இரகஷிக்கவும் கூடும். இளமையிலே பெண்களைத் தாய்தந்தையர் கல்வியாலும், நீதி போதனைகளாலும், அறிவை வளர்த்தல் வேண்டும்.

“கன்யாபியேவம்பாலநீயா, சிக்ஷணீயாதியதந்த,

தேயாவராயவிதுஷே, தநரத்நஸமந்விதா”

(ப-ரை) கன்யாஅபி - கன்னிகையும், ஏவம் - இப்படி, பாலநீயா - போஷிக்கப்படவேண்டியவள், அதியதந்த - மிகமுயற்சியுடனே, சிக்ஷணீயா - கல்விகற்பிக்கப்படவேண்டியவள், தநரத்நஸமந்விதா - திரவியத்துடனும் இரத்தினங்களுடனும் கூடினவராக, விதுஷே - கல்விகற்ற, வராய - கண்ணனுக்கு, தேயா - கொடுக்கப்படவேண்டியது.

என்னும் வேதக்கருத்துக்கு மாறாக, நாம் பெண்களைக் கல்விகற்பிப்பதின்றி, மூடர்களாக்குதல் அதருமமாம். மறுதடவை மற்றவை வரும்.

பாலில்லாத குழந்தைகளைக் காப்பாற்றும் விதம்.

தாய்க்குப் பாலில்லாததாலும், பால்கொடுக்கத் தாதியை ஏற்படுத்திக்கொள்ளச் சக்தியில்லாததினாலும், குழந்தைகளுக்குப் புகட்டும்பால் கொடுத்து வளர்க்கவேண்டியவரும். ஆனால் நிர்வாகமில்லாத ஏழைஜனங்கள் புகட்டும்பால் வாங்கக்கூட அசக்தியுள்ளவர்களாய் இருக்கிறபடியால் நாவலிதமான நொய், மாவு கஞ்சிகாய்ச்சிப் புகட்டுவார்கள். காரணப்போர், அரொருட், புழுங்கலரிசி கஞ்சி, கேழ்வரகுக்கஞ்சி முதலானவைகளைப் புகட்டுவார்கள். குழந்தைகளுக்கு மேற்சொன்னவை யெல்லாம் ஜீரணிக்கிற வஸ்துக்களல்ல. ஆதலால் இவற்றினால் அசீரணம், மாந்தம் முதலான துன்பங்கள் உண்டாகி அதனால் அநேக குழந்தைகள் இளைத்துப்போம். ஆகையால் சிறுகுழந்தைகளுக்குப் பால்தவிர மற்ற ஆகாரங்கள் கொடுக்கக்கூடாது. அப்படிக்கொடுத்தால் அநேககுழந்தைகள் வியாதியினால் இறந்துபோம். தாய்ப்பால் தாதிப்பால் இல்லாத குழந்தைகளுக்குப் பசுவின் பால் புகட்டலாம். ஆனால் பசுவின்பால் முலைப்பாலுக்குச் சரியாயிருக்கும்படிக் கொண்டுவரவேண்டியது.

பால்கொடுக்கும் ஸ்திரீ இருக்கவேண்டிய பத்தியம்.

பால்கொடுக்கும் ஸ்திரீகள் ஆரோக்கிய பதார்த்தங்களை நன்றாய்ப்புகிக்கவேண்டியது. அதிக காரவஸ்துக்களையும், சாராயமுதலியலாகிரிவஸ்துக்களையும், நீக்கவேண்டியது. பால்கொடுக்கும் ஸ்திரீகளில் சிலர் எருமை தின்பதுபோல் திண்டிகளை அதிகமாய்த் தின்பர். இவ்வாறு அதிகமாய்த் தின்பதால் பால்கெட்டுப்போய்க் குழந்தைக்கு பேதி, மாந்தம் முதலான வியாதிகள் உண்டாகும். முறிந்துபோனவஸ்துக்கள், கெட்டுப்போனமீன்

கள், மொச்சைக்கொட்டை முதலான வாயுபதார்த்தங்களைத் தின்னக்கூடாது. பால்கொடுக்கும் ஸ்திரீகள் நல்லகாற்றிலும், பரிசுத்தமான இடங்களிலும்வசிப்பதால் குழந்தைக்கு ஆரோக்கியமுண்டாகும். இவ்வாறு மேற்சொன்னபிரகாரம் நடந்துகொண்டால் பால்கொடுக்கும் தாதிகளினால் உண்டாகும் அநேக சங்கடங்களெல்லாம் தொலைந்துபோம். ஆனால் குழந்தைக்கு அசிரணம் பேதி, மந்தம், இவைகளுண்டாய் இளைத்துப்போய்க்கொண்டிருந்தால் தாதியின்பால் குழந்தைக்குச் சரிப்படவில்லையென்று எண்ணவேண்டியது. அன்றிப் பால்கொடுக்கும் கிரமம் தப்பியாவது இருக்குமென்று எண்ணவேண்டியதாயிருக்கும். இம்மாதிரியாய் அசிரணம், உண்டாய் தினந்தோறும் குழந்தை இளைத்துப்போனால் தாதியை மாற்றிப் பால்கொடுக்க வேறேதாதியை அமர்த்தவேண்டியது. தாதியையேற்படுத்தச் சக்தியில்லாமற்போனால் பால் புகட்டிக் குழந்தையை வளர்க்கவேண்டியது.

—

கற்பு. கோழுநற்றேழுதேழுவான்
பெய்யெனப் பெய்யுமழை.”

“கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை” ஸ்திரீகளுக்குக் கற்பாவது விவாகம் செய்யுமுன் பிதாவினாலும், விவாகத்தின்பின் கணவனாலும் விதித்தவிதிப்படி ஒழுகலேயாம். மாதர்கள் இளமையில் பிதாவினாலும், யௌவனத்தில் கணவனாலும், மூப்பிலே புத்திரனாலும் காக்கப்படல்வேண்டும். கணவன் புத்திரன் இல்லாத பெண்ணைக்கணவன் பகைத்தாரோ காதல்வேண்டும். அவர்கள் இல்லாதபோது தாய்தந்தையர்கள் காக்கவேண்டும். கணவன், தந்தை, பிள்ளைகள் இவர்களிடம் இருக்கவிரும்பாது தனித்திருக்க இச்சிக்கும்பெண் பிறந்தவீட்டாருக்கும் புகுந்தவீட்டாருக்கும் இகழ்ச்சியை உண்டாக்கிவிடுவாள். பெண்ணுக்குச் சிறு பிராயத்திலேயே கடவுளினது குணங்களையும், அவரை வழிபடுதலுக்கு ஏற்றவழிகளையும், புண்ணியபாவம் சுவர்க்கநரகங்களையும், கற்பிப்பதுமன்றி கணவனுக்குத் தொண்டுசெய்யும் வீதியையும் கற்பித்தல்வேண்டும். வீட்டுவேலையிலும் பழக்கவேண்டும். “குலமகட்கழகு தன்கொழுநனைப்பேணுதல்” என்றபடி தருமங்கள் பலவினும், பதிவிரதாதருமமே சிறந்தது.

செய்யவேண்டிய தொழில்கள்:—சூரியன் உதிப்பதற்குமுன் எழுந்து கடவுளைத் தியானித்து வீட்டுவேலைகளைமுடித்து, மாமிமாமன்மார்களை வந்தித்து, தேவபூசைசெய்து கணவனினது பணிவிடைகளைச் செயல்வேண்டும். இவ்வாறுசெய்தல் அப்பெண்ணுக்குச் செல்வத்தையும், மங்கலத்தையும்கொடுக்கும்.

தினந்தோறும் தன்னாயகன் உண்டபின் தான் உண்ணுதலும், அவன் சயனித்தபின் தான் சயனித்தலும், அவன் நித்திராவிட்டு எழுந்திருப்பதற்குமுன் தான் எழுந்திருத்தலும் ஆகிய இவைகள் பதிவிரதைக்கு உரிய தொழில்களாம். அன்றி வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்தல், அவன் கட்டளைப்படி நடத்தல், இன்சொல்கூறல் ஆகியவையும் அவன் செய்கைகளாம்.

பதிவிரதை தன் வீட்டுக்குவரும், துறவிமுதலிய பெரியோருக்கு உணவுமுதலிய கொடுத்துச் சோடசோபசாரங்கள் செய்தல்வேண்டும். முடவர், வியாதிஸ்தர், விருத்தர் முதலியவர்களுக்கு முகமலர்ச்சியோடு அன்னமிட்டு இனியசொற்களைக்கூறி வழிபடவேண்டும். யாரிடத்தும் உரத்தசத்தத்தோடு பேசலாகாது. கணவனினது ஆயுள்பெருக மஞ்சள் அணிதல்வேண்டும். கணவன் பெயரைச் சொல்லல் ஆகாது. அவன்

உண்டு மிகுந்ததை அமிர்தமாக உண்ணல்வேண்டும். அவன்குறிப்பறிந்து வேலைகளைச் செய்தல்வேண்டும். கணவன்வீட்டுக்குவரும்போது இன்சொல்லோடு எதிர்கொண்டு கைகால்கழுவுச்சலங்கொடுத்து உபசரிக்கவேண்டும்.

“தாற்றும்பெண்டிர் கூற்றெனத்தகும்” என்றபடி மனைவியானவள் கணவன் குற்றங்களைச் சொற்பனத்திலும் சொல்லல் ஆகாது. அவள், பிதாமாதாக்கள்முதலிய சுற்றத்தாரிலும் பார்க்க அதிகபகைமுடையவளாய் இருத்தல்வேண்டும். அன்றாடம் கூலிவேலைசெய்து ஜீவிப்பவளாயினும் தனது மங்கலியத்தைமாத்திரம் இமைப்பொழுதாயினும் மறந்திருக்கப்படாது.

கணவனும் மனைவியும், ஒருமைப்பட்டிவாழ்ந்தால் குலமுழுதும் மகிழ்ச்சிபெறும். அதனால் அறம், பொருள் இன்பமாகிய மூன்றையும் அடையலாம். கணவன் வீட்டில் இருக்கும்போதுமாத்திரம் ஆடையாபரணம் புஷ்பம் முதலிய முடித்தல் வேண்டும். பிரிந்திருக்குங்காலத்து முடித்தல் கூடாது.

மனைவி கற்பினின்றும் சிறிது நீங்கினால் அக்குலம் முற்றிலும் கெடும். அவள் இரவினும் பகலினும் அண்டையயல் பேசாவண்ணம் மாமிமுதலானவர்கள் காத்தல்வேண்டும். அன்றி அவளும் தன்னைத்தானே காக்கவேண்டும். அதுவே அவளுக்குச் சிறந்தகாவலாம். இதன்குறைவு மறுதடவையில் விரித்து எழுதப்படும்.

பொய்யினால் வரும்கெடுதிகள்.

பொய்யென்பது உள்ளதை இல்லதாகவும், இல்லதை உள்ளதாகவும் கூறுவது. இதுமிக இழிவையுடைத்து. ஒருபொய்யைக்கூறி அதை ஸ்தாபிக்கவேண்டிபவர்கள் பல பொய்களைக்கூறியே ஸ்தாபிக்கவேண்டும். பொய்சொல்பவர்கள் களவு, காமம், பிறர்மனைவிழைவுமுதலிய தீமைகளைச்செய்வதற்குப் பயப்படமாட்டார்கள். பொய்பேசுகிறவர்கள் ஓர்கால் மெய்பேசினும் பிறர் அதனை நம்பார்கள். அதற்கு ஓர் திருஷ்டாந்தம் பின்வருவதனாலுணர்க. “ஓர் இடையன் மாடுகளைமேய்த்து மாட்டுப்பட்டியினிடமாகச் செல்வது சாதாரணவழக்கம். இவன் அங்குபோய்ச் சிலநேரம் பொறுத்து “புலிவந்துவிட்டது புலிவந்துவிட்டது, ஆடுகளையெல்லாம் கொல்கிறது” என்று உரத்த சப்தத்தோடு கூவுவான். அவ்வூரிலுள்ளார் யாவரும் தங்கள்தங்கள் மாடுகளைக்காப்பாற்றும் நிமித்தம் ஒடிவர அவர்களைப்பார்த்துச் சிரிப்பான். இவ்வாறு பலதடவைகளில் ஏமாற்றிவர ஓர்தினம் நிசமாகமே ஓர்புலிவந்து மாடுகளைப் பகிழ்க்க, இப்பையன் அன்றும் “புலிவந்துவிட்டது புலிவந்துவிட்டது” எனக்கூவியும் எவரும் பொய்யென எண்ணி வாராதிருக்கப் புலி மாடுகளையுண்டு, அவனையுங்கொன்று தின்றது. இக்கேடு எதினால்வந்தது? பொய்யினால்ல்லவா! ஆதலினால் வினையாட்டுக்காகிலும் பொய் சொல்லப்படாது. பொய் சொல்லலாகிய பாவம் ஒன்றை ஒழிப்பின் அதுவே வழியாக மற்றைப்பாவங்களெல்லாம் ஒழிந்து விடுமென்பது திண்ணம்.

பிறரால் பெருஞ்சுட்டுவேண்டுபவனும் தான் எடுத்தகாரியங்கள் யாவும் இனிது முடியவேண்டுபவனும் மெய்யே பேசினால் அக்காரியம் சித்தியாகும் என்பதற்கு ஐயமில்லை. பொய்சொல்பவனுக்கு எக்காலத்தும் மகிழ்ச்சிதோன்றாது. மெய்பேசுகிறவனுக்கோவெனில் கேடுவரும்சமயத்தும் மகிழ்ச்சி உண்டாகும். நாம் பொய்பேசினால் அது யாருக்குத்தெரியும் என்று பொய்சொல்லப்படாது. அவனுடைய மனமே பாவத்துக்குக் குச்சாகியாய் நின்று அவனைச்சும். இதற்குத் திருவள்ளுவதேவரும்,

“தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்

றன்னெஞ்சே தன்னைச்சும்.” என்று கூறியிருக்கின்றார்.

மெய்சொல்பவர்கள் தானந், தவம் முதலியவை செய்பவர்களிலும் மேன்மையுடையவராவர். இப்பிறப்பின்கண்ணே பொய்பேசுகின்றவர்கள் மறு ஏழுபிறப்புகளினும் துன்பங்களை யடைவர். இப்பிறவியில் மெய்ம்மையே பேசுபவர்கள் வேறு அறங்களைச் செய்யவேண்டிவதில்லை. இப்பொய்யாமையினால் வரும் அறங்கள் பல உள.

“எல்லாவிளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்

பொய்யாவிளக்கே விளக்கு.

எனத்திருவள்ளுவரும் கூறியுள்ளார். அதாவது; உலகத்தின் புறத்திருளை நீக்குகின்றமரணிடர்களது விளக்குகள் விளக்காகமாட்டா. கல்வி கேள்விகளானிறைந்த பெரியோர்களுக்கு மனத்தினது அஞ்ஞானத்தை நீக்குகின்ற பொய்யாமைமையே மேலான விளக்காம்.

இவ்வாறு பெரியோர்கள் எல்லோரும் கூறியிருப்பதைக் கவனிக்காது பொய்பேசிக் காலங்கழித்தல் நன்றன்று. அரிச்சந்திரனும் இறக்கும்பரியந்தம் பொய்பேசாது விதிவழியால் வந்ததுன்பங்கள் எல்லாவற்றையும் அனுபவிக்கவில்லையா? இம்மகானாகிய அரிச்சந்திரனது வாய்மையைமெய்ச்சித் தேவர்கள் சிலர் இவருடைய செய்கையைக்காண ஆகாயத்தில் மறைந்திருக்கும் சமயத்து விஸ்வாமித்திரர் “அரிச்சந்திரனே! ஏன் இப்படிவீணே வருத்தப்படுகிறாய். முன்னேநான்கொடுத்த நாட்டைக் கொடுக்கவில்லையென ஒர்பொய்சொல். உன்நாடுகரங்களெல்லாம் இப்போதே தந்துவிடுகிறேன்” என்றுசொல்ல, வாய்மையையே பொருளாகக்கொண்ட அவ்வரிச்சந்திரன் கீழ்வருமாறு சொல்வானாயின். “ஐயோ! என்னமூடவார்த்தைகள் சொன்னீர். அடக்குவதற்கு அரிதாகிய மனத்தைச் சுத்தஞ்செய்வது அவ்வாய்மையே ஒழிய வேறில்லை. தாமரைமலரைப் பரிசுத்தஞ்செய்வது அதுபிறக்கிறநீயோயன்றி வேறல்ல. பறையனும் வேண்டாத இந்த அற்பமான, உதிரம், சீழ், புலால்முதலியநிறைந்த இத்தேகத்தை நிலையென்று மயங்கி, உயிரினும் அதிகசிறந்த வாய்மையையா இழக்கச்சொல்கிறீர். எங்கள் தேசம், பிள்ளை, செல்வம், முதலியவற்றை எல்லாம் இழந்தோம். இனி எங்களுக்குக்கிடைக்கும் மோகஷத்தை இழந்தாலும் வாய்மையை இழக்கோம்” என்கூற, விஸ்வாமித்திரர் அவமானமடைந்துபோயினர் என்று அரிச்சந்திரபுராணத்துட் கூறியில்லையா. “மூர்த்தோர்சொல் வார்த்தையமிர்தம்” எனப்பெரியோர்கள் செய்தநூலைக்கற்றும் அதுவழியே நடத்தல் இல்லையே. பொய்ச்சாஷி சொன்னவரும், பொய்வழக்குப் பேசினவரும், நடுவுநிலைமையில்லாத தீர்ப்புசொன்னவரும், ஏழுபிறப்பில் சம்பாதித்த புண்ணியங்கள் எல்லாம்கெடுத்து பிரமவதை, சிசுவதை, தந்தைவதை ஆகிய இவைகளைச் செய்கிறவர்களாகிறார்கள். கொடுமையான ரௌரஹாதி நரகங்கள் சித்திக்கும். பொய்பேசுவர்கள் மறுமையில் ஊர்ப்பன்றி, கழுதை, நாய், நீர்க்காக்கை, புழு என்னும், பிறப்புகளில் பிறந்து, பிறகு மனிதப்பிறப்பிலே பிறவிக்குருடரும், செவிடரும், குட்டநோயினரும், வாய்ப்புண்ணினரும், ஊமைகளுமாய்ப் பிறப்பர் என்பது திண்ணம். அன்றித்தானும் தன்மனைவியும் மிக்பசிதாசுருடையராய்ப் பகைவர்வீட்டிலே பிச்சையிரந்து உழல்வர்.

ஆகையால் கல்விமான்களே! தனவந்தர்களே! மேற்சொன்னவிவசயங்கள்யாவும் உண்மையென்று பலநூல்களையெல்லாம் அறிந்த நீங்களே அறிவீர்கள். இதனால்பொய் பேசப்படாது என்பதுகருத்து.

பாகசாஸ்திரம்.

மிளகு குழம்பு.

ஒரு சிறிய கரண்டியிளகு, அவ்
வளவு துவரம்பருப்பு, ஒருபடி கரி
வேப்பிலை, அரைக்கால்வராகனிடெ
நல்ல பெருங்காயம், ஆகிய இவை
களைப் போதுமான நெய்யிலேவறு
த்து, அம்மியில் நெகிழ் அரைத்து,
ஒருபடி அல்லது ஒன்றரைப்படி சல
த்தில் கரைத்து, ஒரு பெரியகரண்டி
யளவு உளுத்தம்பருப்பை நெய்யிலே
தனியேவறுத்து, மேற்சொல்லிய சல
த்திலே கரைத்துப் பத்துப்பலம் கரு
ணைக்கிழங்கை அரையங்குலப் பிர
மாணமாக அறுத்து, இரண்டிபடி சல
த்தில் தனியேவேகவைத்துச் சலத்
தையிறுத்துவிட்டு, அதை முன்குழம்
புச்சட்டியிற் பெய்து, கொதி வரு
கிறவரையில் வேகவைத்து, ஒருகா
ண்டி அழுக்குவாங்கிய உப்புபோட்
டு, பின்பு ஒருகரண்டியில் உளுத்
தம்பருப்பும் கரிவேப்பிலையும் நெய்
யில் வறுத்து, வாசனையெழும்பிய
பின்பு அதிற் போடவேண்டியது.
இதைச் சுடுகையோடு புசிக்கவேண்
டும். வாழ்வுபோம்.

PROVERBS.

பழ மொழி க ள்.

அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது.
அகத்தினமுக முகத்திற் றெரியும்.
அகத்தி ஆயிரங்காய்த்தாலும் புறத்தி
புறத்தியே.
அக்காளிருக்கிறவரையில் மச்சானு
றவு.
அக்காளுடைமையரிசி தங்கையுடை
மை தவிடா?
அகதிக்குத்தெய்வமேதுணை. [அகதி-
ஏழை, வறியவன்.]
அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்குபோனெ
ஞ்சந், கடுத்ததுகாட்டுமுகம்.
அசைந்துதிற்பதுமாடு அசையாமற்
றிற்பதுவீடு.
ஆனையசைந்துதின்னும்; வீடு அசை
யாமற்றின்னும்.

அச்சாணியில்லாத தேர் முச்சாணு
மோடாது.

அஞ்சலிவந்தனம் ஆருக்குநன்மை.
அஞ்சினவன்கண்ணுக்கு ஆகாயமெ
ல்லாம்பேய்.

வெருண்டவன்கண்ணுக்கு இருண்ட
தெல்லாம்பேய்.

அடாதுசெய்தவர் பாடாதுபடுவர்.
அக்காளுறவும் மச்சான் பகையுமா?
அக்காளைக்கொண்டால் தங்கைக்கு
முறைகேட்பானேன்.

அக்காள்தான் கூடப்பிறந்தான் மச்
சானுங் கூடப்பிறந்தானா?

அக்கிராரத்திலொரு ஆடு செத்தால்
ஆளுக்கொருமயிர்.

அக்குத்தொக்கில்லாதவனுக்குத் துக்
கமென்ன?

அங்காடிவிலையைஅதிரஅடிக்காதே.
அங்குமிருப்பாளிங்குமிருப்பான் ஆக்
கினசோற்றிற்குப்பங்குமிருப்பான்

அங்கேண்டிமகனே கஞ்சிக்கழுதிரு
யிங்குவாடி காற்றாய்ப்பறப்பாய்.

அச்சியிலுமுண்டு பிச்சைக்காரன்.
அச்சியிலேபோனாலும் அகப்பை

அரைக்காசு.

அச்சில்லாமற் றேரோடுமா? ஆம்பு
டையானில்லாமற் பிள்ளையுண்டா

மா?

அஞ்சிலேவினையாத்தா ஐம்பதிலேவி
னையுமா?

அஞ்சினவனைப் பேயடிக்கும்.
அஞ்சினதைக் கஞ்சவைக்கும் அடி
த்தானா வாழவைக்கும்.

அஞ்சபணம்கொடுத்தாலும் ஆத்திர
மாகாது.

அஞ்சமிருக்கிறது நெஞ்சுக்குள்ளே,
அதுவுமிருக்கிறது புந்திக்குள்ளே.

அஞ்செழுத்தும்பாவனையும் அவனைப்
போலிருக்கிறது.

அஞ்சமுன்றுமுண்டானால் அறியாப்
பெண்ணும் கறியாக்கும்.

அறுப்புதாலத்திலே எலிக்கு இரண்டு
கூத்தியார்.

கும்பிடப்போனதெய்வம் குறுக்கே
வந்தது.

செடியிலேவணங்காதது மரத்திலே
வணங்குமா?

விவஸ்குறைந்த புத்தகங்கள்.

விவேகசுந்தரம். நெ - க - உ - ஈ - ச.

பிரதி காப்பி 1-க்கு விலை பை மூன்று.

1-புத்தகமுதல் 10-புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அனு அரை.

கடன்பட்ட கந்தன்கதை.

புருஷத்துவேஷ பூதகிகதை Part I.

ஹே

,, II.

பிரதி காப்பி 1-க்கு விலை பை ஆறு.

1 - புத்தகமுதல் 8 - புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அனு அரை.

மேற்கூறியவை ஒரோமுறையில் ஒவ்வொருதினுசில் புத்தகம் 10 வாங்குவோர்க்கு 1-ம்; 25-க்கு 3-ம்; 50-க்கு 7-ம்; 100-க்கு 15-ம், 500-க்கு 100-ம் கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

ஒரு பை புத்தகங்கள்.

1. சத்துருசகவாசம் நீத்தியசங்கடம்.
2. நன்மை நலந்தரும்.
3. பேராசை பேருஷ்டம்.
4. அடாதுசெய்தோன் படாதுபடுவன்.
5. மனக்கவலை பலக்குறைச்சல்.
6. துண்புஷணி சரித்திரம்.

புத்தகம் 100-க்கு விலை அனு ஆறு.

1-முதல் 40-புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அனு அரை.

* ஏசுகிறிஸ்துமனிதனே	விலை	பை ஆறு	} 8-க்கு தபாற்கூலி அனு அரை.
ஐனோபகாரம்	,,	அனு ஒன்று	
கிறிஸ்துமதகண்டனம்	,,	அனு ஒன்று	

* 10-க்கு 2-ம்; 100-க்கு 30-ம்; 500-க்கு 250-ம்; 1000-க்கு 1000-ம் கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

கமிஷனுக்கும் புத்தகங்கள் வாங்கி விற்கப்படும். ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட ஆர்டருக்குமாத்திரம் வாலுபேயியில் மாதிரியில் அனுப்பப்படும். வெளியூரார் அடியிற் கையொப்பமிட்டவர் பேருக்கே கடிதங்களையும் மணியார்டர்களையும் கீழ்க்குறித்த விலாசப்பிரகாரம் எழுதி அனுப்ப வேண்டியது.

இங்ஙனம்,

சை. ர. நமசிவாயசெட்டி,

Proprietor U. B. R. Series.

மதராஸ் ரிப்பன் பிரேஸ்:

316 - நெ. தம்புசெட்டி வீதி, சேன்னை.

கடவுள்துணை.

NO. 3.

நெ. ந.

விவேகசுந்தரம்.

“எப்போநுளியார்வாய்க்கேட்பினும்,
அப்போநுளமேய்ப்போநுள்காண்பதறிவு.”

“தாவறுமுலகெலாந்தந்தநான்முகத்
தேவுதன்றுணைவியாய்ச்செறிந்தபல்லுயிர்,
நாவுதொறிருந்திநெலங்கொள்வாணிதன்
பூவடிமுடியிசைப்புனைந்துபோற்றுவாம்.”

VIVEKASUNDARAM.

A Tamil Pamphlet published for the
use of the Public.

2nd Edition 3,000 Copies. Total Copies 8,000.

Price 3 Pies.] 1887 November. [விலை பை மூன்று.

உத்தமபோதராஞ்சனி தொடர்ச்சி நெ. க.

இஃது ஜனோபகாரமாகப் பிரசுரம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

மு க வு ளா.

விவேகிகளே !

முன்னர் இவ்விவேகசுந்தரம் இருமுறைசுழன்று பெருங்கீர்த்தி யைச் சம்பாதித்துவந்தது. மூன்றாமுறையும் இம்மாதத்திலேயே சுழன்று லாவப்புறப்பட்டது. இவைகளை அன்போடு ஆதரித்துக் காத்துவந்த கல்வி மாண்களும், மற்றுமுள்ள சுதேசநண்பர்களும் இம்முறையும் தவறாதுகாத்து எங்கும் பரவச்செய்வார்களென வேண்டுகின்றேன். அநேகர் தந்த அபி ப்பிராயங்களை இம்முறை பதிப்பிக்க இடமில்லை யாகையால் இனிவரும் சுஞ்சிகைகளில் பதிப்பிக்கப்படும். பிழைகள் இருப்பினும் மன்னிக்கவே ண்டுகின்றேன். கல்விமாண்களது பேருதவியினாலேயே இதனைப்பிரசு ரித்து வருகின்றேன். இவ்வுத்தம்போதராஞ்சனிதொடர்ச்சி 3-நெம்பரில் ஒருபுதுத்தகங்கள் தோன்றிற்று. அதன்விபரத்தைப்பின்வரும் விளம்பர த்தில் காணலாம். இதில் அடங்கிய விஷயங்கள் கீழ் எழுதப்பட்டுள்ளன.

விஷய அட்டவணை.

1. நீதிவாக்கியங்கள்.
2. நவராத்திரிவிரதம்.
3. ஸ்திரீகளுக்கு மிகவும் நல்ல ஆபரணங்கள்.
4. உலக்கைப்பூனைசெய்த உண்ணாமூலையம்மாள் கதை.
5. குதாடல்.
6. படியாப்பெண்கள் பாலர்க்குச்சததுரு.
7. வியபிசாரத்தினால் விளையும் தீங்குகள்.
8. வீட்டுக்கடுத்த விஷயங்கள்.
9. சுகாதாரமுறைமைகள்.
10. வியாதி மூலங்கள்.
11. பெண்களுக்குக்கல்வி.
12. பிள்ளைகளைப் பெற்றோர்களுக்கு ஓர்விண்ணப்பம்.

வைத்தியவிநோதங்கள்.

13. பல்நோய்க்கு மருந்து.
14. சிரங்குக்கு இரண்டுவிதமருந்து.

கலர்காகிதத்தில் உள்ளவை.

பாகசாஸ்திர விநோதம்.

15. எண்ணெய்க் கத்திரிக்காய்.
16. சோளன் கறி.
17. தேங்காய்துவையல்.
18. பழமொழி.

விவேகசுந்தரம்.

விநாயகர்துதி.

சச்சிதாநந்தமே தகுமதழுன்றதாய்த்
தக்கதோனாங்கரஞ் சத்தியஞ்சதாய்
நிச்சிதாநாதரு ஞானநேயமே
நீள்விழிக்கொம்பொன்று நீண்டசத்தியாய்க்
குச்சிதாஞ்சீவந சாதிரால்வாயதாய்க்
கூறிச்சையாதியே கும்பத்தலமதாய்
உச்சிதாஞ்செவியதே யோரிருமாயையா
யோங்கியகணபதி யுள்ளமென்னுள்ளமே.

நீதிவாக்கியங்கள்.

விவேகங்களே !

அடியிற் கூறும் சில நீதி வாக்கியங்களைத் துரிதமின்றிப் பொறுமை யோடு வாசித்து, அதன் உண்மைகளை யறிய விரும்புகின்றோம்.

1. இந்தச்சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது, நாம் கடவுளைவணங்கி முத்தியின்பம் பெறும்பொருட்டேயாம்.

2. இன்னகாலத்திலே இந்தச்சரீரம் நீங்கும் என்பது நமக்குவிளங்காமையால், நாம் எக்காலத்திலும் கடவுளை வழிபடல்வேண்டும்.

3. கடவுளையும், அவரை வழிபடும் நெறியையும், அதனால் எய்தும் பயனையும், உனக்குப் போதிக்கும் அருள்வடிவாகிய ஆசாரியர் ஒருவனோ உன் உயிர்த்துணை; ஆதலால், அவரை ஒருகாலமும் மறக்கப்படாது.

4. ஈசரபத்தியும் நல்லொழுக்கமும் உள்ள பிதாமாதாக்களை உடைமையே பெரும்பாக்கியம்.

5. தீவிரமாயேனும் மந்தமாயேனும், நல்வினை இன்பத்தையும், தீவினை துன்பத்தையும், வருவிக்கும்.

6. நன்மைசெய்தற்குச் சமயம்வாய்க்கும்பொழுது செய்யாதொழிவையாகில், பின் ஒருகாலத்தில் அது வாய்ப்பது அரிது.

7. சோம்பலே தீமைக்கும் துன்பத்துக்கும் பிறப்பிடம்.

8. தங்கள் நயத்தின்பொருட்டு மாத்திரம் அன்றி, பிறர் நயத்தின் பொருட்டும் பிரயாசப்படுகின்றவர்களே உத்தமர்.

9. எவ்வளவு அதிக இரகசியமாகச் செய்யப்படும் நன்மைகளையும், முற்றறிவு உடைய கடவுள் அறிந்து, பயன் அளிப்பார்; பிறர் அறிந்தேன்! அறியாதிருந்தேன்!.

10. தன்பொருட்டுமாத்திரம் பிரயாசப்படுபவன் அற்ப இன்பத்தைமாத்திரமே அனுபவிப்பான்; அவ்வற்ப இன்பமுமோ மிக இழிந்தது.

(இன்னும் வரும்.)

நவராத்திரி விரதம்.

வருஷப் பிரதி வருஷம் புரட்டாசி மாசம் பூர்வபக்ஷத்துப் பிரதமை திதிமுதல் நவமிவரையில் ஒன்பது தினங்களை நவராத்திரியென்றும், இத் தினங்களின் இராத்திரி காலங்களில் பராசத்தியாகிய பரமேசுவரியைக் குறித்து விசேஷஜபதபங்கள், தர்ப்பணங்கள், பூஜைகள், ஆகுதிகள், சந்தர்ப்பணைகள் இவைகளெல்லாம் விதிப்படி நடத்துகிறவர்களுக்குச் சேக்கிரத்தில் இஷ்டசித்திகளும் சகல சாம்ராஜ்யங்களும் அந்த மஹாதேவிகடாக்ஷத்தினால் உண்டாமென்றும், ஸ்ரீவித்தியா உபாசகர்கள் முக்கியமாய் நின்ற நவராத்திரி தினங்களில் உபாசித்தால் மந்திரசித்தியடைவாரென்றும், சகல மந்திரங்கள் உபநிஷத்துக்கள், புராணங்கள், தோத்திரங்கள், ஜபங்கள், பாராயணங்கள் இந்தக்காலங்களில் செய்தால் சேக்கிரத்தில் இஷ்டசித்தியாமென்றும் சாக்தேயதந்திரத்திற் சொல்லுகின்றது.

மேலும் துர்க்கா, இலட்சுமி, சரஸ்வதி யிம்மூவர்களையும் மும்மூன்று தினமாக ஒன்பதுதினமும் இராத்திரிகாலங்களிற் பூசிப்பது விசேஷமானதால் நவராத்திரியென்றும், இந்த ஒன்பதுதினமும் பூசைசெய்யக் கூடாமற்போனால் கடைத்தினமாகிய நவமியன்றைக்கு வித்தியா பீடமாகிய புஸ்தகங்களைவைத்துத் துர்க்கா, இலட்சுமி, சரஸ்வதி, இம்மூவர்களையும் கற்பவிதிப்படிப் பூசிக்கவேண்டியது.

அப்படிப் பூசிப்பதால் அத்தினத்துக்கு மகாநவமி யென்றும், சரஸ்வதியைப் பூசிப்பதால் சரஸ்வதிபூஜையென்றும், ஆயுதங்களை வைத்துப் பூசிக்கிறதினால் ஆயுதபூஜையென்றும் பெயருண்டாயிற்று.

மறுநாள் தசமிதிதிக்கு விஜயதசமி யென்று பெயர். அன்றைக்கு தூதனமாய் வித்தியாரம்பம் பண்ணுவதற்கு அது மிகவும் உத்தமமான காலம்; வாசித்திருக்கிறவர்களும் கிரந்தங்களைப் படிக்கவேண்டும்; என்னென்றால் வித்தியாதாரணமாக இருக்குமென்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அஸ்திர சஸ்திர வித்தை யறிந்தவர்கள் ஆயுதமெடுத்து வினையாடவேண்டியது. இது கர்ணாட சமஸ்தானங்களில் முக்கியமாய் நடந்துவருகிறது.

ஸ்திரீகளுக்கு மிகவும் நல்ல ஆபரணங்கள்.

சாதாரணமாய் ஸ்திரீகள் நல்ல வஸ்திரங்களையும் விலையேறப்பெற்ற ஆபரணங்களையும் அணிந்துகொள்வதில் மிக்கப் பிரீதியுடையவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். பெரும்பாலும் ஏழைஜனங்களின் ஆபரணங்கள் வெள்ளி, பித்தளை முதலியவைகளால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. விசேஷஜஸ்திரியமுள்ளவர்கள் பொன், வெள்ளி, நவரத்தினங்கள் முதலியவைகளால் வியற்றிய ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். அநேகஸ்திரீகள் படாடோபமாய் வெளியில் பார்ப்பவர்கள் பிரீமிக் கத் தக்கபடி அலங்கரித்துக்கொள்ளக்கருதுகிறார்கள். ஆங்கிலேயநாட்டில் இராணியவர்கள் சாதாரணமாயுள்ள ஆடையாபரணங்களையே தரிப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அந்தம்மாளுக்கிருக்கும் ஜஸ்திரியத்தைப்போல் மற்றவர்களிடத்திலுமில்லை. அப்படியிருந்தும் உபயோகமற்ற ஆபரணங்களை யணிந்து சுமப்பதில்லை. முக்கியமாய் அந்த இராணியார் தமதேசத்தின் குடிகள் சுகப்படவேண்டிய முயற்சிகளே தமக்குரிய ஆடையாபரணங்களாய் நினைத்துவருகின்றார்கள். ஆபரணங்களை யணிவதால் கள்ளர்,

பொருமைக்காரர்கள், துட்டர்கள் முதலானவர்களுடையபயமதிகரிக்கின்றது. ஆபரணங்களையணிந்திருந்த பலஸ்திரீகளும், குழந்தைகளும் பிராணச்சேதங்களடைவதையாங்கண்டும் கேட்டிடுமவருகின்றோம். ஸ்திரீகள் மிகவும் தங்கள் ஆபரணங்களை இதரர்களிடத்தில்காண்பிக்க ஆவல்படுகிறவழக்கம். அது பெரியதப்பிதமான காரியம். புனாவில் ஓர் உயர் குடும்பத்திலிருக்கும் ஓர் ஸ்திரீயை ஒருவர்கண்டு, அம்மா! உங்கள் ஆபரணங்களெங்கே? அணிவதில்லையா! என்று கேட்டதற்கு, அந்த உத்தமஸ்திரீ, தன் சமீபமிருந்த பிள்ளைகளைச் சட்டி, இதோ இவர்களே ஏன் திரண்ட ஆபரணங்களென்றான். அற்பபொருளாகிய ஆபரணங்களின்பேரில் பிரியத்தைச் செலுத்தாமல், தன்பிள்ளைகளை ஒழுக்கமாய் நடத்துகிற காரியத்தில் கருத்தாயிருந்தார். அவ்வாறு சிலகாலஞ்சென்றதின்பின், அந்தம்மாளால் கல்வியிலும், ஒழுக்கத்திலும் தேர்ச்சியடைந்துவந்தபிள்ளைகள் துரைத்தனச் சாலையிலும் வைதீகத்திலும் உயர்ந்தபதவியிலிருக்கின்றார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட பிள்ளைகளைப்பெற்று, வளர்த்து, புத்திசாலிகளாக்கிய குணசாலியான அவர்கள் தாயை பாக்கியவதியென்று எல்லோரும் போற்றுகிறார்கள். இதற்குத்திருஷ்டாந்தமாகத்தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளவர்கூறியதாவது, “ஈன்றபொழுதிந் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றேனெனக்கேட்டநாய்.” பூமியிலுள்ள பல ஆபரணங்களை யணிந்துமகிழ்ந்தபோதிலும், அவைகளொருகாலத்தில் யாதாமொருகெடுதியால் நஷ்டத்தைக்கொடுப்பிக்கும். அவ்வாறு நஷ்டமென்பதைக் கொடுப்பிக்காதவிலையேறப்பெற்ற ஆடையாபரணங்களை யணிவதே மிகவுநன்று. அது எது எனில் பதிவிரதாதருமொன்றுதான். ஸ்திரீகள் விசேஷ ஆபரணங்களை யலங்கரித்துக்கொள்வதற்குப் பதில் தங்கள் புருடர், மாமன், மாமி முதலான பந்துக்களிடம் நற்கிரியைகளைச் செலவு செய்துவந்தாலதுவே தங்களைவிலையேறப்பெற்ற ஆடையாபரணங்களால் அலங்கரித்ததாகும். ஸ்திரீகள் கல்வியைக்கற்றிருந்தபோதிலும் புத்தி, கற்பு முதலிய சகுணங்கள் பெற்றிருப்பதே ஸ்திரீதருமத்திற் கழகாகும். இதற்கு மூதுரைகூறும் உதாரணமாவது:—கல்லாதமாரந்தார்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம், அல்லாதமாரந்தார்க்கறங்கூற்றம், மெல்லியவாழைக்குத் தானீன்றாகயகூற்றங் கூற்றமே, இல்லிழைச்சந்தொழுகாப்பெண்.

உலக்கைப் பூஜை செய்த உண்ணுமுலையம்மாள்

கதை.

நீர்வளம் நிலவளம்பொருந்திய மல்லிகாச்சுனபுரம் என்றொரு நகரமுண்டு. அந்நகரில் செல்வமிருந்த தருமநீத்தன சேட்டியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அச்சேட்டியார் அதிகசிவபக்தர். அவர் தினந்தோறும் ஒருபண்டாரத்துக்கு அன்னம் கொடுத்துப்பிறகுதான் உண்பதுவழக்கம். அவருக்கோ மக்களில்லை. கொண்டமனைவியோ வென்றால் நீத்தரும் பண்டாரங்களுக்குச் சொறு ஆக்குவதிலும், கறி சமைப்பதிலும், பரி மாறுவதிலும், வெகு வருத்தம் உண்டாவதினால் புருஷன் செய்கிறது அவ்வுத்தமியாகிய உண்ணுமுலையம்மாளுக்குப் பொருந்தவில்லை.

ஆயினும் இதைக்குறித்துப் புருடனுடன் சொன்னால் யாதானும் தீங்கு உண்டாகும் எனக்கருதி ஓர் உபாயம் எடுத்தாள். அதாவது:—

ஒருநாள் அந்தத் தருமநீத்தன சேட்டியார் கடையிலிருந்து அவ்விடத்திலவரக்கண்ட பண்டாரத்தை அழைத்து, என்வீட்டில் இன்றைக்குப்பிச்சைபண்ணவேணுமையா! என்றான். பண்டாரமும் சம்மதித்ததனால் இப்

போது கடையிலே வேலையாயிருக்கின்றேன், நீர் என் வீட்டுக்குப்போய்
என்மனைவியைக்கண்டு இந்தச்செய்திசொல்லி நான் வருமளவும் எங்கும்
போகாமல் அங்கேதானே தங்கியிருமென்றான். பண்டாரம் அதுகேட்டுச்
சந்தோஷமாய்ப்போய்ச்செட்டிசொன்னதை அவன்மனையாட்டியோடே
சொன்னான். அதற்கவள் இவனொருக்காலும் இங்கே வராதவளுக்கு
மென்று கண்டுகொண்டு ஐயா! மெத்த நல்லது; நீரிங்கேதானே யிரு
மென்று வீட்டுத்தின்னேமேலே பாயைக்கொண்டுவந்து விரித்தாள்.

பிறகு உடனே வீட்டுமுற்றத்தை நன்றாய்ப்பெருக்கி எங்கும் சாண
த்தைக்காத்துத் தெளித்துத் தீற்றிமெழுகித் தன் கால் கைகளையும்சுத்தி
செய்து ஆசாரத்தோடே நெல்லுகுத்துகின்ற உலக்கையைக்கையிலெடுத்
துக்கொண்டாள். பிறகு அதில் நிறையச் சாம்பலுத்தடவித் தானும்
அதைப் பூசிக்கொண்டு நடுவாசலில் உலக்கையைக் கிடத்தி, அதற்கு
எதிரே மூன்றுமுறை சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வாயைத்திறந்து உரக்கப்
பேசாமல் மந்திரஞ் செலிப்பதுபோல மிண மிண வென்றாள். என்றதன்
பின்பு உலக்கையைச் சாம்பல் போகும்படித் துடைத்து, முன்னே அது
இருந்த இடத்திலேதானே வைத்தாள். ஈதெல்லாம் உற்றுப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்த பண்டாரம் வெகுவாக ஆச்சரியப்பட்டு இந்நான்மட்டும்
நான் எங்கும் காணாத அதிசயத்தை இப்போது இங்கே கண்டேன். இது
என்ன பூசையம்மா என்று கேட்டான். அதற்கவள் ஐயா! இது எங்
கள் குலதெய்வத்தின் விசேஷபூசையாக்கும். இனிமேல் நீரும் நன்றா
ய்றியப்போகிறீர் என்று வீட்டுக்குள் துழைந்துபோகையில் இது, உன் தலை
மேலேதான் வந்துவிடியுமென்று அமர்ந்த சத்தமாய்த் தன்னிலேதான்
சொல்லிக்கொள்வதுபோலச் சொல்லிக்கொண்டுபோனாள்.

அப்படி மெத்தெனச்சொன்னாலும் அது அவனுக்குக் கேள்வியாக
வேண்டுமென்று அவள் விரும்பினபடியே அந்தச்சொல் பண்டாரத்தின்
காதிலே விழுந்தது. அப்போது அவன் நான் தெய்வானையாய்த் தப்பிப்
பிழைத்தேனென்று எண்ணிக்கொண்டு, செட்டிச்சி வீட்டில் துழைந்த
வுடனேசத்தப்படாமல் எழுந்து இலகுவாய்த்தப்பிப்போய்விட்டான்.

அவன்போன உடனே செட்டியார்வந்து நானனுப்பின பண்டாரம்
எங்கேஅடி! யென்றுகேட்க, அவரும்நல்லபண்டாரத்தையல்லவோ இந்த
விசையனுப்பினீர். அவர் வந்தவுடனே உலக்கையைத் தரச்சொல்லிக்
கேட்டார். அதற்கு நானிப்போது செட்டியார் வருவார்; அவர் உத்தர
வில்லாமற் கொடுக்கப்படாது; சற்றே இருமென்று இதோ பாயையும்
விரித்துப்போட்டேன் பாரும்; அவர் கேட்கமாட்டாமல் உடனே கோபி
த்துக்கொண்டு போய்விட்டானென்றாள். அது கேட்டுச் செட்டி அடி!
அப்படியல்லவே; பண்டாரங்கள்என்னகேட்டாலும்கொடுக்கிறது எனக்
குச் சம்மதிதானே; நீயறியாயா! வென்றுசொல்லி, உலக்கையைக் கையி
லெடுத்துக்கொண்டு பண்டாரத்தைத்தேடி அதைக்கொடுக்கும்படித்தெரு
விலே போனான்.

பண்டாரமும் நடக்குங்காரியத்தை முற்றமுடியக் காணும்பொருட்டு
ஒரு தெருமுடுக்கில் ஒதுங்கியிருந்து, உலக்கையோடே செட்டியார்வரு
வதைக்கண்டபோது, இதேது இவன் என் தலைமேலே பூசைமுடிக்கவரு
கிறானே! என்றுபயந்து ஒட்டமெடுத்தான். செட்டியாரும்அதுகண்டுபண்
டாரமே! பண்டாரமே! யென்று அவனைப் பின்தொடர்ந்தோட, அவன்
அதிகவிசையாய் ஓட ஓடக்கடைசியில் செட்டியாருக்கு முதிர்ந்தவயதும்

பெருத்த தொந்தியுமானதினால் இரைப்பெடுத்து ஓடமாட்டாமற் கால் சலித்து, அம்மட்டிலே நின்று வீட்டுக்குத் திரும்பி விட்டான். பண்டார மும் கடவுள் கிருபையினாலே பிழைத்தோம் எனக் கடவுளைத் துதித்துத் தன்னிருப்பிடமே போனான். இவ்வளவு சங்கடமும் ஒரு பெண்ணினால் நேரிட்டதாதலின் ஸ்திரீகளின் யுக்தி இவ்வளவினதென்று இதைவாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் அறியலாம். இதுவே “உலக்நைப்புணை” என்பது.

சூதாடல்.

சூதாவது சொக்கட்டான் சதுரங்கம் முதலியன பந்தயம் வைத்து ஒருவர் பொருளை யொருவர் கவரும்படி பேரவாக்கொண்டு விளையாடுதலாம். பிற்பொருளை கவருங்கருத்தோடு விளையாடுவது சூதாதலால் அதற்குக் கவறாடல் என்பதும் ஓர் பெயர். வீணரும் வேந்தரும் சூதாடலால் தத்தம் வாழ்நாளை வீழ்நாட்படுத்தி, தத்தமக்குரிய நாடு, நகரம், வீடு, மனை, பொன், பொருள் முதலிய திரவியங்களை யிழந்து கிலேசத் தோடு சித்தப்பிரமைகொண்டு இவ்வுலகத்தில்நடைப்பிணங்களாய்க் காலங்கழிக் கின்றார்கள். சூதினாலுண்டாகுங் கெடுதியைச் சொல்லப்புகுந்தால் பாரத மாகவல்லவோ முடியும். சூதாடுபவருக்கு அவ்வேளையில் ஓர்வித பயித் தியமும் வைராக்கியமும் உண்டாவது வழக்கம். பிறர் மனைவியர்மேல் பேரவாக்கொள்ளுதலும், பிறர் பொருளைக் கவரும்படிச் சூதாடுதலும், பிறர் குடி கெடுக்கப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லுதலும், பிறருக்குத் தானஞ்செய்யு மொருவனை அங்ஙனஞ் செய்ய வொட்டாது தடுத்தலும், கள்ளுண்டு தன் னறிவை மயக்கிப்பிறருக்குத் துன்பம்விளைவித்தலும் ஆகிய ஐந்துபெருங் கொடுஞ் செய்கைகள் மேலோர் நெறியல்லவென்று பற்பல நீதி சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன.

காதல் கவறாடல் கள்ளுண்டல் பொய்ம்மொழிதல்
நாதல் மறுத்தல் இவைகண்டாய் - போதில்
சினையாமை வைகுந் திருநாடா செம்மை
நினையாமை பூண்டார் நெறி.

ஐயநீயாடுதற் கமைந்தசூதுமற்
றெய்துநல்குரவினுக் கியன்றதூதுவெம்
பொய்யினுக்கருந்துணை புன்மைக்கீன்றதாய்
மெய்யினுக்குறுபகை யென்பர்மேலையோர்.

நம்முடைய தேசத்தில் அரசர்களா யிருந்தவர்களில் நளச்சக்கிர வர்த்தி, யுதிட்டிரர், முதலிய அரசர்கள் நாட்டைத் துறந்து காட்டகத்துச் சென்று காய் கனி கிழங்குகளைப் புசித்துக் கேட்டற்குஞ் சகிக்கவொண் ணாத் துன்பங்களைச் சகித்ததும், சூதினாலே என்று நாள்தோறும் வாசித் துங் கேட்டும் பின்னும் அச்சூதாட்டத்திலேயே மனதைச் செலுத்தும் விவேகிகளுக்கு நாம் என்ன சொல்லப் போகின்றோம். விளக்கைப் பிடித்துக் கொண்டே க்ஷணநிலில் விழும் வீணருக்கு அறிவுறுத்த யார்திறம். அய்யய்யோ “சூதுவிநம்பேல்” “சூதும்வாதும் வேதனைசெய்யும்” என்னும், முன்னோர் சொல்லையும் அனுபவத்தையும் சிந்தியாது “கெடு மதி கண்ணுக்குத் தோன்ற” தென்பதாய்க் கண்ணிருந்துங் குழியில்விழக் கச்சை கட்டிக்கொண்ட கொச்சைமக்களின் கணக்கைக் கணக்கிடக் கணக்குண்டோ?

தூண்டிலிலுள்ள அற்ப இரையை இச்சித்து உயிரை யிழக்கும் மச்சத்தைப்போன்ற சூதாடிகள், தங்கள் காலத்தைப் பற்பல சாத்திரங்களையும் நீதிகளையும் கற்றவினாலும் கேட்டலினாலும் பிறருக்குப் போதித்தலினாலும், பின்வருஞ் சந்ததியார் தம்மை ஸ்மரிக்கும்படி நூல்களைச் செய்தலினாலும் போக்குவார்களானால், எவ்வளவு கீர்த்தியும் புகழும் நன்மையுமாகும். ஆகையால் சூது முதலிய பாவ வினைகளைச் செய்யாது சுகசீவிகளாய் யாவரும் வாழ்வார்களென நம்புகின்றோம்.

படியாப்பெண்கள் பாலர்க்குச்சத்துரு.

கல்லாத ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வியின் அருமை தெரியாதபடியால் அவர்கள் பிள்ளைகளின் படிப்புக்கும் விக்கினமாய் இருக்கிறார்கள். படிக்கும்படி, பிள்ளைகளைத் தகப்பன்மார்களும் உபாத்தியாயரும் கண்டிக்கும் போது, அவர்களைத் தாய்மார்கள் கண்டித்துப் படிப்புக்கு விளாதஞ்செய்கின்றார்கள். புருஷனை இழந்த ஒரு ஸ்திரீயினுடைய பிள்ளை கல்வியில் அதிக முயற்சியுள்ளவனாய்த் தர்ப்பாடசாலைக்குப் போய்ப் படித்துக்கொண்டு வருவான். அவன், வீட்டிலும் பூகோளம், வானசாஸ்திரம், முதலிய புஸ்தகங்களை ஓயாமல் வாசித்துக் கொண்டிருப்பான். அவனைப் படிக்க வேண்டா மென்றும் கூலிவேலை செய்யும்படிக்கும் அவனுடைய தாய் சொல்லியும் அவன் கேட்கவில்லை. ஒருநாள் அவன்வெளியேபோயிருந்த சமயத்தில் அந்தப் பரமசண்டாளி பிள்ளைமேலிருந்த கோபத்தைப் புத்தகங்களிடத்திற் காட்ட ஆரம்பித்தான். அவன் பூமிசாஸ்திரத்தைக் கிழித்துப் பூமியின்மேல் எறிந்து விட்டான். வானசாஸ்திரத்தைக் கிழித்து வானத்திற் பறக்கும்படி எறிந்து விட்டான். அக்கினி சாஸ்திரத்தைக் கிழித்து அக்கினியிற் போட்டுவிட்டான். கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், கொடுத்தல் முதலிய விதிகளடங்கிய கணித சாஸ்திரத்தைக் கிழித்துத் துண்டுகளாக்கி, அவைகளைக்கூட்டிப், பெருக்கிக், கழித்துக்குப்பைக்குக் கொடுத்து விட்டான். இலக்கணமென்கிற நல்ல பெயரை வைத்துக் கொண்டு விகாரம், வேற்றுமை, விகற்பம், ஐயம், திரிபு, மயக்கம், வரு, அல்வழி, முதலிய அலகுணங்கள் அடங்கிய அந்த நூலைக்கிழித்து. ஒரு மையைப் பன்மையாக்கி, நெடிலைக் குறிலாக்கி, வல்லினத்தை மெல்லினமாக்கி, ஆண்பாலைப் பெண்பாலாக்கி, பெண்பாலையும் அலியாக்கி, விகாரப்படுத்தி, வேறுபடுத்தி, அந்த நூலின் குணத்தை அதனிடத்திலேயே காட்டினான். நியாயசாஸ்திரத்தைக் கிழித்து அநியாயஞ் செய்தான். தர்க்கத்தைக் கிழித்துக் குதர்க்கஞ்செய்தான். இவ்வகையாக ஒரு நமிஷத்தில் தன் பிள்ளையின் படிப்பைப் பூரணஞ்செய்து விட்டான். அந்த ஸ்திரீபடியாமையினால் பிள்ளைக்குச் சத்துருவானொளென்பது பிரசன்னமல்லவா?

விபசாரத்தால் விளையும் திங்குகள்.

கள்ளப்புணர்ச்சியினால் உண்டாகிற இன்பம் அதிக அற்பமாக இருக்கின்றது. அந்தக்கிஞ்சித்து போகத்தினால் உண்டாகிற ஆபத்துகளும், பாவங்களும், பழிகளும் அபாரமாயிருக்கின்றன. ஒருவனை மதங்கொண்ட யானை பின்னே துறத்த, முன்னே புலிவந்துபாய, அவன் ஆபத்துக்குப்பயந்து ஆற்றிலேகுதிக்க, அவ்வாற்றிலே உள்ளபலமுதலைகள் அவனைப்பிடித்து விழுங்க, இப்படிப்பட்ட ஸ்திதியிலிருக்கிறவன் தாகத்துக்கு ஜலத்தை

அள்ளிக்குடித்துச் சந்தோஷித்தால் எப்படியோ! அப்படியே கள்ளப் புணர்ச்சிசெய்கிறவர்களுடைய நெஞ்சில் ஓயாதபயமும், நடுக்கமும், துன்பமும் குடிக்கொண்டிருக்குமே. இவ்வளவு அச்சத்தோடு அவர்கள் அடையும் இன்பம், துன்பமேயல்லாமல் வேறல்லவே. இந்த அற்பசுகத்தை விரும்பி மலைபோலப் பாவங்களையும், பழிகளையும், துன்பங்களையும் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகிற ஸ்திரீ எவ்வளவு மதிக்கெட்டவளாக இருக்கவேண்டும்.

ஒருஸ்திரீ பரபுருஷனுக்குப் பெறுகிற பிள்ளைகளை அவள் தன் சொந்தப் புருஷனுடைய ஆஸ்திகளுக்குப் பாத்தியஸ்தர்களாக்குவது எவ்வளவு பெரிய அநியாயம். ஸ்திரீபுருஷர்கள் ஒருவர்க் கொருவர் உதவியாயிருக்கும் பொருட்டும், அவர்கள் பிள்ளைகளைப்பெற்று நன்மாரக்கத்தில் கொண் டெவரும் பொருட்டும், கலியாணத்தைக் கடவுள் நியமித்தருளினார். அந்த விதிக்கு விரோதமாக உலகத்தில் வியபிசார தோஷங்கள் அதிகரிக்குமா னால் புருஷனைப் பெண்சாதி மதியாமலும், பெண்சாதியைப் புருஷன் விரும்பாமலும், பிள்ளைகளைத் தாய் தகப்பன்மார்கள் பராமரிக்காமலும், தாய் தந்தைகளைப் பிள்ளைகள் பேணாமலும், கிரகஸ்தாச்சிரம தர்மங்கள் சரியாக நடவாமலும், உலகத்திற்குள் பெரிய விபீதம் உண்டாகுமே. ஆகையால் ஸ்திரீகள் கற்புநிலையைக் கைவிடாது காக்கவேண்டும். இதர யுத்தங்களில் சத்துருவுக்குப்பின்வாங்காமல் எதிர்த்துநிற்பவர்களே ஜெய மடைவார்கள். காமயுத்தத்திலோ வென்றால் எதிர்த்து நில்லாமல் ஓடு கிறவர்களை ஜெயங்கொள்வார்களாகையால், பெண்கள் அந்நியபுருஷர்களுடன் பேசாமலும் அவர்களைச் சொப்பனத்திலும் நினையாமலும், காம தூல்களையும், கெட்டகதைகளையும், படியாமலும், கேளாமலும் கீர்மலமாயிருக்கவேண்டும்.

உலகத்தில் அந்நியஸ்திரீகளைக் கெடுக்க உபாயஞ் செய்கிற புருஷர்களும் இருக்கின்றார்களாகையால், ஸ்திரீகள் தகுந்த துணை இல்லாமல் ஒருபொதும் தனிமையாயிருக்கத்தக்கவர்களல்ல. புருஷன் வீட்டில் இல்லாதபோது அவர்கள் நற்குணமுள்ள பெண்களைத் துணைதேடி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் பிராணன் போனாலும் கற்புநிலைதவறு கிறதில்லையே என்கிற வைராக்ஷியசித்தம் உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஒரு அரசனுடைய கெட்ட எண்ணத்துக்கு ஒரு உத்தமி இணங்காமல் நிராகரித்தபொழுது, அவன் வாளை உருவிக்கொண்டு “என்னை நீ சேராதிருப்பாயானால் உன்னைவெட்டிக்கொல்வேன்” என்று கோபத்தோடு மொழிய, அதைக்கேட்ட பதிவிரதை அந்த அரசனை நோக்கி, “நரபதி நீயானால் நண்பரின்பாதத்துக்குள் சிரமகுடநிகராமோ! சேர்கிலையேன் கொல்வனெனக், கரவானையுருவிநின்றாய் கற்பினுக்கோர் குறைவின்றித் தரமா நீ என்னைக்கொல்லிற் மந்தைதாய் குருநீயே.” ஓ! துஷ்டா! நீ அரசனுடைய என்னுடைய தலையிலிருக்கிற கிரீடமும் சமானமாகுமா? உன்னைச் சேராவிட்டாற் கொல்வேனென்று கைவாளை உருவி நின்றாய். என்னுடைய கற்புக்குமட்டும் பங்கமின்றி என்னை நீ கொன்று விடுவாயானால் எனக்குத் தாயுந் தந்தையும் குருவும் நீயே என்று பிரதியுத்தரங் கூறினான். மானத்திற்கு முன் பிராணனைத் திரணமாக எண்ணிக் கற்பைக் காப்பாற்றின அந்த உத்தமியை மற்றஸ்திரீகள் குருபீடமாகக் கொள்ளல் வேண்டும். அந்நியபுருஷனைச்சேருகிற ஸ்திரீக்கும் அந்த அந்நிய புருஷனுக்கும் தோஷம் துல்லியமாயிருந்தாலும் ஸ்திரீக்கு அந்நியபுருஷனால்

கர்ப்பந்தரிப்பது முதலான தர்மசங்கடங்கள் சம்பவிக்க இடமிருப்பதால் அவளுடைய குற்றத்தை உலகத்தார் பெரிதாக எண்ணுகிறார்கள். சிலதருணங்களில் நிர்த்தோஷமான ஸ்திரீகளுக்கும் தோஷம்கற்பித்து அவர்கள் வியபிசாரிகளென்று அபாண்டமான பொய்யைக் கட்டிவிடுகிற உலகமானது வாஸ்தவத்தில் கெட்டுப் போனவளுடைய செய்கையை வெளிப்படுத்தாமலிருக்குமா? உதிரங்கள் கலவாத ஸ்திரீகளையும் கலந்ததுபோலப் பெருமையாகப் பொய் பேசுகிற புருஷர்களும் உலகத்தி லிருக்கிறார்களே. இப்படிப்பட்ட புருஷர்கள் தாங்கள் வாஸ்தவமாகச் சேர்ந்த பெண்களுடைய பழியை ஊடாங்கும் பறைசாற்றாமல் விடுவார்களா? ஆகையால் அந்நிய புருஷர்களுடைய காற்றும் தங்கள்மேல் வீசாமல் ஸ்திரீகள் சுத்தமனோநீர்மலமாக இருக்கவேண்டும் என்பதே எங்கள் முழு கோரிக்கை.

வீட்டுக்கடுத்த விஷயங்கள்.

ஒரு திரியை நல்ல காடியில் நனைத்து, நன்றாகக்காயவைத்துப் பிறகு விளக்கில் உபயோகித்தால், புகை உண்டாகா. திரி வெகு பிரகாசமாயும் நேர்த்தியாயும் எரியும்.

வீடுகளில் செய்யும் எந்த வேலையையும் நாம் சுத்தமும் சுசியுமாய்ச் செய்யவேண்டியது. எந்த அற்பவேலையையும் கூட அசுசியாய்ச் செய்வது நல்லதல்ல. “சுத்தம் சோறுபோடும்” என்பதுபோல, நாம் எதையும் சுத்தமாய்ச் செய்தால், நமக்குள்ளேயே ஓர்வித திருப்தியுண்டாகிறது. அது ஜனங்களின் நல்விருப்புக்கும், அவர்கள் சீர்திருத்த முள்ளவர்கள் என்று காட்டுவதற்கும் ஒரு விசேஷித்த அடையாளமாகவே இருக்கிறது.

அசுத்தம் அருவருக்கப்படத் தக்கதாயிருக்கிறது. அதைப் பிள்ளைகள் பொறுக்கக் கூடாமல், வெடுவெடுப்பும் மூர்க்ககுணமும் உள்ளவர்களாகிறார்கள். அழகிற் சிறந்திருக்கும் ஒரு ஸ்திரி இந்த அசுத்தத்தால் அகற்றப்படவேண்டியவளாகிறாள். அதனால் புருஷரும் தாழ்த்தப்பட்டு யோசனையற்றவர்களாகின்றார்கள்.

நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்கும் ஆகாரத்தை அவர்களின் நாவிற்கு இனிதான விதமாய்ச் செய்து, அவர்களோடு அதிக அன்பான வார்த்தைகளைப்பேசி அதை உட்செலுத்தவேண்டும்.

தேள் கொட்டின இடத்தில் கொஞ்சம் வெள்ளைப்பூண்டை அனாதாக் கட்டினால், வலி உடனே நீங்கும்.

சுகாதாரமுறைமைகள்.

நல்ல நித்தினாக் கடுத்தவைகள்:—ஒருசுத்தமான நல்லபடுக்கையும், களைப்பு உண்டாக்கக்கூடிய போதுமான தேகபயிற்சியும், இன்பந்தரும் வேலையும், நல்ல ஆகாயமும், அதிக காங்கையாயிராத அறையும், சுத்த மனச்சாட்சியும், மயக்கம் முதலியவைகளை உண்டாக்கத் தக்கவஸ்துக்களை உபயோகிக்கா திருத்தலும்தான். அதிக வேலைசெய்கிறவர்களும், கண் குழிந்தவர்களும், இராத்திரியில் தூக்கமில்லாதவர்களும் மேற்கூறிய காரியங்களைக் கவனிப்பார்களாகில், நன்றாய் நித்தினாசெய்யலாம்; இல்லாவிட்டால், அவர்களின் ஆயுசு மிகவும் குறைந்ததாகவே இருக்கும்.

ஒருவன் தனது அறையில் சுகமாய் வசிக்க விரும்பினால், அவன் அந்த அறையின் மூலமாய் 1200 - கன அடிக்குக் குறையாததும் 2000 கன அடிக்கு மேற்படாததுமான ஆகாயம் ஊடுருவிச் செல்லுகிறதா! என்று கவனிக்கவேண்டியது. இன்னொருவன்கூட அந்த அறையில் இருப்பானாகில், ஆகாயம் கெட்டுப்போவதுமன்றி ஒன்றுக்கும் உதவாததுமாகி விடுகிறது. அது அசௌக்கியமும் அசுபியுமுள்ள ஆகாயமாய் மாறிப் போகிறது. ஒருவன் இன்னொருவன் தனது மூச்சால் வெளியே எறிந்து விடும் கெட்ட ஆகாயத்தைத் திரும்ப சுவாசிக்கிறான்; அது அருவருக்கப்படத்தக்க கெடுதியான ஆகாயம். ஒருசிறு அறையில் அநேகர்கூடியிருந்தால், சிலருக்குத் தலைவலியும், சிலருக்கு உடம்புவலியும், எல்லோருக்கு மே ஒருவிதமூச்சு தடுமாற்றமும் உண்டாவதையும் நாம் அனுபவத்தில் கண்டிருக்கலாம்.

வியாதி மூலங்கள்.

உலகத்தில் பொதுவாக எல்லாச் சீவராசிகளுக்கும் சரீரசௌக்கியத்துக்கு மேற்பட்டசுகம் வேறொன்றுமில்லை. முக்கியமாக மானிட ஜாதிக் கு சரீரசௌக்கியத்தோடுங் கூடியிருந்தால்தான் ஜம்பொறிகளாலும் அறிந்து அதுபவிக்கத்தக்க இம்மை (இவ்வுலக) இன்பங்களை மனோரம்மியமாக அதுபவித்துச் சுகமடையவும், மறுமைக்கு வேண்டிய சத்தாரியங்களை நடத்திக்கொள்ளவுமுடியும். சரீரசௌக்கியம் தப்பினால், போகமும்சித்தியாகாது. யோகமும் சித்தியாகாது. இப்படி இசபரப்பிரயோஜனங்களை அடைதற்கு இன்றியமையாததாயிருக்கும் சரீர சௌக்கியத்தை நாம் எவ்விதத்திலுங் காப்பாற்றவேண்டியது ஆவசியமாகிறது.

வியாதிகள் வந்தால் சரீரசௌக்கியங்குறையும். குறையவே, உலக போகங்களை இஷ்டப்படி யதுபவித்துச் சுகமடைய முடியாது. அப்படியே பரத்துக்கு வேண்டிய சம்சாதனங்களும் கைகூடாது. அன்றியும், சரீர சௌக்கியங்குறையக் குறைய ஆயுசும் குறைந்துகொண்டே வரும் என்பது நிச்சயம். ஆதலால், எல்லாவிதங்களாலும் வியாதிகளை விலக்க வேண்டியதே நம்முடைய கடமையாய்முடிகிறது. வியாதியைவரவழைத்துக்கொண்டபிற்பாடு அதற்குச்சிகிச்சைசேதேடுவது விவேகமாகாது. வியாதிகள் அணுகாமல் தடுத்தல்தான் விவேகம். இந்த உண்மையை வெளிப்படுத்தவே, “நோய்க்கிடங்கோடேல்” என்று தருமத்தை விளக்க அவதரித்தவராகிய ஓளவையார், யாவருமறியத்தக்க சுளுவான பாஷையில் நமக்குப் போதித்திருக்கிறார். அந்தவாக்கியத்துக்குச் சில தெரியாத ஜனங்கள், நோய்வந்தபின்பு அதற்குப் படுத்து இடங்கொடாமல் உலாவித்திரிய வேண்டுமென்று அனர்த்தம்செய்து, அற்பவியாதியைப் பெரிய வியாதி யாக்கிப் பலப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். இதுமகா பிசகானகாரியம். நோய்வந்தகாலத்தில், காற்றுபலமாய் வீசாத விடத்தில், தனக்கு எப்படியிருந்தால் தேகத்துக்குச் சுகமாயிருக்குமோ, அப்படி, படுத்தோ, அல்லது உட்கார்த்தோ, சௌகரியம்போலிருத்தலே வியாதிபலப்படாமலிருத்தற்குத்தக்க வுபாயமாகும். மேலே சொன்ன ஓளவையாரது வாக்கியத்துக்கு, நோய்வருவதற்கு இடங்கொடாமல் தடுக்க வேண்டும் என்பதே சரியான தாற்பரியம்.

இனி வியாதிகள் வராமல் தடுக்கவேண்டுமானால், வியாதிகளின் மூலம், அதாவது காரணங்களை யறிந்தாலொழிய வியாதிகளைத்தடுக்க முடி

யாது. மிருகபக்திகளுக்குக் காலபேதங்களால் வரும் அதிசீதோஷணங்களின் கரோங்களைவிலக்கிக்கொள்ளும் கருவிகள் இயற்கையிலேயே யமைக்கப்பட்டிருப்பது மல்லாமல், தேகசௌக்கியத்துக்கான இடங்களையும், காலத்தையும், உணவையுந் தேடிக்கொள்ள ஓர்வித வுணர்ச்சியும் அவைகளுக்கு ஜன்மத்திலேயே யமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால்தான் மிருகபக்திக்குப் பெரும்பாலும் வியாதிகள் அடையாமல் சௌக்கியமாகவே காலங்கழிக்கின்றன. மனிதருக்கோ வெனில், மிருதுவான சரீரத்தைக்கொடுத்து, அதில் பதுப்பறிவு ஒன்றும்வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப்பகுப்பறிவைக்கொண்டு நாம் சுகந்தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்பது இயற்கைத்தரும்த்தின் நோக்கம். இதுபற்றியின்னும் வருகின்ற சஞ்சிகைகளில் எழுதிவருவோம்.

பெண்களுக்குக்கல்வி.

முதலாவது அத்தியாயம் ஆகேஷபசமாதானம்.

விவேகிகளே !

இப்பெண்கல்வியைப்பற்றி முன்னர் இரண்டு புத்தகங்களினும் எழுதினும், அடியிற் கூறிவரும் விஷயங்கள் மிகநன்றாய் இருத்தலின் அதைப்பிரசுரியாமல் விடுவது தக்கதன்று என்பதைக் குறித்தே வெளியிட்டோம்.

1. அன்னத்தினால் பசியும், பானத்தினால் தாகமும், நித்திரையினால் அலுப்பும், தீருமென்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வோம். உண்டு குடித்துநங்குவதால் பசியும், தாகமும் சிரமமும் வளருமென்றால், ஒருவரும் ஒப்போமல்லவா ? ஒரோகாரணத்தினின்றும், ஒன்றுக்கொன்று நேர்விரோதமான இரண்டுகாரியங்கள் விளையுமெனில், அதைநம்புவது வெருகடினமாயிருக்கும். ஆயினும் இது புதுமையல்ல. நம்முடைய சுகத்துக்கங்களுக்குரிய காரணங்கள் பலவுளவெனினும், நன்றாய் ஆராய்ந்துபார்க்கும்பொழுது, அவற்றில் பெண்களே தலைக்காரணமாய்விளங்கும். அன்னையாய்ப் பெற்றெடுத்து, அன்புடன் வளர்த்துக்காத்துப், பெண்டிராயின்பந்தந்து, பெட்டியாய்ப் பொருளைச் சேர்த்து, அடியாளாயுபசரித்து, அறுசுவையன்னமிட்டு, மந்திரியாய்ப் புத்திசொல்லி, மஹிமையை ஒங்கச்செய்து, தோழியாய்த் தொல்லைதீர்த்துத், துணைவியாயுயிரைக்காத்து, மக்களாய் மனமகிழ்த்தி, மனிதருக்குதவி செய்யும் பெண்களே பேதப்பட்டால், பெருமையைக் கொன்றுவிட்டுக் குடிகளைக் கெடுத்து விட்டுக், கொலைபாதகம் விளைத்து, நண்பரைப்பகைவராக்கி, நல்லறமெல்லாங்கொன்று, பொருளெலாம் பறக்கச்செய்து, பெண்மையைவிலைக்கு வற்று, உடல்தனைப்பளுவாயாக்கி, உண்டியை விஷமாய்ச் செய்து, அறம்பொருளின்பமென்னும், அனைத்தையும் வெறுக்கச்செய்வாள், என்னுமில்வுண்மைதனையறியாறும் உலகிலுண்டோ ? மனிதர்வாழ்க்கைக்குப் பொன்னும் பெண்ணே. அவர்மனதுக்குப் புண்ணும் பெண்ணே. ஆகாயத்தையளாவிய விருகூத்தையும், அதன் இலைபூகனி முதலியவனைத்தையும், கடவுளானவர் ஒரு சிறிய விதையில் அமைத்தார்போல், இக்கருத்துகளையெல்லாம் வெகுமாட்சிமைதங்கிய திருவள்ளுவநாயனார் இரண்டு குறளிலடக்கி:

1 “ மனைத்தக்க மாண்புடையளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்துணை”

2 “மனைமாட்சியில்லாநகணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித்தாயினுமில்”

என்று அருளிச்செய்தனர். இதன்கருத்தென்ன வெனில், இல்லறத்துக்கு இசைந்த நற்குண நற்செய்கைகளையறிந்து நாடித்; தன் கணவனது வரவுசெலவுகளை நன்றாய்ச் சீர்தூக்கி நடத்தவல்ல மனைவியே வாழ்க்கைக்குத்துணையாவாளென்பதும், அளவற்றபொருளும், பேரும், பிரதிஷ்டையும் பெற்றிருந்தும், மேற்கண்டதன்மையுடைய மனைவிமாத்திர மில்லாவிடின், ஒருவன், சுகமும், சிறப்பும், புகழும்ற்றவனாவா னென்பதுமே யாம். இக்குறளின் கருத்தைத் தீரவிசாரிக்குங்கால், பொருளைச்சம்பாதிப்பதொன்று மாத்திரம் கணவனுக்குத் தொழிலென்றும்; அதைச் சம்பாதித்தபிறகு முறையறிந்து செலவுசெய்தலும், தகையறிந்து விருத்திசெய்தலும் இன்னு முள்ள பல தொழில்களும் மனைவியைப் பொருத்ததென்றும், இவ்வாறு உலகவாழ்க்கைக்குரிய தொழில்களெல்லாம் ஆண்பெண்களுக்குப் பகுத்தளிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்றும், ஆண்தொழில்கள் கடினமுள்ளவையாயினும், பெண்தொழில்கள் அவற்றிலும் கடினமானவை என்றும், விளங்கும். தகுந்தகாலத்தையும், கருவியையுங் கொண்டு பொருள் படைத்த லொன்றுக்கே, இயற்கைச் செயற்கையறிவுகள் இன்றியமையாக் கருவியெனக் கருதி, அவ்வறிவு நிமித்தம் நமது பொருளில் பெரும்பாகத்தைச் செலவழிப் போமாயின், இல்லற மின்ன தென்றும்; அதில் ஆத்ம விஷயத்திலும், கணவன், மக்கள், நண்பர், சுற்றத்தார், உலகத்தார், கடவுள்முதலானவர்கள் விஷயத்திலும், தனக்குரிய அறன்களும் கடமைகளும் இப்படிப்பட்டவையென்றும்; அதற்கியைந்தபடி செலவழித்துப் பொருள்காக்கும்வழி இத்தன்மைய தென்றும்; இப்பொழுது சுகத்தையும், புகழையும், இனிந்திதிய பதவியையும், ஆநந்தத்தையும் அளிக் கத்தக்க நல்லொழுக்கமின்ன தென்றும், தேர்ந்தறிந்தும், தானும் சுகமடைந்து, தன்னையண்டிய கணவன், மக்கள், முதலியவர்களுக்கும், சுகத்தை விளைக்கப் பெண்களுக்குக் கல்வியே வேண்டியதில்லை என்பது யுத்திக் காவது, பிரமாணத்துக்காவது, அறித்திருக்குமா? வெண்பதைச் சற்று விசாரிப்போம்.

பெண்களைக் கற்பிப்பதனுடையத் தக்க ஒப்பற்றபயன்களிற் சிறிதை இச்சுந்தரத்துக்கு இயைந்தவனாயில் விரித்துரைப்பதற்குமுன், இவ்விஷயத்தில் நம்மவரில் சிலர் செய்யும் ஆகேஷபங்களை எழுதி அவற்றிற்குச் சமாதானங்களைச் சொல்வோம். வெருகாலந் தொட்டுவந்த பழக்கத்தின் வாசனையைக் கைவிடமாட்டாத சிலர், முதலில் பெண்களைக் கற்பித்தல் சம்பிரதாய விரோதமென்றும்; இரண்டாவது, அது அனாவசியமென்றும்; மூன்றாவது, அது சாஸ்திர விரோத மென்றும்; நான்காவது, அதனால் பெண்களின் ஒழுக்கம் கோணிப்போமென்றும்; இன்னும் பல பழதான ஆகேஷபங்களைச் செய்வார்களென்பதை எல்லோரு மறிவோம். இனியவற்றிற்கு முறையே எங்கள் சக்திக்கியைந்த வனாயில் சமாதான முரைப்போம். (இன்னும்வரும்.)

பிள்ளைகளைப் பெற்றோர்களுக்கு ஓர்விண்ணப்பம்.

பிள்ளைகளைப்பெற்ற பாக்கியவான்களே? தாங்கள் ஒவ்வொருவரும் புண்ணியவசத்தில் தத்தமக்கு இகபரசௌக்கியங்களைப் பெற்றுக்கொள்

வதற்கு ஹேதுவாகிய புத்திரர்களை அடையப்பெற்றது சென்மாதிரபுண்ணியவசமே.

அப்படிக்காகிய புத்திரர்களை யெளவனப்பருவம்வரையில் “குப்பைப் பயினைக் கூடாயி லேற்றுவதுபோல” உயிர்க்கு ஊன்றுகோலாகிய கல்வியை நன்குபயிலச் செய்வித்து, அக்கல்விக்கேற்ற நல்லொழுக்கங்களிலும் நடைபெறும்படிக்குச் செய்விக்கவேண்டியதானது பெற்றோர்களின்கடமையதாகும்.

இந்த அஸ்திவாரக் கல்வியைக் கைவிட்டுச் சிலர்கள் தத்தம் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியின் அறிவையூட்டாது, பாஸ்யும் பழத்தையும் ஊட்டி, ஆபரணதிகனைப் பூட்டிப், புஷ்பமாலையைச்சூட்டிப் பற்பல வேடிக்கை வினோதங்களைக்காட்டி, காமவிலக்குள்மாட்டி, அழகிய வடிவத்தைவாட்டிப் புத்திரர்களையும் தங்களையும் நரக கதிக்கு ஆளாக்குகின்றார்கள்.

அதுமட்டோ? புத்திரர்களுக்கு ஆதாரமென்று தேடிவைத்தசெல்வத்தையும் தமது துன்மார்க்கச்செய்கையால் போக்கிக்கையினில் ஓட்டைத்துக்கி, கோவணம் ஒன்றுதான் பாக்கியமென்று திரியும்படி செய்விக்கிறார்கள்.

இவ்விதம் செய்வித்தல் புத்திமான்களின் தன்மையல்ல. பின்னரயாதுசெய்வித்தல் வேண்டுமென்றால், “தந்தைமகற் காற்று நன்றி யவை யத்து, முந்தியிருப்பச்செயல்” என்னும் திருக்குறள் வாக்கியப்படி தம் புத்திரர்களை ஒவ்வொரு கல்விச்சங்கத்திலும் நாயகமணியாக அங்கீகரிக்கும்படியாயுள்ள கல்வி, அறிவு, நல்லொழுக்க முதலிய சற்குணங்களை உடையர்களாக்குவிக்க வேண்டும்.

அங்ஙனம் செய்விக்கும் பிதாவே பிதா. மற்றவர்களெல்லாம் விர்தா. ஆதலால் புத்திமான்களே! “கல்வியினூ உங்கில்லைச் சிற்றுயிர்க்குற்றதுணை”, “ஒழுக்கமுயர்குலத்து நன்று” எனும் ஆபத் வாக்கியங்களைக் கொண்டு தங்கள் தங்கள் புத்திரர்களுக்கு நிரம்பிய கல்வியையும்நல்லொழுக்கத்தையும் பரவச்செய்வீர்களென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

வைத்தியவினோதம்.

பல்நோய்.

சீதளத்தினால் ஈறு கட்டிக்கொண்டு பற்கள்நோய் எடுத்து பலர்பாதைப்படுகிறதாண்டு. இதற்குக் காட்டாமணக்குத்தான்சிறந்த அவுடதம். காட்டாமணக்குக் கொம்பைச்சாண்சாணாகத்தறித்துக்கொண்டு அடுப்புத்தனலில் ஒரு துணியைச் சொருகிச் சுட்டு ஒவ்வொன்றாய் எடுத்து நோயுள்ள பற்களின்மீது படுப்படி மற்றொரு துணியைப் பிடித்துக்கொண்டுவைத்துச் சூடுபொறுக்கக் கடித்தால் நோய்

க்கு இதவாயிருப்பதந்தவிர சீதளத்தைப் பரிகரித்துப்பல் நோயைப் போக்கிவிடும்.

சிரங்கு.

1. நீரடிவித்து பாலில் அரைத்துச்சிரங்குகளுக்குப்போடவும். விடாமல் இரண்டு மூன்றுநாள் போட்டால் சிரங்கு போய்விடும்.

2. ஆமணக் கெண்ணெயும் முட்டைச் சாம்பலும் மயில்துத்தத் தூளும் கூட்டிக்குழைத்துப் போடுவதும் இந்நாட்டில் சிறந்த மருந்து.

பாகசாஸ்திரவினோதம்.

எண்ணெய்க்கத்திரீகாயம்.

இருபதுகத்திரீக்காய்களை நாலு பிளவாக அறுத்து நெய்யிலாவது எண்ணெயிலாவது வறுத்தெடுத்துக்கொண்டு பத்துவறுத்த மிளகாயும் ஒருகைப்பிடி கொத்துமல்லிவிதையும் நெகிழ அரைத்துத் தகுந்தபுனியும் உப்பும் கரைத்துமேலே அரைத்து வைத்திருக்கிற மிளகாயை இக்குழம்பில்கரைத்து ஐந்துபலம் உரித்தவெங்காயம்; ஒன்றரைபலம் வெள்ளைப்பூண்டு, இரண்டரைபலம் முந்திரிப்பருப்பு, அடுப்பேற்றிய ஒருசட்டியில் நெய்விட்டு முந்திரிப்பருப்பை வறுத்தெடுத்து அதையும் வெங்காயத்தையும் வெள்ளைப்பூண்டையும் வறுத்தெடுத்து இவைகளையும் மேற்படி கரைத்துவைத்திருக்கிற குழம்புடனே வறுத்த கத்திரீக்காயிற் கொட்டிச் சேண்டி வரும்போது கொஞ்சம் தேங்காய்ப்பால்விட்டு இறக்கிவிடவும்.

சீராளன்கறி.

உழுக்குவறுத்தபச்சைப்பருப்பு சலம்விட்டு நெகிழ அரைத்து உண்டையாக்கி ரூ-பலம் உரித்தவெங்காயமும் ரூ - பச்சையிளகாயும் பொடியாயுறிந்து போதுமான உப்புப்பொடியும் மேற்படி உண்டையிற் சேர்த்து பிசைந்துவில்லையாக்கி ஒருசட்டியில் அரைபடிசலம்விட்டு வஸ்திரத்தால் வாய்கட்டியுடுப்பேற்றி வஸ்திரத்தின்மீது வைத்துக் கெட்டியாகிறவரைக்கும் வேகவைத்திறக்கி ஆறவைத்து ஒரு அங்குலப்பிரமாணம் துண்டுதெண்டுகளாக அரிந்து அடுப்பேற்றிய வேறொருபாத்திரத்தில் நெய்விட்டுச் சிவக்க வறுத்தெடுத்துக்கொண்டுபெரிக்க மிக ருசியாயிருக்கும்.

தேநீகாய்துவையல்.

நல்ல தேங்காயை உடைத்து ஒட்டைப்போக்கிவிட்டு அதனை நெகிழ அரைத்து உ-பலம் உளுத்தம் பருப்பும், ஒரு ரூபாயெடை மிளகாயும், நெய்யில் வறுத்து இவ்விரண்டையும் தேங்காயுடன் போதுமான உப்புஞ்சேர்த்து மறுபடியும்

ஒன்றாக அரைத்து ஒருநல்லபாத்திரத்திற் பத்திரப்படுத்திப் புதிய போசனத்திற் குபயோகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டியது.

—0—

PROVERBS.

பழமொழிகள்.

ஆசை வெட்கமறியாது.
ஆசையுள்ளளவும் அலைச்சலமுண்டு.
ஆசையண்டாதால் அழுகையும்ண்டாது.
ஆடமாட்டாத தேவடியாள் கூடம்போதா தென்றாளாம்.
ஆடிக்கற்றிலே யிலவம்பஞ்ச பறந்ததுபோல்.
ஆடிக்கறக்கிற மாட்டை ஆடிக்கறக்கவேண்டும் பாடிக்கறக்கிற மாட்டைப் பாடிக்கறக்கவேண்டும்.
ஆடிவிதை தேடிப்போடு.
ஆடியகாலும் பாடியகாலும் சும்மா இஊர்.
ஆடிக்கருவழிந்தால் மழைகுறைந்துபோம்.
ஆடுநனைகிறதென்று கோநாய் குந்தியமுகிறதாம்.
ஆடுகொழுக்கிறதெல்லாம் இடையனுக்கு லாபம்.
ஆடுவதுமாடி அவரைக்காயும் பறித்தாச்சது.
ஆடுகெட்டவ னாடித்திரிவான் கோழிகெட்டவன் கூவித்திரிவான்.
ஆடையைத்தின்றால் வெண்ணையுண்டா.
ஆட்டுக்குவால் அளவறுத்து வைத்திருக்கிறது.
ஆட்டுக்குத் தீர்ந்தபடி குட்டிக்கு மாகிறது.
ஆணிக்கிணங்கின பொன்னும் மாமிக்கிணங்கின பெண்ணு மருமை.
ஆணுக்கவகேடு செய்தாலும் பெண்ணுக்குப் பிழைசொல்லக் கூடாது.
தேடப்போன மருந்து காலிலகப் பட்டது.
கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்தது.

வெளியுரார், திருத்தங்கணையும், மணியார்டர்க்கணையும், மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ் சைநம் சிவாயசெட்டியார் பேருக்கே அனுப்புதல் வேண்டும்.

விவேகசுந்தரம் நெ. க. உ. ந. ச.

பிரதிகாப்பி 1 - கீத விலை பை மூன்று.

ஒருபுத்தகமுதல் 10 - புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அணு அணா.

கடன்பட்டகந்தன்கதை.

புருஷத்துவேஷபுருதகிகதை.

பிரதிகாப்பி 1 - கீத விலை பை ஆறு.

ஒருபுத்தகமுதல் 8 - புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அணு அணா.

மேற்சொல்லிய புத்தகங்கள் ஒரோமுறையில் ஒவ்வொருதினுசில்,

புத்தகம்	10	வாங்குவோர்கீத	1 - மீ.
„	25	„	3 - மீ.
„	50	„	7 - மீ.
„	100	„	15 - மீ.
„	500	„	100 - மீ.

கம்மீஷன்கோடுக்கப்படும்.

ஒருபைபுத்தகங்கள்.

நெ. க. சத்துருசகவாசம் நித்தியசங்கடம்.

„ உ. நன்மை நலந்தரும்.

„ ந. பேராசை பெருநஷ்டம்.

„ ச. அடாதுசெய்தவன் படாது படுவன்.

„ நு. மனக்கவலை பலக்குறைச்சல்.

„ கூ. குணபூஷணி சரித்திரம்.

புத்தகம் 100-கீத விலை அணு ஆறு.

1-புத்தகமுதல் 40-புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அணு அணா.

நட்பேட்கடிதங்கள் வாங்கப்படா. முன்பணம் அனுப்பினால் ஒழிய புத்தகம் அனுப்பப்படமாட்டாது.

அடியிற் குறிப்பிட்ட இடங்களில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ்:—சென்னை.

2. சை. இரத்தினசெட்டிகம்பேனி, 234 நெ. தேவராயமுதலிவீதி, சென்னை.

3. ம-நா-ந-ஸ்ரீ, தா. சபாபதிமுதலியார் அவர்கள், அலகூர், பெங்களூர்.

4. „ C. அரங்கசாமிநாயகர், அப்பாத்தகிரி, மதராஸ் ரொய் ல்வே, ஈரோடு.

5. „ அரியபுத்திரநாயகர் அவர்கள், புத்தகவியாரம், மணிக் கூண்டுக்கு எதிரில், புதுவை.

6. „ ப்ரம்மவித்தியா ப்ரெஸ் தலைவர், சிதம்பரம்.

வெளியூரார் அனுப்பும் கடிதங்களையும், மணியார்டர்களுக்கும் அடியிற் கையொப்பமிட்டவர் பேருக்கே அனுப்புதல் வேண்டும்.

இங்ஙனம்,

 சை. ர. நமசிவாயசெட்டி.

மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ்,

316, தம்புசெட்டிவீதி, சென்னை.

Uthama Bhodha Ranjani Series. No. 1.

உ
கடவுள்துணை.

NO. 4.

நெ. ச.

விவேகசுந்தரம்.

“எப்போநுள்யார்யார்வாய்க்கேட்பினும்
அப்போநுள்மேய்ப்போநுள்காண்பதறிவு.”

அகரமுதல
வேழந்
தேல்லா

மாதிபகவன்
முதற்றே
யுலகு.

“தாவறுமுலகெலாந்தந்தநான் முகத்
தேவுதன் றுணைவியாய்ச்செறிந்தபல்லுயிர்
நாவுதொறிருந்தினெலங்கொள்வாணிதன்
பூவடிமுடிமிசைப்புனைந்துபோற்றுவாம்.”

Circulation 10,000 copies.

VIVEKASUNDARAM.

A Tamil Pamphlet published for the
use of the Public.

PRINTED AT THE MADRAS RIPON PRESS.

Price 3 Pies.]

1887

[விலை பை முன்று.

உத்தமபோதரஞ்சனிதொடர்ச்சி நெ. க.

இஃது ஜனேபகாரமாகப் பிரசுரம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

முகவுரை.

அறிவாலமர்ந்து, கல்வியும் தேசாபிமானமும் நிறைந்து விளங்கும் கனவான்களே ! இச்சிறு புத்தகம் முன்னர் மூன்று முறை சமூன்று வந்ததை யாவரும் அறிவீர்கள். இஃது நான்காவது என்றறியலாம். இதற்குக் காணவேண்டிய முகவுரையை முன் மூன்று சஞ்சிகைகளிலும் கூறியுள்ளேனாதலின் இங்கு விரிக்காது விடுத்தனன். இப்புத்தகத்தை அபிமானித்த அநேக கல்விமான்கள் கொடுத்த அபிப்பிராயங்களை இப்புத்தகத்தில் பதிப்பிக்கப்படுமென 3 - ம் நெம்பரில் கூறியிருந்தும், பதியாது விடுத்தல் இடமின்மையே யென்க. ஆதலின் கூறிய சீக்கிரம் எல்லோரது அபிப்பிராயங்களும் புத்தக ரூபமாய் வெளியாகும். கல்விமான்களும், ஏனையோரும் இது விஷயத்தில் மன்னிக்க வேண்டுகின்றேன். கல்விமான்களது பேருதவியினாலேயே இஃது வளர்ந்துவருகின்றது. பிழை யுள்ள பொறுத்தருள்வீர்களாக.

விஷய அட்டவணை.

1. முயற்சி திருவினையாக்கும். 2. நீதிவாக்கியங்கள். 3. விபரீதப் பிரார்த்தனையால் நேரிடும் கஷ்ட நஷ்டங்கள். 4. கணவனைக்கொன்றகங்காமணியின் கதை. 5. வித்தியா தரும். 6. பொருளினால் அவசியம் செய்யவேண்டிய உத்தம தருமங்கள் - கஉ.	7. புத்தித்திறத்தை விளக்கும் ஓர்கதை. 8. பெண்களுக்குக் கல்வி. 9. வியாதி மூலங்கள். 10. வீட்டுக்கடுத்த விஷயங்கள். 11. இரைப் பையில் உண்டாகும் விசித்திர சேட்டைகள். 12. சுகாதார முறைமைகள். 13. எலுமிச்சங்காய் ஊறுகாய். 14. கார்த்திகைதீப வரலாறு.

இப்புத்தகம் வாங்குவோர்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கை.

கனவான்களே ! இப்புத்தகம் 4-முறை சமூன்றுவரக்கண்டோமன்றா? இப்புத்தகம் பெற விரும்புவோர் சை. ர. நமசிவாயசேட்டியாரிடமே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு முறையிலும், பத்திரிகைகளிலும் கூறியிருக்கச் சிலர் கவனியாது பிறருக்கு அனுப்பிப் புத்தகம் பெறுது எம்மை நிந்திக்கப்படுவது நியாயமா? யாவர்களும் இப்புத்தகத்திற்குறிப்பிட்டவர்பேருக்கே இனியாகிலும் பணமுதலிய அனுப்பிப் புத்தகம் பெற்று ஆந்த முறுவீர்களென்று கோருகின்றேன். பதில் பெற விரும்புவோர் ரிப்ளை கார்டாவது அரை அணு லேபில் அடக்கஞ் செய்த கடிதமாவது அனுப்புதல் வேண்டும். தொகையை மணியார்டராகவாவது ரூபா 1-க்கு ஒரு அணு சேர்த்து போஸ்டேஜ் ஸ்டாம்புகளாகவாவது அனுப்புதல் வேண்டும்.

கார்த்திகை தீபமேன்னும், சர்வாலய தீபதரிசன வரலாறு.

ஸ்ரீ கயிலாசபதியினுடைய சந்திரியில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த தீபமானது ஒளிமழுங்குந்தருணத்தில் ஒரு எலியானது அபுத்திபூர்வமாக அந்தத்தீபம்பிரகாசிக்கும்படித்தூண்டிற்று. அதைநோக்கியகயிலாசபதியானவர் திருவுளத்திற் கிருபைகூர்ந்து அந்த எலிக்குத் தானவசரீரமும் மிகுந்த செல்வமும் கொடுத்துப் பூமியில் பிறக்கும்படி கடாக்ஷித்தருளினார். அந்த எலியானது கயிலாசபதியின் கடாக்ஷத்தினால் மூபலிச்சீ சக்கிரவர்

விவேகசுந்தரம்.

விநாயகர்துதி.

சீர்பூத்த மறைமுதற்கட் பிரணவத்தி
னரும்பொருளைச் சிவனார் தந்த
போபூத்த நிருமலசின் மயவடிவை
யானந்தப் பெருக்கை யென்றுங்
கார்பூத்த திருநெடுமா லயன்முதற்புங்
கவர்வணங்குங் கருணை வாழ்வைப்
பார்பூத்தவடியர்வினை கெடுத்தருளுங்
கற்பகத்தைப் பணிந்து வாழ்வாம்.

“முயற்சி திருவினையாக்கும்.”

நாம் கருதிய எந்தக்காரியமும் கைகூடிவருவது அருமையன்று. நாம் செய்ய வாரம்பித்த காரியம் முடியவேண்டுமானால், அதை உறுதியாய்க் ஐகப்பிடித்துச் சற்றும் சோர்வடையாது செய்துவரவேண்டும். இவ்வாறு உறுதியாய்ச் செய்பவர்களுக்கு, தர்ங்களெடுத்த கருமம் எவ்வளவுதான் அசாத்தியமாயிருந்தாலும், அது முடிவில் சாத்தியமாகும். ஆனால் முயற்சிகுன்றினாலோவெனில், சாத்தியமானதும் அசாத்தியமாகும். மனிதர்கள் அத்தியாச்சரியமான காரியங்களைச் செய்து மென்மேலுங் கீர்த்தி பெறுவதெல்லாம் முயற்சியினாலேயன்றிவேறெவற்றாலுமன்று. “முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியுடையார்” என்பது திண்ணம். முயற்சியானது மனோ முயற்சி, தேகமுயற்சி என இருவகைப்படும். தேகம் சவுக்கியமாயிருந்தாலன்றி மனோமுயற்சி செய்வது கூடாது. இவ்விருவகை முயற்சியும் குறைவறச் செய்யப்படுமேயாயின், எடுத்த கருமங்கள் ஒன்றேனும் பழுதுபடாமல் எல்லாவற்றையும் நமது மனோரதத்தின்படியே இனிது முடித்துக் கொள்ளலாம். இப்படிச் செய்துகொள்வதினால் நமக்குண்டாகும் நன்மைக்கு அளவிராது. நெற்றித்தண்ணீர் நிலத்தில்விழும்படிச் சரீரப்பிரயாசைப்பட்டு, எப்பொழுதும் காரியத்தின்மேல் கருத்தாயிருப்பவர்களுக்கே எந்தவிஷயத்திலும் சுகமுண்டு. யார்க்கும் தாங்கள் சிரமப்பட்டுச் சம்பாதித்ததைக்கொண்டு, உண்டு வாழ்வது இன்பமாயிருக்குமேயன்றி, பிறர்கையைப் பார்ப்பதன்று. தாங்கள் கஷ்டப்பட்டுத் தேடியது சிறிதெனினும், அதைக்கொண்டு நீருஞ் சோறு முண்டாலும் அதுவே இன்பமாகத் தோன்றுமேயல்லாது, பிறர்தேட்டத்தினு லுண்ணுங் கருணைச்சோறன்று.

“பெருமுத்தையார் பெரிதுவந்தியும்

கருணைச்சோறாவர் கயவர்-கருணையைப்

பேருமறியார்நனிவிரும்புந்தாளாண்மை

நீரினும் அமிழ்தாய்விடும்.

நன்மைபயக்கத்தக்க காரியங்களை யாரும் முயன்று செய்யவேண்டும். அவை கைகூடாவிட்டாலும் இடைசோராது செய்வதே பெரியோர்க்கு அழகு.

“உறுதிபயப்ப கடைபோகாவேனும்
இறுவரை காறுமுயல்ப - இறுமுயிர்க்கும்
ஆயுண்மருந்தொழுக்கல் தீதன்மூல் அல்லன்போல்
ஆவனவு முண்டு சில.”

முயற்சிசெய்தால் அதுவீன்போகாது. “தெய்வத்தானாகாதெனினும் முயற்சிதன், மெய்வருத்தக் கூலிதரும்.” எனத் திருவள்ளுவரும் திருவாய்மலர்ந்தருளி இருக்கின்றனர். ஆதலின் ஒவ்வொருவரும் முயற்சியுடையவர்களாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

நீதிவாக்கியங்கள்.

(முன் 15-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

11. அறிவும் அதனால் ஆகிய நற்குண நற்செய்கைகளும் உள்ள சான்றோர்களாலே நன்கு மதிக்கப்படுதற்கு யோக்கியனாய் இரு.

12. நீ பிறர்க்குச் செய்த உபகாரங்களை நீயே எடுத்துப் புகழ்தல் தக்கதன்று.

13. அடக்கம் உடைமை பாலியர்களுக்குச் சிறந்த ஆபரணம்.

14. நாம் செல்வத்தையும், உபசரிக்கப்படுதலையும், நம்முடைய பிரீதிக்கு மாறாக இழத்தல்கூடும்; நல்லொழுக்கத்தையோ! அப்படி இழத்தல் கூடாது.

15. சசியுடைமை சரீரத்துக்கு ஆரோக்கியத்தையும், மனசுக்கு இதத்தையும், வளர்விக்கும்.

16. நீ பிறர்க்கு ஒன்றை வாக்குத்தத்தம் செய்யுமுன், அது உன்னால் இயலுமோ? இயலாதோ? என ஆராய்ந்துகொள்.

17. இளமையிலே ஒருவன் பழகிய பழக்கம் நன்றேயாயினும், தீதேயாயினும், அதுவே பெரும்பான்மையும் மரணபரியந்தம் அவனைத் தொடரும்.

18. நமக்கு நல்லொழுக்கமும், புகழும், இன்பமும், வருதல் தவிர்தல் கள், முறையே பெரும்பான்மையும், நமது நற்சார்பு தீச்சார்புகளால் ஆகும்.

19. நாம் இரகசியமாகக் குற்றம் செய்யும்போது, பிறர் நம்மைக் கண்டியாவண்ணம் தப்பிக்கொள்வோமாயினும், நம்முடையமனம் நம்மைக் கண்டியாவண்ணம் தப்பிக்கொள்ளமாட்டோமே.

20. நாம் சிறு துன்பங்களைச் சகிக்கப் பயிலல்வேண்டும்; பயிலவோமாகில், மேலே பெருந்துன்பங்களையும் சகிக்க வல்லர் ஆவோம்.

(இன்னும்வரும்).

விபரீதப் பிரார்த்தனையால் நேரும்

கஷ்டநஷ்டங்கள்.

இந்துக்கள், தங்களுக்கு வியாதிவருங்காலத்து, கடவுளைப் பிசார்திக் கொள்வது வழக்கம். இது நல்லதுதான். மற்ற வேளையில் சுவாமியை நினையாவிடினும், வியாதியுண்டாகும் சமயத்திலாவது நினைக்க இடமுண்டாகின்றது. ஆனால் இப்பிரார்த்தனை, காலத்துக்குத் தக்கவாறு அதாவது, தமது இருப்புக்கும் சரீரபலத்துக்கும் தக்கபடி செய்துகொள்ள வேண்டும். பெருந்தொகை செலவழிக்கத்தக்க பிரார்த்தனை செய்தால், நாளை அனாதமுடிக்கும்போது, கையில்பணமில்லாவிடில் கடன்பட்டாவது

செய்யவேண்டும். “கடன்பட்டகந்தன்” பட்டபாடும் கெட்டகேடும் அறிந்தும், மறுபடியும் கடன்பட்டலாமா! தூறு இருதூறு செலவழிக்கத்தக்க மாரியாத்தாள் குடமெடுக்கப் பிரார்த்தனைசெய்து, பின்பு ஏழையானால், என்ன செய்கிறது? திருப்பதி, நாகூர் மீராசாயபு கோவில் முதலிய இடங்களுக்குக் குடம்பத்தோடுபோய் மயிர் கொடுக்கிறோமென்று பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளுபவர்கள், பிறகு அன்றாடம் ஜீவனம் செய்வதைவிட்டுப் போவதற்கு எவ்வளவோ கஷ்டநஷ்டங்கள் படுகின்றார்கள். பெரியபாளையம் அம்மனுக்கு வேப்பம்சீலைதருவதாய்க் குழந்தைப்பருவத்தில் பிரார்த்தனை செய்யக் காண்கின்றோம். அப்பிள்ளை பெரியவயதாகி, பி. ஏ. பரீட்சையில் தேர்ச்சிபின்பு வேப்பஞ்சீலையுடுக்கச் சம்மதப்படுமா? இப்படிப்பட்ட நாகரீகமில்லாப் பிரார்த்தனைசெய்வது சரியல்லவே! மாசம் 5-10-சம்பாதிப்பவர்கள் திருவள்ளூருக்கு 10-அமாவாசை, திருப்போளூர்க்கு 10-கிருத்திகை, திருத்தணிகைக்கு 10-கிருத்திகைபோவதாய்ப் பிரார்த்தனைசெய்து, பிறகு கையில் காசில்லாமல் கடன்பட்டு அப்பிரார்த்தனைகளை முடிக்கின்றார்கள். அடிக்கடி வேலையைவிட்டுப் போவதில் ஜீவனத்திற்கே பங்கமுண்டாகின்றது. சிலவர்களில் பெண்டுகள், தங்களுக்குப் பிள்ளைபெறாவிடில் இத்தனை இத்தனை அந்ரிய புருஷருடன்போகிறேனென்று சுவாமியிடத்தில் பிரார்த்தனைசெய்து, அப்படியே செய்கின்றார்கள். இப்படிச் செய்ய எந்தச் சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன? இவையெல்லாம் எவ்வளவு அறிவீனம் பாருங்கள்! நாம் பிரார்த்தனைசெய்ய வேண்டாமென்று கூறவந்தோமில்லை. சாஸ்திரோக்தமாகவும், காலத்துக்குத்தக்கவாறு நாகரீகமாகவும், இருப்புக்குத் தக்கவாறும், ஒழிவுக்குத்தக்கபடியும் செய்து கொள்வதில் குற்றமில்லை. கடன்பட்டுப் பிரார்த்தனைசெய்வது கூடாது. “வளவானுயினும் அளவறிந்தழித்துண்” என்றும், “ஆனமுதலில் அதிகம் செலவானால், மானமுறிந்து மதிக்கெட்டுப் போனதிசை, எல்லார்க்கும்கள்ளாய் ஏழ்பிறப்புந்தீயனாய், நல்லார்க்கும் பொல்லானும் நாடு” என்றும் ஆன்றோர்கூறிய வாக்கைச் சிந்திக்கக்கடவர். கல்வி அறிவில்லாத பெண்பாலார் சொல்லைக்கேட்டு விபரீதப் பிரார்த்தனை செய்வதை யினி நிறுத்துவது நன்றாகும்.

கணவனைக் கொன்ற கங்காமணியின் கதை.

பல்வளங்களும் நிறைந்துள்ள, நந்திபுரம் என்னும் தேயத்தில், நவநோடிநாராயணன்சேட்டியார் ஒருவர் இருந்தார். அவரோ, மிகதருமகுணசீலர். இரப்பார்க்கு இல்லைஎன்னாது கொடுக்கும்வள்ளல். இவருக்குக் கங்காமணி என்னும் ஓர் கொடியமனைவி இருந்தாள். இவள், புருஷன் ஒன்று சொன்னால் வேறொன்று செய்யும் புண்ணியவதி. அண்டைவீட்டுச் சண்டையை விலைகொடுத்து வாங்குவாள். பிறர் தருமஞ்செய்வதையும் கெடுப்பாள். தனதுகணவனை வீட்டுவேலைக்காரனாக மதித்துத் திட்டிவாள். இவ்வாறு இருவரும் கொடுமையாகவாழ்ந்து கொண்டிருக்க, இவள் ஓர் நாள் தனதுவீட்டில் இருக்கும் வேலைக்காரனைத்தாறுமாருகத்திட்டினாள். சேட்டியார் அதகேட்டு மனம்பொறுதவராய் அட! பெண்ணே! இப்படியும் வேலைக்காரர்களைத் திட்டலாமா? நம்மிடத்தில் தங்கியிருப்பார்களா? உனக்கென்னபுத்தி கூறினும் கவனிப்பதேயில்லை. இனி அப்படிப் பேசாதே! என்று சொல்லி வாழ்முடுவதற்கு முன்னே, அடா! பாவி! மட்டிச்சாம்பிராணி! காமாட்டிப் படுவானே! உன்னைக் கட்டிக்கொண்ட நாள்முதல் “கழுதையைக்கட்டி ஒழும்வளர்ப்பது” போலவேதான் கஷ்டப்பட்டேன்.

உன்பவுஷுருலைய, உன்னைப்பார்த்தவர்களுக்குக்காறி உமிழவும் கால்காசு கொடுக்கவேணுமே! “நானும் சம்பந்தி நடுவேயிலேபோடு” என்றுநியாயம் பேசுவந்து விட்டாயே! உன்னை எச்சிலிலை எடுக்கச்சொன்னார்களா? எத்தனைபேர் என்று எண்ணச்சொன்னார்களா? இந்தக்காமாட்டி வேலைக்காரர்கள்போனால் வேறு ஒருவன் வருகின்றான். அப்படியுமில்லாது போனால் நமது மருமகள் இல்லையா? என்று தாறுமாறாகப் புருஷனையும் திட்டித் தெருவில்வந்துவிட்டாள். செட்டியாரோ! இவளுடைய செய்கையைப்பார்த்து, வெட்கங்கொண்டு, வீட்டினுள்போய்க் கர்த்தாவைநோக்கித் துதித்துக்கொண்டிருந்தார். இவளோ! பேசித்தீர்ந்து, வீடுவந்துசேர்ந்து, நாலு நாள்வரையும், அடுப்புமூட்டாது வைத்தாள். செட்டியார் என்செய்வார். பிறரிடம் சொன்னாலும் வெட்கக்கேடு என்று மவுனமாய் நாலுநாளும் பட்டினி கிடந்தார். ஐந்தாந்தினம் அவளுக்கே நல்லபுத்தி உண்டாய் சமையல்செய்து, புருஷனுக்கிட்டுச் சிலநாள் வாழ்ந்திருந்தாள். ஓர்தினம் செட்டியார் தெருவில் உட்கார்ந்திருக்க, ஓர் சந்நியாசி மூன்றுநாள்பட்டினியால்வருந்தி எதிரில் வந்து ஐயா! எனக்கோ மெத்தப்பசியா யிருக்கின்றது. இப்போது என்பசியைத் தீர்த்தல் உமதுகடமை என்று சொல்ல, செட்டியார் இது ஏது! நமதுமனைவியோ! கொடும்பாவியாயிற்றே! அவளா! சமையல்செய்து போடுவாள். ஆயினும் சொல்லிப் பார்க்கலாம் என்று எழுந்து உள்ளேபோய் மனைவியை நோக்கிப் பெண்ணணங்கே! ஓர்பெரியவர் பசியினால் வருந்திவந்திருக்கின்றார். அவருக்கு அன்னமிட்டால்நமக்குப்புண்ணியம்கிடைக்கும். நீ சீக்கிரம் சமையல்செய்துமுடி என்றுவிநயமாய்க் கேட்டுக் கொண்டார். அதற்கவள் ஆ! ஆ! நல்லவேடிக்கைதான். “தன்னைப்பெற்ற ஆத்தாள்கிண்ணிப்பிச்சை எடுக்கிறாள்; தம்பிகும்பகோணத்தில் கோதானம் பண்ணுகிறாள்” என்பதுபோல உனக்கே சோற்றுக்கு வழியில்லை. தானமா? தருமமா? போ! போ! நல்லவேலையாயிற்று, வீட்டிலேயும் சாமான்கள் ஒன்றுமில்லை. “அஞ்சுமூன்று முண்டானால் அறியாப்பெண்ணும் கறிசமைக்கும் அல்லவா?” வெறுங்கையை முழம் போடலாமா? அரிசி, பருப்பு, நெய் பதார்த்தம் முதலிய எல்லாம் வாங்கிவந்து வை; பார்க்கலாம் என்றாள்.

செட்டியார் மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு ஒரு சினேகிதனிடத்திற் போய்க் கெஞ்சிக்கேட்டு, ரூ-பணம்வாங்கிக் கொண்டு, கடைக்குப் போய் சமஸ்த சாமான்களும் வாங்கிவந்து, அவளிடத்தில் கொடுத்தார். வேணுமென்றால் வெண்ணெய் மொத்தைபோல் தூற்கலாகாதா? என்பதாக அவளுக்குச் சமையல்செய்ய இஷ்டமிருந்தால் சமைக்கலாமல்லவா? அது இல்லாததினால் பின்னும் அரிசி ஆழாக்கானாலும் அடுப்பங்கட்டி மூன்று வேண்டிமல்லவோ? பாணைசட்டி முதலிய பாத்திரமில்லாமல் எப்படி சமையல்ஆகும்என்றாள். செட்டியார், அவைகளையும் கொண்டுவந்துகொடுத்துச் சமையல் சீக்கிரம் ஆகட்டுமென்றார். அதற்கவள் நீபோ; உனக்கென்னவேலை; எனக்குத்தள்ளாது; என்னால்முடியாது; தலைநோகிறது; என்று சாக்குச்சொன்னாள். அதற்குச் செட்டியார், என்னடி! நீசெக்குலக்கை போலிருக்கிறையே, உனக்குவந்த கேடென்ன என்றுகேட்க. “எருது நோய் காக்கைக்குத்தெரியுமா?” தலைநோயும் காய்ச்சலும் தனக்குவந்தாலல்லவோ தெரியுமென்று சொல்லிப் பாயைவிரித்து நெடுமுக்காடிட்டு நீட்டிப்படுத்துக் கொண்டாள். பின் அவர் சிறிதுநேரம் நின்றுபார்த்து, இவளென்ன ஜகஜண்டியா யிருக்கிறாளென்று மிகுந்த கோபம்கொண்டு வந்ததெல்லாம்வரட்டுமென்று மனதில்தைரியம்பண்ணிக்கொண்டு, அங்கு

கிடந்த ஒரு சிறியகொம்பை யெடுத்து, மெல்லென ஓர் அடி அடித்தார். அதற்கு அவன் ஓ! ஓ! அடசண்டாளா! என்னை அடித்துக் கொல்லவாபுறப்பட்டாய். உரவிலே அகப்பட்டுக் கொண்டு உலக்கைக்குப் பயப்பட்டால் ஆகுமா? சும்மா அடித்துக்கொல்லு. உனக்கேற்ற புத்திபண்ணுவிக்கிறேன். அடா! பெபாவி! இனி நான் உயிரோடு இருக்கிறதில்லை. ஊமத்தங்காயை த்தின்று பழிபோடுகிறேன் என்று சொல்வித் தெருவிலேபோய்ப் பெருங்குச்சலிட்டுச் செட்டியானாகக் கண்டபடி திட்டி, மண்ணைவாரித் தூற்றித் தெருச்சுரிக்க அவமானப்படுத்தினான். இதைக்கண்ட சந்நியாசி சொல்லாமல் மறைந்துவிட்டார். இதைக்குறித்தே “ஐயருக்கமுதுபடை என்று வந்தாய் நீயும் ஆண்பிள்ளை என்றெண்ணவோ, அரிசியெங்கே பாணைசட்டி யெங்கே என்பளவன் சொன்னவகைகனெல்லாம், பையவே கொண்டு வந்தாலும் சமைக்கப்படாது தலைநோகு தென்பான், பாயிற்கிடப்பள்ளின மாயொன்றுபேசினால் பாருனக்கேற்றபுத்தி, செய்யவல்லேனென்பளவன் சற்றடித்தால் நஞ்சுகின்கிறேன் கூகுவெனத், தெருவீடுதோறுமுறையிடு பெண்டிருண்டெனில் தீயநமன் வேறுமுண்டோ,” என்று ஓர்கவிவாணர் தீயபெண்களின் இயல்பில் ஒன்றாகப் பாடியிருக்கின்றார். செட்டியார் இக் கொடும்பாவியால் விளைந்த அவமானங்களையும் துன்பங்களையுங்கண்டு துக்கித்து, இனி என்னுயிரைவைத்திரேன் என்று நஞ்சுகின்று இறந்தார்.

கங்காமணியோ விதவையானான். வரும்படியோ? சிறிதுமில்லை. வீட்டிருப்போ பூஜ்ஜியந்தான். பணத்துக்காகக் கண்ட புருஷர்களோடு எல்லாம்சேர்ந்து வியாதிசம்பாதித்து அலைந்துதிரிந்துவந்த கங்காமணிக்கு மூப்புமேவிடவே, அவ்வரும்படியும் குறைந்துபோகப் பிச்சையிரந்துண்டு, பசியினால் அதிகவருத்தமுற்றும், வியாதியால் துக்கித்தும், இறந்தான். ஊரார் எல்லோரும் இவன் முற்காலத்திற்செய்த தீங்குகளைப் பிற்காலத்தில் அனுபவித்தான் என்று சொன்னார்கள். ஆகையால் பெண்கள் நாய கங்களே! நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் இவ்வித தீச்செயல்கள் புரியாது, கணவன்வார்த்தையைத் தேவவார்த்தையாகக் கொண்டு வாழக் கடவீர்களாக.

வித்தியாதருமம்.

இத்தேசத்துச் செல்வர், ஏதோ பல தர்மங்கள், செய்கின்றனரோ யன்றி, எல்லாச் செல்வத்தையும் தரானின்ற வித்தியா தருமத்தைச்செய்கின்றாரில்லை. இதனால் வித்தையின் அருமைபெருமைகளை உணர்ந்திராதவொன்று கொள்ளற்கிடனுகின்றது. இத்தேசத்தார் தமதுபிள்ளைகளுக்கு உயர்தரக்கல்வி கற்றுக் கொடாமல், அறிவீனராக்கி, பின்னர் லக்ஷம் பத்துலக்ஷம் ஆஸ்திவைத்துவிட்டு, ஒருவர்க்கு ஓர் காசும் தராது செத்துப் போகின்றனர். அமெரிக்கா கண்டத்தில் ஐக்கிய தேசத்தின்கண் இராநின்ற ஓர் கனவான், சினுதேசத்தில் பாடசாலை ஏற்படுத்தி 3-லக்ஷம் ரூபா தந்தனராம். நமது தேசத்தார் அறிவீனத்திற்கும், அன்னிய தேசத்தார் விவேகத்திற்கும் வித்தியாசம் எவ்வளவிருக்கின்றது பாருங்கள். இச்சென்னையில் எத்தனை பணக்காரரோ இருந்து செத்துப்போனார்கள். அவர் காலத்திலாவது, அவர் பிள்ளைகள் காலத்திலாவது, பேரன்மார் காலத்திலாவது இறகுமுனைத்துப் பணமெல்லாம் பேர்ஊரில்லாமற்பறக்கின்றன. வித்தியார்விஷயத்தில் செலவழித்து ஸ்கூல்களை ஸ்தாபித்த பச்சையப்ப முதலியார், செங்கல்வராயநாயகர் முதலியவர் செத்துப்போயும், பேர் எங்கெங்கு பிரகாசிக்கின்றது பாருங்கள். மற்றவர் இருக்கும்போதே,

செத்தவரும் பச்சையப்பமுதலியார், செங்கல்வராயநாயகர் முதலியவர் செத்தும் உயிரோடிருப்பவருமாவர். ஆதலால் கனவான்களே! செத்தும் சாவாமலிருக்கத்தக்க வித்தியாதானத்தையே செய்யுங்கள். அதற்கிரண்டாவதாக இதரதருமங்களைச் செய்யுங்கள். அன்னதானத்திலும் வித்தியாதானமே மேல்அன்றோ? இந்துசனவான்கள் வித்தியாதானம் செய்யப்படுமா? பட்டால், பிறகு நமது மக்கள் பாதிரிமார் ஸ்கூல்களில் படிப்பதொழித்துக் கிறிஸ்தவராகாமலிருப்பார்கள். அன்றுதான் மாதாபிதாக்கள் வயிறு குளிர்த்து, தாம்பெற்றபிள்ளைகள் தம்க்கு நிலைக்குமென அகமகிழுவார்கள்.

பொருளினால் அவசியமாகச் செய்யவேண்டிய

உத்தம தருமங்கள் - ௧௨.

௧. பூர்வகாலத்திலே ஈசராதுக்கிரகம் பெற்ற பெரியோர்களாலே செய்யப்பட்ட தேவாலயங்களுள்ளும் புண்ணியதீர்த்தங்களுள்ளும் கிலமாயுள்ளவைகளை முன்போலச் செய்வித்தல்வேண்டும். அப்படிச் செய்தவர் பெறும் பயன், முன் அவைகளைச் செய்தவர் பெற்ற பயனிலும், ஆயிரமடங்கு அதிகமாகும். அத்தேவாலயமுதலியவைகளுக்குள்ளே பழுதடைந்த இடங்களைப்பழுதறப் புதுக்குவித்தல்வேண்டும். அப்படிப்புதுக்குவித்தவர் பெறும் பயன், அவைகளை முன் செய்தவர் பெற்ற பயனிலும், நூறு மடங்கு அதிகமாகும்.

௨. பெரியோர்கள் தாபித்த தேவாலயங்களுள்ளே பூசைஉற்சவமுதலிய நடவாத தேவாலயங்களிலே, ஆகமவிதிப்படி வருவறச் சிரத்தையோடு பூசை உற்சவமுதலியவை செய்வித்தல்வேண்டும்.

௩. தேவாலயத்துத்திருமதில்திருக்கோபுரமுதலியவைகளிலே அரசுமுதலியவை முளைத்து அவைகளுக்குச் சேதஞ் செய்யாவண்ணம், கூலியாட்களை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் காலந்தோறும் பார்வையிட்டு அவ்வரசுமுதலியவற்றைக் களைந்தெறிந்து விட்டுச் சண்ணம்பு பூசிக்கொண்டு வருமாபடிச் செய்தல்வேண்டும்.

௪. தரிசனத்தின்பொருட்டுச் சமீபத்திலே தேவாலயம் இல்லாத இடங்களின்மாதிரி நூதனமாகத் தேவாலயம் கட்டுவித்து, இயன்றமட்டும் பூசை முதலியவைகளை விதிப்படி நடத்துவித்தல்வேண்டும்.

௫. கல்வியறிவொழுக்கங்களாலும் ஈசரபத்தியினாலும் சிறந்து விளங்கும் போதகர்களைக்கொண்டு, தேவாலயங்களிலும், புண்ணியதீர்த்தக்கரைகளிலும், மடங்களிலும், சனங்களுக்குச் சமயத்தைப் போதிப்பித்தல்வேண்டும். இதுவே எல்லாத்தருமங்களிலும் மிக மேலாகிய தருமம். இத்தருமம் இல்லாவிடத்து மற்றைத்தருமங்கள் பயன்படாவாம். கடவுளடைய குணங்களையும், மகிமைகளையும், அவரை வழிபடும் முறைமையையும், அவ்வழிபாட்டாலே பெறப்படும் பயனையும் அறியாதவர், கடவுளை வழிபட்டு உய்வது எப்படி? அவர்களுக்குத் தேவாலயமுதலியவைகளினாலே பயன் யாது?

௬. வித்தியாசாலகளைத் தாபித்து, கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த உபாத்தியாயர்களைரியோகித்து, பிள்ளைகளுக்குக்கருவிநூல்களையும், லௌகிகநூல்களையும், சமயநூல்களையும், படிப்பித்தல்வேண்டும். கல்வி

யிலேமிக்கவிரும்பமும் இடையறாமுயற்சியுமுள்ள பிள்ளைகளுள்ளே வறிய பிள்ளைகளுக்கு, அன்னமும் வஸ்திரமும் புத்தகமுங்கொடுத்தல்வேண்டும். வருஷந்தோறும் பரிசைச்செய்து, சமர்த்தர்களாகிய பிள்ளைகளுக்குப் பரிசு கொடுத்தல்வேண்டும்.

(இன்னும்வரும்.)

புத்தித்திறத்தைவிளக்கும் ஓர் கதை.

இரண்டு சித்திரக்காரர்கள், தங்களுக்குள் யார் கெட்டிக்காரனென்பதை ஒரு ஓப்படுத்தும்பொருட்டு, ஆளுக்கொருசித்திரமெழுதும்படித்தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள். ஒருவன் திராட்சப்பழக் குலைக்குச் சமானமான ஒரு சித்திரமெழுதித் தன்வீட்டு வெளிக்கதவுக்குமேல் தூக்கிவைத்தான். அப்போது பட்சிகள் அது நிசமான பழக்குலையென்று நினைத்து அதைக் கொத்திக்கொண்டிருந்தன. இதைக் கண்டவர்க ளெல்லோரும் சித்திரக் காரனைமெச்சி, அவனோடுகூட மற்றச்சித்திரக் காரனுடைய வீட்டுக்குப் போய் உன் சித்திரமெங்கே என்றார்கள். அதற்கவன் திராட்சிலை யொன் றைக்காட்டி, அதற்குப் பின்னாலிருக்கிறதென்றான். மற்றச்சித்திரக்காரன் உடனே தன் கையை நீட்டித் திராட்சிலையை இழுக்கப்போனபோது, அது சித்திரசிலை யென்று கண்டு சும்மா நின்றான். அப்போது திராட்சிலை எழுதிய சித்திரக்காரன் மற்றவனைப்பார்த்து, நீ பட்சிகள் ஏமாறத்தக்க சித்திரம் வரைந்தாய், நான் எழுதிய படமோ? சித்திரக்காரர்கூட மயங்கத் தக்கதென்று சொன்னான்.

பெண்களுக்குக் கல்வி.

(முன் 25 - வது பக்கத்தொடர்ச்சி).

முதலாவது:—தூறுகுருடர்கிணற்றில்விழுந்தார்களென்றால், எல்லோரும் அவ்வாறே செய்யவேண்டுமென்பதற்கு, அது பிரமாணமாகுமோ? அப்படியாயின் கூழ்குடித்த வன்மக்கள் சோறுதிற்பதும் பழுதாம். இதை ஒரு நொடியாவது ஒப்பமாட்டோமாயை யால் சம்பிரதாயமென்னும் சொகுசானபதத்திற்கு எவ்விதபொருள்செய்து நாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்கிற விசாரமுண்டாகி, அது ஸத்ஸம்பிரதாயம், துஸ்ஸம்பிரதாயம், என இருவகைப்படுமென்றும், அதில் துஸ்ஸம்பிரதாயத்தை வரைந்து, ஸத்ஸம்பிரதாயத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் நிச்சயிப்போமல்லவா? ஸத்ஸம்பிரதாயமின்னதென்று அறியப்படுங்கால், பெரியோர் நடையே ஸத்ஸம்பிரதாயமெனச் சிலருரைப்பார்கள். இதுசரியான அபிப்பிராயமாகில், கிருஷ்ணனுடைய பாலியசேஷ்டைகளைப்பற்றிப் பாகவதத்தில் நன்றாய்ப்படித்தபெரியோர்கள், வேசிகளைக் கூடிக்கெட்டுப்போகும் சிறியோரைத்துன்மார்க்கா ளென்று பழிக்காமல், சன்மார்க்கா ளென்றே புகழ்ந்து கொண்டாடி, அவ்வாறே அவர்களும் நடக்கவல்லவோவேண்டும்! அப்படிச் செய்ய ஒருவரும் ஒப்பமாட்டாராயை யால் அப்பதத்துக்கு அர்த்தம் அது வல்லவென்று விசிதமாகும். அதன்கருத்துதானென்னவெனில், வேதசாஸ்திராதி நீதி தூல்களுக்கு ஒத்து, விரோதமின்றியுள்ள ஆசாரமே சிவ் டாசாரமென்றும், ஸத்ஸம்பிரதாயமென்றும் தருமதூல்களுக்கு உரைசெய்த பெரியோர்களானவரும் ஒருமித்து முறையிட்டிருக்கின்றனர். இது வேதசாஸ்திரங்களுக்கு ஒத்திருக்கின்றதோ? இல்லையோ? வென்கிறவிஷ

யத்தைக்குறித்து இனி சர்ச்சிக்கப்படு மாகையால், இப்போது அதை யோசிக்கவேண்டாம். இப்பரதகண்டமொன்றுதவிர, மற்றத்தேசங்களெ ஸ்லாவற்றிலும், ஆண்பிள்ளைகளைப்போலவே பெண்பிள்ளைகளும் பெரும் பாலும் கல்விப்பயிற்சிசெய்கிறார்களென்று சரித்திரக்காரர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றோம். நமதுதேசத்திலும் ஆதியில் இவ்வாறேயிருந்ததென்ப தற்குச் சந்தேகமில்லை. உலகநீதிகளெல்லாம் பாகாய்த்திரட்டித்தாங்க ளும் அனுபவித்து அயலாருக்கும் அளித்த கார்கி, மைத்தியோ, கோதை, ஓளவை, வள்ளி, உறுவைமுதலிய, மேன்மகளிருடைய நடையே நமக்கு ப்பிரமாணமாகாவிடின், மற்றெதைத்தான் பிரமாணமாக்கிக் கொள்ளலா மேர்? நாங்களறியோம். உபதேசத்தாலும், அதுஷ்டானத்தாலும், நீதி யை நிலைக்கச் செய்த இதர ஞானத்தாய்களை ஒழுங்கு தப்பிவைவொன்று சொல்லவியலுமோ? நம்முடையபெண்கள் அவ்வளவு நற்குண நற்செய் கைகளுள்ளவர்களெனில் போதுமல்லவா?

இரண்டாவது:—பெண்களுக்குக்கல்வி ஆவசியக மல்ல வென்பது வெகுபுதுமையாகவேயிருக்கின்றது. நமது நீதிநூல்களில் புருஷர்செய்யும் பாவபுண்ணியங்களுக்குப்பெண்களேபாத்தியஸ்தர்களெனவும், அப்பெண் களின் பாவபுண்ணியங்களில் அவர்களுடையகணவர்களுக்குப்பங்கு உண் டெனவும், சொல்லியிருப்பதின் கருத்தைச் சற்றையோசிப் போமாயின், அவர்களுக்கும் கல்வி அத்தியாவசியக மென்றுவிளங்கும். இல்லறத்திலும் கடினமானது உலகில் வேறில்லை என்பதற்கு நமது அனுபவமே சாஷி. அதைப்பழுதறச்செய்து பயன்களை யடையப்பெண்களுக்கு விசேஷகல் வியும் ஞானமுமின்றி முடியாது. பெண்களுக்கு இளமையில் பிதாவும், வயதில் கணவனும், மூப்பில் மக்களும் இரகஷகரேயன்றி, அவர்களுக்குச் சுவாதந்திரியமில்லையென்று, மனுமுதலிய இருஷிகள் விதித்திருக்கிறபடி யாலும், ஸ்திரீகள் சபலைகளென்று எல்லோராலும்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற படியாலும், அவர்கள் தாமே கல்வியைப்பயிலமுடியாதென்றும், அவர்களு டையநல்லறிவினால் வினையக்கூடியபயன்களை அடைய நாம் விரும்புவோ மாயின், அவர்களுக்கு அறிவைப் புகட்டுவது நமதுவிதக்காக் கடமையெ ன்று நாம்கொள்ளவேண்டியது. நம்முடைய கவிகளறிசிலர் ஸ்திரீகளுக் குச்சர்ப்பத்தை யுபமானமாய்ச் சொல்லியிருக்கின்றனர். வரகவிகளுக் கெல்லாம் சிரோஷ்டராகவும், இங்கிலாண்டு தேசத்தாருக்குச் சிரோபூஷ ணமாகவும், அவர்கள் பாவையின் சிறப்புக்குப் பிதாவாகவும் வந்துதித்த, ஷேக்ஸ்பியர் என்பவர் ஹாம் லெட்டு என்னும் நாடகத்தில், ஸ்திரீகள் சபலைகளென்று சொல்லுவது போதாதென நினைத்து, “சபலமே உன் பெயர் ஸ்திரீ” என்றருளிஞர். அரிஷ்டநீவாரணத் துக்காகவேழறிமருந்து களைச்சேர்த்து, விஷத்தையும்பயன்படுத்துவோமாகில், இஷ்டசித்திக்காகப் பெண்களுக்குக் கல்வியாவதுண்டாக்க வேண்டாமா? இந்த இல்லறமாகிய கடலில் மேடுபள்ளம், சுழல் நீரோட்டம், அலை பிசல்முதலிய பல இடை யூறுகளுண்டென்பதற்குச் சாஷியாக “ஸங்கராசாகரகோரம்” என்று பெரியோ ருநாத்திருக்கின்றனர். இக்கடலில் சஞ்சரிக்க நமக்குக் கப்ப லாய் உதவும், பெண்களுக்கு வழிகாட்ட அறிவெனும் மாலுமியில்லாவிட் டால், நாம்களையேறுவதும் சாத்தியமோ? கண்ணில்லாமாட்டைக்கடல் நோக்கிப் போ வென்றுகொன்றாலும், போக அதற்கியலுமோ? அவ்வாறு கொல்வதிலும், உலகில் கொடியபாவமுண்டோ? பெண்களெடுக்கமாட் டாத சுமையாகிய இல்லறத்தை அவர்கள் தலைமீதுவைத்துவிட்டு, அவர்கள் அதைஒருவாறுசெலுத்தவும், இன்றியமையாக்கருவியாகிய கல்விப்பொரு

னைத்தராவிடில், அவைகளைக்கொண்டு நாம் என்னபயனையடையக்கூடும்? பெண்களைக்கற்பிப்பதினால் உண்டாகத்தக்கபயன்களைக்குறித்துப்பின்னால் எழுதப்படுமாயினால், பெண்களுக்குக் கல்வியைக் காட்டிலும் அவசியமானபொருள் வேறொன்றுமில்லையெனத் தாலாய் விளங்கும்.

(இன்னும்வரும்.)

வியாதி மூலங்கள்.

(முன் 24-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

நம்மதேசத்து ஜனங்களுக்கு, புசிக்கும் பதார்த்தங்களினாலும் குழிக்கும்பதார்த்தங்களினாலுமாத் திரந்தான், வியாதிகள் வருமென்னுமஞானம், சாதாரணமாயிருக்குமேயொழிய, வேறு வழிகளாலும், வியாதிகள் வரக்கூடுமென்னுமஞானம் அற்பமுங் கிடையாது. தேகத்துக்கு ஒவ்வாத பதார்த்தங்களை யுண்பதனாலும் ஒவ்வின் பதார்த்தங்களையும், அளவுக்கதிகமாயும் அகாலங்களிலும் உண்பதனாலும், வியாதிகள்வரும் என்பதை யுணரவேண்டும். அப்படியே, (புறம்பில்) ஆகாயவெளியிலுள்ள சீதோஷணங்களாலும், மோதிவீசுங்காற்றினாலும், விஷவாயுக்கள் கலந்த ஆகாயத்தை உட்சுவாசிப்பதனாலுங்கூட வியாதிகள்வருமென்பதை நம்மவர்கள் உறுதியாய் நம்பவேண்டும். காற்றானது தேகசெளக்கியத்துக்கென்றே ஏற்பட்டுள்ள முக்கியபூதமாயிருந்தபோதிலும், அதிகப்பட்டால் அதுவுந் துன்பஞ் செய்யுமென்பதே ஆதலால், வேற்றுடம்போடு (தக்கபோர்வையில்லாமல்) இருப்பதும் நெடுநேரம் குளிரிலிருப்பதும், நெடுநேரம் உஷணத்திலிருப்பதும், நெடுநேரம் மோதிவீசுங்காற்றிலிருப்பதும், துர்நாற்றமலிந்த விடங்களில் இருத்தலும் ஆகிய இவை மிகுந்த கொடிய வழக்கங்களாம். இவ்வழக்கமானது கருப்பத்திலேயே பதிந்துள்ள வியாதிகளைக் கிளறியெழுப்புவது மல்லாமல், தூதன வியாதிகளையும் உண்டெண்ணிப் பெருந்தீங்குக்கிடஞ் செய்யும். இவ்வுண்மை யறியாமல் எத்தனையோபேர், குளிர்புதலிய காலபேதங்க ளுண்டாகும்போது வியாதிப்பட்டிமடிகுரர்கள்.

தேகத்தை நெடுநேரம் குளிர் அல்லது குளிர்த்துவீசுங் காற்றுக்கு வெளிப்படுத்துவதனால் (Exposure) வரும் முக்கியவியாதிகள், சாதாரண ஜலதோஷம், தொண்டைக்குரிய பலவியாதிகள், புட்டாளம்மை (இது அம்மையல்ல-வியாதி), சாதாரண இருமல், ஊஷண இருமல் (நியுமோனியா), மாருளைப்பு, இரத்தகாசம், ஷூயம், சுவாசகாசம் (Asthma) குலைநோய், தலைநோய், சுரம், கண்ணோய், காதுநோய், பேதி, வாந்தி, ஈரல் வியாதிகள், மண்ணீரல்வியாதிகள், இடுப்பு புறங்கழுத்துகளின் பிடிப்பு, கீல்வாதம், இப்படிச் சிறிதும் பெரிதுமான இன்னுமநேகவித வியாதிகள் சீதளாஸ்பதத்தாலுண்டாகின்றன. இவற்றுளொன்றுகாணும்போது, நம்ம ஜனங்கள் சாதாரணமாய்ச் சொல்லுங் காரணம் யாது? ஜலதோஷத்தால் மூக்கில் ஜலம்வடிந்து தொண்டை கட்டிக்கொள்ளும் போது, அதற்கு முன், பனியில் அல்லது குளிர்த்தகாற்றில் வெற்றுடம்போடு அல்லது மெல்லியவஸ்திரம்போர்த்து நெடுநேரம்படுத்திருந்த அல்லது உலாவித்திரிந்த துர்வழக்கத்தைக் காரணமாகச் சொல்லுகிறதில்லை. பனியில் விடியற்காலத்தில் வெற்றுடம்போடு அல்லது மெல்லிய வஸ்திரம் போர்த்து வெளியேசென்றும், பனிக்கட்டியைப்போற் குளிர்த்திருக்கும் ஜலத்தில் ஸ்நானம்பண்ணிக்கொண்டு வந்ததுமான துர்வழக்கங்களையும் காரணமாகச்

சொல்லுகிறதில்லை. ஜலதோஷங் காணுவதற்கு முன்னாள், சாதாரணமாயுண்ட சீதள பதார்த்தங்களென்று சாதாரணமாயெண்ணப்படும் சனா, முள்ளங்கி, வெங்காயப்பச்சடி, தயிர், மாதளம்பழம், கிச்சிலிப்பழம், கேழ்வரகுக்கூழ், பழஞ்சோறு ஆகிய இவைபோன்ற பதார்த்தங்களுள் ஒன்றை யுண்டிருந்தால், அதனால்தான் ஜலதோஷம் பண்ணித் தொண்டை கட்டிக்கொண்டது என்று “பாவமொருவர்மேலிருக்கப்பழியொருவர்மேற்போகுங்கதை” போலும், நிரபராதியும் உபகாரியும் ஓரோர்கால் குற்றவாளிகளாகத் தண்டிக்கப்படும் அநியாயம்போலும், சாதாரணஜனங்கள் பெரும்பாலும் சொல்லுகிறவழக்கம். இவ்வஞ்ஞானத்தின்பயன் என்னவெனில், ஜலதோஷத்துக்கு மேற்சொன்னதுபோல் காரணம் வேறே தேடிக்கொண்டபடியால், உண்மையில் காரணமாயிருந்த துர்வழக்கங்களிலேயே மேலுமேலும் பிரவர்த்தித்துவர நேரிடுகிறது. நேரிடவே, ஆரம்பத்தில் வெறுஞ் ஜலதோஷமாத்நிரமாயிருந்த வியாதி நான்கு நாள்முற்றி, மேலேகாட்டியதுபோல், தலைநோய், சுரம், நுராயீரவின் (சுவாசாசயம்) வியாதிகளாகிய இருமல் (இதில் நியுமோனியா முதலிய மரண ஏதுவான வியாதிகளடங்கும்) க்ஷயம், சுவாசகாசமுதலிய பலந்த வியாதிகளாகிப் பிராணச்சேதத்தை யுண்டிடுபண்ணுகின்றது. இதற்குத் திருட்டாந்தமாகச் சீதளகாலம் வரும்போது நாம் கவனமாய்ப் பார்ப்போமானால், அநேகர் மேற்சொன்ன வியாதிகளில் வருந்துவதைப் பிரத்தியக்ஷமாய்க்காணலாம். சீதளபதார்த்தங்களையுண்பதனால், வியாதிகள்வாராவென்று யாம் சொல்லவரவில்லை. பனிக்கட்டியிட்ட ஜலம், எலுமிச்சம்பழரசம், மாதனைரசம் ஆகிய இவைபோன்ற சீதளவஸ்துக்களை அளவறியாமலுங், காலமறியாமலும் உண்டால் ஜலதோஷமுதலிய வியாதிகள் காணக்கூடும். ஆனால், இக்காரணங்கள் சாதாரணமன்று. அளவறிந்துங் காலமறிந்தும் உண்டால், இவ்வஸ்துக்கள் தேகத்துக்கு ஆரோக்கியமே தரும். இருமல் முதலிய கபரோகங்களாலாகும் மார்க்கவியாதிகள் (Chest complaints) காணும்போது, அவை ஊஷணத்தாற் கண்டதென்று சொல்லிச் சீதள பதார்த்தங்களை யதிகமாயுட்கொண்டு வியாதியைப் பலப்படுத்திக்கொள்வாருமுண்டு. மார்க்கவியாதிகள் எப்போதுஞ் சீதளாஸ்பதங் காரணமாகவே வரும். ஆதலால், சீதளகாலங்களில் முக்கியமாய் வீட்டை விட்டு வெளியிற்போக நேரிடும்போது, மார்க்பை (மற்ற அங்கங்களையுங்கூடத் தான்) ஊஷணமான வஸ்திரப் போர்வையாற் போர்த்து, சரமத்தை யிளஞ்சடுகையாய் வைத்துக்கொள்வது வியாதியைத் தடுப்பதற்கும், வந்த வியாதியை யதிகப்படாமல் குறைப்பதற்கும், தேகத்தை ஆரோக்கியமாய்வைத்துச் சுகமடைவதற்குந் தக்க உபாயமாயிருக்கும். கம்பிளித்துணிகளால் (பிளாநெல்) அங்கி (கோட்) தைத்துப் போட்டுக்கொள்ளலாம். அல்லது, கம்பளத்தாற் செய்யப்பட்டுள்ள துப்புட்டாக்களைப்போர்த்து வெளியேபோகலாம். இவ்வுடுமானங்கள் ஊஷணகாலத்துக்கு எவ்வளவும் உதவா. குளிக்காலத்தில் மெல்லிய வெறும்பஞ்சுவஸ்திரம் அல்லது அங்கிபோர்த்து வெளியேசென்று வரும் வழக்கம் வியாதியைத் தடுப்பதற்கான நல்லவழக்கமல்ல. சிலர், இருமல்முதலிய கபவியாதிகளில் வருந்தும்போது, வெற்றுடம்போடிருத்தல் நல்லதல்ல. கம்பிளித்துணியாற்செய்த அங்கிபோடும் என்று, தெரிந்த வைத்தியன் சொன்னால், அப்படியேசெய்து செளக்கியமடைவதை விடுத்து, ஓ! எனக்கு இருமல் ஊஷணத்தாற் கண்டிருக்கிறது, கம்பிளியங்கி தரித்தால் அது அதிக ஊஷணம்பண்ணி இருமலையதிகப்படுத்தும் என்று “தகப்பன் சுவாமிகளாய்”

ப்பேசுகிறதுண்டு. இது அறியாமை. பணி, குளிர்ந்துவிசங் காற்று இவை நெடுநேரம் வெற்றுடம்பின்பேரில் தாக்குவதனாலேயே பெரும்பாலும் அவ்வியாதிகள் காணுமென்னு முண்மை மேற்போந்த விவகாரத்தால் விளங்குமாதலால், சொன்னபடி கேட்டுநடத்தலேசுக்கொள்கியாதுபவப் பேற்றிற்கு உரித்தாயிருக்கும். (இன்னும்வரும்.)

வீட்டுக்கடுத்த விஷயங்கள்.

சிக்கனம் என்பதே எல்லாக் குடும்பங்களிலும் கவனிக்க வேண்டிய முதல்விஷயம். புத்தியுள்ள ஒரு குடித்தனக்காரி வருமானத்துக் கேற்றது போலக் குடும்பச் செலவை மட்டுக்கட்டுவான். வருமானத்துக்குமேல் நாம் செலவு செய்யாதிருக்க விரும்பினால், எதையும் நாம் கையிலே பணங் கொடுத்து வாங்கவேண்டியது. அப்படிக் கூடாதபட்சத்தில் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒழுங்காய்க் கடனைத் தீர்த்தவர வேண்டியது. இல்லாவிடில் “கடன் பட்டிகந்தன்” பட்டபாடு படத்தான் வேண்டும்.

வசதியாயிருக்கும் ஒரு சுத்தமான வீடும், நன்றாய்ச் சமைக்கப்பட்ட கொள்கியமான ஆகாரமும், நாம் பாக்கியமுள்ளவர்களா யிருப்பதற்கும், சன்மார்க்கமாய் வாழ்வதற்கும் பேருதவிகளாக இருக்கின்றன.

பத்துப் பலம் அரிசியை நன்றாய்க் கழுவி, நாலு ஆழாக்குப் பாலில் கொட்டிச் சடவைத்து, அரிசி இளகுமுன்னே பால் வற்றிப்போகுமா கில், கூடக்கொஞ்சம் பால் வார்த்து, அதனோடு நாலு காண்டி சர்க்கரை சேர்த்து, ஒரு அகப்பையால் எல்லாவற்றையும் நன்றாய்க்கிண்டி, அதை ஏற்கனவே குளிர்ந்த சலத்தில் கழுவப் பட்டிருக்கும் கோப்பைகளில் வைத்து நிறைத்து, பணிகாரத்தோடாவது, பழம், நன்றூரிவோர் முதலிய வற்றிலிருந்து இறக்கப்பட்ட பாகினோடாவது கலந்து சாப்பிட்டால் வெகு இனிப்பாயிருக்கும்.

இரைப்பையில் உண்டாகும்

விசித்திர சேஷ்டைகள்.

ஆகாரம் உட்சென்றவுடனே ஜீர்ண நீர் சுரக்கிறதுத் தவிர இரைப் பையில் இன்னுஞ் சில விந்தைகள் நடக்கின்றன. நாம் பட்டினியாயிருக்கும்போது இரைப்பையின் பக்கங்கள் வெறும் பையைப்போலத் தளர்த்தியா யிருக்கின்றன. சாப்பிட ஆரம்பித்தவுடன் அந்த இரைப்பையின் பக்கங்கள் விலகி, ஆகாரம் வந்துவிழ இடங்கொடுக்கின்றன. அப்போது இரைப்பையில் ஓர்வித அசைவுண்டாகி தயிர்கடையும்வண்ணமாய் ஆகாரம் முன்னும் பின்னும் சுழல்கின்றது. இந்த அசைவு ஆரம்பத்தில் மெதுவாயிருந்து ஜீர்ணம் ஆக ஆக வேகமாகின்றது. இரண்டு வஸ்துக்களை ஒரு பாத்திரத்தில் போட்டுக் குலுக்கிக் கலக்குவதுபோல, அந்த அசைவினால் ஆகாரம் ஜீர்ண நீரோடு நாலண்டையுங் கலந்து ஒத்துக்கொள்ளுகிறது.

நாம் சாப்பிடும் ஆகாரம் அன்னப்பாகாக மாறின பிறகு இரைப்பையினின்றும் குடலில்போய் விழுந்து இன்னுஞ் சில வேறுபாடுகளை அடைகின்றது. மேற்சொன்ன அசைவு போசனத்தை ஜீர்ண நீரோடு கலப்ப

துமன்றி, அது பாகானபிறகு இதைப் பையின் எந்தப்பக்கத்தில் குடலுக்கு வழியிருக்கின்றதோ அங்கே கொண்டுபோய்த் தள்ளுகிறது.

ஜீர்ண மாவதற்குமுன் ஆகாரம் குடலுக்குள்ளே செல்லுவதாயிருந்தால் வெகு சங்கடமுண்டாகும். இது உண்டாகாம லிருக்கும் பொருட்டு குடலின் துவாரத்தண்டை மூடி அல்லது வாசற் காப்பான் ஒன்றுண்டு. அதன் காரியம் என்னவென்றால், ஜீர்ணமான பதார்த்தங்களைக் குடலுக்குப் போகவிட்டு, அப்படி ஆகாதவைகளை மறுபடி இடைப்பைக்கே திருப்பி விடுகின்றது. இந்த விசித்திரமான சக்தியைச் சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய கடவுள் அதற்கு அமைத்திருக்கிறார்.

(இன்னும்வரும்.)

சுகாதார முறைமைகள்.

போஜனக் கவலையைப்பார்க்கிலும் நமது இளைப்பை ஆற்றும் கவலையே அதிகப் பெரியதாயிருக்கிறது. நாம் அப்படிக்கவலைப்படுவது, அதன் விசேஷத்தைப் பற்றியல்ல. அது அகப்படுவது கஷ்டமாயிருப்பதினாலே தான். அதிக இளைப்பாறுதல் சுகமான நித்திரையினால் உண்டாகிறது. எல்லா விஷயங்களிலும் சமானமான இரண்டு ஸ்திரிகளில் சுகமாய் நித்திரைசெய்பவள் அதிக நல்லொழுக்க முள்ளவளும், சுகமுள்ளவளும், பல சாலியுமாயிருப்பாள். சடுதியில் கோபமுண்டாதல், முறுமுறுப்பு, மன சஞ்சலம் முதலியனவற்றை நித்திரை நீக்கிவிடும்; அதிக யோசனையால் தடுமாறும் புத்திக்குப் புது ஊக்கத்தை அது திரும்ப உண்டாக்கும்; களைத்ததேகத்துக்குப் பலம் கொடுக்கும்; தலைவலியைச் சொஸ்தமாக்கும்; மெய்யாகவே, நித்திரையானது நீக்கிவிடும் வியாதிகள் வெகு ஏராளமாக இருக்கின்றன.

பாகசாஸ்திரம்.

எலுமிச்சங்காய் ஊறுகாய்.

ஒருபெரியபாத்திரத்தில் ஏழுபடிச்சுத்தநீர்விட்டு, அடுப்பின்மீதுகொதிக்கவைத்துக் கொதித்துவருஞ் சமயத்தில் இறக்கிக்கொண்டு, தூறுபெரிய எலுமிச்சம்பழத்தை அதிற் போட்டு ஒருநிமிஷம் தாமதித்துக் கொதிநீரின்னிறும் எடுத்து, வெள்ளைக்குட்டையால் ஒவ்வொன்றையும் துடைத்து வைத்துக்கொண்டு கல்மண்போக்கிச் சுத்திசெய்து, வெயிலில்காயவைத்த ஒன்றரைபடி உப்பையும், நல்லெண்ணெயில் தனித்தனியே வறுத்தமூன்றரை அல்லது-ச-பலம்மிளகாயையும், க-பலம்சீரகத்தையும், பொடிசெய்து அப்பொடிகளையும், ரூ-பலம், இஞ்சிரசத்தையும், பதினாந்துபலம்சிறுக அரிந்த பச்சை மிளகாயையும், பத்துப் பலம் நல்லெண்ணெயில் சேர்த்துப் பிசைந்து, மேற்படிகாய்களை விட்டுப்போகாமல் நான்காகப்பிளந்து, ஒவ்வொன்றிலும் அச்சம்பாரத்தை நிரப்பிவைக்க வேண்டும். பின்பு ஒருபெரிய ஏனத்தில் பத்துப்பலம் நல்லெண்ணெய்வார்த்து, அதில் உ-பலம் உரித்தவெள்ளைப்பூண்டும், வகையொன்றுக்கு அரைபலமாக சீரகவெந்தயங்களும், ஒருபடிக் கறிவேப்பிலையும், போட்டுவறுத்து வரும்போது, மேலே பக்குவப்படுத்திவைத்திருக்குங்காய்களை ஒன்றுசேரக்கொட்டித்தாளித்துப் புகையடங்கியபின் வேறொருசாடியில் எடுத்துவைத்து வாயைச் சீலையால் மூடி இருபதுநாள் வெயிலில்வைத்துப் பிறகு உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

நீதியாகப் பிறந்து சகல ஐசுவரியத்தையும் அனுபவிக்குங்காலத்தில், ஒரு நாள் சிவதரிசனஞ்செய்யப்போய் ஆலயத்திற்குட் பிரதட்சனம் வருகையில் அவ்விடத்திலேயிருந்த தீபத்தின்மேல்யில் ஒருதுளி அந்தச் சக்கிரவர்த்தியின் தேகத்தி லொழுகியமாத் திரத்தில் தேகமுழுமையும் இரணங்க ண்டி வெளுகாலம் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் பரமேசுவரர் திருவுளமிரங்கிச்சக்கிரவர்த்தியையோக்கி, நீயின்றுமுதல் உத்தேசித்து நூறுபாரம் நெய்முதலியபொருள்களால் ஆலயங்களுக்குள் தீபமேற்றுவைய்யானால் உனக்கு இந்த விரணந்தீர்ந்து சாயுச்சியபதங் கிடைக்குமென்று அசரீரியாகத் திருவுளம்பற்றியதைக் கேள்வியுற்ற சக்கிரவர்த்தியானவர் ஆனந்தமடைந்து அக்கட்டளையின்படியே அன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலும் மற்ற இருள்கூழ்ந்த ஆரணியங்களிலும் தீபமேற்றிக்கொண் டெவருங்காலங்களில், ஒருநாள் சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கிக் கார்த்திகைமீன் பூர்வபக்ஷக் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் அகண்டபரிபூரண திவ்ய சின்மய தேஜோமயமாயெழுந்தருளி மேற்படி சக்கிரவர்த்திக்குச் சாயுச்சியபதமளித்தார். அக்காலத்திற் பரமேசுவரரைத் தரிசனஞ்செய்ய வந்திருந்ததேவர்களெல்லாம் அந்தச்சோதியைக்கண்டு பயந்து துதிசெய்து சுவாமியினுடைய உக்கிரவுஷ்ணந் தணியும்பொருட்டுப்பொரியவல் நிவேதனம் பண்ணினார்கள். * * * * *

கார்த்திகைமீன் பூர்வபக்ஷம் கார்த்திகைநக்ஷத்திரத்தில் தீபம்வைக்கவும், * சுட்கப்பனைகட்டவும், ஆகமங்களிற் சொல்லு முறைமையாவது, கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்திற்கு முன்னாளாகிய பரணி நக்ஷத்திரம் சாயங்காலத்தில் அதிவாச தீபத்தில் அக்கினிகாரிய முதலானதுகளின் மூலமாக மகேஸ்வரமூர்த்தியை ஆவாகனம்பண்ணி அந்தத்தீபத்தைச் சுவாமி சந்நிதியிலேதானே பூசித்து வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேல் தென்னை, பனை, கமுகு, வாழை, மூங்கில் என்னும் இந்தமரங்களில் ஒருவித மரத்தை ஆலயத்திற்கும் இந்திரதிக்குக்கும்மத்தியஸ்தானமாகிய பிரமஸ்தானத்தில் நாட்டவேண்டும். இந்த மரத்துக்குத் தீபதண்டமென்றும் பெயராம். இந்தத் தீபதண்டம் கர்ப்பகிரகத்து விமானம் எவ்வளவு உயரமோ அவ்வளவு உயரமாவது அந்தவிமானக் கழுத்தினளவாவது இருக்கவேண்டும், இவ்விதமான தீபதண்டத்துடன் உலர்ந்த தென்னேலையாலாவது, உலர்ந்த பனையோலையாலாவது, உலர்ந்தகமுகோலையாலாவது, உலர்ந்த வாழைச்சருகாலாவது, உலர்ந்த அசோக இலையாலாவது, தாமுஞ்சருகாலாவது விமானம்போற் கட்டவேண்டும்.

மேற்சொன்ன பரணி நக்ஷத்திர மறுநாளாகிய கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியாகிய நாயகரை உற்சவாலங்காரத்துடன் எழுந்தருளப்பண்ணி மேற்படி தீபம் சுவாமிக்கு முன்னே வரும்படியாகக் கொண்டுவிந்து தீபதண்டத்தைச் சமஸ்காரப் படுத்திக்கொண்டு மேற்படி தீபத்தை அந்தத்தண்டத்தின்மேல்வைத்துச் சருகுகளைக்கொளுத்திவிட்டு, அந்தச்சருகுகள் எரிந்தானவுடன் மேற்படி தண்டத்தைச் சேதித்து விடவேண்டும்.

அந்தச் சோதியைச் சிவமாகப் பாவனைசெய்து தரிசிப்பவர்களுக்கு இம்மையிற் செல்வமும் மறுமையில் மோக்ஷமும் கிடைக்குமென்று ஆகமங்களில் சொல்லுகின்றது.

தென்னை உத்தமம்; பனைமரம் மத்திமம்; கமுகு அதமம்; வாழையும் மூங்கிலும் அதமாதமம். விமானவுயர்வு உத்தமம்; அதன் கழுத்தளவு மத்திமமாம்.

மலையைச்சேர்ந்த தலங்களில் நக்ஷத்திரம் பிரதானமாகவும், சமுத்திரஞ்சேர்ந்த தலங்களிற் பவுர்ணமி பிரதானமாகவும் தீபம்வைக்கவேண்டியதென்று ஆகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது.—ஸ்ரீ-ஸ்ரீ.

* சுட்கப்பனை யென்பது சொக்கப்பானையென வழங்குகின்றது.

வெளியூரார் கடிதங்களையும், மணியார்ட்டர்களையும் மதுரால் ரீப்பின்பிடுவோம். ர. நமசிவாயசேட்டியார்பேருக்கே அனுப்பவேண்டும்.

அறிவிப்பு.

விவேகசுந்தரம். நெ. க-உ-ந-சு.

பிரதிகாப்பி 1 - கீது விலை பை மூன்று.

ஒருபுத்தகமுதல் 10 - புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அனு அரை.

கடன்பட்ட கந்தன்கதை. விலை பை ஆறு.

புருஷத்துவேஷபூதகிகதை. Part I. } in the Press will
Part II. } be out shortly.

பிரதிகாப்பி 1 - கீது விலை பை ஆறு.

ஒருபுத்தகமுதல் 8-புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அனு அரை.

மேற் சொல்லிய புத்தகங்கள் ஒரே முறையில் தினுசு ஒன்றுக்கு 10 - வாங்குவோர்க்கு 1 - ம், 25-க்கு 3 - ம், 50 - க்கு 7- ம், 100-க்கு 15-ம், 500-க்கு 100-ம். கமீஷன் கொடுக்கப்படும்.

ஒருபை புத்தகங்கள்	{	1. சத்துருசகவாசம் நீத்தியசங்கடம்.	} in the Press will be out shortly.
		2. நன்மைநலந்தரும்.	
		3. பேராசைபெருநஷ்டம்.	
		4. அடாதுசெய்தோன்படாதுபடுவன்	
		5. மனக்கவலைபலகீதுறைச்சல்.	
		6. துண்பூஷணிசரித்திரம்.	

புத்தகம் 100-கீது விலை அனு ஆறு.

1-புத்தகமுதல் 40-புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அனு அரை.

முன்பணம் அனுப்பினால் ஒழியப் புத்தகம் அனுப்பப்படமாட்டாது.

ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட ஆர்டர்களுக்கு மாத்திரம் வாலுபுபேயபில் மூலமாக அனுப்பப்படும். வெளியூரார் தொகையை மணியார்டராகவாவது ரூபா 1-க்கு 1-அனு சேர்த்துத் தபால் முத்திகைகளாகவாவது அனுப்ப வேண்டும்.

அடியிற் குறிப்பிட்ட இடங்களில் புத்தகங்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ்:—சென்னை.
2. சை. இரத்தினசெட்டிகம்பெனி, 234 நெ, தேவராயமுதலிவீதி, சென்னை.
3. ம-நா-நா-ஸ்ரீ, தா. சபாபதிமுதலியார் அவர்கள், அலகூர், பெங்களூர்.
4. " C. அரங்கசாமிநாயகர், அப்பாத்தகிரி, மதராஸ் ரெயி ல்வே, ஈரோடு.
5. " அரியபுத்திரநாயகர் அவர்கள், புத்தகவியாரம், மணிக் கூண்டுக்கு எதிரில், புதுவை.
6. " பீரம்மவித்தியா பிரெஸ் தலைவர், சிதம்பரம்.
7. " R. கோவிந்தசாமிநாயுடு அவர்கள், ஷாப்கேபர், பெரிய கடைவீதி தும்பகோணம்.

வெளியூரார் அனுப்பும் கடிதங்களையும் மணியார்டர்களையும் அடியிற் கையொப்பமிட்டவர் பேருக்கே அனுப்புதல்வேண்டும். நட்பேட்கடிதங் கள்வாங்கப்படா.

இங்ஙனம்;

சை. ர. நமசிவாயசெட்டி.
(Proprietor U. B. R. Series.)
மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ்,
316, தம்புசெட்டிவீதி, சென்னை.

சு ப ம ஸ் து.

NO. 5.

நெ. நு.

விவேகசுந்தரம்.

“எப்போநுள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்போநுள்
மேய்ப்போநுள் காண்ப தறிவு.”

‘முயற்சி

திருவிளை
யாக்கும்’

“தாவறு முலகெலார் தந்த நான்முகத்
தேவுதன் றுணையியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
நாவுதொ றிருந்திடு நலங்கொள் வாணிதன்
பூஷடி முடிமிசைப் புனைந்து போற்றுவாம்.”

VIVEKASUNDARUM.

A Tamil Pamphlet Published
for the use of the Public
by S. R. NAMASIVAYA CHETTY,
Proprietor U. B. R. Series.

PRINTED AT “THE MADRAS RIPON PRESS”

1888.

Price 3 Pies.]

[விலை பை மூன்று.

உத்தமபோதரஞ்சுநி தொடர்ச்சி நெ. க.

வருகின்றது, வரையப்பட்டு பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

குழந்தைகளைப் பயிற்றுவதைக் குறித்த விஷயங்கள்.

குழந்தைகளைப் பயிற்றுகையில் அடியிற்கண்ட விஷயங்களை நாம் எப்போதும் ஞாபகத்தில் வைத்திருந்து அவற்றிற்கு ஏற்க நடக்கவேண்டியது.

முதலாவது.— குழந்தைகளைத் தக்கபடி பயிற்றி முடிவில் அவர்களுக்குப் பெரும் பிரயோசனத்தை விளைவிக்கவேண்டுமாயின், அவர்களுக்கு நன்மையாயிருப்பனவற்றைப் புகட்டிக்கொண்டு வருவதைக் காட்டினும் தீமையாயிருப்பனவற்றை அணுக ஒட்டாமல் தடுத்திக்கொண்டிருவது உத்தமம். உலகத்திலுள்ள சகல காரியங்களும் விதியென்றும் விலக்கென்றும் இருவகையாயுள்ளன. விதியென்பது அனுசரித்து நடக்கத் தக்கது. விலக்கு என்பது அனுசரியாது ஒழிக்கத்தக்கது. குழந்தைகளை ஆதிமுதல் பழக்கிக்கொண்டு வரும்போது அவர்கள் அனுசரிக்கவேண்டிய விதிகளை மாத்திரம் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு வருவதைவிட, அவர்கள் ஒழிக்கவேண்டிய கூடா ஒழுக்கம் முதலிய விலக்கானவைகளை மறந்தும் அனுசரிக்காமலிருக்கும்படி அவர்களைப் பாதுகாத்து வருவது பெற்றோர் முதலியவர்களின் பெரும் கடமை. அதுவே உசிதமானது. உதாரணம்—ஒரு குழந்தையைத் தைரியசாலியான ஈத்த வீரனாயிருக்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணங் கொள்வோமாகில் பராக்கிரமமான காரியங்களைச் செய்யும்படி அதை இளமையில் பயிற்றிக்கொண்டு வருவதைவிட, அனாவசியமாய்ப் பயங்கரமான தோற்றங்கள் அந்தக் குழந்தையின் மனத்திற் புகுந்து நிலைபெற்றிராதபடிக்கும் தைரியகுனியர்களைப்பார்க்க வொட்டாதபடிக்கும் அவர்களோடுபழக வொட்டாதபடிக்கும் அதைப் பராமரித்து வருவதே உத்தமம். அன்றியும் யாதொரு குழந்தைக்கு நல்லொழுக்கமும் நன்னடத்தையும் கற்பிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொள்வோமாயின் தீயொழுக்கத்தையும் துர்நடத்தையையும் எவ்வளவேறும் எந்தக்காலத்திலும் அது அனுசரிக்காதபடி எச்சரிக்கையாய்ப் பார்த்து வரவேண்டியது. யாதொரு குழந்தையைத் தைரிய புருஷனாக்கவேண்டுமென்கிற நோக்கமிருந்தால் பயத்தையாவது பயங்கரமான எவ்வித தோற்றத்தையாவது சமீதியில் அக்குழந்தைக்கு உண்டாகும்படிச் செய்யக்கூடாது. விளையாட்டாகக் கூடப் பெருங்கூச்சல்—கோரஸ்பமான வேஷங்கள் ஆகிய இவைமுதலியவற்றால் அதற்குப் பயமுண்டாக்கக்கூடாது. மனோதத்துவசாஸ்திரத்தை உணராத சிலர் குழந்தைகள் கேட்டுப் பயப்படும்படியாகப் பிசாசுக்கதைகள்—மரண வேதனை முதலியவற்றைக் குறித்த துக்க கரமான சங்கதிகள் ஆகிய இவைபோல்வனவற்றைப் பலகாலும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த துர்வழக்கத்தைவிடக் குழந்தைகளை இனிமேல் தைரிய குனியர்களாக்குவதற்கு வேறே சலபமான மார்க்கமில்லை; ஏனெனில் மதியினத்தினால் எப்போதாவது ஒருவிசை பயமுண்டாக்கத்தக்க யாதொரு கதை அல்லது சங்கதியைச் சொல்லிப் பயங்கரமான தோற்றத்தை உண்டாக்குவோமாகில் குழந்தையின் மனதில் அந்தத் தோற்றம் வேரூன்றி அனேக வருஷ காலமட்டும் குடிக்கொண்டிருக்கும்; பிறகு எத்தனை விசைஎன்ன நியாயங்களைக்கொண்டு உரைத்தாலும் அது மாறாது. சாமுவல் ஜான்ஸன் என்கிற ஆங்கிலேய பண்டித சிரோன்மணி பிசாசுகளைக்குறித்து

விவேகசுந்தரம்.

—:~:~:~:—
விநாயகர் துதி.

பெரும்புகழ் பெறும்படி யருந்துயர் கெடும்படி
பிரியம்பல வரும்படியுளம்
விரும்பிய தனம்பெற மிகும்பெறு பதம்பெற
விளங்கிய தவஞ்செய்நெடுங்
கரும்பவல் பெரும்பய றருங்கனி ரசங்கொடு
கவர்ந்ததென வந்தருள்புரிந்
திருங்கரி முகன்சிறு சதங்கையொடு கிண்கிணி
யிலங்கிய பதம்பெறுவனே.

நீ தி வா க் கி ய ங் க ள்.

(முன் 28-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

21. உள்ளதுபோதும் என்று அமைந்த மனமே குறைவற்ற களஞ்
சியம்.

22. மனத்திருத்தியிலும், சரீராரோக்கியத்திலும், நற்குண நற்செய்
கைகளை உடையராய் வாழ்தலிலுமே அன்றி திரவியத்திலே இன்பம்
உண்டாகாது.

23. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கை இல்லாதபொழுது செல்வராவார்
ஒருவரும் இலர்; அது உள்ளபொழுது, வறியராவார் மிக அரியர்.

24. கடன்படும் செல்வர்களினும், கடன்படா வறியவர்களே மிகுந்த
சுகம் உடையவர்கள்.

25. கோட்கேட்பவன் இல்லையாயின், கோட்சொல்பவனும் இல்லை.

26. பிறருக்கு வரும் கல்விச்செல்வங்களைக் காணும் பொழுது, பொ
றாமை இன்றி மகிழ்தலே நன்மனசுக்கு அழகு.

27. நாம் செய்த குற்றங்களை நாமே வெளிப்படுத்தி, பச்சாத்தாபப்
படுவோமாயின், அறிவினால் மூத்த பெரியோர்கள் நம்மேல் இரங்கி, அவை
களைப் பொறுத்துக்கொள்வார்கள்.

28. நம்முடைய குற்றங்கள் இவைகள் என்று நமக்குத்தெரிவித்து,
அவைகளை நீக்கி நடக்கும் நெறியை நமக்குப் போதிக்கின்றவர்களே நம்
க்கு உத்தம சினேகிதர்கள்.

29. நம்மேல் அன்பு இல்லாதவர்கள் மேலும், நாம் அன்பு உள்ளவர்க
ளாகவே இருத்தல்வேண்டும்.

30. பிறர் உனக்குச் செய்த குற்றங்களினாலே உனக்குக் கோபம்
தோன்றும்பொழுது, நீ பிறருக்குச் செய்த குற்றங்களை நினைப்பாயாகில்,
அது அடங்கிவிடும்.

(இன்னும்வரும்.)

வஞ்சனை.

வஞ்சனைகாரன் கொடும்பாவி. அவன் என்னதான்படித்திருந்தாலும், பழிபாவங்களொன்றிற்கு மஞ்சாது பாதகம் புரிவான். பசுவின் றேல்போர்த்த புலிபோலப் பார்வைக்குமட்டும் மிகநல்லவன்போலப் பாசாங்குசெய்வான். வயிற்றுப்பிள்ளை நழுவிவிழும்படி நயங்காட்டிப் பேசி மோசம்பண்ணுவான். எப்பொழுதும் தன்னுள்ளக்கருத்தை வெளியிடாமலே மறைத்துப்பேசுவான். முகத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்திலே அவன் வஞ்சகனென்று எளிதிலறிந்துகொள்ளலாம். குரங்குத்தனமாய்த் தான்பிடித்தபிடி தப்பாமல் அது கைகூடவேண்டுமென்று அரும்பாடு பெரும்பாடு படுகையிலும், ஒன்றிலுஞ் சம்பந்தப்படாத பரமயோக்கியன் போல நடப்பான். கெட்ட எண்ணமே எப்பொழுது மவனிடங்குடி கொண்டுருக்கும். தன்னாலாகாதகாரியங்களைத் தந்திரமாய்ப் பிறரைக்கொண்டு செய்துகொள்வான். இவன் சூதையறிந்து, உள்ளத்தவமென்னவென்று கேட்டால், தன்னையொளிப்பான். பெரியோர்களண்டைபோய் அநேகம் சங்கதிகளை இச்சகமாய்வளர்த்துப்பேசி, தன்சங்கதியைப்பற்றி முடிவில் இரண்டொரு வார்த்தைசொல்லி வெகுநல்லவன்போல மாயர் ஜாலம்பண்ணுவான்; கடிதமெழுதுகையிலோவெனில், ஊர்வம்புகளையெல்லாம் வளர்த்தெழுதி, ஏதோமறந்துவிட்டவன்போலத் தன்காரியத்தைப் பற்றி முடிவில் இரண்டொரு வரிமாத்திரமெழுதுவான். இவ்வாறு உள்ளொன்று வெளியொன்றாய்ப் பேசிவருகின்ற ஆஷாட்பூதிகள் வார்த்தையை மெய்யென்று நம்பி மோசம்போனவர் அநந்தங்கொடி. வஞ்சனைகாரனுக்குத் தானெடுத்தகாரியம் கைகூடிவருகையில், தான் அதைக்கண்டு சந்தோஷப்படாதவன்போல் பாசாங்குசெய்வான். தான்முழுப்பூசனைக்காயைச்சோற்றிலே மறைக்கத்தக்க ஜாலக்காரனாயிருந்தும், ஹரிச்சந்திரனைப்போல மேலுக்குப்பேசுவான். தனக்கு ஆகவேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் பிறரறிந்து தனதுசினதை வெளிப்படாமலே அதுகூலங்கிடைக்கும்படி வழிதேடுவான். தனக்கு ஆகாதவர்கள் விஷயத்தில் அதுகூலஞ்செய்வதுபோல முதலிற்காட்டி. பின்பு அவர்களை வேரோடுகளைவான். யானொன்னசொன்னாலும் நல்லவன்போல ஊருக்கு மெய்க்கக்காட்டி, கூதாத்திரமே விரதமாகக்கொண்டிருப்பான். ஓரவஞ்சனை அவன் உடம்போடு காய்த்ததாயிருக்கும். தான்செய்கிற ஸாஹஸகிருத்தியங்களை யெல்லாம் பிறரறியாமற் காப்பதிலே நாட்டமுடையவனாய், தர்புத்திரர்போல் தன்னைமிக நல்லவனென்று காட்டி வேஷம்போடுவான். ஊராருக்குத் தன்னை நல்லவனென்று காட்டுவதற்காகவே, தனக்கு வேண்டியவர்கள்மேல் வெறுப்பாயிருப்பதுபோலக் காட்டுவான். இந்நோக்கத்துடனே சிற்சில சமயங்களில், தன்னைக்கட்டிக் காத்திருக்கிறவர்கள் விஷயத்தில் சற்றே கெட்டவிதமாய் அபிப்பிராயப்படுகிறவன்போலக் காட்டுவான். இப்படிச் செய்வதென்னெயெனின், தனது துரோகசின்தையை மறைத்துத்தன்னை நல்லவனென்று வெளிக்குக் காட்டுவதற்கு வேறுவழியின்மையினாலே தான். வஞ்சனைகாரர்கள் அதிகாரிகளானால், அவர்களால் அநர்த்தத்தின்மேல் அநர்த்தமேயொழிய கேஷமங்கிடைப்பதரிது. மூடத்தனமே வஞ்சனைக்குக் காரணம். வஞ்சனைசெய்பவன் தன் கள்ளச்சினதை வெளிப்படாமலிருக்கும்படி என்னதான் தந்திரவாதியாயிருந்தாலும் எல்லாம் அப்படியே வெளிப்படும். அதிலும், அயோக்கியர்களுடைய ஸகவாஸமுஞ் சேர்ந்தால், காற்றும் நெருப்புங் கலந்தாற்போலப் பெருங்கேட்டை வினைக்கும். வஞ்சனை அதிகமானால், காமக்குரோதாதிகள் வரம்புகடந்து பேயா

ட்டமாட்டிவைத்து, ஊர்சிரிக்கும்படித் தெருவிவிழுத்து நாற்றத்தை யெல்லாங் கிளப்பிவிடும். வஞ்சனைகாரர்கள் அதன்வலையிலிருந்து தப்பி னாலன்றி, அவர்களுக்குக் கேஷமங்கிடையாது. வஞ்சனைகாரன் தனது சாமர்த்தியத்தைக்கண்டு வியந்து ஆனந்தப்படுகிறதுமுண்டு. இது மதியீ னமே:—

“வஞ்சித் தொழுகு மதியிலிகாள்! யாவனாயும்
வஞ்சித்தோ மென்று மகிழ்ன்மின்—வஞ்சித்த
வெங்கு முளநெருவன் காணுங்கொ லென்றஞ்சி
அங்கங் குலைவ தறிவு”

பொருளினால் அவசியமாகச் செய்யவேண்டிய

உத்தமநுமங்கள் - கஉ.

(முன் கூ - ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஏ. அன்னசாலை இல்லாத இடத்திலே அன்னசாலை ஸ்தாபித்து, சிர த்தையோடு ஸ்தலயாத்திரை தீர்த்தயாத்திரை செய்பவர்களுள்ளும் கடவு ளுக்கு இடையறாது திருத்தொண்டு செய்பவர்களுள்ளும் வறியவர்களாய் உள்ளவர்களுக்கும், தொழில்செய்து சீவனஞ்செய்யச் சக்தியில்லாதவர்க ளாகிய குருடர் முடவர் சிறுகுழந்தைகள் வியாதியாளர்கள் வயோதிகர்கள் என்னும் இவர்களுக்கும், அன்னங்கொடுத்தல்வேண்டும். குருடர் முத லானவர்களுக்குச் சரீரசுகத்தின்பொருட்டு அன்னங்கொடுத்தன்மாதிரத் தால் அமையாது; அவர்களுக்கு ஆன்மசுகத்தின்பொருட்டுக் கடவுளுடைய குணமகிமைகளைப் போதிப்பித்தலுஞ் செய்யவேண்டும்.

அ. வைத்தியசாலை இல்லாத ஊரிலே வைத்தியசாலை ஸ்தாபித்து; வைத்தியசாஸ்திரத்திலே அதிசமர்த்தர்களும் இரக்கமுடையவர்களுமாகிய வைத்தியர்களை ஏற்படுத்தி, வியாதியாளர்களுக்கு மருந்து செய்வித்தல் வேண்டும்.

கூ. ஆன்மார்த்தபூசைக்கும் பரமார்த்தபூசைக்கும் உபயோகமாகும் பொருட்டு, விதிப்படி திருந்தனவனம் வைப்பித்துப் பாதுகாத்தல்வே ண்டும். திருந்தனவனத்துள்ள புட்பங்களைக் கடவுட்பூசையினன்றிப் பிறகருமங்களிலே உபயோகித்தல் அதிபாதகம்.

ஊ. குளம் இல்லாத ஊரிலே குளந்தொண்டிவித்தல்வேண்டும். தூர் ந்த குளத்திலே தூர்வாருவித்தல்வேண்டும். படித்துறையில்லாத குளத் துக்குப் படித்துறை கட்டுவித்தல்வேண்டும். கடவுட்பூசகர்களுக்கு உப யோகமாகும்பொருட்டுக் குளக்கரையிலே பூசைமண்டபம் கட்டுவித்தல் வேண்டும். ஸ்நானம் சந்தியாவந்தனம் தீர்த்தபானம் முதலியவைகளு க்கு உபயோகமாகுங் குளங்களை, செளசஞ்செய்தல், அழுக்குவஸ்திரங் தோய்த்தல், இருதுவுடைய பெண்கள் ஸ்நானஞ்செய்தல், இலை முதலிய வைகள் விழுந்து அழுதகல் முதலியவைகளாலே அசுசி அடையாவண் ணம் காவலாளர்களை ஏற்படுத்திப் பாதுகாத்தல்வேண்டும்.

ஐ. வழிப்போக்கர்களுக்கு நிழலிடும்படி வழிகளிலே மரங்களை வைப்பித்தல்வேண்டும். வழிகளிலும் குளக்கரைகளிலும் ஆவுரிஞ்சுகல் நாட்டல்வேண்டும். வழிகளிலே வேனிற்காலத்திலே தண்ணீர்ப்பந்தர் கள் வைத்தல்வேண்டும்.

கஉ. அநாதப்பிள்ளைகளை வளர்த்துக் கல்வி கற்பித்துவிடல்வேண்டும். திக்கற்ற விதவைகளை அன்னவஸ்திரங்கொடுத்துக் காப்பாற்றல்வேண்டும். விவாகமின்றி இருக்குங் கன்னிகைகளைப் பொருள்செலவிட்டு அவ்வவர் வருணத்திலே விவாகஞ்செய்து கொடுத்தல்வேண்டும். அநாதப்பிணங்களைச் சுடுதல்வேண்டும்.

பேராசை பெருநஷ்டம்.

இரசவாதிகளையும் மோசம்போன
தியாகராஜச்சேட்டியர்களை.

இரசவாதிகளை நம்பும் கனவான்களே! சிறிது கவனியுங்கள்.

கலிங்கநாட்டிலே அரிபுரத்திலே வணிகர் குலத்திலே ஞானசூரியன் என்றொருவன் இருந்தான். அவனுடைய புதல்வனாகிய தியாகராஜன் மிக் கசெல்வத்தை யுடையனாய், தருமங்களைச் செய்து பெரும்புகழ் பெற்றான். அவன் தன்னுடைய தந்தையும் தாயும் இறத்தலும், தமியனாகித் துயருழந்து, பின் ஒருவாறு தேறியிருக்கும்பொழுது, ஓரிரசவாதி முண்டிதமாகிய சிரசையும், குண்டலம் பொருந்திய காதையும், விபூதியைத் திரிபுண்டரமாகத் தரித்த நெற்றியையும், உருத்திராக்ஷ மாலையையும், பிரம்புபொருந்திய கையையும் உடையவனாய், அவனிடத்து வந்தான். தியாகராஜன், அவ்விரசவாதியைக் கண்டு, வணங்கி, தன் வீட்டினுள் அழைத்துக்கொண்டு சென்று, அழுது செய்வித்து, முகமன்கூறி, பின்பு அவனை நோக்கி, 'சுவாமீ! நீர் இங்குவந்ததென்னே?' என்றான். வாதி அதுகேட்டு 'நம்மிடத்து ஒருவித்தை உளது. அது எவருக்கும் பேசுந்தன்மையதன்று. குருபத்தியுடையோருக்கு மாத்திரம் சொல்லத்தக்கது. நெஞ்சிற் சிறிதும் மாசில்லாத உனக்கு நாம் அதைச் சொல்வோம். இரசத்தினாலே வேண்டிய பொண்ணைச் செய்வோம். காரிரும்பை நாகமாக்குவோம். மீட்டும் அதனைப் பொன்னாக்குவோம். ஈயத்தையும் இரசத்தையும் வெள்ளியாக்குவோம். வங்கத்தைப் பொன்னாக்குவோம். இரும்பிற் செம்புண்டாக்குவோம். ஈயத்தையும் அப்படியே செய்வோம். நமது வன்மையை உள்ளபடி சொல்ல விரும்பினோமாயின், அளப்பில்லாத வருடங்கள் வேண்டும். ஒருபொண்ணைக் கோடிபொன்னாக்குவோம். கோடிபொண்ணை மலைபோலக் கோடி பொன்னாக்குவோம். உன்பொருளனைத்தையும் தருவாயாயின், உன்வீட்டிலே அப்பொருளை வைத்தற்கு இடமில்லையென்னும்படி செய்வோம் என்றான். இப்படிச் சொல்லிய வாதியைத் தியாகராஜன் வணங்கி, முன்னே தன்னிடத்துள்ள நிதியையும், பின்னே தன்னாலே சம்பாதிக்கப்பட்ட நிதியையும் பெட்டிகளில் உள்ள ஆபரணங்களையும் கொண்டு வந்து அவன்முன் வைத்தான். வாதி அவற்றை நோக்கி 'ஓகோ! வணிகரிற்றிலகனாகிய உன்னிடத்துள்ள செல்வம் இது தானே என்று கைதட்டிச் சிரித்து, 'இப்பொருள் நமது வித்தையில் இறைக்கும் போதாது. இது நாம் உருக்குமுகத்திலே சிந்துகின்ற அளவுங்காணாது. நீ நமக்குப் பின்னே திரிவாயாயின், அளப்பில்லாத பொருள் தருவோம். இதனை வைத்துக்கொள்வாயாக' என்றான். அப்பொழுது தியாகராஜன் 'சுவாமீ, கோபிக்கவேண்டாம் நீர் வேண்டிய பெருநிதி முழுதும் தேடிக்கொண்டு வருவேன். இரும்' என்று சொல்லிவிட்டுப் போய், வஸ்திரங்களையும், நிலங்களையும், இரத்தினங்களையும், ஆபரணங்களையும், வீடுகளையும், ஆடுமாடுகளையும் விற்று, மதிமயக்கத்தினாலே தருமத்

தையும் விற்கான். இவ்வாறு தேடிய பெருநிதியினைத்தையும் கொண்டு வந்து, வாதிமுன்வைத்து நின்றலும், வாதி மனமகிழ்ந்து, அவையெல்லா வற்றையும் அக்கினியிலே உருக்கித் திரட்டி, ஒருருவாக்கி, அதனிரட்டி எடைகொண்ட இரசத்தை ஓரம்மியிலிட்டு, அப்பொன்முழுதையும் உளா த்து, அதனை உருட்டி, மட்குகையினுள்ளே மருந்தை உள்ளுறுத்திப் பொன்னை உள்ளிட்டு, அதனிடத்தே ஓர்கனங்கத்தை இட்டு, சீலமண் செய்து, அக்கினியிலே நூற்றெட்டுக் குக்குடபுடமிட்டு, அதனைப்பார்த்து, 'மிகவும் மாற்று வந்தது, இனி ஒருவராகியிலே பழுக்கும். காற்றில்லாத ஒருறையுள்காட்டு' என்றான். தியாகராஜன் ஒருறையுனைக் காட்டலும், இரசவாதி அதனுள்ளே போய், விறகின்மீது, சுட்டையக்கினிகொண்டு வரா கிமேலிட்டுப் புகைப்பித்தான். அதனாலே தியாகராஜன் கண்ணீர்பொ ழிய, சரீரம் வெதும்ப, எங்கும் வேர்ப்ப, ஊமைபோல் ஒன்றும் பேசாம லும், போகமுயலாமலும், சும்மாவிருந்தான். அப்பொழுது இரசவாதி பொற்குகையை எடுத்து, மெல்லெனத் தனது வஸ்திரத்தினுள்ளே மறை த்துக்கொண்டு, அதுபோலத் தன்னிடத்திருந்த வேறொருகுகையைப் பக் கத்துவைத்து, புகையைத் தணித்து, தியாகராஜனை நோக்கி; 'இக்குகை யை உண்கையினால் எடுத்து, இவ்வக்கினிமேல் வைப்பாயாக' என்றான். தியாகராஜன் அப்படிச் செய்தலும், இரசவாதி அதற்குரியன யாவற்றை யும் அமைத்துச் சேமஞ்செய்து, தியாகராஜனை நோக்கி, 'நீ உணவில்லாம லும், ஒருவரோடும் பேசாமலும், பிறரைப்பாராமலும், மூன்றுநாள் நம் மையே சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கக் கடவாய். நாம் காளிசந்திரியிலே ஒரு யாகம் முடித்தல்வேண்டும். முடித்துக்கொண்டு நாலாநாள் இங்கே வரு வோம்' என்றான். தியாகராஜன் 'அப்படியே செய்க' என்று சொல்லி, அவனை மும்முறை வணங்கி, அவன்பின் செல்லாது நின்றான். இரசவாதி அங்கு நின்று விரைந்து நெடுந்தூரம் போய், உருமாறி, வேறொரிடத்தை அடைந்தான். தியாகராஜன் இரசவாதி வந்தித்தபடியே இருந்து, மூன்று நாட்செல்லலும், 'பெரியவர் சொல்லிய நாளெல்லே சென்றுவிட்டதே. இன்று வந்திலர். அவர் சொற்றப்புவாரா' என்று தளர்ந்து, காளிகோயி லினும் நகரத்தினும் அவனைத் தேடிக்காணாது மயங்கிவாடி, வீட்டுக்குத் திரும்பினான். முன்வைத்த குகையை எடுத்துப்பார்த்து, அது இரும்பா யிருக்கக் கண்டு, மிகுந்த துயரமடைந்து வீழ்ந்திறந்தான்.

ஆகையால் பேராசைகொண்டு இரசவாதிகளைநம்பி மோசம்போகிற வர்கள் அநேகர். இனியாகிலும் அவ்வாறு மோசம்போகாதிருக்கும்படி யே இங்குவிரித்துரைத்தோம். பேராசை பெருநட்டம் வினைக்கும் என்ப திற் சிறிதும் ஐயமின்று எனத்திடசித்தமாய் அறியக்கடவோம். இவ்வி ஷயத்தைச் சுட்டியே ஒரு பை புத்தகம் ஒன்று பிரசரிக்கப்பட்டிருக்கி றது. அதனைப்பார்த்தும் அறிந்துகொள்ளலாம். அப்புத்தகம் பிரதி 1-க்கு பை ஒன்று. 100-க்கு விலை அணு ஆறு. வேண்டுவோர் மதராஸ் ரிப்பன் பி.ஓஸ், சை. ர. நமசிவாயரேட்டியாரிடத்திலே பெற்றுக்கொள்க.

தாய்செய்நன்றி.

“நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று”

தாயானவள் பத்துமாதம் காப்பபத்திற் சுமந்து வருந்திப்பெற்று, கண் திறவாமல் இறகுமுனையாமல் இருக்கிற சிறுகஞ்சுகளைப் பறவைகள், தம்

து சிறகின்கீழ்ச்சேர்த்து அணைப்பதுபோல, ஈமொய்க்காமலும், எறும்பு கடியாமலும், குருகு பறவாமலும், வெயில்படாமலும், காற்றுவீசாமலும், பணிபெய்யாமலும், மார்பிலும் தோளிலும் வயிற்றிலும் அணைத்து,

“முன்னநின் னன்னை முலையூட்டி மையிட்டு மூக்குச்சிந்திக் கன்னமுங்கிள்ளிய நாளல்லகாணென்னைக் காப்பதற்கே அன்னமுமுஞ்ஞாயும்போ விருபெண்கொண்ட ஆண்பிள்ளை நீ இன்னமுஞ் சின்னவன்தானோ செந்தூரி விருப்பவனே.”

என்ற பாட்டிற்சொன்னபடி முலையூட்டி, மூக்குச் சிந்தி, நாசியூதிச், செவியுருவி, நீராட்டி, நெற்றிக்கு நிலக்காப்பிட்டு, விழிக்கு அஞ்சனந்தீட்டிப், பலபணிகளும் பூட்டி, கன்னங்கிள்ளி, உச்சிமோந்து, கண்ணோடு கண்வாயோடு வாய் முகத்தோடு முகம்வைத்துக் கொஞ்சி, முத்தாடி அருந்தனம்போலப் பாவித்துப் பொற்றொட்டிலிட்டு,

“ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ
சீரார் பசங்கினியே தெவிட்டாத செந்தேனே
பேரார் குலக்கொழுந்தே பெருமானே ஆராரோ ஆராரோ
இருகண் மணியே இலஞ்சியமே யென்னுயிரோ
ஒருகுடைக்கீழ் நீயிவ் வலகாள வந்தவனே ஆராரோ
தெள்ளமுதகும்பமே தித்திக்குஞ் செங்கரும்பே
பிள்ளைகவிதீர்த்த பெரியமத குஞ்சரமே ஆராரோ
மாணிக்கக் கால்நாட்டி வஜ்ரவடம் பூட்டி
ஆணிப்பொற் றொட்டிலிட்டேன் அருமருந்தே கண்வளராய் ஆரா
அத்தைமடிமேலும் அம்மான்மார் தோள்மேலும்
வைத்துமுத்தாடும் மரகதமே கண்வளராய் ஆராரோ ஆராரோ;

என்று தாராட்டிச் சீராட்டி நாடோறும் வாயது, கையது, கொடுத்திப் போஷித்து, தன் கன்றுக்கிரங்குங் கறவைபோல நெஞ்சிரங்கி, நோயணுகாது மருந்தளித்துப் பத்தியமிருந்து, கண்ணை இமைகாப்பதுபோல அபாயம்வராமற்காத்து, நாளொருமேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்து, பெற்றதாயென்று குறியாமல், தன்னைக் கைப்பிடித்தலாகிய செய்தற்கரிய குற்றத்தைச்செய்தாலும் அதை அப்படி நினையாமல், பிறருடனுஞ் சொல்லாமல், தன்புருஷனுக்கும் தெரியவொட்டாமல், தானுந்தண்டியாமல், ஐயோ மகனுக்குப் பித்தம் தலைமண்டைகொண்டு விட்டதேயென்று துக்கப்பட்டு, பித்தசாந்திக்கேற்ற சாதனங்களை அடுத்திச் செய்து, பின்பு இப்படிச் செய்தானே என்பதையும் கடுகளவாவது நினையாமல் அன்பாய்ப் பாவிப்பதையும் நாம் அறிகின்றோமன்றோ?

சித்திராக்குள்ளன் கதை.

முன் ஒரு காலத்திலே ஒரு சிறுகுப்பத்தில் வேடன் ஒருவன் கட்டை வெட்டி விற்று ஜீவனஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அவனுக்குப் பிள்ளைகள் ஏழு. எல்லாம் ஆண்பிள்ளைகள். மூத்தவனுக்குப் பத்துவயது, கடைசிப் பிள்ளைக்கு ஏழுவயது; மூன்றுவருஷகாலத்தில் ஏழுபிள்ளை பிறந்தது எவ்வளவு ஆச்சரியமானது! தெய்வசங்கற்பத்தால் ஒவ்வொருதடவையும் இரண்டும் மூன்றுமாகப் பிள்ளைகள் பிறந்தபடியால் அப்படியாயிற்று. அவ்வளவு பிள்ளைகளையும் காப்பாற்றச் சக்தியில்லாமல் அவன் தரித்திரத்தால் மிகவும் வருத்தம் அனுபவித்துவந்தான். பிள்ளைகளுள் ஒருவனுக்கா

வது வேலைசெய்து சம்பாதிக்கத்தக்க வயதுவரவில்லை. மேலும் கடைசி பிப்ளினை மிகவும் குள்ளனாயும், வாயைத்திறந்து ஒரு பேச்சும் பேசமாட்டாதவனாயும் இருந்தான். இது அவன் நல்ல புத்திசாலியாய் இருப்பான் என்பதற்கு ஒரு அறிகுறிதான். ஆயினும் அவன் தாய்தந்தையர்கள், கள்ளனை நம்பினாலும் குள்ளனை நம்பலாகாது என்பது அறியாமல், அவன் அறிவில்லாதவன் என்றும், வரவர மிகவும் மூடனாவான் என்றும் நினைத்திருந்தார்கள். அந்தப்பிள்ளை உலகத்துக்கு ஒரு அற்புதக் குள்ளனாய் இருந்ததனால் அவனுக்குச் சித்திரக்குள்ளன் என்று பெயரிடப்பட்டது. அந்தப்பிள்ளையை ஒரு எளிய ஊழியக்காரன்போல நினைத்து, வீட்டிலுள்ள வேலைகளையெல்லாம் அவனையே செய்யச்சொல்லி அடிப்பதும் அன்றி, எந்தப் பழிவந்தாலும் அதை அவன்மேலேயே சார்த்துவார்கள். எது எப்படியானாலும் ஆகட்டும்; அந்தச் சிறுவன் மிகவும் வல்லமையுள்ளவன். நன்றாய்ப்பேசத் திறமை இல்லாவிட்டாலும் கேட்டறிகிற சக்தியும், நன்மைநீக்கமனைப் பகுத்தறிகிற திறமையும் அவனிடத்தில் அதிகமாய் இருந்தது.

இப்படியிருக்க, மழையில்லாமல் தேசமெங்கும் விளைவற்றுப்பர்ழாகிப் பெரும்பஞ்சம் உண்டாயிற்று. அப்போது அந்த வேடன் தன் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்ற யாதொரு வழியும் தெரியாமல் அல்லாடித் தவித்துக் கொண்டிருந்தான். வரவர ஸ்தாமம் அதிகமாகவே அவன் ஒன்றும் தோன்றாமல், அந்தப் பிள்ளைகளை எவ்விதமாயாவது ஒழித்துவிடுவதே நல்லதென்று எண்ணி, ஒருநாள் இராத்திரி பிள்ளைகள் எல்லாம் படுத்துத் தூங்கினபின்பு, தன் பெண்சாதியைப்பார்த்துப் பெருமூச்சுவிட்டு, என் அருமை மனையாட்டி, இந்தப் பிள்ளைகளைக் காப்பற்ற நம்மால் முடியவில்லையே! இத்தனை குழந்தைகளும் பசியால் வருந்தி நமது கண்முன்னே சாக நாம் எப்படிப்பார்த்திருக்கிறது! மரம்வைத்தவன் தண்ணீர்வார்க்காமல்போவானா? அவர்களைப் படைத்த கடவுள் தானே காத்துக்கொள்ளுகிறாரென்றாலும், குழந்தைகள் வருந்துவதைப்பார்க்க மனம் தாளவில்லையே! ஆதலின் நாளைக் காலையில் எழுந்தவுடன், மனுஷிய சஞ்சாரமில்லாத பெருங்காட்டு மத்தியில் இந்தப் பிள்ளைகளைக் கொண்டுபோய்விட்டு, அவர்கள் வேறுகாரியத்தில் பரக்காயிருக்கிற தருணம்பார்த்து அவர்களுக்குத் தெரியாமல் ஒரு கிளைவழியாய் ஒடிவந்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். பின்பு அவர்கள் தலைவிதிப்படியாகிறது. இதுதவிர இவர்களை ஒழிக்கச் சலபமானவழி வேறொன்றும் தோன்றவில்லை என்றான். அதைக்கேட்டு அம்மனைவி துக்கத்தால் மனங்கலங்கி, அப்படி ஒருபோதும் செய்யலாகாது, நமது குழந்தைகளை நாமே மனம் ஒப்பிக் காட்டிலே துரத்திவிட்டு நினைத்தால் பிறகு அவர்களுக்குக் கதியென்ன? நாம் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டாலும் குழந்தைகளைக் கொல்ல மனம் வருமா என்றான். தான் என்ன வருந்தினாலும் பிள்ளைகளைப் பறிகொடுக்கப் பெற்றவயிறு பொறுக்குமா? அவன் அடித்தடித்துத் தான் படுகிற கஷ்டத்தை எத்தனைதரம் முறையிட்டும் அவன், எப்படித்தான் ஆகட்டும் நாம் அவர்களை ஒழிக்கக்கூடாது என்றே பதில்சொல்லிக்கொண்டுவந்தான். ஆயினும் கடைசியில், என்னசெய்யலாம்; பசியால் வருந்திக் குழந்தைகள் கண்முன்னே பிராணனை விடுவதைப்பார்க்க, கண்மறைவாய் ஒழித்துவிடுவதே உத்தமமல்லவா என்று கணவன் சொன்னதையே ஒத்துக்கொள்ளும்படி நேரிட்டது. இவ்வாறு சிறிதுநேரம் பேசியபிறகு அவர்கள் இருவரும் படுத்துத் தூங்கினார்கள்.

(இன்னும்வரும்.)

வியாதியூலங்கள்.

(முன் 37-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சிலர், மார்பகவியாதிகள் (Chest complaints) வந்தபோதும் அவ்வி யாதிகளுக்குக் சாரணமாயிருந்த குளிர்ந்துவீசங் காற்றுமுதலிய சீதளஹா ஸ்பதத்துக்கு வெற்றுடம்பை மேலுமேலும் வெளிப்படுத்தி (expose) அத னை வியாதியைப் பலப்படுத்திக்கொண்டு வருந்துவதைத்தெரிந்த வைத் தியனெருவன் கண்டு உள்ளமிரங்கி வியாதியஸ்தனை நோக்கி, நீரிப்படி வெற்றுடம்போடு சீதளஹாஸ்பதந்தருங்காற்று, பனி, ஈரமுதலியவற்றிலிரு க்கப்படாது, கம்பிளி அங்கியொன்று தரித்துக்கொண்டு மார்பகத்தை யின ஞ்சுகிகையாய் வைத்துக்கொள்வீராகில், வியாதி யதிகப்படாது, உட்கொ ள்ள மெளஷதங்களும் நற்பயன்பட்டுச் சீக்கிரம் வியாதியும் நீங்கிச் சுகம டைவீரொன்று இதமதியுரைத்தால், ஒ! எனக்கு இரும்ல ஊஷ்ணத்தால் வந்திருக்கிறது, கம்பிளியங்கி தரித்தால் அதுதேகத்தை யதிக ஊஷ்ணம் பண்ணி இரும்லே யதிகப்படுத்தும், என்று, வியாதியூலங்களும் வியாதி லக்ஷணங்களுந் தெரியாமல் “தகப்பன்சுவாமிகளாய்ப்” பேசுகிறதுமுண்டு. இவர்களநிலைமை. பரிதாபம்! ஆப்தவாக்கியத்தை யலக்ஷியஞ்செய்தபேர் க்கு ஆபத்தென்றே மேலோர் கூறுவார்கள். அதுபோலவே, இவ்வி யா தியஸ்தரும், தெரிந்தவைத்தியன்சொன்ன இதமதியை யலக்ஷியஞ்செய்த தற்கும், இயற்கையை யெதிர்த்ததற்குந் தண்டனை யனுபவியாமற்போகி ரதில்லை. யாரையெதிர்த்தாலு மெதிர்க்கலாம், இயற்கையை (Nature) மாத்திரம் எதிர்க்கப்படாது. அது தையதாக்கூணியம் பார்க்கிறதில்லை. அக்கினியிற்குடும், ஜலத்திற் றண்மையும் இயற்கையிலமைந்துள்ளதருமம். நெருப்பில் உடம்பையிட்டால், அது சுட்டேதீரும். ஜலத்தில் தேகத் தையிட்டால் அது குளிர்ச்சியையுண்டாக்கியேதீரும். குளிர் அல்லது பனிக்காலத்தில், ஆகாயத்தில் ஜல அணுக்கள் விசேஷமாய் நிறைந்து வியாபிக்கு முண்மையினாலேயே அவ்வாகாயம் (air) நம்மேற்படும்போது ஜிலுஜிலுப்பை யுண்டாக்குகின்றது. குளிர்ச்சியாகிய அந்த ஜிலுஜிலு ப்பு நேடுநேரம் தேகத்திற்பட்டுக்கொண்டிருந்தால் தேகத்தில் சீதளமதிக ப்பட்டு மேற்சொன்ன வியாதிகள் காணும். இது இயற்கையிலமைந்து ள்ளவிதி. காரணத்தையும் பிரயோஜனத்தையும் (cause and effect) இலக்ஷணமாயுடையது இயற்கையாதலால், நாம் எந்தக்காரணத்தைக் கையாடுவோமோ, அதற்குரிய பிரயோஜனத்தைத் தவறாமல் அடைந்தே தீருவோம். இவ்வளவுங்கூறியதால், குளிர்ந்தஜலத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்த லையும், காற்றில் உலாவுதலையும் கூடாதென்று யாம் சொல்லுவதாக நினை க்கப்படாது. வேங்துளிர்காலத்தில் வெற்றுடம்போடு நேடுநேரங் குளி ரிலிருத்தலையும், பனிபோற் குளிர்ந்தஜலத்தில், சூரியஊஷ்ணம் வியாபித் தற்குமுன் ஸ்நாநஞ்செய்தலையும், மற்றுமிவைபோன்ற இயற்கை விரோத மான காரியங்களைச் செய்தல்மாத்திரந்தான் பிழையென்று சொன்னோம். இயற்கைத் தருமத்தை நன்கு கற்றுணர்ந்த விவேகிகள் எஞ்சொல்லை யாத ரியாமற் போகார்கள். அன்றியும், பலவீனரும், வயோதிகரும், வியாதி யிலடிபட்டோரும், எக்காலத்துங் குளிர்ந்தஜலத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்யாதி ருத்தலே அவர்களது ஆயுசுவிர்த்திக்கு அனுக்ஷமமாகும். இதுநிற்க. வழக்கப்பட்டிவிட்டால் வெங்குளிர்முதலியவை தங்களை யொன்று ள்செய்கிறதில்லை; அதோ! அவருக்கு ஒன்றும்வருகிறதில்லை, இதோ! இவ

ருக்கு ஒன்றும் வருகிறதில்லை, என்று சிலர் சொல்லுகிறதுண்டு. ஆம், பழக்கத்தால் அநேக காரியங்கள் நமக்குச்சுவாசினப் படுமென்பது உண்மையே. ஆனால், பழக்கத்துக்கு வருவதன்முன் அவற்றால்வினையுந் தீமைகளிலிருந்து தேறுவது, பலதடவைகளில் பிராணநஷ்டமாய் முடிந்தாலும் முடியும். அங்ஙனமுடிந்ததைப் பலர் அதுபவத்திற்கண்டுமிருக்கலாம். அன்றியும், அங்ஙனஞ் சீதளாஸ்பதந்தரும் காரணங்களிற்பழகி உரம்பெற்றிருக்கிறவர்களாக எண்ணப்படுவோருடனிருந்து பார்க்கில், அவர்களும், இயற்கைவிரோதமான காரியங்களிற்பழகிய நெடுநாள்பழக்கத்தால் விளைந்த ஒவ்வோர் வியாதிக்கு உட்பட்டவர்களா யிருக்குமுன்னம் விளங்காமற்போகாது. திட்டாந்தமாக, யாமறிந்த சிலவிடங்களில், பனி, மழை, காற்றுமுதலியவற்றைச் சட்டைபண்ணுமல், சாதாரணகாலங்களில் வெற்றுடம்போடு அல்லது மெல்லியவஸ்திரம்போர்த்து வெளியிற்றிரிவது போல் திரிந்தும், பனிபோற் குளிர்ந்தஜலத்தில் மூழ்கியும்வரும் சிலரைக் கண்டிருக்கிறோம். அவர்கள், மேற்பார்வைக்கு வெவ்விதசீதளத்தாற் பாதிக்கப்படாதவர்கள்போற் காணப்படினும், சுவாசகாசம் (asthma) முதலிய சீதளாஸ்பதத்தால் வரும் மார்பகவியாதிகட்கும், வேறு சிலவியாதிகட்கும் ஆட்பட்டே ஓரோர்கால் வருந்துகிறவர்களா யிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவ்வியாதிகள், தாங்கள்பழகி வரும்பழக்கத்தால் விளைந்தனவென்றெண்ணுமல், சூட்டினாலும், வாயுவிலும விளைந்தனவென்று சமாதானஞ்சொல்லிக்கொண்டு ஆ! இவர், மழை, பனி, குளிர்முதலியவற்றைச் சட்டைபண்ணுகின்றாரில்லை? என்று சிலர் மெச்சுவதற்கிச்சைவைத்து மேலுமேலும் அவற்றை யலக்ஷியஞ்செய்தே வருவார்கள். இது அவர்கள் கர்மாநுசாரமென்றே யதுதாபப்பட்டதக்கது. இம்மட்டோ, புறம்பிலுள்ள அதிசீதோஷங்களுக்கு, (இயற்கைத் தருமத்தைக் கொஞ்சமும்மதியாமல்) உடம்பை வெளிப்படுத்திவரும் தூர்வழக்கமுடையோருக்கு ஏதாவது வியாதிகள்வந்தால், அவை யிலேசாய்ப்போகிறதில்லை. சரவுக்கும் பிழைப்புக்குமாய் வருமென்பதே சத்தியம். கவனமாய்ப்பார்க்கில், இதற்குத் திருட்டாந்தம் உலகில் அநேகமகப்படும். (இன்னும் வரும்.)

கண்ணோய்களுக்குக் கைகண்ட அவுடதங்கள்.

கண் ஒளி; கண்சிவப்பு; கண் நோய்; கண் எரிவு; கண் துடிப்பு; கண் நடுக்கம்; கண் குளிர்:—

அகிமதுரத்தை முலைப்பாலிலுரைத்து, நேத்திரத்திலிட ஒளியுண்டாகும்; அபினியுடன் குங்குமப்பூச் சேர்த்துக் கோழிமுட்டை மஞ்சட் கருவிலிழைத்துக் கண்ணில்விடக் கண்சிவப்பு நீங்கும்; காரீயத்தைக் கையிலுரைத்து, அந்த மை எடுத்துக் கண்ணிலிடக் கண்ணோய், கண் சிவப்பு, கண்ணெரிவு விராவிற் சுகமாகும். ஜடாமாஞ்சில் கொத்தமல்லி இலைச் சாற்றிலுரைத்துக் கண்ணில்விடக் கண்சிவப்பை மாற்றும்; ஒளியுண்டாகும். சன்ன லவங்கப்பட்டையை முலைப்பாலிலுரைத்துக் கண்ணிலிட ஒளி அதிகரிக்கும்; நடுக்கல் நீங்கும்; துடிப்பை மாற்றும். தான்றிக்காயைச் சூரணஞ்செய்து சமனெடை சர்க்கரைசேர்த்து நித்தமும் ஒருவராக நெடையை வெந்நீரிற் சாப்பிட்டுவரக் கண்களுக்கு அதிக தெளிவுண்டாகும். விளாம் பிசினைப் பனிரீரில் உரைத்துக் கண்ணிலிடக் கண்சிவப்பு நீங்கிக் கண்குளிரும். கோரோசனையை முலைப்பாலிலுரைத்துக் கண்ணிலிடப் பிரகாசம் அதிகரிக்கும். பாம்பு தானயுரித்த தோலைக் கஷாயமிட்டுக் கண்ணில் வார்த்துக் கழுவக் கண்ணோய் தீரும். துரிசு கண்க

ளுக்கொளி கொடுக்கும்; மூங்கிலுப்பைப் பன்பாஷாவின் எண்ணெயில் உணாத்துப் பூசக் கண்ணொளி அதிகப்படும். வெள்ளைக் குங்கிலியத்தை முலைப்பாலிலுணாத்துக் கண்ணிலிடக் கண்ணொளியுண்டாகும். பாம்பின் கொழுப்பைக் கண் இரப்பைகளில், மையிடுவதுபோலிடக் கண் சிவப்பு நீங்கும். மூங்கில் இலையின் மீதிருக்கும் பணிநீரைக் கண்ணிலிடக் கண் சிவப்பு நீங்கும். ஷாத்தாவென்னுங் கல்லே முலைப்பாலிலுணாத்துக் கண்ணிலிடக் கண்ணேய் கண்ணெரிவுமுதலிய சகலநேத்திரோகங்களுந் தீரும். கசப்பு வாதுமைப் பருப்பை முலைப்பாலிலுணாத்துக் கண்ணிலிடக் கண் பிரகாசமதிகப்படும்.

இரைப்பையில் உண்டாகும் விசித்திர சேஷ்டைகள்.

(முன் 38-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

அந்தந்தசரியானகாலங்களில் தானுத்திறக்கவும் மூடிக்கொள்ளவும், உள்ளே போகவேண்டியவர்களை உள்ளேவிட்டு, வெளியிலே தள்ளவேண்டியவர்களைத் தள்ளவும் சக்தியுள்ள ஒரு கதவை ஒரு தச்சன் செய்வானாகில் அவன் மிகச்சமர்த்தனென்று நாம் மெச்சிக்கொள்வோமல்லவா? அத்தன்மையாகக் கதவைப்போலவே இந்தமூடியும் வெகு விசித்திரமாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தமூடி மெதுவான அன்னப்பாகைக் குடலுக்குள் செலுத்தி மற்றதை இரைப்பையில் தள்ளாமற்போனால், சாப்பிட்டவுடன் ஒரு ஜாமகாலம்வரைக்கும் நமக்கு வெகு உபத்திரவம் உண்டாகும்; மரணம் நேர்ந்தாலும் நேரும்.

இப்படியிருக்க ஜீர்ணமாகமாட்டாத பதார்த்தங்களை நாம் புசிப்போமானால் வியாதியுண்டாகும்; ஏனெனில் அந்த விசித்திரமான மூடியானது நம்பிக்கையுள்ள வாசற்காப்பானாகக் கண்காணித்து ஜீர்ணமாகாததைப் பலதரம் இரைப்பைக்குள் தள்ளித்தள்ளிப் பார்த்துக் கடைசியில் தன்னாலும் கூடாவிட்டால் குடலுக்குள் விட்டுவிடும்; அப்போது நமக்கு இரைப்பையிலும் குடலிலும் வருத்தம் உண்டாகும். (ஜ-னி.)

போகிப்பண்டிகை பொங்கல்பண்டிகையின் விபரம்.

ஒருவருஷத்தில் உத்தராயணமென்றும் தக்ஷணாயணமென்றும் இரண்டு அயன முண்டல்லவா? அவற்றுள் உத்தராயணமாவது:—சூரியன் வடபாதிகோணத்தைச்சார்ந்த மகரமுதல் மிதுனம் ஈராக ஆறுராசிகளில் சஞ்சரிக்கும் காலம். தக்ஷணாயணமாவது:—தென்பாதி கோளத்தைச்சார்ந்த கற்கடகமுதல் தனுசு ஈராகிய ஆறு ராசிகளில் சஞ்சரிக்கும் காலம். அயனம் சஞ்சாரம்; உத்தரம்—வடக்கு; தக்ஷணம்—தெற்கு. நம்முடைய ஒரு வருஷம் தேவதைகளுக்கு ஒருநாள்; ஆகையால் உத்தராயணம் பகலும், தக்ஷணாயணம் இரவுமாகும். இராக்காலத்தின் கடைசி முகூர்த்தம் பகற்காலத்துக்கு விடியற்காலமானதுபோல, சூரியன் தனுசில் சஞ்சரிக்குங்காலமாகிய மார்கழி மாதம் உத்தராயணமாகிய பகலுக்கு விடியற்காலமாகின்றது. ஆனதால், இந்த மாதமுழுதும் விடியற்காலத்தில் நீராடிக் கடவுளைப்பூசித்துத் தோத்திரம்செய்வது விசேஷமென்று சாஸ்திரம்சொல்லியபடி, இத்தேசத்தில் தேவாலயங்களிலும், கிரகங்களிலும் பூசைகளும், உற்சவங்களும் நடந்து வரும். இந்தமாதமுழுதும் விரகமிருந்தவர்களுக்கு இஷ்டம் நிறைவேறியிருப்பதாகப் புராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட விசேடமாதத்தின் கடைசியாய் இஷ்டசித்தி பெற்ற நாளாயிருப்பதால், இந்தநாளுக்கு போகியென்று பெயருண்டாயி

ற்று. போகத்திற்கிடமானகாலம் போகி. போகமென்பது சுகத்தை யனுபவித்தல். அன்றைக்கு விடியற்காலத்தில் பெருந்தீ கொளுத்திக் குளிர்காய்வதும், தப்பட்டைகளைக் கொட்டுவதும், இழிந்தவர்களுடைய வழக்கம். இது ஆதாரமற்றது. இந்த நாளில் ஆலயங்களில் சிறப்பான திருவிழா நடக்கும். மாளிகைகளில் ஒகோனா வகைகள் பணியார வகைகளோடு இஷ்டரும் தாமும் விருந்துகொண்டாடுவார்கள். பொங்கற்பண்டிகையென்பது உத்தராயணத்தின் முதல்நாள். அன்றைக்குத் தான் சூரியன் வடபுறம் திரும்புகிறான். இத்தேசத்தில் இதற்கு முந்திய காலமெல்லாம் விளைவுகாலமாயிருந்தது, இக்காலமோ தானியங்களை அறுத்துச்சேர்க்கிற காலமாயிருப்பதால், சூரியன் முகாந்திரமாய் விளைவுக்கு வேண்டிய மழை முதலானதுகளை பெய்வித்துக் கேஷமத்தையுண்டாக்கின கடவுளுக்கு உபசாரமாய், முதலில் அறுத்த தானியத்தின் அரிசியைப் பாலும் வெல்லமுஞ்சேர்த்துச் சமைத்துப் பழம்முதலிய சிறப்போடு சூரியனுக்கு அல்லது சூரியமண்டலத்தில் எழுந்தருளி இருக்கிற கடவுளுக்குப் படைத்து பந்துக்கள் முதலானவர்களுடன் பெருநாள் கொண்டாடுவார்கள். ஞானிகளோ, இந்நாளை நினைத்துப் பரமாவைத் தியானம் பண்ணுவார்கள். இதற்குமுன்பே பேதை ஜனங்கள் வீடுகளைப்பழுதுபார்த்து செப்பனிட்டி வைப்பார்கள். தைமாதம் இரண்டாந்தேதியாகிய இப்பொங்கலின் மறுநாள், உழவுமுதலான சகலத்துக்கும் இந்நாட்டாருக்கு மாடுகளே விசேஷ உதவியானதுபற்றி, அந்தமாடுகள் விர்த்தியடையவேண்டுமென்னும் கோரிக்கையினால் பிற்பகலில் பொங்கலிட்டுக் கடவுளுக்குப் படைத்துத்துதித்து, மாடுகளை அலங்கரித்து கீதவாத்தியங்களோடு ஊர்க்கோலமாக வருவார்கள். பொங்கல் இடுவதினால் இந்நாட்களுக்கு பொங்கலென்று பெயர்வந்தது. பயிர் வளப்பத்தின் நன்றிக்காகப் பொங்கலிட்டு முதனாளைப் பெரும்பொங்கலென்றும் மாடுகளின் வளர்த்திக்காகப் பொங்கலிடும் மறுநாளை மாட்டுப்பொங்கலென்றும் சொல்வார்கள். செல்வமுள்ள மருமகன் முதலானோர்க்கும் சினேகிதர்களுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கும் கோடிவஸ்திரங்கள் கொடுப்பார்கள். இந்த இரண்டு நாளிரவிலும் அடித்த நாட்களிலும் ஒருவனையொருவர்கண்டு “பால் பொற்கிறா” என்று கேஷமம் விசாரித்து, தாம்பூலம் முதலிய உபசாரங்களைப் பெறுவார்கள். இவ்வழக்கம் பெரும்பாலும் பிராமணர்களல்லாதாரிடத்திலேயே உண்டு. இது ஒரு முக்கியநாள்.

பாலப்பருவமே படிப்புக்குத்தகுந்தி. (இளமையிற்கல்.)

சிறுபிள்ளைகளுடைய மனம் இளக்கமாயும் மிருதுவாயுமிருப்பதால், இளைமைப்பருவத்தில் அவர்களுக்குப்போதிக்கும் கல்வியும் சுருணங்களும் அவர்களுடைய புத்தியில் பதிந்துநன்றியுடையேருன்றிக்கொள்ளும். பெரியவர்களானபின்பு போதிப்பதினால் பிரயோஜனமில்லை. பொன்வெள்ளி முதலிய பஞ்சலோகங்களையும் மெழுகு, ஸ்படிகம் முதலியவைகளையும் உருக்கி இளகி யிருக்கும்பொழுது, வேண்டிய விக்கிரகங்களையும், நகைகளையும், பாத்திரங்களையும், செய்துகொள்வது போலவும், உழுதுதிருத்தி இளக்கமாயிருக்கிறநிலத்தில் வேண்டியதானியங்களைவிதைப்பது போலவும், இளமைப்பருவத்திலே வித்தையையும், நற்புதுமையையும் கற்பிக்கவேண்டும். “விளையும்பயிர்முனையிலேதெரியு” மென்பதுபோல நற்குணமுந் துர்க்குணமும் சிறுபிராயத்திலே உண்டாகித்தேகத்துடன் வளருகிறபடியால்பயிரிட்டவன் அடிக்கடி களைபிடுங்கிச்சர்வ ஜாக்கிரதையாகப்பயிரைக்காப்பா

ற்றுவதுபோல சிறுவர்களுடையபுத்தியில் துர்க்குணமாகிய களைகள் வளராதபடி தாய்தகப்பன்மார்கள் எப்போதும் எச்சரிக்கையா யிருக்கவேண்டும். சிறுபிள்ளைகளுடைய ஒவ்வொருவார்த்தையையும் செய்கைகளையும் நடைகளையும் கவனித்து அவர்களிடத்தில் நன்மையைக்காணும்பொழுது பிரியத்தைக்காட்டியும், தீமையைக்காணும்பொழுது தகுந்தபுத்திசொல்லியும் நயமும்பயமுமாய்ப் பிள்ளைகளைவளர்க்கவேண்டும். பிள்ளைகளை அதிகமாய்க் கண்டிப்பதனால் அவர்கள் தாய்தகப்பன்மார்களுக்குப் பயந்து பல பொய்களைச்சொல்லவும், கபடம், வஞ்சகம்முதலான துர்க்குணங்களைக்கற்றுக்கொள்ளவும், ஆஸ்பதமுண்டாவதுந் தவிரத் தாய்தகப்பன்மார்களிடத்தில் வெறுப்பு உண்டாகுமானதால் பிள்ளைகளை அதிககண்டிப்புசெய்வது தகுதியில்ல. பிள்ளைகள் குற்றஞ்செய்தாலும் அதைப்பொய்சொல்லி மறக்காமல் உண்மையை ஒப்புக்கொள்வார்களானால் மெய்சொன்னதற்காக அவர்களிடத்திற் பிரியத்தைக் காட்டவேண்டுமேதவிர அவர்கள் செய்த குற்றத்தைப் பாராட்டக்கூடாது. தாய்தகப்பன்மார்கள் நல்வழியில் நடத்தாத பிள்ளைகளும் துன்மார்க்கத்தில் நடப்பார்களானதால் தாய்தந்தைகள் எப்போதும் புண்ணியவழியிலே நடக்கவேண்டும்.

பாகசாஸ்திர விநோதங்கள்.

நெல்லிக்காய் ஊறுகாய்.

ச-படி உப்பும் ச பலம் மிளகாயும், வகைக்கு கவ-பலம் வெந்தயம் சீரகம் மஞ்சள், உ-பலம் கடுகு, இவைகளையெல்லாம் வறுத்துப்பொடி செய்துவைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பின்பு புதினைந்து படி நீரையாவது சு-படி மோர் சேர்த்த டு-படி நீரையாவது கொதிக்கவைத்துக் கொதிக்கிறசமயத்தில் அதிக முற்றலாய்க்காயப்படாததாயுள்ள அ-படி நெல்லிக் காய்களை அதிற்கொட்டி ஒரு நாழிகைவரையும் வைத்து, அப்புறம் எடுத்து வெள்ளைத்துண்டால் துடைத்துக்கொண்டு மேற்படி பொடியில் அ-பலம் நல்லெண்ணெய் விட்டுப்பிசைந்து அதைஅக்காய்களோடு சேர்த்துப்பிசறி ஒரு ஏனத்தில் ஆழாக்கு நெய்வார்த்து அடுப்பிலேற்றி கடுகாகிக்கும்பொழுது அரைப்பலம் உரித்த வெள்ளைப்புண்ணம் வகைக்கு கவ-பலம் ஆக வெந்தயமும் சீரகமும், கொட்டி தாளித்துப் புகை அடங்குகிறபரியந்தம் மூடிவைத்துப்பிற்பாடு வேறொருசாடியில் கொட்டிக்கொண்டி வெள்ளைக்குட்டையால் வாயைக்கட்டி அ-நாள் வைத்துப்பின்பு உபயோகப்படுத்தவேண்டும்.

தேங்காய்த் துகையல்.

நல்ல தேங்காயை உடைத்து ஒட்டைப்போக்கிவிட்டு அதனை நெகிழ அரைத்து உ-பலம் உளுத்தம்பருப்பும் ஒருசூபாயெடை மிளகாயும் நெய்யில் வறுத்து இவ்விரண்டையும் தேங்காயுடன் போதுமான உப்புஞ்சேர்த்து மறுபடியும் ஒன்றாக அரைத்து ஒருநல்லபாத்திரத்தில் பத்திரப்படுத்தி புதியபோசனத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளவும்.

பால்கறி.

இரண்டுபடி எருமைப்பாலைக் காயவைத்து பொங்கிவரும்போது அதில் உழக்குத்தயிர்விட்டுக் கலக்கி பால்முறிந்து வரும்போது எடுத்து உடனே ஒருவஸ்திரத்தில்விட்டு முட்டையாக ஒருகயிற்றினால் இறுக்கக்கட்டி மேலே மூன்று சாமம் தொங்கவிட்டு பின்பு மூட்டையை அவிழ்த்து உண்டையை அவிழ்த்து உண்டையை எடுத்து வில்லையாக அரிந்து மேற்சொல்லிய விதமாய் சித்தப்படுத்திய குழம்பில் விட்டுப் புசிக்கவேண்டியது. போகமுண்டாம்.

ஒருகாலத்தில் சம்பாவித்துக் கொண்டிருந்தபோது “நியாயவாயிலாய்ப்பார்க்குமிடத்துப் பிசாசு என்கிற ஒரு பொருள் இருப்பதற்கு இடமில்லை; ஆனால் பிசாசு என்கிற ஒரு பொருள் இருக்கிறது என்கிற நம்பிக்கையும் அதனால் உண்டாகும் பயமும் யாவாவிட்டு நீங்கின?” என்று பிரலாபித்தார். இதுபோன்ற காரணங்களால் நீதரிசனமாய்த் தெரியவருகிறது யாதெனில்—இளமைப்பருவத்திலே மனதில் படிந்த விஷயங்கள் முதிர்ந்தவயதில் என்னபாடுபட்டாலும் மாறுகிறது தூரல்பென்கிற மனோதத்துவ சாஸ்திரக் கோட்பாட்டைக் குழந்தைகளைப் பழக்குங் கடமைபூண்ட ஒவ்வொருவரும் ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டியது.

இரண்டாவது. — குழந்தைகளைப் பயிற்றுகையிலே அவர்களுக்கு வீணய்ப் புத்தி மதிகளைப் போதித்துக் கொண்டு வருவதைக் காட்டினும் நாமே நன்னடத்தை நடந்து காட்டுவது உத்தமம். ஒன்று செய்வது போல் அதனுடன் கூட எப்பொழுதும் பழகிக் கொண்டிருக்கிற மற்றொன்றும் அதேமாதிரியாய்ச் செய்ய ஆரம்பிப்பதுசகலஜீவராசிகளுக்கும் இயற்கை. பெரு என்னுந் தேசத்துக்குதிரையோடு சாதாரண நாட்டுக்குதிரை இணைத்துச் சிலநாள் பரியந்தம் சவாரிசெய்துகொண்டு வருவோமாகில் உதவியற்ற நாட்டுத்தட்டும்பெரு தேசத்துமேற்படி குதிரையைப் போலவே நடைமுதலியவற்றில் பழகிச் சிறக்கின்றது. இளமையில் பாலியர்களுடைய மனம் மெழுகுபோல் எந்தெந்த விஷயங்களை எந்தெந்தப்படி பார்த்துக்கொண்டு வருகிறதோ அந்தந்த விஷயங்கள் அந்தந்தப்படியே மனதில் பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்துவிடுகின்றன. பெற்றோராவது உபாத்தியாயர்களாவது நேசர்களாவது எத்தனைவிசைநற்புத்திபோதங்களைச் சொல்மாத்தினாயில் வற்புறுத்திக்கூறினும் அவை அவ்வளவாகப்பயன்படத்தக்கன அல்ல. மனிதன் இயற்கை அறிவுடனே பிறந்து சகலகாரியங்களையும் தானே பகுத்தறிவாலுணர்ந்து செய்யவல்ல சக்தி ஜகதீசனால் கொடுக்கப் பெற்றிருக்கிறானென்று வற்புறுத்திக்கூறும் சில சாஸ்திரவாதிகளும் மனிதனுடைய அறிவு-ஒழுக்கம் முதலியவைகள் அவன் சேர்ந்திருக்கும் இனத்திற்கேற்றபடியே வெகுசாய்த் திருந்துகின்றன என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். தெய்வப்புலவரும் அறிவுடைமைக்குக் கல்வி-கேள்வி முக்கிய சாதகங்களென்று சொல்லிமாத்திரம் விடாமல் பெரியாராத்துணைக்கோடல் என்னும் ஒரு அதிகாரத்தைக் கூறிய தோடுங்கூட உடனே சிற்றினஞ் சேராமையென்னும் ஓர் அதிகாரத்தையும் தமது பொதுமறையாகிய திருக்குறளில் சேர்த்திருக்கின்றார். அவர் மதியே மதி! இதுபோன்ற காரணங்களினாலேயே சாதுசங்கப்பழக்கம் மனிதனுடைய சகலசற்குணங்களுக்கும் நல்லொழுக்கத்திற்கும் அத்தியாவசியமானதென்று தெரியவருகிறது. மனிதனுடைய அறிவு திருந்துவது இளமையில் அவன் சேர்ந்திருக்கும் இனத்தின் குணத்துக் கேற்றபடியே என்கிற நோக்கத்தைக் கொண்டே, பெண்கள் பயில்வது அத்தியாவசியமென்று சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது; ஏனென்றால் ஒவ்வொருமனிதனுக்கும் இளமைப் பருவத்தில் தந்தையே தனக்குப் பெருத்த இனம். அவன் மடியிலிருந்து கொண்டு முலைப்பாலாக் குடித்து வருகிறபோதே அன்னையின் நடை-உடை-பாவனை முதலிய யாவும் பையப்பையக் குழந்தையின்மனதில் பதிந்துகொண்டே வருகின்றன. தாய் கல்விப்பயிவாத அறிவீனளாயிருப்பாளாகில் அதற்குத் தக்கபடி தானே அவளுடைய புத்

தியும் சம்பாஷணையும் நடையும் பாவனை முதலியயாவும் இருக்கும்? ஏனெனில்,

“நீரளவேயாகுமா நீரம்பரூன்கற்ற
நூலளவேயாகுமா நுண்ணறிவு.”

உலகத்தில் புத்திகோசர முதலியவற்றில் மகாப்பிரசித்தியடைந்த அனேக புருஷோத்தமர்கள் நன்றாய்க் கல்வி தேர்ச்சியடைந்து நல்லொழுக்கம் நிறைந்த மாதுசிரோன்மணிகளின் வயிற்றில் பிறந்தவர்கள். அப்படிப்பட்ட புருஷோத்தமர்கள் அவ்வளவு சிறந்தவர்களானதற்கு அவர்களுடைய தாய்மாரின் கல்வியே காரணம். இவைபோன்ற காரணங்களினால் குழந்தைகளைப் பயிற்றுகிற விஷயத்தில் பெற்றோர் சவரக்ஷகர்கள் உபாத்தியாயர்கள் முதலானோர் தாமேநன்னடைக்கைநடந்து காட்டுவது அதிக உத்தமம்.

குழந்தைகளைப் போஷிக்கும் விதம்.—முதல் இரண்டு வாரமட்டும் விட்டுவிட்டு இரண்டுமணி நேரத்துக்குக் குறைவுபடாமலும் மூன்றுமாத பரியந்தம் விட்டுவிட்டு மூன்றுமணிநேரத்துக்குக் குறைவுபடாமலும், ஒரு வருஷம்வரையில் விட்டுவிட்டு நான்குமணி நேரத்துக்குக் குறைவுபடாமலும், அதற்குமேற்பட்டு ஐந்துமணி நேரத்துக்குக் குறைவுபடாமலும் குழந்தைகளைப் போஷித்துக்கொண்டு வரவேண்டியது. மேலும் மேற்கண்டபடி உணவுகொடுக்கும் காலவரையறைகளுக்கு இடையிலே காலே முதல் படுக்கைக்குப் போகும்ளவும் சுத்தஜலபானம் தவிர வேறென்றையும் உட்கொள்ளாதபடி குழந்தைகளைப் பாதுகாத்துக்கொண்டுவந்தால், அவர்களுக்குப்போது உண்டாகிவரும் வியாதிகளில் அநேகம் தலைகாட்டாமல் ஓடிப்போம். இராக்காலத்திலே முதல்மாதம் மூன்றுவிசையும், இரண்டாமாதம் இரண்டுவிசையும், அதற்குமேல் பால்மறக்கப்பண்ணுகிறபரியந்தம் ஒருவிசையும் போஷித்துவந்து, பிறகு இரவில் உணவு கொடுப்பதை முற்றிலும் நிறுத்திவிடவேண்டியது. மேற்கண்ட விஷயங்களை யெல்லாம் அறிந்து அவற்றின்படி நடந்துவருகிறபட்சத்தில், நமது வாழ்க்கைத்துணை நலத்துக்கு இன்றியமையாததாகிப் மக்கட்பேற்றாலுண்டாகும் பெருமகிழ்ச்சியை நாம் ஒவ்வொருவரும் அடைந்து சுகஜீவிகளாயிருக்கலாம். அப்போதல்லவா “தம்பொருளென்ப தம்மக்கள்” என்னும் பொது மறைவாக்கியம் பயன்படும்? (ஜ. னி.)

கல்விச்சுருசியம். நெ. க. உ.

கடன்பட்ட கந்தன் கதை.

புருஷத்துவேஷ பூதகி கதை PARTS 1. & 2.

பிரதி 1-க்கு ரூ. 10-புத்தகம் வரைக்கும் தபாற்கூலி அணு அணு இஃது, வாசிப்பதற்கு நேர்த்தியாயும், வேடிக்கையாயும், உற்சாகமுமாயும் இருக்கத்தக்கதோர் புத்தகம்.

10-க்கு 1-ம், 25-க்கு 3-ம், 50-க்கு 7-ம், 100-க்கு 15-ம், 500-க்கு 100-ம், அதிகம் கொடுக்கப்படும்.

சுபமஸ்து.

NO. 6.

நெ. கூ.

விவேகசுந்தரம்.

“எப்போருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்போருள்
மேய்ப்போருள் காண்ப தறிவு.”

‘முயற்சி

திருவிளை
யாக்கும்’

“ தாவறு முலகெலாந் தந்த நான்முகத்
தேவுதன் றுணைவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
நாவுதொ றிருந்திடு நலங்கொள் வாரணிதன்
பூவடி முடிமிசைப் புனைந்து போற்றுவாம்.”

VIVEKASUNDARUM.

A Cheap Pleasing Tamil Pamphlet Published
by S. R. NAMASIVAYA CHETTY,

Proprietor U. B. R. Series.

for the use of the Public

PRINTED AT “THE MADRAS RIPON PRESS” Madras.

Price 3 Pies.]

1888.

[விலை பை மூன்று.

உத்தமபோதரஞ்சுநி தொடர்ச்சி நெ. க.

இஃது ஜனேபகாரமாகப் பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டு வருகின்றது

நண்பர்கள் கவனிப்பு.

எமது கண்மணியிற்சிறந்த நண்பர்களே ! இந்நாள்காறும் நமது காருண்னிய சுந்தரம், சில அவசரவேலைகளாலும் பன்முகமாய்வந்த வேலை தொந்தரையினாலும், அடிக்கடி தோன்றி மகிழ்விக்கத் தடைபட்டதை மன்னிப்பீர்களெனக் கோருகின்றேன். இனி கிரமமாயும், அடிக்கடியும், தோன்றிப் பற்பல புதிய விநோத விஷயங்களை எடுத்துக் காட்டுவான் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. அதற்கு இதுவே போன்ற சான்றும் நிற்க, இதற்கு யாவராயினும் விஷயங்கள் எழுதவிரும்பின் பொதுவாயும், ஜனோபகாரமாயும், தூஷணையில்லாமலும் எழுதி அனுப்பின் சிறிதும் தடையின்றிப் பதிப்பிப்பதன் மிகுந்தவந்தனமும் செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாயிருக்கின்றனம். ஆதலின் கனவான்கள் யாவரும் சிறிது இச்சிறுமியிடம் அன்புவைத்து இந்நாள்காறும் பரிபாலித்தாற் போலவே, எந்நாளும், இதனையும், இதன்மூலமாய்த் தோற்றிய கல்விக்களஞ்சியம், ஒருபடித்தகங்கள் முதலிய பற்பல வித புத்தகங்களையும் பரிபாலிப்பார்களெனப் பலகாலும் பரமகருணரிதியாகிய எம்பெருமானைத் தியானிக்கின்றேன்.

விஷய அட்டவணை.

1. சூரியசந்திரவாயுக்கள் விருந்துண்டகதை. 2. பெண்கள் புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள். 3. நீதிவாக்கியங்கள். 4. திருக்கோயிலிலே செய்யலாகாத குற்றங்கள். 5. உழைப்பின் சிறப்பு.	6. தந்தைசெய் நன்றி. 7. சித்திரக்குள்ளன் கதை. 8. வைத்தியம். 9. வியாதிமூலங்கள். 10. வீட்டுக்கெடுத்த விஷயங்கள். 11. பாகசாஸ்திர வினோதங்கள். 12. விநோத யுக்திகள். 13. மனிதர்களின் தேகக்கட்டு.

மனிதர்களின் தேகக்கட்டு.

மனிததேகத்தில் தலையும், உடலும், கை, கால் முதலிய உறுப்புகளும் அடங்கியிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் ஒருவகை எலும்புக்கட்டினால் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தலைமேல் கபாலமிருக்கின்றது ; அது தசை, தோல், மயிர் இவைகளால் மூடப்பட்டிருக்கும். அதன் கீழ்ப்புறந்தான் தேஹத்திற் சிறந்தபொருளான மூளைக்கு இருப்பிடம். சிரஸின் முன்புறத்தில் முகமிருக்கின்றது. அம்முகத்தில் கண், காது, மூக்கு, நாவென்னும் இந்திரியங்களும், பேசுதற்குரிய இந்திரியத்தில் ஒருபங்கும் அடங்கியிருக்கின்றன.

கபாலத்தில் இருபத்திரண்டு எலும்புகளுண்டு. அவைகளுள் எட்டு மூளையையும், மற்றப் பதினான்குமுகத்தையும் சேர்ந்தவை. கீழ்வாயெலும்புதவிர மற்றவையெல்லாம் ஒன்றோடொன்று புணைக்கப்பட்டிருக்கும். மூளையெலும்புகளின் துனி வாளின் பற்கள்போலக் கூர்மையாயிருப்பதால் அவைஒன்றோடொன்று நன்றாய்ப் பொருந்திக் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இளமைப்பருவத்தில் மண்டையெலும்புகள் அதிகம் ; முதுமைப்பருவத்தில் அவ்வளவு இருக்கிறதில்லை. ஏனெனில் வயது ஏற ஏற சிலபூட்டுகள் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்துபோகின்றன. நமதுபற்கள் முப்பத்திரண்டும், முழுதும் எலும்புகளல்ல ; தந்தமென்னும் ஒருவகைப்பொருளும் ஒருவகை மேற்பூச்சும் சேர்ந்த பற்களாயிருக்கின்றன.

உடலில் நெஞ்சங்குழி, குகழி அல்லது உதரக்குழி என்று இரண்டு குழிகளுண்டு. அவையிரண்டும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திராமல் பிரிந்தி

விவேகசந்தரம்.

விநாயகரீதுதி.

நல்ல சொற்பொரு ணளு நடரத்தவும்
எல்லை காணரும் பேரீன்ப் மெய்தவும்
வெல்லு மானை முகத்தினை மேவிவாழ்
வல்லபைக் குரி யானை வழுத்துவாம்.

விநோதக் கதை.

சூரிய சந்திர வாயுக்கள் விருந்துண்டது.

ஒருநாள் சூரியன், சந்திரன், வாயு இவர்களெல்லாம் தங்களுக்குச் சிறற்ப்பனும் சிறற்றமையுமாகிய இடிமின்னல்களுடனே ஓரிடத்திற்கு விருந்துண்ணப்போனார்கள். அவர்களுடைய தாய் (அதாவது ஆகாயத் தில் வெகுதூரத்திலே நமது கண்ணுக்குப் புலப்படுகிற நகூத்திரங்களுள் ஒன்று) தனியே இருந்துகொண்டு தன் மக்கள் எப்போதுதிரும்பிவரு வார்களோவென்று அவர்கள் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

சூரியன் வாயு ஆகிய இருவரும் பேராசைகொண்டவர்களும் தன்ன யம் பார்க்கிறவர்களுமாயிருந்தார்கள். வீட்டில் தாயொருத்தியிருக்கிறானே, அவளுக்கு ஏதாவது ஒரு துளி கொண்டுபோய்க் கொடுப்போமென்கிற எண்ணம் எள்ளளவுமில்லாமலே அந்தச் சூரிய வாயுக்கள் இருவரும் தங் களுக்கு அளித்த நல்விருந்தைத் தாங்களே திருப்தியாய்ப் புசித்தக் களிப் படைந்தார்கள். சாந்தகுணமுள்ளசந்திரனோ தன் தாயை மறக்கவில்லை. தனக்குப் பரிமாறின ஒவ்வொரு பண்டத்திலும் சிறிது சிறிதுபங்கு எடுத்துத் தன் தாய்க்கு என்று ஒரு மூட்டையாகக் கட்டி வைத்துக்கொண் டான்.

மிகவும் பிரகாசமுள்ள தன்கண்களைக்கொட்டாமலே மலரவிழித்துக் கொண்டு நெடுநேரம் தன் மக்கள் வருகிறவழியையே பார்த்துக்கொண் டிருந்த தாய், அவர்கள் திரும்பி வீட்டண்டை வந்தவுடனே, “என் அரு மைக்குழந்தைகள்! நீங்கள் எனக்கு என்னகொண்டுவந்தீர்கள்.” என்று கேட்க, மூத்தமகனான சூரியன் “நான் ஒன்றும் உனக்காக வீட்டுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. நான் என்னேசர்களைரூ உல்லாசமாய்விருந்துண்ணப் போனேனேயன்றி, தாய்க்குச் சோறெடுத்துக்கொண்டு வருவதற்கன் றே” என்றுசொன்னான். பின்பு வாயுவானவன்: “அம்மா! நானும் ஒன் றுங்கொண்டுவரவில்லை. விநோதத்திற்காக நான் எங்கேயாவது வெளியேபோனால், அப்பொழுது நீ நமக்கு நல்ல வுணவுகள் வந்து சேரு மென்று ஒருபோதும் எதிர்பாராதே” என்று சொன்னான். கடைசியில் சந்திரன்: “என்தாயே! ஏதாவது ஒரு ஏனங்கொண்டுவா, இதோ நான்

கொண்டுவந்த பண்டங்களைப்பார்' என்று சொல்லித் தன் கைக்குட் டையில் கட்டிவைத்திருந்ததை அவிழ்த்துக்காட்டினான். அதிலிருந்தவை யெல்லாம் அவன் ஒருநாளும் கண்டிராத சிறந்த வாசனையும் ருசியுமுள்ள இனியபண்டங்களாயிருந்தன.

அதைப் பார்த்தவுடனே தாய்நகைத்திரம் சூரியனைநோக்கி: அடா! நீ உன் விநோதத்தையே பெரிதாய் நாடி வீட்டில் தாய் ஒருத்தி இருக்கிறா னேயென்கிற எண்ணமேயில்லாமல், உன் வயிற்றைமாத்திரம் நிரப்பிக் கொண்டு களித்துவந்ததனால், இன்றுமுதல் உன் கிரணங்களெல்லாம் நெருப்புப்போல் வெப்பமுடையவைகளாகவும் எதையும் எரித்துப்போ டத்தக்க தன்மையுடையவைகளாகவும் ஆக்ககடவன: உன் கொடுமை யைக் கண்டு யாவரும் உன்னைப் பகைக்கக்கடவர்கள்; உன்னைக் கண்ட வுடனே எல்லோரும் தங்கள் தலையை மூடிக்கொள்ளக்கடவர்கள் என்று சாபமிட்டான். அதனாலேதான் சூரியன் நாளைக்கும் கொடிய வெப்பமாய் எரிகிறான்.

அதன்பின்பு அவன் வாயுவைநோக்கி: உன் கோலாகாலத்திலும் கொந்தளிப்பிலும் நீ சிறிதேனும் என் நினைவேயில்லாமல் என்னைமறந்து போனாயல்லவா? ஆகையால் எதையும் எரிக்கிற கிரீஷ்மகாலத்திலேயே நீயும் வெப்பமாய் வீசத்தலைப்பட்டு எந்தப்பிராணியையும் வதக்கிக்கொ ணுத்தக்கடவை; அதனால் உன்னை எவரும் அருவருத்துத் தடுக்கக்கடவர் கள் என்று ஆணையிட்டான். அதனாலேதான் கோடைகாலத்தில் தீக் காற்று மிகவும் நாம் வெறுக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றது.

அவன் கடைசியாய்ச் சந்திரனைநோக்கி: என் அருமைக் குழந்தாய்! நீ சுகமனுபவிக்குங்காலத்திலும் உன் தாயை மறவாமல் அவளுக்கும் உன் உணவின் சிறிதுபங்கு கொண்டுவந்ததனால், இது முதல் நீ எப்போ தும் குளிர்த்தகுணமும், சாந்தமும், ஒளியும் பொருந்தியிருக்கக்கடவை. மிகவும் தெளிவான உன் கிரணங்களோடு விஷத்தன்மையுள்ள கிரணம் ஒன்றும் சேராது; பிராணிகள் உன்னை எப்போதும் குளிர்த்தவன் என்று கொண்டாடக்கடவர்கள் என்று வாழ்த்தினான். இதுதான் சந்திரகிரணம் எக்காலத்திலும் அழகாயும் சீதமாயும் யாவரும் நேசித்துக் கொண்டாடத் தக்கதாயும் இருப்பதற்குக் காரணமாம்.

பெண்கள் புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள்.

ஸ்திரீகள் படித்தால் புருஷர்களுக்கு அடங்கமாட்டார்களென்று சிலர்சொல்லும் ஆகேற்பத்திற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறோம். பக்தி எவ்வளவு உயரப்பறந்தாலும் ஆகாயத்துக்கு உட்பட்டிருப்பதுபோல, ஸ்திரீகள் எவ்வளவுபடித்தாலும் புருஷர்களுக்குத் தாழ்ந்தவர்களேதவிர மேற்பட்டவர்களல்ல. சிருஷ்டிக்கிரமத்தில் ஸ்திரீயைப்பார்க்கிலும் புரு ஷன் சிரோஷ்டனென்பதற்கு அநேக சாக்ஷிகள்உண்டு, சகல சமயத்தார்க ளும் தெய்வத்தை ஆண்பாலாகப் பேசுகிறார்களேயல்லது பெண்பாலாக ஒருசமயத்தானும் பேசவில்லை. கடவுள்முந்தி ஆணைஉண்டுபண்ணிப்பிறகு பெண்ணை உண்டுபண்ணினதாகச் சகல மதஸ்தர்களும் நிராகேஷப மாக அங்கீகரிக்கிறார்கள். சரீரபலம், தைரியம், பராக்கிரமம், விவேகம் அறிவு, முதலிய சாமார்த்தியங்களில் ஸ்திரீகளைப்பார்க்கிலும் புருஷர்கள் விசேஷித்தவர்களென்பது நிஸ்ஸந்தேகமா யிருக்கின்றது. சிலஸ்திரீகள் மேற்கண்ட சாமர்த்திய விஷயங்களில் சிலபுருஷர்களுக்கு மேற்பட்டி ருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட சாமர்த்தியமுள்ளபெண்

களையும், புருஷர்களையும் எண்ணிப்பார்க்குமிடத்தில் புஜபலபராக்கிரமும் புச்சிதீக்ஷணயமும், விவேகமும் உள்ள புருஷர்களுடைய தொகை அதிகரிக்குமென்பதற்கு அற்பமும் சந்தேசமில்லை. இராஜர்கள் மந்திரிகள் பிரதானிகள், தளகர்த்தர்கள், படைவீரர்கள், முதலிய சகல அதிகாரிகளும், மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களும், புருஷர்களே தவிரப் பெண்கள் அல்லவே.

இங்கிலீஷ் தேசமுதலிய சிலதேசங்களில் தவிர, இதரதேசங்களில் லெல்லாம் பெண்கள் பட்டாபிஷேகத்துக்கு அருகர்களென்று திரஸ்கரிக்கப்படுகிறார்கள். இங்கிலீஷ் தேசத்திற்கூட இராஜகுடும்பங்களில் புருஷசந்ததி யில்லாமற்போனால் மட்டும் ஸ்திரீகளுக்குப் பட்டங்கட்டலா மென்கிற விதி யிருக்கின்றது.

சத்துருக்களுடன் யுத்தஞ்செய்து செயித்தல், துவட்டநீக்கிரகம் சிஷ்டபரிபாலனம் செய்தல், சட்டசாஸ்திரங்கள் உண்பெண்ணுதல், பாலம், இருப்புப்பாதை முதலியவைகளைக் கட்டுதல், ஆறு, குளம், ஏரி, முதலியவைகளை வெட்டுதல், காடு வெட்டிக்கரம்பு திருத்திப் பயிரிடுதல், தேசாந்தரங்களிலும் தீபாந்தரங்களிலும் சென்று வியாபாரங்கள் செய்தல், நாட்டிலும், காட்டிலும், கடலிலும், களையிலும் பலவிதமாகப் பாடுபடல் இவை முதலிய தேசநன்மைக்கடுத்த சகலகாரியங்களும் புருஷர்களால் நடத்தப் படுகின்றனவே யல்லாமல் பெண்கள் அந்தவேலைகளுக்குச் சுத்த அசமர்த்தர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சகஜமான தூர்ப்பலம் அதெரியம், பேதைமைத்தனம், நாணம், அச்சம், முதலிய குணங்களாலும், கர்ப்பம், பிரசவம் முதலிய துன்பங்களாலும் அவர்கள் கஷ்டமான தொழில்களுக்கும் மற்றைய உத்தியோகங்களுக்கும் அசக்தர்களென்பதை அவர்களே நிர்விவாதமாக ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள்.

நீதி வாக்கியங்கள்.

(முன் 39-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

31. உண்ணும்வகையறிந்து உண்ணுதலும், உண்டபின் தூறடி உலாவுதலும், பகலிலே நித்தினா செய்யாமையும், வாரந்தோறும் எண்ணெய் இட்டுத் தலைமுழுக்குதலும் உளவாயின், உடம்பிலே நோய் உண்டாகாது.

32. நீ உன் உடம்பை வளர்த்தற்குப் பிறிதொன்றின் உடம்பை உண்பையாயின், எவ்வகையால் அருளை ஆளுவ?

33. உன் உள்ளத்திலே செல்வமிகுதியால் அகந்தைதோன்றுமாயின், உன்னின் மிக்காருடைய செல்வத்தையும், வறுமைமிகுதியால் துக்கந்தோன்றுமாயின், உன்னின் இழிந்தாருடைய வறுமையையும், நினை; நினைப்பாயாகில், அகந்தை துக்கங்கள் உன்னை எக்காலத்தும் அணுகாவாம்.

34. சூதாடலானது, ஒன்றினை முன் பெற்று இன்னும் பெறுவேன் என்னும் கருத்தால் நூற்றினை இழந்து வறியன் ஆதற்கு ஏதுவாம்; ஆதலால், அதனை ஒருபொழுதும் நினைத்தலும் செய்யாதொழி.

35. சூதாடலை விரும்புவாய் ஆயின், காலமும் கருத்தும் பெறப்படாமையால், கல்வி, செல்வம், ஊன், உடை என்பன உன்னை அடையாவாம்.

36. நன்மை தீமையைப் பகுத்தறியும் அறிவை மயக்கி, அது பயக்கும் ஒழுக்கத்தைக் கெடுத்தலால், கள்ளுண்டலே பாவத்துக்கெல்லாம் தலையாயது.

37. சரீரவருத்தத்துக்கு அஞ்சிப் பிறதொழில்களைச் செய்து பொருள் பெற்றும், உணவிற்பொருட்டும் வேளாளரிடத்துச் செல்லல்வேண்டுதலாலும், பொய்முதலிய பாவம் கலவாமையாலும், வேளாண்மைக்கு நிகராவது ஒன்றும் இல்லை.

38. செல்வம் முதலியவற்றினாலே செருக்கு அடைந்து, முன் உன்னோடு பயின்ற சிநேகிதரை மறந்துவிடாதே.

39. பாவத்துக்கு அஞ்சிப் பொருள்சம்பாதித்து, பெரியோர்களுக்கும் வறியவர்களுக்கும் பங்கிட்டு, நீயும் உண்ணு.

40. பாவத்தால்வந்த பிறன்பொருளைப்பங்கிட்டு உண்பையாகில், தருமம் பொருளுடையானையும், பாவம் உன்னையும் அடைந்து, உன் சந்தரிநாசம் அடையும். (இன்னும்வரும்.)

திருக்கோயிலிலே செய்யலாகாத குற்றங்கள்.

ஆசாரமில்லாதுபோதல், கால் கழுவாது போதல், சன்னாசௌசமரணசௌசத்தோடுபோதல், எச்சிலுமிழ்தல், மலசலங்கழித்தல், மூக்குநீர்சிந்துதல், அபானவாயு விடுதல், பாக்குவெற்றிலையுண்டல், தம்பல முமிழ்தல். போசனபானம்பண்ணுதல், நித்திரை செய்தல், மயிர்கோதி முடித்தல், சூதாடல், சிரசிலே வேட்டிக்கொள்ளுதல், தோளிலே உத்தரீயமிட்டுக்கொள்ளுதல், போர்த்துக்கொள்ளுதல், சட்டையிட்டுக்கொள்ளுதல், வாகனமேறிச்செல்லுதல். குடைபிடித்துக்கொள்ளுதல், பாத ரட்சையிட்டுக்கொள்ளுதல், உயர்ந்த தானத்திருத்தல், ஆசனத்திருத்தல், தூபி துசத்தம்பம்பலிபீடம், விக்கிரகம் என்னும் இவைகளின் சாயையையிதித்தல், விக்கிரகத்தையும் நிர்மாலியத்தையும் தீண்டதல், பெண்களைத் தீண்டல், பெண்களை இச்சித்துப் பார்த்தல், ஒருதரம் இருதரம் நமஸ்கரித்தல், ஒருதரம் இருதரம் வலம்வருதல், ஒடி வலம்வருதல், கடவுளுக்கும் பலிபீடத்துக்கும் குறுக்கே போதல், அகாலத்திலே தரிசித்தல், வீண்வார்த்தைபேசுதல், சிரித்தல், வீண்கீதம்பாடல், வீண்கீதம் கேட்டல், திருவிளக்கவியக்கண்டும் தூண்டாதொழிதல், திருவிளக்கில் லாதபோது வணங்குதல், உற்சவங் கொண்டருளும்பொழுது அங்கேயன்றி உள்ளே போய்வணங்குதல் முதலானவைகளாம். இக்குற்றங்களுள் ஒன்றை அறியாதுசெய்தவர் கடவுளுடைய மந்திரத்தைச் செபிக்கின், அக்குற்றம் நீங்கும். இக்குற்றங்களை அறிந்துசெய்தவர் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர், அவருக்குப் பிராயச்சித்தமில்லை.

உழைப்பின் சிறப்பு.

உழைப்பு எவ்வளவு சிறப்புள்ளது! அது என்னென்ன அருமையான காரியங்களைச் செய்கிறது பார்! அது தன் உத்தேசத்தை நிறைவேற்றுவதில் எவ்வளவு வருத்தமாயிருந்தாலும் அஞ்சுகிறதில்லை; எவ்வளவுமுயற்சி வேண்டிவதாயிருந்தாலும் தளருகிறதில்லை. எவ்வளவு இடிக்கண்வந்தாலும் பின்வாங்குகிறதில்லை; மனிதருடைய நல்லவாழ்க்கையை உளர்ப்பதில் ஆரவாரத்தோடு அருணோதயமாகிய பொற்கதவைக் கைகளால் தள்ளிக்கொண்டுபோய் எப்போதும் ஊற்றமுள்ளதாய் ஒரு நிமிஷங்கூட வீண்போகவொட்டாமல் எப்போது விடியப்போகிறது விடியப்போகிறது; என்று காத்திருந்து, வேலைக்கு ஆரம்பித்து நாள்தோறும் நவநவமான மகோபகாரங்களைச் செய்துகொண்டே வருகின்றது.

காட்டை அழித்து, சதுப்புநிலத்தைச் சீர்ப்படுத்தி, பார்க்கப் பயங்கரமான வெட்டவெளியைக் கண்ணுக்கு இனிப்பாகத் தளிக்கச்செய்வது எது? ஏர் உழுது, நிலத்தைக்கொழுமையாக்கி, பயிர்செய்து, தாறிப் பழுத்தபின் அறுப்பறுத்து, உணவுக்கு உபயோகப்படும்படியாகப் பக்குவம்பண்ணி, இவ்வுலகத்திலுள்ள கோடாகோடி ஜனங்களையும் போஷிக்கிறது எது? செங்கல் சூளைபோட்டு, சுரங்கத்திலிருந்து கல்வெட்டியெடுத்து, அரசர்கள் வசிக்கத்தகுந்த சிங்காரமான அரண்மனைகளையும், அடியில்பருத்து துனியில் சிறுத்து அழகாய் விளங்கும் கோபுரங்களையும், விந்தையானபற்பல கட்டடங்களையும் கட்டுவது, எது? பூமியின்கீழ்க் கிடக்கும் பாறைகளைப் பரிசோதித்து, பொன் வெள்ளி பித்தளை தகரம் இரும்பு முதலிய உலோகங்களை எடுப்பதும், இரும்பை உருக்கிப்பெரியஸ்தம்பம் முதல் சிறிய ஊசியீராகவும், கனமான நங்கூரமுதல் இலேசான கம்பியீராகவும், புகையந்திரத்தை இயக்கும் சக்கரம்முதல் மெல்லிய வளையமீராகவும் உள்ள புற்பலவித சாமான்களாகச் செய்வதும் எது?

காட்டிலுள்ள மரத்தை வெட்டிக் கப்பல்செய்து, அகாதமான சமுத்திரத்தின்வழியாய் அலைகளை இலட்சியம்பண்ணாமலும் புயலுக்குப் பயப்படாமலும் நாலு திக்குகளிலுமுள்ள தேசங்களெல்லாம் சுற்றி அங்கங்கே அகப்படும்நல்லபொருள்களைப்பிறதேசங்களுக்குக் கொண்டிபோய்ப் பிறதேசங்களிலுள்ள சிறந்த பொருள்களை அவைகளுக்கு மாறாகக்கொடுத்து, இப்படியே ஒவ்வொரு நாட்டிலும், ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் அவரவர்கள் இனிதுவாழ்வதற்கு வேண்டிய சகல சாமான்களையும் நிரப்பி, இவ்வுலகத்தின்கண்ணுள்ள யாவரும் ஒரேதன்மையாய்ச் செளக்கியம் பெறுதற்குக் காரணமாக நிற்கின்ற வர்த்தகத்தை நன்றாய்த் தழைத்துச் செழித்தோங்கும்படி செய்வது எது?

மந்தமான பாறைகளின்றும் பற்பலவகைக் கண்ணாடிகள்செய்து அவைகளைத் தகுந்தவிதமாய் ஒன்றோடொன்றுசேர்த்து, கண்ணுக்குச்சம்பவிக்கும் பார்வைதோஷங்களைப் போக்கடித்து, தூரத்தினால் கண்ணுக்குத் தெரியாமலிருந்த அண்டங்கள் இவ்வளவு அளவுள்ளவை இவ்வளவு நிறையுள்ளவை என்று சரியாகச் சொல்லும்படி அவ்வளவு சமீபத்தில் இருக்கிறதபோல் கண்ணுக்குக்காட்டி, மிகவும் துட்பமாய்ப் பார்வைக்குப் புலப்படாமலிருந்த அணுக்களும் இப்படிப்பட்ட அதிசயமானகாட்சியா என்று வியக்கும்படி செய்வது எது?

அற்பலோகங்களைப் பொன்னாக மாற்றுவதற்கு ஒரு இரகசியமான உபாயம் உண்டென்கிறார்கள்; அதைவிட விசேஷமகிமையுள்ள உபாயத்தை உடைத்தானதாய், ஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லையென்று தள்ளப்படும் பொருள்களை, மிகவும் உயர்ந்த பதார்த்தங்களாகமாற்றி, தனாலும் தண்ணீரிலும் உண்டாகும் குப்பைகோதுகளினின்று ரசாயனசாஸ்திரவீதிகளின்படி வாசனையுள்ள திராவகங்களையும் ஆரோக்கியமான மருந்துகளையும் இன்னும் இவைபோன்ற மேலான பல பதார்த்தங்களையும் எடுக்கிறது எது?

அசாத்தியமாகவும் பிரயாசமாகவும் காணப்படும் செய்கைகளை எவ்வளவும் லட்சியம்பண்ணாமல், பெரிய பிரவாகமாக ஒடும் நதிகளை அளவிட்டு, உளைவிடும் சதுப்புநிலத்தின்மேல் செவ்வையான பாறைகளை உண்டுபண்ணி, அழகான காணறுகளின்மேல் அந்தரத்தில் தொங்குவது போல் வாரதிகள் கட்டி, பாறைகளைத் துளைத்து மலையின் கீழாகக் குகை போல் வழிபண்ணுவது எது? பள்ளம் மேடாம், மேடு பள்ளமாம் என்

னும் பழமொழியின் கருத்தை இப்பூமியிலுள்ள எல்லாத்தேசத்தாரும் ஒத்துவாழும்படிக்கூட்டிவைப்பதனால் நிறைவேற்றுவதுமல்லாமல், அந்த சொற்களுக்குப் பதப்பொருள் எப்படியாகின்றதோ அதையும் உண்மையாக்குவது எது?

ஒரு நகரத்திலிருந்து மற்றொருநகரத்திற்கும், ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொருதேசத்திற்கும், மலைகளின்வழியாகவும், சமுத்திரத்தின் வழியாகவும் மெல்லியதாய் இரும்புக்கம்பியை இழுத்து அதன்வழியாய் வாயு வேகமும் மனோவேகமும் இணையென்று சொல்லலாகாத வேகத்துடன் சமாசாரம் தெரிவித்து, ஒருவரும் கனவினாலும் நினைக்கவொண்ணாத இந்த அதிசயத்தைச் செய்வது எது?

புத்திமான்களிடத்தினின்று உதிக்கிற விஷயங்களையும், சாஸ்திரபாரங்கதருடைய கொள்கைகளையும், பெரியோர்களுடைய புத்திமதிகளையும் எல்லாரும் எக்காலத்திலும் அறிந்துகொள்ளும்படி வெற்றுக்கொடுக்கையில் அச்சிட்டு அதற்குச் சுற்பிக்கும் திறமையைக் கொடுப்பது எது? பளிங்குக் கல்லினால் கட்டி, சூரியகாந்தியில், தளதளவென்று பிரகாசிக்கிற வில்வனாவான மண்டபங்களோடு கூடி, வெற்றிஸ்தம்பங்களும் மற்ற ஜயக்குறிகளும் நிறைந்து அலங்காரமுள்ளவைகளாய் கட்டடங்கள் கட்டி கண்ணுக்கு இன்பத்தைக்கொடுப்பது எது?

நிர்மானுஷியமான பிறதேசத்துக்குள் பிரவேசித்து, ஜாலவித்தைக் காரன் தன் கையிலேந்திய மந்திரக்கோலைச் சுழற்றி விநோதத்தைக் காட்டுவதுபோல், சுத்த சூன்னியமான பள்ளத்தாக்குகளில் நவநானியங்களும் செழித்துப் பயிராகவும்; வெறுங் கல்மலைகளிலெல்லாம் பசுமையான மரங்களடர்ந்த சோலைகள் நிறையவும் உலக்கடம் முதலான கைத்தொழிற் சாலைகள் விளங்கவும், உலோகங்கள் முதலானவைகளை அடிக்கும் நாதங்களும், பல சக்கரங்கள் சுழலும் யந்திரசாலைகளின் ஒலிகளும் ஒங்கவும், வாணிபங்கள் வேருன்றிச் செழிக்கும் அடைக்கலத் தானமாயும், சகல சாஸ்திரங்கள் முழங்கும் விலாசமண்டபமாயும், சமயசித்தாந்தங்கள் ஒங்கி வளருகிற திவ்வியாலயமாயும், கோபுரம்முதலாகிய மேலான கட்டடங்கள் உயர்ந்து காட்சிதருவதான நகரம் தோன்றவும் காரணமாயிருப்பது எது? பிறதேசத்துச் சாமான்கள் கப்பல் கப்பலாய் வந்திறங்குவதும், இவ்விடத்துப்பொருள்கள் அவ்விடங்களுக்கெல்லாம் போவதுமாக வர்த்தகத்தை விருத்திசெய்து, சாஸ்திரநியாயங்களால் பஞ்சபூதங்களையும் மன்னுயிர்க்கு உதவியாகும்படி ஸ்வாதீனப்படுத்தி, கைத்தொழில்களை உண்டுபண்ணி, அவ்வேலைகளுக்கு அழகைக்கொடுக்கச் சிற்பவித்தைகளைக் கற்பித்து, இவைகளெல்லாம் அழியாமல் என்றென்றைக்கும் விளங்குவதற்குச் சாதனமாகக் காவியங்களைப் பெருக்கி, நாகரிகம் பரவச்செய்து, ஜனங்கள் சகல சூஷ்மங்களையும்பெற்று சந்துஷ்டியையும் அனுபவிக்கும்படி அனுகூலித்து நல்லொழுக்கமும் தெய்வபக்தியும் மேன்மேலும் விருத்தியாகும்படி வகை தேடுவது எது?

இப்படியாக நாற்புறங்களிலும் விளங்கும் எண்ணிறந்த அதிசயமான காரியங்களைச் சாகிப்பது உழைப்பல்லவா? அப்படியானால் உழைப்புக்குச் சிறப்பு இல்லையென்று யார்தான் சொல்வார்கள்?

தந்தைசெய்தன்றி.

தந்தையானவன் பசியாமல் ஊணும் உடையுந்தந்து, துஷ்டசகவாகஞ் செய்யவாவது, ஒடி யொளித்துத் துர்த்தனய்த் திரியவாவது, சூதா

டிப் பெய்ப்பேசிப் புறங்கூறவாவது, தாசிகாந்தனும் வேசிவீடுநுழையவாவது, தூர்வியாச்சியந் தொடுக்கவாவது தன்னிச்சையாய்விடாமல் அடக்கி, “அள்ளிக் கொடுக்கின்ற செம்பொன்னுமாடையு மாதரவாக் கொள்ளிக்கும் பட்ட கடனுக்கு மென்னைக் குறித்ததல்லால் துள்ளித்திரிகின்ற காலத்திலே யென் துடுக்கடக்கிப் பள்ளிக்கு வைத்திலனே தந்தையாகிய பாதகனே.”

என்று நினைத்து, பின்பு தான் விசனப்படுதற்கு ஏதுவாகத்தன்னை மூட னாய்ப் போகவொட்டாமல், இதந்தெரிந்து ஐந்துவயதிலே கல்விக்கழகத் தில் விடுத்துப் பூரண பண்டிதனாகக் கல்வியிற்றுவித்து, சபையாரொல் லாம் பூஜ்யதைபண்ணத்தக்க யோக்கியனும்படி செய்வதையும்மறவாமல்,

“அன்னையும் பிதாவு முன்னறி தெய்வம்” என்பதனாலும் “தந்தை தாய்ப்பேண்” என்பதனாலும், அவர்களைத்தெய்வமாக எண்ணி இகழாமல் வணங்கி அவர்களுக்குக் கீழமைந்து, அவர்கள் குற்றங்களைப் பிறறியாது மறைத்து, “தாய்சொலிற் சிறந்த வாசகமில்லை” என்றும், “தந்தைசொன் மிக்க மந்திரமில்லை” என்றுஞ் சொல்வதனால், அவர்கள் சொல்லைக்கடவா மற் சிரசாவகித்து மாதிரு பிதிருவாக்கிய பரிபாலகனும், தாய் தந்தையர் தன்னை அன்னவஸ்திராதிகளிற் குறைவில்லாமற் போஷித்ததுபோல, ஒன்றாலொன்றுங் குறைவில்லாமல் அன்புடனே தானும் அவர்களைப் போஷிக்கவேண்டும். பெற்றவர்களுக்குப் புத்திரனன்றிப் போஷகன் வேறேயார்?

குழந்தைப் பருவத்தில் தானிச்சைபட்டுக் கேட்ட பதார்த்தங்களை எல்லாம், தனக்கவர்கள் பிரியத்துடன் வழங்கியதுபோல, முதுமையில் அவர்கள் ஆசைப்பட்ட பண்டங்களை எல்லாம், தன்னைக் கேளாததற்கு முன்னமே குறிப்பறிந்து தான் அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டு மல்லவோ? “தாயிடப்பிள்ளையிடத் தானேமகிழ” என்கிறார்களே.

தன்மேல் ஈப்பறவாமல் அவர்கள் தற்காத்ததுபோல, அவர் மேல் தூசுபறவாமல் தானும் பாதுகாக்க வேண்டும்.

மாதிரு பிதிரு கைங்கரியம் தனக்கு லபிக்க வேண்டுமென்று, தான் கடவுளைப் பிரார்த்தித்து, எதிர்பார்த்திருந்து, அவர்கள் தேகவியோக மானவுடனே அவர்களுக்குப் பிடுதசமுஸ்கார முதலாகிய கடன்களெல் லாம், லோபமில்லாமற் சிரத்தையுடனே நடத்தவேண்டும். தாய்கடன் கழிப்பதற்குச் சர்வசங்க பரித்தியாகஞ் செய்த சந்நியாகிகளும் காத்திருக் கின்றார்களே. இதற்குத் திருஷ்டாந்தம்:—முற்றத்துறந்த பட்டினத்தாராகிய திருவெண்காட்டடிகள், தாய் இறக்கு மளவும் காத்திருந்து அவள் மரித்தபின்பு, வாழைமரங்களைக்காஷ்டமாக அடுக்கி அதன்மேல் அவளைக் கிடத்தி வாய்க்கரிசியிட்டு,

“முன்னையிட்டதி முப்புரத்திலே
பின்னையிட்டதி தென்னிலங்கையிலு
அன்னையிட்டதி யடிவயிற்றிலே
யானுமிட்டதி மூள்க மூள்கவே.”

என்று சொல்லிக் கொள்ளிவைத்துக் குடமுடைத்துப் பால்தெளித்து உத்தரகிரியைகளும் செய்துமுடித்துச் சென்றா னொன்பதே.

தனதுகல்வி, அறிவு, ஆண்மை, பொறுமை, உண்மை, ஒழுக்கமுதலி யவைகளைப் பார்த்து, இந்த மகானுபாவன் வித்தையில் அகத்தியனோ, அறிவில் ஆதிசேஷனோ, ஆண்மையில் விக்கிரமதித்தனோ, சாந்தத்தில் தருமராஜனோ, வாய்மையில் அரிச்சந்திரனோ, நீதியில் மதுச்சக்கரவர்த்தி

யோ, என்று அதிசயித்து அம்மம்மா! “மகன்நந்தைக்காற்று முதலியிவன் நந்தை - என்னோற்றுகொ லெனுஞ்சொல்” என்றபடி இவனைப்பெறு வதற்கு இவன்பிதா என்னதவத்தைச்செய்தானோவென்று சகலமானவர்களும் சொல்லும்படி, நல்லதீர்த்தியைப் பிதாவுக்குச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கவேண்டும். பெரும்பாலும் தாய் தந்தையர்பெயரை விளக்குகிறதற்குத் தானே பிள்ளைபிறக்கிறது. (இன்னுமவரும்.)

சித்திரக்குள்ளன் கதை.

(சுரு-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

கடைசிப் பிள்ளையான சித்திரக்குள்ளன் தூங்காமலே தன் பெற்றோர் பேசியதையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். தகப்பன் பேசத்தொடங்கினவுடனே அவன் தன் படுக்கைவிட்டு அவர்கள் படுக்கையண்டை போய் ஒளித்து, அவர்கள் பேசினதை எல்லாம் நன்றாய் உற்றுக்கேட்டிருந்தான். அவர்கள் பேசியுமுடிந்தபின்பு மறுபடி தன் இடத்திற்கு வந்து, காலையில் எழுந்து தான் செய்யவேண்டுவது என்னவென்று அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்துகொண்டே அந்த இரவு முழுமையுங் கழித்தான்.

விடியுநேரமானவுடனே எழுந்து அவன் ஆற்றங்கரைக்கு ஒடி, அநேகம் சிறு வெள்ளைக் கூழாங்கற்களைப் பொறுக்கி மடி நிரம்பக் கட்டிக்கொண்டு வீடுவந்துசேர்ந்தான். அவன் வந்தவுடனே முதலாள் இராத்திரி தீர்மானம்செய்தபடியே அந்தவேடன் தன்மனையாளோடுகூடப் பிள்ளைகளை எல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு காட்டுக்குப்போகப் புறப்பட்டான். இராத்திரி நடந்த செய்தியைப்பற்றித் தன் சகோதரர் ஒருவரோடும் ஒருபேச்சு கூடப் பேசாமல் சித்திரக்குள்ளனும் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்துபோனான். வெகுதூரத்திற்கு அப்பால், ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் இரண்டடி ஒதுங்கினால் ஒருவர் கண்ணுக்கு ஒருவர் தெரியமாட்டாத ஒருபெருங்காடு இருந்தது; அவ்விடம்போனவுடன் வேடன் கட்டைகள்வெட்ட ஆரம்பித்தான். பிள்ளைகளும் அங்கங்கே இறைந்திருந்த குச்சுகளையும் கட்டைகளையும் பொறுக்கத் தொடங்கினார்கள். அந்தப் பிள்ளைகள் வேறுநினைவேயில்லாமல் அதிக உற்சாகமாய் வேலைசெய்கிற தருணம்பார்த்துத் தாய்தந்தைகள் இருவரும் அவர்களுக்குத்தெரியாமல் மெல்லமெல்ல அவ்விடம்விட்டு நழுவி வீட்டுக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

சித்திரநேரம் கழித்து அந்தப்பிள்ளைகள் திரும்பிப்பார்த்துத் தங்கள் மாதாபிதாக்களைக் காணாமல் கதறத்தலைப்பட்டார்கள். சித்திரக்குள்ளன் தான் ஆற்றங்கரையினின்றும், பொறுக்கிவந்த கற்களை வெகு ஜாக்கிரதையாய் வழிமுழுதும் அடையாளமாகப் போட்டுக்கொண்டு வந்தபடியால், அதைப்பார்த்துக்கொண்டேவீடுபோய்ச்சேரலாமென்றுதெரியாமாய், தன் சகோதரர்களோடு மற்றொன்றும் சொல்லாமல், அவர்கள் போனாற்போகட்டும், பயப்படவேண்டாம்; பிசகாமல் என்பின்னேயே வருவீர்களா னால் நான் உங்களைச்சரியாக வீடுகொண்டு சேர்க்கிறேன் என்றுசொன்னான். அதைக்கேட்டு அவர்கள் அழுவதைவிட்டுச் சந்தோஷமாய்க் குள்ளன்பின்னேயே போனார்கள். அவன் அவர்களுையெல்லாம் முன்வந்தவழியே அழைத்துக் கொண்டுபோனான். வீடுபோய்ச் சேர்ந்தவுடன் பிள்ளைகளெல்லாம் தாய்தந்தையர்கள் என்னசொல்லிக் கொள்ளுகிறார்களோ கேட்போம் என்று கதவைத்தட்டாமல் கதவோரமாய் ஒளித்துக்கொண்டு நின்றார்கள்.

அந்தவேடன் பிள்ளைகளைக் காட்டில் ஒழித்துவிட்டு வீடுவந்துசேர்ந்த வுடன் ஒரு கனவான், தான் நெடுநாளாய் அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருந்த ரூபாய் இருபதையுங்கொடுத்து அனுப்பினான். தனக்கு ஒரு காசு கூட வரவேண்டுவதில்லையென்று நினைத்திருக்க, திடீரென்று இருபது ரூபாய் வரவே மிகவும் சந்தோஷமடைந்து வேடன், நெடுநாளாய்ப் போஜனம் இல்லாமல் இருந்ததனால் உடனே கடைக்குப்போய் எழுெட்டு பேர் புசிக்கத்தக்க பழம் பணியாரம் முதலியவைகளை வாங்கிவந்தான். பிள்ளைகளெல்லாம் வீட்டிலிருக்கிறார்கள் என்ற நினைவாய் அவன் அவ்வளவு வாங்கிவந்ததையொழிய வேற்று; பிள்ளைகள் இல்லையென்பதை மறந்தான். வீட்டில்வந்து உட்கார்ந்து புசிக்கப்போகிற தருணத்தில் அவன் மனையாள் பிள்ளைகளை நினைத்துக்கொண்டு, ஐயோ! நம்பிள்ளைகள் இப்பொழுது ஆதரவற்று எங்கே அல்லாடுகிறார்களோ? இந்நேரம் பசியெடுத்துத்தவிப்பார்களே! நாம் இவ்வுணவை அவர்களுக்கு எப்படிக்கொண்டுபோய்க் கொடுக்கிறது! இது உன்னுடைய ஆலோசனைக்குறைவால் அல்லவோ நேர்ந்தது! நன்றாய் ஆலோசியாமல் அவசரப்பட்டு ஒரு காரியம் செய்துவிட்டால் பின்பு பச்சாத்தாப்பும்படி நேரிடும் என்றுமுன்னமே நான் சொல்லவில்லையா? இனி அதைச்சொல்லிப் பயனென்ன? இந்நேரம்கோநாயோ குடத்தியோ, நம் அருமை மக்களைப் பிடுங்கித்தின்று விட்டிருக்குமே, ஐயோ! என் அருமைக் குழந்தைகள்! உங்களுக்கு என்னை காலம் வந்துவிட்டது! என்று இப்படிப் பலதரம் புலம்பினான்.

கதவண்டைநின்று இவை எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பிள்ளைகள், இதோ வந்திருக்கிறோம்; இதோ வந்திருக்கிறோம்; தாயே! நீவிசனப் படவேண்டாம் என்று கூவினார்கள். அதைக்கேட்கவே தாய் ஆந்தத்தால் உடம்பு பூரித்து ஒடிவந்து, பிள்ளைகளைக் கட்டி யிணைத்து முத்தமிட்டு, உள்ளே அழைத்துக் கொண்டுபோய் மிகவும்பரிவாய் அவர்களுக்குப் போஜனமிட்டு அவர்களோடு சிலநாள் சுகமாக வாழ்ந்திருந்தாள்.

(இன்னும்வரும்.)

வைத்தியம்.

மூக்கில் ஓடிவரும் உதிரம், நீர்வடிதல், சளி, ஜலதோஷம்.

காப்புலிக் கடுக்காயின் சாம்பலை மூக்கிலேற்றுவதினால், மூக்கிலோடிவரும் உதிரம் உடனே நிற்கும்; நல்ல மாட்டுப்பால் பலம் நான்கை ஜெயித்து நெண்ணெயிலாவது, நல்லெண்ணெய் பலம் பதினெட்டிலாவது களைத்து மறுநாள் கரிநெருப்பிற் கொஞ்சம் சுண்டும் வரையில் வைத்திருந்து, வடித்துப் புட்டியி னீரப்பி, காற்றுப்போகாம லடைத்துவைத்து, வேண்டியபோதெடுக்கவும். இதை முகந்தால் ஜலதோஷம் நீங்கும்; சலாரசம் என்னும் சலாரஸ் என்பதை வெந்நீரிற் கலந்து உட்கொள்ளப் பேதியின் வழியாகச் சளி, ஜலதோஷம், மூக்கில்நீர்வடிதல் தீரும். இதன் புகை பிடிப்பதற்கு மிதுவே குணம். சாம்பிராணிப் புகை பிடிக்க ஜலதோஷம் நீங்கும்; அரத்தையை ஆக்கிராணிக்கச் சளிபோம், பனிநீரைச் சுடவைத்து இளஞ் சூடாய்க் குடிக்க மூக்கில் நீர்வடிதலை நீக்கும்; பருத்தி க்கஷாயத்தை வெய்து பிடிக்க ஜலதோஷம் நீங்கும். ஒருபங்கு காடியும், இரண்டுபங்கு தேனுமாகச்சேர்த்துப் பதமாய்க்காய்ச்சிவைத்துக்கொண்டு வேளைக்கொருமுறை குடிக்க ஜலதோஷ முதலிய சில ரோகங்கள் தீரும்.

வியாதிமூலங்கள்.

(சுள-வது பக்கத்தோடீச்சி.)

சாதாரணமாக நமது வைத்தியர்களுக்கும், வெற்றுடம்பைக் காற்று முதலியவற்றுக்கு வெளிப்படுத்துவதனால் (Exposure) வருந்திங்குகளின்ன வையென்று அநேகருக்குத்தெரியாது. உப்பு புளியில்லாக் கடும்பத்திய மாத்திரம் எந்தவியாதிக்கும் வைத்தவிடத்தெரியும். வியாதிவரும் வழிக னையும், வந்தவியாதி யதிகப்படுவதற்கான முக்கியகாரணங்களையும் கண் டறிந்து அவற்றிற்குத்தக்க ஏற்பாடுகள் செய்கிறதில்லை. வியாதிசொஸ் தப்படுவதற்கு மருந்தொன்றேபோதாது. இடம், உணவு, உடைமுதலிய வற்றை வியாதியொழிவுக்குக் குணமாகத்தெரிந்து வியாதியஸ்தனுக்க மைக்கவேண்டிவதோடு, குளுங்காற்றுமுதலிய வற்றால் வருங்கெடுதிகள் தடைபண்ணுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டிவதும் அத்தியாவசி யகம். வியாதிவந்ததற்கு, அல்லதுவந்தவியாதி யதிகரித்ததற்குக் கார ணம், நேற்றென்ன, சுணாக்காயுண்டனையோ? எண்ணெயிட்டுத்தாளி தஞ்செய்துகொண்டனையோ? கடுகு சேர்த்துக்கொண்டனையோ? வேண் டாமென்ற உப்பு புளி கறியிலெதையாவது கலந்துகொண்டனையோ? ஊறுகாய்த் தொட்டுக் கொண்டனையோ? என்றிப்படி அகாரணவஸ்துக் கள் எல்லாங் காரணமாய்க்கேட்பது பெரும்பான்மையும் நமதுவைத் தியர்களுக்கு வழக்கம். யோசிக்குமிடத்து, அப்படிப்பட்ட வைத்தியரி டமிருந்துதான் நமதுஜனங்கள் சாதாரணமாய் வியாதிகளுக்கு மூலம் பூர்வஞ்சொன்னதுபோற் சொல்லக்கற்றுக்கொண்டார்களெனத் தோற் றுகிறது. வெற்றுடம்பைக் குளிர்ந்து வீசங்காற்று முதலியவற்றிற்கு நெ டுநேரம் வெளிப்படுத்துங் கொடியவழக்கத்தை விடும்படி வைத்தியன் வியாதியஸ்தனுக்குக் கண்டிப்பானகட்டளையிடவேண்டும். இது, வைத்தி யன்செய்யும் பத்தியஏற்பாட்டில் முதன்மைபெற்றும் அதிமுக்கியமான துமாயிருத்தல்வேண்டும். இங்ஙனம் வியாதியை வருவிக்க, அல்லது அதி கப்படுத்தும் வழிகளைமுதன்முதலடக்காமல், வெறுங்கடும்பத்தியம்வை த்து வியாதிக்கு ஓளஷதப்பிரகாரஞ் செய்யவாரம்பித்தலினாலேயே பல தடவைகளில், வியாதிகள் ஓளஷதங்கட்கு வசப்படாமலும், அற்பவியாதி யாயிருந்தது பலத்தவியாதியாகியும், வைத்தியனைத் திப்பிரயிக்கச் செ ய்கின்றன. இதுமட்டோ, ஷையேற்பாடுகளைச் செய்யாதொழிவதனால், சீக்கிரஞ்சொஸ்தப்படவேண்டிய வியாதிகள் நெடுநாளீடித்துச் சொஸ் தப்பட்டுக் கடைசியாக வியாதியஸ்தனைச் சிஸமயங்களில் அற்பகா லத்துக்கோ, அல்லது தீர்க்ககாலத்துக்கோ, ஒன்றுக்கு முதலாதவறாக வுமாக்கி விடுகிறதுந்தவிர இனிவரும் நூதன வியா திகளுக்கும் வித்திடு கின்றன. இதனால் நல்லமருந்துக்குக் கெட்டபேரும், வைத்தியன்பே ரில் மதிப்புக்குறைவுஞ் சம்பவிக்கிறதும்ல்லாமல், வியாதியஸ்தனுக்கும் பெருத்தநஷ்ட முண்டாகின்றது. ஆகவே, வியாதிமூலங்கள் என்னுந் தலைப்பின்கீழ் யாம்வற்புறுத்திக் காட்டப்புகுந்ததெல்லாம், சீதோஷ்ண முதலிய காலமாற்றங்கட்குத் தக்கவாறு நமது உடை, உணவும், உறைவி டமுதலியவற்றையமைத்துக்கொள்ளுதல் வியா திகள் திகரியாமைக்கும் போந்தவுபகாரவழியா யிருக்குமென்பதேயாம். இவ்வுண்மைகளை வைத் தியர்களும், பொதுவாக எல்லாஜனங்களும், யாங்கொஞ்சமாய்க் காட்டி யிருந்தபோதிலும், விசிவாய்ச்சிந்தித்துணர்ந்து சுகப்படவேண்டுமென்ப தே எமதபேசையென்க. காலபேதங்களிலிருக்கும் வித்தியாசங்களைக் கவனியாமல், உடையாதிகளில் ஒமாதிரியாய் நடந்துவருங் கொடிய

வழக்கத்தினாலேயே நம்மநாட்டில் சுதேசஜனங்கள் ஏனையோரைப்பார்க்கிலும், வியாதிப்பட்டு அதிகமாய்மடிகிறார்கள். முக்கியமாய்ச் சீதளகாலம் வரும்போதுதான் ஜனங்களுக்குக்கஷ்டம் அதிகப்படுகின்றது. இக்காலத்தில் தப்புவது சிலருக்கு ஒரு “கேண்டம்” போலுமிருக்கும்.

குளிக்காலங்களில் பெரியவர்கள் மெல்லியவஸ்திரத்தாலேனும் போர்வையிட்டுக்கொண்டு, தமது இளங்கைக் குழந்தைகளையுங் சிறுபிள்ளைகளையும் வெற்றுடம்போடிருக்க விடுங்குரூரத்தைப் பலவிடங்களில் நாம் காண்கிறோம். இவ்வறியாமைக்கு மன்னிப்பில்லை! இந்தமூடவழக்கமானது பாலர்களுக்கு அள்ளுமார்தம், இருமல், சுரம், சன்னியிழுப்பு, பேதி, (தொண்டையிருண்டு குறள்மாறி மூச்சுத்திணிநிப் பலதடவைகளில் குழந்தைகளைக்கொல்லும் தொண்டைவியாதியாகிய, இங்கிலிஷில் “சூர்ப்” என்று சொல்லப்படும் மரணவேதுவான) வியாதி, ஆகிய மற்றும் பலவித நோய்களுக்குக் கிடஞ் செய்கின்றது. அப்படிப்பட்ட நோய்கள் வரும்போதாவது சீதளத்தைத் தடுக்கத்தக்க ஏற்பாடுகளைத் தாய்தந்தையர் செய்கின்றனரா? இல்லை! இல்லை!! பிள்ளையென்னசெய்கிறது சாதாரணஜனங்களின் வழக்கம்? மருந்தாலானவெல்லாம்பார்த்துவிட்டுப் பின்பு, மந்திரத்தாலும் மாயத்தாலும் வியாதியைப்போக்கப் பார்ப்பார்கள்! “மந்திரத்தால் மாங்காய்விழாது” என்னுஞ்சங்கதி யிவர்களறியார்கள்! அன்றியும், ஆசாரபரராயிருப்பவர்கள் குழந்தைகளுக்குப் பருத்தினால் வஸ்திரத்தாற் செய்த அங்கிமுதலியதரித்தால் அடிக்கடியெடுக்கப்பிடிக்க வுதவாதென்று கருதி, தம்தினங்குழந்தைகளை வெங்குளிரில் நடுநடுங்கி வாய்விட்டலறி வருந்தும்படி வெற்றுடம்போடு விப்படிருப்பதையும் பலவிடங்களிற் பார்க்கலாம். குளிர்க்காற்றாது சிசுக்கள் அப்படியலறியுடம்போது, சில மூடத்தாய்மார், பசியிலைமுகிறதென்றும் எண்ணி (உண்மைகாரணமறியாமல்) கொஞ்சநேரத்துக்குமுன்றான் பால்கொடுத்தோமே யென்பதையுங்கவனியாமல் மேலும்பாலூட்டி வயிற்றைக்கெடுத்துப் பலவியாதிகளுக்கிடத்தேடுவதும், வயிற்றைக்க எண்ணெய்முதலியவை பூற்றுமுகிறதும் பலருக்குத் தெரிந்தவிஷயம். ஆசாரபரராயிருப்போர், தங்களுசாரத்துக்குக் குறைவுவராபடி நாரம்டித்துணியிலாவது, சுத்தகம்பிளித்தணியிலாவது (பிளாநெல்) சிறுஅங்கி, பாவாடைமுதலிய தைத்துப்போட்டுக் குழந்தைகளுடம்பைப் பாதுகாப்பதற் றுழுவில்லையே. குளிரில்லாக் காலங்களிலும் குழந்தைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் அங்கியிட்டு வழக்கப்படுத்துவது நந்தேசாசாரத்துக்கு எவ்வளவுமுதவாது. கெடுதியேபயக்கும். எதையும் விவேகந்தோடு ஆண்டு சுகிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து. சுபம்.

முற்றிற்று.

E.C.R.N.

வீட்டுக்கடுத்த விஷயங்கள்.

நன்றாய்ச் சமைக்கப்பட்டிராத போசனம் அசௌக்கியத்தைத்தரும், சாதாரணமாய்ச் சனங்கள் சமைக்கும் செம்பு, பித்தளை பாத்திரங்களிலுள்ள விஷத்தால் அதிக வியாதி யுண்டாகின்றது; ஆகையால் அவைகளை எப்போதும் சுத்தமாக வைத்து அடிக்கடி அவைகளுக்கு ஈயம் பூசவேண்டியது.

ஒரு ஸ்திரி, அரிசியை வேகவைக்கும்போது, உலையில் எல்லாவற்றையும் ஒருமிக்கக் கொட்டிவிடுகிறாள். அவள் ஒழுங்கற்ற விதமாய் அரிசியைக் கொட்டிக்கொண்டிருப்பாளாகில், சாதம் நன்றாய்ச் சமைக்கப்பட்டிராது. அப்படியே அந்தந்த வேளைக்கடுத்த போசனத்தை நாம் குறித்

தகாலத்தில் சாப்பிடவேண்டியது. அப்போது நமதுவயிற்றில் அந்தவேளை போசனம் சீரணித்து, அடுத்தவேளை போசனம் தாராளமாய்ச் செல்லும்.

வெளிச்ச மில்லாத வீடு எப்போதும் சுகத்துக்குக் கேடு. 'வெளிச்சம் போகாத இடத்தில் வைத்தியன் போக நேரிடும்' என்பது ஒரு முதுமொழி. சூரிய வெளிச்சம் ஒரு வீட்டைச் சுத்தப்படுத்தி, அழுக்கடைந்திருக்கும் பண்டங்களைக் காட்டி, பாம்பு, விஷப்பூச்சி முதலியவைகள் அண்டாதபடி அகற்றிவிடுகிறது. வெளிச்சமும் சுத்த ஆகாயமும் இல்லாதவிடத்தில் ஸ்திரீகளையும், பிள்ளைகளையும் வசிக்கச் செய்வது அவர்களைக் காவல் கிடங்கில் அடைப்பதுபோலாம்.

வியாதியஸ்தனைக் குறித்து நாம் அதிகமாய்க் கவலைப்பட வேண்டியது. தூக்கந்தம் வீசுகிறவைகளை உடனே அவர்களிருக்கும் இடத்திலிருந்து நீக்கவேண்டியது. வெகு மும்மரமான நோயில்லாத வியாதியஸ்தனின் உடம்பை ஒவ்வொருநாளும் இளஞ்சூடான நீரில் நனைத்த ஒருதுணியைக்கொண்டு மெதுவாய்த் துடைத்தல் அதிக ஆரோக்கியத்தைத்தரும்.

பாகசாவ் திரவிநோதங்கள்.

நெல்லிக்காய்த் தோக்து.

சித்திமாபாதத்தில் காய்ந்த இரண்டுபடி நெல்லிக்காயை வெந்நீரில் நாலுமணிநேரம் ஊறவைத்து, உரலிலேகுத்தி, வினாகளை நீக்கி, அதை ஒருபாத்திரத்திலேநிரப்பி, உ-படி பச்சையிளகாயும், சுத்தப்படுத்திய உ-படி உப்பும் போட்டு வாயைமூடி எட்டுநாளம்மட்டும்வைத்துப் பிற்பாடு வாயைத்திறந்து அதில் உ-ஆழாக்கு மிளகாய்த்துளும், ஒருருபாடைப் பெருங்காயமும் நெய்யில்வறுத்துப்போட்டு உ-பலம் நல்லெண்ணெயை நன்றாய்க்காய்ச்சிவார்க்கவும்.

மகராஷ்டிரயிளதுநீர்.

ஒருபலம் மிளகும் கொஞ்சம் தொவரம்பருப்பும் நெய்யில்வறுத்து அரைத்துத் தகுமானசலத்திற் போட்டுத் தகுமான உப்புமசேர்த்து அஞ்சநாழிகைபரியந்தம் காயவைக்க, அது காய்ந்துக்கொண்டிருக்கும்போதே தனியேகொஞ்சம் சலத்தில் ஆழாக்குகடலையை வேகவைத்து சலத்தை யிறுத்துப்போட்டு அதை மிளகுநீரில்சேர்த்து அஞ்சநிமிஷம்வரையில் காயவைத்தபின்பு, சீரகம், கடுகு, கொத்துமல்லிவிதை, கொஞ்சம் கறிவேப்பிலை அஞ்சநெல்லிடைபெருங்காயம் இவைகளை நெய்யில் தாளித்திருக்கிப் பேர்டவும். மலம்போம்.

விநோதயுக்திகள்.

(1) கல்கா கஷாயத்திலாவது, அழிஞ்சில் எண்ணெயிலாவது சிலேஷ்வாடகபழத்திலாவது எந்த விதையையாவது நூறுமுறை ஊறவைத்து நிலத்திலே அதனைப் புதைத்தால் அது உடனே கிளைகளுடனே வளர்ந்து பழங்கொடுக்கும்.

(2) பழங்கள் உலர்வனவாயின், கொள்ளையும், உளுந்தையும், அவளையையும், எள்ளையும், யவையையும் கலந்து காய்ச்சிச் சூடாறியபின்னர் வேர்களில்விடுக. அதனால் மரங்கள் மிகுதியும் பூத்துக்காய்க்கும்.

(3) கரும்பு, சீனி, கோஷ்டம், காட்டிலுப்பை என்பனவற்றைக் கலந்து பணிகாரஞ்செய்து காய்க்குமரங்களின் அடியிலேபுதைத்து மண்ணுல்லுமடிவிட்டால், பழங்கள் நார்முதலியன இல்லாதிருக்கும்.

(B.A.)

ருக்கும்படி அவ்விரண்டிற்கும் நடுவே கொஞ்சம் இடைவெளி யிருக்கின்றது.

இருதயம், சுவாசம், பெரியரத்தப்பைகள் ஆகிய சுவாசக்கருவிகள் மார்பிலிருக்கின்றன. உதரத்தில் இரைப்பை, ஈரல், குடல், ஜலப்பை முதலிய ஜீர்ணக்கருவிகள் இருக்கின்றன. நமது இரை உட்செல்வதற்கு வழியாயிருக்கின்றன. பெரியகுழாய் மார்புக்கும் அடிவயிற்றுக்கும் குறுக்கே விதானத்தின் மூலமாய்ச் செல்லுகின்றது. இந்தக்குழாய் வாயண்டை ஆரம்பிக்கும். அதனுள்தொண்டை, கண்டநாளம் இரைப்பை, சிறிதும் பெரிதுமாகிய பல குடல்கள் ஆகிய இவை அடங்கியிருக்கின்றன. ஒருமனிதன் உடலில் இந்தக்குழாய் சுமார் முப்பத்துமூன்றடி நீளம் உள்ளதாக யிருக்கும்.

உடலின் முக்கியமான எலும்புகளாவன.

முதுகெலும்பு (அதன் பிரிவு 33).
விலாவெலும்பு (பக்கத்துக்கு 12).
மார்பெலும்பு.

தோள்பட்டையெலும்புகள் 2.
கழுத்தெலும்புகள் 2.
அடிவயிற்றெலும்பு.

உடலில் கைகளும் கால்களும் ஆகிய இரண்டு ஜோதை அவயவங்களுண்டு. கையானது புஜம், முழங்கை, மணிக்கட்டு, துளிக்கை, விரல்கள் என ஐந்து பிரிவுள்ளது. அப்படியே காலும் துடை, முழங்கால், கணுக்கால், பாதம், விரல்கள் என ஐந்து பிரிவுள்ளது.

ஒவ்வொரு கைகளிலும், கால்களிலும், முப்பது நரம்புகளுண்டு.

அவையாவன:—

1. மேற்கை அல்லது புஜம்.
2. கீழ்க்கை அல்லது முழங்கை.
8. மணிக்கட்டு.
5. துளிக்கை.
14. விரல்கள்.

1. துடை.
2. கால்.
1. முழங்கால்.
7. கணுக்கால்.
5. பாதம்.
14. விரல்கள்.

மனிததேஹத்தில் எலும்புகள் இருநூறுக்கு மேற்பட்டிருக்கின்றன. அவையெல்லாம் ஒன்றோடொன்று பூட்டுகளால் சேர்த்துக் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி எலும்புகளாலாகிய கூடானது நமதுசரீரத்தின் இருக்கிற அதிதூட்பமான உறுப்புகளுக்கு யாதொருதீங்கும் நேராதபடி அவைகளைப் பத்திரமாய்க் காத்துரகலிக்கின்றது. இளமைப்பருவத்தில் வெவ்வேறாகப் பிரிந்திருக்கிற அனேகம் எலும்புகள் முதுமைப்பருவத்தில் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்தபோவதினால் நமக்கு வயதாக வயதாக நரம்புகளின் கணக்கு குறைந்துபோகின்றது.

சரீரத்தின் உட்புறத்தைக் கவர்ந்துகொண்டிருக்கிற எலும்புகளெல்லாம் நமக்கு மிக்கஉபயோகமானவை. இந்தஎலும்புகள் இல்லாவிட்டால் ஒரு சேதமுமுண்டாகாமல் நமது உறுப்புகளை நமது இஷ்டப்படி அசைப்பதுகூடாது. முதுகெலும்பு அதைச்சேர்ந்த எலும்புகளும் இல்லாமற்போனால் முதுகை ஒருபோதும் வளைக்கக்கூடாது. அப்படியின்றி வளைத்தால் மூளையிலிருந்துவருகிற பிரதானநரம்பு சேதப்பட்டு பலங்குறைந்துபோம். ஒவ்வொருவேளைகளில் மரணமும் சம்பவிக்கும். அப்படியே நமது கையின் இரண்டு எலும்புகளும் கணுக்கை எலும்புகளும் விரல் எலும்புகளும் இல்லாவிட்டால் நமது இஷ்டப்படி விரல்களையும் கைகளையும் நீட்டவும் மடக்கவும், அவைகளால் ஒருபொருளை இழுக்கவும் எடுக்கவும் மாளாது.

பிரதிகாப்பி 1-க்கு விலை பை ழன்று.

ஒருபுத்தகமுதல் 10 - புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அணு அணு.

கடன்பட்ட கந்தன்கதை.

புருஷத்துவேஷ பூதகிகதை. Parts. I. & II.

பிரதிகாப்பி 1-ஆம் விலை பை ஆறு.

ஒருபத்தகமுதல் 8-புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அணு அணு.

மேற் சொல்லிய புத்தகங்கள் ஒரே முறையில் தினுசு ஒன்றுக்கு 10 - வாங்குவோர்க்கு 1 - ம், 25-க்கு 3 - ம், 50-க்கு 7 - ம், 100-க்கு 15 - ம், 500-க்கு 100-ம் கமீஷன் கொடுக்கப்படும்.

ஒரு பை புத்தகங்கள்.

[வேள்.

1. சத்துருசகவாசம் நீத்தியசங்கடம்.
2. நன்மை நலந்தரும்.
3. பேராசை பேருநட்டம்.
4. அடாதுசெய்தோன் படாதுப.
5. மனக்கவலை இலக்குறைச்சல்.
6. துண்புஷணி சரித்திரம்.

புத்தகம் 100-ஐத் விலை அனு ஆறு.

ஒருபுத்தகமுதல் 40-புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அணு அணு.

முன்பணம் அனுப்பினால் ஒழியப் புத்தகம் அனுப்பப்படமாட்டாது.

ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட ஆர்டர்களுக்கு மாத்திரம் வானுயு பேயரில் மூலமாக அனுப்பப்படும். வெளியூரார் தொகையை மணியார்ட்ராகவா வது ரூபா 1-க்கு 1-அணு சேர்த்துத் தபால் முத்திகைகளாகவாவது அனுப்பவேண்டும்.

அடியிற் குறிப்பிட்ட இடங்களில் புத்தகங்கள் வீரகூப்படும்.

1. மதராஸ் ரிப்பன் பிளேஸ்:—நெ. 316, தம்புசெட்டிவீதி, சென்னை.
2. ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ, ஜவளி. சை. இரத்தினசெட்டி கம்பென; நெ. 234, தேவராயமுதலிவீதி, சென்னை.
3. ,, தா. சுபாபதிமுதலியார் அவர்கள், அவசூர், பெங்களூர்
4. ,, சி. செந்திநாதய்யர் அவர்கள், அமிர்தபொதினி, பத்திராதிபர், திருப்பத்தூர்.
5. ,, R. கோவிந்தசாமிநாயுடு அவர்கள், ஷாங்கீபர், பெரியகடைவீதி, கும்பகோணம்.
6. ,, தி. அ. மருதையபிள்ளை அவர்கள், சப் கோர்ட்டு அமீன், நாகப்பட்டணம்.
7. ,, C. அரங்கசாமிநாயகர் அவர்கள், அப்பாத்தகிரி, மதராஸ் ரெயில்வே, சரோடு.
8. மாணேஜர் கோயம்பத்தூர் கலாநிதிபிளேஸ்:—கோயம்பத்தூர்.
9. ,, பு. சுப்பராயமுதலியார் அவர்கள், புத்தகவியாபாரம், குஜ்லி & தென்னிந்தியா ரெயில்வே பிளாட்பாரம், எழும்பூர்.
10. ,, ஹரியபுத்திரநாயகர் அவர்கள், புத்தகவியாபாரம், மணிக்கூண்டுக்கெதிர், புதுவை.
11. தஞ்சை சஜன் லேலாசன் பத்திராதிபர், தஞ்சை.
12. ,, கோ. இராஜமன்னிநாயகர் அவர்கள், நெ. 67. மன்னாச்சாமி கோவில்வீதி, இராயபுரம், சென்னை.
13. ப்ரம்மஸ்ரீ, ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரியார் அவர்கள், ப்ரம்மவித்தியாபிளேஸ், சிதம்பரம்.

இங்ஙனம்,

 சை. ர. நமசிவாயசெட்டி.

கடவுள் துணை.

NO. 7.

நெ. எ.

விவேகசுந்தரம்.

“எப்போநுள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்போநுள்
மேய்ப்போநுள் காண்ப தறிவு.”

இளமையிற்
கல்.

கற்றபடி
நல்.

“தாவறு முலகெலாந் தந்த நான்முகத்
தேவுதன் றுணைவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
நாவுதொ றிருந்திடு நலங்கொள் வாணிதன்
பூவுடி முடிமிசைப் புனைந்து போற்றுவாம்.”

VIVEKASUNDARUM.

A Cheap Pleasing Tamil Pamphlet Published
by S. R. NAMASIVAYA CHETTY,

Proprietor U. B. R. Series.

for the use of the Public

PRINTED AT “THE MADRAS RIPON PRESS” Madras.

Price 3 Pies.]

1888.

[விலை பை மூன்று.

உத்தமபோதராஞ்சநி தொடர்ச்சி நெ. க.

இது ஜனேபகாரமாகப் பிரசுரத் செய்யப்பட்டு வருகின்றது

விஷய அட்டவணை.

1. கலியாணஞ் செய்துகொள்ளல்.
2. பொய்சொல்லல் மிகவும் கொடுமை.
3. நீதிமொழிகள்.
4. வைத்தியவிநோதங்கள்.
5. சிறுவரைத் தண்டிக்கும் முறைமை.
6. ஏன் ஆகாரம்கொள்ளவேண்டும்?
7. தந்தைசெய்நன்றி.
8. சிறுவர்க்கானகதை.
9. சித்திரக்குள்ளன்கதை.
10. இருமலை சாந்திசெய்யும் மருந்து.
11. நாட்டுக்கோதுமை ரொட்டி.

SPECIAL ATTENTION!!!

வெகுநேர்த்தியானகதைகள்.

மொத்தமாய்ப் புத்தகங்கள் வாங்குவோர்க்கு அதிக கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

கடன்பட்டகந்தன்.

புருஷத்வேஷபூதகி.

கடன்பட்ட கந்தன்கதை.

இதில் கடன்படுவதினால் உண்டாகிய வாய்பந்தங்களை மிக இனிப்பாகவும், சொன்னயம், பொருணயம் விளங்கும்படியாகவும் சொல்லியிருக்கிறது.

பிரதி 1-க்கு விலை பை ஆறு.

புருஷத்துவேஷபூதகிசரித்திரம்.

இதில் புருஷர்கள் தம்மனைவிகளை நடத்தவேண்டிய முறைமைகளும், பெண்கள் புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டிய விஷயங்களும், இன்னும் பலவித விஷயங்களும் எழுதியிருக்கின்றன.

பிரதி 1-க்கு விலை அணு ஒன்று.

Liberal discount to whole sale purchasers :
Only a Small No. of Copies Printed. Apply Sharp.

(All communications & moneyorders should be ONLY addressed to S. R. NAMASIVAYA CHETTI, Proprietor, U. B. R. Series, The Madras Ripon Press, 316, Thumbu Chetti Street, Madras.)

No. 7.

கடவுள் துணை.

நெ. எ.

விவேகசுந்தரம்.

கடவுள் வணக்கம்.

ஆனைமுக னுறுமுக னம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியையுண் னுடு.

ஆத்மஸ்வரூப வணக்கம்.

எவனருளினி லுலகுயிர்ப் பர மிலகுறும்
எவனருளினி லினன்மதியரி யொளிபெறும்
எவனிலை தனினை விவமத னிலைபெறும்
அவனகிலமுநிறை யடிகளெம் மகமே.

கலியாணஞ் செய்துகொள்ளல்.

இக்காலத்துப் பெற்றோர்கள் அநேகமாய்த் தமது பெண்களுக்குச் செல்வக்குடியிற் பிறந்த பிள்ளைகளையே கலியாணஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயங்கொண்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்சகாலத்திற்குமுன்னே நாடுகளில் இப்படியில்லை. சாதாரணமாய் அன்னவஸ்திரத்துக்குக் குறைவுபடாமல் வருந்தி உழைத்துச் சம்பாதித்து, சமுசாரத்தைப் போஷிக்கத் தகுந்தவனாய், நற்குண நற்செய்கையுள்ள ஒரு புருஷன் மருமகனாக வாய்ப்பானால் அதுவே மேலானது; அதிக மேன்மை நமக்கு எங்கிருந்து வருமென்று நினைத்து, அப்பெண்கள் மேன்மேலும் விருத்தியாகும்படி அவர்களுக்குச் சம்சாரம் பண்ணவேண்டிய வழிகளையும், பிற்காலத்தில் அவர்களுக்கு முதன்மையாய்த் தெரியவேண்டிய மற்றுமுள்ள பல வேலைகளையும் நன்றாய்ப் பழக்கிவைப்பது வழக்கம். இப்போது அப்படிப்பட்ட மனிதர்களும் விசேஷமாய் இல்லை; அப்படிப்பட்ட எண்ணமும் விசேஷமாய்க் கிடையாது. பிற்காலத்தில் எப்படி வாய்க்குமோ? வருங்காலத்தைக் கண்டறிந்தவர்கள் யார்?

“ மனைத்தக்க மாண்புடையளாகித் தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை ”

என்று சொல்லுகிறபடி, இல்லறத்துக்கு வேண்டிய குணங்களோடு தன்னைக் கொண்ட கணவனது வரவுக்குத்தக்க வாழ்க்கையுடைய பெண்களே இல்லறத் துணையாவார்கள், என்று முன்னமே தெரிந்து அதற்கேற்றபடி பெண்களைப் பயிற்றுகிறவர்கள் எங்கேயோ அருமையாய் யிருக்கிறார்கள்.

நகரங்களிலோ முழுதும் இதற்கு மாறாகவேயிருக்கின்றது. பெருஞ்செல்வக் குடியிற் பிறந்தவர்கள் முதற்கொண்டு பிச்சைக்காரன் வரையிலு முள்ள எல்லாப்பெண்களும் கலியாணமாய்விட்டால் உடனே தாம் ஒரு வேலையு மில்லாமல் ஒரு சிம்மாசனத்தின்மேலேறி உட்காரவேண்டுமென்று எண்ணங்கொள்ளுகிறார்கள். அற்பவேலைக்காரர்கள்கூடத் தம்முடைய பெண்கள் பணக்காரனை மணம்புரிந்து சுகமாய் வாழப்போகிறதாய் எண்ணங்கொண்டு அவர்களுக்கு அவசியமாய்த் தெரியவேண்டிய வேலைகளைக் கற்பியாமல் தான்தோன்றியாய் விட்டுவிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பெண்களைக் கலியாணஞ் செய்துகொள்வது கெடுதியே. ஏனெனில், அந்தப்பெண்களெல்லாம் தாங்கள் சகல சம்பத்தோடு மிகவும் மேன்மையாய் வாழவேண்டுமென்று பேராசைகொண்டு, சாதாரணமானபுருஷர்களைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டு, அவர்களோடு குழுத்தனஞ்செய்வதில் மிகவும் வெறுப்புற்றிருக்கிறார்கள். வீட்டுக்காரியத்திற்கு வேண்டியவேலை அவர்களுக்குத் திணையளவும் தெரியாது. ஸம்ஸாரத்திலுள்ள பற்பல காரியங்களிலும் வெறுப்புண்டாகும்படி அவர்கள்தாமே பழக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுமாத் திரமே யல்ல; அப்பெண்களுடைய பெற்றோர்கள் 'செடியில் வணங்காதது மரத்தில் வணங்குமா' என்பதைச் சிறிதும் அறியாமல், நமது குழந்தையும் காரியம் செய்கிறதாவென்று அவர்களை மரம்போல உட்காரவைப்பதும்ல்லாமல், பெண்ணுக்குப் பணக்காரனாவது, மாதம் ஆயிரம் ஐந்துறு சம்பாதிக்கிறவனாவது ஒரு புருஷனைத்தேடி விவாகஞ்செய்யவேண்டும்; குழந்தை கஷ்டப்படலாமா என்று அடிக்கடி அப்பெண்கள் முன்னிலையிலேயே சொல்லிவருகிறார்கள். அவர்களே அப்படிச் சொல்லும்போது அதைக் கேட்கிற புத்தியறியாத பெண்கள் என்ன நினையார்கள்? கலியாணமானவுடனே தாங்கள் பெருத்தசீமாட்டியாய்ப் போவதாக நினைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பெண்களைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்வது பலவகைப்பட்ட தொல்லைகளையும் அனுபவிக்க, தரித்திரத்தையும் மனவருத்தத்தையும் இன்னும் பலவகைப்பட்ட சங்கடங்களையும் விலைகொடுத்து வாங்குவதாகுமேயன்றி வேறல்ல.

“ மனைமாட்சி யில்லாள் கணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில் ”

ஆதலால் இப்படிப்பட்ட நடத்தைகளெல்லாம் மிகவும் பிச்சானவை. இவைகளை விலக்கவேண்டுவது மிகவும் அவசியமானது. இத்தன்மையான எண்ணங்களும், நடத்தைகளும் உடையவர்கள் ஒருநாளும் அடக்கம், விவேகமும் உடையவர்களாகமாட்டார்கள். நம்முடைய முன்னோர்கள் புத்தியிலும், விவேகத்திலும் நமக்குக் குறைந்தவர்களோ? புத்தியிலும், சாமர்த்தியத்திலும் நாம் அவர்களுக்கு ஈடாகமாட்டோம். ஆதலால் அவர்கள் நடந்துவந்த வழக்கத்தை விட்டு வேறுவழி தேடுவது என்றைக்காவது சரியாகுமா? இப்போது நாம் சற்றுப் பொதுவாக நிதானித்துப் பார்ப்போம். தம்மக்கள் மேன்மையாய் வாழவேண்டுமென்கிற கோரிக்கையும் அதற்குத் தக்க முயற்சியும் யாவார்க்கும் இருக்கவேண்டியது அவசியமே. இல்லாவிட்டால் எளியவர்கள் விருத்திக்குவருவ தெப்படி? அதைப்பற்றி நாம் இப்பொழுது ஆகேஷிக்க வரவில்லை. வருங்காலத்தைக் கண்டறிய நாம் யோசனைவார்களோ? எந்தக்காலம் எப்படியிருக்குமோ? ஒருவேளை நமது கோரிக்கை நிறைவேறும்போனால் அப்போ

து என்னசெய்கிறது? ஆதலால் யாவரும் தற்காலத்தில் தாங்களிருக்கிற ஸ்திதியிலேயே தம்மக்கள் வாழ்நாள் முழுதும் இருக்கப்போகிறதாக நினைத்து, அதற்குத் தக்கபடி வேண்டிய நடத்தைகளை யெல்லாம் அவர்களுக்குப் பழக்கிவருவார்களானால் பின்பு ஒருநாளும் ஏமாந்துபோகும்படி நேரிடாது. நல்லகாலமிருந்து ஒருவேளை உயர்ந்த அந்தஸ்து கிடைக்குமானால் அப்போது விசேஷ மகிழ்ச்சி யுண்டாகின்றது. அதற்காக அவர்கள் அதிகமாய்க் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய வேலை யொன்றுமில்லை. முன்னே தாழ்ந்த ஸ்திதிக்கு வேண்டிய வேலைகளைப் பயின்றதினால் சேதமேதாவதுண்டோ? அப்படிப்பட்டதும் ஒன்றுமில்லை. மேலும் அதனால் உயர்ந்த அந்தஸ்து வருங்காலத்தில் தன் வேலைக்காரர்களையும் மக்களையும் சீராய் ஆளத் திறமை உண்டாகின்றது. ஆனதால் தம்மக்கள் மாட்சி பெறவேண்டுமென்கிற கோரிக்கை ஒருபக்கத்திலிருந்தாலும், அதற்காகப் பெண்களுக்குப் பேராசையுண்டாக்கி அவர்களை அநாதரணை செய்யாமல், ஒரு நாடோடியான புருஷனே மருமகனாய் வாய்ப்பதாகப்பாவித்து, அதற்கேற்றபடி பெண்களைப் பழக்கவருவார்களானால், அப்பெண்கள் பிற்காலத்தில் வரவரச் செல்வமும் சீரும் சந்தோஷமுமாக வாழ்வார்கள் என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமும் இல்லை. நமக்கு உள்ளது இவ்வளவு தான் என்று திருப்தியடைந்திருப்பவர்களுக்கு எதிர்பாராத ஏற்றமொன்று உண்டாகுமானால் அதைவிட வேறு ஆந்தமுண்டோ? எல்லாம் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டும்; நாமே யாவார்க்கும் மேலாயிருக்கவேண்டுமென்று, பேராசைகொண்டிருக்க, ஒன்றும் கிடைக்காமற்போவதைவிட வேறு துக்கமுண்டோ?

பொய் சொல்லல் மிகவும் கோடுமை.

பொய்யாவது உள்ளதை இல்லை என்றும், இல்லாததை உள்ள தென்றுஞ் சொல்லுவது. ஒரு பொய் வார்த்தையை ஸ்தாபிக்க ஒன்பது பொய் சொல்லவேண்டியவரும்; பெரும்பாலார் இந்து தேயத்திலுள்ள நம்மவர்கள் ஏழு பிராயமுதல், மரணபரியந்தம் பொய்வார்த்தையை நீக்கி கின்றாரில்லை; பொய் சொல்லத் துணிந்தவன் களவுசெய்யவும், மோசஞ்செய்யவும், கொலைசெய்யவும், நியாயசபை முன்னிலையில் காணாத விஷயங்களைக் கண்டதாகச் சத்தியஞ்செய்யவும் தடையில்லையல்லவா? பொய்யை மெய்யைச் சொன்னபோதிலும் அதனைப் பிறர் நம்பார்கள்; ஆகையால் விளைபுரட்டுக்காயினும் பொய்பேசுவது பாபமே யல்லது வேறில்லை. தெய்வப்பூலமை ஓளவையாரும், ஆத்திரகுடியில். “செடுப்ப தொழி; தீவினை யகற்று; நன்மை கடைப்பிடி; இயல்பலாதனசெயேல்” என்றும், திருவள்ளுவநாயனாரும்:

“எனைப்பகையற்றரு முய்வர்வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றிடும்.”

“அருங்கேடனென்ப தறிமருங்கோடித்
தீவினைசெய்யா னெனின்”

என்றுஞ் சொல்லியிருக்கின்றார். மேலும் மனிதர்கள் சீவனாத்தங்களைச் செய்யும் விவகாரங்களுக்குப் பொய்களைப் புணர்த்தி நடத்தாவிட்டால் உலகத்திற் சீவனம் எப்படி நடந்துவரும்? ஒருவருக்குத் துன்பத்

தை செய்யும் பொய்களை நீக்கிவிட்டுப் (பதார்த்தங்களில் உப்பு சேர்ப்பதுபோல்) பொய்களைக் கலந்து சீவனத்தை நடத்துவது ஒருவாறு குற்றமில்லை யென்று நம்புகின்றார்கள். அந்தோ! இது மூடர்களுடைய எண்ணமேதவிர, அறிவுடையோர் கருதாடொன்க; குறளில்

“ திணைத்துணையாங் குற்றம்வரினும்

பனைத்துணையாக்கொள்வார் பழிநாணுவார் ”

என்றும், அறநெறிப்புலமை ஒளவையார்: “முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும், பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாந் தவிர ” என்றும் நீதிநூல்களில் சொல்லியிருப்பதாலும், துன்பங்களைத் தராத பொய்களைச் சீவனத்தினிமித்தங் கலந்துகொள்ளலாமென்று சொல்வதுகூடாது. உலகத்தில் துன்பஞ்செய்யாத பொய்கள் இல்லை;

விருத்தம்.

ஏதேனும் பயன்வேண்டிப் பொய்சொல்லி நப்பொய்தானேவித்து மாதனாயில் வெளியாகு மப்பொழுதப் பயனழியும் வளருந்துன்பஞ் சாதலின்மை வேண்டிவிட முண்ணலொக்கும் பயன்கருதிச் சலமுரைத்தலாதலின லுண்மைதனைத் துணைக்கொள்ளி நெப்பயனு மடைவோ [நெஞ்சே.

ஆகையால் இதைவாசிக்கும் ஆண்பிள்ளைகளும், பெண்பிள்ளைகளும் கவனிப்பார்களாகில், பொய் ஒன்றால் தர்மன், அதர்மன் என்றும்; நியாயன், அநியாயனென்றும்; சத்தியன், அசத்தியனென்றும்; யோக்கியன், அயோக்கியனென்றும், இன்னும் அநேகவிதமான வசையைத் தருவது பொய்யல்லவா? மேலும், பாபத்திற்குக் காரணமாயுள்ள பொய்வார்த்தையைச் சொல்லத் துணியாதன்றோ? அரிச்சந்திர மகாராஜன் தன்னுடைய மனைவியையும், புத்திரனையும் விற்றதோடு, தானும் புலையனுக்கு அடுமையாகியது; அச்சமயத்தில் விஸ்வாமித்திரன் சுடலையில் வந்து அரிச்சந்திர மகாராசனைச் சந்தித்து ஓ! அரசே! இச்சமயம் ஒரு பொய்சொல்லுவாயானால் உன்னுடைய செல்வமுழுதும் பழையபடிதருவேன். என்றவுடன், அரிச்சந்திர மகாராசன் சொன்னை விடையாவது:

“ பதியிழந்தனம் பாலனை யிழந்தனம் படைத்த

நிதியிழந்தனமினி நமக்குளதென நீனைக்கும்

கதியிழக்கினுங் கட்டுறையிழக்கிலே மென்றார்

மதியிழந்துதன் வாயிழந்தருந்தவன் மறைந்தான்-”

மகாபாபத்திற்கு இடமாயுள்ள பொய், பொறுமை, விபசாரம், குதாடல், களவு ஆகிய இவ்வைந்தும் துர்க்குணங்களுக்கே என்று முன்னோர்களாகிய விவேகிகள் நீக்கியிருந்தார்கள், இக்காலத்தோர்கள் பெரும்பாலார் இவ்வைந்து குற்றங்களோடு பொருந்தியிருப்பதால்,

ஞானம் பெருமை நயங்கருணை யுண்மையபி

மானம் பொறுமை வணக்கமுயர்—தானமுடன்

சற்குண மாசாரம் தருகல்வி நீதிநெறி

துர்க்குணருக் கில்லென்றே சொல்.

பொய்மையே பாவமெல்லாம் விளைதரு பூமியாகும்

பொய்மையே பிறவியெல்லாம் புகப்புரி வித்துமாகும்

பொய்மையே லறுமையெல்லாம் போதரப் புரிவதாகும்

பொய்மையே நாகமெல்லாம் புகுதரப் புகுத்தாநிற்கும்.

இவ்வகையாக முன்னோர்கள் கூறியிருப்பதை இக்காலத்திலுள்ள அறிவிலிகள் கொஞ்சமேனுங் கருதாது வெளிகே விஷயங்களைப்பற்றி நியாயசபை முன்னிலையிலும், தெய்வசபை முன்னிலையிலும் பொய்பேசுகின்ற பாபிகட்கு, கடவுள் தண்டனை யில்லாது போகாதென்க.

வி. வே. கி. நா. பி.

நீதி மொழிகள்.

தன் வல்லமையை உள்ளபடி உணர்ந்திருப்பவன் ஒருவனுமில்லை. தன் குற்றங்களையும் குறைகளையும் குணங்களையும் கண்டிப்பதை விட, பிறருடைய பொல்லாச் செயல்களைக் கடிந்துபேசுவது எவர்க்கும் எளிது.

உண்மையும் சூரியனும் ஒக்கும்; பாதிநாள் சூரியன்போலவே சத்தியமும் சிறப்பாய் வெளித்தோன்றி உலகமெல்லாம் பிரகாசிப்பிக்கும்; பாதிநாள் இருப்பிடத்தெரியாமல் ஒளிந்துகிடக்கும்.

ஒருவன் அறிவீனனானென்று அறிவதற்கு ஒரோவழி போதும்; அறிவீனனாகானென்று அறிவதற்கோ பலவழியிருந்தாலும் போதாது. தான் தோன்றியாய்த் தனிவழியே போரம்படி விடப்பட்டிருப்பவனே மூடனென்று உணரலாம்.

தெய்வசங்கல்பம் ஒருபோதும் ஒருவனைக் கெடுக்க முயல்வதில்லை. நல்லது கெட்டதாகிய இருவழிக்கும் வேண்டிய கருவிகளைமாத் திரம் அது தேடிவைத்திருக்கிறது. அவனவன் புத்திக்கு நேராய்த் தோன்றுகிறவழியில் அவனவன் நடக்கிறான். யானே தன் தலையில் தானே ஒரு வினோதம் போல் மண்ணைவாரிப் போட்டுக்கொள்வதுபோலவும், விட்டிழ்ச்சி வேண்டுமென்று தானே தீயில் விழுவதுபோலவும் ஒருவன் நல்லதிருக்கக் கெட்டவழியில் நடப்பனாயின் அதற்குத் தெய்வமென்னசெய்யும்.

நமதிஷ்டப்படியே எல்லாம் நடப்பதாயிருந்தால், இவ்வுலகத்தில் எவரும் குழந்தையாகவேயிருந்து அவ்வளவு ஜீவனுக்கும் உணவுக்கு வேண்டுமளவு பாலுமிருக்கவேண்டும்; அதைவிட ஆனந்தம் வேறொன்றுமில்லை. சிறுபிராயத்தில் கள்ளங்கவடற்று உண்மையாய் நடப்பவர்களைல்லாம் முதிர்ந்தபிறகு எவ்வளவு பொல்லாதவர்களாகிறார்கள்.

ஒருவன் எவ்வளவு புத்திமானாயிருந்தாலென்ன? எவ்வளவு சத்தியசந்தனாயிருந்தாலென்ன? ஒருதடவை சொன்னபடி நடவானாயின் அந்தப் பிரசித்தியாலென்னபயன்?

செம்மையாய் வாழ்வதற்குவேண்டிய வழிதெரியாமல் விசேஷமாய்ப் பொருள்விரயம்செய்தும், இவ்வுலகவாழ்க்கையை நரகவாதனைக்கு ஒப்பாக்கிக்கொள்கிறார்கள்; வழியோடு வாழ்த்தெரிந்தால் கொஞ்சம் பொருளைக்கொண்டே தேவேந்திரபோகமாய்ச் சுகமர்க வாழலாம். இதற்கேற்ற வசனமொன்றுண்டு.

“ஒத்தகணவனு மொருநெல்லு முண்டானால்
சித்திரம்போலே குடிவாழ்க்கை செய்வேனான்”

அணுவளவேனு மறிவில்லாதவர்கள் மேன்மேலும் எழுந்து துள்ளுவார்கள்; அவர்கள் எவ்வளவு துள்ளுகிறார்களோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு, அறிவுமிகுந்தவர்கள் அடங்கித்தாழ்வார்கள்.

“மெலியது மேன்மே லெழச்செல்லச் செல்ல

வலிதென்றே தாழந் துலைக்கு”

பாண்டித்தியமும் விவேகமும் ஒன்றல்ல; ஜோதிடசாஸ்திரத்தின் நுட்பங்களையும் கணிதசாஸ்திரத்தின் அருமைகளையும், மற்றுமுள்ள ரசாயனசாஸ்திரம் ஒவந்திசாஸ்திரம் முதலியவைகளையும் நன்றாய்க் கற்றறிந்தவர்களும் விவேகமற்றிருப்பார்கள்.

ஒருவனுக்குத் தன்மனையானைச் சீராய் வைத்துக்கொண்டிருப்பதற்கு வேண்டியவழியிருந்து நற்குண நற்செய்கையுள்ளவளாய் ஒருமனையாளும் வாய்ப்பாளானால், அவனுக்கு இவ்வுலகவாழ்க்கையில் குறை ஏதாவது தொன்றுண்டோ?

“இல்லதெ னில்லவண் மாண்பாளு லுள்ளதெ

னில்லவண் மாணுக் கடை.”

எடுத்த கருமத்தை முடிக்கவேண்டுமென்று பிடிமானமுள்ளவனுக்குக் கைகூடாத பொருள் ஒன்றுமில்லை. துரதிர்ஷ்டமென்பது அவனைக் கண்டு அஞ்சிநிற்கும்.

“ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்

தாழா துளுற்று பவர்.”

பொல்லாங்கு செய்தவர்கள் பச்சாத்தாபப்படவேண்டிவது அவசியமே; ஆயினும் ஒரு குடியனுக்குக் குடித்ததனால் உண்டான வெறியும், காழகனுக்குக் காமச்செயலினாலுண்டான பெருநோயும் பச்சாத்தாபத்தால் தணியுமோ?

பிரசித்தியென்பது இப்படிப்பட்டதென்று தெரியாமல் அநேகர் பிரசித்திசம்பாதிக்கவேண்டுமென்று பல தீச்செயல்கள் செய்து தம்பேரை வெளிக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள்.

ஆசையென்பது ஒரு விபரீதகுணம். அது இப்படிப்பட்டதென்று வரையறுத்துக் கூறவும் கூடாது. அதை அடக்கியாளவும் மாளாது. அது, காட்டிற் பூத்த மல்லிகைமலர்போலவும், காட்டிற்காய்ந்த நிலவுபோலவும், தன் அழகையும் பெருமையையும் வீணாக்குகின்றது. அதுபற்றியன்றோ தாயுமானவரு மிங்ஙனங்கூறியிருக்கிறார்:—

ஆசைக்கோரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி யாளினுங்கடன்மீதிலே
ஆணைசெலவேநினைவ ரளகேசனிகராக வம்பொன்மிக வைத்தபே
நேசித்தரசவாத வித்தைக்கலைந்திடுவர் நெடுநாளிருந்தபேரும் [ரும்
நிலையாகவேயினுங் காயுகற்பந்தேடி நெஞ்சுபுண்ணுவொல்லாம்
யோசிக்கும்வேனையில் புகிதீரவுண்பது முறங்குவதுமாகமுடியும்[பற்றிப்
உள்ளதேபோதுநா னுனைனக்குளறியே யொன்றைவிட்டொன்று
பாசக்கடற்குளே வீழாமன் மனதற்ற பரிசுத்தநிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமோரு நீக்கமறநிறைகின்ற பரிபூரணநந்தமே.
ஒருவனுக்கு நோயற்ற தேகமே நீங்காத செல்வம்; கபடற்றமனதே குறையாத பாக்கியம்.

உலகத்தில் அநேகர் தாம்செய்யும் பல பிழைகளுக்கும் விதியின்மேற்பழிபோடுகிறார்கள். கள்ளநினைவாய்க் கொடுமைசெய்பவர்க்குச் சகாயமாய் விதியொன்று வாய்த்திருப்பது அசிசயமே.

வைத்திய விநோதங்கள்.

தொண்டைவலி, தொண்டைநோய்நீக்க.

கடுகுக் கஷாயத்தில் காடி அல்லது தேன்குட்டி வாய்கொப்பளிச்சுத் தொண்டைநோய் தீரும். தக்காளி மணித்தக்காளியைக் கஷாயமிறக்கி வாய்கொப்பளிச்சுத் தொண்டைநோய் தீரும். நவசாரத்தைக் கோழிமுட்டையின் வெண்கருவிலுரைத்துப் பூசத் தொண்டைவலியை நீக்கும். நாகப்பூச்சி என்னும் பூநாகத்தை எள்ளெண்ணெயி் வெளித்துக் குடிக்கத் தொண்டைவலி நீங்கும். நிஷாஷத்தா என்னுங் கோதுமைச் சத்தைக் காடியிலுரைத்துப் பூசத் தொண்டைவலி நீங்கும். ஷங்கையேஷம் என்னுங்கல்லை ஜலத்திலுரைத்துக் குடிக்கத் தொண்டைவலி நீங்கும்.

தொண்டைக் கம்மல் நீக்க.

குபாசி என்னும் சிறுதுத்தியைச் சூழலத்தோடு கஷாயமிறக்கிச் சர்க்கரைசேர்த்து உட்கொள்ளத் தொண்டைக் கம்மல் தீரும். சிலாரஸம் என்னும் சலாரைச் வெந்நீர் கலந்துக்கொள்ளப் பேதியின்வழியாகத் தொண்டைக்கம்மல் தீரும்; தேன்மெழுகைப் பசுவின் கெய்யிலுருக்கிச் சாப்பிடத் தொண்டைக்கம்மல் தீரும். வெள்ளாட்டுப்பாலை வாய்கொப்பளிப்பதினால் தொண்டைக்கம்மல் தீரும். சேதனா என்பதை மெல்லு வதினால் தொண்டைக்கம்மல் தீரும்.

சிறுவரைத் தண்டிக்கும் முறைமை.

:0:

குற்றஞ்செய்த சிறுவரைத் தண்டிக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி சற்று விசாரிப்போம். ஒரு பிள்ளை தப்புசெய்தது உண்மையென்று நன்றாய்விளங்கி, குடும்பத்தைச்சார்ந்த மற்றச் சிறுவர்கள் கெடாமலிருப்பதற்காக அவனைச் சிசுநிச்சேவையது அவசியமாயிருந்தால், அப்பிள்ளையின் மானாவமான உணர்ச்சிக்கும் குணகுணத்திற்கும் ஏற்றதாயும், மற்றக் குடும்பத்தாருடைய கௌரவத்துக்கு எத்தன்மையான சினைவிதித்தால் போதுமோ, அத்தன்மைத்தாயும் சினைஷயை அளவிட்டுச் செய்ய வேண்டும். இது எப்படியென்றால், தந்தை தாயரை நேசித்து அன்புபாராட்டுகிற ஒரு பிள்ளைக்கு அவன் செய்த குற்றத்தால் அவனுடைய பெற்றோர் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள் என்று அவன் மனதில் உறைக்கச் சொல்லிக்காட்டினால், அந்த வருத்தம் அவனுக்கும் உண்டாகி, மிகவும் வியசனப்படுவான். அதுவே அவனுக்கு ஒரு தண்டனையாகும்.

கடினசித்தமும் கவடுமுள்ள மற்றொருபிள்ளை, தேகதண்டனைக் கல்லாமல் மற்றொன்றுக்கும் அஞ்சாத துடுக்கனாயிருப்பதுகண்டு, அன்னியருடைய பழிப்புச்சொல்லைப் பொறுக்கிற குணமில்லாத மனமும் சங்கோசமுமுள்ள சாதுவான ஒரு பிள்ளையை நாலுபேர் யோக்கியர் முன்னிலையில் அவன் செய்தகாரியத்தைப்பற்றிச் சற்று கண்டித்துப் பேசினால், அவன் மிகவும் அவமானப்பட்டவனுய்த் துக்கத்தில் முழுகிப்போவான்.

நெஞ்சரப்புள்ள மற்ருரு பிள்ளையோ, நாலுபேர்மத்தியில் தன்னை நிறுத்திவைத்துப் பேசினார்களே, அதுவே தனக்குப் பேரும் பிரக்யாதியுமென்று பாவிக்கும். மற்ருருபிள்ளை பைரங்கமாய் அவனை இழித்துப்பேசுகிறதையே மேலானதாய் நினைக்கிறான்.

நாம் சினைஞ்செய்யும்போது பிள்ளைகளுக்கு எளிதில் உண்டாகிற கோபதாபங்களைக் கிளறிப் பெருகச்செய்யாமல், தாங்கள்செய்த குற்றத்தின் அளவையும், அதனால் விளையும் தீமையையும் உணரும்படியாயும், அதற்காகச் சிந்தைநொந்து இனி இப்படி ஒருபோதும் செய்யலாகாதென்று தீவழியினின்று விலக முயலும்படியாயும் தண்டிப்பதே உசிதம். காரியம் இப்படியிருக்க, பல பெற்றோரும் உபாத்திமாறும் பிள்ளைசெய்த குற்றத்திற்காகக் கடினமாக தண்டித்துவிட்டால், தாங்கள் செய்யவேண்டிய கடமையெல்லாம் முடிந்ததாக நினைக்கிறார்கள். இதனால் விளையும் தீமை இன்னதென்று யோசிக்கிறதில்லை. அந்தக் கடினதண்டனையினால் அந்தப்பிள்ளை கடுகித்த முகமுள்ளவனாயாவது, எதிர்த்துப்பேசும் துணிவு உள்ளவனாயாவது, மிகவும் பயந்து மிரண்டவனாயாவது, நாம் தப்புவது அருமை என்று நிராசைபண்ணினவனாயாவது ஆய்விட்டால், அது அந்தப் பிள்ளைகளுக்குக் கெடுதியேயல்லாமல் கூடுதலமல்லவென்று ஞாபகத்தில் வைக்கிறதில்லை.

நாம் அடிக்கடி நம்முடைய சிறுபருவத்தை ஞாபகம் பண்ணிக்கொண்டாலல்லாமல், நம்முடைய கடுஞ்சொற்களாலும் கடினதண்டனையினாலும் சிறுவர்களைக் கோபம், தாபம், அவமானம், பீதிமுதலானவைகளால் பீடித்து மனங்கலங்கும்படி செய்கிறோமென்கிற உணர்ச்சி நமக்குத்தோன்றாது. சிசுநிக்கவேண்டியது அவசியந்தான்; ஆனால் அவர்கள் நல்வழிக்குத் திரும்பி, தம்மைத் தண்டிப்பவர் தங்களுக்கு மித்திரரோயென்றி சத்துருவல்லவென்றும், தங்களுடைய நன்மைக்கும் விருத்திக்குந்தான் அவர்கள் சிசுநிக்கிறார்களென்றும் எண்ணும்படி ஒழுங்குபடுத்துகிறவனாயில் பெற்றோர் தங்கள் கடமையைச் செய்துமுடித்ததாகத் திருப்தி அடையக்கூடாது.

இன்னும்வரும்.

WHY MUST WE TAKE FOOD?

ஏன் ஆகாரம் கொள்ளவேண்டும்?

ஏன் ஆகாரம் கொள்ளவேண்டும் என்று உன்னைக் கேட்டால் பசியனால் என்றும், அதில்லாமற்போனால் பட்டினியாய்த்தான் வருந்தவேண்டுமென்றும் உத்தரம் சொல்வாய்.

ஏன் பசி உண்டாகிறது? ஆகாரம் இல்லாவிட்டால் நமது தேகம் ஏன் வரவர இளைத்துச் சதைககாந்து தோலால் போர்த்த எலும்பு கூண்டாய்விடுகிறது. சதை எப்படி கரைந்துபோகின்றது? மரப்பொம்மையும் கற்பதுமையும் ஆகாரம் கொள்ளாமைமால் நாளுக்கு நாள் இளைத்து சுருங்கிப்போகிறதா?

நமக்கு ஆகாரம் வேண்டுவதற்கும் அதில்லாமைமால் நாம் வாடிவதங்கிப்போவதற்கும் ஏது என்னவெனில்: அடிப்பில் நெருப்பு அவி யாமலிருக்கப் போடும் கரி கட்டை முதலானவை எப்படி எரிந்து சாம் பலாய்ப்போகிறதோ அப்படி, ஜீவித்திருக்கிறவனாயில் உயிரைக் காப்பாற்றும்பொருட்டு உடலிலுள்ள எல்லாப் பகுதிகளும் உபயோகப்பட்டுச்

செலவழிந்துபோகின்றன. நெருப்பு எரிய வெரிய கரி,கட்டைகள் குறைந்து நீராய்ப்போவதுபோல் உடலிலுள்ள ரத்த மாம்ஸம் முதலான சத்துக்கள் உயிரைக் காப்பாற்றும் தொழிலில் உபயோகப்பட்டுக்கொந்துபோகின்றன. அடுப்பு நெருப்பில் அடுத்தடுத்து கரி,கட்டை சேர்த்துவராமற்போனால், நெருப்பு கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் குறைந்து அணைந்துபோகின்றதே; அதுபோல நாம் ஆகாரம் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் தேகம் வாடி வதங்கி வரவர உயிரும் திடமற்றுப்போய், கடைசியான தீப்பொறியானது புதிய பொடிக்கரி அல்லது, சரகு இல்லாமல் எப்படி சூனியமாகிறதோ அப்படியே தகுந்த போஷணை இல்லாமல் போய்விடும்.

நெருப்பு எவ்வளவு பிரகாசமாகின்றதோ அவ்வளவுக்குத் தீக்கருவிகளும் செலவாய்விடுகின்றன. அத்தன்மையாய் உடலில் உயிர்க்காதாரமான தீபனாக்கினி எவ்வளவு பலவ் கொண்டிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்குத் தக்கதாய் போஷணைக்குரிய கருவிகளை எரிக்கின்றபடியால் மேன்மேலும் புதிய ஆகாரத்தை வேண்டுகிறது. ஆகவே நெருப்புக்குக் கரியும் கட்டையும் எப்படியோ அப்படியே உயிரோடுகூடிய உடலுக்கு அன்னபாணி உணவுகள் ஆதாரமாகின்றன.

நமது தேகத்தின் உட்புறத்தை நம்பார்க்கக் கூடுமானால் அங்குள்ள ஒவ்வொரு கருவியும் இடைவிடாத தொழிலால் தேய்ந்து மெலிந்துபோவதைக் காணலாம். நமது மார்பின்மேல் கைவைத்துப் பார்த்தால் மார்பு துடிப்பதை உணர்வோம். கணுக்கையைப் பிடித்துப் பார்த்தால் நரம்பின் வழியாய் இரத்தம் ஓடி, நாடி அடித்துக்கொள்வதை அறிவோம். மற்ற உருப்புக்களின் அசைவுகள் மிகவும் இலேசாய் இருப்பதால் கண்டறிவது கடினமாயிருந்தாலும் ஜீவித்திருக்கும் உடலிலே ஒரு பகுதியாவது ஓய்ந்து ஸ்திரமாயிருக்கவில்லை என்பது தெரிந்தகாரியந்தானே. நாம் விழித்துக்கொண்டிருக்கையிலும், நித்தினாசெய்கையிலும், நடக்கையிலும், நிற்கையிலும் நம்முடைய உட்புறப் பகுதிகளெல்லாம் எப்பொழுதும் அசைதலும் மாறுதலும் உள்ளனவாயிருக்கின்றன. அசையும்பொருளுக்கெல்லாம் தேய்தலும் சுருங்குதலும் உண்டு. தரிமுதலான அசையும் யந்திரங்களின் உறுப்புகள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து தேய்ந்துபோகின்றன. எவ்வளவு வினாவாய் இயங்குகின்றனவோ அவ்வளவு வினாவாய்த் தேய்ந்துபோகின்றன. உயிரோடு கூடிய நமதுசரீரம் இத்தன்மைத்தேயாம். நமது அவயவங்கள் எவ்வளவு அதிகமாக உழன்று ஓடியாடி உழைக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்கு நமது சரீரம் தேய்ந்து இளைத்து நஷ்டப்படுகின்றது. இந்த நஷ்டத்தைப் போக்கத்தான் மேன்மேலும் ஆகாரம்கொடுத்து ஈடுசெய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே ஒரு யந்திரம் தேய்வதுபோலவும், தீக்குத் தீனியாகிய கரி, கட்டை முதலியவை எரிக்கப்பட்டுப் போகிறதுபோலவும் நமது சரீரத்தின் உட்பகுதிகள் தேய்ந்து மெலிந்துபோகின்றன.

கரிக்கட்டைமுதலான தீப்பண்டங்கள் எரிந்து உருவழிகையில் சிற்சில பகுதிகள் ஆவியாக எழும்பி புனைக்கூண்டின் வழியாய்ப் போகின்றது. அதுபோலவே உதர அக்கினியையுடைய நமது சரீரத்தில், பசையுள்ள உட்பொருள்கள் தேய்ந்து, கரைந்து, உருமாறி சுவாசமாகவும் வெயர்வையாகவும் தேகத்தில் நின்றும் வெளிப்பட்டும் போகின்றன.

ஆகையால் நமது உடலில் தங்கிய உயிரைக் காக்க, தினந்தோறும் போதுமான உணவை நாம் உட்கொள்ளவேண்டும். நமது தேகத்தினி

ன்று எவ்வளவு உறுமாரிக் கழிந்துபோகிறதோ அவ்வளவுக்குச் சரியாய் அளவிட்டு ஆகாரம் உட்கொண்டால் உயிருக்கு வேண்டிய போஷணையாகின்றது. தேக்கக் கழிவினளவுக்கு உட்கொள்ளும் ஆகாரம் குறைந்தால் அப்பொழுது போதுமான போஷணையில்லாமல் நமது சுகம் கெட்டு தேக பலம் குறைந்துபோகின்றது.

தந்தைசெய்தன்றி.

(58-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

மேலும் தன்னைப் பெற்றபொழுது அடைந்த மகிழ்ச்சியிலும் அதிக மகிழ்ச்சியைப் பெற்றதாய் அடைய, உன்மகன் சகலகலைவல்லவன், சாதுரியகுண சம்பன்னன் என்று அறிவுடையோர் சொல்லும்படி அவன் செவியிற் கேள்விப்படச் செய்யவும் வேண்டும்.

இவ்வாறன்றித் தாய்தந்தையர் தன்னைப்பெற்று வளர்த்த அருமை பெருமைகளை எவ்வளவும் நினையாமல்; அவர்களென்னை பெறுகிறதற்கு இரவும் பகலும் ஊனுறக்கமின்றி உபவாசித்து, உடம்பையொறுத்து, ஊசிமுனையில் நின்று, அருமையாகத் தவம் செய்தார்களோ? “ஆடுநனை கிறதென்று கோநாய் குந்திக்கொண்டழுமோ?” எங்கள் ஆத்தாளெதிர்ப்பட்டாள், அப்பன் மதப்பட்டான், நான் வெளிப்பட்டேனே யல்லாமல் வேறென்னவென்று வாய்கூசாமற் பிதற்றுகின்ற வம்பன் இவனென்றும்,

தன் குற்றத்தைக்கண்ட பிறனொருவன், வெட்கப்பட்டு நீ இப்படி அக்கிரமமாய் நடக்கலாமோ வென்று தன்னைக்கேட்க, தான் நானுமல் அட்போ நீயென்ன கண்டாய், இது அவசியம் பிதிராதாரமென்று தன் பிதா முதலானவர்கள் செய்த குற்றத்தையும் வெளிப்படுத்திய பேதை இவனென்றும்,

உட்கவிருக்கப் புறச்சுவர் பூசுவார்போலத் தன்னைப்பெற்ற மாதா பிதா முதலானவர்கள் தங்கள் உதரபோஷணைக்கு ஒரோதுவுமில்லாமல், கொழுக்கொம்பில்லாத கெட்டிபோல் அலைந்து கொண்டிருக்கையில், அவர்களை ஆதரியாமல், “மாதா மனமெரிய வாழாயொருநாளும்” என்பதையு முணராமல், தனக்கு யாதொரு சம்பந்தமுமில்லாத அந்நியர்மேல் இரக்கங்கூர்ந்து, அவர்களைச் சமரட்சினை செய்கின்ற டம்பன் இவனென்றும்,

ஒரு பெண்சாதிபோனால் அனேகம் பெண்சாதிமார் வருவார்கள், பெற்றதாய்போனால் வருவளா வென்று பார்மார்த்திகமாக யோசியாமல், ஏடாகூடமாய் எந்தப் பெண்களையும் தாயென்றும் குற்றம் பாராட்டார்கள். மனைவியென்றும் குற்றம் பாராட்டா திருப்பார்களா? ஆதலால், தாய் முதலானவர்களிலும் மனைவியே தேடக்கிடையாத திரவியமென்று பெரிதாக மதித்து, அவள் பாதம் பூமியிற்பட்டால் அபசர்மாமென்று நடுங்கி, அவனைப் பஞ்சகல்யாணியாகிய குதினாமேல் ஏற்றிய்பெற்றதாய் தலைமேற் புல்லுசுமைவைத்து, கொண்ட பெண்டாட்டிக்குக் குடைபிடித்துக்கொண்டு போகின்ற மாபாவி இவனென்றும்,

தாயைத் தாசியென்றும் வேசியென்றும் (வேசை, வேசியெனமருவியது) இருவாகப்பேசி ஏசி, கொஞ்சமாவது பழிக்கஞ்சாது கொலைசெய்த பஞ்சுமாபாதகன் இவனென்றும்,

விளக்கைக் கையிலே யிடித்துக்கொண்டு கிணற்றில் விழுவானாப் போல, பாவமென்று தெரிந்திருந்தும், காமவிகாரத்தாற் கண்டெதிரியாது

மதிமயங்கி முறைபாராமல் மிருகம்போலப் பெற்றதாயைப் பெண்டாள்.
நினைக்குஞ் சண்டாளன் இவனென்றும்,

தன் தகப்பனுக்குத்தான் பிச்சைக்கஞ்சி வார்க்கும் எச்சில் ஓடுகாண
மற் போனதினிமித்தம், கொஞ்சமாவது பச்சாத்தாப் மில்லாமற் பழி
யென்றும் பாராமல், தடிக்கொண்டொடித் தகப்பனைத் தண்டித்த தறுதலை
இவனென்றும்,

(இன்னும் வரும்.)

சிறுவர்க்கான கதை.

வாலில்லாக் குரங்கும் ஒரு கழுதையும்.

ஒருநாள் ஒரு மரத்தின்மேல் வாலில்லாக் குரங்கொன்று தன் கை
யிலே சில பழங்களை வைத்துக்கொண்டு வினோதமாய்க் கடித்துத் தின்று
கொட்டைகளைக் கீழே எறிந்துகொண்டிருந்தது. அந்தக் குரங்குக்குக்
காது வெகு சிறிது; வால் அடியோடு இல்லவேயில்லை. தற்செயலாய்
அவ்வழியேவந்த ஒரு கழுதை அதைப்பார்த்து, இது ஒரு விகாரமான
ஜந்து என்று எண்ணிற்று. கழுதைக்கு நீண்டகாதும் நீண்டவாலும் இருப்
பதைப் பார்த்த குரங்கும் அவ்விதமாகவே எண்ணிக்கொண்டது. கழு
தை கெட்டியாய்க்கத்தவே, அதைக்கேட்ட குரங்கு கழுதையைப்பார்
த்து, நீ ஏன் இப்படிக் கத்துகிறாயென்று கேட்க, நான் உன்னைப்
பார்த்துத்தான் கத்துகிறேன் என்று கழுதை சொல்லிற்று. உடனே குரங்
குக்குக் கோபமுண்டாகி, நீ என்னைப்பார்த்துக் கத்துவானேன் என்று
கேட்க, அதற்குக் கழுதை: உனக்குக் காது வெகு சிறியதாயிருக்கிறபடி
யால், நீ ஒரு விகாரமான பிராணியாய்த் தோன்றுகிறாய்; மேலும் உன
க்கு வாலேயில்லை; அதினாலேதான் எனக்கு இவ்வளவு சிரிப்புண்டாயி
ற்று என்று சொல்லிச் சிரித்தது. அதைக்கேட்டுக் குரங்கும் கியா கியா
என்று சீச்சிட்டித் தன் பல்லையிளித்துக் கூவிற்று. உடனே கழுதை மிக
வும் கோபமடைந்து, நீ ஏன் என்னைப்பார்த்தப் பல்லையிளித்து அழகு
காண்பிக்கிறாயென்ன, அதற்குக் குரங்கு: நீண்டகாதும், நடக்கும்போ
தும் திரும்பும்போதும் ஒரு தடையாயிருக்கிற நீண்டவாலுமுடைய உன்
னைப் பார்க்கவே எனக்குச் சிரிப்புண்டாகிறது என்றது. அதைக்கேட்
டுக் கழுதை அதிக கோபம் அடைந்து, குரங்கைப் பிடித்து உதைக்கலா
மென்று எண்ணி அம்மரத்தைச் சுற்றிச்சுற்றி வந்தது. குரங்கோ அதிக
தந்திரமுடையதாகையால் கீழேவராமல் மரத்தினுச்சியிலேயே இருந்து
விட்டது. கழுதை அதிக கோபத்தினால் வீணாய்க் கத்தி அடிமரத்தை
உதைத்துக்கொண்டிருந்து கால் ஓய்ந்து ஓடிப்போய்விட்டது. அதைப்
பார்த்துக் குரங்கு ஆ! ஆ! போகிறையோ? பேர போ, நீ கழுதையான்
படியால் உன்னைப்போல் எனக்கும் நீண்டவாலில்லையே என்று என்னைப்
பார்த்து நீ ஊளையிட்டாய்; அதனால் எனக்கு வந்த கெடுதியென்ன? சந்
திரனைப்பார்த்து நாய் குரைத்தால் நாய்க்குச்சேதமோ சந்திரனுக்குச் சே
தமோ எனச்சொல்லிற்று.

(ஜ-னி.)

சித்திராக்குள்ளன்கதை.

(ருகுவது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஆயினும் அந்த வில்லி வில்லிச்சிகளுக்குப் பிள்ளைகள் வந்து சேர்ந்
ததனுலுண்டான சுந்தோஷம் நீடித்திருக்கவில்லை. அப்போது கிடைத்த
பொருளெல்லாம் செலவழிந்துபோனபின்பு மறுபடியும் முன்போலவே

சிந்திக்கத்தொடங்கினார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டமும் நாளுக்குநாள் அதிகமாகிவந்தது. அதனால் ஒருநாள் இராத்திரி, அந்தப் பிள்ளைகள் ஒரு போதும் திரும்பிவராதபடி முன்னிலும் வெகு தூரமான காட்டிலே கொண்டுபோய் விட்டுவரும்படி ஆலோசித்தார்கள். அந்த ரகசியமும் சித்திரக்குள்ளனுக்குத் தெரியாமல்போகவில்லை. ஆயினும் அவன் அதை ஒரு பெரியகாரியமாய்க் கவனியாமல் முன்போலவே திரும்பிவந்து விடலாமென்று அலகூழியமாய் எண்ணியிருந்தான். அப்படியே விடியற்காலையில் எழுந்து கற்களுக்காக ஆற்றங்கரைக்குப்போகப் புறப்படுகையில், கதவுபூட்டியிருப்பதுகண்டு அவன் என்ன செய்கிறதென்று மயங்கி நிற்கையில், தாயானவள் வந்து, இனி இப்பிள்ளைகளைப் பார்க்கப்போகிறதில்லையே என்றுபரிதாபத்தோடு ஒவ்வொருபிள்ளைக்கும் ஒவ்வொரு அதிரசம் கொண்டுவிந்து கொடுத்தான். அதைப்பார்க்கவே குள்ளன், ஆயின் இனி ஆற்றுக்குப்போகவேண்டிய அவசியமில்லை; கற்களுக்குப் பதிலாய் இந்த அதிரசத்தைத் துண்டுதுண்டாக்கி வழியடையாளத்திற்குப் போட்டுக் கொண்டு போகலாமென்று தன்பங்கைத் தின்னாமலே வைத்துக்கொண்டிருந்தான்.

சிற்றுநேரத்திற்கெல்லாம் யாவரும் காட்டுக்குப்போகப் புறப்பட்டார்கள். வில்லியும் வில்லிச்சியும் வெகு ஜாக்கிரதையாய்ப் பிள்ளைகளையெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டுபோய் வெகுதூரத்தில் முன்னதைப்பார்க்க மிகவும் பயங்கரமாயிருந்த மற்றொரு பெருங்காட்டிலே கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டு, அவர்களுக்குத் தெரியாமலே மெல்லமெல்ல வெளியேவந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் மறைந்துபோவதைச் சித்திரக்குள்ளன் குறிப்பாய்ப் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்தானென்றாலும், அதற்காக அவன் விசாரப்படவில்லை. ஏனெனில், தான் வழிமுழுதும் அதிரசத்துண்டுகளை அடையாளமாய்ப் போட்டுக்கொண்டு வந்ததனால் அந்தக் குறிப்படியே வீடுபோய்ச் சேரலாமென்று நினைத்துத் தைரியமாயிருந்தான். மாலைப்பொழுதாகி வீட்டுக்குப்போகத் திரும்பிப்பார்க்கையில் ஒருதுண்டு அதிரசங்கூட அவன் கண்ணுக்குத் தென்படவில்லை. எப்படி தென்படும்? ஒன்றுதப்பாமல் எல்லாவற்றையும் பறவைகள் பொறுக்கிக்கொண்டுபோயினவே! (இன்னும்வரும்.)

இருமலை சாந்திசெய்யும் மருந்து.

அதிமதுரத்தை நறுக்கி வாயில் அடக்கிவைத்துக் கொண்டால் இருமல் இலகுவாயிருக்கும். விளக்கெண்ணை அல்லது சுண்ணாம்பு நெஞ்சுக்குழியில் தடவுவதும் உண்டு. கால்பலம் இடையுள்ள ஒரு வெண்காயும் எடுத்து, சிறுசு அரிந்து ஒரு கிண்ணத்திலிட்டு சீனச்சர்க்கரையைத்துவி இரண்டும் உரவுசெய்யும்படியாகப்பிசரி, பத்து பதினைந்து நாழிகைசெல்ல இளம்பாகுபோலத் தைலம் இறங்கி யிருக்கும். அதில் ஒரு நாழிகைக் கொருதரம், உரு உச்சிக்கரண்டி பிரமாணம் உட்கொள்ள படிப்படியாக சாந்தியைத் தரும்.

நாட்டு கோதுமை ரொட்டி.

குளிர்ச்சியும் கிளப்புமாம் அதிகவுணவாம் சூட்டுடம்புக்கு அனுகூலமாயிருக்கும் அழலையைமாற்றும், தாகமடக்கும் வியாதி, வயறு கனக்கும் மந்திக்கும் வயிற்றில் வலியுண்டாகும் வாயு அதிகரிக்கும் பரிகாரம்; மாம்பழரசத்தில் கூட்டிச் சாப்பிடவும்.

கூவ நூல்.

Undercurrents.

1. மனுஷராயினோர், தண்ணீரெடுத்துத் தங்கடமை முடித்து இன்புறுதற்குக் காரணமாகிய கூவசாஸ்திரத்தை இப்போது சொல்லப் புகுந்தேன். மனிதசரீரத்திலே இரத்தமானது செல்லுதற்குப் பற்பலநாடிகள் அமைந்தாற்போலப் பூமிக்குள்ளே கீழ்ப்புறத்தும், மேற்புறத்துமாக எம்மருங்கிலும் பாயும் நீரோட்டங்கள் செறிந்திருப்பனவாயின.

2. மேகத்தினின்று வருஷிக்கப்படும் நீர், ஒரேநேரமும், ஒரேருசியுமுடையது. அதபூமியிலே வீழ்ந்து அவ்வவ்நிலத்தின் வேறுபாட்டுக்கிசைய நிறமும், ருசியும் வேறுபட்டு நிலவும். இவ்வுண்மை சரியான பரீட்சைகூயினாலே தெளியப்படும்.

3. பூமியின் கீழ்த்திசையிலிருந்து வலப்புறந்தொடுத்து இடப்புறமாகச் சுற்றிவருங்கால், எட்டுத்திக்கும் முறையே அமைந்ததேவர்கள் இத்திரனும், அக்கினியும், இயமனும், நிருதியும், வருணனும், வாயுவும் சோமனும், ஈசானருமேயாம்.

4. மேலே சொல்லியதிசை தேவர்களுடையபெயரைப்பொருந்தி எட்டு நீரோட்டங்கள் உள்ளனவாகும். அவை மத்தியிலே மஹாசிரம் என்னும் நீரோட்ட மொன்றுளது. இந்த ஒன்பதே அன்றி இன்னும் நூற்றுக்கணக்காய் சிறுநீரோட்டங்கள் வெவ்வேறுபேர் தரித்து விளங்கும்.

5. பூமியின் மத்திய பாகத்திலிருந்து உன்முகமாக ஒங்கிக் கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கென்னும் நான்கு திசைகண்ணும் நான்குநன்மை விளைக்கும் நீரோட்டங்கள் பாய்வனவாயின; வடகிழக்கு தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு, என்னும் நான்கு கோணத்திசைக் கண்ணும், தீமைவிளைக்கும் வேறு நான்குநீரோட்டங்களும் பாய்வனவாயின. இனி அந்தக் கீழ்நீரோட்டங்களைக் காண்டற்கியைந்த பற்பல குறிகளைச் சொல்லப் புகுந்தேன்.

6. உலர்ந்த நிலத்திலே வளருமியல்பினதாகிய வஞ்சிமரத்துக்கு மேற்புறத்திலே மூன்றுமுழ தூரத்திலே ஒன்றரை ஆள் ஆழத்திலே மேற்புறமாக ஓடும் நீரோட்டமுளதாம். (இ-ம்.) (அ-னி.)

PROVERBS.

பழமொழிகள்.

ஏலேலசிங்கன் பொருள் ஏழுகடலிற் போனாலும் திரும்பும்.
ஏவுகிறவனுக்கு வாயச்சொல், செய்கிறவனுக்குத் தலைச்சுமை.
ஏழைப்பின்னைக்கு எவர்களும் துணை.
ஏறப்படாத மரத்திலே எண்ணப் படாத மாங்காய்.
ஏறினகொம்பால் இறங்கவேண்டும்.
ஏறு நெற்றி குறுதலை எதிர்க்க வந்தால் ஆகாது.
ஏற்கவேமாமி பேயக்கோலம் அதிலும்கொஞ்சம் மாக்கோலம்.

VERY USEFUL BOOK.

வி யா தி மூ ல ங் க ள்.

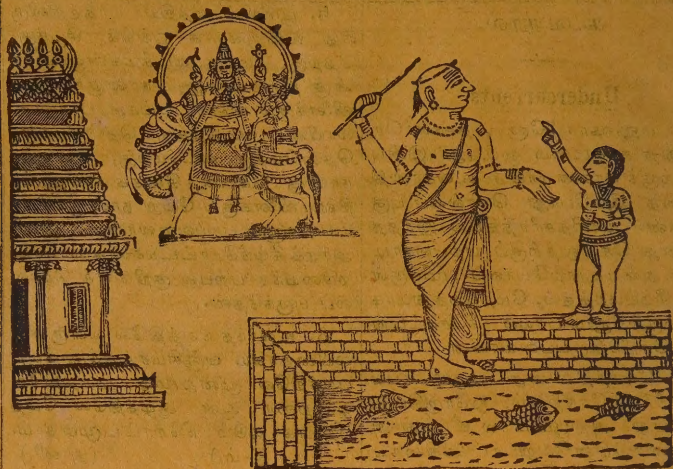
OR

SOURCES OF DISEASE.

ஒவ்வொருவரும் அத்தியாவசியமாக வாசிக்கத்தக்க தோர் புத்தகம்.
பிரதி ஒன்றுக்கு விலை பை மூன்று.
வேண்டுவோர் உடனே பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
கொஞ்சம் காப்பிகள்தான் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்ஙனம்,

சை. ர. நமசிவாயசெட்டி.

உ

கடவுள் துணை.

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்களுள் ஒருவரும்,

சைவசமயாசாரியருமாகிய

ஆளுடையபிள்ளையார் என்னும்

திருஞானசம்பந்த

சுவாமிகள்

திவ்வியசரித்திரவசனம்.

பிரதி 1 - கீருவிவஸபைமூன்று.

10 கீருத் தபாற்கூலி அனு அரை.

வியாபாரிகளுக்குத் தக்கபடி கமீஷன்கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்,

 சை. ர. நமசிவாயசெட்டி,

Proprietor U. B. R. Series.

மதராஸ் ரிப்பன்பிரேஸ்,

316, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

கடவுள் துணை.

NO. 8.

நெ. அ.

விவேகசுந்தரம்.

“எப்போநுள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்போநுள்
மேய்ப்போநுள் காண்ப தறிவு.”

இளமையிற்
கல்.

கற்றபடி
நில்.

“தாவறு முலகெலாந் தந்த நான்முகத்
தேவுதன் றுணவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
நாவுதொ றிருந்திடு நலங்கொள் வாணிதன்
பூவடி முடிமிசைப் புனைந்து போற்றுவாம்.”

VIVEKASUNDARUM.

A Cheap Pleasing Tamil Pamphlet Published
by S. R. NAMASIVAYA CHETTY,

Proprietor U. B. R. Series.

for the use of the Public

PRINTED AT “THE MADRAS RUPON PRESS” Madras.

Price 3 Pies.]

1888. [விலை பை மூன்று.

உத்தமபோதராஞ்சநி தொடர்ச்சி நெ. க.

இஃது ஐனோபகாரமாகப் பிரசுரத் செய்யப்பட்டு வருகின்றது

விஷய அட்டவணை.

1. வாழ்நாள் போதாமையென்னு
ம் பேதைமை.	5. படியாப்பெண்கள் லக்ஷணம்.
2. புலமனைவியர் விவாகம்.	6. சித்திரக்குங். என்ன கதை.
3. சாக்குறியறியுந்தன்மை.	7. கோபம்.
4. தந்தைசெய்நன்றி.	8. வைத்திய வினோதங்கள்.

கூவநூல்.

Undercurrents.

(முன்தொடர்ச்சி.)

7. நிலத்தை வெட்டுமிடத்து அ
ரை ஆள் ஆழத்திலே தேரையொ
ன்று காணப்படும் ; இதன் கீழேவெ
ட்டிச் செல்ல மஞ்சள் நிறத்தினதாகி
ய மண் காணப்படும் ; பின்னும் வெ
ட்டிச் செல்ல நீரோட்டத்தை மறை
த்துத் தடுத்திருக்கும் கற் கண்டம் ஒ
ன்று காணப்படும் ; இதன் கீழ் நல்ல
தண்ணீருள்தாம்.

8. நாவல்மரத்துக்கு வடபுறத்
தே மூன்றுமுழ தூரத்தில் இரண்டு
ஆள் ஆழத்தில் கிழக்குப் புறம்நோக்
கி நீரோட்டமொன்று பாயும். கிண்
டிச் செல்லும்போது மண் வெள்ளை
யும் லோக நிறமுடையதாய் மிருக்
கும் ; ஓராள் ஆழத்திலே தவளை ஒ
ன்றுகாணப்படும்.

9. நாவல் மரத்துக்குச் சமீபமா
கக் கீழ்ப்புறத்திலே புற்று ஊதாயி
ன் அதற்குத் தெற்கே இரண்டு ஆள்
ஆழத்தில் நீரோட்டமொன்று பாயு
ம் ; அந்நீரோட்டத்து நீர் மிகவும் இ
னிமையுடையதாம்.

10. கிண்டிச் செல்கையில் அ
ரை ஆள் ஆழத்திலே நீரொன்றுள
தாம். அதற்குக்கீழே அவ்வளவு தூ
ரத்திலே புற நிறக்கல்லொன்றுள
து ; அதற்குக்கீழே கருமண்ணுளது ;
அதற்குக் கீழே வற்றாத ஜலமுள
தாம்.

11. அத்திமரத்துக்கு மேற்கே
மூன்று முழதூரத்திலே இரண்டரை
ஆள் ஆழத்திலே நல்ல நீரோட்ட
மொன்றுள்ளது ; கிண்டுமிடத்து ஒ
ர் ஆள் ஆழத்திலே வெள்ளைச் சர்ப்பு
ம் ஒன்று காணப்படும். அதற்குக் கீ
ழே அஞ்சனம்போன்ற கரியதோர்
கற்றுண்ணோதாம்.

12. மருத மரத்துக்கு வடக்கே
புற்றுளதாயின், அப்புறத்துக்கு மேற்
புறத்திலே மூன்றுமுழ தூரத்திலே
மூன்றரை ஆள் ஆழத்திலே நீரோட்
ட மொன்றுளது. (இ-ம்.)

PROVERBS.

பழமொழிகள்.

ஐங்கலக்கப்பியில் நழுவினகப்பி இ
வன்.

ஐங்காதம்போனாலும் அகப்பேஅரை
க்காசுக்கிடையாதே.

ஐங்காதம்போனாலும் அகப்பை அ
ரைகாசு.

ஐங்காதம்போனாலும் அறிமுகம் வே
ண்டும்.

ஐப்பசிமாதம் அடிகைத்தூறல்.
கார்த்திகைமாதம் கனமழை.

ஐப்பசிக்கும் கார்த்திகைக்கும் மழை
யில்லாவிட்டால் அண்ணனுக்கும்
சரி தம்பிக்கும் சரி.

ஐயப்பட்டால் பையநட.

ஐயப்பன்குதினையை வையாளிவிட்
டகதை.

No. 8.

கடவுள் துணை.

நெ. அ.

விவேகசுந்தரம்.

கடவுள் வணக்கம்.

ஆனைமுக னாறுமுக னம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியையுண் னாடு.

ஆத்மஸ்வரூப வணக்கம்.

எவனருளினி லுலகுயிர்பர மிலகுறும்
எவனருளினி லினன்மதியரி யொளிபெறும்
எவனிலை தனிள்ள விலமத னிலைபெறும்
அவனகிலமுநிறை யடிகளெம் மகமே.

வாழ்நாள் போதாமையென்னும் பேதைமை.

முன் கல்பங்களிலே இவ்வுலகத்தில் மனிதர்கள் ஆயிரம் பதினாயிரம் என்று ஆயிரக்கணக்காகவே ஆயுளுள்ளவர்களாய் வாழ்ந்திருந்தார்களென்று நாம் அநேகமாய்க் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அக்காலங்களில், இந்த உலகம் எந்த நிலையிலிருந்ததோ, ஜனங்கள் எவ்விதமாய் வாழ்ந்தார்களோ அவர்கள் காலத்தை எவ்விதமாய்ப் போக்கிறார்களோ, எந்தக்காரியம் எவ்விதமாய் நடந்ததோ அவற்றின் வரலாறு இப்படிப்பட்டதென்று நமக்குத் தெளிவாய்த் தெரியாது. இந்தக் கல்பத்தில் கண்முன்னே நடந்துவருகிற வியாபாரங்களைப் பார்க்குமளவில், நாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்கு நமதுவாழ்நாள் மிகவும் சொற்பமானது என்று சொல்லி இக்காலத்தவர் அநேகர் முறையிடுகிறார்களே; அது மிகவும் பேதைமைப் பிதற்றென்று நாம் துணிவாய்ச் சொல்லலாம். இக்காலத்து மனிதர் அநேகர் கோருகிறபடியே மன்னுயிர்களுக்கு வாழ்நாள் நீடித்து, எவரும் நெடுநாள் ஜீவித்திருக்கும்படி நேரிமொயின், ஜனங்களுக்கு வருத்தமும் அசவுக்கியமும் வரவர அதிகமாகி இவ்வுலகம் மனிதர் குடியிருப்பதற்கே உபயோகமற்றதாய்விடும். ஏனெனில்,

முதலாவது: இப்போது இவ்வுலகநிலை ஒருவகையாயில்லை. இவ்வுலகத்தில் சிலர் அதிகவிடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலோர் ஒன்றுமில்லாமல் அன்றாடம் உடல்வருந்தி உழைத்தாகிலும், பொருளுள்ளவர்களை வருத்தித் தொந்தரைசெய்து அவர் கைப்பொருளைப் பறித்தாகிலும், அல்லது பல தந்திரவித்தைகள்செய்து பொருள் தேடியாகிலும் தமது காலத்தைக்கழித்து வருகிறார்கள். ஆகையால், இவ்வுலகத்தையே தமக்குக் கைவசமாக்கிக்கொண்டு களிப்பும் கோலாசலமும் வாழ்கிற செல்வவான்களும் பிரபுக்களும் இவ்வுலகத்திலேயே பல தூற்றாண்டுகளைக்கழிக்க விருப்பங்கொள்வதற்குப் பல ஏதுக்களுண்டாயிருப்பதாகத் தோன்றினும்; மானாவமானமில்லாமல் சாண்வயிற்றுக்

காக ஊரூராய்த் தெருத்தெருவாய் ஓடக் காசுபொறமாட்டாத அநாதைகளை யெல்லாம் இந்திரன் சந்திரனென்று சொல்லித் துதித்து, அவர்கள் கழுத்தைப் பிடித்து நெட்டித்தள்ளத்தள்ள, கெஞ்சியிரந்தும், வயிற்றுக் கில்லாமையால் மதிகெட்டுப் பிறர்பொருளைக் கொள்ளையாடியும், பலருக்கு அடிமைசெய்தும் அல்லாடித் தவிக்கிற பேதைகளுக்கு வாழ்நாள் நரம்பது ஐம்பது வயதுவரைக்குங்கூட ஓடாமல் அதற்கும் உட்பட்டேயிருக்குமானால் அதுவே உத்தமம் என்று தோன்றுகிறது. குடிக்கக் கூழுங்கட்டக்கந்தையும் இல்லாமல் தவிப்பதும், காலும் விலங்குமாய்ச் சிறைச்சாலையில் அல்லாடுவதுமாக இந்தச் சுகத்தை எத்தனைநாள் அனுபவிக்கவேண்டும்! அப்படியில்லாமல், சொற்பகாலம் தமது வாழ்க்கைக்குப் போதாதென்று நினைக்கின்ற மூடர்கள் பின்பு தெய்வசங்கல்பத்தால் தமக்கு என்னென்ன சம்பவிக்குமோ அவைகளை அஞ்சாமல் அனுபவிக்க எதிர்பார்க்க வேண்டிவதுதான். ஆகையால் கொஞ்சம் ஏறக்குறைய எல்லாமனிதர்களும் தமது வாழ்நாள் சுருங்கியிருப்பதிலேயே விசேஷமாய்த் திருப்தியடைந்திருப்பதற்குக் காரணங்கள் அதிகமாயிருக்கின்றன. நாம் நெடுநாள் வாழவேண்டுமென்று ஆசைகொள்வதற்குக் காரணம் ஏதாவதொன்று உண்டோ? அது ஒன்றுமில்லை.

இரண்டாவது: இவ்வுலகத்தின் இப்போதைய நிலைமையைப் பார்த்தால், சந்ததிகள் ஒன்றின்பின் ஒன்றும் விருத்தியாகிக் கொண்டேயிருக்கின்றன; இப்போது இவ்வுலகத்தில் எங்கும் பிரஜைகள் நிறைந்து குடி கொண்டு ஒவ்வொரிடத்தையும் ஒவ்வொருவர் கைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயினும் நாம் முன்சொல்லியபடியே, இப்பூமியில் அதிகதேசத்தைக் கைவசப்படுத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் விசேஷமாயில்லை. இப்போது, முன்னே நூறு இருநூறுவருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த நம் பூர்வீகர்கள்மாத்திரம் அவரவர்களுடைய அந்தஸ்துகளோடும் ஆட்சிகளோடுங்கூட இன்னும் ஜீவித்துக் கொண்டிருப்பதாகப் பாலித்துக்கொள்வோம். அப்படியானால், இப்போது ஆஸ்தியும் அதிகாரமுமாயிருக்கின்ற இக்காலத்து மனிதர்களின் வாழ்வு எவ்விதமாயிருந்திருக்கவேண்டுமோ யோசித்துப்பாருங்கள்! மூன்று நான்கு ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த பெரியோர்களும் நமது காலத்தில் பிழைத்திருப்பதாய் இருந்திருக்குமானால் இவ்வுலகம் எப்பாடுபடுமோ? முதலில் அவ்வளவு ஜனங்களுக்கும் தங்க இவ்வுலகில் இடமெங்கே கிடைக்கும்? இப்போது எங்கே ஏழை மனிதன் ஒருவனைக் காண்கிறோமோ அங்கே ஐந்துறுபேரைக் காணும் படியாகும். அல்லது இவ்வுலகம்முழுதும் ஏற்றத்தாழ்ச்சியில்லாமல் ஒரே அந்தஸ்துக்கு வந்துவிடும்படியாகும். அதாவது, எளியவர்கள் உயர்ந்து போவதல்ல; நெடுநாள்வாழ விரும்பும்படியான நல்ல போகங்களை அனுபவிக்குந் தனவான்களும் அந்த விருப்பத்தை உடனே விட்டு விடும்படி நேரிடும். ஆயினும் இவ்வுலகவியற்கை அப்படியே இருக்குமானால், உலகத்தில் ஒரு நன்மையுண்டாகுமென்று தோன்றுகிறது. வாழ்நாள் மிகவும் சொற்பமாயிருக்கிற அக்காலத்திலேயே, நமது தாய்தந்தையர்கள் சீக்கிரமாய் இறந்துபோவார்களா! நமது ஆஸ்திகளை நம்மிஷ்டப்படிச் செலவு செய்யமாட்டோமா! என்று கோருகிற இக்காலத்து வாலிபர்களுடைய கதி எவ்விதமாகும்! அதோ கதிதான். தம் ஆஸ்தி தமக்குச் சுவாதீனமாவதற்கு முன்னேயே கைக்கெட்டினமட்டும் சோராமற் சிலர்செல வழிப்பதெல்லாம் பறந்தோடும். எவர்க்கு எந்த எண்ணமிருக்கட்டும், இராமற்போகட்டும்; யாவரும் அக்காலத்தில் பெட்டியிலடங்கின பாம்பு

போல் அடங்கிக்கிடக்க வேண்டிவதுதான். அப்படிப்பட்ட வெட்கங் கெட்ட பிழைப்பு பிழைப்பதைவிட மரிப்பதே மேலானதென்று அவர் கள்தாமே நினைப்பார்களென்று தோன்றுகிறது. ஆதலால் அப்படிப்பட்டவர்கள், தம் தாய்தந்தையர்கள் அற்பாயுசாய் இறந்தார்களென்பதை ஒரு குற்றமாய்க் கடவுள்மேல் சார்த்தார்கள். நான் திகவாதத்திற் புகுத்து கிற துஷ்டயுத்திகளும் அவர்கள் மனதில்தோன்றா. வாழ்நாள் நீடித்திருந் தால் அவ்வளவுகாலம் ஏற்றபடி செலவுசெய்யத் தங்கள் ஆஸ்திசிறிதும் போதாதாகையால், தங்களுக்குக் கடவுள் ஏற்படுத்திய ஆயுளளவு சொற் பமானதென்கிற எண்ணம் உதிக்கவே உதிக்காது.

முன்றுவது: உண்மையாய்ப்பார்த்தால் இவ்வுலகமே பலவித வருத் தங்களையும் துக்கங்களையும் விளைவிக்கத்தக்கதா யிருக்கின்றது. சுபாவத்தி லேயே நல்லோர்களா யிருப்பவர்கள், நார்பது ஐம்பது வருஷகாலந் தான் இவ்வுலகத்தில் நாம் எவ்விதமாய்ப் போக்குகிறதென்று ஏங்குகிற பார்கள். ஐந்தாறு தூற்றாண்டு இங்கேயே இருக்கும்படியிருந்தால் அப் போது அவர்களுக்கு எவ்வளவு சங்கடமாயிருக்கும்! மரணகாலம் பெரு சமீபத்திலிருக்கிறதென்று தெரிந்திருக்கையிலேயே இப்போது அநேக மனிதர் மிகக் கொடியராகி அளவற்ற தீமைகள் விளைவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே. சிரஞ்சீவியா யிருப்போமென்று தெரிந்தால், அவர்கள் எப் பாடுபடார்கள்? இவ்வுலகம் முழுதும் மன்னுயிர் வாழ்க்கைக்குச் சிறிதும் ஒவ்வாமல் எவ்வளவு கேடுகெட்டதாய்விடும்! முற்காலத்தில் இவ்வுலகத் தில் பல கொடியமனிதர்கள் அளவற்ற தீமைகள் விளைவித்துக் கொண் டிருந்தார்களென்றும், அவர்கள் கொடுமையை அடக்க எவராலுமாகா மல், கடவுள்தாமே நேரில்வந்து உதித்து அவர்களைச் சங்கரித்தாடென்றும் பலவிடங்களில் படித்துங்கேட்டு யிருக்கிறோமே; அந்தத் தொல்லைகளுக் கெல்லாம் ஆதிகாரணம் அவர்கள் நெடுநாள் இவ்வுலகில் வாழும்படியிருந் ததென்பதேயொழிய வேறென்ன? ஆகையால் இவ்வுலகத்தில் நெடுநாள் வாழ விரும்புவதைவிடப் புத்தியினமானது வேறென்றுமில்லை. தெய்வ பக்தியும் ஜீவகாருணியமுமாய்க் காலத்தைக் கழிக்கின்ற மகாபுருஷர்கள் எப்போது இந்தக் கர்மபூமியைவிட்டுப் பரமாத்மத்தை அடையப்போகிறோமென்று பேராவல் கொண்டிருப்பார்கள். பேதை ஜனங்களும் கொ டியவர்களும் வெருகாலம் பூலோகவாழ்க்கையை விரும்புவதற்கு இடமே யில்லை என்று அடியிற் குறித்த குறிப்புகளால் தெளிவாய் விளங்கும். மேலும் இப்போது கிடைத்திருக்கிற வாழ்வுகளை வீண்போக்காமல் சரி யாய் உபயோகிப்பார்களானால் அதற்குள் சாதிக்கக் கூடாதகாரியங் கூட ஒன்று உண்டோ? ஆகையால் எவரும் தமக்குக் கடவுள்கொடுத்த கால வகா போதுமென்று அவ்வளவோடு திருப்தியடைந்து, அந்தக்காலத்திற் குள்ளே தம்மால் கூடியவனையில் பல நன்மைகள்செய்து பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாந்தவிர்த்துக் கடவுளின் கருணாகடாசைத்திற்குப்பாத் திரராகி அவரது பொற்றாமரைப்பதத்தை எப்போது அணுகப்போகிறோ மென்று ஆவல்கொண்டிருப்பதைவிட ஆனந்தம் வேறென்றுமில்லை.

POLYGAMY.

பலமனைவியர் விவாகம்.

ஒருவன் பலபெண்களை விவாகம் புரிதல் நீதியோ அல்லது அநீதி யோவென்று சற்றுநேரம் யோஜித்தப் பார்ப்போம். பலமனையாட்சி

கூடாதென்பதற்கு சாஸ்திராதாரமில்லை என்றும், அநேகரால் அநுஷ்டானம் பண்ணப்பட்டு வருகிறதென்றும், நல்லதிட, சரீரமுள்ள பலவான் தன் பலத்திற்குத் தக்கபடி பலலாமணந்து சுகித்து வாழலாமென்றும், இவ்வுலகில் புருஷர்களைவிடப் பெண்களைத்தான் கடவுள் அதிகமாய்ப் படைத்திருக்கிறான்றும், பெண்கள் அதிபாலியத்திலே பெரிய ஆகிருதியாய் வளர்ந்து பிரொளடையாகி மக்கட்பேறடைந்து சீக்கிரத்தில் கிழவிகளாகிறார்களென்றும், புருஷர்கள் அப்படிக்கில்லாமல் சற்றுநாட்கழித்தே பருவமடைந்து வெகுகாலமட்டும் பெண்களை விரும்புகிறார்களென்றும், இப்படிப்பட்ட விவாகம் அதிகமாய் நடவாததினாலேதான் பெண்கள் கற்பழிய ஏதுவாகிறதென்றும், அதிகமாய்ப் பலலாமணந்து கொள்ளாவிட்டாலும் முதலில் மணந்த மனைவி பிள்ளை குட்டிகளைப் பெற்ற பின்பு கணவன் தனக்கிஷ்டமான மற்றொருபெண்ணைப்பாணிக்கிரகணஞ் செய்து கொள்ளுவதில் தடையொன்று மில்லையென்றும், தரித்திரர்களாய் நிர்வாகமில்லாதவர்கள் மட்டுக்கும் இச்சங்கடமாயிருக்குமேயல்லாது தனவான் அப்படிச்செய்து கொள்ளுவதற்குத் தடையொன்று மில்லையென்றும், சிற்சில சமயங்களில் வேறுமனைவிகளைக் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்ளும்படி மனைவியே அதுமதி கொடுக்கிறாள் என்றும், இப்படியே பலவாறாக இன்னும் எத்தனையோ காரணங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்ற காமாதாரர்களெனந்தம். நாம்கேள்விப்பட்டவரையில் சாஸ்திரங்களில் பலமனைவிகளோடு கட்டிப்புரளும்படி ஆதாரமிருக்கிறதாகக் கேட்டதில்லை; ஒருத்தியைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு கிரகஸ்தாச்சிரமநெறி முறைபிறழாது நடப்பவனே உத்தமனென்றுதெரியவருகிறது. இந்த வரம்புகடந்து ஒருவன் மிருகம்போலக் கொழுப்படைந்து அதிகமோகத்தினால் பலரைப் பெண்டுகொண்டால் அது நல்ல அநுஷ்டானமாகுமோ? ரத்தபுஷ்டியினால் பலலாமணந்து கொள்ளலாமென்றால், இதைப் பெண்கள்விஷயத்திலும் ஏன் இப்படியே யோஜிக்கக் கூடாது? இவ்வுலகத்தில் பெண்களே அதிகமென்பது மெய்யென்றும் வைத்துக் கொள்ளினும், புருஷர்கள் கொழுத்துப்போய், இது கிருஷ்ணலீலை செய்வதற்காகத்தானென்று துராக்கேபம் பண்ணுவார்களேயானால், ஸ்திரீகளும் பாஞ்சால லீலைசெய்வதில் தடையிராதன்றோ? ஸ்திரீகள் அதிபாலியத்தில் ரஜஸ்வலியைகளாகிப் பிள்ளைகளைப்பெற்று விருத்தர்களாகிறார்களென்று புருஷன் தன்வாலிபத்தின் முடுக்கை எடுத்துப் பேசினால், மாப்பிள்ளைக் கானைகள்போல் எப்பொழுதும் ஸ்திரீகளோடு காலங்கழிப்பதேபுருஷார்த்தமென்று ஞாயமா? அல்லது தான் கற்பகோடி காலமட்டும் சிரஞ்சீவியாய் வஜ்ஜிரகாயத்தோடு வாழப்போகிறதாக ஏண்ணமோ? புருஷர்கள் பல மனைவியர் விவாகம் பண்ணுதலினாலே உலகத்தில் ஸ்திரீகள் அதிகமாய் விபசாரஞ் செய்கிறார்களென்று அஸந்தர்ப்பமாய்ச்சொல்லவந்தால், இது ஒரு நல்ல ஆக்கேபத்தோடு சேர்ந்ததல்ல; ஏனெனில், முக்கியமாய்ப் பலலாமணந்தவன் மனைவிகளே கற்புநிலையுழிந்து கெட்டலைந்து நிற்கிறார்களேயல்லாமல், ஒருத்தியை மணந்தவன் பெண்டு அவ்வாறு கெடுகிறதில்லையே. இருமனையாட்சி கூடுமென்று, கொண்டவன் மனமெரியக் கண்டவனைக் கட்டியழுகிறது தருமமாகுமோ? கையில் துட்டிருக்கிறதென்று பணக்கொழுப்பினால்தான் முன்னே அக்கினி சாக்ஷியாகப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொண்ட தர்மபத்தினியின் மனம் புண்பட, அநெறி புறழ்ந்து இன்னொருத்தியின் கைப்பிடித்தால் அவனுக்கென்ன கதி கிடைக்கும்? ஸ்திரீகள் புருஷர்களைவிடச் சற்றுத்தாழ்ந்த

வர்களென்று இவ்வாறு அவர்களுையடக்கி யொடுக்கி மூலையிலடைத்துவைப்பது தெய்வத்திற்கே உவப்பாமோ? தெய்வத்திற்கு ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் பாரபக்தியில்லையே யன்றோ? எங்கும்நின்றைந்த பரம்பொருளே, ஆண்பெண் இரண்டிமமைந்த வஸ்துவென்று பெரியோர் உறைக்கக்கேட்கவில்லையா? ஆகையால், காமாதூரர்களுடைய வீண்வாதங்களை நம்பி மோசம்போவது சரியன்று. நெருப்பெங்கேயென்றால், இருமனையாட்சி யுள்ளனவயிற்றிலே என்று உலகம் சொல்லுகின்ற தல்லவா? இதனால் அந்நியோந்நிய மழிந்து பலவகையான குடும்ப கலகங்களுண்டாவதை எவர்தானறியார்? சாதாரணமாய்ப் பொதுமகளை விரும்புகிறவர்களுையே ஸ்திரீகள் வெறுக்கிறார்களென்றால், சக்களத்திக் காய்ச்சல் எளிதில்விடுமா? விசேஷமாய்ப் பலரைப் பெண்கொள்ளுபவர்களுக்கே பிள்ளையில்லாமற்போகிறது. நாம் இதுவிஷயத்தைச்சுட்டிச் சாதாரணமாய் இவ்வுலகத்தின் நடபடிக்கையாய்க் கொஞ்சமெழுதினோம். சாஸ்திராதாரங்களைக்கொண்டு யுக்திவாதஞ்செய்தால் அதிகமாய்விரியும்; மதுசொல்லுகிறபடியே, நெடுங்காலம் பிள்ளையில்லாவிட்டாலும், நீங்காத மகாரோகியாயிருந்தாலும், எப்பொழுதும் பெண்களையே பெற்றுக் கொண்டிருந்தாலும், புத்திரஸந்தானத்தின் பொருட்டே, தான்கொண்ட மூந்தியமனையாளின் சம்மதத்தின்மேல் விவாகம் பண்ணிக் கொண்டால் மாத்திரமே நன்று. சமயங்கண்டபோது இது விஷயத்தைப்பற்றி எழுதலாமென்று இந்தமட்டோடு நிற்கலாயினோம்.

சாக்குறியறியுந்தன்மை.

ஒருவருக்கு மரணகாலங்கிட்டிவரும்போது அறிந்துகொள்ளுந் தன்மை யெப்படிக்கென்றால் தெற்கேயிருந்து வடக்கேபோகிறவர்களை வடக்கேயிருந்து தெற்கேபோகிறவர்களைக் கண்டால் திசைமாறுபாடாய்தோற்றுமாகில், பார்த்தவர்கள் மூன்றுவருடத்தில் மூடிவார்கள். சூரியனை மண்டலமில்லாமலும் கண்ணெழுடிப் பார்க்கில் கதிர்கள் தோன்றாமலும், போனால் இரண்டிவருடத்தி லிறப்பார்கள். தன்னுடைய உடற்சாயல் தொண்டியாய்க் கண்டாலும் தோன்றாமல் விண்டாலும் ஒருவருடத்திலொழிவார்கள். மேலும், தேகத்தினிழலானது பற்பலபேதமாய்க் காணுமாகில் ஆறுமாதத்தில் அழிவார்கள். தங்கள் கையினால் இரண்டிகாதையு மூடிப் பார்க்குமிடத்தில் ஓசையில்லாமலிருந்தால் ஒருமாதத்தில் உறங்குவார்கள். வாயில் சலத்தை வார்த்துக்கொண்டு கொப்பளித்து வெயில் நிழலில் உமிழ்ந்தால் அது இந்திரதனுசைப்போல் விழாமற் போமாகில் ஆறுமாதத்தி லழிவார்கள். அருந்தி தரிசனமாகாமற்போனால் ஆறுமாதத்தி லொடுங்கிப்போய் விடுவார்கள். நாவினுனியைநீட்டி மூக்கினுனியையும் பார்த்து அப்பியாசம்பண்ணி நோக்கம் வைப்பவர்களுக்கு ஒரு நாள் நாக்குதுனி மறைந்து மூக்குதுனி வளர்ந்து எடுப்பாயிருந்தால் ஐந்துமாதத்தில் இறப்பார்கள். உதும் நாவும் பல்லங்கறுத்ததென்றால் ஆறுமாதமிருப்பது அருமையாகும். வயிறு இருதயஸ்தானம் கை கால் இவைகள் ஸ்தானம்பண்ணும்போது நனையாம விருக்குமானால் ஆறுமாதஞ்சென்று கொன்றுபோடும். தான் அடிவைத்த இடத்தில் அடிச்சவ டானது சிதைத்துகாணுமாகில் எலும்புடன்குன்றி சிறிதுநாளையி லிறந்து போவார்கள். கண்ணடியில் தலைதெரியாமல் உடலினிழல் தோன்றுமாகில் மாதமொன்றில் மரணமடைவார்கள். சூரியனைப்பார்க்குமிடத்தில்

இரண்டாய்ப் பிரிந்து தோன்றினால் சிலநாள்கணக்கில் சிந்திப்போவார்கள். நம்சத்திரம் பகலிற்றெரிந்து இரவிற் தெரியாவிட்டால் கொஞ்சநாழிகையில் மிஞ்சுவார்கள். பிரதமையில் பூரணச்சந்திரனைப்பார்த்தால் பிரகாசங்கொடாமல் புகைபோல்மழுங்கிக் காணுமானால் சிலநாளிருக்கதான். காதிலும் நாசியிலும் நடுக்கங்கண்டு இரண்டு கருவியும்கறுத்துதானால் அப்போதே பயணமாவார்கள். தன்னுடைய நிழல் தனக்குத் தென்பாரிசத்தில் தோற்றுமாகில் அன்றைக்கே காலன்கடாமணிகலகலவென்னும். பிங்கலையான சந்திரனிலே ஒருபகல் எட்டுமுகுடர்த்தம் சுவாசமொடுங்கி யோடினால் வருஷமூன்றில் மாய்வார்கள். இரண்டு பகலோடினால் இரண்டுவருஷத்தில் சண்டன் கிட்டிவான். மூன்றாந் சுவாச மொதுங்கி யோடினால் ஒருவருடத்தில் முடிவார்கள். உபயபாரிசத்திலும் ஒரே நெட்டாய் பத்துநாளோடுமுகில் ஏழுமாசத்தில் ஏழுந்தருளுவார்கள். சுவாசம் மூக்கின்வழியே ஓடாமல் வாய்வழிவந்தால் நாள்மூன்றில் நலிவார்கள். ஜென்மலக்கினத்தில் சூரியன்தேர்நடக்க திங்களும் ஏழாமிடத்தில் சூரியனுடனேகூடிப் பொருந்திய ஊஷணகாலத்தில் தன்னுயரத்திற்குச் சரியாய் தன்னைப்போல் கறுத்த உருவந்தோன்றினால் முடிவார்கள். அமலமென்னும் மலம்முதிர்ந்த உதிரமாகிய மூத்திரம் தைரியசம்மந்தமான வீரியம் சுபாவங்கெட்டு மாறிப்புறப்பட்டுப் போனாலும் குறைந்தாலும் நிலையாய் உயிர்நிற்காது. ஆகாயத்தைப் பார்க்கும்போது கறுப்பாய் யானையைப்போல் தோன்றுமாகில் அப்பிராணனும் அவசரத்திலகலும். தன்னுடல் செவ்வையாயிருக்க நீழற்சாயை அலைந்துகாட்டுமானால் சமீபத்திற்சமனோலை கிட்டியது. ஆறுவகை ருசிகளும் மெய்-வாய் மூக்கு-கண்செவி இவ்வைந்தும் முறையே கெடுமாகில் நான்குமாதத்திலாவது ஆறுமாதத்திலாவது நச்சுப்போவார்கள். துருவனிலே தெரியாவிட்டால் பெரியநாளில்லை; சிறியநாளே. உதும் நாக்கும் மேலண்ணமும் பசையற்றுவறண்டுபோனால் ஆறு மூன்றுமாதத்தில் அந்தகனரிடத்திற்கு அடையவே போவார்கள். பின்பக்கத்திலும், பிடரியிலும் தலைமேலும் பச்சையோணைவிழுந்ததானால் தட்சணமே பறைமேளமுழங்கலாம். நெய், எண்ணெய், பால், நீர் இவைகளிற் பார்க்கின் தலையும் முகமும் தெரியாமற் போனால் பதினைந்துநாளையில் பாசகரனைப் பார்க்கலாம். இரண்டாய்ப் பிரிந்து காணுமானால்விருந்தினராகிய யமவீரன் வருவார்கள். நாலுதிக்கும் இந்திரவில்இரவிலும்தோணவும்கலிலும் பசாசுகளாடக்காணவும் பர்வதத்தின் பேரிலும்மரத்தின்மீதிலும் காந்திருவலோகம் வந்திருக்கவும்கண்டால் அவனுவையைஅந்தகன்குடியாமல்விடான். எப்போதும் பருத்திருக்கிற தேகம், இளைத்துமெலிந்தாலும் மெலிந்ததேகம் அதிகம் பருத்தாலும் மாதமொன்றில்வைச்சுதமாநகர் புகுவார்கள். பேய், பூதம், நரி, நாய், கழுதை, அவுணர், ராட்சதர், அண்டங்காக்கையாகிய கருங்காக்கை, பருந்து, குரங்கு, புலி, சென்னாய் இவைகளைத் தின்னுகிறப்போல் சொப்பனங் கண்டால் அந்தஉயிரைஏழுநாளையில் எமன் தின்னக் காத்திருக்கின்றான். சிவப்புச் சந்தனம் சிவப்பு வஸ்திரம், சிகப்புப்புட்பம், கோடிவஸ்திரம் உடுக்க முடிக்க பூச எண்ணெயிட்டுமுழுக் அனுபவிக்கக் கண்டால் மாதநான்கில் மரணமாய்விடுவார்கள். எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டு தலையினாக் கையிற் பிடித்து ஒருவன் பிடித்திழுக்கிறப்போலும் தன் பிடரியில் குத்திவைப்போலும் தன்மேல் குதித்தேறினாற்போலும் உலர்ந்த புற்சுமை சுமக்கிறப்போலும் தெற்குத்திசைக்குப் பயணம் போகிறதுபோலும் தங்களுக்கு உரியவர்கள் தங்கள் வம்சப்பெரியவர்கள் தென்புறத்தினின்று சேதிசொ

ல்லிக் கைகாட்டி அழைப்பதுபோலும் கனாக்கண்டால் ஒரு பட்சம் அல்லது இருபட்சத்திற்குள் இறந்துபோவார்கள். பொல்லாத பெருங்குரலுடைய பெண்பிள்ளையானவள் கட்டிக்கொண்டழி தன்மேலேவிழ கறுத்த உருவத்துடன் தொழ பட்டுப்போன கட்டை சுட்டதுபோலான சொரூபமும் கையிற் கதையும் கறுப்புத்துணியும் போர்த்து ஒருவன் ஆர்த்துவர்ப் பார்த்து உடலெல்லாம் வேர்த்துவரக்கனாக்கண்டாராகில் கண்டவர் ஒன்றிரண்டு திங்களிலுலாவார்கள். குரங்கொன்று அடித்துப்பிடித்துக்கிழக்குமகமாய்க் கொண்டு போகிறாப்போல் கனாக்கண்டால் பதினெந்துநாளையில் பகடுலகடைவான். கேட்பவர்கட்கு இல்லையென் னுமற் கொடுத்து வருகின்றவர்கள் கொடாமல் மறுத்து என்னகொடுக்கிறது; பிரயோசனமில்லேபோ வென்று வெறுத்து லோபப்புத்தி மேலிடமாகில் ஒருவாரத்தில் செலவுபெறுவான். ஒருநாளுங் கொடாத லுத்தர்கள் கடைசிக் காலத்தில் தானதரும் பரவுபகாரம் பண்ணுவார்கள்; எல்லாரும் ஆச்சரியப் படும் படியாய் ஈகையிற் படிந்தால் இருமூன்று திங்களில் உயிர்மூண்டு போவார்கள். சாதாரணமானவர்கள் கொஞ்சந்தலை குணக்கி கர்வமடைந்து மனிதரை மதியாமலிருந்தால் நெய் வறண்ட விளக்குப்போல் குப்பென்றெறிந்து தொப்பென்றவிந்து போவார்கள். இவ்வாறின் னம் அநேகங்குறிகளுண்டு. இவைகளைல்லாம் எல்லாருக்கும் பொதுவென்றெண்ணப்படாது. இக்குறிகளை வாதம் பித்தம் ஐயம் மிகுதிகைகூடிய தேகத்திற்கும் உவர்ப்புநிலம் கசப்புநிலம் புளிப்புநிலம் கரகரப்பு நிலமுதலிய திசைமனிதருக்கும் இங்குநானுரைத்ததில் ஏதாகிலும் குறிபிடிக்கும்; ஆனால், எப்போதுந் தப்பாது; சாஸ்திரங்களிற் சொன்னது நமக்குத் தோற்றவில்லை என்று அலட்சியம் பண்ணப் படாது. ஒன்றில்லாவிட்டால் ஒன்றுபலிக்கும்; இதைக் குறிப்பாக்கக்கண்டு கண்டவுடனே பெண்பிள்ளை பண்டு பதார்த்தங்களைப் பாராட்டாமல், தைரியங்கொண்டு சகலபேருக்குந்தெரிவித்து நானிந்தவேளையில் இந்தக்காலத்தில், போய் வருகிறேனென்று புகன்றால் அது இந்தக் கர்மபூமியோர்க்கு மகத்துவமும் காட்சியும் பிரபலப்பெருமையும், தெய்வநிர்மாணமும் பெரியோனொன்கிற பிரமாணமுமுண்டெண்ணும்; தானும் நிஷ்டை கூடியதுபோலிருந்து நிரந்தரப் பொருளாகிய பரத்தினிடத்தில் கருத்தைப்பதித்து கர்ப்பூரஜோதி காட்டுங்கள் கட்டியாய்லவத்து மூட்டுங்களு என்று பிறவியின் வேலாயகற்றி, பிறவியின் பாதைபெறலாகும்; மகத்துவமான நற்கதியடையலாம், என்று பாரதம் அதுசாணிகபர்வத்தில்தருமருக்கு, வீஷ்ணு சொல்லுகின்றார்.

த ந் தை செ ய் ந ன் றி.

(73-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

பிதா புத்திரனைக்குறித்துச் சிரஞ்சீவி தம்பி இன்ன முதலியாருக்குச் சுவாமிகிருபையால், சகலபோகபாக்கியமும், சந்தானசமர்த்தியும், வாகனபிரதிஷ்டையும், அகண்ட சாம்பிராச்சியமும், லட்சுமிவிலாசமும், ராஜவசிகரமும், தீர்க்காயுசும், சதாகாலமும் வற்றாத சமுத்திரம் போலக் குறைவின்றி மேன்மேலும் பெருக உண்டாகுக வென்று, உபாசாரமாகவும் பட்சமாகவும் எழுதியனுப்பிய கடிதத்தை வாசித்துப்பார்த்து, ஓ! ஓ! இவனென்ன சர்வ முட்டாளாயிருக்கிறான். ராஜமாதிரி ராஜபூதி மகாராஜ ராஜஸ்ரீ முதலியாரவர்கள் வடிவில்மன்மதனும் நாணத்தக்கவராய். கல்வியிற் சரஸ்வதிக்குக் குருபீடமாய், புஜபலத்தில் வாயுகுமாரனை ஜெயிப்பவராய், தருமத்தில் தருமபுத்திரன் தலையை மிதிப்பவராய்

ஒழுக்கத்தில் அணுவளவும் பிசகாதவராய், சத்துருக்கள் நடுங்குஞ் சங்கிராமசிங்கமாய், பூவையர் மால்கொளும் புருஷர்தன்மாய், சம்சனர்மெச்சும் சபாபூஷணமாய், ஒப்புயர்வில்லாத உத்தம சற்பாத்திரமாய் விளங்காநின்ற மிட்டாதாரராகிய இன்னமுதலியாரவர்கள் திவ்விய சமுகத்திற்கு, அடியென் தங்கள் ஊழியனாகிய இன்னான் சத்வினயபயபக்தியுடனே, தாங்களிருக்குந் திக்குநோக்கிச் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்து எழுதிக்கொண்ட விண்ணப்பமென்று, நமது உத்தியோக ஸ்திதிக்குத்தக்கமரியாதையா யெழுதாமல், எவனோகாமாட்டி யொருவன் நாட்டுப் புறத்தானுக்கு எழுதுவதுபோல, இப்படியுமெழிதினான், பார்த்தையாவென்று முகங்கறுக்க, கண்சிவக்க, வாய்பதைக்க, பல்லை நெறநெறவென்று கடித்து, மீசை படபடவென்று துடிக்க, கலகலவென்று சிரித்து, உடட்டைப்பல்லால் அதுக்கி, கையோடுகை புடைத்து, வாய், கண், மூக்கு, செவிகளிலிருந்து குப் குப்பென்று புகையெழும்ப, தித்திக்கென்று நேருப்புப்பொறிபறக்க, பொள்ளென்று சரீரம் வெயர்க்க, பெருமூச்செறிந்து, புருவம்நெற்றிமேல் வில்லைப்போல் வளைந்தேற, கொடிய காலைந்தகளைப் போலக் கோபித்து, தன் பக்கத்தில் இருந்தவர்களெல்லாம் கிடுகிடுென்று நடுநடுங்கி நாவறண்டு நெஞ்சுலாந்து தடுமாறித்தத்தளிக்க, உக்கிராகாரமாகக் கொக்கரித்து ஆர்ப்பரித்துத் தகப்பனை அக்கணமே கைப்பிடியாகப் பிடித்துவரச்சொல்லி, அவனுள்ளீரல் கருகி இதென்ன கொள்ளையென்று குடர்குழம்ப, கண்களை உருட்டி விழித்து உறுக்கிப்பார்த்து, பிரளயகால் ருத்திரனைப்போல அட்டகாசஞ்செய்து ராஜாதிராஜா ராஜமார்த்தண்ட ராஜ உத்தண்ட ராஜகெம்பீர ராஜகுஞ்சரமாகிய அகண்டமண்டலேசரனென்று, சக்கரவர்த்திகளும் சரணகதிசெய்யத்தக்க கனம்பொருந்திய நாம், நத்தைக்குள்முத்துப்பிறந்ததுபோலவும், சேற்றிற்செங்கமுநீர் பூத்ததுபோலவும், சுகொட்டில் வில்வமரம்முளைத்ததுபோலவும், எவ்வளவோ தாழ்ந்த நிலைமையிலிருக்கின்ற உனக்குப்பின்னையாப்பிறந்ததைப்பற்றியும், பிச்சைக்காரன் பண்புபுதையல் கண்டெடுத்தாற் போல, மூதேவிமுண்டைமகனாகிய நீலட்சுமிபுத்திரனாகிய நம்மைப்பெற்றதைப்பற்றியும், இப்படிக்கெல்லாம் அவமானப் படுத்தலாமா? நாலுபேர் கேட்டால் நகைக்கமாட்டார்களா? என்று தகப்பனைத்தாட்சண்ணியமின்றித் தாறுமாறாகவையது, நீ செய்தகுற்றத்திற்கு ஐம்பது ரூபாய் அபராதங்கொடுக்கவேண்டுமென்று கடுந்தண்டம் விதித்த துராங்காரி இவனென்றும், தானும் கெட்டபெயர் எடுக்கலாகாது; தாய்தகப்பன்பெயரையும் கெடுக்கலாகாது.

படியாப்பெண்கள் லக்ஷணம்.

“கண்குருடானாலும் நித்திரைக்குக்குறைவில்லை” என்பதுபோல ஸ்திரீகளுக்குப் படிப்பியாவிட்டாலும் அவர்களிடத்தில்கிலவித்துவான்கள் தாங்கள் கற்றவித்தையைக்காட்டுகிறார்கள். குண்டெட்டியிற் குதிரையோடு வெதுபோலும், சப்பாணிக்குநொண்டி, சண்டப்பிரசண்டனென்பதுபோலும், அந்தவித்வான்கள் தங்கள் பெண்சாதிகளிடத்திற் பேசும்பொழுது, கடினபதப்பிரயோகஞ்செய்கிறார்கள்; ஒருகவிராயன் ஒருபிரபுவினிடத்தில் ஒரு குதிரை பரிசு பெற்றுக்கொண்டு வீட்டிற்குவந்தான். அந்தவிசேஷத்தை அறியாத அவனுடையபத்தினி வெளியேபோய்வந்திரே, என்னசபமென்றாள். அவன்குதிரைவந்ததென்று சொல்லாமல் அசுவம், கோரம், மா, வாசி என்கிறகுதிரைக்குள்ளபலபெயர்களைத் தனித்தனியே

சொல்ல ஆரம்பித்தான். என்னசுபமென்று கேட்ட மனைவிக்கு அசுவம் வந்ததென்று முந்திக் கணவன் சொன்னவுடனே, ஏதோ தூர்காரியம்சம் பவித்ததென்று மனைவியங்கினான். உடனேகோரம் என்றவேறொரு பெயரை புருஷன் சொன்னான். கோரமானதுக்கம் வந்ததென்று பத்தினி அதிகமாகக் கலங்கினான். அதுகண்டகணவன் - மா, மா, - என்று ஒரு தரத்துக்கிரண்டெரமாக வசனித்தான். மாமாவுக்குப்பெரிய ஆபத்து வந்ததென்று பெண்சாகிரினைத்துக் கூக்குரலிட்டு அழுதான். அந்தவோசையைக்கேட்ட ஊராரெல்லாம் ஒடிவந்துகூடினார்கள். அந்தவித்துவான் இன்னந்தன்பெண்சாதிக்குத்தெரியவில்லையே யென்று கோபித்து வாசியென்றான். அதுகேட்டுமாமாவுக்கு பெரியவியாதிகண்டு வாசியானதாகப் பெண்சாகிரினைத்து மனந்தேறினான். கடைசியாய் வித்துவான் வெளிப்படையாகக் குதிரைவந்ததென்று சொல்லப் பெண்சாதி நாணத்தையும் பயத்தையும் அடைந்தான். இவ்வகையாகப்புருஷனுக்குந் தனக்கும் நடந்த சல்லாபத்தைப் பெண்சாதி தன் தோழிக்குச் சொன்னதாகப் பாடிய விருத்தம்:—

சுந்தரியேபுறமேகிவந்ததுணைவாரோக்கி
சுபமென்னென்றேன்
வந்ததோரசுவமென்றோர்கோரமென்றார்மயங்கி
கின்றேன்மாமாவென்றார்
நொந்தமுதேன்பலர்மொய்த்தார்வாசியெனத்
தேறினேனுவன்றயாவும்
அந்தமுறுங்குதிரையென்றுசொலிச்சினந்தார்
நாணமிகுந்தஞ்சினேனே.

நம்முடையகருத்தைப் பிறர்அறியவும் பிறருடையகருத்தை நாம் அறியவுமே கடவுள் நமக்கு வாக்கையும் பாலைகனையுங் கொடுத்திருக்கிறார். நாம் பேசுகிற வார்த்தைகளிலும் செய்கிற கிரந்தங்களிலும் நம்முடைய கருத்து நன்றாகப் பிறருக்குவிளங்காவிட்டால் அந்தவார்த்தைகளைப்பேசாமலும் அந்தக்கிரந்தங்களைச் செய்யாமலும் ஊமைபோல் மௌநமாயிருந்துவிடுவது சர்வோத்தமம். குருடனுஞ்செவிடனுங் கூத்துபார்க்கப்போய் குருடன்கூத்தைப்பழித்தானும்; செவிடன் பாட்டைப்பழித்தானும். அது போல் சிலவித்வான்களும், குருவேஷம் பூண்டுகொண்டவர்களும் வாசக நடையான பிரபந்தங்களைத் தாங்களும் செய்கிறதில்லை; பிறர்செய்கிற பிரபந்தங்களையும் அங்கீகரியாமல் தோஷாரோபணம்பண்ணுவதே அவர்களுடையசுபாவகுணமாயிருக்கின்றது. பண்டிதர், பாமரர் முதலியவர்க்கும் உபயோகமாகும்படி, கல்விமான்கள் பத்தியரூபமான பிரபந்தங்களுடன், கத்தியரூபமான பிரபந்தங்களையும்செய்து சத்தியரூபம் விளங்கச் செய்யவேண்டுமென்பது நமது பிரார்த்தனையாயிருக்கின்றது.

சிந்திரக்குள்ளன்கதை.

(74-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

அதனால் அப்பிள்ளைகளெல்லாம் வழிதெரியாமல் விசனமாய் அக்காட்டில் அல்லாடித்தவித்துக்கொண்டே அப்புறம்போகப் புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் போகப்போக வழியகப்படாமல் வெகுவருத்தம் உண்டாகத்தலைப்பட்டது. இப்படியிருக்கப் பொழுதுபடுகிற தருணமாயிற்று.

காட்டுமரங்களில் மோதிவருகிற காற்றோசையைக் கேட்கும்போதெல்லாம் கோநாய்கள்தாம் ஊனையிடுகின்றனவோவென்று அவர்கள் அஞ்சிடுங்கினார்கள். ஒருவர்க்காவது வாயைத்திறந்து ஒருபேச்சுபேச மனந்துணியவில்லை. இக் காலே அசைத்தால்கூட என்னஅபாயம் நேரிடுமோவென்று பயந்தார்கள். மேலும் அப்பொழுது ஒரு மழைஅடித்துஅவர்கள் உடம்பெல்லாம் சுத்தமாய் நனைந்துபோனதுமன்றி, தனாயெங்கும் காலேப்பதியவைக்கக்கூடாமல் வழக்கினதனால், கண்டவிடங்களிலெல்லாம் விழுந்து தேகமெங்கும் சேருகிவிட்டது.

ஆயினும் சித்திரக்குள்ளன் நன்றாய் இருள்மூடுதற்குமுன்னமே தைரியத்தைக் கைவிடாமல் ஒருபெரிய மரத்தின்மேலேறி, அந்தக்காட்டைவிட்டு வெளியேபோக எந்தமூலையிலாவது வழியகப்படுமோவென்று நாலுபக்கமும் சுற்றிச்சுற்றிப்பார்த்தான். ஒரு பக்கத்தில் வெகுதூரத்துக்கு அப்பால் அந்தக் காட்டுக்குவெளியே மின்மினிப் பூச்சுபோல் ஒரு விளக்கொலி தெரிந்தது. அந்தவெளிச்சத்தைப்பார்த்துக்கொண்டே அப்புறம்போகவேண்டும் என்று அம்மரத்தைவிட்டுக்கீழேஇறங்கிவந்துபார்த்தான்; அந்தத் தீபம் மறைந்துபோயிற்று. அப்புறம் செய்யத்தக்கது இன்னதென்று தெரியாமல் அவர்களெல்லாம் மிகவும் விசனமடைந்து, அந்த வெளிச்சம் தெரிந்த பக்கமாயே நடந்தார்கள். வெகு வருத்தப்பட்டு அந்தக் காட்டைக் கடந்து வெளியே போனபிறகு அந்த விளக்கு மறுபடியும் அவர்கள் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. அடைப்பார்த்து உற்சாகத்துடன் வேகமாக நடந்தார்கள். அவர்கள் பள்ளத்தாக்கின் இறங்கும்போதெல்லாம் அந்தத் தீபம் கண்ணுக்குத் தோன்றாமல் மறைந்துபோம்; மேட்டில் ஏறினால் தெரியும். இப்படியே அல்லாடித் தவித்துக் களைத்து வெறுப்படைந்துபோய், கடைசியில் அந்த விளக்குத்தெரிந்த வீடுபோய்ச் சேர்ந்து கதவை இடித்தார்கள். அந்த வீட்டுக்காரி பூததையை பச்சாத்தாபமுள்ளவள். அவள் வந்து கதவைத்திறந்து, நீங்கள் யார்? இவ்விடத்திற்கு எப்படிவந்தீர்கள்? என்று அதிக ஆதரவாய்க் கேட்க, சித்திரக்குள்ளன், நாங்கள் மிகவும் எளியவர்கள்; இக்காட்டுக்கு வந்து வழிதெரியாமல் தவித்து, இந்த வீட்டு விளக்கு வெளிச்சத்தைக்கண்டு இங்கே வந்து சேர்ந்தோம் என்றுசொல்லி, காலையையில் படுத்திருக்கமட்டும் கொஞ்சம் இடம் கொடுத்தால் போதும் என்று வேண்டினான். அந்தப் பெண்பிள்ளை அவர்களுடைய அழகையும் முகக்களையையுங் கண்டு கண்ணீர்விட்டு, ஐயோ! அநாதப்பிள்ளைகளே! இந்த இடம் இப்படிப்பட்டதென்று உங்களுக்குத் தெரியாதோ? குழந்தைகளைக் கரும்புபோல் கடித்துத்தின்கிற கொடிய ராசுதனுடைய குடிசையாயிற்றே என்றாள்.

அதைக்கேட்டுச் சித்திரக்குள்ளன், உள்ளங்கால்முதல் உச்சந்தலையளையில் உடம்பு நடுநடுங்கி, ஐயோ! எங்கள் பெருமாட்டி! இனி நாங்கள் என்னசெய்வோம்! எங்கேபோவோம்! காட்டுக்கு ஒடிப்போவோமென்றாலும் கொடிய காட்டுமிருகங்கள் பிடித்துத் தின்றுவிடுமே! அவைகளின் வாயில் அகப்பட்டுக்கொள்வதைவிட இந்தக் கனவானுக்குஇரையானாகொஞ்சம் மேன்மையல்லவா? ஒருவேளை அவரோ எங்களைக் கண்டு ஐயோபாவம் என்று இரங்கினால்தான் ஆகாதா? எது எப்படியானாலும் இனி இவ்விடம்விட்டு நாங்கள் எங்கும் போகமாட்டோம் என்றான்.

(இன்னும்வரும்.)

கோபம்.

“ஆறுவதுசினம்.”

உலகத்திலிருக்கின்ற சில மனிதர்களுக்கு அறிவின்மையால் சாந்தமாகிய குணத்தை விட்டுக் கோபத்திற்கு இடங்கொடுக்கின்றவனன்றோ மூடனென்று சொல்லப்படுவது. ஆகையால் இக்கொடிய கோபத்திற்கிடங்கொடுத்து முன்னோர்களிலும், இக்காலஞ் சீவிப்போர்களிலும் சொல்லவொண்ணாத துன்படைந்தது. “தீராக் கோபம் போராமுடியும்” என்று வழங்கியது. கோபங் கொடுமையான குற்றமென்றும், ஔவையாரும்: “ஆறுவதுசினம், என்றும். சினத்தைப்பேணிற் றவத்திற்கழிவு, தீராக் கோபம் கேடாமுடியும், நையவரினு நொய்யவுளாயேல்.” என்றும், சொல்லியிருப்பதை இதைவாசிக்கும் புத்திமான்களும், புண்ணியவதிகளும் கவனிக்கவும்.

“சினமென்னுஞ் சேர்ந்தானாக் கொல்லியினமென்னு மேம்புணையைச் சுடும்.” என்றும்,

“தன்னைத்தான்காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்கால் தன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.” என்றும்,

“சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன்கேடு நிறத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.” என்றும்,

“அரும்பயனாயு மறிவினார் சொல்லார் பெரும்பயனில்லாதசொல்.” என்றும்,

திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளியது. அந்தோ! இந்தக் கொடிய கோபம் யாரிடத்தில் தங்கியதோ அவர்களுடைய குடும்பத்திற்குள்ள அச்சத்தை யாருரைப்பர்.

விருத்தம்.

சினமுளோன் மனைமைந்தர்க ளவன்வெளிச் செல்லுந் தினமெலார் திருவிழவு கொண்டாடுவர் செல்லா தினையன்றங்கு நாளிழவு கொண்டாடுவ ரிரப்பின் மனையிலோர்பெரு மணவிழா வந்தென மகிழ்வார்.

கோபமுண்டாயின் மனக்கலக்கமுண்டாகும்; மனக்கலக்கமுண்டானபோது அறிவுகெடும்; அறிவுகெடொயின் உயிர்கண்மேல் அருள் இல்லாது நீங்கும்; அருள் நீங்குமாயின் கொடிய துன்பஞ்செய்ய நேரிடும் ஆகையால் கோபத்தை அடக்கவேண்டும்.

“நாவினுனிமி னய்மிருக்கிற் பூமாது நாவினிய நல்லோரு நண்ணுவார்—நாவினுனி யாங்கடினமாகி லத்திருவுஞ் சேரான்முன் னாகே வருமாண் மாம்.”

“மென்மதுர வாக்கால் விரும்புஞ் சகங்கடின வன்மொழியி னாலிகழு மண்ணுலகை—நன்மொழிசேர் ஓது குயிலேதங் குதவியது கத்தபந்தான் ஏதபரா தஞ்செய்த தின்று.”

கோபமானவார்த்தைகளைப்பேசாது இனிமையானவசனம் வசனித்தால் எவ்வளவு விருப்பமுற்றுப் புகழ்வார்கள். கோபமானது பொருமையெவல்லுமோ? வெல்லாதென்க.

“சத்தியத்தை வெல்லாத சத்தியந்தா னீன்பொறையை மெத்தியே கோபமது வெல்லாது—பத்திமிகு.

Very cheap !

Very interesting ! !

கடவுள்துணை.

Terms cash !

Rate moderate ! !

LIBERAL DISCOUNT TO WHOLESALE PURCHASERS.

VIVEKA BODHINI.

Nos. 1, 2, 3, 4, 5, 6, (7 & 8 in the Press.)

A Tamil Pamphlet published for the
use of Hindu Ladies.

Price per copy 3 Pies; Postage 6 Pies upto copies.

வिवேகபோதினி.

நெ. க. உ. ந. ச. நு. கூ. (எ டீ அ பிரசில் உள்ளன.)

இஃது இந்துஸ்தீர்களின் அபிவிர்த்தியின்பொருட்டுப் பிரசுரித்துவரப்படுகின்றது.

இதில் வைத்தியம், பாகம், இல்லறவொழுக்கம், விடுகதைகள், பழமொழிகள் முதலிய பலவித விஷயங்கள் சொன்னயம் பொருணயம் விளங்க, செந்தமிழில் கல்லாரும் எளிதில் அறியும் பொருட்டு மிக எளியநடையில் எழுதி வரப்படும். ஏனையவிஷயங்களும், குறிப்புகளும் அறிய விரும்புவோர் 7 - வது நெம்பரில் கண்டுகொள்க.

பிரதிகாப்பி 1 - க்கு பை மூன்று; 10 - க்குத் தபாற்கூலி பை ஆறு.

இஃது இதுகாறும் ம-ந-ந-ஸ்ரீ, அ. சி. இராஜசெட்டியார் அவர்களால் பிரசுரிக்கப்பட்டுவந்தது. இப்போது அடியிற்கையொப்பமிட்டவர் பிரசுரிக்கநேர்ந்ததினால் இனி ஷை புத்தகங்களைக்குறித்த கடிதங்கள், மணியார்டர்கள் முதலிய யாவும் அடியிற்கையொப்பமிட்டவர் பேருக்கே அனுப்பிவிடல்வேண்டும்.

மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ், } இங்ஙனம்,
316, தம்புசெட்டி வீதி, } சை. ர. நமசிவாயசெட்டியார்,
சென்னை. } Proprietor U. B. R. Series.

Athama Bhodha Ranjani Series. No. 2.

கடவுள் துணை.

உத்தமபோதரஞ்சனி தொடர்ச்சி நெ. உ.

நெ. க.

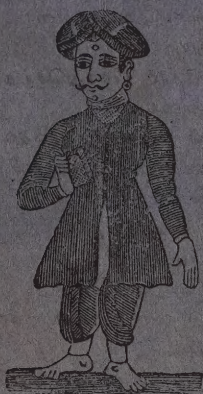

No. 1.

கல்வி க்களஞ்சியம்.

கடன்பட்ட கந்தன்சரித்திரம்.

கடன்பட்ட

கந்தன்.

KALVIC KALANJIAM.

A story in tamil about KANDAN, a Debtor.

PUBLISHED BY

S. R. Namasibaya Chetti,

Proprietor U. B. R. Series.

MADRAS.

PRINTED AT THE MADRAS RIPON PRESS.

(3rd EDITION.)

1888.

(மூன்றாம் பதிப்பு.)

Price 6 Pies.]

[விலை பை ஆறு]

அட்டவணை.

நெம்பர்.

பக்கம்

க.	{ விநாயகர்துதி, முருகர்துதி, சரஸ்வதிதுதி, ஆசிரியர் துதி, அவையடக்கம், கல்விக்களஞ்சியம் }	க
உ.	கடன்படுவதினால் உண்டாகும் கெடுதிகள்	உ
ங.	அன்னதானப் பிரபுவரலாறு	ங
ச.	கந்தன் கல்விகற்றது	,,
ரு.	கந்தன் தம்பியருடன் ஆலோசித்தல்	ச
க.	குடும்பவிபாகத்தைக் குறித்தவாதம்	,,
எ.	கந்தன் உத்தியோகஞ்செய்தல்	ரு
அ.	கந்தன் கடன்தீர்த்தல்	க
க.	கந்தன்கடன்படுதல்	,,
கௌ.	வச்சிரவேலன் செய்கை	,,
கக.	பொன்வேலன் ஸ்தலயாத்தினா	,,
கஉ.	கந்தன்பட்டதுயர்	எ
கங.	கடன்கொடுத்தோர் பிராதுசெய்தது	,,
கச.	கந்தன் பயந்தவகை	அ
கரு.	கந்தன்பொருள் உதவாதொழிந்தவகை	க
கக.	கந்தன் பந்துக்களைப் பொருளுதவிகேட்டது	,,
கஎ.	நன்றியில் செல்வம்	கௌ
கஅ.	கந்தன் விதிநிதிகளை நோதல்	,,
கக.	சினேகிதர் கைவிட்டது	கக
உௌ.	கந்தன் இறக்கத்துணிதல்	,,
உக.	வைத்தியவாதி மனமோகனடாகர்வருதல்	,,
உஉ.	இரசவாதபோதம்	,,
உங.	வைத்தியவாதிக்குக் கந்தன் மறுமொழிகூறல்	கஉ
உச.	தரகர்கள் கந்தனைக்கண்டது	,,
உரு.	தரகர்கள் கந்தனைத் தேற்றுதல்	,,
உக.	தரகர்சொல்லும் தந்திரம்	,,
உஎ.	கந்தன் தரகர்க்கு நன்மொழிகூறல்	கங
உஅ.	கந்தன் கடவுள் அருளை யாசித்தல்	,,
உக.	அசரீரி பிறத்தல்	கச
ஙௌ.	கந்தன் பரவசப்பட்டது	,,
ஙக.	கந்தன் கடலைநிதிகேட்டது	கரு
ஙஉ.	உலோபகுணத்தை நிந்தித்தல்	,,
ஙங.	கந்தன் வீட்டுக்குச்செல்லுதல்	,,
ஙச.	பஞ்சாக்ஷரச்செட்டி பரிந்துணாசெய்தல்	,,
ஙரு.	கந்தன் கடன்தீர்ந்து வாழ்தல்.	கக

உ

கடவுள்துணை.

No 1.

நெ-க.

கல்வி க்களஞ்சியம்.

கடன்பட்ட கந்தன்சுரித்திரம்.

விநாயகர் துதி.

ஐந்துகரத்தனை யானேமுகத்தனைச்
சுந்தையிலிருத்தித் தினந்தொழுவாமே.

முருகர் துதி.

அகமலர்முடிமிசை யணிபெறுதணிகைக்
குகனிநுபதமலர் குலவுவநாளுமே.

சரஸ்வதி துதி.

வாணியிருபத மாமலர்நாளும்
பேணியிறைஞ்சுதும் பெருமதியுறவே.

ஆசிரியர் துதி.

அமிழ்தினனிகர்த்த தமிழெழக்கருளிய
அமலனிருபத கமலமேத்துதுமே.

அவையடக்கம்.

நற்றிறமிக்கவர் நல்குநூலினிற்
குற்றமொன்றில்லையாக் குணமதேகொள்வார்
முற்றுமேபிழையென முற்றுநூலினிற்
குற்றமுங்காண்பரோ குணமிக்கோர்களே.

கல்விக்களஞ்சியம்.

கல்வி, களஞ்சியம் என்னும் இருசொற்களாலாகிய தொடர்மொழி மூன்றாம்வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய் நூலுக்குக் காரணக்குறியாயிற்று. இஃது விரிவுபி, கல்வியாலாகிய களஞ்சியம்போன்ற நூல் என விரியும். உலகிலே, உழவர்கள் விளைநில

ங்கனையுமுது விளைவித்த பலவகைத் தானியங்களையும் தமது களஞ்சியங்களிலே சேர்த்துத் தமக்கும் பிறர்க்கும் உதவவைத்தல்போலப் பலபாஷைகளிற் பயின்று கவிவாணர்கள் எழுதிவைத்த பல லௌகிகவைதிகானுபவ ஞானவிசேஷங்கள் இந்நூல்வாயிலாகப் பிறர் கைக்கொள்ள நிற்கும் ஏதுவால், இது “கல்விக்களஞ்சியம்” என்னும் பெயர்பூண்டு வெளிப்படலாயிற்று. இதனைத் தமிழ்க்கல்விமாண்கள் பெரிதும் அபிமானித்துக் காத்தருள்வாரெனப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

கடன்படுவதினால் உண்டாகும் கெடுதிகள்.

உலகத்திலே கடன்படுதலாகிய காரியம் பொருள் உடையாரிடத்தும், பொருளில்லாரிடத்தும் நிகழ்கின்றது. இவ்விருபாலாரும் கடன்கொள்வது அவசரமித்தமேயாம். பொருள் உடையார், பலபொருள் வருவாய்களாலே, பட்டகடனை நாணயப்பழுது சம்பவியாமலே தீர்த்துக்கொள்கின்றார்கள். அவருள்ளும் வெகுபேர்வர்த்தகத்திலேநஷ்டம் தற்செயலாய்ச்சம்பவித்தபோது கடன்கொடுத்தோர் ஏமாறக்காண்கின்றார்கள். அவருள்ளும் சிலர் பணவாசையினாலே, வர்த்தகத்திலே நஷ்டம் வந்ததாகக் காட்டிப் பொருள்களைப் பத்திரப்படுத்திவைத்துக் கடன்கொடுத்தோர் தம்மைத்தொடராவகைத்துரைத்தன ஆதரவுபெற்று மகிழ்கின்றார்கள். இத்தகையோர்மானத்தையும், கருமங்களின் விளைவையும், தெய்வம் ஒன்றுண்டென்பதையும், பிறப்புண்டென்பதையும் எண்ணப்பாவிக்களையென்க. இன்மையினாலே மெலிந்தோரும் கடன்படுகிறார்கள். பொருள் வருவாயிருக்குமளவும் பட்ட கடனைக்கொடுத்து மானங் காப்பாற்றிக்கொள்கின்றார்கள். சில்லோர் மானத்திலே லக்ஷியமற்று, கடன்கொடுத்தோர் மனம்புண்படக்காண்பதோடு நாணயத்தைக் கெடுத்துக்கொண்டு, அவர்களாலே துன்பமடைகின்றார்கள். இன்மை காரணமாகப் பல ஏழைக்கடனாளிகள் கடன்கொடுத்த வியாபாரிகளை யேமாற்றிப் புறத்தேசங்களிற்சென்று சஞ்சரிப்பது முண்டு.

எவ்வகையாலுங் கடன்கொடுக்கும் வர்த்தகர்கள் துன்பத்துக்கிடனாகின்றார்கள். கடன்படுவோருந் துன்பத்தை யனுபவிப்பவராகின்றார்கள். கடன்பட்டாற்சுகப்படவேண்டும். சுகப்பட ஏது இல்லாதபோது கடன்படுதல் பெரும்பிழைபாடாக முடியும்.

கடன்கொடுக்கும் வியாபாரிகள் இலராயின், உடையோர் இல்லார் என்னும் இருவர்க்கும் துன்பமே யுண்டாகமாட்டாது எனின்; அற்றன்று, ஆண்டுந் துன்பமேயுள்ளது. மற்றெதுசெய்யின் துன்பமில்லா திருக்குமோ, அதனையே யாதெனத் தெரிந்துசெய்தல் மானிடதருமத்துட் சிறந்ததொன்றென மதித்தல் வேண்டும்.

அதுதான் யாதோவெனிற் ‘கடன்படாதிருத்தல்’ என்க.

அதுமுடியுமோவெனில் முடியும். எவ்வாறு? வரவுக்கேற்றசெலவுசெய்யின் கடன்படவேண்டிய ஆவசியகமில்லை என்றுணர்க. வரவுக்கேற்றசெலவு செய்தவில்லாதபோது, ‘கடன்படுதல்’ ஆவசியமாகவேமுடியும். கடன்பட்டாலும் தோஷமில்லை. ஆனால், கடனைச்செலுத்தத்தக்க பொருள்வருவாயும், மானத்திலே நோக்கமும் அத்தியாவசியக மிருத்தல்வேண்டும். மானத்திலே லக்ஷியமுடையவனுயிருந்தும், பொருள் வரவுக்கேற்றசெலவுசெய்யாது போனமையாலே ‘கடன்பட்டு’ தனக்குவரவேண்டிய பொருள் வரப்பெறாதபோது கடன்கொடுத்தோரால் பல அல்லலையடைந்து, பின்பு சுகப்பட்ட ‘கடன்பட்டகந்தன்’ சரித்திரத்தை வாசிக்கும்

எமதுநண்பர்கள், கடன்படுதலாலே வருந்துன்பத்துக்கஞ்சி, வரவுக்கேற்ற செலவுசெய்து, கடன்படாமல் வாழ்வார்களென்று நம்புகிறோம்.

நமதுதேசத்திலிருந்த செல்வங்களை அங்கிலேயர் தமதுதேசத்துக்கு வர்த்தகமூலத்தாலே கொண்டுபோய்ச்சேர்த்துக்கொண்டார்கள். இன்னும் சேர்த்து வருகிறார்கள். இந்துக்களோ தினேதினே ஏழைகளாகின்றார்கள். இல்லாமையினால் வருந்துன்பம், நம்மனோர்களைக் கடன்பட ஏவுமேயாயினும் 'வரவுக்கேற்றசெலவு' என்பதனைக்கண்டு கடன்படாது, முயற்சியினாலே பல கைத்தொழில்களைச் செய்து அங்கிலேயர்போல வாழவேண்டுமென்பதே எமது பிரார்த்தனை.

கடன்பட்ட கந்தன்சரித்திரம்.

விடன்கொண்டமீனைப்போலும் வெந்தழன்மெழுகுபோலும்
படங்கொண்டபாந்தள்வாயிற் பற்றியதேகாபோலும்
திடங்கொண்டராமபாணஞ் செருக்களத்துற்றபோழ்து
கடன்கொண்டார்நேஞ்சம்போலக் கலங்கினுன்இலங்கைவேந்தன்.

அன்னதானப்பிரபு வரலாறு.

சீர்மிருத்துவிளங்குந் தொண்டைமண்டலத்திலே, சீவனார் என்னுங் கிராமத்திலே, அன்னதானப்பிரபு என்னுங் காரணப்பெயர்பெற்ற ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்குக் கந்தன் என்றும், வச்சிரவேலன் என்றும், பொன்வேலன் என்றும் புத்திரர்கள் மூவர் உண்டு. இம்மூன்று புத்திரர்களும் பிதாவுக்குக் கண்ணும் உயிரும் போலச் சிறந்து, அவர்நடத்திய நல்வழியிலேநடந்து "சன்மார்க்கப்பிள்ளைகள்" என்று கண்டோர் எவருஞ் சொல்லும்படி நற்பேரெடுத்தார்கள்.

கந்தன் கல்விகற்றது.

பிதாவானவர் இச்சம்புத்திரர் மூவரையும் ஒருதன்மையாய் நேசித்திருந்தனரோ யாயினும், மூத்தபுத்திரனாகிய கந்தனைத்தமிழ்ப்பாலைஷயிலே வித்துவானாகச் செய்தல்வேண்டுமென்று எண்ணி, அவன் கல்வியபிவிருத்தியிலே எப்போதும் நோக்கம்வைத்து, தான் கற்ற தமிழ்க்கல்வியை முறையறிந்து கற்பித்து நல்லவிற்பன்னாக்கினார். மற்றப் புத்திரர்களிருவரையும் கணக்கெழுதுவதிலே சமர்த்தராக்கி, காளாஸ்திரி சமஸ்தானத்திலே, ஐந்துகிராமங்களுக்குக் கணக்கர்களாயிருந்து, அவ்வழியிலே பொருள்பெற்றுச் சீவிக்கும்படிச் செய்தார். கந்தன் தமிழைக்கற்றதுபோலத் தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம், இங்கிலீஷ் முதலிய சில பாலைஷனைக் கற்றுத் தேர்ந்தான். தேர்ந்து, தன்னைப்போலத் தன் சோதரர்களுக்குத் தமிழ் கற்பித்துப் புலமையடைவித்தான். இவ்வண்ணம் புத்திரர் மூவரும் தமிழிலே வல்லவர்களாய், கவிபாடவும், கவிக்குப் பொருள் சொல்லவும், பிரசங்கஞ்செய்யவும் திறமைபெற்றதைக்கண்டு, தந்தை ஆனந்த சாகரத்திலே மூழ்கி, "இனி நாம் புத்திரர்களைப்பற்றிக் கவலையடையவேண்டுவதொன்றுமில்லை. பொருள் சம்பாதித்துச் சீவிக்கத்தக்கக் கல்விச்செல்வத்தையளித்தோம். "வித்தியாவான் தனவான்பவேத்" என்றபடி நம் செல்வப்புத்திரர்கள் வித்தையினாலே பொருட்செல்வ முடையவராய் வாழ்வார்கள்" என்று எண்ணி, தன்னுடைய பொருள் வருவாய் முழுவதுஞ்சாதுக்களுக்கும், ஆலயங்களுக்கும் அளித்து, நற்கதியடையுமார்க்கத்துக்கு நற்றுணையாகுந் தருமங்களைச்செய்து, பொருள்வருமானங்குறைந்த

போதும், சிறிது சிறிதாகக் கடன்பட்டுச்செலவிட்டு, ஐயாயிரம் ரூபாவுள்ள ஒரு தொகைக்கடனைப் புத்திரர்களுக்கு ஆஸ்திவைத்துக் காலஞ் சென்றார். காலஞ்சென்ற பிதாவுக்குப் புத்திரர் மூவரும் செய்யவேண்டிய உத்தரகிரியைகளைச் செய்து முடித்து, அன்னை சொற்படி நடந்து, ஏக்குடும்பத்தினராய் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

கந்தன் தம்பியருடன் ஆலோசித்தல்.

இங்ஙனம் இருக்கு நாளிலே, கந்தன் தன் சோதரர்களைநோக்கி: தம்பிமார்களே! நமக்குப் பிதிராச்ச்சிதம் எவ்வளவிருக்கின்றது? கணக்குப் பார்ப்போம். இரண்டாயிரம் ரூபா பூஸ்திதியிருக்கின்றது. தந்தை சேர்த்து வைத்தகடன் ஐயாயிரம் ரூபா இருக்கின்றது. நாம் மூவரும் உள்ள ஆஸ்தியைப் பங்கிட்டுக்கொண்டால், கடனைச் சமமாய்ப் பாகித்து, அவரவர்க்கு யாச்ச்சிதத்திலிருந்து கொடுத்துத் தீர்ப்போம். உங்கள் எண்ணென்ன? என்று கேட்டான்.

குடும்ப விபாகத்தைக்குறித்த வாதம்.

அதுகேட்டு வச்சிரவேலனும், பொன்வேலனும் அண்ணனைநோக்கி: அண்ணா! நல்லயோசனை செய்தீர். இதுதகுமோ! உம்மை எங்கள்பிதாவைப்போல நமது அவிபக்தகுடும்பத்திற்குத் தலைவராகவே என்றும்பாவித்து உம்முடையசொற்படி நடந்து, ஒற்றுமையோடுகூடி வாழ்ந்திருக்க நாங்கள் நினைத்திருக்கையில், நீர் இவ்வண்ணம் சொல்வது தருமமா! நாங்கள் கிராமத்திலிருந்து விவசாயத்தையும், கணக்குத்தொழிலையும் நடத்திவருவோம். நீர் உமது வித்துவத்திறமையாலே எங்கேனும் உத்தியோகஞ் செய்து பொருள்சம்பாதித்துச்சீவியும். தந்தைவைத்த கடனுக்கும் உமது சுயாச்ச்சிதத்திலே சிறிதுபொருள் உதவிசெய்யும். இதுவே செய்யத் தக்கது. வேறையோசனை செய்யவேண்டாம். ஆஸ்தியைப்பாகித்துக் கொள்ளத் தொடங்குவோமானால், நமக்குள்ள பூஸ்திபிபாகிக்கப்படும். நாமும் பிரிவோம். ஒற்றுமையின் பலம் பிரிந்துபோம். கடன்காரர் நம்மைத் தனித்தனி வருத்தத்தொடங்குவார்கள். உபத்திரவத்தாலே ஆஸ்தியை விற்கநேரிடும். நேரிட்டால், அதுசரியான விலைமதிப்பைப்பெறாது. குறைந்தவிலைக்குக் கொள்ளப்பட்டு நமக்கு நஷ்டத்தை விளைக்கும். மேலும் பிதா இறந்தவுடனே புத்திரர்கள் குடும்ப ஐக்கியத்தைக் கெடுத்துப் பிரிந்துபோனார்கள் என்னும் அபவாதம் சித்திக்கும். பிதாநடத்திக் காட்டிய அன்னதானம், தேவாலயத் திருப்பணி முதலிய சற்காரியங்களும் சிரத்தையுடனே பரிபாலிக்கப்படாமல் கைவிடப்படும். நாம் ஒற்றுமையோடு அவிபக்தகுடும்பத்தினராகவே யென்றும் வாழ்வோமானால், நமக்குப்பெருமையுண்டு; புகழுண்டு. நம்மில் எவர்க்கேனும் பொருள்வருமானம் குறைந்தபோதிலும் அஞ்சவேண்டிவதிராது. நம்முள் ஒற்றுமை கெட்டுப் போமாயின், அற்ப பலமுடைய சத்துருவும் நம்மைத் தனித்தனிவெல்லமாட்டுவான். நாம் தனித்தனிப் பிரிந்துவெவ்வேறு குடும்பத்தினராவோமெனில், சோதரவாஞ்சையும் நாளுக்குநாள் குறையும். பிதா வழிச்சுற்றத்தினரும், தாய்வழிச்சுற்றத்தினரும் நம்மை அலக்ஷியம் செய்து, வறுமைமேலிடுங்காலத்திலே ஏளனஞ்செய்யவும் தலைப்படுவார்கள்; அன்றியும் “சந்துவிட்டது வந்துவிட்டேன்” என்று மனைவிவழிச்சுற்றத்தினர் சூழ்ந்துகொண்டு, பெருங் குடும்ப பாரத்தைத் தலையிலேற்றிச் சுமத்துவார்கள்; பாந்தவியமிகுத்த சோதரர், சோதரிமுதலாயினோர் நம்மைக் காணாவண்ணம் பல கோளுரைகளைக் காதிற் புகட்டித் துவேஷத்தை

வினைத்து, ஒருவரோடொருவர் பேசும் வாய்ச்சொல்லுக்கும் பஞ்சத்தை யுண்டுபண்ணுவார்கள். ஆதலால் நமதுகுடும்பம் பாதிக்கப்படுதல் எள்ள ளவும் கூடாது” என்றார்கள்.

கந்தன் அதுகேட்டு: சோதரர்களே ! நீங்கள் சொல்லிய அனைத்தும் உண்மையே ; நான் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கவையே. ஆயினும் என்சொல் லைக்கேளுங்கள். ஒற்றுமையைப் போற்சிறந்ததொருபொருள் உலகத்தில் இல்லை. நாம் தனித்தனியிருந்து பொருள்சம்பாதித்து வாழ்வதனாலே நமக்குள் ஒற்றுமை கெடுதற்குக்காரணம் இல்லை. தனித்தனியிருந்துசம் பாதித்து, அவரவர்பாகத்தக்கு நேர்ந்த கடனைக் கொடுத்து, அவரவர் வர வுக்குத் தக்கபடி செலவுசெய்து, அதிகபொருட் செலவுநேரிடாவண்ணம் சாக்கிரதையுடனே பொருள்சேர்த்துச் செல்வமுடையராகிச் சுபாசுபங் களிலே கூடி நமது ஒற்றுமைக்குக் கேடு வராமல் நடந்துகொள்ளுதலே தக்கதாகும். இவ்வண்ணம் செய்வோமாயின் நாம் முயற்சியையே யெப் போதும் மேற்கொண்டு வாழ்வோம். நமது குடும்பம் பாதிக்கப்படாம லிருக்கவேண்டுமென்று நாம் எண்ணிக்கடிவாழ்ந்தாலும், நம்மைப் போல நமது மனைவியர் ஒற்றுமையுடன்கூடிக் குடும்பத்தை நடத்தவார்க ளா ? ஒவ்வொருத்தியும் தனித்தனி “நாமேகுடும்பத்தலைவியாக இ ருக்கவேண்டும். நாம் சொல்வதுபோல மற்றவர்கள் நமது வேலை செய்ய வேண்டும்.” என்றெண்ணி இப்போதுள்ள ஒற்றுமைக்குப் பங்கஞ்செய் வார்கள். நமக்குச் சந்தானவிர்த்தி யுண்டாகையிலே நம்மனைவியர்கள் பிள்ளைகளைப் பகைபாதயின்றிப் பொது நோக்கத்தோடு போஷித்து வளர்க்கமாட்டார்கள். ஸ்திரீகள் கல்விச் செல்வம்பெறாத மூடர்களாயி ருப்பதனாலே அவர்க்குள் ஒற்றுமைதோன்றுவதரிது. கலகமும் சச் சரவுமே தோன்றும்; மனைவியர் தனித்தனி நமக்குப் பல கோபமூட்டத் தக்க கோளுகளைக் காதிசென்றி மனஸ்தாபத்தை யுண்டுபண்ணுவார்க ள். அன்றியும், சகோதரர்களே ! நம்மில் எவனாவது விசேஷமாகப் பொருள்சம்பாதிக்கத் தொடங்கினால், மற்ற இருவரும் பொருள்வருவாயும் தேகசௌக்கியமும், அனுகூலமாயிருக்குங்காலத்திலும் “நாம் ஏன் கஷ் டப்படவேண்டும்” என்றெண்ணிச் சோம்பலடைந்து ஒருவனுக்கே அதிக சிரமத்தைக்கொடுத்து அவனுடனே கூடியிருக்க எண்ணுதற் கிடமுண்டாம். தனித்தனியிருந்தால், ஒவ்வொருவனும் “நாம்சம்பாதிக்கவேண்டும், ஆஸ்திசேர்க்கவேண்டும்; கட்டோடும் கனத்தோடும் பிறர்மதிக்க வாழவே ண்டும்” என்றெண்ணி முயற்சியிலே சிறிதும் குறைவெய்தப்பாரான். ஒவ்வொரு ஸ்திரீயும் உலகத்திலே புருஷனைப்போல, “என் குடும்பம் இது; என் பொருள் இது; என் குடும்ப காரியத்தைஎன்னை யன்றிக் கவனி ப்பவர் யார் ? என் பிள்ளைகளை நான் நன்றாகப் போஷித்துக் காக்கவேண் டும்” என்று சுயாதீனத்தையே விரும்புவாள். அங்கிலேயர்களைப் பாரு ங்கள். சகோதரர் தனித்தனிப்பிரிந்து வாழ்கின்றார்களேயன்றி அவிபத்த குடும்பத்தினராகவா இருந்து வாழ்கின்றார்கள் ? அவர்களைப்போலவே நாமும் பிரிந்தே வாழ்தல்வேண்டும் என்று சொன்னான். தம்பிமார் தமை யன்சொன்னவற்றைச் சிந்தித்து: அண்ணா! நீர்சொல்லியவண்ணம் செய் வோம். முன்பு நமக்குள்ள கடனை யொழித்துவிட்டுப் பின்பு பிராரச்சித் ததைப் பாகித்துக்கொள்வோ மென்று சொன்னார்கள்.

கந்தன் உத்தியோகஞ்செய்தல்.

கந்தன் அதுகேட்டு நன்றென்று சம்மதித்து “தம்பிமார் சொல்லிய வையெல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கவையே, நாம் உத்தியோகஞ்செய்து

பொருள் சம்பாதித்துக் கடனைத் தீர்க்கலாம்.” என்று தன்னுள்ளே தீர்மானித்துத் தன் குடும்பத்துடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை நோக்கிச் சென்றான்.

சென்று, அப்பட்டினத்திலே தன் திறமைக்குத் தக்க உத்தியோகம் பெறவேண்டுமென்று முயற்சித்தான். “முயற்சி தீருவினையாக்தும்” என்றபடி கந்தன் தன் முயற்சியால் மாசம் ஒன்றுக்கு 50-ரூபா சம்பளங்கிடைக்கக்கூடக் கூர் உத்தியோகத்தைப் பெற்றான். கந்தனுடைய எசமான அவன் வேலைத்திறமையைப் புகழ்ந்து மிகநேசித்து வந்தான். கந்தனும் எசமானை மிக விசுவாசித்துத் தன் கடமைகளைக் குறைவற நடத்திக் கொண்டு பல அறிஞர்களும் தன்னை மதிக்கவாழ்ந்து, அங்கிருந்த வித்துவக்குழாத்தினுள் தான் ஒருவனாகிச் சிநேகர்கள் பலர்க்கும் மனோரம்மியப் பொருளாயிருந்தான்.

கந்தன் கடன்தீர்த்தல்.

இருக்குநாளிலே சம்பாதித்த பொருளின் சிலதொகையைத் தந்தைபட்டகடனுக்காகக் கொடுத்ததன்றித் தன்சினேகர் சிலருக்குத்தானும் கடன் கொடுத்தான். கந்தன்சகோதரர்களும் தங்கள் பொருள் வருவாயைக்கொண்டு தந்தைபட்டகடனை அரைப்பங்கு அளவுதீர்த்தார்கள். தந்தை வைத்த கடனிற்தீர்க்கவேண்டிய காற்பங்கை நாளாவட்டத்திலே தீர்க்கலாம் என்று சகோதரர் மூவரும் எண்ணித் தத்தம் வருமானத்தைக் கண்டபடி செலவுசெய்தத் தொடங்கினார்கள். கந்தன் குடும்பம் சந்தானவிர்த்தியால் பெருகியது. அவனுக்குப் பொருட்செலவு அதிகரித்தது.

கந்தன் கடன்படுதல்.

தன்னை நெருங்கிய சுற்றத்தினராலும், சாதுக்களைப்போனடித்துச் சூழ்ந்த நேசர்களாலும், குடும்பத்திலே நேர்ந்த சுபாசபங்களாலும், தந்தைபட்டகடன் ஒரு காற்பங்கு ஒழிக்கப்படாதிருக்கையிலே, கந்தன் தான் புதிதாய்க்கடன்பட்டான். தான்பட்டகடனைத்தீர்த்துவரும் தருணத்திலே, தந்தைபட்ட கடனிற் காற்பங்குவட்டியும் முதலும் முதலிலிருந்த ஐயாயிரமாய்ப் பெருகிற்று.

வச்சிரவேலன் செய்கை.

தம்பியருள் வச்சிரவேலன் சிலதுன்மார்க்க நேசர்களாலே ஒருதாசி நேசனாகி, அவன்பொருட்டுப் பிதிரார்ச்சிதத்தைய்கொட்டி வாங்கியகடன் ஒருபால்வளர்ந்தது. வச்சிரவேலன் தொழின்முயற்சியைக்கைவிட்டுத்தாசி வீட்டிற்குச் செல்வதும், முற்செய்த நல்லுழின்படி வேதாந்த விசாரணை செய்வதும், பொன்வேலனையும் கந்தனையும் நெருக்கி, மனைவியின் சிந்தனையற்றவனாய், வயிராவுண்பதும், உறங்குவதும், திருவிழாக்களுக்குத் தாசிகளுடன் செல்வதுமாக விருந்தான்.

பொன்வேலனுக்கும் கந்தனுக்குமே குடும்ப பாரம் அதிகரித்தது, ஆயினும், கந்தன்மனம் இளைக்கவில்லை. “ஊக்கமுடைமை யாக்கத்திற்குழகு” என்றபடி ஊக்கத்தைப்பெரிதும் உடையனாய்ப் பொருள்வருவாயை அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டும் என்று பற்பலதொழில்களிலே தலைசிறந்து முயற்சிப்பானாயினான்.

பொன்வேலன் ஸ்தலயாத்திரை.

பொன்வேலனுக்கு மனஞ்சலித்தது. சலிப்புத்தீரும்படி சிவகோத்திரயாத்திரை செய்வதும் திரும்பிவருவதும், சாதுக்கள்சங்கத்தை விரும்பிச் சன்மார்க்கத்திலேயே சிறிதுபொருள் செலவிடுவதுமாக நாள் கழிக்கத்

தொடங்கினான். இத்தருணத்திலே கந்தன் தூர்அதிர்த்துத்தினாலே பொருள்வருவாயை அதிகரிக்கச்செய்த முயற்சிகளும், தொடுத்தகருமங்களும் பலன் கொடாமற்போயின.

கந்தன் பட்டதுயர்.

தந்தைக்குக் கடன்கொடுத்தவர்களும், தனக்குக்கடன்கொடுத்தவர்களும், கந்தனைக் காணுந்தோறும், ஐயா! கந்தப்பின்னையே! கடன்கொடுக்க மனமில்லாமல் வெகுநாளாய், கேட்கும்போதெல்லாம், இன்னும் பத்து நாள் செல்லட்டும், ஒருமாதம் செல்லட்டும், ஒருவருடம் செல்லட்டும் என்று வருடக்கெடுவு, மாதக்கெடுவு, நாட்கெடுவு சொல்லிக் கடன்கொடுத்தபாடில்லாமல், காலங்கழித்து வருகின்றீர். புலவர்களுக்குக் கடன்கொடுத்தல்கூடாது. கொடுத்தபடியினாலே இத்தனைவருடமாக உம்மிடத்திற்குத் திரிந்துதிரிந்து கால்நொந்தோம். நீர்கொடுக்கும் வட்டி நடந்த கூலிக்கு ஈடாகாது. உமக்குப் பலநூறுமுறை எழுதிய கடிதவிலையும், தபால்முத்திரை விலையும், உமக்குக்கொடுத்திருக்கும் கடன்தொகையினால் எங்களுக்கு வரக்கூடியதாக விருந்த இலாபப் போக்கினால் நேர்ந்த நஷ்டமும் சேர்த்தால் பெருந்தொகையாக முடியுமே !

“கண்ணுக்கணிகலங் கண்ணோட்டம்” என்பதை எண்ணி எத்தனை நாள் தாக்கூணியம்பார்ப்போம். “தாக்கூணியம் துனநாசம்” என்பதை உம்மாலே அனுபவத்திற் கண்டோம். இனிப் பொறுக்கக் காரணமில்லை. தந்தைபட்ட கடனைத்தீர்ப்பது புத்திரருடைய கடமையன்றோ? கடனைக்கொடாதிருப்பீராகில், நியாயஸ்தலத்திலே பிராதுசெய்து, எங்களுக்குச் சேரவேண்டிய தொகையைப்பெற்றுக்கொள்வோம் என்று நீர்த்தாக்கூணியமாகப்பேசிக் கந்தன் மனதுநொந்துருக்கண்டார்கள். இச்சமயத்திலே, வச்சிரவேலன் வேசையர் மோகத்திலே திரிந்து கடன்பட்டான். கொடுத்தவர்த்தகர்கள், கடனைவாயிதாவின்படிச்செலுத்த அவன்தவறினமையாலே நியாயஸ்தலத்திற் பிராதுசெய்ய, நியாயாதிபதி தன்முன்பு ஆசராகும்படி வச்சிரவேலனுக்குக் கட்டளைப்பத்திரம் அனுப்பினார். வச்சிரவேலன் நியாயஸ்தலத்தில் ஆசராகாமற் போனதால், கடன்கொடுத்த வியாபாரிகள் முயற்சியாலே, அவன்கடனுக்கு ஈடுகாட்டிய சொத்துக்களையேலத்தில்விற்றுக் கடன்தொகையைப் பெறும்படி நியாயாதிபர் தீர்ப்பளித்தார்.

கந்தனுக்கு இச்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. கந்தன் சிந்தைநொந்து தந்தையால் வந்த கடனோடு, தம்பியாலும் ஒருகடன் பிறந்ததே என்று தம்பியின் கடனுக்காகத் தான் கடன்பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்துக் கடனை ஏற்றுக்கொண்டான். கடன் எல்லாம் கந்தன்தலைமேல் இறங்கிற்று. வச்சிரவேலனும் பொன் வேலனும் தங்கள் அன்புள்ள தமையனாகிய கந்தனையேகாட்டிக்கொடுத்துக் கண்சாடையாயிருந்து விட்டார்கள். சூதினாலே அங்ஙனஞ் செய்தாரோவெனில்; அன்று அன்று; நிர்வாகமில்லாமையாலே தமையனைக்காட்டிவிட்டுச் சும்மா இருந்தனர்.

கடன்கொடுத்தோர் பிராதுசெய்தது.

கந்தனுடைய யோக்கியதையை நன்றாக்கண்டறிந்த பணவியாபாரிகள் மூவர்தவிர மற்றவரெல்லாரும் மேலேகூறியவாறு கந்தனை நெருக்கி நியாயஸ்தலத்திலே பிராதுகள்செய்து, நீதியதிபர் முன்பு ஆசராகத்தக்க வாயிதாவிட்டகட்டளைப் பத்திரங்கள் பிறப்பித்தார்கள்.

கந்தன் பயந்தவகை.

கந்தனுக்குக் கடனாலே பெரியபயம்பிடித்தது. அந்தோ ! அவன் என் செய்வான். திகிலும் ஏக்கமுமே கந்தன் சிந்தையிற் குடிபுகுந்தன. தனக்கும், தன்பிதாவுக்கும், தன்தம்பிக்கும் அவசரவேளையிலே கடன்கொடுத்து உதவிய பணவியாபாரிகளைக் காணுதற்கு அச்சமடைந்தான். அவர் தெரிசனம் யமதெரிசனமாகவும், அவர்விடுக்குஞ்சேவகர் தெரிசனம் யமதூதர் தெரிசனமாகவும், அவர் அனுப்பும் கடன்சீட்டோலைகள் யமனோலையாகவும் அவனுக்குத்தோன்றின. அவன் சோற்றைக்காணும்போதெல்லாம் மருந்தைக் காண்பதுபோற் காணுவான். பால், தயிர் உண்ணப்பிரியப்படான். போசனசுகத்தை மறந்தான். நீராடலை மறந்தான். நல்லாடையுடுத்தலை மறந்தான். படிப்பைமறந்தான். நேசர்களோடு சம்பாஷணையைமறந்தான், குதலைச்செவ்வாய் மதலையருடன் கொஞ்சிப் பேசுவதை நஞ்சின் மறந்தான். மனைவியோடும், மற்றச்சுற்றத்தவர்களோடும் பேசுவதை மறந்தான். மனைவியுடன் விழைச்சுமறந்தான். நேசமொடுசெய்யும் சிவபூசையை மறந்தான். எசமானையும், அவன்பிரியப்படச் செய்யுங்கடமைகளையும் மறந்தான்.

தருமத்தை மறந்தான். பொதுநன்மைக்காகக் கூடும்சபைகளுக்குப் போதலைமறந்தான், பிரசங்கஞ்செய்தலைமறந்தான்; மனனம்பண்ணியகல்விநூல்களைமறந்தான்; கவிபாடுவதை மறந்தான்; தேவ தோத்திரஞ் செய்வதைமறந்தான். பலவாறு சொல்வதென்! கந்தன் தன்னை முற்றும் மறந்து தற்போத மிழந்த யோகியர் போலும் உன்மத்தர்போலும் நின்றான் என்பதே அமையும். கந்தன் அடைந்த பயம் இவ்வளவினதென்று சொல்லமுடியுமோ ! அதுசொல்லும் சொல்லிலும், எழுதும் எழுத்திலும் அடங்காதே! மரணத்துக்கும், நோய்க்கும் அவன் பயப்படவில்லை. சேர்ந்தாரை வருத்தும் வறுமைக்கும், தொட்டாரைச் சுகம் அக்கினிக்கும், உண்டாரைக் கொல்லும் நஞ்சுக்கும், எதிர்த்தாரை வெட்டும் வீரர்வாளுக்கும், அம்புக்கும் அவன் அஞ்சவில்லை. கோடையிடிக்கும், வாடைமழைக்கும், கொடும்புயலுக்கும், கடுஞ் சண்டைக்கும் அவன் அஞ்சினதில்லை, கடன் கொடுத்த பணவியாபாரிகளுக்கே அவன் அச்சம்படைத்துப் பெருங்கிலியடைந்து என்செய்வேன், என்செய்வேன், ஜெகதீசா ! எவ்வாறு கடனைத்தீர்ப்பேன் என்று கடவுண்மேலே சிந்தையெல்லாம்வைத்து, கர்த்தாவே ! என்னை அடைந்த அச்சம் என்று விடுமோவென்பான். ஆண்டவனே ! என் சித்தத்திலே நிம்மதி அரசுசெய்யத் திருவுள்ளமிரங்கி அருள் செய்யீரோவென்பான். முன்னைப்பிறவியிலே எவர்க்கு அச்சத்தையுண்டு பண்ணினேனோ வென்பான். முன்னாள்வினைப்பயன் இந்நாளிலே அனுபவிப்பதற்குக் கடன்வடிவம் எடுத்துவந்துஎன்னை யுற்றதோவென்பான். வீட்டிலே தனியே யிருக்கும்போதும், வழியிலே நடந்து எவகேனும் செல்லும்போதும், உத்தியோகசாலையி லிருக்கும்போதும், எவனோனும் தன்பேரைச்சொல்லி அழைத்தாலும், பிள்ளை இருக்கின்றாரோவென்றுகேட்டாலும், தன்னருகே எவனோனும் வரக்கண்டாலும், வருபவர் காலடியரவம் செவியிற்பட்டாலும், கடன்கொடுத்த பணவியாபாரிகள் வந்தனரோ ! அல்லது அவருடைய சேவகர்கள் வந்தனரோ ! கடனுக்கு வகைசொல்ல நீதியதிபர் கட்டளை கொண்டவரும் சேவகர்கள் வந்தனரோ ! என்று அஞ்சுவான். இவ்வச்சமிகுதியாலே வெளியே சென்று மித்திரர்களைக் காணநாணுவான். வீட்டிலிருக்கும்போது கந்தப்பிள்ளை இருக்கின்றாரோ வென்று நேசர்கள்கூப்பிட்டாலும், அந்தப்பிள்ளை எந்தப்பிள்ளை வீட்டிற்குச்

சென்றனரோ! வென்றுதானேவேற்றுக்குரல்காட்டி மறுமொழிகூறுவான். தான் காணும்படி எவரோனும் இருவர் மெல்லப்பேசினால் நம்மைப் பற்றித்தான் பேசுகின்றனரோ! வென்று சந்தேகித்துப் பணவியாபாரிகளுடையமனிதர்களோ! வென்று அஞ்சுவான். தன்னை எவரோனும் பின்தொடர்ந்துசென்றாலும், தன்னோடுவழிச்செல்வோர் தன்னை யேதேனும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிக்கேட்க வாய்திறந்தாலும், அவசரவேலை யிருக்கிறதென்று சொல்லிவினாவாக நடந்துசென்றுவேறோர்வழியிற்கூடிக் குறித்த இடத்திற்குப் போவான். தன்வாசத்தலத்திலே நிலைத்திருப்பதின்னிக் கடன்கொடுத்தோர் காணாதஇடங்களிலே பகற்போது சஞ்சரித்து இராப்போது திரும்புவான். தன் உத்தியோக சாலைக்குத் தினந்தோறும் வெவ்வேறு நெறியாலே செல்லுவான். கடன்கொடுத்த வர்த்தகர்களுக்குக் கந்தனைப்போல் அஞ்சினார் ஒருவரையும் யாம்இதுகாறும் கண்டறியேம். கந்தனுடைய தேகத்திலே தத்துவங்களெல்லாம் தனித்தனி இயக்கம்பெற்றிருந்தாலும், அவற்றையெல்லாம் தன்மயமாக்கி நின்றது கடனால் அவனுக்குண்பட்ட அச்சமேயாம். கடன்கொடுத்தோர்மாட்டு அவனுக்குப்பிறந்த அச்சத்துக்குக் காரணமாயிருந்தவை வறுமையும், அவனுக்கு ஆபரணம் போன்றிருந்த மானமுமேயென்க.

கடன்கொடுத்த உபகாரிகளாகிய வர்த்தகர்களுையேமாற்றக் கந்தன் எந்தவேளையிலும் நினைந்ததில்லை. பொருள்வருவாய் அதிகரிக்கக் கந்தன் செய்த பிரயத்தனங்கள் பலியாமற்போனதினாலே கடன்கொடுத்தோர்க்கு என்ன உத்தரம்சொல்வோம் என்னும் ஏக்கம்பிடித்துத் தூக்கம்பிடியாமலே கவலைக் கடலுண் மூழ்கி வருந்தினான்.

கந்தன்பொருள் உதவாதொழிந்தவகை.

இந்நிலையிலேதனக்குப்பொருளுதவி செய்வார்எவரோ! வென்று தன்னிடத்துக் கடன்பட்டுக்கடனைக் கொடாத அருணாசலம்பிள்ளை யென்னும் ஒருதமிழ்ப்போதகாசிரியரையும், தஞ்சைச் சாமிநாயகர் என்பவரையும் நினைத்து, அவ்விருவர்க்குந்தன் அல்லல்களை யெல்லாங்கடித மூலமாக அறிவித்து, கடனாகத்தானுதவிய பொருளையளித்துக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அருணாசலம்பிள்ளை கன்னெஞ்சமுடையராய், “நண்பரோ! எனக்குப்பல இடர்கள் சம்பவித்தன. யானும் உம்மைப்போலவே வருந்துகின்றேன். இத்தருணம் என்னை நம்பாதீர்” என்று மறுமொழி அனுப்பினாரோ யன்றிப்பணம் அனுப்பவில்லை. தஞ்சைச்சாமிநாயகரோ, “நான்எழுதிக் கொடுத்தகடன் பத்திரம் என்னிடம் சேர்ந்தது, பணத்தை நீர் குறிப்பிட்டவரிடம் சேர்த்து விட்டேன். அவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளும்.” என்று மறுமொழிகூறினார். நாயகரிடத்துப் பணம் பெற்றுக்கொண்டவர் கந்தனுக்கு ஆப்தராயிருந்தமையாலே, அவரை வருத்திக்கேட்க இடமில்லாதொழிந்தது.

கந்தன் பந்துக்களைப் பொருளுதவி கேட்டது.

கந்தன் இவ்விரண்டு நேசரிடத்து வைத்திருந்தபொருள் தனக்கு உதவாதொழிந்ததனாலே, அளவற்ற மனக்கிலேசமடைந்து, தன்பிதாவினாலே பலவகையிலும் மேம்பாடடைந்த கருமனூர்ப்பிள்ளையையும், மற்றும்பிற செல்வச் சுற்றத்தினரையும் பொருளுதவியெய்யும்படி வேண்டினான். கருமனூர்ப்பிள்ளையோ! தென்னாட்டிற் பிரபலஸம்பன்னராய், வறுமையான்மெலிந்த சுற்றத்தினர்க்கு உதவியெய்யக்கூடிய செல்வமுடையராய்க்கந்த

னுக்கு முறையிலே மைத்துனனாயிருந்து, பொருளுதவியை நாடிக்கந்தன்வரைந்து விடுத்திருப்பதற்கு மறுமொழியாக, “மைத்துனனோ! நான்என்சுற்றத்தவர்க்குக் கடன்கொடுத்தல்கூடாதுஎனநெடுநாள்முன்பேதீர்மானித்திருக்கின்றேன். கடன்கொடுத்து உதவக்கூடிய நிலைமையிலே நான் இருப்பினும், முன்னர்ச்செய்ததீர்மானத்தை இன்று தும்பொருட்மொற்றமாட்டேன்” என்னும் வாக்கியங்க ளடங்கிய ஒரு நிருபத்தை அவர் அனுப்பினார். அந்நிருபத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட கந்தன் மனம் எண்ணுததெல்லாம் எண்ணிப் புண்பட்டது.

நன்றியில் செல்வம்.

கருமனூர்ப்பிள்ளையின் செல்வம் நன்றியில் செல்வமாகிமுடிந்தது. அந்தோ! “பயன்மரமுள்ளூர்ப் பழுத்தற்றும் செல்வம், நயனுடையான் கட்படின” என்றதேவர் திருவாக்குக்கு இவர்செல்வம் இலக்காகும் புண்ணியம் எய்தப்பெற்றிலதே! அச்செல்வம், ஆ! ஆ!! “நச்சப்படாதவன் செல்வம் நடுவருணச்சுமரம்பழுத்தற்று” என்பதற்கிலக்காகியொழிந்தது. அச்சோ! செல்வம் ஒன்றே தனக்குத் துணையாக வரும்பொருளென்று கருமனூர்ப்பிள்ளையெண்ணி, அதனைச்சுற்றத்தார்க்கு உதவாதுதன்மட்டுமே உபயோகப்படச் சேமித்து வைத்ததனை நோக்கப் பிள்ளைமதிபெரிய மதியாகாது பேதைமதியாயிற் றென்றேசொல்ல இடந்தருகின்றது. “சுற்றத்தார் சுற்றப்பட வொழுகல் செல்வந்தான், பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்” என்பதைக் கருமனூர்ப் பிள்ளைமறந்தது அவர்க்கே நாணத்தைத் தருவதாகி யிருந்தது. இதுநிற்க:—

கந்தன் விதிநிதிகளோநோதல்.

கந்தன் தன் முயற்சியிலே பிற்பாடாது, பலவாறு சிந்திப்பதாயினான்.

“ஆ! என்பொல்லாக்காலமே? நீ என்னை இக்கோலங்காணப் பல்காலமாக நினைத்திருந்தாய்போலும். ஆ! என் தீய ஊழே! நீ என்னை வாழ்க்காணப்போலும். ஆ! பிரபஞ்சமே! நின்னுடைய அறித்தியத்தோற்றத்திற் பொருளைத்தான் பெரிய பொருளாகக் காட்டி அதன் மயமாக யாவரையும் உயர்த்தியும் தாழ்த்தியும் நீ செய்யும் இந்திர சாலத்தை எவரிடத்துக் கற்றாய்? ஆ! செல்வமே! நின்மகிமை நன்று, நன்று. நீயே மனிதனாகக் கடனாளிகளாகவும், உடையவராகவும் செய்விப்பாய்? அஃறிணைப்பொருளாகிய உன்னையின்றி உயர்திணைப்பொருள்களெல்லாம் உய்யாவே! உன்மகிமையைநோக்க நீயே எவரினும் பெரியையாகி யிருக்கின்றாய்! அஃறிணைப்பொருளாகிய உன்சேர்க்கையாலே மனிதர்க்கெல்லாமெம்பாடும்உண்டாவதனால் நீயொருபெரியதெய்வம்போலும். பொருளே! பொன்னே! நின்னையுடையே னாதற்குத் தவஞ்செய்திலேன்போலும். நின்னையுடைத்தானவர்களிடத்துத் துர்க்குணங்கள் நற்குணங்களாகவும், சிறுநடைபெருநடையாகவும், முறையறிந்துகல்லாதகல்விபெருங்கல்வியாகவும் சோபிக்கின்றன. எப்பெரும்புலவர்கல்வியும், ஞானமும், பிறநற்குணங்களும், நிதியே! நீய்தாதபோது சோபியாநிற்குமோ? பணமே! நின்னை முன்னம் அலகடியம்செய்து சிதைத்தமைகண்டு நீ என்னைச்சிதைத்துப் பழிக்குப் பழிவாங்கக்கருதியேயோ? ஆடகமே! நாடகத்திலுள்ள நாடகமெல்லாம் நினதுநாடகமேயன்றோ? உலோபகுணமுடையாரை நீவிட்டுப் பிரியாது நேசம்செய்து, அவர்மாட்டுக்கிளைத்துப்பெருகி அவர்க்காகாது அழிகின்றாய். நல்லினத்தோடுபெரிதும்சேர்ந்து கௌரவம்படையாது, தீய

வரிடத்துப்போய் உறவாடிப் பொது மகன்போல விளங்குகின்றாய்! நின் செய்கையைக் கண்டதான், பெரியோர் நினைவெழுத்து, வெறுக்கையெனப்பெருமிட்டு, நின்போகம் விரும்பாது நிராசைகொண்டு துறந்தார்கள்! என்றுதனக்குத்தானே பேசிக்கொண்டு, கந்தன் படுத்தபடுக்கையை விட்டகலாதிருந்தான்.

சிறேகிதர் கைவிட்டது.

அப்போது, தந்திரவாக்குச் சுந்தரன், பகல்வேஷாடம்பரநாவலன் என்னும் இரண்டு செல்வச்சினைக்களிடம் சென்று தன் துயரங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்னும் நினைவு கந்தனுக்கு உதித்தது; உதித்தவண்ணமே இருவர் சினைகருக்குந் தன்னிலைமையைக் குறிப்பால் வெளியிட்டான். வெளியிட்டும் எண்ணம் சித்திக்கவில்லை. பின்னும் கந்தன் மனம் இளைக்காது மற்றொரு சிவநேசர்க்குக் கலிவெண்பாப் பிரபந்தம் ஒன்று செய்தனுப்பித் தன் குறைகளை மொழிந்தான். அவர் கந்தனுக்கு உதவும் படி எண்ணியும் அதனை நிறைவேற்றாதொழிந்தார்.

கந்தன் இறக்கத்துணிதல்.

கந்தன்முயற்சி சித்தியாதுபோகவே, இனி என்செய்வது? கடன் கொடுத்தோர் நம்மை அவமானத்துக்குட்படுத்தத் துணிவரோ! மானத்திற்குப் பங்கம்வர நாம் உயிர் வாழ்தலும் தகுமோ? இறப்பதேநன்று; என்று சிந்தித்திருந்தான். அவ்வேளையில்,

வைத்தியவாதி மனமோகனடாகர் வருதல்.

கந்தனுக்குப் பிரியமுள்ள அந்தரங்க நேசராகிய மனமோகனடாகர், என்னும் வைத்தியவாதி அவனிடத்துச் சென்றார். கந்தன் முகமலர்ச்சியின்றி, வைத்தியவாதியை யெதிர்கொண்டுஉபசரித்து, அவர்நல்வரவிலே மகிழ்ந்ததாக அவரோடுமொயாடத்தொடங்கினான். வைத்தியவாதி கந்தன் குறைகளையெல்லாம் தெரிந்து, அப்பா! கந்தா! நீ சிந்தாசூலப்பட்டுவேண்டாம். என்னை நீ முற்றும் அறியாய். என்போலும் அந்தரங்க விசுவாச முடையவர் யாவர் இருக்கின்றார். யான்சொல்பவற்றைக்கேள். என்பிதாவோ, ஏழலகஷம் பொன் ஆஸ்தியை வைத்திருந்தார். எனக்கு இளமையிலே சித்தர் நூல்களைக் கற்றதனால் ஏமவித்தையிலே ஆசைபிறந்தது. சாஸ்திரம் சொன்ன முறைகளைச் செவ்வனே யுணர்த்தற்றிறமின்றி, உணர்த்தும் ஆசிரியருமின்றி, ஆடுஞ்சரக்கு அறுபத்து நாலையும், பலமூலிகைகளையும் விலைகொடுத்து வாங்கி, மருந்துகளை அரைப்பதிலும், கவசமிட்டுப் புடம்போடுவதிலும், உலோகங்களையெல்லாங் சுவைதிலும் மனம்போன வாறுபொருள் செலவிட்டு, ஏழலட்சம் பொன்னையும் தொலைத்து, பின்னர் ஒருவாறு பொன்செய்யும்வித்தையைக் கண்டறிந்தேன். நான்வாதத்துக்குச்செய்த மருந்தெல்லாம் வைத்தியத்துக்கு உபயோகப்பட்டதனாலே, வாதஞ் செய்வதுடனே வைத்தியமுஞ் செய்து, வைத்தியவாதி யென வெளியிற் புறப்பட்டேன்.

இரசவாதபோதம்.

நான் கற்ற வாதம் இத்தருணத்தில் உனக்குஉதவியாகட்டும். கந்தா! கவலையை ஒழி. ஆடுஞ் சரக்குகளிலே சிவசத்திச் சரக்குகள் கெந்திருதாய் என்று அறி. இவ்விரண்டுங் கலந்து சிந்தாரமாகுமேல் அண்டபிண்டமெல்லாம் பொன்னாகச் செய்தல் கூடுமே! சிங்கிழப்புவினுலே மலையெல்

லாம் தங்கமாகுமே ! வங்கத்திலே தங்கம் இருக்கிறதே ! துரிசுச்சுன்னத் திலே சூதராஜன் சொன்னபடியாவானே ! ஏமவித்தையெல்லாம் நமது அங்கையிலிருக்கிறது. இப்போது இரசிதமுறை யொருபோக்குக் காட்டுவேன். ஒருபச்சிலேதேவை. அதனைச்சொல்கிறேன். போய்க்கொணர்வையாயின் நீ கவலையொழிந்திருக்கலாமென்று சொன்னார்.

வைத்தியவாதிக்குக் கந்தன் மறுமொழிகூறல்.

கந்தனுக்கு வாதிசொற்களிலே நம்பிக்கையிருந்தாலும், ஐயா ! நேசரோ ! உமக்குக் கோடிவந்தனம். என்னுடைய ஆபத்துவேளையில் இத்துணைத் தைரியவாசகம் பகர்ந்த உம்மை யென்றும் மறவேன். நீர் சொன்னதைப் பரீட்சித்தறிய இப்போது நேரமில்லை. இவ்வளவு பெரியவித்தை யைக் கைவல்லியமாகப்பெற்ற நீரோ உமதுவாதத்தினாலே, பொன்செய்து வைத்திருப்பீராகில் எனக்குக் கடன்கொடுத்து மறுபடி பெற்றுக்கொள்ளுமென்று விண்ணப்பித்தான். வைத்தியவாதி மறுமொழிசொல்ல மயங்கினார். அது நோக்கி: மித்திரரோ ! ஏமவித்தையென்பது உலகத்தில் உண்டு. அவ்வித்தையிலே தேர்ச்சிபெற்றோர் சித்தர்கள்; தவநிலையினிற்கு மெய்யுணர்வினருக்கு அவ்வித்தை நீனைத்தன்மாத்தினாயிலே முடியும்.

நிராசையையுடையார் இட்டமலம் பட்டவிடமெல்லாம் பொன்னாகும். இல்லறத்தார்க்கு அவ்வித்தை கிடைப்பது அரிது. அவ்வித்தையெனக்கு இவ்வேளை யுதவுமென்று நான் நினைவேன். என்று கந்தன் சொல்லி வாதிக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பினான்.

அனுப்பியபிறகு, கந்தனுக்குக் கடன்கொடுத்தபணவியாபாரிகளால் அவனையடைந்த திகிலும் அச்சமும் மேற்கொள்ள, அவற்றைநீக்கும் உபாயம் ஒன்றும் அறியாதவனாய், முன்னே நிச்சயித்தவாறு, உயிர் நீக்கிக்கொள்வேன் என்றெண்ணிக் கடற்ககாரோக்கிச் சென்றான்.

தரகர்கள் கந்தனைக் கண்டது.

செல்லும்போது, கந்தன் தன்னெதினோ இருவர் தரகர்கள் வருதலைக்கண்டு, இவர்நம்மைநோக்கி வரக்காரணம் என்னவென்றுமயங்கிமெல்ல நடந்து, சென்றநேர்வழியைவிட்டு, வேறொரு சந்திலே துழைந்து, அச்சமிகுதியினாலே ஓடத்தலைப்பட்டான்.

கந்தனைக்காணும் பொருட்டு வந்த தரகர்கள் அவன்பின்னேதொடர்ந்தோடி, ஓய்க் கந்தப்பிள்ளை! ஓய்க் கந்தப்பிள்ளை! யென்று கூவிஅழைத்தார்கள். கந்தன்திரும்பிப்பாராமலோடி யொருவீட்டினுள்ளே துழையப்போகையிற்கல்லொன்று காலிற்றாக்கிடநிக்கீழ்விழுந்து ஸ்மரணைதப்பினான்.

தரகர்கள் கந்தனைத் தேற்றுதல்.

அதுகண்டதரகர்கள் கந்தனை அணுகி அவன் ஸ்மரணைதப்பி யிருத்தலைத் தெரிந்து, எடுத்துமார்பிலே அணைத்துக்கொண்டு, ஆடையான்மெல்லவிசிறிக் களையகற்றித்தெளிவித்தார்கள். கந்தன்கண்விழித்துத்தரகர்களைப் பார்த்துக், கைகுவித்து, நீவிர் என்னைத் தேடி-இந்நேரத்து வந்தகாரணமென்னவென்று வினாவினான். அதுகேட்டுத் தரகர் சொல்வாராயினார்.

தரகர் சொல்லும் தந்திரம்.

“ஐயா! உமதுசெய்திமுற்றும் விசாரித்தறிந்தோம். உம்மீது வைத்த பேரன்பினாலே, இச்சமயத்திலே “உடுக்கையிழந்தவன் கைபோலவா

ங்கே இடுக்கண்களைவதாநட்பு” என்றபடி கைகொடுத்து உதவி, உம்மைச் சங்கடத்தினின்றும் நீக்கவந்தோம். நீர்சிறிதும் எம்முடைய வார்த்தைகளிற் சந்தேகிக்கவேண்டாம்; கவலையைவிடும்; எம்மோடுவாரும்; ஒருபணவியாபாரியிடத்துக்கு உம்மை அழைத்துச் சென்று, பதினாயிரம் ரூபா கடன்வாங்கித் தருகின்றோம். எங்களுக்குத் தரகுதூற்றுக்கு இருபது ரூபா கொடும். இரண்டுவாயிதாவரையில் ஏதேனும் ஒருபெரிய வியாபாரஞ்செய்வது போலக் கடன்கொடுத்தவர் காணும்படி ஈடத்திக்கிளித்திசெலுத்திவாரும். பின்புபொய்க்கணக்குச்சோடித்துநஷ்டம்வந்ததாகக்காட்டி, உள்ளவற்றை உமதுமனைவிபேரால்சீதனப் பொருளென்று துரைத்தனத்தார் அறியச்சாசனமேற்படுத்திவிடும். நியாயஸ்தலத்திலே உமதுவியாபாரத்திலே நஷ்டம்சம்பவித்ததாகக்கணக்குப்புத்தகத்தால் அத்தாக்கிதிகொடுத்துக், கடன்கொடுத்தபணவியாபாரிகள் இன்னின் னார்க்குத்தனித்தனியிவ்வளவுஇவ்வளவுதொகைகொடுக்கவேண்டுமென்பதை விரித்துக்கூறி, கடன்கொடுக்க நிர்வாகமில்லையென்றும், பணவியாபாரிகளின் உபத்திரவத்தினின்று காப்பாற்றவேண்டுமென்றும் விண்ணப்பம்செய்துகொள்ளும். நீதியதிபர்உமது விண்ணப்பத்தின்படி அனுகூலம் செய்வார். கடனூல்வந்த உபத்திரவம் ஒருங்கேயொழிந்து போம். உம்மாலே நாங்களும் பிழைப்போம்” என்று கூறினார்கள்.

கந்தன் தரகர்க்கு நன்மொழிகூறல்.

தரகர்களே! நன்குகறினீர். நீவிரகூறிய உபாயம் இத்தருணம் எனக்குப்பேருதவிசெய்யத்தக்கதேயாயினும், எனக்குநீங்காத அபாயத்தையே யென்றுத் தராநிற்கும். பணவியாபாரிகள் வயிற்றெரிச்சலாகிய பெருந்தீயென்னைப்பற்றி யெரிக்கும். இம்மையிலே உபத்திரவத்தினின்று விலகினாலும், மறுமையிலே நான் கடன் செலுத்துத் குரியவனாய்ப் பிறந்து, கடன் தீர்க்கவே நேரிடும்; பணங்கொடுத்து உதவியுபகாரிகளை மோசம் செய்வேனாகில், அறக்கடவுள் என்னைத்தண்டிப்பார். என்னால் நீவிர் இருவரும் பெருந்துன்பத்துக்குள்ளாவீர். அன்பர்களே! வந்தவழி பார்த்துச் செல்லுமின்கள்; என்றுகந்தன் கூறலும், தரகர்கள் நாணமடைந்து, நமதுதந்திரம்பலிக்கவில்லையே யென்றுவருந்திச்சென்றார்கள். பிறகு கந்தன் கடற்களாயையடைந்து பின்வருமாறு சொல்லுகின்றான்.

கந்தன்கடவுள் அருளை யாசித்தல்.

அங்கிங்கெனாதுபடி எங்கும்பிரகாசமாகி விளங்கும் பராபரமே! பார்க்குமிட மெங்கும் நீக்கமற நிறைந்த பரிபூரணமே! என் சித்தமறியாதபடி சித்தத்திற்கலந்து விளங்கும் தீவ்விய தேசோமயப் பொருளே! காருணியமேவடிவமாகி விளங்கும் சர்வகாரணனே! ஆபத்தசகாயனே! மார்க்கசகாயனே! அடியார்களுடைய இடர் களையும் பரஞ்சோதியே! கருணைத்தடங்கூடலாகிய அருட்பெருஞ்சோதியே! தத்துவங்களைக் கடந்தொளிரூந் தாணுவே! அந்தங்களாறுங்கடந்த அத்துவிதாநந்தமே! சமயகோடிகளெல்லாந் தொழாநின்ற தம்பரமே! ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரணபுவனபோகங்களை யெல்லாந்தருகின்ற அருளாளனே! என்மனக்குறைகளெல்லாம்மத்தேவர் அறிந்ததுதானே! என்வினையறிந்துட்டுங்கர்த்தனே! பஞ்சகிருத்தியங்களை யுஞ்செய்யும் பொன்னம்பலநடன! நவவடிவாய்நிற்கும் அகண்டாகார ஞானசொருபா! வணங்குவார்வணங்குந் தெய்வங்களான மஹாதேவனே! பாலாழியிறுயிலுந் திருமாலான மேலோனே! கமலத்திருக்கும்

பிரமணுபரப்பிரமமே! என்செய்வேன்! என்செய்வேன்! ஏழையடியேன் மீது திருவுளமிரங்கி யருள்செய்யுங்கால மெக்காலமோ!.

“இல்லாமையென்றொரு கொடும்பாவி தன்னால் இடர்க்கடலுண் முழ்கி யந்தோ, எளியராயுன்னன்பர் முகம்வாடி யென்செய்கோமென்று மனதேங்கி யெங்குஞ், செல்லாமை மேற்கொண்டு நின்னருளை நோக்கவு ன் சிறிது நற்குணமிலாராய்த், தெய்வ மொன்றுண்டெனவு மெண்ணி லார் செல்வச்செருக்கிறுமாப்பினெய்தியே, நல்லாறா யிடர்செய்து வாழ் ந்திடவும் வைத்தனை யிந்நாட்டி விதுகருணையாமோ! நடுநிலைமையில்லையோ! கேள்வியொன்றில்லையோ! நற்றெய்வ வரசுகிதுவோ, சொல்லாரு மறைகளின் சிரமீது மன்பர்தஞ் சித்தத்து நடனஞ்செயும், தூய்மலர்ப் பா தனை மெய்ஞ்ஞானபோதனை சுத்தநிர்க் குணநாதனை.”

தேவரீர் அளவற்ற அன்பர்க்கு ஆபத்துவேளைகளிலே அருள்செய்து காத்தவரல்லிரோ? என்னளவிலின்னுங் கருணபிறக்கவில்லையே?.

என்செய்வேன்! என்செய்வேன்! கடன்கொடுத்துதவிய உபகாரிகளு க்குக் கடன்செலுத்தப் பொருளில்லையே! செல்வந்தாரும், என் அல்லலைத் தீரும்; கிருபைக்கண்பாரும். சுவாமீ!

வெண்பா.

இன்னு மிரங்கி யெனக் கின் றருளீரோல்
முன்னின் றொலிக்கின்ற முநீருள்—என்னுடலை
வீழ்த்தியுயிர் துறப்பேன் வேண்டேன்பிறிதொன்றும்
பாழ்த்தபழியுமதே பார்.

என்று கடவுளைத் தோத்திரித்து, சிரசின்மேற் குவித்தஅஞ்சலியஸ்த னுய்ப் பன்முறை பூமியின்மேல் வீழ்ந்து பணிந்துநின்றான். இன்னங்கட வுள் திருவுளமிரங்குவதைக் காணென், என்று கந்தன் கடலில் வீழ்ந்திற் க்க ஆயத்தப்பட்ட மீட்டெந் திருவருளையாசித்து, விண்ணோக்கிவாடியமுக த்தோடும், நடுங்கியகைகால்களோடும், வடிவங்கள்ற்ற ஏகாக்கிரசித்தத்தோ டும் இருந்து;

வெண்பா.

எங்கேநடத்துமோ எங்கேயிருத்துமோ
எங்கேகிடத்துமோ யானறியேன்—கங்கைமுடி
சூடினான்றில்லையினிற் றொந்தோமெனநடன
மாடினானெங்கேர் னருள்

என்று சொல்லிக் கடலில்விழத்தொடங்கினான்.

அசரீரிபிறத்தல்.

அப்போது ஆகாயத்திலே, கந்தன்செவிப்புலனிற் படும்படி “கந்தா! கந்தா! பொறு! பொறு! என்னகாரியம்செய்தாய். உன் கடன் தீரப் பொ ருட்செல்வம் அருள்வேம். நீ அஞ்சற்க,” என அசரீரி பிறந்ததைத் கந் தன்கேட்டு, என்னிது! சத்தம் ஒன்றே கேட்கப்படுகின்றது. இவ்வண் ணம் சொல்லினோர்யாவரோ? என்று தன்னைச் சுற்றித் திசைமுற்றும்பார் த்தான்.

கந்தன்பரவசப்பட்டது.

ஒருவராயுங் கண்டிலனாய், “ஆண்டவர் திருவாக்கு ஈது” என்று நிச் சயித்து, முகமலர்ச்சியோடு கடவுள் திருவருளைச் சிந்தித்து ஆடினான்;

பாடினான்; ஆனந்தக்கண்ணீர் சிந்தினான்; கவலையொழிந்தான்; கீழேவியூந்தான்; துதிகள் மொழிந்தான்; இனியேதுக்கும் அஞ்சேன்; கட்புலனுக்கெட்டாத கடவுளின் திருவருளைக் கண்டேன்; குறைகள்விண்டேன்; ஆனந்தங்கொண்டேன்; என்று பற்பலபேசினான். கந்தனுக்குச் சித்தசமாதானம் பிறந்தது.

கந்தன்கடலைநிதிக்கேட்டது.

பின்பு திராக்கை நீட்டி ஒலிக்கின்ற கடலை நோக்கி, ஆர்கலியே! நினக்கு இராயாகவந்தஎன்னைக் கடவுள் காப்பாற்றினார். என் கவிதீரச் செல்வம் அருள்வேமென்று அசரீரீத் திருவாக்கால் உரைத்தருளினார். அருளியவண்ணம் கவிதீர்ப்பார்.

ஓ! சலரிதியே! உன் வயிற்றிலே நிதி நிதானங்களை வைத்திருக்கின்றயே! அவற்றிற் சிறிதெடுத்து நின் திராக்கைநீட்டித் தரவல்லையோ! ஓ! அம்புராசியே! நின் அடிவயிற்றிலே செம்பொன்ராசிகளைக் குவித்து வைத்திருப்பது ஏற்றுக்கோ? நீவைத்திருக்கும் செல்வங்களை யார்க்கு வழங்குவை?

உலோபகுணத்தைநிந்தித்தல்.

ஓ! நிதியிற் குறைவில்லாத கடலே! உன்னிடத்து உலோபகுணம் உண்டோ? அக்குணம் என் செல்வமைத்துனன் கருமனூர்ப் பிள்ளைக்கு மாத்திரம் உரியதென்றல்லவோ வெண்ணி யிருந்தேன். நீயும் என்போல் அவரைக்கடன் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டாய் போலும்! உன்னிடத்து உலோபகுண மிருப்பதினாலேதான் நீ உப்பாய்ச் சமைந்தாய்! உலோபகுணத்தை விட்டு நீ வாழ்க; என்று சிலசம்பாஷணசெய்து கந்தன் வீட்டிற்குத் திரும்பினான்.

கந்தன்வீட்டுக்குச்செல்லுதல்.

திரும்பிவருகையிலே தன்பரமாப்தராகியும், பூம்புகாரிலே செல்வாக்கு மிக்கவராகியும், பரோபகாரத்தையே பெரிதும் நாடினவராகியும், வணிகர்குலதிலகராயுமுள்ள தியாகராஜபூபதியின் செல்வப் புத்திரராகிய பஞ்சாக்ஷரச்செட்டியைக் கண்டான்.

கண்டபோது கந்தனுக்குச் சந்தோஷமேலிட்டது. தன் வறுமைத் துயரங்களைக் கூறினான். தந்தைக்குரைத்துத் தனக்குவேண்டியபொருளுதவி செய்விக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்.

பஞ்சாக்ஷரச்செட்டி பரிந்துரைசெய்தது.

இப்பிரார்த்தனையைக் கேட்ட பஞ்சாக்ஷரச்செட்டி மனமிரங்கி ஐயா! கந்தப்பிள்ளையே! கண்டுநெடுநாளாயிற்று. திருவருள் இன்று கூட்டிற்று. உமது துயரங்கள் இவ்வளவினவென்று நான் இன்று அறிந்தேன் என்ன, செட்டியாரோ! இதுதான் “நான்கடன்பட்டகாதை” என்று கந்தன் கூறினான்.

செட்டியார் அதுகேட்டு, கதை நன்றாயிருக்கின்றது என்றார். கந்தன் அதற்குச் செட்டியாரோ! ஈதென்னகதை. “பலகதைகளடங்கிய கல்விக்களஞ்சியம்” என்னெஞ்சிலிருக்கின்றது என்றுசொல்ல, செட்டியார் நான் அவற்றைக் கேட்கச்சொல்வீனென்ன, கந்தன்சொல்ல உடன்பட்டான். செட்டியார் கந்தனைநோக்கி, கடன்பொருட்டு ஐயா! நீர் சிந்திக்கவேண்டாம், பொருளுதவியெய்வோம் எனத்திருவாக்கு அளித்தனர்.

கந்தன் சந்தோஷ சித்தமுடையனாய் வீட்டிற்குவரும்போது, கடவுள் திருவருள் கிடைத்தது. செட்டியாரும் எதிர்ப்பட்டார். நமக்குநற்காலம் பிறந்தது. தெய்வங்கொடுப்பதாகச் சொன்ன செல்வம்தான் புதையலாகக் கிடைக்காதா? என்று பூமியின்மீது பளிச்சென்று மின்னும் எப்பொருளையும் எடுத்துப்பார்த்துக்கொண்டும், நோட்டு, என்னும் பணக்கடிதங்கள் ஒருகட்டுக் கிடைக்கமாட்டாதா? என்று வழியிலே சிதறிக்கிடந்த கடிதத்துண்டுகளை யெல்லாம் ஒவ்வொன்றா யெடுத்துப் பார்த்துக் கொண்டும் சென்றான். ஒருகடிதத்திலே “முயற்சிநீருவியாக்கும்” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது, கந்தன் அதைப்படித்து, நமக்குக்கிடைத்த அசரீரியின்கருத்தை இவ்வாக்கியம் உறுதிப்படுத்துகின்றது, என்று யோசித்துக் கொண்டே வீடுசேர்ந்தான்.

செட்டியாராலே கந்தன் கல்விக்களஞ்சியத்தினின்றும் தினந்தோறும் ஒவ்வொருகதை சொல்லும்படி நேரிட்டது.

கந்தன் கடன் தீர்த்துவாழ்தல்.

கந்தனுக்குப் பொருள் வேண்டும்வண்ணம் செட்டியார் அளித்தனர். அதுகொண்டு கந்தன் தன்கடனையும் தந்தை தம்பி முதலியோர் பட்டகடனையும் தீர்த்து, தன்தம்பியரோடு முன்னிலும் அதிகஒற்றுமையுடையவனாய், அவர்க்கும் தான்பெற்ற பொருள்தவிசெய்து, குடும்பத்தைப்பாதித்துப் பிதிரார்ச்சிதத்தையும் பெற்று வாழ்ந்திருந்தான்.— சுபம், சுபம்.

கடன்பட்ட கந்தன் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

புத்தக விற்கிரய விளம்பரம்

வி லை

ரூபா. அ. பை.

விவேக சுந்தரம் ரெ-க, உ, ஈ, ச, டு, சு	பிரதி 1-க்கு.	0	0	3
கடன்பட்ட கந்தன்கதை ...	1-க்கு	0	0	6
புருஷத்துவேஷ பூதகிகதை Part I ...	1-க்கு	0	0	6
„ „ II ...	1-க்கு	0	0	6
ஏசுகிறிஸ்து மனிதனே ...	1-க்கு	0	0	6
ஜனோபகாரம் ...	1-க்கு	0	0	6
கிறிஸ்துமதகண்டனம் ...	1-க்கு	0	1	0
சத்தருசகவாசம் நித்தியசங்கடம்.	}	100-க்கு	0	6
நன்மை நலந்தரும்.				
பேராசை பெருநஷ்டம்.				
அடாது செய்தோன் படாதுபடுவன்.				
மனக்கவலை பலக்குறைச்சல்.				
குணபூஷணி சரித்திரம்.	}	1-க்கு	0	6
மாதரீதி ...				
மங்களவல்லி விலாசம் ...				
விநோத சரித்திரம் ...				
சித்திரங்காட்டிச் சத்திய நிறுத்தியகதை ...				
சிவனுந்தேவனு ? என்னுந் தியனாவுக்கு ஆப்பு	1-க்கு	0	0	6

இன்னும் கம்மீஷனுக்கும் புத்தகங்கள் வரங்கிவிற்கப்படும், ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட ஆர்டருக்கு மாத்திரம் வாலுயூபேயியில் மாதிரியில் அனுப்பப்படும். வெளியூரார் தொகையை மணியார்டர் மூலமாகவேனும் ரூபா 1-க்கு 1-அணு சேர்த்துத் தபால் முத்திரை களாகவேனும் அனுப்புதல்வேண்டும். மேல்விலாசம் சரியாய் எழுதியனுப்புதல்வேண்டும். வாங்கி விற்போர்களுக்குத் தக்க கம்மீஷன் கொடுக்கப்படும். முன்பணம் அனுப்புவோர்சளுக்கு மாத்திரம் புத்தகங்கள் அனுப்பப்படும். இதரவிஷயங்கள் அறியவிரும்புவோர் விவேக சுந்தர முதலிய புத்தகங்களில் வெளியிட்ட விளம்பரத்திற் கண்டு கொள்ளலாம்.

All communications & moneyorders should be ONLY addressed to S. R. NAMASIVAYA CHETTI, (Proprietor U. B. R. Series) The Madras Ripon Press, 316, Thumbu Chetti Street, Madras.

உ
கடவுள் துணை.

UNDER RAPID PREPARATION:

WILL BE READY BEFORE THE 15TH MARCH 1888.

விசேஷ அறிவிப்பு.

சர்வதாரி வருஷத்திய

ரிப்பன் தமிழ்ப்பாக்கெட் பஞ்சாங்கம்.

1888 (1900) மார்ச்சு 15-ல் கீழ்க் கீழ்க் வேளியாதம்.

இதில் இவ்வருஷம் சேர்க்கப்பட்டுள்ள நூதனவிஷயங்கள் பலவற்றோடும், நாணயமான சீமைகிளிட்டு பென்சலுடன் சீமையிலிருந்து தருவித்த ரிப்பன் உருவத் தோடும், பலமான பயிண்டும், சித்திர கிளிட்டு வேலைகளும் செய்யப்படும்.

உள்ளூரார்க்குக் காப்பி 1க்கு விலை 1 அணு ஆறு.

வெளியூரார்க்குத் தபால்பாக்கிங்சார்ஜி உள்பட அணு ஏழு.

ஒரேமுறை 10-புத்தகம் வாங்குவோர்க்கு 1-ம், 25-க்கு 3-ம், 50-க்கு 7-ம், 100-க்கு 15-ம், அதிகம் கொடுக்கப்படும்.

வெளியூரார் எழுதும் கடிதங்களையும், மணியார்டர்களையும் அடியிற் கையொப்பமிட்டவர் பேருக்குத் தெளிவாய் எழுதி அனுப்புதல் வேண்டும்.

நட்பேட்கடிதங்கள் வாங்கப்படா. பதில் வேண்டுவோர் அறையணலேபில் அடங்கிய கடிதமேனும் ரிப்பன்கார்டேனும் அனுப்புதல் வேண்டும்.

இங்ஙனம்,

சை. இரத்தினசெட்டி,

ப்ரோப்ரயீடர், மதராஸ் ரிப்பன்பிரெஸ்,
316, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

Uthama Bhodha Ranjani Series. No. 2.

உ
கடவுள் துணை.

உத்தமபோதரஞ்சனிதொடர்ச்சி நெ. உ.

NO 2.

நெ. உ.

கல்வி க்ங்களஞ்சியம்.

புருஷத்துவேஷபூதகிசரித்திரம்.

(முதல் பாகம்.)

புருஷத்துவேஷபூதகி
யாகிய

மந்தகமனி.

KALVICKALANJAM.

PURUSHATHWASHA BOOTHAKEE CHARITRAM.

(PART-I.)

Printed & Published by

S. R. NAMASIVAYA CHETTY,

Proprietor U. B. R. Series.

AT THE MADRAS RIPON PRESS:—MADRAS.

1887.

Price 6 Pies.]

[விலை பை ஆறு.

“ சிவனுந் தேவனு ”

என்னுந்

தீயநாவுக்கு ஆப்பு.

இப்புத்தகம் “ கிறிஸ்துமதகானனதுடாரி ” என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இஃது சிவனுந் தேவனே என்று ஸ்தாபித்துக் கூறப்பட்டதோர்புத்தகம். இதை ஒவ்வொரு நண்பரும் வாங்கி வாசித்து இதன் உட்பொருளை அறிந்து ஆநந்தங்கொள்வீர்களெனக் கோருகின்றேன்.

விலை பை ஆறு: 1-புத்தகமுதல் 8-புத்தகங்கள் வரையும் தபாற்கூலி அண அணா.

வேண்டுவோர் திருப்பத்தூர் அமிர்தபோதினிபத்திராதிபரிடம் பெற்றுக்கொள்க. சென்னையிலுள்ளவர் அடியிற் கையொப்பமிட்டவரிடம் பெற்றுக்கொள்க.

ஏசுகிறிஸ்து மனிதனே.

இப்புத்தகம் சென்னை இந்துபிராக்ட் சொஸையிட்டியின் மெம்பர்களுள் ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. இதில் “ ஏசு கடவுளல்ல மனிதன்தான் ” என்பதற்குப் போந்த சாக்ஷியுடன் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனை ஒவ்வொரு நண்பரும் அத்தியாவசியம் வாங்கி வாசித்தல் வேண்டும் என்பது எனது கோரிக்கை.

விலை பை ஆறு! ஒருபுத்தகமுதல் 8 புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அண அணா. 10க்கு 2-ம், 100க்கு 30-ம், 500க்கு 250-ம், 1000க்கு 1000-ம் கமீஷன் கொடுக்கப்படும். வேண்டுவோர் அடியிற் கையொப்பமிட்டவர் பேருக்கே முன்பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்,

சை. ர. நமசிவாயசெட்டி.
மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ்,
316, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

வள்ளலார் மாவலு.

இப்புத்தகத்தை அன்புகூர்ந்து நமக்கு அனுப்பிய ம-ரா-மூர், சி. ம. இராகுவேல்மூர்த்தியவர்களுக்கு வந்தனம் தருகின்றேன்.

இப்புத்தகத்தின்விலை அண இரண்டு. இதில் விராயகர் மீது தயானப்பஞ்சக்குணதி விருத்தம், மனப்புலம்பல், குமரேசன்மணிமாலே, எக்காலக்கண்ணி, சிவதயானக்கீர்த்தனமும் அடங்கியிருக்கின்றன.

கடவுள்துணை.

இதில் சம்பந்தப்பட்டோர் பெயர்.

1. சுருணசுந்தரன். (புருடன்)
2. மதகமனி.—(மனைவி) கடைசியில் “புருஷத்துவேஷ பூதகி” யெனப் பெயர் கொண்டனன்.
3. தாதிகன்பெயர். (1) மாயாவதி; (2) மாந்திரீகவல்லி; (3) தாந்திரீகவல்லி; (4) சந்திமித்திரி; (5) களாவதி; (6) கானவல்லி; (7) தூர்ப்போதினி; (8) சுருண போதினி.

விஷய அட்டவணை.

நெ.		பக்கம்.
க.	{ விநாயகர்துதி; முருகர்துதி; சரஸ்வதிதுதி; ஆசிரியர் } துதி; அவையடக்கம்; முகவுரை.	௧௭
உ.	சுருணசுந்தரன் வரலாறு.	௧௮
ந.	சுந்தரன் ஆஸ்தியைக்கண்டு மகிழ்தல்.	"
ச.	சுந்தரன் ஆஸ்தியைச் செலவிடுதல்.	௧௯
ரு.	சுந்தரன் வர்த்தகப்பாங்கு.	"
சு.	சுந்தரன் விவாகப்பிரயத்தனம்.	"
எ.	மதகமனியின் வாழ்வு.	௨௦
அ.	சுருணசுந்தரன் இல்லற நடத்துதல்.	௨௧
க.	சுந்தரன் ஊடலைத்தீர்த்தல்.	"
கடு.	மதகமனி வுரங்கேட்டல்.	௨௨
கீக.	மதகமனி திரவியசாலையைக் காணல்.	௨௩
க௨.	மதகமனியின் செல்வர்க்கு.	"
க௩.	மதகமனி பாங்கியர்களைத் தெரிவுசெய்தல்.	"
க௪.	மதகமனி தன் தாய் தந்தையர்களைப் பரிபாலித்தது.	௨௪
கரு.	மதகமனி பல மாளிகைகள் கட்டுதல்.	"
க௬.	சுந்தரன் மதகமனி செய்கைகளைக் காணுதல்.	"
க௭.	சுந்தரன் தோழர்களுடன் சம்பாஷித்தல்.	௨௫
கஅ.	{ மதகமனி தன் பாங்கிமார்களுடன் மாளிகைகளைப் } பார்க்கச் செல்லுதல்.	௨௬
க௧.	கடற்கரையிலே மதகமனிகண்ட அதிசயம்.	"
௨௦.	மாயாவதியின் மாயலீலைகள்.	௨௭

நெ.	பக்கம்.
உக. மதகமணி மாயாவதிக்குப் பரிசளித்தல்.	உஅ
உஉ. மாந்திரீகவல்லி வித்தை செய்தல்.	உக
உங. தாந்திரீகவல்லி சமர்த்துப் பேசுதல்.	"
உச. சந்திமித்திரி சமர்த்து.	"
உரு. களாவதி வித்தை கற்பித்தல்.	ங0
உசு. கானவல்லியின் வித்தையருமை.	"
உஎ. மதகமணிக்குப் பாங்கியர்கள் வித்தைகளைக் தற்பித்தல்.	"
உஅ. சுந்தரன் ஆஸ்தி அழிதல்.	"
உக. சுந்தரன் ஆஸ்தி அழிந்ததைக்கண்டு வருந்துதல்.	ஙக
ங0. மதகமணி சுந்தரனை வசப்படுத்துதல்.	"
ஙக. சுந்தரன் கடல்யாத்திரை செய்தல்.	ஙஉ
ஙஉ. மதகமணியின் சீர்கெட்ட நடை.	ஙங
ஙங. சந்திமித்திரி மதகமணியோடு சம்பாஷித்தல்.	"
ஙச. அரசகுமாரர் மதகமணிமையலில் மூழ்கியது.	ஙச
ஙரு. தாந்திரிகவல்லி மதகமணியோடு சம்பாஷித்தல்.	"
ஙசு. வியாபாரிகளை மதகமணி விரும்பியது.	"
ஙஎ. தூர்ப்போதினி மதகமணியோடு சம்பாஷித்தல்.	"
ஙஅ. மதகமணியின் ஆஸ்தியும் நகர் அடைந்ததுயரமும்.	ஙரு
ஙக. மதகமணியின் வீரச்செயல்கள்.	ஙசு
ச0. தத்துவஞானிகள் சித்துவித்தை.	"
சக. மதகமணிக்கு நோய் அதிகரித்தது.	"
சஉ. தருமவைத்தியர் நற்போதினைசெய்தல்.	ஙஎ
சங. தத்துவஞானிகள் சுந்தரனைத் தருவித்தது.	"
சச. சுந்தரன் மந்திரவான் பெற்றது.	ஙஅ
சரு. மதகமணி பாங்கியர்களை யனுப்புதல்.	"
சசு. மாந்திரீக மாயக்கோட்டை.	"
சஎ. மாந்திரீகமாயக்கோட்டை மந்திரவாளால் அழிதல்.	"
சஅ. மதகமணியின் பரிதாபநிலைமை.	ச0
சக. சுருணபோதினி உயிர்பிழைத்துச் சுந்தரனை மணந்தது.	"

உ
கடவுள்துணை.

No 2.

நெ உ.

கல்வி க்களஞ்சியம்.

புருஷத்துவேஷ பூதகசரித்திரம்.

விநாயகர்துதி.

சிந்தூரானந்தெந்தைபாதமே
யந்தனூளர்தஞ் சிந்தைமேவுமே.

முருகர்துதி.

அமரர்துதிபுரி குமரகுருபர
னமலபதமல ரொமதுபுகலரோ.

சரஸ்வதிதுதி.

வெள்ளைத்தாமரை மேவுவாணியெம்
முள்ளத்தாமரை யுலவியோங்குமே.

ஆசிரியர்துதி.

செந்தமிழ்நல்கிய சுந்தரனிருபத
கந்தமலர்களைச் சிந்தைவைக்குதுமே.

அவைவயடக்கம்.

மன்னுஞ்சிறுவர் மணற்சோற்றிற் கல்லாய
உன்னுவரோ வல்லமனையொண்டொடியார்—அன்ன
பரிசேபோ விந்தூலிற்பாவலர்சொற்குற்றந்
தெரிசுவரோ வுள்ளஞ்சிறந்து.

முகவுரை.

செஞ்சொற் றமிழ்வளர்க்கும் நெஞ்சிற்கினிய பஞ்சாக்ஷரச்சேட்டி
யாரோ! கடன்பட்டகந்தன் காதையைக்கேட்டநீரோ, புருஷத்துவேஷபூதக
யின் சரித்திரத்தைக் கேட்டருளி, கல்விக்களஞ்சியத்தைப் பெரிதாக்குவீ
ரென உம்மைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இச்சரித்திரமானது பூமியின்கண்ணுள்ள புருஷர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் மிக நன்மையைப் பயக்குமென்பதிற் சந்தேகம் இல்லை. எவ்வளவாகக் கல்வி கேள்வி யறிவுகளிலே நிரம்பின புருஷர்களானாலும், மனைவியரை நடத்தும் ஒழுங்குகளிலே சிறிதேனும் தவறாதவர் உலகில் இரார். அங்ஙனம்தவறி, சிறுவர்கைப்பம்பரம்போல், பெண்வழிச்சென்று, பெண்ணேவலைச்செய்து, கணங்குறைந்து, பல அல்லல்களுக்குள் ளாயினோரும் பலர் தற்காலத்திலே எங்கும் உளர். அவ்வண்ணமே தம்மையிரகஷிக்கும் கணவரை விசுவாசிப்பவர்போல நடித்துப் பரபுருடருடன்கூடிச் சுகித்துத் தம்முடைய சொந்தப் புருஷனாத் துவேஷிக்கும் ஸ்திரீகளும் பலபேர் உண்டு. கல்விகேள்விகளினாலே உத்தமகுணமுடைய ஸ்திரீகளையும் கெடுக்கவல்ல துன்மார்க்கநாரியரும் உண்டு. இவர்களாலே உலகத்திலேயுண்டு படும் கேடுகள் அனந்தம்.

மாதர்கள் இயற்கையிலே நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் நான்குணங்கனையுடையவரோ யாயினும், விவாகத்திற்குமுன் தாய் தந்தையராலும், விவாகத்திற்குப்பின் கணவர்களாலும் நன்னெறியினின்றுத் தவறாதபடி பாதுகாத்தற் குரியவரோயாவர். தற்காலத்துப் புருஷர்கள் மாதர்க்குச் சுதந்திரங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென எண்ணி, அதன்பொருட்டு வெகுவாய் முயன்று வருகின்றார்கள்.

என்ன சுதந்தரங்களை மாதர்க்கு நம்மனோர் அளிப்பினும், அவர்களைக் கற்புநெறிக்குப் பழுதுவராதபடி அடக்கியாளுதலிலே கவனத்தைப் பெரும்பாலும் வைப்பது உத்தமம்.

இந்நெறியிலே புருஷர்கள் கவனஞ் செலுத்தா தொழியின், புருஷத் வேஷ பூதகிரியாகிய மதகமனி தான் அடைந்த செல்வாக்கினாலே கெட்டது போல் கெட்டழிவொன்பது திண்ணம்.

இச்சரித்திரம் இரண்டு பாகமாகப் பிரசுரிக்கப்படுகின்றது. இதற்குக் காரணம் பாரம் அதிகமாக இருப்பதுவேயாம்.

சுகுண சுந்தரன் வரலாறு.

கல்வி, கேள்வியறிவுகளாலே நிறைந்த சாதுக்கள் பலர்வாழ்ந்தோண்டை நாட்டிலே, திருவோந்தூர் என்னும் பதியிலேபிறந்து, அங்கே சில காலம் வளர்ந்து, தமிழ்ப் பாஷையைக் கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்து, பின்பு வர்த்தகத்தின் பொருட்டுப் புதுவைமாநகரைச் சேர்ந்து, நகரவாசியாய் வாழ்ந்த சுகுணசுந்தரன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்குப் பிதூரார்ச்சித்தத்தினாலே கிடைத்த ஏழுலகையும் பொன் ஆஸ்தி இருந்தது. அவன் தனக்குக் கிடைத்த ஆஸ்தியை ஏழு இருப்புப் பெட்டிகளிலே வைத்து, பிறர்அறியாவண்ணம் பூமிக்குட் சுரங்கம் ஒன்று கட்டுவித்து அப்பெட்டிகளை அதிற் பத்திரப்படுத்தி, சுரங்கமுள்ள அறையைப்பூட்டித் திறவுகோலைத்தன் வசத்தில் வைத்துக் காத்துவந்தான்.

சுந்தரன் ஆவஸ்தியைக்கண்டு மகிழ்தல்.

இவ்வண்ணம் சேமித்த பெருந்திரவியத்தைச் சுந்தரன் தினந்தோறும் ஒருதரம் பார்த்துப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து: நமக்கென்ன குறையுளது; நாம் எதற்கும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை; அதிர்ஷ்டவசத்தினாலே செல்வங்கிடைத்திருக்கின்றது; இதுநமக்குப் பிற்சந்ததியார் நெடுங்காலம் பலதலைமுறைகளாக அனுபவித்து வந்தாலும் குறையாது; நாம் கஷ்டப்படவேண்டுவதில்லை. வீட்டிலிருந்து கொண்டு, கற்றவர்களுடனும்

சாதுக்களுடனும் கூடிச்சாஸ்திர விசாரணை செய்து, அறநெறியினின்று, இன்பத்தை யனுபவித்து, மறுமைச்சுகத்தைத் தேடிதலேபாங்கு என்றெண்ணிப்பல அறிஞர்களோடு உறவாடி, அவர்தன்னிடம்வரவும் தான் அவரிடம் போகவுமாகப் பலசற்குணர்களுடைய நேசத்தவளர்த்துவரத்தலைப்பட்டான். அதனாலே, அவனுடைய நேசர்களும், நகரவாசிகளும் அவனைச் சுகுணசுந்தரன் என்று சொல்லத்தொடங்கினார்கள்.

சுந்தரன் ஆஸ்தியைச் செலவிடுதல்.

சுந்தரனைச் சூழ்ந்திருந்த சாதுக்களாலே, அவன் தர்மார்த்தகாமமோ கூடும் என்னும் புருஷார்த்தங்களின் இலக்கணங்களை யறிந்து, நாளுக்கு நாள் விவேகம் அதிகரிக்க, சற்பாத்திரமறிந்து, தருமங்களைச் செய்துவரத்தலைப்பட்டான். அதனாலே ஒருலக்ஷம்பொன் ஒழிந்தது. ஓர் இருப்புப்பெட்டி வெறும் பெட்டியாயிற்று. சுந்தரன் அதுகண்டு, இஃது என்னே? சில நாட்களிலே ஒருபெட்டித் திரவியத்தை யழித்துவிட்டோம்! தருமமே செய்துவருவோமாயின், இன்னுஞ் சிலகாலத்திற்குள் நம்வசத்தில் உள்ள திரவியம் ஒழிந்துவிடும். பிறகுதருமஞ்செய்வதொழிந்து, நம்மிடத்து வருவோர்க்குப்பொருள் இல்லையென்று சொல்லும்படியானவறுமைவந்து சூழ்ந்துகொள்ளும். அதனாலே நாம்வருந்த இடமுண்டாம். இப்போது நம்மிடத்துப்பொருள் பெற்றுச் செல்வோரை நாம் கேட்க நேரிடும். ஓர் கால், நாணத்தைவிட்டுக் கேட்கினும், அவர் நம்வறுமை தொலையுமட்டும் உண்டென்று நமக்குத் தெரியுமே? செய்யமாட்டார்களே! நகையினாலே வந்தபுகழ்கெடுமே! இறைக்க இறைக்கச் சுரக்குங்கிணற்று நீர் போலத் தர்ம சிந்தையுடையோர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்கப் பொருள் சுரக்கும் என்று உலகத்தார் சொல்லுவது என்! நம்மளவிலே நிதிசூறையக் கண்டதன்றி நிரம்பிவளரக்கண்டோமில்லையே! கிணற்று நீர் போல நம்பொருள் கொடுக்கக் கொடுக்க வளருமார்க்கந்தான்யாது? ஊற்றுள்ளதாகுமேல் நீர் சுரக்கும். ஊற்றைப்போல வர்த்தகத்தினாலே பொருள் சுரக்கும். சுரக்குமேல் ஆஸ்தியழியாது. தானதருமங்களும் சிறப்பாக நடத்தப்படும்.” என்று சிந்தித்து, வர்த்தகஞ் செய்யத் தொடங்கினான்.

சுந்தரன் வர்த்தகப்பாங்கு.

சுந்தரன் வர்த்தகஞ்செய்யத்தொடங்கி, “தெரிந்தவினத்தொடுதேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க், கரும்பொருள் யாதொன்றுமில்” என்றபடி, வர்த்தகப் பாங்கிலே சிறந்தவர்களை நேசித்து, அவர்களுடைய உதவியாலே வர்த்தக துட்பங்களை யறிந்து, கப்பல் வர்த்தகஞ் செய்து, அதிகவருவாய் பெற்று, இருபதுலக்ஷம் பொன் ஆஸ்தியுடைய தனவானுயினான்.

அதுகண்ட சுந்தரன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து, “நல்லோர் நமக்கு நேசர்களாய், சற்பாத்திரத்திலே அவர் சொற்படி செலவிடவும் நேர்ந்ததனால், இப்பெருந் திரவியத்தையடையக் கடவுள் திருவருள் புரிந்தார்” என்றுதன் சற்குண நேசர்களைக்கைவிடாது வர்த்தகத்தை நடத்திவந்தான்.

சுந்தரன் விவாகப்பிரயத்தனம்.

இவ்வண்ணம் வர்த்தகத்தை நடத்திப் பலருந் தன்னமைதிக்கவாழ்நாளிலே, சுந்தரனுக்கு விவாகம்செய்து கொள்ளல் வேண்டு மென்னும் நினைவுதோன்றினதால், தன்னேசர்களை அழைத்துயோசிப்பதாயினான்.

“அன்பர்களே! இதுகாறுந்தோன்றாத தோர்நினைவு நேற்று எனக்குத் தோன்றியது ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!! இல்லறம் பெரிதோ? துறவறம் பெரிதோ? சொல்லுங்கள்” என்றுன்.

நேசர்கள் அதுகேட்டு! “இல்லறமல்லது நல்லறமன்று” என ஒளவை மொழிந்தருளி யிருப்பவும், இது பெரிதோ அது பெரிதோவென்று வினவு தற்கிடமுண்டோ?

அன்றியும், “பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதை யுண்டானுலெத்தாலுங் கூடியிருக்கலாம்-சந்தேஹம், தாறுமாறாக நடப்பளையாமாயிற் கூறும் சந்நியாசங்கொள்.” என ஒளவையார் கூறியிருக்கின்றார். திருவள்ளுவ தேவரும், “அறனெனப்பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும், பிறன்பழிப்ப தில்லாயினன்று, ” என அருளிச்செய்தனர். இவ்வுறுதிமொழிகளைச் சிந் திக்கையில், சுந்தரா ! இல்லறமே பெரிதென்று தோற்று கின்றது. திரு வள்ளுவதேவரும் இல்லறத்திலேநின்று மோக்ஷத்தையடைந்தார். கற்பிற் சிறந்த வாசுகியென்னும் மனைவியாலே அவர் நடத்திய இல்வாழ்க்கை பெருமையடைந்தது. ஆகலின், அத்தகை நற்குண நற்செய்கைகளை யுடைய மனைவிகுடைப்பதுண்டானால், இல்லறமே பெரிதாம் என்றார்கள். சுந்தரன் அதுகேட்டு, அன்பர்களே ! இல்லறமேபெரிதாயினும், பல அறி னார்கள் அதனைவெறுத்ததனால், துன்பம் பலவாக இல்லறத்தில் விளையும் என யோசிக்க இடந்தருகின்றது. குணவதியான மனைவி வாய்ப்பதரிது; நற்குலத்திலே, நற்றாய்தந்தையர்களுக்குப் பிறந்தவளாகவும், நோய், பழிமுதலாயின குற்றங்களில்லாதவளாகவும், செளந்தரியமுடையவளாக வும் இருத்தல்வேண்டும். இத்தகைஇலக்கணமுடைய பெண் தேடிக்கொ டிக்கவல்லீராயின், நான்மணம்புரிவேன்; கிடைப்பதரிதாயின், நான் மணம் விரும்பேன்; இஃது உண்மையென்று அறிமின்கள். “நோய்கொண்டா லுங்கொளலாம் நூறுவயதாமளவும், பேய்கொண்டாலுங் கொளலாம் பெண் கொள்ளலாகாதே” என ஒரு தமிழ்ப்புலவர் கூறியதென்னை? இப்புலவர் கருத்திலேநோயாலும் பேயாலும் அடையும் துன்பத்தினும் பெண்ணாலே துன்பம் அதிகமுண்டெனப் பெறப்பட்டதன்றோ? அங்ஙனமே யானுந் துணிந்து, துறவறத்திலே நிர்க்கடவேன் என்றான். அதுகேட்டு நேசர்கள், துறவறத்திலேயுண்டுபண்ணுந் துன்பங்கனையும், துறவியர், இல்லறத்தினர் உதவியைத் தேடியடைவதையும் எடுத்துரைத்து மணம்புரிவதற்குச் சுந்த ரனைஇசைவித்தார்கள். நேசர்களின்கருத்துக்கிணங்கியசுந்தரன், தன் இன த்தவருட் சில முதியோரை யழைத்து, தன் கருத்தை யறிவித்தான். அம் முதியோர் தம்பந்துவர்க்கத்திலே, அழகிலும், கல்வியிலும், சிறந்தமதகமனி என்னும் பேர்பெற்ற கன்னிகையைச் சுந்தரனுக்கேற்ற சுந்தரியென்று தீர்மானித்து, ஒரு சுபதினத்தைத் தெரிவுசெய்து, பந்துமித்திரர்கள் பல ரும் சூழத் திருக்கலியாண மகோற்சவத்தை நகரவாசிகளெல்லாருங்கண்டு மகிழவும், அந்தணரும், தொழிலாளரும், ஆதுலர்களும் தமது கலிதீரத்தா னமாகவழங்கிய பொருள்பெற்று வாழ்த்தவும், முன்பு நடத்தத்தக்க தேவ பூசை, திருவிழா முதலாயின பலவுஞ்செய்து, மிகச்சிறப்பாக நடத்தினா ர்கள்.

மதகமனியின்வாழ்வு.

மதகமனிக்கு வந்த வாழ்வைக்கண்டு மங்கையர் பலர் பொருமை கொண்டார்கள். சுந்தரனை மணம்புரியக் காதலித்திருந்த கன்னிகைகள் பலர் அளவற்ற மனத்துயரங்கொண்டார்கள். உண்மையாக மதகமனிக்கு வந்த வாழ்வு மங்கைமார் மதிக்கத்தக்கதாகவேயிருந்தது. நாயகனோ பெருந் திரவியமுடைய பிரபு. அவனுடைய ரூபலாவண்ணியங்களோ தெய்வமகளிரும் விரும்பத்தக்கவை. மனிதருள்ளே அவன் மன்மதன்; கண்ணிறைந்த கணவன். குணங்களோ நல்லோர் பலரும் விரும்பத்தக்க

வை. செய்கைகளோ தருமதேவதை கண்டு புகழ்த்தக்கவை. உலோப குணம் அவனைக்கண்டால் ஒடியொளிக்கும். கற்பகத்தருக்கள் அவன் செய்யுந் தானதருமங்களைக்கண்டு நாணும். பொறாமை அவன்முன் இருக்கப் பெருமல் ஒடும். கோபத்தீ அவன் முன்னே குளிர்ந்துவிடும்.

பரதாரகமனத்தையும், பரத்தையர் நட்பையும் அவன் சிந்தை விரும்புவதில்லை. இன்னும் பலவாறு உரைப்பதென்! சுகுணசுந்தரன் தன் பேருக்கேற்றவாறு சற்குணக்கடலாயிருந்தான்.

சுகுணசுந்தரன் இல்லற நடத்துதல்.

சுகுணசுந்தரன், மதகமனியோடுகூடி, இன்பத்தை யனுபவித்து, மாதர் கலவியினால் உண்டிபடும் காமசுகம் இத்தன்மைத்தென்று கண்டறிந்தான்.

மதகமனியோ சுந்தரனுக்குக் காமசுகத்தைப் பெரிதுந் தரத்தக்க மங்கையாயிருந்தனள். அதனால் அவன் மதகமனியின் மோகவலைக்குண் மூழ்கி, அவளை அல்லும்பகலும் அனாக்கணமும் பிரிந்திருக்கத் தரியாதவனாயினான். மதகமனியும் சுந்தரனை அனாக்கணமும் பிரிந்திருக்கத் தரியாதவளாயினாள். சுந்தரன் மனப்பெருங்கோயில் மதகமனி வீற்றிருக்கத் தக்கதாயிற்று. அவள் எண்ணமே, அவள் திருவுருவத்தியானமே, அவள் அளித்த சையோக மகிழ்ச்சியே, அவளுடைய போகமே, சுந்தரன்மனதுக்கு இனியவாயின. நித்தியாற்றுப் பகலிரவுமுழுவதும் பரம்பொருளோடு கலந்திருக்கும் பரமயோகியர்போலச் சுந்தரனும் பகல் இரவு என்னும் பேதமின்றி மதகமனியோடுகலந்து காமயோகிபோலச் சிறந்தான்.

உலகமெங்கும் வெற்றியடைந்து, சிற்றின்ப வினையாடலைச் செய்யுங் காமராஜனுக்குச் சுந்தரனும், மதகமனியும் பெருவேலை யளித்தவராயினார்கள்.

இவ்வண்ணம் சுந்தரன் தன்மோகவலையுட் "சிக்கியிருத்தலை யறிந்த மதகமனிதன்னுள்ளே பின்வறுமாறு சிந்திக்கின்றாள்.

“சுந்தரன் எனக்கேற்ற கணவனாக வாய்த்தான். என் மோகவலையுட் சிக்கினான். அவனுடைய சம்பத்து முழுவதும் என்னுடைமையாயிற்று. என் தாய்தந்தையர்வறுமையாலே இனிமெலிந்திருக்கக்காரணமில்லை. என்னுடனே அவர்களிருந்து இகபோக சாம்பிராச்சியங்களை யனுபவிக்கத்தக்கவரோயன்றோ? என் இச்சையின்படி இன்பங்களை யான் அனுபவிப்பதற்கும் என்ன குறையுளது? என்னைப் பொற்பணிகளாலும், பற்பல விசித்திரப்பட்டாடைகளாலும் அலங்கரித்துக்கொள்வேன். என் நாயகனோடு எந்நேரமுங் கைகோர்த்துக்கொண்டு மேன்மாடங்களில் உலாவுவேன். மலர்ச்சோலைகளுக்குப் பாங்கியருடனே சென்று பந்தாடிவருவேன். கடற்கரைக்குச்சென்று உல்லாச நடைகொண்டு மனமகிழ்ச்சி யடைவேன். சகலபோகங்களையும் அனுபவிப்பேன். பற்பல விசித்திரமானிகைகளைக் கட்டுவித்து, தினந்தோறும் ஒவ்வொரு மாளிகையில் வாழ்வேன். சுந்தரன் என்கருத்துக்கு இசைவனோ? இசையானோ? அறியேன்.” என்றுயோசித்துக் கொண்டு, பள்ளியறையிற்சென்று, கணவனுடனே ஊடிமுள் போலச் சயனித்தாள்.

சுந்தரன் ஊடலைத்திர்த்தல்.

சுந்தரன் அன்று இரவு பள்ளியறையினுட் சென்று, மதகமனி சயனித்திருப்பதையும், அவள்முகம் வாடியிருப்பதையும் கண்டான். கண்டு,

தன் அன்புக்கினிய் சுந்தரியைநோக்கி : மாதரசே ! என்னுடனேயுண்டு, சல்லாபமொழிகன்பேசி, வினையாடிப்பின்பு சயனிக்கவரும் நீ இன்றுமுன் புசயனத்தையடைந்து துயில்வதென் ? அணங்கே ! பொய்த்துயில் கொண்டாயோ ? அன்றேல், என்னைக்கோபித்தனையோ ? நீ கோபஞ்செய்யக்காரணம் சிறிதும் இல்லையே. என்னோடுபிணங்கினையோ ? பிணங்குதற்குங் காரணமில்லையே. பெண்மணியே ! நின்னைவிட்டு நான்பிரிந்ததுண்டோ ? பிறமங்கையனாக் காதலித்ததுண்டோ ? கண்மணியே ! நின் போலெனக்குக் காமசுகந்தருவாரும் உளரோ ? நீ என்னைச் சந்தேகிக்கவேண்டாம். மான்விழித்தையலே ! கண்மலர் திறந்தென்னைப்பார்.

ஆ ! ஆ ! நின்முகம் சந்திரனைக்கண்ட தாமரைபோல் வாடுவதென் ! வாடாத பங்கயவதனத்திற்கு வாட்டம் வரப்பிழையொன்றுஞ் செய்திலனே ! நான் எப்பிழை செய்கினும் பொறுத்தருள். நினக்கேயான்உரியேன். என்பொருளெல்லாம் நினக்கேயுரியன். நின்மனம் போலச் செல்வங்களை யனுபவித்துவாழ்ந்திரு. காமவாரிதியைக் கடத்தற்குவாய்த்த மரக்கலமே ! என் சிந்தாகுலத்தை நீ அறியாய் ! காமநோயாலே மெலிந்தேன். “காலையரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி, மாலைமலருமிந்நோய்” என்றபடி இம் மாலைப்பொழுதின் மலர்ந்தகாமநோயைத் தவிர்த்தற்கு நீயே தக்க மருந்தாயினாய். “பிணிக்குமருந்து பிரமனணியிழை, தன்னேய்க்குத் தானேமருந்து” என்றபடி, நின்னல் வினைந்த நோய்க்கு நீயேமருந்தாகியிருந்தும், என்னைக்காமன் அம்புகள்கொல்லவகைதேடிய நீ அருளில்லாய் போலும். கல்விக்கரசே ! இதனை நீயறியாயோ !

“ஊடலுணர்தல் புணர்தலிவைகாமங், கூடியார் பெற்றபயன்” என்றபடி பிணக்கொழிந்து, புணர்ச்சியின் மகிழ்தலைச்செய்சு. நீடித்தவூடலால், என்னுயிர் வாழ்தலை நீ விரும்பினையோ ! என்று பல இனியமொழிகளாலே சுந்தரன் இரந்து நின்றலை மதகமனி அறிந்தான். அறிந்து, துயிலுணர்ந்தான் போலச் சுந்தரனைநோக்கிச் சொல்வாளாயினான்.

மதகமனி வரங்கேட்டல்.

மன்மதரூபா ! என்னால் கிடைத்த காமசுகத்தினை நீ சிலாகித்துக் கூறுவதெல்லாம் பொய்யே ! மெய்யாயின், என் நலங்களெல்லாம் நீ பெற்றுச் சுகமடைந்து களிப்பதுபோல, நீ பெற்றசெல்வங்களால் என் இச்சையின்படி இன்பங்களை யனுபவிக்கச் செய்தல்வேண்டும். என்னை மணந்த இத்துணை நாட்களாக நின்திரவிய சாலையை நான் காணக்காட்டினையோ ! அதன் திறவுகோலை என்வசத்தில் வைத்தருள். இது செய்வையேல், நீ யென்னைவிரும்பினது மெய்யாம் என்றாள். சுருணசுந்தரன் மதகமனியின் சொற்களைக் கேட்டு, ஆ ! ஆ ! இஃது ஒருபெரியகாரியமா ! என் இல்வாழ்க்கைத் தலைவி நீயானபோது, என் ஆஸ்தியனைத்துக்கும் நீயே எசமானியாகின்றாய். மாதர்கள் புருஷர்களுக்குச் சுகமளிக்கவும், அவரது இல்லறத்தை நன்குநடத்தவும், பொருள் வரவுக்கேற்றசெலவு செய்யவும், ஆஸ்தியை மென்மேலும் அபிவிர்த்திசெய்யவும் உரியவரன்றோ ! இவ்வுத்தரவாத மிகுந்த காரியத்தை மனைவியர் கவனித்து நடத்துஞ் சக்தியுடையவராயிருப்பின், புருஷர்கள் எவ்வகையிலுங் கவலையுறார்கள். கல்விகற்றகாரிகையாக நீ இருப்பதால், என் திரவியசாலையை யுன் பாதுகாப்பில் வைக்கின்றேன். கணக்குகளையும் உன்வசத்தில் ஒப்புவிக்கின்றேன். திரவியசாலையின் உத்தியோகஸ்தர்கள் உன்கட்டளையின்படி நட

க்கச் செய்வேன் என்றுகூறினான். கூறலும், மதகமனி யூடல் தீர்ந்து, புன் முறுவல் செய்தான். சுந்தரன் மதகமனியோடுகூடி யின்பக்கடலின்முழ்கினான்.

மதகமனி திரவியசாலையைக் காணல்.

அன்று இரவுகழிந்தது. மறுநாள் மதகமனி நாயகனைநோக்கி, பிராணநாயகா! திரவியசாலையைக் காணவிரும்பினேன். யான்காணக்கிருபைசெய்யும் என்றான். சுந்தரன் மதகமனியைத் தன்னுடனே அழைத்துக்கொண்டு திரவியசாலையைக் காட்டச்சென்றான். திரவியமிருந்த அறையின் திறவுகோலெடுத்துக் கதவைத்திறந்தான். அவ்வறையினுள்ளே சுரங்கத்துக்குச் செல்லும் வாயிலிற்சென்று, பிராணநாயகி! இதோ திரவியசாலை யிருக்கின்றது பார், என்றான். திரவியசாலையிலுள்ள பொற்பெட்டிகளையும், வெள்ளிப் பெட்டிகளையும், பொன் வெள்ளிப்பாத்திரங்களையும், பொன்வெள்ளிநாணயங்களின் பண்பைகளையும், நவரத்தினக் குவியல்களையும், பற்பல ஆபரணப் பெட்டிகளையும் பிறவற்றையும் மதகமனி கண்குளிரக்கண்டான்; ஆனந்தமடைந்தான்; உற்சாகத்தினாலேயாடினான்; பாடினான்; நாயகனை ஆலிங்கனஞ்செய்து, “திருமாவின் செல்வத்துக்குத் திருமகள் அன்றோ தலைவி? அப்பெண் தெய்வத்தின் கிருபையாலன்றோ உலகத்திலே ஆடவர் செல்வம் பெற்றுவாழ்கின்றார்கள்! அவ்வாறே உன்னுடைய செல்வம் என்வசத்திலேயிருத்தல் பாங்காம்.” என்று திரவியசாலையின் திறவுகோலைத்தான் பெற்றுக் கொண்டான். கொண்ட அப்போதே சுந்தரன் வசத்திலிருந்த பொருளின் வரவுசெலவு கணக்குகளையும் கைக்கொண்டான். சுந்தரன் சொற்படி திரவியசாலையின் உத்தியோகஸ்தர்களும் மதகமனிசெய்யுங்கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கத்தொடங்கினார்கள்.

மதகமனியின் செல்வாக்கு.

மதகமனியின் செல்வாக்கு அதிகரித்தது. கப்பல்வர்த்தகத்தினால் வரும் பொருள்களைத் தினந்தோறும் திரவியசாலையிற் சேர்ப்பதும், வர்த்தகத்தை நடத்துவதற்குவேண்டும் பொருள்களைக் கொடுப்பதும், வரவுசெலவுகளைக் கணக்குப் புத்தகங்களிற் பதிவுசெய்வதும், தானங்கள் செய்வதுமாகிய உத்தரவாதமுள்ளகடமைகள் மதகமனிக்குரியவாயின. மதகமனிக்கே உத்தியோகஸ்தர்களும், பணிசெய்யுந் தொழிலாட்களும், பிறரும் மரியாதைசெய்யத் தலைப்பட்டார்கள். சுந்தரன்எங்குற்றானோ? வென்றுகவனிப்பார் ஒருவரும் இலராயினார்.

“பொருளல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும், பொருளல்லதில்லை பொருள்” என்றபடிமதகமனி செல்வத்துக் கதிபதியாயினமையால், அவனையே யாரும் கவுரவிக்கநேர்ந்தது.

மதகமனி பாங்கியர்களைத் தெரிவுசெய்தல்.

மதகமனிக்குக் கௌரவம் விசேஷப்பட்டதனாலே, தன்னிலைமைக்குத் தக்கவாறுதன்னுடனே கௌரவப்பாங்கிமார்களாகச்சிலமாதர்களைத் தெரிவுசெய்ய எண்ணங்கொண்டு, கல்விகற்ற மாதர்கள் பலரைத் தருவித்து, அவர்களுள் இந்திரசாலங்கள், மாயாவித்தைகள் செய்வதிலே தேர்ச்சியடைந்த மாயாவதியையும், அஷ்டகர்மங்கள் செய்வதிலே வல்லவளும், அதர்வணவேதத்திலே நைபுண்யத்துவம் பெற்றவளுமாகிய மாந்திரீகவல்லியையும், லௌகிக தந்திரங்களிலே வல்லவளாகிய தாந்திரீக வல்லி

யையும், எவர்களுையும் சந்திக்கப்பண்ணும் தொழிலிலே சிறந்த சந்நிமித்திரியையும், களாசாஸ்திர ஆராய்ச்சியிலே முதிர்ந்த களாவதியையும், சங்கீதத்திலே வல்லவளாகிய கானவல்லியையும், மட்டடங்காத அறிஞர்களையெல்லாம் தூர்ப்போதனையால் மயக்குந் தூர்ப்போதனியையும், எவ்வகைப்பட்ட துன்மார்க்களையுஞ் சன்மார்க்களாக்கவல்ல சுகுணபோதனியையும், பாங்கியர்களாக நியமித்தனர். இவ்வெட்டுப் பாங்கியர்களும் பகற்போதெல்லாம் தன்னோடு கூடவிருந்து, தன்மனையிலேயுண்டு, உடுத்தி, தான் செல்லும் இடங்களுக்கெல்லாம் தன்னைச் சூழ்ந்துவரவும், தன்னைக்காக்கும் மெய்க்காவலராகவிருக்கவும் உத்தரவு செய்தாள். இவ்வெண்மனையன்றித் தாதியர் பலரைத் தன்பணிகேட்டு நடக்கும்வண்ணம் நியமித்தாள்.

மதகமனி தன் தாய் தந்தையர்களைப் பரிபாலித்தது.

இவ்வண்ணஞ் செய்தபிறகு தன் மனையிலே யிருந்து, சகல சாம்ராச்சிய வைபவங்களையனுபவித்து வாழும்படித் தாய் தந்தையரையும், அவர் மரபிலுள்ள சுற்றத்தார்களையும் வருவித்து அவரவர்க்கு வெவ்வேறு மனைகள் கட்டுவித்து, வேண்டும்வண்ணம் பொருள்களை அளித்து, பலவகைப்பட்ட வர்த்தகங்களைச் செய்து வாழும்படி அமர்த்தினாள்.

சுகுணசுந்தரன் மரபினர்க்குங் கணவன்பொருட்டுச் சிறிது பொருளுதவினாள்.

மதகமனி பல மாளிகைகள் கட்டுதல்.

மதகமனி திரவிய சாலையைத் தன் வசமாகப் பெற்றதுதொடங்கி, கப்பல்வர்த்தகத்தாலே பொருள்வருவாய் அதிகரித்தது. பந்துக்க ளனைவரும் வறுமை தீர்ந்து சுகப்பட்டார்கள். எவ்வகையிலும் செலவிட்ட பொருளின் அளவுக்குத்தக்கபடி வரவும் அதிகரித்தமையாலே, பொருளினாலே யாகத்தக்க இன்பங்களை அனுபவிக்க நினைந்து, பற்பல வசதியான இடங்களிலே எழுநிலை மாடங்களுள்ள மாளிகைகளையும், விசாலமுள்ள மண்டபங்களையும், செய்குன்றுகளையும், கட்டுவித்தாள். பற்பலதடாகங்களை அகழ்வித்தாள். இளமரக்காவும், நந்தவனங்களும் தோற்றுவித்தாள். பற்பல இரதங்களைச் செய்வித்தாள்; பல அசுவங்களையும், யானைகளையும், வாங்கி வாகனங்களை அமைத்தாள். பல கிராமங்கள் வாங்கி விவசாயத்தால் பொருள்வருவாய்க்கும் இடஞ்செய்தாள். பற்பல பொது ஜனோபகாரமாகக் கைத்தொழிற் சாலைகள் கட்டுவித்துப் பலபேர் ஏழைகள் வாழ்வதற்குக் காரணமாகிச் சிறந்தாள். அன்னசத்திரங்கள் பலவாக்ககட்டி ஆதுலர்களுக்கும், வழிச்செல்லும் பிரயாணிகளுக்கும் எவ்வேளையிலும் இல்லையென்றமற்படி அன்னயிட்டுப் பசினோயைத் தீர்த்துவரப் பெருந் திரவியத்தை வைத்தாள். பற்பல தேவாலயங்கட்கும் பெருநிதிகளை யளித்துத் தேவர் பூசனைகளும், திருவிழாக்களும் நன்றாக நடைபெற வகுத்துவைத்தாள். இதுகாறும் மதகமனி செய்த செய்கைகள் யாவரும் விரும்பத்தக்கவையாகியிருந்தன.

சுந்தரன் மதகமனி செய்கைகளைக் காணுதல்.

திரவியசாலையை மதகனிவசத்தில் ஒப்புவித்தபிறகு, சுகுணசுந்தரன் அதுபற்றிய கவலைசிறிது மடையவில்லை. ஆயினும் மனைவியாலே செல்வம் எவ்வளவு விருத்தியாயினது என்பதைக்காணவெண்ணி, மதகமனியை நோக்கி: உயிர்க்குயிராகிய மின்னே! நின்வசத்தில் விடுத்த திரவியசாலை

யையும், நீ செய்த வேலைகளையுங்காணப் பிரியமுற்றே நென்று சொன்னான். மதகமனி அதுகேட்டு, சுந்தரனை அழைத்துச்சென்று திரவியசாலைகளையும், வரவுசெலவு கணக்குகளையும், மற்றும் பல மாளிகை முதலியவற்றையும் காட்டினான். சுருணசுந்தரன் அவற்றைக்கண்டு, “என் அன்புக்கினிய தாழ்குமுலே! நன்றுசெய்தாய்; திரவியசாலை முன்னிருந்ததைப்பார்க்கினும் இப்போது பொருள்வளம் நிறைந்துள்ளதாகி விளங்குகின்றது. இன்பநுகர்ச்சியின்பொருட்டு நீகட்டிய மாளிகைகளையும், பிறவற்றையும் கண்ணுரக்கண்டு களித்தேன். நான் என் பெருந்திரவியத்தை அனுபவிக்கும் வகையறியாமல் இருந்தேன். நீ பலவகை செய்துகாட்டினே. மிகச்சமர்த்தி நீ” என்று மதகமனியைப் புகழ்ந்து சந்தோஷித்தான். இது நிற்க:—

சுந்தரன் தோழர்களுடன் சம்பாஷித்தல்.

சுருணசுந்தரன் மதகமனியை மணந்தநாள்முதலாகச் சிலமாசங்கள் வரையும் தன்தோழர்களைக் காண்பதின்றிச், சிற்றின்பத்துறையிலே மூழ்கியிருந்தான். அறிவிற்கிறந்த சுந்தரனுடைய நேசர்கள் அவனைக் காணும் பொருட்டுச் சென்றவேளைகளிலெல்லாம் காண்பதரிதாகவேயிருந்தது. அவனுடைய நேசர்கள் பலருள்ளும், அவனுக்குயிர்போன்ற நேசர்கள் மூவர் உண்டு. அம்மூவர்க்குத்தியவசனன், மனவாசகங்கடந்தான், விவேகன் என்போராம்.

இவ்வுத்தம நேசர்கள் மூவரும் பூத, பௌஷிக, வர்த்தமானங்களை யறிந்த தத்துவஞானிகள். இவரதுநசேர்க்கையாற்றான் சுருணசுந்தரன் சன்மார்க்கனுஞ்ச் சிறந்தான். இவர்கள் அச்சுந்தரன்மீது வைத்தபிரியத்தினாலே அவனது கேசுமலாபங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவும், அவன் மதகமனியின் மையற்கடலில் அளவுகடந்து மூழ்கி, அவன் சொற்படியாடத் தொடங்கினதினாலே இனித் தீங்குநேரிடுமென்பதை அவனுக்கறிவிக்கவும் சென்று சுந்தரன் மனைவாயிலையடைந்து தங்கள் வரவைக் காவலாளரால் உணர்த்தினார்கள். சுருணசுந்தரன் அவர்கள்வரவை யுணர்ந்தவுடனே சென்று, அம்மூவரையும் அன்போடு தழுவிக்கொண்டு உள்ளேயழைத்து, ஆசனங்களில்வீற்றிருக்கச்செய்து சம்பாஷிக்கத் தொடங்கினான்.

நேசர்களே! என்னை அன்புடன் காணவந்த உங்கள் கருணைக்காகப் பலவந்தனம். உங்கள்கேசுமம் எவ்வாறுள்ளது? என்றான்.

சத்தியவசனன்:—நேசனே! நாங்கள் சுகமாகவேயிருக்கின்றோம். நின்னைக்காணாதகுறையேயெங்கட்குப் பெரியமனக்குறை.

மனவாசகங்கடந்தான்:—சுந்தரா? மதகமனியை நீ அளவுக்குமிஞ்சி நேசித்துத் திரவியங்களையெல்லாம் அவள்வசத்தில் ஒப்புவித்தாய். அளவுக்குமிஞ்சினால் அமுதமும் விஷமாம்.

விவேகன்:—பொருளாலே நன்மை விளைவது போலத் தீமையும் விளைகின்றது. அறிஞர்களாயுள்ள ஆடவர்கள் பொருண்மிகுதியாலேபிரபஞ்ச மயக்கிலே கெட்டழிதலை நாம்காண்கின்றோமே! அத்தகைப்பொருள் பூவையறாக் கெடுக்கமாட்டாதோ? சுந்தரா! நீ மிக விவேகியாதலால் நாங்கள் சிறிதேயெச்சரிக்கை செய்வது போதும்.

சுந்தரன்:—அன்புடையீர்! உங்கள் கருத்தை யறிந்தேன். இனி எச்சரிக்கையோடிருப்பேன். நீவீர் மூவரும் அடியேனிடத்துக் கருணைவைத்து, நான்தோறும் பழமைபாராட்டி எனக்கு இதோபதேசங்களைச்செய்து வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்.

உத்தமநேசர்கள் மூவரும் சுந்தரன்கருத்துக்கிசந்து, பழமைபோல அவன்மாளிகைக்குச் செல்வதும், சாஸ்திரவாராய்ச்சி புரிவதுமாகி ஒற்றுமையுடன் கூடி, மறுமையின்பத்தையடைதற்குச்சன்மார்க்கநெறியில் கண்முயல்வாராயினார். ஆயினுஞ் சுந்தரன் மதகமனியைச் சிறிதுஞ் சந்தேகியாமல், அவள்மீது பேரன்பும், தயவுமுடையவனாகி யிருந்தான்.

மதகமனி தன்பாங்கிமார்களுடன் மாளிகைகளைப் பார்க்கச் செல்லுதல்.

இவ்வண்ணஞ் சுந்தரன் மறுமையின்பத்தை யடைதற்கான முயற்சியிலிருக்குநாளிலே மதகமனி இம்மை இன்பங்களை அனுபவித்தலின்கண் சிந்தையைவைத்துப் பாங்கிமார்களுட னாலோசிப்பாளாயினாள்.

பாங்கிமாரோ ! இப்பிரபஞ்சத்திலே முன்னித்தவத்தினாலே செல்வமபெற்றவர் வெகுசிலரோ. அவருள் யான் ஒருத்தியாயினேன். அச்செல்வத்தினாலாய பல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கும் எண்ணமே யெனக்குப் பெரிதும் உண்டு. அதன்பொருட்டுப் பலமாளிகைகள், மண்டபங்கள், செய்குன்றுகள் கட்டுவித்தேன். தடாகங்கள் அகழ்வித்தேன். இளமரக்காக்கள் பலவைத்து வளர்க்கின்றேன். இவற்றை நீயிரும் வந்து பாருங்கள்! என்றாள். மதகமனி தன் அந்தப்புறத்திற்குச்சென்று நீராடி, பலவண்ணப் பட்டாடைகளை யுடுத்தி, நவரத்தினுபரணங்களைப்பூண்டு, மன்மதனைமயக்கும் இரதிபோல வெளியேவந்து, தன்பாங்கியர் எண்மரும் தன்னைச்சூழ்ந்துவர, பல அசுவங்கள்பூட்டிய இரதத்திலிரோகணித்துச் சென்றாள். சென்று தான் கட்டுவித்த பலமாளிகைகளையும், கடற்களையிலும் பிறசோலைகளின் மத்தியிலுங் கட்டுவித்த பற்பல சிறப்பத்திறமிக்க மண்டபங்களையுங் காட்டினாள். பாங்கிமார் இவற்றைக்கண்டு அளவற்ற சந்தோஷவாரியிலே மூழ்கினார்கள். மதகமனி, பாங்கியர் மகிழ்ச்சியுற்றதையறிந்து, இரதத்தைக் கடற்களையிலுள்ள மண்டபத்தின் அருகே நிறுத்தி, அம்மண்டபத்திலே தங்கினாள்.

கடற்களையிலே மதகமனி கண்ட அதிசயம்.

கடற்களையிலே தென்றற்காற்று வீசுவதும், தாழைமுதலிய மலர்களின் மணம் எங்கும் பரவுவதும், மாலையிப்பொழுதிலே பூரணச்சந்திரன் தன் குளிரந்த வெள்ளிய கிரணங்களாகிய கைகளை நீட்டி எங்கும் பிரகாசிப்பதும், தாரகைகள் மின்னுவதும், தடாகங்களிலே குழதங்கள் மலர்வதும், வருணராசன் தன்கைகளாலே சந்திரனை நீட்டிப்பிடிக்க முயலுதல் போலக் கடலின்வெள்ளியநுரை மிகுந்த தினைகள் மேலெழும்பி வீழ்தலும், தினைகள்மேலெழும்பி வீழ்கையிலே முத்துக்களையும் சங்குகளையும் எறிவதும், சோலைகளிலே குயில்கள் முதலிய புள்ளினங்கள் இன்குரலோசை காட்டிப் பாடுவதும், மடமங்கை அவரவரதுணைவருடன் கைகோர்த்து உல்லாசமிகுத்துக் குறுநடைகொள்வதும், சம்பாஷணைகள் செய்வதுமாகிய இவற்றை யெல்லாங்கண்டு, மதகமனியும், பாங்கியர்களும் மனோற்சாக மடைந்தார்கள்.

அப்போது மதகமனி தன் உயிர்ப்பாங்கியரை நோக்கி, என் உயிர்த்திரள் அன்னீர் ! இங்கே இயற்கை அமைப்பிலேயுண்டாகிய அழகுகளைக் கண்டு மனமகிழ்ந்தேன். உங்கள் வித்தைகளாலே என்னைமகிழ்விக்க வேண்டுகிறேன். உலகிலே இன்பம்விளையுந் துறைகள் எத்தனையுண்டோ,

அவற்றையெல்லாம் அனுபவிக்கும் சிந்தையுடையவளாயினேன். என் எண்ணத்தை இனிதுநிறைவேற்றுதல் உங்கள்கடமையாமென்று மாயா வதியை நோக்கினாள்.

மாயாவதியின் மாயலீலைகள்.

அப்போது மாயாவதி மதகமனியை நோக்கி; மின்னற்கொடியன்ன செந்திருவே! நான் கற்றவித்தைகளை யெல்லாங்காட்டுகின்றேன் பார் என்று எழுந்து, கீழ்த்திசையைநோக்கி நின்று, சிரசிலே கைகளைக் குவித்துத் தன் இஷ்டதெய்வமாகிய மாயை யைத்தியானித்தாள்.

சிறிதுநேரந்தியானித்து ஆரணங்கே! என்னைப்பார்த்த வண்ணம் இருஎன்றாள். மதகமனி மாயாவதியை நோக்கினாள். உற்று நோக்கிக் கொண்டிருக்கையிலே, மாயாவதி தன்மாயவித்தையாலே அந்தரத்திலெழும்பி, அங்கே நின்று, நடனஞ்செய்தாள்; பாடினாள்; தன்னுருவை மறைத்து ஆகாயவீதியிலே கந்தருவர்களாகவும், தேவர்களாகவும் உருவங்களெடுத்து உலாவினாள். சிவன்போல ஐந்துமுகமும், சதுர்ப்புஜமும், மான்மழுக்கரங்களுங் கொண்டாள். ஆறுமுகசாமியாய் மயில்வாகனத்திலேறி எவ்விடத்தும் உலாவினாள். கணநாயகர்போல வடிவங்கொண்டு கூத்தாடினாள். வீரபத்திரன்போலக் கோர ரூபத்தோடு தோன்றினாள். பத்துத்தலை இராவணன் முதலிய அரக்கர்போல வடிவங்க ளெடுத்தாள். மகாவிஷ்ணுவெடுத்த அவதாரங்கள் பலவுமெடுத்தாள். இம்மாயலீலைகளை யெல்லாம் மதகமனியும், மற்றப்பாங்கியர் களுங்கண்டு, இடைக்கிடையே சந்தோஷமும், துயரமும்அச்சமும் அடைந்து, ஓ மாயாவதி! போதும்! போதும்! உன்மகிமை யறியாமல் உன்னைச்சாமானியமாக மதித்திருந்தோம், என்றார்கள். அதுகேட்டு மாயாவதி பிறர் அச்சங்கொள்ளத் தக்க வடிவங் கொள்ளாது, கண்டோர் மோகிக்கத்தக்க மோகினிபோலும், திருமகள்போலும், சரஸ்வதிபோலும், தேவநாட்டியப் பெண்கள்போலும், இரதிபோலும், உருவமெடுத்தாள். இவ்வுருவங்களையெடுத்தபோது மதகமனி முதலியோர் அடக்கமுடியா விரகங்கொண்டார்களென்றால், மாயையின் வல்லபம் இவ்வளவினதென்று சொல்லுதல் அமைவுடைத்தாகுமோ? மாயாவதி ஆகாயவீதியிலே நின்றபடி மதகமனியின் உற்சாகத்தையும் விரகத்தையுங் கண்டு, அவனைத் தன் சொற்படி நடக்க வசப்படுத்த நினைந்து, தாருகாவனத்திலே தாபதமுனிவர்களின் மனைவியர் தம்கற்பினாலே செருக்கியிருந்த செருக்கைப் பங்கப்படுத்தும் வண்ணம் சிவபிரான் கொண்டபிஷ்ணுடனமூர்த்தம் போலும் வடிவம் பலவெடுத்து எங்கெங்கும் பலவாக உற்சாக நடைகொண்டெலாவினாள்; மதகமனியின் எதிரேநிற்பாள்; பின்னேநிற்பாள்; பக்கங்களிலே நிற்பாள்; மடியிலே வீற்றிருப்பாள்.

பார்த்தவிடமெல்லாம் பிஷ்ணுடன வடிவங்களாகவும், ஒன்றற்கொன்று அதிகசிக்கத் தக்க அழகுடையனவாகவும் தோன்றுவதைக் கண்டு மதகமனி யடக்கமுடியாத காமவிகாரங்கொண்டு, ஆசனத்திலே வீற்றிருக்கத்தரியாமல் எழுந்திருந்து, மன்மதபாணங்களாலேவப்பட்டு, ஒவ்வொரு வடிவத்தையும் தாவிப்பிடிப்பாள்; பிடியிலகப்படாது செல்லும் அவ் வடிவங்களின் பின்னேயோடுவாள், ஆலிங்கனஞ்செய்யத் தன்கைகளை விரித்துத் தழுவுவாள். அவ்வுருவங்கள் கைப்பிடிக்குள்ளாகாது வெளிப்படுவதைக் கண்டு வருந்துவாள்; என்னைஅண்ணந்து சுகந்தரவாரும் என்று கைகுவிப்பாள்; கீழேவிழுந்து பணிவாள்; எழுந்து கூத்தாடுவாள்;

தன்மெய்ம்மறந்து பாடுவாள்; விரகமாகிய கடலிலே மூழ்கி வாய்விட்டு அழுവാள்; சந்திரனைக் கோபிப்பாள்; கடலைவவாள்; சூயில்களைநிந்திப்பாள்; மாரணேனோவாள். இவ்வண்ணமாக மதகமனி யடைந்தவிரகத்தினாலே மூர்ச்சித்துப் பிரோதம் போலக்கீழே வீழ்ந்தாள். பாங்கிமார்களும் அவ்வாறாயினர்.

இவரது காமவிகாரநிலைமையைக்கண்ட மாயாவதிதன் மாயலீலைகளை த்தன்னிடத்திலொடுக்கிக் கொண்டு, தன்சுயரூபமெடுத்து மதகமனி முதலாயினோரைத் தெளிவித்தாள்.

மதகமனி மாயாவதிக்குப் பரிசளித்தல்.

தெளிவிக்கத் தெளிந்த மதகமனி மாயாவதியைக்கண்டு, அம்மா! நின்மகிமையை யறிந்தேன். எனக்குப் பெருஞ்சுகத்தை யளித்தபிஷ்டாடனவுருவத்திலேயே யென்சிறந்தயிருக்கின்றது, என்னை அவ்வடிவெடுத்து அணையவேண்டுமென்று மாயாவதியைப்பிரார்த்திக்க, அவளும் பிஷ்டாடனவடிவங்கொண்டு மதகமனியைத் தழுவியிணைந்து சுகத்தையளித்தனள். அதுகண்ட மதகமனி, மாயாவதிக்கு வேண்டும் பரிசுகளை யளித்துத் தன்னை யெப்போதும் விட்டுப்பிரியாதிருக்கப் பிரார்த்தித்தாள். மாயாவதியும் மதகமனியின் நீழல்போல ஒற்றுமையுற்றுப் பிரியாதிருந்தாள்.

இவ்வண்ணம் மாலைப்பொழுதைக்கடற்கரையிலேகழித்து, மதகமனி பாங்கியர்களுடன் இரதத்திலேறித் தன்மனைக்குச் சென்றாள்.

மற்றவிஷயங்களை இரண்டாம்பாகத்திற்காணலாம்.

யாவரும் கவனிக்கவேண்டியவை.

அறிவாலமர்ந்த அன்பர்களே! சில காலமாக “விவேகநந்தரம்” என்னுமாது வெளிவந்து உலகெங்கணும் உலாவி, கல்விமான்களும், ஏனையோரதும் கையினிலேறிக்கொஞ்சி விளையாடி அநேக அற்புத விஷயங்களை ஊட்டி, மகிழ்வித்து வந்ததை நான்கு முறையும் அறிந்திருக்கலாம். இவள் ஜனோபகாரமாகத் தோன்றியவளே யன்றி வேறல்ல. இவள் போதிக்கும் விஷயங்களோ அநேகம். அவற்றில் சில இங்கு விரிப்பாம்; வைத்தியம், மருத்துவம், பாகம், இல்லற துறவற ஒழுக்கம், கம்பிலக்கணம், விபசாரக்கேடுகள், வேடிக்கை அற்புதக்கதைகள், பழமொழிகள், வீட்டுக்கடுத்த விஷயங்கள், சுகாதார முறைமைகள், நீதிவாக்கியங்கள், பெண்கல்வி முதலியவாம். அன்றிப் பற்பல புத்தகங்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் இருந்து முக்கிய விஷயங்களையும் எடுத்துச் சமயம் நேர்ந்துழிக் கூறுவள். இம்மாதா எல்லோரையும் ஒவ்வொரு முறையிலும் மகிழ்வித்து வந்தமையால் கல்விமான்களும், தேசாபிமானிகளும், பத்திரிகாசிரியர்களும், இன்னும் அநேக நண்பர்களும் இவளை மிக்க அன்போடு காத்து இரகஷித்துத் துன்பமில்லாது வளர்த்து வருகின்றனர்; கடவுளும் சிறிது கடைக்கண்பார்த்து இரட்சித்து வருகின்றார் என்பதற்குச் சிறிதும் ஐயமின்று. ஆதலின் இப்புத்தகங்களைவரிசையாக வாங்காதண்பர்களும், இப்புத்தகத்தின் நாமதேயத்தைக்காதுவும் கேட்டறியாதவர்களும், இனியாகிலும் தவறுதலின்றிக் கிரமமாய்வாங்கி வாசித்து மகிழ்ச்சியடைவார்களெனக் கோருகின்றேன். வெளியூரார்கள் தங்கள் தங்கள் ஊரில், ஒவ்வொரு ஏஜெண்டுகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அவர் மூலமாகப் புத்தகம் பெறின் கஷ்டமில்லாதுவிடும். யாரும் சிற்சில ஊர்களில் ஏஜெண்டுகளை நியமித்து வைத்திருக்கின்றோம். கடிதம், மணியார்டர் முதலியவை அடியிற் குறிப்பிட்ட மேல்விலாசப்படிக்கு அனுப்பினாலொழியப் புத்தகம் கிடைக்கப்படமாட்டாது. போஸ்டேஜ் ஸ்டாம்புகள் அனுப்பவேண்டி யிருந்தால் ரூபர் 1 - க்கு 1 - அணகமீஷனோடு அனுப்பவேண்டும். எம்மிடமிருக்கும் புத்தகத்துக்கு விளம்பரம் புத்தகங்களின் கலர்காகிதத்தில் கண்டுகொள்க.

இக் கமிஷனுக்கும் புத்தகங்கள் வாங்கி விற்கப்படும். முன்பணம் அனுப்பினாலொழியப் புத்தகங்கள் அனுப்பப்படா. நட்பேட்டி கடிதங்கள் வாங்கப்படா.

இங்ஙனம்,

சை. ர. நமசிவாயசெட்டி.

Proprietor U. B. R. Series.

மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ்,

316, தம்புசெட்டிவீதி.

சென்னை.

வெளியூரார் கடிதங்களையும், மணியார்டர்களையும் மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ் சை. ர. நமசிவாயசெட்டியாரிடமிருந்தே அனுப்பவேண்டும்.

விவேகசுந்தரம். நெ. க.உ.ந.சு.

பிரதிகாப்ய 1 - கீது விலை பை மூன்று.

ஒருபுத்தகமுதல் 10 - புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அனா அனா. கடன்பட்ட கந்தன்கதை.

புருஷத்துவேஷபுதகிகதை. Part I.

”

Part II.

பிரதிகாப்ய 1 - கீது விலை பை ஆறு.

ஒருபுத்தகமுதல் 8-புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அனா அனா.

மேற் சொல்லிய புத்தகங்கள் ஒரே முறையில் தினசு ஒன்றுக்கு 10 - வாங்குவோர்க்கு 1 - ம், 25-க்கு 3 - ம், 50 - க்கு 7- ம், 100-க்கு 15-ம் 500-க்கு 100-ம், கமீஷன் கொடுக்கப்படும்.

ஒருபை
புத்தகங்கள்	{	1. சத்துருசகவாசம் நித்தியசங்கடம்.	} in the Press
will be out
very shortly.
		2. நன்மைநலந்தரும்.	
		3. பேராசைபேருநட்டம்.	
		4. அடாதுசெய்தோன்பாதுபடுவன்	
		5. மனக்கவலைபலக்குறைச்சீதல்.	
		6. துண்புஷணிசரிந்திரம்.	

புத்தகம் 100-கீது விலை அனா ஆறு.

1-புத்தகமுதல் 40-புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அனா அனா.

முன்பணம் அனுப்பினால் ஒழியப் புத்தகம் அனுப்பப்படமாட்டாது. ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட ஆர்டர்களுக்கு மாத்திரம் வாலுய்யுபேய்பில் மூலமாக அனுப்பப்படும். வெளியூரார் தொகையை மணியார்டராகவாவது ரூபா 1-க்கு 1-அனா சேர்த்துத் தபால் முத்திகைகளாகவாவது அடியிற்கையொப்பமிட்டவர் பேருக்கே அனுப்புதல்வேண்டும். நட்பேட்கடிதங்கள் வாங்கப்படா. புத்தகங்களை முன் குறித்த இடங்களிலேயே பெற்றுக்கொள்க.

இங்ஙனம்,

சை. ர. நமசிவாயசெட்டி.

(Proprietor U. B. R. Series.)

Athama Bhodha Ranjani Series. No..2.

கடவுள் துணை.

உத்தமபோதரஞ்சனிதொடர்ச்சி நெ. உ.

NO. 2.

நெ. உ.

கல்வி க்களஞ்சியம்.

புருஷத் துவேஷபூதகிசரித்திரம்.

(இரண்டாம் பாகம்.)

மதகமனியின் மாளிகை.

KALVICKALANJIAM.

PURUSHATHWASHA BOOTHAKEE CHARITRAM.

(PART-II.)

Printed & Published by

S. R. NAMASIVAYA CHETTY.

Proprietor U. B. R. Series.

AT THE MADRAS RIPON PRESS.—MADRAS.

1887.

Price 6 Pies.]

[விலை ஐப பூறு.

தீபம் ஸட்சமீகரம்.

(பூர்வகாலக்கதையின்று எடுக்கப்பட்டது.)

ஒரு ஊரில் ஒரு பெரிய வர்த்தகனிருந்தான். அவனுக்கு ஒரே பெண்ணும் ஒரே பிள்ளையுமாக இரண்டு குழைந்தைகள் உண்டு. இவர்களோடு குறைவற்ற செல்வத்தில் வாழ்ந்து வந்தான். பெண் மூத்தவள்; பிள்ளை இளையவன். இவர்கள் இருவர்களுக்கும் நல்ல விடத்தில் கலியாணம் செய்து வைத்தான். ஒருநாள் தமக்கை, தம்பி இருவர்களும் ஏதோவேடிக்கையாய்ப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் நம்பிருவர்களுக்கும் சம்பந்தம் நீடித்து நிற்க உனக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் என் பெண்ணுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். எனக்குப் பெண்பிறந்தால் உன்பிள்ளைக்குக் கொடுக்கிறேன் என்று ஏற்பாடுசெய்துகொண்டார்கள். பிறகு தம்பிக்குமூன்றுபிள்ளைகளும் தமக்கைக்கு மூன்றுபெண்களும்பிறந்தன. கிழவனாகிய வியாபாரி இறந்து போய்விட்டான். பெரியவன்போய்விடவே குடும்பம்கொஞ்சம்சளைத்தது. இவனுடைய ஆஸ்திஎல்லாம் கடன்காரர்கள் கொண்டுபோய்விட்டார்கள். ஆகையாலிந்தவியாபாரியின்மகன் மிகவெளியதசையில் வந்துவிட்டான்.

இவன் தமக்கை வாழ்க்கைப்பட்டிருந்த வீடு நல்ல சீமான் வீடாயிருந்தது. அவர்கள் வியாபாரம் குறை வில்லாமல் நடந்து வந்தது. ஆகையால் தமக்கை கொஞ்சம் பணக்காரியாகவும் தம்பி வெகு தரித்திரனாகவுமாய்விட்டார்கள். இப்படி ஆய்விடவே தமக்கைக்குத் தன் பெண்களை ஏழைமருகன்களுக்குக் கொடுக்க இஷ்டமில்லாமற்போய்விட்டது. மூத்த பெண்கள் இரண்டையும் இரண்டு பெரிய செட்டிகளுக்குக் கலியாணம் பண்ணிக் கொடுத்துவிட்டாள். மூன்றாவளுக்கு வரன் நிச்சயம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் அவள் தன் தாய்தகப்பன் எதிரில்வந்து நின்று “என்னைப் பெற்றவர்களே, என் அம்மாஞ்சிகள், உங்களுக்கும் அவர்கள் தகப்பனாருக்கும் கீழேநடந்திருந்த வாக்குத்தத்தத்தைச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றியும் அத்தங்களை மூவரும் விவாகமாய்விடுகிறவரையில் தங்களுக்கு விவாகம் கூடாதென்று, தகப்பனார் கொண்டுவரும் பெண்களை எல்லாம் திருப்பிவிடுகிறார்கள். ஆகையால் நான் அவர்களில் ஒருவருக்குத்தான் வாழ்க்கைப்படுவேன்” என்றாள். அதைக்கேட்டு அவன் தாயார் “அந்த தரித்திரனுக்கு வாழ்க்கைப்படவாவது உன் தமக்கைகள் சீமான்களுக்குப் பெண்சாதிகளாயிருக்க நீ குடிக்கக் கூழற்றவனைக் கட்டிக்கொண்டால் உன்னை அவர்கள் இலட்சியம் பண்ணுவார்களா” என்று தடுத்து “நீ அப்படிப் பிடிவாதம் பிடித்தால் அப்புறம் உன்னை நாங்கள் அவன் வீட்டில் தள்ளிவிட்டு எட்டியே பார்க்க மாட்டோம்” என்றார்கள். பெண்ணுப் நீங்கள் என்ன சொன்னாலுஞ்சரி; நான் அவர்களில் ஒருவனையே கலியாணம் செய்துகொள்வேன் என்றிருந்துவிட்டாள். அவள் தாய் தகப்பன் இருவரும் பெண் பெரியவளாகிறவரையில் புத்திசொல்லிப் பார்த்தார்கள். கேட்காமற்போகவே தமக்கை தம்பிக்குச் சொல்லியனுப்பித் தன்கடைசி பெண்ணை அவன் மூத்த குமாரனுக்குக் கொடுப்பதாகத் தெரிவித்தான். அவனும் இவன் பாலியத்தில் தனக்குச்செய்த வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுகிறாளா? இல்லையா? பார்ப்போம் என்று தன் பிள்ளைகளுக்குக் கலியாணம் செய்து வைக்காமலே காத்திருந்தான். வலுவில் ஒரு பெண்ணைக் கொடுப்பதாகச் சொல்லவே அதைச்சந்தோஷத்துடன்பெற்றுக்கொண்டு மற்றிரு பிள்ளைகளுக்கும் ஏழையாய் இரண்டு பெண்களைத் திட்டம் செய்தான். விவாகங்கள் நடந்தன. கடைசி பெண்ணை அவன்தாய்தகப்பன்கள் கலியாணம் செய்து கொடுத்தபிறகு, அவளை ஒருநாளுகடத் திரும்பிப் பார்க்காமல் முற்றிலும் இழந்துவிட்டதாக எண்ணி யிருந்தார்கள்.

இவ்விடத்தில் இவளோ மற்ற இரு ஓர்ப்படிகளோடு தன் புருஷன் வீட்டில் கஞ்சியோ கூழோ சாப்பிட்டுத் தான் பணக்கார வீட்டுப்பெண்,

புருஷத்துவேஷபூதகிசரித்திரம்.—(இரண்டாம்பாசம்.)

மாந்திரீகவல்லி வித்தை செய்தல்.

மதகமனி தன்மனைக்குச் சென்றவுடனே, சுந்தரன் அவனை யெதிர் கொண்டு, பூங்கொடியே ! எங்கே சென்று வந்தாயென்று கேட்க, “கடற்கரைக்குச் சென்றும், மாளிகைகளைக்கண்டும் வந்தேன்” என்றான், சுந்தரன் மதகமனியின் சுயாதீனத்தில் என்னகெடுதி சம்பவிக்குமோ வென்று சந்தேகித்துச் சும்மாவிருந்தான். அன்றிரவு கழிந்தது.

மறுநாள் காலையில் மதகமனி பாங்கியர்களோடு மேன்மாடத்தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கையில், மாந்திரீகவல்லி முதலியோரை நோக்கி, நேற்று மாயாவதி தன் வல்லபத்தைக் காட்டிமகிழ்வித்தாள். இன்று உங்கள் வித்தையைக் கண்டுகளிக்க ஆசைப்பட்டேன் என்று சொன்னாள். அதுகேட்டு மாந்திரீகவல்லி யெழுந்தான். எழுந்துதன் தெய்வத்தை வணங்கி, திசைக்கட்டு கட்டிக்கொண்டு, தன் மந்திரவித்தையைச் செய்யத் தொடங்கினான். முதலிலே, தன்னோடிருந்த பாங்கியர்களின் பேரிலே தனக்குத்தெரிந்த அஷ்டகர்மங்களைப் பிரயோகித்தான். மாரணத்திலே எல்லாரையும் பிரேதங்களாக்கினான். மறுபடிபிழைப் பித்தான். எதிர்ப்பட்ட பக்ஷிகளையும், அயலிலே யிருந்த சில விருக்டங்களையும் அவ்வாறே செய்வித்தான். பேய்களை யேவிப்பாங்கியர்களை ஆட்டுவித்தான். மந்திர சக்தியினாலே பாம்பு, தேள் முதலிய விஷச்செந்துக்களைத் தருவித்துப் போகவிட்டான். மந்திரத்தினாலே மதகமனி முதலியோர்க்குப் பல நோய்களை விளைத்துப் போக்கினான். தூரத்திலேயுள்ள பொருள்களை யெல்லாம் அவரவர் விரும்பியவண்ணம் தருவித்தான். இன்னும் பற்பல வேடிக்கைகளைச் செய்துகாட்டி, அதர்வணவேதம் மிகமகிமையுள்ளதென்று விளக்கினான். மதகமனி அப்போதுதன் பாட்டன் முதலிய பிதர்களைக்காண வேண்டுமென்று விரும்பினான். மாந்திரீகவல்லி மதகமனியையும் பாங்கி மானையும், கண்முடித்திறவுங்கள் என்றான். அவர்கள் அங்ஙனம் செய்த போது அவரவர் தனித்தனி தங்கள் பாட்டன் முதலிய பிதர்களைக்கண்டு ஆனந்தித்தார்கள். பின்பு மதகமனி மாந்திரீகவல்லியைநோக்கி, நீ மாயா வதியைப் போலப் பல வேடிவமெடுக்க வல்லையோ? என்றுகேட்டான்.

வல்லி அப்போது தன்வடிவை மறைத்து, பற்பல அதிசயிக்கத்தக்க ரூபங்கள் கொண்டு விளையாடினான். மதகமனி சந்தோஷித்து மாந்திரீகவல்லிக்கு மிக்கபரிசளித்து மகிழ்வித்தான்.

தாந்திரீகவல்லி சமர்த்துப் பேசுதல்.

தாந்திரீகவல்லி உடனே முன்வந்து மதகமனியைநோக்கி : அம்மா ! நான் முன்விளையாடியிருவர்போலக் கண்கட்டுவித்தைகள் செய்யமாட்டேன். எனக்குத்தந்திரகலைகளிலே அனுபவம் மிகவுண்டு. நான் செய்யுந் தந்திரங்களிலே மயங்கியென்வசம் படாதவர்கள் ஒருவருமிரார் என்று அறியுங்கள். லௌகிக விஷயங்களிலே தான் என்சமர்த்தைக்காட்டுவேன் என்றுசொல்லியுட்கார்ந்தான்.

சந்திமித்திரி சமர்த்து.

பிறகு சந்திமித்திரி முன்புவந்துநின்று, தாய்மார்களே ! எனக்குத்தெரிந்தவித்தை பகைதீர்ப்பதும் சந்திபண்ணுவித்து மித்திரர்களாக்குவதுமே யென்றான். பகைவரை வசப்படுத்துவேன். புருஷனைவிட்ட பூவையையும், பூவையனைவிட்ட புருஷனையும் கட்டுவிப்பேன். எப்படிப்பட்ட வல்லமை பொருந்திய புருஷர்களையும், அல்லது ஸ்திரீகளையும் ஒருநொ

டிக்குள் உறவாக்கிவிடுவேன். ஏன் சமர்த்து ஆபத்துக்காலங்களிலே பிரயோசனமுள்ளதாகும் என்று சொன்னான்.

களாவதி வித்தைகற்பித்தல்.

பின்பு களாவதி முன்புவந்து நின்று சொல்லுகிறாள்:—

அன்னா! எனக்குக் களாசாஸ்திரம் ஒன்றே பூரணமாகத்தெரியும். அதனால், புருடர்களுையேனும், மாதர்களுையேனும் கண்டமாத் திரத்தில் அவருடைய, சாதி குணம், காம உற்சாகம், குறியளவு, அமுதநீர் குமிடம் முதலியனவும் சொல்வேன். அவரவர் சாதிமுறைமைக்குத் தக்கபடியோக்காலமுங் குறிப்பேன். கரணம், தாடனம், ஆலிங்கனம், முதலியனவும் அறிவேன். இவ்வித்தையை யறிந்துகொண்டு சுகமடையாத மனிதர்கள் மிருகங்களுக்கொப்பாவர். இவ்வித்தையில் என்னை வெல்லுவார் ஒருவரும் இல்லை யென்றாள். மதகமனி அவ்வித்தையைத் தனக்குக் கற்பிக்கும்படி களாவதியைப் பிரார்த்தித்துத் தக்கபரிசளித்தாள்.

கானவல்லியின் வித்தையருமை.

கானவல்லி முன்புவந்து நின்று, அன்னமீர்! என்வித்தையின்பெருமையை வேதங்கள் பிரதிபாதிக்கும். என்வித்தையில் மனமுருகாத செந்துக்களும் மனிதர்களும் உலகத்தில் இல்லை. பாவ, ராக, தாளங்கூடிய மைந்த பரதம் என்வித்தை. இவ்வித்தையின் பெருமைகண்டத்தின் இனிமைகளுக்குத் தக்கபடி யிருக்கும் என்று சொல்விச் சில இராகங்களை ஆலாபித்து, ஆரோகணகதி கண்டு மேலேறி, அவரோகணகதி கண்டிறங்கி, கீதத்தின் அருமையைக்காட்டினாள். அப்போது மலர்ச்சோலைக் குயில்களும், நாகணவாய்ப் புட்களும், அசுணப்புட்குலமும் ஆகாயத்திலே வட்டமிட்டு அசைவற்று நின்றன. பிறகு வேணுவைவாய்வைத்து ஊதினாள். உளரிலுள்ள ஆவினங்கள் கேட்டு அங்கங்கே அசைவற்று நின்றன. நாதநாமக்கிரியை யிராகம்பாடினாள். அரவங்களெல்லாம் அவனைவந்து குழந்தன. மேகராகக் குறிஞ்சிபாடினாள். சப்தமேகங்களும் மழைபெய்தன. தும்புருநாரதரும் அங்குவந்து கூடிக்கானவல்லியை ஆசீர்வதித்து மறைந்தார்கள்.

பிறகு துர்ப்போதினி சுருணபோதினி தங்கள் சமர்த்தைக் காட்டி இதுசமயமல்லவென்று அடங்கினார்கள்.

மதகமனிக்குப் பாங்கியர்கள் வித்தைகளைக் கற்பித்தல்.

மதகமனி தன்பாங்கியர்களின் அரியவித்தைகளைத் தினந்தோறும் காண்பதும், கேட்பதும், களிப்பதுமாக நார்களைக்கழித்து வரத்தொடங்கி மாயாவதியையும், மாந்திரீகவல்லியையும், களாவதியையும், கானவல்லியையும் எப்போதும் விசுவாசித்து, உபசரித்து, அவர்கள் சுற்ற அரியவித்தைகளைத் தானுங்கற்றுச் சமர்த்தியாயினாள். இவ்வண்ணம் வித்தையிலே தேர்ச்சியடைந்து, மாயாவதி முதலிய நால்வரை உயிர்போலுங்கண்போலும் நேசித்து, சந்திமித்திரிமுதலிய நால்வரையும் மதகமனி சிறிது அலக்ஷியம் செய்தாள். மதகமனியின் செய்கையை யறிந்த சந்திமித்திரிமுதலிய நால்வரும் தம்முள்ளொற்றுமையோடுகூடி, மாயாவதிமுதலிய நால்வர்களையும், மதகமனியையும் உள்ளத்திலே பகைத்து, முகநட்புப் பாராட்டி அவருடன்கூடி யிருப்பாராயினாள்.

சுந்தரன் ஆஸ்தி அழிதல்.

மதகமனி தனக்குவித்தைகற்பித்தபாங்கியர்நால்வருக்கும் தனித்தனி

ஒவ்வொருலகும் பொன் பரிசளித்துச் செல்வர்களாக்கினான். அன்றியும், மதகமனி பலவேடிக்கைகளின் பொருட்டும், மாயவித்யையிலே வல்லவராய் வருகின்றவர்க்குக் கொடுப்பதிலும், சங்கீதசாஸ்திரவிற்பன்னராக வருபவர்களுக்குக் கொடுப்பதிலும் பொருளை விசேடமாகச் செலவிட்டு ஆஸ்தியை யழிக்கத்தொடங்கினான். திரவியசாலையின்வரவு செலவுகணக்குகளைத் தினந்தோறும் பார்ப்பதையும், ஆஸ்திவளர்வதையும் அல்லது குறைவதையும், திரவியசாலையின் உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்யும் வேலைகளையும், வர்த்தகத்தினாலே வரும் பொருள்வருவாய்களையும் கவனிப்பதையு முழுதும் கைவிட்டான்.

சுந்தரன் ஆஸ்தி அழிந்ததைக்கண்டு வருந்துதல்.

மதகமனி யுலகவின்பங்களை அளவுகடந்து அனுபவிக்கத் தொடங்கினதையும், அதனாலே ஆஸ்தி நாளுக்குநாள் அழிவதையும் கண்டறிந்து, மதகமனியின் வசத்திலிருந்த திரவியசாலையின் திறவுகோலை யெடுத்துக் கொண்டு, சுந்தரன் தனியேசென்று, சாலையைத்திறந்து பார்வையிட்டான். வரவுசெலவுகணக்குகளைச் சோதித்தறிந்தான். செலவு அதிகரித்ததையும், ஆஸ்திவெருவாய்ச் குறைந்ததையும் கண்டு, ஐயோ ! என் ஆஸ்தி அழிந்ததே! மாதர்கள் கைக்கொண்ட திரவியமும், விருத்தர் மணந்த ஸ்திரீகளும், பேடிகள் பாதுகாப்பிலுள்ள கோட்டையும் பகைவர்கைப்பட்டு அழியுமன்றோ ! என்முன்னோர் தேடியபொருள் அழிந்ததே ! இன்னும் சில நாள் மதகமனியின் வசத்திலேயே திரவியசாலை இருக்குமாயின், நாம் வறுமைக்குள்ளாகவேண்டும் என்று மனவருத்தங்கொண்டு, தன் உத்தியோகஸ்தரையழைத்து, மதகமனியின் கட்டளைக்கு வருந் கீழ்ப்படிந்துபொருள் செலவிடுதல் கூடாது என உத்தரவுசெய்து, மனைவியின்மேல் அதிக மனவருத்தத்துடனே திரும்பினான். இதனைக்குறிப்பால் அறிந்துகொண்ட மதகமனி, தன்கணவனை வசப்படுத்திக்கொள்ள எண்ணினான்.

மதகமனி சுந்தரனை வசப்படுத்துதல்.

சுந்தரன் தன்மனைவியின்மீது மனவருத்தமடைந்தாலும், அதனை வெளியிற்காட்ட மனமின்றி, மதகமனியையுள்ளத்திலே வெறுத்து, தன் நேசர்கள் சொன்னபுத்திகளையெல்லாஞ் சிந்தித்துத் தன்னந்தனியே ஓர் அறையிலிருந்தான்.

இருக்கையிலே, மதகமனி தன்பாங்கியருள் சிறந்த மாயாவதியை யனுப்பி, நாயகனை மயக்கித் தன்னுடன் அழைத்துவரும்படிப் பிரார்த்தித்தான். மாயாவதி அவ்வண்ணமே சென்று, சுந்தரனைக்கண்டு, தன்மாய வித்தைகளாலே அவ்நைமயக்கித் தன்னுடனே அழைத்துச் சென்றாள். மதகமனி தன் மஹானை யெதிர்கொண்டு உபசரித்தான். அவன் அவன் மீதுகொண்ட கோபந்தணிந்து, முன்போலப் பிரியம் உடையவனாயினான்.

ஆனாலும், மதகமனிக்குச் சுந்தரனை முற்றும் அடிமையாக்கி, தன்மனம்போலச் சிற்றின்பங்களை யனுபவிக்கும் எண்ணம்பிறந்தது.

அவ்வாறே மதகமனி ஒவ்வொர் இரவிலும், பலமாயுவித்தைகளைத் தானே செய்தும், பலவகை மாயவடிவங்களை யெடுத்து நாயகனைக்கூடியும், மாந்திரீகத்தினாலே அவனைப் பிரமித்து மயங்கச்செய்தும், தன்வசப்படுத்திக் கொண்டு, களாசாஸ்திரத்தை அவனுக்குக் கற்பித்தான். அவன் அவ்வித்தையைக் கற்றதனாலே சிற்றின்பத்துறையிலே மூழ்கி மதகமனிக்கு அடிமைபோலாயினான். ஆயினும், திரவியசாலையின் திறவுகோலைச் சுந்தரன் தன் வசத்தில் வைத்திருந்தான்.

அதனாலே மதகமனி தன் எண்ணம்போலப் பொருளைச் செலவிட முடியவில்லை. அதுகண்டமதகமனி, மனதிலே சினங்கொண்டு, திரவியசாலைக்குச் சென்று, தன் மாந்தரீக வல்லமையாலே திறவுகோலின்றிப் பூட்டைத்திறந்து, அங்குள்ள திரவியங்களையெல்லாம் தன்னேவல்கேட்கும் பூதங்களாலெடுப்பித்துத் தான் கட்டிய கடற்களையின் கண்ணுள்ள மாளிகையிலே சேர்ப்பித்து, அங்கே திரவியசாலையை அமைத்து, அதற்குத் தானேபூரணசுந்திரமுள்ள அதிபதியாயினான். அன்றியுங் கப்பல் வர்த்தகத்தினாலேவரும் பொருள் வருவாய்களைத்தினந்தோறும் ஒரு பூதமானது நேரோதன் திரவியசாலையிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பிக்கவும் உத்தரவுசெய்தான். பூதம் அவ்வாறே தினந்தோறுஞ் செய்து வரத் தலைப்பட்டது. திரவியசாலையின் அதிகாரிகள் தம்வசத்திலுள்ள பொருள்களைக் காணாதவராய் மயங்கி ஒன்றும் அறியாதவராய்ச் சுந்தரன் கோபத்துக்குப் பாத்திரரானார்கள். சுந்தரன் நேரோ திரவியசாலைக்குப் போயினான். சாலையிலேபொருள் ஒன்றுங்காணாமல் அறிவுமயங்கி, திறவுகோல் நம்மிடத்திருக்கையில் கள்வர் எப்படித்திரவியத்தை அபகரித்தார். பொருள்போனதெவ்வாறு? மதகமனியைக் கேட்கின், அவன் என்ன சொல்வான். அவன்வசத்திலே யிருந்தால் அழிந்திராதேயென்று துயரக் கடலுள்ளே மூழ்கினான். மதகமனி யொன்றும்றியாதவன்போல மௌனஞ்சாதித்துக் கணவனைநோக்கி: என்னை நம்பாமலே திரவியசாலையை நீர்ஒப்புக் கொண்டு வெற்றறையாக்கினீர். ஆயினும், ருறைவில்லை, இனி நாம் வர்த்தகத்தைக் கவனித்துப் பொருள்சேர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னான்.

சுந்தரனும் அதற்கிசைந்து, நான் செய்யத்தக்கதொன்றுண்டு. பெண்ணே! நீஇங்கேதானே பாங்கியர்களோடிரு. கப்பலிலேறிப் பற்பல தேசங்களுக்குச் சென்று பொருள் தேடிக்கொண்டுவருவேன். “திராகடலோடியுந்திரவியந்தேடு” என்றபடி செய்தலேபாங்காம் என்று சொல்ல மதகமனி அதற்கிசைந்தான்.

சுந்தரன் கடல்யாத்திரைசெய்தல்

சுந்தரன் மறுநாள் தன்னுயிர்போன்ற நேசர்கள் மூவரையும் அழைத்துத் தன் திரவியசாலைகள் விடப்பட்டதையும், தான்கடல்யாத்திரைசெய்து பொருள்தேடிவர நிச்சயத்திருப்பதையும் தெரிவித்தான். சுந்தரன் எதிர்காலச்செய்தியைமுன்னமேதமது ஆளுடனானதால்அறிந்தமூன்று நேசர்களும், அவனைநோக்கி:—சுந்தரா! பொருளைப் பூவையர் வசத்திலே வைப்பதும், அவர்களை அதற்கு அதிகாரிகளாக்குவதும் கொடியசெய்கையென்று முன்னமே அறிவித்தோம். நீ கவனிக்காமலே யிருந்தாய். மதகமனி தன் பாங்கியர்களாலே மாயவித்தையிலே தேர்ந்தான். நீ திரவியசாலையையுள்வசத்திலவைத்துக்கொண்டு தன்னை அவமதித்ததையறிந்து, தன் மாயவித்தையாலே திரவியங்களையெல்லாம் நீ யறியாமலே தன்வசஞ்செய்துகொண்டு, தான்கட்டிய மாளிகையொன்றிலே வைத்திருக்கின்றான். அத்திரவியத்தைப் பூதங்காக்கின்றது. நீ அங்குசெல்வையானால், அப்பூதம் உன்னைக் கொன்றுவிடும். உனக்கு இனி வர்த்தகத்தினாலே விசேஷமாகப் பொருள்வருவாயுண்டாம். நீ கடல்யாத்திரைசெய்வதனாலே பெருந்திரவியத்துடனே திரும்பிவரலாம். உன் மனைவியின் செய்கைகளை நாங்கள் உனக்கு அடிக்கடி அறிவிப்போம் என்று சொன்னார்கள். சுந்தரன் அச்சினேகரின் சொற்படி, பற்பலசரக்குகளைக் சப்பல்களி லேற்றிக்கொண்டு, தன் உத்தியோகஸ்தர்களிற் சிலரைத் தன்னுடனேயழைத்துக் கப்

பலேறிக் கடல்யாத்தினாசெய்தான். சுந்தரன்சிறையெல்லாம் மதகமனியின்மீதேயிருந்தது.

மதகமனியின் சீர்கெட்ட நடை.

சுருணசுந்தரன் கடல்யாத்தினா தொடங்கியதுமுதல் சிலநாள்பரியந்தம் மதகமனி பாங்கியர்களோடு தன்மாளிகையிலேயே வசித்து வெளியே செல்லுவதின்றி அடங்கியிருந்தான்.

நாயகன் பிரிந்த விசனத்தினாலே அங்ஙனஞ் செய்தாளோவெனில், அன்று அன்று; உலகத்தினர் அலர்தூற்றுவாடென்னு மச்சம் அவளுக்கு உண்டாயிருந்தது. அவ்வச்சத்தையும் மெல்லவிடுத்தான். இன்பங்களை யெப்போதும் அனுபவிக்க எண்ணங்கொண்டபடியே கடற்கரையிலுள்ள மாளிகையைத் தனது நிலைத்த வாசஸ்தானமாக்கிக்கொண்டு, காலையிலும் மாலை யிலும் பாங்கியர் சூழ்ந்துவரக் கடற்கரையிலே தினந்தோறும் உலாக்கொள்வதும், பந்தாடுவதுமாக இருந்து நகரவாசிகள் பலருந்தன்னைக்காண்வம், தன்னோடு சம்பாஷிக்கவும், தன்சினேகத்தைப் பலதனவான்களின் செல்வப்புத்திரரும், அரசகுமாரரும், விரும்பவும்மோகவலையைவீசிஞன். கடற்கரை மாளிகையிலே இரவில் தினந்தோறும் பற்பல வேடிக்கைகள் செய்வான். அவற்றைக்காணும்படிப் பற்பல நகரவாசிகளிற் சுந்தரமிக்க வாலிபர்களை வரவழைத்து மகிழ்விப்பான். சங்கீதத்திலே விற்பன்னராயுள்ள சாஸ்திரிகளைத் தருவித்து அவர் பாடுவதைக் கேட்டுச் சிரவணந்த மடைவான். இவ்வண்ணம் வித்தைகளிலும், ஆடல்பாடல்களிலும் நான்கு முத்து மனோற்சாக மடைந்திருக்கையில், சுருணசுந்தரன் கடல்யாத்தினாசெய்வதையும், மதகமனிபாங்கியர்களுடனே நாயகனின்றித் தனியே யிருப்பதையும் அறிந்த அரசகுமாரர்களும், பிறசெல்வக்குலத்து வாலிபர்களும், மதகமனியைத் தம்வசப்படுத்தவேண்டுமென்று யோசித்து, சிலர் சந்திமித்திரியையுந், சிலர் துர்ப்போதினியையுந், சிலர் தாந்திரிகவல்லியையுந், சினேகஞ்செய்து தங்கருத்தை வெளியிட்டார்கள்.

சந்திமித்திரியைத் தூதாக்கொண்ட வீரபோகன், மேகாரீச்சுனன் என்பவரிடத்து, அவன் தூதுசெல்லப் பதினாறாயிரம்ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டான். தாந்திரிகவல்லி தன்னைத் தூதாக்கொண்ட நால்வரிடத்திலே நாற்பதினாயிரம்ரூபா பரிசுபெற்றான். துர்ப்போதினியோ தன்னைத் தூதாக்கொண்ட ஐவர்களிடத்து ஐம்பதினாயிரம் ரூபா பரிசுபெற்றான்.

ந் தி ம் தி மதகமனியோடு சம்பாஷித்தல்.

சந்திமித்திரி மதகமனி தனித்திருக்கும்வேளை காண்பதரிதாகியிருந்த மையால் ஒரு தந்திரத்தால் மற்றப்பாங்கியர் கடற்கரையில் விளையாட விடுத்து, தன் தலைவியைக்கண்டு சொல்லுகிறான்.

அன்னையே ! என்னால் நீ இதுகாறும் ஒருபயனையும் அடையவில்லையே! யான் உன் தயவுக்குப் பாத்திரியாகவில்லை. மனிதராகப்பிறந்தால் உபகாரகுணம் படைத்துச் சீவர்களுக்கு வந்ததுன்பங்களை விலக்கவேண்டும் என்றான். அதுகேட்டு மதகமனி! சந்திமித்திரி! யாருக்கு என்னதுன்பம் சம்பவித்தது; என்னுற் கூடுமாகில் நிவர்த்திசெய்கிறேன் என்றான். அதற்குச் சந்திமித்திரி, தன் நேசர்களான வீரபோகன், மேகாரீச்சுனன் என்னும் இருவரும் விவாகஞ்செய்துகொள்ளுந் தருணத்திலே பேய்க் கோட்பட்டு, எந்நேரமும் கண்ணீர் சிந்தியவண்ணம் இருக்கின்றார்களென்றான். மதகமனி அவ்விருவரையும் இரவுக்குத்தன்னிடம் அழைத்துவர உத்திரவுசெய்தான்.

அரசகுமாரர் மதகமனி மையலில் மூழ்கியது.

சந்திமீத்திரி அவ்வண்ணமே வீரபோகனையும், மேகாச்சினையும் மதகமனியினிடம் அழைத்துச்சென்றான். மதகமனி இருவரையும் வெவ்வேறு அறையிலிருத்தி, தீர்த்தத்தை மந்திரித்தான். அப்போது அவர்கள் முகக்குறியையும் ரூபலாவண்ணியங்களுையுங்கண்டுமோகித்து, தீர்த்தத்திலே வசியமருந்தைக் கடைத்துக்கொடுத்து, அவர் துயரம் நீங்குமென உண்பித்தான். இருவரும் தீர்த்தத்தை உட்கொண்டவுடனே தத்தம் தாய்தந்தை மித்திரர், மனைவிமுதலியவர்களை மறந்து மதகமனியின்மீதே சிந்தையை யுடையவரானார்கள். மதகமனி இவ்விரண்டு அரசகுமாரனாயும் தனித்தனிமாளிகையிலே யிருத்தி வாழ்ந்திருக்கச்செய்து, அவர்களைத் தன்னிஷ்டப்படி கூடியுணைந்து, களாசாஸ்திரத்தைக் கற்பித்து அவரைப் பிறறியாவண்ணம் வைத்துப் பாதுகாத்தான்.

தாந்திரிகவல்லி மதகமனியோடு சம்பாஷித்தல்.

சந்திமீத்திரியைப்போலவே தாந்திரிகவல்லியும் சமயம்பார்த்து மதகமனியை வசப்படுத்தித் தன்னிஷ்டர்கள் நால்வர் இரத்தின வியாபாரிகள் சமூகம்வந்து தெரிவிக்கப் பிரார்த்திக்கிறார்களென்று தெரிவித்தான். மதகமனி அவர்களைக்காண இசைய, இரத்தினவியாபாரிகள் நால்வரும் மாளிகையை யடைந்தார்கள்.

வியாபாரிகளை மதகமனி விரும்பியது.

வியாபாரிகள்நால்வரையும் தனித்தனி மதகமனி வெவ்வேறுஅறையிலிருத்தித் தெரிசனங்கொடுத்து, அவரவர்கொண்டுவந்தஇரத்தினங்களை யெல்லாம் விலைக்கு வாங்குவதாக நடித்து ஒருபாங்கியைநோக்கிப் பணங்கொண்டுவரக் கட்டளையிட்டான். வியாபாரிகள் நால்வரும் “தயவிருந்தாற்போதும் பணம்பேண்டாம்” என்றார்கள். மதகமனி அவ்வியாபாரிகள்போலவந்த செல்வக்குலத்து வாலிபர்களைத்தனித்தனி அணைந்து மையலைத்தணித்து, அவர் தன்னைவிட்டு நீங்காவண்ணம் மருந்திட, அவர்களைத் தனித்தனி மாளிகைகளிலேயிருத்தி யாதரித்துவந்தான்.

தூர்ப்போதின் மதகமனியோடு சம்பாஷித்தல்.

தூர்ப்போதின் தன் துணைப்பாங்கியர்போலவே சமயங்கண்டு மதகமனி தனித்திருக்கையிற் பின்வருமாறு சொல்லுகின்றான்! தலைவியே! என்னொல்யாதொருபயனும் நீ இதுகாறும் அடையவில்லையே! அம்மணி! நின் நட்டை நெடுநாளாக விரும்பிய ஐந்து கப்பல்வர்த்தகர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சுகுணசந்தரன் போயிருக்குந் தேசத்துக்குக் கப்பலிற் சரக்கேற்றிக்கொண்டுபோக விருக்கின்றார்கள். போகும்போது யாதேனும் சேதிசொல்லியனுப்புதல் நன்று. இவ்வர்த்தகர்களுக்குத் தெரிசனங்கொடுவென்று பிரார்த்தித்தான். மதகமனி அதற்கிசைந்து வர்த்தகர்களைத் தனித்தனி அறைகளில் வந்திருக்கச்செய்துதெரிசனமளித்து, முன்போல அவர்களைத் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு, தன் ஆதரவிலேவைத்துக் காத்து வந்தான். அவர்கள் சரக்கேற்றிய கப்பல்களைத் தனக்குரியவையாகச் செய்துகொண்டு, அவற்றைத் தன் மனிதர்கள் வசத்தில் ஒப்புவித்துப் புறதேசங்களிற் கொண்டுபோய்விற்றுப் பணத்தைத் தனக்குச் செலுத்து ம்படி உடன்படிக்கைப் பத்திர மேற்படுத்திக்கொண்டான். கப்பற்சரக்குகளை விற்றதினிலே ஐந்துலகஷம் பொன்கிடைத்தது. மதகமனி இப்பதினேருபேர் சோரநாயகர்களைப் பிறர் அறியாவண்ணம் தன்மாளிகைகளி

லேவைத்துப் பாதுகாத்து வந்ததுமன்றி அவர்களைத் தினந்தோறுங்கண்டு சம்பாவித்து அவர்களாலே தன்காமநோயையுந்தணித்து வருவதிலே அதிக கவனமும் வைத்திருந்தான்.

இப்பதினொருவருடனே கலந்து சிற்றின்பங்களைக் களாசாஸ்திரப் படி யனுபவித்தும், மதகமனியின் காமவிகாரத் தணிந்ததன்று. கடற்க னாயிலே சிங்காரச்சந்தை விநோதப்பந்தர் ஒன்றுகட்டுவித்து, அவற்றுள் பற்பல தேசத்துவேலைத்திறமிக்க பண்டங்களையெல்லாந் தருவித்தும் பற் பல வேடிக்கைகள் செய்தும், அச்சந்தைப் பந்தருக்குப் பணஞ் செலுத்தி வரும் பிரபுக்களுக்குத் தன் மாயவித்தைகளைக் காட்டியும், மாந்திரீகவித் தைகளைக்காட்டியும், சங்கீதத்திறமைகளைக் காட்டியும் பற்பலவெகுமதிக ளாகப் பெருந்திரவியத்தைக் குவித்ததன்றி, அவருள்ளே தன் கண்ணுக் கினிய பலரைத் தன் கண்ணாலும், குசங்களாலும், இனிய வாய்மொழி யாலும், புன்முறுவல்களாலும், அன்ன நடையாலும் மயக்கி, அவரவர் மனைவியரை மறப்பித்துத் தன்வசமாக்கிக் கொண்டான். மதகமனியின் சிங்காரச்சந்தை விநோதப் பந்தரிலே வேடிக்கைகளைப் பார்க்கத் தினந் தோறுஞ் சென்றவர்க ளெல்லாரும் காமாக்கினியிலே வெந்து சிற்றின்பக் கடலிலே மூழ்கித் தத்தம் மனைவியர் புத்திரர்களை மறந்து நமன்கைப் பட்ட உயிர்களைப்போலாயினார்கள்.

மதகமனியின் ஆஸ்தியும் நகர் அடைந்ததுயாரும்.

மதகமனியின் ஆஸ்தி கோடிகோடியாய்ப் பெருகியது. திரவியசாலையாக் காவல்செய்யும்படி தன்மாந்திரீகவல்லமையாலே பூதங்களைவைத் தான். மதகமனியின் பாவகிருத்தியங்களும் பலகோடிகளாக ஒவ்வொரு விநாடிதோறும் வளர்ந்தன. நகரிலே மதகமனியின் மையல் வலையினின் றுந் தப்பித்துக்கொண்டு செல்லமாட்டாதவர்களாகி, அவள்வசத்திலே யிருந்தவர்களைக் காணப்பெறாமல், மைந்தர்களை இழந்த தாய்தந்தையரும், கணவரையிழந்த மனைவியர்களும், ஆதரவாயிருந்த பிதாக்களை அல்லது சகோதரரை யிழந்த மைந்தர்களும், பலவாறு வருந்திப் புலம்புவோ ராயினர்.

சந்திமித்திரியினலே முதலில் மதகமனிவலையிலகப்பட்ட இராஜ குமாரனாயும், இரத்தின வியாபாரிகளையும், கப்பல் வர்த்தகர்களையும், அரசன் முத்வியோர் பல இடங்களிலுந் தேடினார்கள். நகரவாசிகளும் தத்தம் புத்திரர்களைத் தேடினார்கள்; தேடியும் புத்திரர்களைக் காணப் பெற்றாரில்லை. நகரவாசிகள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சபைகூடித் தமக்கு நேர்ந்த ஆபத்துக்களை யொருவரோ டொருவர் பேசி, இத்தீமைக்குக் காரணகர்த்தர் மதகமனியும் அவள் பாங்கிகளுமென அறிந்தார்கள். அறிந்து, தீமையை நீவர்த்திக்க வகை யாதென யோசித்து, மதகமனியின் மாளிகைகளையும், அவள் விளையாடும் மலர்ச்சோலைகளையும், அவள் கட்டிய சிங்காரச் சந்தை விநோதப் பந்தரையும் அக்கினி வாதைக் குட்படுத்தத் தீர்மானித்தார்கள்.

நகரவாசிகள் தீர்மானித்தபடியே மாளிகைகளிலே தீயிட்டார்கள். மதகமனி நகரவாசிகளின் எண்ணத்தையறிந்து, தன் மாளிகைகளையெல் லாம்காவல்செய்யும்படிப் பூதங்களை அங்கங்கே இருத்தினான். அப்பூதங்கள் அக்கினி வாதையிலே மாளிகைகள் அழியாமற் காத்தன. வீரபோதன், மேதாட்சீசுனன் என்னும் இரண்டு புத்திரர்களையும் இழந்த சித்திரசேனன் என்னும் அரசன் தன் சேனைகளை யனுப்பி, மதகமனியின் ஆஸ்திகளைக்

கொள்ளையிடவும், மதகமனியையும், அவன் பாங்கியர்களையும் கைதிகளாகக் கிக்கொண்டு வரவும் கட்டளையிட்டனுப்பினான்.

சேனைகள் மதகமனியின் திரவியசாலையைச் சூழ்ந்து, முற்றுகையிட்டபோது, காவலிலிருந்த பூதங்கள் சண்டைசெய்து சேனைகளைப் புறங்காணும்படிச் செய்தன. பின்பு சேனாவீரர் மதகமனியைக் கைப்பற்றிக் கைதியாக்கும்பொருட்டு அவன் சோரநாயகருடன் சயனித்திருக்கின்ற மாளிகையை முற்றுகை செய்தார்கள். அதையறிந்த மதகமனி தன் மாந்திரீக மாயவித்தைகளாலே சேனாவீரர்கள் மயங்கி, ஒரு காரியமுஞ் செய்யத் திடனற்றவர்களாகி, நீலகுலந்தோடும்படிச் செய்தான். அரசனும், அவன் குடிகளாகிய நகரவாசிகளும் மதகமனியை வெல்ல மாட்டாதவர்களாய் மயங்கி, அவ்வஞ்சியான மதகமனியால் என்னதீமை நேரிடுமோ வென்று திகிலு மடைந்தார்கள்.

மதகமனியின் வீரச்செயல்கள்

இவ்வண்ணம் நகரவாசிகளும், அரசனும் தன்னைத் தன் பாங்கிகளோடும் அழிக்க எண்ணிச்செய்த செய்கைகளை யெல்லாங் கண்டு, மதகமனி தோபங்கொண்டு, பூதப்படை ஒன்றைச் சிருஷ்டித்து நகரத்தையழிக்கக் கட்டளையிட்டு, தான் வேடிக்கைபார்க்கப் பல்லக்கி லேறிக்கொண்டு, பல்லக்கைப் பூதங்கள் பிறர் காணாவண்ணம் தாங்கிவர வீதிகளிலே சென்றான். சென்று தன் சோரநாயகர்களின் மனைவிமார்களைப் பிடித்துத் தன் மாளிகைக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துத் தனக்குத் தாதிகளாக்கிக் கொண்டான். இதுநிக.

தத்துவஞானிகள் சித்துவித்தை.

இவ்வண்ணம் மதகமனி தன்னிகரில்லாத வீரியாய், மாயவித்தையாலும், மாந்திரீகத்தாலும் பலர்க்குக் கெடுதிசெய்து அக்கிரமத்தில் மிகுத்து, நகரை ஒருமிக்க அழிக்கும்படி பூதப்படை யேவினதை யறிந்து, சகுணசந்தரனுக்கு நேசர்களாகிய தத்துவஞானிகள் மூவரும் தம் செய்கையைப் பிறர் அறியாவண்ணம், தம்மிடத்திருந்த மந்திரவானைப் பூதப்படைகளின்மேல் ஏவினார்கள். மந்திரவான் சென்று பூதப்படைகளைச் சிதைத்து மாய்த்தது. அதுகண்ட மதகமனி தானொரு மந்திரவானைப் பிரயோகித்தான். அது ஞானிகள் ஏவிய மந்திரவானின் முன்னே சூரியனைக் கண்ட இருள்போலச் சிதைந்தது. மதகமனி அதுகண்டு, ஓ! ஓ! மோசம் வந்தது! சித்தவித்தை கற்ற தத்துவஞானிகள் சிலர் இங்கிருக்கின்றனர் போலும்! இனி நாம் அதிக சாக்கிரதையோ டிருக்கவேண்டும் என்றெண்ணித் தன் மாளிகைக்குத் திரும்பினான். மந்திர ஞானவான் வெற்றி கொண்டு, நகரவாசிகளுக்குத் துன்பம் அணுகாவண்ணங் காத்துத் தத்துவஞானிகளிடம் சென்றது.

மதகமனிக்கு நோய் அதிகரித்தது.

மதகமனி தன் சோரநாயகர்களோடுகூடிக் காமவெள்ளத்திலேமூழ்கி அளவுகடந்த சிற்றின்பங்களை அனுபவித்தமையாலே, அவளுக்கு மேகவியாதிகள் அதிகரித்தன. தேகம் இளைத்தது. நாளுக்குநாள் தேககாந்தி குறைந்தது. நகரவாசிகளின் மனம்புண்பட்டதுபோலவே மதகமனியின் இருதயஸ்தானத்திலும் புண்படக் காசரோகந் தோன்றிற்று. குஷ்டரோகம் அவன் உடலைப் பற்றியது. பாங்கியர்களுக்குத் தெரிந்த வித்தைகளினாலே மதகமனியின் வியாதிகள் நீங்கவில்லை. வைத்தியரைத்தேடி அழை

த்தார்கள். மதகமனியென்ற பேரைக்கேட்ட எந்த வயித்தியனும் முன் வைத்ததலைப் பின்பைத்தோடத் தலைப்பட்டான். கடைசியாக வைத்தியநத்திரன் என்னும் இராஜ வைத்தியன் ஒருவன் மதகமனியிடஞ் சென்று, அவளுடைய நோய்களைத் தீர்ப்பதாக வறுதி சொல்லிப் பெருந்திரவியத்தைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப்பெற்று நோயை யதிகரிக்கச்செய்து போய்விட்டான். இவ்வண்ணமே வைத்தியர் பலரும் ஒன்றுகூடிப் பேசிக் கொண்டு மதகமனியிடம் தினந்தோறும் ஒவ்வொருவர் செல்வதும், அவளுடைய நோய்களைப் போக்கடிக்க மருந்து செலவுக்கென்று பொருள் பெற்றுத் திரும்புவதுமாக இருந்தார்கள்; மதகமனி வைத்தியர் கொடுத்த மருந்துகளைத் தின்று தின்று சலித்து, நோய் அதிகரிக்கக் கண்டதனாலே, யுள்ளம் வருந்திச் சகுணசந்தரணத் தன் மனசிலே நினைத்தான். அச்சமயத்திலே ஒரு தருமவைத்தியர் மதகமனியிடஞ் சென்று, அவளைக்கண்டார். கண்டவுடன், மதகமனி அவ்வைத்தியரை யுபசரித்து, தன்னோய் தீர மருந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்.

தருமவைத்தியர் நற்போதனைசெய்தல்.

மதகமனி! நீ பெற்ற வியாதிகள் மேகவியாதிகள். பல புருஷர்களை நீ கெடுத்தனை. பல உத்தமஸ்திரீகளின் மனம் நோவக்கண்டனை. உன்னை மணந்த மணாளனை வஞ்சித்தனை. ஊரார் உடைமைகளைப் பறித்துக் கொண்டனை. கற்பின் வரம்பைக் கடந்து காமவிதாரியாயினே. புருஷத்தரோகம் பொல்லாது. தருமதேவதைக்குச் சத்துருவாயினே. “ஊருடன்பகைக்கின் வேருடன்கெடும்” என்பதுபோல், நீ செய்த அக்கிரமங்களாலே ஊரார் உன்னைப் பகைத்தார்கள். அவர்கள் மனநோவே யுன்னைத்தாக்கி நோய்களை யுண்டிபண்ணிற்று. உன் வசப்படுத்திய புருஷர்களைச் சிறையினின்றும்விடு. உன் ஏவற்பெண்களாகச் செய்துகொண்ட அவர்மனைவியர்களைத் தத்தம் புருஷர்களோடுகூடி வாழச்செய். பாங்கியர்களாலே நீ கெட்டாய்; அவர்களை நீக்கிவிடு. சன்மார்க்கத்திலே நீல். நீ செய்த கருமங்களை நீயே அனுபவித்துத் தீரவேண்டும். நான் உனக்கு மருந்து கொடுக்க மாட்டேன். உன் திரவியம் நான் விரும்பத்தக்கதன்று. உன்னிடத்துத் திரவியங்கள் பெற்றுச் சென்ற வைத்தியர்க ளெல்லாரும், நீ செய்த கருமங்களைச் சிறிது பங்கிட்டு அனுபவித்தற் குரியவரோயாவர்.” என்று சில இடோபதேசஞ்செய்து விடை பெற்றுத் திரும்பினார்.

தத்துவஞானிகள் சுந்தரனைத் தருவித்தது.

சகுணசந்தரன் கடல்யாத்தினைசெய்து, சிங்கப்பூர், பிணங்கு முதலிய தேசங்களுக்குச் சென்று, தன் சரக்குகளை யெல்லாம் விற்றுத் தன் கப்பல்களிலே திரவியங்களைநிரப்பி, தான் சென்ற தேசங்களிலுள்ள பல விசித்திரப் பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு, அவற்றைத் தன்னகருக்குக் கொண்டுவரும்படி ஒரு கப்பலிலே யேற்றினான். புதுவைக்குத் திரும்பி வருதற்குச் சித்தமாயிருக்குந்தருணத்திலே, சுந்தரனுக்குப் பிராணநேசர்களாகிய தத்துவஞானிகள் மூவரும் அவனுக்கு ஒரு நிருபம் அனுப்பி, மதகமனியின் துன்மார்க்கச் செய்திகளையும், அவளாலே நகரவாசிகள் அடைந்த சிரமங்களையுந் தெரிவித்து, நிருபங்கண்டவுடனே வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். சகுணசந்தரன் அந்நிருபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவுடனே அளவில்லாத துயரங்கொண்டு, “ஸ்திரீகளை நம்பலாகாது” என எண்ணிப் பிரயாணப்பட்டுப் புதுவைநகர்க்குவந்து கடற்றுறையிலே கப்பல்களை நிறுத்தினான். சுந்தரன் வரவையறிந்த தத்துவஞானிகள் கடற்

றுறைக்குச்சென்று, அவனைக்கண்டு ஆலிங்கனஞ்செய்து, அவன் வரவினாலே மகிழ்ச்சியடைந்து, கப்பலினின்றும் திரவியங்களை இறக்குவித்துக் கொண்டு, தம்மாளிகைக்குச் சென்றார்கள். சுந்தரனுடைய நேசர்கள் சுந்தரனை வந்து கண்டு சந்தோஷ மடைந்தார்கள்.

சுந்தரன் மந்திரவாள் பெற்றது.

சுந்தரனுடைய நேசர்களெல்லாரும் அவனைக்கண்டபோது மதகமனியின் செய்கைகளை முற்றும் உணர்த்தித் துயரப்பட்டார்கள். தத்துவ ஞானிகள் மதகமனியின் செய்தியை முற்றும் அறிவித்து, அவருடைய பூதப்படைகளையும், பாங்கியர்களையும் அழிக்கும்படி மந்திரவானை யுதவினார்கள். சுந்தரன் இனிச் செய்யவேண்டிய காரியங்களையும் போதித்தார்கள்.

சுருணசுந்தரன் மதகமனி கட்டுவித்த மாளிகைகளையும் அவள் சேகரித்துவைத்த திரவிய சாலையையும் பார்க்கும்படி எண்ணினான்.

மதகமனி பாங்கியர்களை யனுப்புதல்.

சுருணசுந்தரன் வரவை யறிந்த மதகமனி தனக்கென்ன கேடு சம்பவிக்குமோவென்றெண்ணி, அவனை அழைத்து வரும்படிப் பாங்கியர்களை அனுப்பினான். பாங்கிமார் சுந்தரனைக்கண்டு பணிந்து, “உன்னுடைய மனோடி அழைக்கின்றான். உன்னை ஒருவருடமாகப் பிரிந்திருந்ததாலே காமநோய் அதிகரித்து அதனாலே தேகமெலிந்து துன்புற்றான். எங்கள் எசமானியைப் பார்க்கவாரும்.” என அழைத்தார்கள். பாங்கியர் அழைத்த போது சுந்தரன் அவர்களைக்கொல்ல நினைத்தபோதிலும், அது சமயமன்றென்று சிந்தித்து, தான் மதகமனியை நானே வந்து காண்பேன் எனச் சொல்லி அனுப்பினான். பாங்கியர் சுந்தரன் சொன்னவற்றை மதகமனிக்கு அறிவிக்க, அவள் தனக்கு நேரிடுங்கேடுகளை யறிந்துள்ளவளானமையாலே அவன்வரவிலே நம்பிக்கை வைக்கவில்லை.

மாந்திரீக மாயக்கோட்டை.

சுந்தரனை எப்படியாவது வெல்ல வேண்டுமென்றும், அவனையும், அவள் பிராணநேசர்களாகிய தத்துவஞானிகளையுங்கொல்லவேண்டுமென்றும் எண்ணி, மதகமனி தன்மாந்திரீக மாயவித்தியா வல்லபத்தாலே மாந்திரீக மாயக்கோட்டை யொன்று கட்டினாள். அக்கோட்டையைச்சுற்றிப் பூதப்படைகளையும், பிசாசுப்படைகளையும், குறளிப்படைகளையும், அணிவகுத்து நிறுத்தினாள். கோட்டைமதில்களின்மீது பீரங்கிகளைச் சமைத்து வைத்தாள். தன் பாங்கியருள் மாயாவதியையும் மாந்திரீகவல்லியையும் சேர்பாதிக்களாக நியமித்தாள். பூதங்களையேவித் தன் ஏவற்பெண்களையும், தன் சோரநாயகர்களையும், தன்செல்வங்களையும் மாந்திரீகக்கோட்டையிலே சேர்ப்பித்துத் தன் கடற்கரை மாளிகையினின்று தானும் வெளிப்பட்டிக் கோட்டைக்குள்ளே வசிக்கச்சென்றாள். மாந்திரீகமாயக்கோட்டையைக்கண்ட நகரவாசிகள் “இத்துணைநாளாக நாம் காணாதகோட்டை இங்கே இன்று தோன்றுமா? இது எவருடைய கோட்டையோ! இதுநன்மையையே தருமோ? தீமையையே தருமோ? என்றெண்ணிச் சித்தங் கலங்கினார்கள்.

மாந்திரீக மாயக்கோட்டை மந்திரவாளால் அழிதல்.

சுருணசுந்தரன் தன்னேசர்களையும், நகரவாசிகளையும் வரவழைத்து தன்வரலாறுமுழுதும் அறிவித்துத் தான்கடல்யாத்திராசெய்கபிறகு மத

கமனியால் விளைந்த துன்பங்களுக்காகப் பரிதபித்து, தத்துவஞானிகளாலே தான் உயிர்த்தப்பியதும், தனக்கு வயிரியாகத்தோன்றிய மதகமனியைக்கொன்று அவன் கட்டிய மாயக்கோட்டையை யழிக்க மந்திரவான் பெற்றதும், சொல்லித்தன்னுடனே யனைவரும் வேடிக்கைகாணவரும்படி பிரார்த்தித்தான். நகரவாசிகள் அனைவரும் சென்றார்கள். சுருணசந்தரன் தத்துவஞானிகளோடு மாயக்கோட்டையின் அருகே சென்றான். சென்று, அக்கோட்டையைப் பூதப்படைகள் அணிவகுத்துச் சூழ்ந்திருப்பதையும், கோட்டையின் உள்ளே செல்லுதற்கும், மேலேயேறுதற்கும் வழியில்லாதிருப்பதையுங்கண்டு “நான் ஒருவன் இப்பெரிய மாயப்படைகளையெவ்வாறு வெல்லுவேன்” என்று பயங்கொண்டான். தத்துவஞானிகள் மூவரும் அதுகண்டு! “சந்தரா! அஞ்சற்க; அஞ்சற்க. இம்மந்திரவான் எதிர்த்தாரை எல்லாஞ் சங்கரிக்கும். இதோ திருநீற்றுப்பை இதையெடுத்துத் தூவிச் செல்! நீ அணிந்துகொள். எந்த மாயப்படையும் கண்டஞ்சியோதுங்கும். இந்த ஞானப் பொடிப்பட்டால் மாயக்கோட்டையின் உரு அழியும்.” என்று திருநீற்றுப்பையையும் அளித்துத் தேற்றினார்கள்.

சந்தரன் திருநீற்றணிந்து, மந்திரவான் கைக்கொண்டு மாயக்கோட்டைக்குள் செல்ல நீனைத்து நீற்றைவாரிக் கோட்டையின்மீது இறைத்தான். ஞானப்பொடி பட்டவுடனே கோட்டை சிறிதுசிறிதாக மறைந்தது. பூதப்படைகளும் தன்மேல் மாயாஸ்திரங்களை எறிந்தன. மாயப் பிரங்கிகள் வெடித்தன. உடனே சந்தரன் மந்திரவான் கைக்கொண்டு வீசி ஞன். வீசியவீச்சிற் பல பூதப்படைகள் மாண்டன. சில பூதங்கள் ஆகாயத்திலே மறைந்துநின்று யுத்தம்செய்தன. மந்திரவான்வலியாலே சந்தரனும் ஆகாயவீதியிலேநின்று போர்புரிந்து எதிர்த்தவர்களையெல்லாம் சங்கரித்தான். மந்திரீகவல்லியும், மாயாவதியும் அவர்களாலே தேறினபிறரும் சந்தரனை வளைந்துகொண்டார்கள். சந்தரன் தத்துவஞானிகளை மனசிலே தியானஞ்செய்து ஞானப்பொடியை யெங்கும்பரவவீசி மந்திரவனைச்சுழற்றி யெதிர்த்தவர்களையெல்லாஞ் சங்கரித்தான். பிசாசப்படைகளும் ஓடியொளித்தன. மாயக்கோட்டையழிந்து, மதகமனி தன் சோரநாயகர்களோடும், ஏவற்பெண்களோடும், கோட்டையின் மத்தியிலேயிருந்து தன் சேனையும் கோட்டையும் அழிந்ததைக்கண்டு, தான் யுத்தம் செய்யின் கொல்லப்படுவாளென அஞ்சி, பாங்கியர்களைத் தூதுவிடுத்தான். தூதுவிடுத்தவுடனே மதகமனி தன் சோரநாயகர்களோடும், ஏவற்பெண்களாகிய அவர் மனைவியரோடும் மெல்லநடந்து, சந்தரனைநோக்கிக் குவித்த கைகளைச் சிரசிலேற்றினவண்ணம் ஓடிவந்து நாயகன்பாதங்களிலே சரணடைந்தான்.

சந்தரன் நகரவாசிகளை யழைத்து, தத்தம் புத்திரர்களையும், புத்திரிகளையும் அழைத்தப்போகும்படிப் பிரார்த்தித்தான். ஒவ்வொருவரும் காமவிகாரத்தாலே யுருவழிந்து நிலைகுலைந்து பலமேகவியாதிகளாலே வருந்தி மெலிந்த புத்திரர்களைப் பிரயாசத்தோடு தெரிவுசெய்து, தம்மருகே அழைத்துக்கொண்டார்கள். பணிப்பெண்களாயிருந்த மனைவியர்கள் தத்தங்கணவரைப் பெற்றார்கள்.

சந்தரன் மதகமனியின் திரவியசாலையைத் திறந்து, அதிலுள்ள திரவியங்களை நகரவாசிகளுள்ளே மதகமனியால் வருந்தினோர்க்குப் பாகித்துக்கொடுத்தான்.

மதகமனியின் பரிதாபநிலைமை.

மதகமனி இப்போது தன்பாங்கியர் அறுவருடனே நின்றான். அப்போது சுந்தரன் மதகமனியைநோக்கி : அடி புருஷத்துவேஷபூதகி ! பாதுகி ! நீ உயர்குலத்துப் பிறந்த உத்தமிபோல் நடித்தாயே! நடித்ததனால் அன்றோ ! உனக்குச் சுதந்திரங்கள் பல அளித்தேன். என் ஆஸ்தியையுன் வசத்தில் ஒப்புவித்தேன் ! என்னை வஞ்சிக்க நினைந்தோ முதலிலே நல்லவன்போல் நடித்தாய் ! அடி விசுவாசகாதகி ! உன்னைக்கெடுத்தவராயா? என்றான். மதகமனி அப்போது சுந்திமித்திரிமுதலிய நால்வரைக்காட்டினான். உடனே அந்நால்வரையும் வேடிக்கைபார்த்து நின்றஸ்திரீகள் அனைவரும் கற்களை எறிந்தும், நெருங்கிச்சென்று மயிர்பற்றியழுத்துக் கீழேபுரட்டி யுதைத்தும், தடியாலும், தாம்பாலும், முறத்தாலும், விளக்குமாற்றாலும் அடித்தும் உயிர்வாங்கினார்கள். நான்குசவங்களையும், பரிசோதித்து, பரிமள தைலங்களையுள்ளேவிட்டு, மேனி. நாற்றமெடாதபடி பக்குவப்படுத்தி, நகரத்தின் நாற்புறங்களிலும் உயர்ந்தமேடைகள்கட்டி, அவற்றிலே வைத்தார்கள். புருஷத்துவேஷ பூதகியாகிய மதகமனி தன்பாங்கியர்நால்வர் அடைந்தகதியைக்கண்டு பயந்து, நாயகனையும், நாயகனுக்கு நேசர்களையும், பிறரையும் நோக்கித் தன் பிழைகளை மன்னித்து இரக்சிக்கும்படி வேண்டினான்; பல்லைக்காட்டிக் கெஞ்சினான். கீழேவிழுந்து பன்முறைபணிந்தான். பணிந்து பாங்கியர்களாற் கெட்டேன்; கிருஷ்ண விக்किரகம் போன்ற சுந்தரனை யன்றிமற்றொருவரை விரும்பாதிருந்த என்னைக் குழகேடிகள் கூடிக்கெடுத்தனரோ ! என்செய்வேன். என் தலைவியிருந்தவாறிதுவோ ! ஐயோ ! “ ரிதியுங்கணவனும் நேர்படினுந்தந்தம், விதியின்பயனேபயன் ” என்றபடி என் ஊழ்வலி என்னைக் கெடுக்கவந்ததே ! பலவுத்தமஸ்திரீகளின் மனமெரியக் கண்டேனே ! என்றுகண்ணீருங் கம்மலையுமாய் நின்றான். நகரவாசிகள் அவளால் அடைந்தகீழமைகளைக் கண்டு நடுங்கினார்களன்றிச் சிறிதும் இரங்கவில்லை. சுந்தரன் அதுகண்டு மந்திரவானை மதகமனியின்மீது பிரயோகித்தான். அதுமதகமனியையும், அவளுக்குக் களாசாஸ்திரங்கள் கற்பித்தகளாவதியையும் கானவல்லியையும் துண்டித்து, அம்மூவர் களேபரங்களையும் சமுத்திரத்தில் எறிந்துதிரும்பியது.

சுகுணபோதினி உயிர்பிழைத்துச் சுந்தரனை மணந்தது.

பிறகு சுந்தரன் மந்திரவானை சுகுணபோதீனியின்மீது பிரயோகிக்க அவள் குற்றமற்ற கன்னிகையாயிருந்ததனால், மந்திரவான் அவளைப்பணிந்து திரும்பியது. சுந்தரனும், தத்துவஞானிகள் மூவரும் நகரவாசிகளும் அவள் வரலாற்றை வினவித்தெறிந்து, சுந்தரனுக்கு மனைவியாக நிச்சயித்து விவாகம்செய்வித்தார்கள். சுந்தரன் சுகுணபோதீனியை மணந்து, இல்லறநெறியிலே நின்று பலதருமங்களைச்செய்து தத்துவஞானிகளின் சகவாசத்தாலே ஞானநிலைகளையுணர்ந்து, புருடர்கள் மனைவியரை நடத்த வேண்டிய ஒழுங்குகளைப் பலநாட்களிலும், பலசபைகளிலும் சென்று பிரசங்கித்து வாழ்ந்து “ பொதுஜனோபகாரி ” யென்னும் பேரைநிலைநிதி, மோகூச சாம்பிராச்சியம் பெற்றான். சுபம் ! சுபம் !!

புருஷத்துவேஷபூதகிசரித்திரம்

முற்றிற்று.

புருஷன் ஏழை என்னும் கர்வம் கொஞ்சமேனு மில்லாமல் புருஷனுக்கும் கொழுந்தன்மார்களுக்கும் சுச்சூருஷ செய்து வந்தான். புருஷர்கள் எல்லோரும் ஆலையிலே பறித்துவந்து, தைத்து, விற்று, தினம் நான்குபணம் சம்பாதித்து வருவார்கள். பெண்டுகள் தங்கள் புருஷர்கள் கொண்டுவரும் கொஞ்சத்தைக் கோடியாய் எண்ணி அவர்கள் வயிற்றுக்குக் குறைவில்லாமல் கஞ்சிவார்த்து மிகுந்ததைத் தாங்கள் மூவரும் பங்கிட்டுக் கொள்வார்கள். இப்படி, மிகவும் கஷ்டதசையில் கொஞ்ச நாள்சென்று வந்தது.

அந்த ஊர் அரசன் ஒருநாள் தான் எண்ணெய் இட்டுக்கொள்ளும் காலத்தில் தனது மோதிரத்தைக்கழற்றிக் கீழேவைத்திருந்தான். அப்போது ஒரு கருடன் அதை எடுத்துக் கொண்டு ஒடிப்போய்விட்டது. கொஞ்சநேரம் சென்றபிறகு அந்தப் பக்ஷிராஜன் இந்தக் கடைசிபெண் வாழ்க்கைப் பட்டிருக்கும் ஏழைவீட்டில் வந்து உட்காந்து அவள் முன்னமே அம்மோதிரத்தைப் போட்டுவிட்டுப் பறந்துபோய் விட்டது. அப்போது இவள் ஓர்ப்பிழிகள் இருவரும் வேறுவேலையிலிருந்தமையால் இவள் முன்னம் கருடன் மோதிரம் போட்டதை அவர்கள் பார்க்கவில்லை. இவளும் அதைஎடுத்து ஒருவருக்கும் தெரியாமல், மடியில்முந்தாணியிட்டு வைத்துக் கொண்டு இதனால்தான் நம்முடைய தரித்திரம் நீங்கவேண்டும் என்று இருந்தான்.

அந்த ஊர் அரசன் தன் மோதிரத்தைக் கருடன் தூக்கிக் கொண்டு போய்விட்டவே அதை யார் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கேட்டதைக் கொடுக்கிறேன் என்று விளம்பரம் செய்திருந்தான். இந்தச்சங்கதி இந்தக்கடைசிபெண்ணுக்குத் தெரிந்தவுடன் தன் புருஷனிடம் தான் கண்டெடுத்த மோதிரத்தின் வரலாற்றைச் சொல்லி “வாருங்கள் நாயிப்பொழுது அரண்மனை போய் இந்தமோதிரத்தை அரசனிடம் சேர்ப்பிப்போம். அன்றியும் நான்பணம் கேட்கவில்லை காசு கேட்கவில்லை என்று என்னிடம் நீங்கள் கோபிக்காமல் நான் என்னகேட்டு வாங்கிவருகிறேனோ அதில் நீங்கள் சந்தோஷப்படவேண்டும்” என்று தெரிவித்து புருஷன் சகிதம் அரண்மனை சென்றான். புருஷனோ தன் பெண்சாதியிடம் பரம விசுவாசத்தோடுங்கூட இவள் அதிகபுத்திசாலி, “பதவிசு, நற்குணமுள்ள பதிவிரதை என்று மரியாதைவைத்திருந்தபடியால் “ஆகா நீ சொன்னபடி செய்கிறேன்” என்றான். இருவர்களும் அரண்மனை சேர்ந்து அறிக்கைக்காரர்கள் மூலமாய் வந்த வரலாற்றை ராஜனிடம் தெரிவித்து மோதிரத்தை அவரிடம் சேர்த்தார்கள். அரசன் உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று வினவ, அதற்கு அந்த கடைசி பெண் “மகாராஜாவே! எனக்குக் காசுவேண்டாம். பணம் வேண்டாம். ஒருசக்கிரவாரம் மட்டில் இந்த ஊரில் ஒரு வீட்டிலாவது விளக்கில்லாமலிருக்கவேண்டும். அரண்மனையில்கூட ஒரு விளக்கு இருக்கக்கூடாது. அன்று நான்மாத்திரம் விளக்கு வைத்துக் கொள்ளுவேன். இந்தஉத்திரவுமட்டும் எனக்கு வேண்டும்” என்றான். இதைக்கேட்ட அரசன் அப்படியே ஆகட்டும். அடுத்த வெள்ளிக்கிழமையிலேயே வைத்துக்கொள் என்று அந்தமாதிரி உத்திரவு ஊர் எல்லாம் அனுப்பி அன்று யாராவது விளக்கு வைத்திருந்தார்களேயானால் அவர்கள் கண்ணைப் பிடுங்கிப் போடுவேன் என்று தெரிவித்தான்.

இந்தக் கடைசி பெண் அரசனிடம் உத்திரவுவாங்கிவந்து, தன் கொழுநர்கள் இருவர்களையும் வரவழைத்து “தாங்கள் எங்கேயாவது இரண்டு விராகன் கடன் வாங்கி வந்து அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை நம்முடைய வீடு முடிய தீபம் பொருத்தி வைத்து வாசலில் ஒருவர், கொல்லையில் ஒருவர் தூங்காமல் விழித்துக் காத்திருந்து யாராவது உள்ளே போகவேண்டுமென்று கேட்டால் மறுபடி வெளியில் போகாமலிருந்தால் உத்திரவு கொடுக்கிறேன் என்று சபதம் வாங்கிக்கொண்டு உள்ளே விடும்படியும், யாராவது வெளியே போக உத்திரவுகேட்டால் மறுபடி உள்ளே வராமலிருந்தாற்

முன் வெளியில் விடுவேன் என்று சபதம் வாங்கிக்கொண்டு வெளியில் விடும்படியும் தெரிவித்தான். அவர்கள் தங்கள் தமையன் பெண்சாதி சொல்வதில் தாத்தரியம் ஒன்றும் அறியாதவர்களாய் என்ன சொன்னாலும் சரி. இவன் மகாபதிவிரதை. இவன் சொற்படி நடப்பதில் நமக்கு கேஷம் முண்டு, என்று அந்தப்படி செய்ய ஒப்புக்கொண்டார்கள். வெளியிற்பென்று தங்களில் ஒருவரையே அடகுவைத்து இரண்டுவிராகன் கடன்வாங்கி, ஒரு இராத்திரி வீடுமுடிய எரிய எண்ணெய், திரி, அகல் முதலிய சாமான் சேகரித்து வந்தார்கள்.

இதற்குள் வெள்ளிக்கிழமை வந்துவிட்டது. கடைசி பெண் தன் ஒர்ப்படிக்குடன் அன்றுமுடிய உபவாசமிருந்து இரவு ஆரம்பித்தவுடன் வீடு முடிய விளக்கு ஏற்றிவைத்தான். கொழுநர்களில் ஒருவன் வாசலிலும் மற்றொருவன் கொல்லையிலும் காவற்காத்திருந்தார்கள். வெள்ளிக்கிழமையில் அந்த ஊர் முடிய வெளிச்சமேயில்லாமல் இந்தவீடுமட்டில் விளக்குவைக்கப்பட்டிருந்தது. அஷ்டலட்சுமிகளும் வீடுவீடாய்ப்பார்த்து ஒரிடத்திலும் விளக்கில்லாம விருக்கவே அநேக விளக்கெரியும் இந்தவீடு வந்து உள்ளே போகவேண்டும் வழிவிடும் என்றார்கள். கொழுநன், நீங்கள் யார் என்றான். அதற்கு அவர்கள் நாங்கள் அஷ்டலட்சுமிகள் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட மாதிரித்தில் கொழுநன் தன் மதனியின் புத்தியை மெச்சி, “நீங்கள் உள்ளே போகவேண்டுமென்ற அப்பிராயமிருந்தால் மறுபடி திரும்பி வெளியில் வராமல் உள்ளேயே இருக்கவேண்டும், அப்படி இருப்பதாயிருந்தால் உள்ளே போகலாம்” என்றான். அஷ்டலட்சுமிகளும் வேறு ஒரிடத்திலும் தீபயில்லாம விருக்கவே இவன் சொன்ன உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டு “நாங்கள் இப்பொழுது உள்ளே சென்றால் இனி திரும்பி வெளியில் வருகிறதில்லை என்று அவனுக்குக் கைஅடித்துக் கொடுத்தார்கள். கொழுநன் இவர்களை உள்ளே விட்டு விட்டுத் தன் தமையன் பெண்சாதியின் யுக்தியைக்குறித்து மகிழ்ந்து, இவளல்லவோ பத்தினி என்று ஆநந்தமடைந்தான். அஷ்டலட்சுமிகள் உட்புகுந்தவுடனே மற்றொரு ஸ்திரி ஒருவன் வாசலிலிருக்கும் புருஷனிடம் வந்து “நான் வெளியே போகவேண்டும். இனி அநாநாழிகைக்கூட இங்கு இருக்க மாட்டேன் எனக்கு உத்திரவு கொடு” என்று கேட்டாள். இதைக்கேட்ட கொழுநன் ஆச்சரியப்பட்டு அந்தப்பெண்ணைப் பார்த்து நீ யார்? என அதற்கு அவள் “நான்தான் அக்காள், மூதேவி என்று என்னைச் சிலர்கூப்பிடுவார்கள். என் தங்கைகள் வந்துவிட்டார்கள் இனி நானிங்கிருப்பது சரியல்ல” என்றாள். இதையும் பார்த்துக் கொழுநன் மகிழ்ந்து, நம்முடைய தரித்திரம் இன்று இராத்திரியுடன் தொலைந்ததென்று எண்ணினவனாய் “நீ வெளியில் போகவேண்டு மானால், மறுபடியும் இவ்விடம் வருகிறதில்லை என்று உறுதிசொல்லவேண்டும். அப்படிச் சொல்லாவிடில் நீ போகக்கூடாது” என்றான். அதை அவன்கேட்டு அஷ்டலட்சுமிகள் வந்துவிட்டபடியால் அவ்விடம் அநாநாழிகைக்கூட இருக்க மனம் ஒவ்வாதவளாக “இனி சத்தியமாய் இவ்விடம் வருகிறதில்லை” என்று கையடித்துக் கொடுத்த விட்டு வெளியிற்பென்று சென்றாள்.

மறுநாள் பொழுதுவிடிந்தது. முதல்நாள் இராத்திரியே இலட்சுமிகள் வந்துவிட்டபடியால் அந்தவீட்டில் எந்தப்பாணையில்போய் கைவைத்தாலும் பதார்த்தங்கள் நிறைந்து இருந்தன. பெட்டியைத்திறந்தால் பவுணம் மொகராவுமாக நிரம்பி இருந்தது. இந்தமாதிரியாக இலட்சுமிகள் எட்டுப் பெயர்களும் வந்து மூதேவியும் ஒடிவிடவே இந்த எழைப்பெண் வீடு பெரியசமஸ்தானம்போல் விருத்தி யடைந்தது. ஏழையாயிருக்கும்போது வெறுத்த தாய் தகப்பன் தமக்கைகள் மறுபடியும் தங்கள் பெண்ணைவந்து பார்த்துப் போனார்கள். அன்று முதல் வீடு நிறைய தீபமிருந்தால் இலட்சுமிகள் வாசம்பண்ண வருவார்கள் என்று நிச்சயமாய்விட்டதாம்.

No. 1.

ஓம்.

நெ. க.

JESUS IS BUT A MAN.

ஏசுகிறிஸ்து மனிதனே.

இஃது

சேன்னை, இந்து டிராக்ட் ஸோஸைட்டியின்

ஓர்மெம்பரால்

பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

ஆ. மொத்தம் காப்பி 8000.

சென்னப்பட்டணம்

கலாரத்நாகரம்

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1888.

இதன்விலை பை—6.

தபால்சார்ஜ் பை—6.

6 - வரையிலும்

,,

பை—6.

10-இ 2-ம், 100-இ 25-ம், 500-இ 250-ம்

கம்மீஷனாகக் கொடுக்கப்படும்.

READY! READY!! READY!!!

சர்வதாரிவருஷத்து
ரிப்பன் பாக்கெட் பஞ்சாங்கம்.

இந்து தேசத்திற்குப் பலநன்மைசெய்த லார்ட் ரிப்பன்பிரபுவின் நன்
யறிதலுக்காக அவர் பிரதிபிம்ப படத்துடன் அவர் பேரால் பிரசுரஞ்செய்திருந்
தும் ஷெ பஞ்சாங்கம் வேண்டியவர்கள் அடியில் கண்டவர்பேருக்குப் பணம்
அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பிரதி 1-க்கு விலை அணு - 6. போஸ்ட் பாக்கிங்சார்ஜ் அணு - 1.

10-க்கு 1-ம், 25-க்கு 3-ம், 50-க்கு 7-ம், 100-க்கு 15-ம் கம்மீஷன்
கத் தரப்படும்.

 சை. இரத்தின செட்டியார்,

ப்ரொப்டைடர்,

மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ்,

316-நெ. தம்புசெட்டிவீதி, சென்னை.

விலைகுறைந்த புத்தகங்கள்.

விவேகசுந்தரம் நெ. 1,2,3,4,5,6 பிரதி காப்பி 1-க்கு விலை	...	பை.	3
10 - பிரதிவரையில் தபால் கூலி	...	...	6
கடன்பட்ட கந்தன் கதை, புருஷத்துவேஷ ஸூதகி சரித்திரம் 1-க்கு	...	...	6
8 - பிரதி வரையில் தபால் கூலி	...	...	6

ஷெ பிரதிகள் ஒரோமுறையில் ஒரோதினுசில் வாங்குவோர்க்கு 10 - க்கு
1-ம், 25-க்கு 3-ம், 50-க்கு 7-ம், 100-க்கு 15-ம், 500-க்கு 100-ம் கம்மீஷன்
கொடுக்கப்படும்.

சத்துருசகவாசம் நித்தியசங்கடம், நன்மை நலந்தரும், பேராசை பெரு
நஷ்டம், அடாதுசெய்தவன் படாதுபடுவன், மனக்கவலை பலக்குறைச்சல்,
குணபூஷணி சரித்திரம் இவை தனித்தனியே விலை பை-1. 100 - க்கு அணு-6.
40-வரையில் தபால் சார்ஜ் பை-6.

1. நெ. ஏசுகிறிஸ்து மனிதனே 1-க்கு பை. 6
2. நெ. பாதிரிமார் ஸ்கூல்களில் பெண்கள் படிக்கலாமா? 1 - க்கு ... 1
ஷெ 25-வரையில் தபால் சார்ஜ் 6

One Hundred and fifty Contradictions of the Bible, one anna.
Postage half anna.

இங்கனம்,

 சை. ர. நமசிவாய செட்டியார்,

Proprietor, U. B. R. Series.

மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ்,

316-தம்புசெட்டிவீதி, சென்னை.

JESUS IS BUT A MAN.

ஏசுகிறிஸ்து மனிதனே.

நாம் பைபிளை யுண்மையான புத்தகமென்றும், அதில் சொல்லியிருக்கிற விஷயங்கள் நிஜமாய் நடந்தேறியவென்றும், அதன் பிரகாரம் நடக்கவே வேண்டுமென்றும், அதிற்சொல்லிய இலக்கணம் கடவுளுக்குப் பொருத்தமென்றும் கூறவந்தோமில்லை. பின்னை, பைபில் பிரகாரமும் ஏசுகிறிஸ்துவுக்குக் கடவுள் தன்மை சித்திக்கவல்லையென்றும், பைபிளை மெய்யென்று நம்புகிற வர்களுக்கும் கிறிஸ்துவை மனிதனான்றே நம்பவேண்டுமென்றும் நியாயங்காட்டிச் சொல்லுகின்றோம்.

மரியாளென்னும் மங்கையை யோசேப்பென்னும் தச்சனுக்கு நிச்சயார்த்தம் பண்ணி விவாகம் செய்வதற்கு முன்னமே, அவள் கருப்பவதியான சங்கதியை ஷேயோசேப்பு கேட்டு மனவியாகூலமா யிருக்கையில், “நீவியாகூலப் படவேண்டாம், அக்கருப்பம் பரிசுத்த ஆவியினாலுண்டான” தென்று தேவனுடைய தூதரான அவன் கனவுகண்டானென்றும், கண்டகனவைக் கனவென்று நோக்காது உண்மையாகக்கொண்டு மனந்தேறி, பின்பு விவாகம் செய்து அவனைச் சேர்த்துக்கொண்டா னென்றும், அவள் பெற்றபிள்ளைதான் ஏசுகிறிஸ்து வென்றும், அவ்வேசுகிறிஸ்து பெரியவரான போது பசாசுகளை ஓட்டினாலென்றும், ஜலத்தில் நடந்தா னென்றும், அத்திமரத்தைப் பட்டுப்போகச் செய்தா னென்றும், செத்தவனைப் பிழைக்கவைத்தா னென்றும், படிப்பில்லாத களாயார் முதலியவர்களைச் சேவராக்கினாலென்றும், குற்றஞ் செய்தா னென்று யூதர்களால் சிலுவையிலிறைந்து கொல்லப்பட்டா னென்றும், இறந்த ஏசு மூன்றா நாள் உயிர்த்தெழுந்தா னென்றும், அவர் திரியேகத்துவத்தில் ஒருவரென்றும், நமக்காகப் பிராயச்சித்தபலி ஆனாலென்றும், இன்னும் பலவிதமாகக் கிறிஸ்தவர் கூறுகின்றார்கள். அவற்றைச் சீர்தூக்கி ஆராய்வோமாக.

நண்பர்களே!

ஒருவனுக்கு மனத்தின்கண் யாதேனும் கவலை யிருக்குமாயின் அதுவே பகல் முழுதும் சிந்தனையாகி, அதையே இரவில் கனவாகவும் காண்பான். ஒருபுருஷனுக்கு ஆசையுள்ள ஸ்திரீயைவிட வேறுகவலை விசேஷமா யிராது; அதிலும் தூதன் மனைவியின்பேரில் விசேஷமாயிருக்கும்; அதிலும் கரணனுபவத்திற்குவர இன்றோ நாணையோவென் றிருக்கும் விஷயத்தில் கேட்கவேண்டுமா? யோசேப்பு தனக்கு நியமிக்கப்பட்ட மரியாள் தன்னை யறியாது கருப்பந்தரித்ததைக் கேள்வியுற்றபோது, அவன் மனம் எவ்வாறு வருந்தியிருக்க வேண்டும்? அவனுக்கு வேறு சிந்தனையு மிருக்குமா? அவன் வேறுவிஷயங்களில் மனத்தைச் செலுத்தியு மிருப்பானா? பகலில் அவன் நினைப்பதும் இரவில் கனவுகாண்பதும் வேறு விஷயமா? இப்படி யிருக்கக் கனவையே சித்தா

ந்தமாகக் கொண்டு மரியாள் உத்தமியென்று எப்படிச் சொல்லக்கூடும்? கனவு கண்டது உண்மை யென்று ஒத்துக்கொண்டாலும் கண்டது கனவுதானே. ஆகவே, வந்துசொன்னது தேவதூத நென்பதற்குச் சாஸ்திர வேறுண்டோ? கனவால் மரியா ளுத்தமியென்று, கடவு ளுணர்ந்த வந்தாரெனின், அம்மரி யாள் கருப்பமா யிருக்கின்றாளென்று கண்டுபிடித்து யோசேப்பு, வருத்தமடை வதற்கு முன்னமே கனவால் உணர்த்தி யிருந்தபோதிலும், அவனது கனவும் அவளுடைய கற்பு நிலைமையும் ஒன்றற்கொன்று சாஸ்திரமாகும். மரியாள் கருப் பவதி யானாளென்று யோசேப்பு அறிந்து மனோசஞ்சலத்தில் அமிழ்ந்தியபின்னா கனவில் தேவதூதனை அனுப்பிக் கடவுள் சொல்லுவிக்கவேண்டும்? இதுவா கட வுளுடைய சர்வஞானம்? ஐயோ! இவ்விஷயத்தில் மனோசஞ்சலமே கனவெ னச் சிறுவரு முரைப்பார்களே. அத்தூதன் நாலுபேர் சாஸ்திராக வரலாகாதா? பலபேரறி ய ஆகாசத்தில் அசுரீரிவாக்காகவுரைக்கப்படாதா? உண்மையான சிறி ஸ்தவனே! உனக்கு நிச்சயப்பட்டமனைவி, உன்னை அறியாது கருப்பவதியாகி, உன் கனவில் தேவதூதன்வந்து சொன்னதாய்க் கனவுகண்டால், பின்பு அவனை நீ அங்கீகரிப்பாயா? உனது மனோசாஸ்திரக்கு விரோதமின்றிச்சொல். அப்படி நீ கூறினாலும் அது நிஜமென யாரோனும் ஏற்றுக்கொள்வார்களா? இவையன்றி யின்னும் சிலகேள்விகள் கேட்பவர்களுமுண்டு. ஆனால் அவை எமக்கிஷ்ட மில்லை. கருப்பம் தரித்தபிள்ளை அபூர்வமா யிரண்டொருமாசத்தில் பிரசவப்பட் டாவது அல்லது மனுஷத்தன்மைக்கு வேறெந்தவிதமாயாவது பிறந்திருக்கும் பண்பத்தில் தெய்வீகமான பிள்ளையென ஒருவாறு அங்கீகரிக்கவும்கூடும். சா தாரணமான பிள்ளைபோல் பத்துமாதம் வயிற்றிலிருந்து பிறந்து தாய் முலை ப்பாலுண்டு வளர்ந்து திரிந்த பிள்ளையைத் தெய்வீகமென்று கூறுவ தெ ங்ஙனம்?

இதனால் யாமுரைப்ப தியாதெனின், யோசேப்புக்கு மரியாளிடத்தில் மோகமிருந்தமையால், அவனுடன் கூடாமற் கருப்பவதியானதையும் நோக் காத, எப்படியானாலும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றெண்ணி, அவ்வூரார் பரிகாசம் செய்யாதிருப்பதற்காக ஓர் யோசனைசெய்து, அவ்வாறு கனவில் தேவதூதன்வந்து சொன்னானென்று சொல்லிச் சேர்த்துக்கொண் டிருக்கலாம். அல்லது மனோபிராந்தியால் மேற்படி விதமாய்க் கனவுகண்டு மிருக்கலாம்; அவ்வளவேயன்றி அதை உண்மையென்று கொள்வதற்கு ஆதாரம் அணுத் துணையு மின்றென் றுணர்க.

ஏசுகிறிஸ்துவின் 12-ம் வயதில் யோசேபும் மரியாளும் ஏசுவுடன் பல் லாயிரம் ஜனக்கூட்டம் நிறைந்த பஸ்காபண்டுகைக்குப் போயிருந்தபோது ஏசு காணாமற்போகவே, மாதாபிதாக்கள் 3-நாள் வரையில் பிள்ளையைத் தேடி யலைந்து திரிந்து களைத்து அழுது புலம்பி வருந்தினார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் அலையும்போது தேவாலயத்தில் பிள்ளை தார்க்கஞ்செய்திருக்கக் கண்டார்கள். அலைந்து புலம்பிவந்த அவர்களை ஏசுவானவர் கண்டு சொன்ன மொழிகளைப்பா ருங்கள். “என் பரமபிதாவின் கிருத்தியத்தில் கையிட்டா லுனக்கென்ன?” என்றாராம். இஃது வியப்பினும் வியப்பே!! அவர்களுக்கு ஆறுதலாகப் பேசு வதைவிட்டு இப்படியும் பேசலாமா? தமது பரமபிதாவினது காரியத்தில் கைவைக்க இன்னும் 18- வருஷமிருப்பதைச் சிறிதும் அறிந்திலரோ? அவ்வ யசமுதல் கைவைப்பதன்மையானால் 30- வயசு வரையில் ஏன் கைவைக் காமல் வீட்டிலேயே யிருந்தார்? பரமபிதாவென்று ஏசு சொன்னபோது மா தாவான மரியாள் அறியாமற் போனாளாம். இஃது நன்றாயிருக்கின்றது. வே ரொரு புருஷன்முகத்தைப் பாராது கற்புநிலையைக்காத்த மரியாள், பரிசுத்த

ஆவியை நிரோதுவாய்க் கருப்பமாய்ப்பெற்றதை அந்தக்ஷணம் மனந்தன்னோ! அல்லது ஏசுவின் உண்மையான கருப்பத்தைத் தானே யுற்றுணர்ந்து, மெய்யான சங்கதி யிக்குழந்தைக்கு எப்படித் தெரிந்ததென்று திகைத்தன்னோ! அதனுண்மை அந்தம்மாளுக்கே வெளிச்சமாம். ஏனையோரறிவ தெங்ஙனம்?

காணூரிலே ஓர் சந்தர்ப்பத்தில் ஏசுவுக்கும் தாய்க்கும் நடந்த சம்பாஷணை காலத்தில் தாயைநோக்கி “ஸ்திரீயே! உனக்கென்ன அலுவல்?” என்று சொன்னாராமே! நடுச்சபையில் நாலுபேர் நடுவில் “அம்மா” வெனத் தாய் மனங்குளிர் அழைக்காமல் “ஸ்திரீயே” என்று பேசினது என்னகாரணம்? தாயினிடத்தில் பிள்ளை வைக்கவேண்டிய மரியாதையைக் காட்டினார்போலும்! இதை அனுசரித்துத்தான் பத்துமாதம் சுமந்துபெற்ற தாயைத் தனியேவிட்டு, தூதனமாய் வந்து குதித்த மனைவியோடு கிறிஸ்தவர் அளவளாவி வாழ்கின்றார்களாக்கும்!

இனி அற்புதங்களைப்பற்றிப் பரியாலோசிப்பாம்:—கிறிஸ்து பல அற்புதங்களைச் செய்தமையால் அவரிடத்துத் தேவத்துவமுண்டென்று கூறுகின்றார்கள். அங்ஙனமாயின் மோசே, யேசுவா, எலிசா, எலியா முதலியவர் அனேக அற்புதங்கள் செய்தாரெனப் பைபிலுடைக்கின்றமையால், அவரிடத்தும் தனித்தனியே தேவத்துவமுண்டெனச் சொல்லவேண்டும். அல்லாமலும் (மத்தேயு-17: 20, 21.) கடுகுவிறையளவு விசுவாசம் உங்களுக்கிருந்தால் நீங்களிந்தமலையைப்பார்த்து, இவ்விடம் விட்டு அப்புறம் போவென்றுசொல்ல அது அப்புறம்போம்; உங்களால் கூடாதகாரியம் ஒன்றுமிராதென்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். (கிறிஸ்து,) இந்த ஜாதிப்பிசாசு உபவாசத்தினுமேயென்றி மற்றெவ்விதத்தினும் புறப்பட்டுப் போகாதென்றார். இந்தவாக்கியத்தால் கடவுளிடத்து விசுவாசமிருந்தால் அற்புதங்கள் செய்யக்கூடுமென அறிந்துகொள்ளலாம். அன்றி (மத்தேயு-24: 23.) கள்ளக் கிறிஸ்துக்களும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பித் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களைக் கூடுமானால் அவர்களையும் வஞ்சிக்கத்தக்கதாக மிகுந்த அதிசயங்களை யும் அற்புதங்களையும் செய்வார்கள். (இந்தவாக்கியத்தால் கடவுளிடத்து விசுவாசமில்லாதவரும் அற்புதஞ்செய்தல் கூடுமென அறியப்பட்டது.)

“(யாத்தி. 7, 8, அதிகாரம்) கடவுளுடைய மகிமையினால் மோசே, ஏரோது இவர்கள் எகிப்து தேசத்தில் பாரோன் என்னும் இராசனிடத்தில் சென்று கோலைப் பாம்பாக்கல், நீரை இரத்தமாக்கல், தவணையை யுண்டாக்கல் முதலிய அற்புதங்களைச்செய்ய, இராசனிடத்திலிருந்த கடவுளின் சத்துருக்களான மந்திரவாதிகளும் சூனியக்காரரும் றெடி அற்புதங்களுக்குச் சமமாகவும் அதிகமாகவும் செய்தார்கள்.” இந்த இரண்டு அதிகாரங்களால் கடவுள்ல்லாத மற்றவர்களாலும் அற்புதங்கள் செய்யப்படு மென்றும், அல்லாமல் விசுவாசமின்றிக் கடவுளுக்கு விரோதிகளாலும் செய்யப்படுமென்றும் விளங்குகின்றன. ஆதலால் அற்புதங்கள் செய்கின்றவர்களெல்லாம் கடவுளென்று சொல்வது தகுதியன்மென வுணர்க. இந்த நியாயப்பிரகாரம் ஏசுகிறிஸ்து அற்புதங்கள் செய்தாரென்றும் அதனால் அவர் கடவுளாக மாட்டா ரென்றே பைபிலின்படி தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. இனி அவர்செய்த அற்புதங்களைப்பற்றியும் சற்றுபரியாலோசிப்பாம்:—ஏசு பசாசை யோட்டினார். பசாசென்பது யாது? யாரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது? என்று பைபிலைப் பார்க்கும்போது அது அவ்விஷயத்தைப் பற்றி யாதும் பேசாது மெளனம் சாதிக்கின்றது. பைபில் வியாக்கியானிகளும் மற்ற கிறிஸ்தவரும், உலகம் சிருஷ்டிக்கும்போது கடவுள் பல்லாயிரம் தேவனுதகைச் சிருஷ்டித்தாரென்றும், அத்தேவனுதர் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அன்றே

கடவுளுக்குக் கடங்காமையால் பசாசுகளாகச் சபிக்கப்பட்டார்களென்றும் சொல்லுகின்றார்கள். (பைபிளில் அரித்தெடுத்தாலும் கடுகளவுகூட அகப்படாத ஷெவிஷயம் வியாக்கியானிகளுக்கும் மற்ற கிறிஸ்தவர்க்கும் எப்படித் தெரிந்ததோ அறியோம்! தேவதூதன் யோசேப்புக்குக் கனவில்வந்து சொன்னதுபோல் இவர்களுக்கும் வந்து சொல்லி யிருக்கலாம்போலும்!) அந்தப் பசாசுகதை மெய்யென்று ஒத்துக்கொண்டாலும், கிறிஸ்துவுக்குக் கடவுள்தன்மை சித்திக்கவேமாட்டாது. எவ்வாறெனில் பசாசு உன்னதஸ்தானத்திலிருந்து தாழ்ந்த தசைக்குவந்தது யாரால்? கடவுளாலன்றோ? கிறிஸ்து கடவுளாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் அவரிடத்தில் பசாசுவருமா? கண்டவுடனே வோட்டமெடுக்குமே; காலில்வந்து சரணுகதியடையுமே. இதை விட்டுக் கிறிஸ்துவைப் பிடித்துக் கண்டகண்டவிடத்தி லிழுத்து அந்த வேலைசெய், இந்த வேலைசெய்யென்று படாதபாடெல்லாம் படுத்தித் துன்பப்படுத்துமா? தன்னைப் பிடித்து ஆட்டின பசாசின் கையிலிருந்து மீளமாட்டாத அவர், பசாசை யோட்டினொன்று சொல்வது வந்தையே! (லூக்கா - 8 : 32, 33.) ஒருவனைப் பிடித்திருந்த பல பசாசுகள், ஆயிரக் கணக்கான பன்றிகளை யிராயாகக் கேட்டபோது, கிறிஸ்து அப்படியே செலவுகொடுத்தார். அவை பன்றிகளைக் கடலில் அமிழ்த்திக்கொன்று போட்டன. பன்றிகளை யுடையவனுக்கு எவ்வளவு ஸந்தம் பாருங்கள்! இதுவும் ஏசுவைக் கடவுளெனக் கூறுவதற்கு ஓரத்தாக்கிபோலும்!

ஏசு நீரின்மேல் நடந்தாரென்பது ஓரதிசயமன்று. அது இக்காலத்தில் சாதாரணமனிதரும் செய்யத்தக்கதே. இஃது ஜஸஸ்தம்பன மென்னும் ஓர் வித்தையாம்.

ஏசு பசியால் வருந்தும்போது அவர் பசியறிந்து அகாலத்தில் அத்திமாம் பழம் தரவில்லையென்று அதைப் பட்டுப்போகச் செய்தார். இஃது மிக வியப்பே! காலமல்லாதகாலத்தில் பழம் எப்படிக் கொடுக்கும்? அவர் பசியை அறியமரத்துக்கு அறிவிருக்கின்றதா? காலத்தி லானாலும் பழத்தைப் பிறர் பறித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றி அது தருமா? மாங்கள் வளர்வதும் பூப்பதும் காய்ப்பதும் பழந்தருவதும் கடவுளுடைய செய்கையேயன்றோ? இவர் கடவுளானால் பழம் கொடாமைக்கு இவரன்றோ காரணம்? கனிகொடாமையின்பொருட்டுச் சபிக்கவேண்டுமாயின் இவர், தம்மையல்லவா சபித்துக்கொள்ளவேண்டும்? அங்ஙனமின்றிக் குற்றமற்ற அறிவில்லா மரத்தைச் சபித்ததேனோ? அவ்வளவு பசியா? அப்பசியை அடக்க அவரால் முடியவில்லையோ? முடியவில்லையெனின் இவர் 40 நாள் பரியந்தம் அன்ன ஆகாரமின்றி உபவாசமிருந்தாரென்று கூறுவது பொய்யென்று கொள்ளவேண்டியதல்லவா? “அப்படியல்ல, பசியையடக்க அவரால் முடியும்; முடிந்தும் தமது மகிமையைச் சீஷர்க்குக் காண்பிக்கும்பொருட்டு மரத்தைப் பட்டுப்போகச்செய்தா” ரெனின், இதைவிடக் கனிகொடாத மரத்தைக் கனிகொடுக்கும்படிச் செய்வது அதிக மகிமையாமே. அன்றிப் பசியும் அடங்கித் திருப்தியாகவு மிருக்கலாமல்லவா?

செத்தவனைப் பிழைப்பித்தாரென்பதையும் ஆராய்வோம். செத்தவர் களினின்றும் முதல் எழுந்தவர் ஏசுகிறிஸ்து என்று (அப்போஸ்தலர் - 26: 23.) (வெளி 1 : 5.) உரைப்பதால் இவர் மற்றொருவரைப் பிழைப்பிக்கவில்லையென்று வெளியாகின்றது. எப்படி யெனின் இவர் ஒருவனைப் பிழைப்பித்திருக்கும் பக்ஷத்தில், இவரால் பிழைப்பிக்கப்பட்டவன் உயிர்த்தெழுந்தவரில் முதலும், ஏசுகிறிஸ்து கடைசியுமாகின்றார். அவர் உயிர்த்தெழுந்தபின்னர்

மற்றொருவனைப் பிழைப்பித்தாரென்று சொல்லவும் இடமில்லை; உயிர்த்தெழுந்து எழுப்பினொன்று பைபில் பேசாமையாலென்க. “அங்ஙனமல்ல, ஏசு எழுந்தவரில் முதலென்று கூறுகின்றதேயன்றி எழுப்பப்பட்டவரில் முதலென்று சொல்லவில்லையே” எனின், எவன் ஏசுவினால் எழுப்பப்பட்டவனென்று சொல்லப்படுகின்றானோ அவன் ஏசுவினால் எழுப்பப்பட்டவனென்று தானே எழுந்தவனுமாகின்றான். “நேற்றிரவு இடிஇடித்தது, அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டு எழுந்தேன்” என்று ஒருவன் சொல்லும்போது சப்தத்தா லெழுந்தானும்தான் நானெழுந்தேனென்று சொல்வது வழக்கமல்லவா? அதுபோல் ஏசுவினால் எழுப்பப்பட்டவனும், தானே எழுந்தவனுமாகின்றான். ஏசுகிறிஸ்துவாவது பிறரால் எழுப்பப்படாமல் தாமே எழுந்தாராவெனில், இல்லை இல்லை. அவ்வேசுகிறிஸ்துவும் எழுப்பப்பட்டவரோ யெனப் பைபில் (உரோமர் 4: 24.) ஏசுவை உயிரோடு எழுப்பினவரை விசுவாசியென்றும், (அப்போஸ்தலர் 3: 15.) தேவன் கிறிஸ்துவை மரித்தோரினின்று எப்பினொன்றும், (கொரிந்தியர் - 15-அதி. 12-முதல் 15-வரையில்) ஏசுகிறிஸ்து எழுந்தாரென்று காரணமின்றிச் சொல்லி, உடனே கடவுளா லெழுப்பப்பட்டவனென்றும் காரணத்தாடன் சொல்லியிருக்கின்றது. (உரோமர் 10: 9, 10.) தேவன், கிறிஸ்துவை மரித்தோரினின்று எழுப்பினொன்று உன் இருதயத்தோடு விசுவாசித்தால் நீ ரக்ஷிக்கப்படுவாய் என்று பரிஷ்காரமா யுரைக்கின்றது. மரித்தோரினின்று எழுந்தவரில் ஏசு முதலென்பது மெய்யாயின் அவர் செத்தவரை எழுப்பினொன்று சொல்வது சித்த அபத்தமாகின்றது.

இதனால் ஏசு பசாசுகளை ஓட்டிந்து பொய்யென்றும், நீரின்மேல் நடந்திருந்தாலும் தன் பசிக்குக் கனிதராத அத்திமரத்தைப் பட்டுப்போகச்செய்திருந்தாலும் இவற்றால் கடவுள்தன்மை சித்திக்காதென்றும், செத்தவனைப் பிழைப்பித்தாரென்பது பொய்யென்று முணர்க.

“ஏசுகிறிஸ்து, தம்மைத்தாமே மனிதகுமாரனென்று சொல்லித் திரிவானேன்? மனிதன் தன்னை மனிதனென்று சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியதில்லையே. ஆகையால் அவர் தம்மை மனிதன் மனிதன் எனச் சொன்னதில் ஓர் விசேஷமிருக்கின்றது” என்று சில கிறிஸ்தவர் கூறுகின்றார்கள். அதில் விசேஷமிருப்பது உண்மையே. அவ்விசேஷத்தை இங்கு சிறிது சாற்றுவாம்.

தச்சனான ஏசு, சாதாரணமாக அற்பத்தொழில் செய்யும் படிப்பில்லாப் பேதைஜனங்களில் சிலரைச் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்களிடத்தில் தாம் தேவகுமாரனென்றும், தேவனால் அனுப்பப்பட்டவளென்றும் சொல்லிக்கொண்டு திரிந்ததை, எங்கே யூதர்கள் கண்டுபிடித்துத் தொந்தரவுசெய்து விரிகின்றார்களோ வென்று பயந்தி, அதற்காக மனிதகுமாரன் என்று சொன்னாரேயன்றி வேதில்லை. இதுதான் அவரவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டதின் விசேஷம். அவர், சிலசமயங்களில் அவ் யூதர்களைக்கண்டு ஒளித்துக்கொண்டார். கடைசியாக அவர் ஜெபம் சாயாமையால் யூதர்கள் அவரைத்தேடிப் பிடித்துக் கொலை செய்தார்கள். அக்காலமுதல் இக்காலவரையிலும் யூதர்கள் கிறிஸ்துவை மனிதனென்றும் தேவதூஷகனென்றும் இராசத்துரோகியென்றும் சொல்லி வருகின்றார்கள்.

ஏசு, தம்மைக் கடவுளென்று எந்தவிதத்திலாவது சொல்லியிருக்கின்றாரா வென்று பைபிலைப் பல்லாயிரமுறை புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தாலும் ஒரு இடத்திலாவது மருந்துக்கும் அகப்படவில்லையே. அங்ஙனமாக, கிறிஸ்தவர் எப்படி. ஏசுவைக் கடவுளென்கிறார்களோ அறியோம். ஏசு, தேவகுமார

னென்று சொல்லியிருக்கின்றாரோ யெனின், இதைக்கொண்டு ஏசுவைக் கடவுளென்றுரைப்பது ஏசுவின் எண்ணத்திற்கும் பைபிலுக்கும் நேர்விரோதமாகின்றது. கடவுளுக்கு அனேக குமாரருண்டென்று (ஆதி - 6: 2.) லும், (யோப்பு-1: 6.) லும், கடவுளுக்கு மூத்தகுமாரன் எப்பிராயீம் என்று (ஏமியா-31: 9) லும், இன்னும் இவ்வாறே பலவிடங்களிலும் பைபில் சொல்வதைப் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கலாம். ஏசுவைத் தேவகுமாரன் என்று சொல்வதனுலேயே ஏசுவைத் தேவனென்று சொல்வார்களானால் மேல்காட்டிய தேவகுமாரர்களும் தேவர்களாவதோடு, எப்பிராயீம் என்பவன் மூத்தகுமாரனு யிருப்பதால் அவன் மூத்தகடவுளு மாகின்றான். இவர்களெல்லாம் ஏசவுக்கு முன்பிறந்தவர்க ளானமையால் ஏசு இளையகுமாரரும் இளையகடவுளு மாகின்றார். இப்படிப் பார்க்கும்படித்தில் அனேக குமாரர்களும் அனேக தேவரு மாகின்றார்கள். அங்ஙனமாயின் ஏசுவைமாத்திரம் கடவுளென்று சொல்வதேனோ? இது பாரடக்ஷ மன்றோ?

இனி இவ்விஷயத்தைப்பற்றி ஏசுவின் அபிப்பிராயங்களைப் பார்ப்போமாக:—

(மத்தேயு-7: 21.) “என்னைக் கர்த்தாவே! கர்த்தாவே!! என்கிற எவனும் பரலோக ராச்சியத்தில் பிரவேசிப்பதில்லை, பரமண்டலங்களிலே யிருக்கிற என் பிதாவினுடைய சித்தத்தின்படிச் செய்கிறவனே அதில் பிரவேசிப்பான்.” இதனால் ஏசு, தாம் கடவுளல்லவென்றும், தம்மைக் கர்த்தாவென்கிற எவனும் பரலோக ராச்சியத்தில் செல்லமாட்டானென்றும் ஒப்புக்கொண்டதாய் விளங்குகின்றன.

(மத்தேயு-26: 39.) “ஏசு சற்று அப்புறம்போய் முகன் குப்புற விழுந்து, என் பிதாவே, இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கும்படிச் செய்யும்; ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியாகக் கடவதென்று ஜெபம் பண்ணினார்”. இதனால் ஏசு கடவுளல்லவென்றும், அவர் சித்தத்தின்படி எதுவுமாகாதென்றும், ஆகவேண்டுமானால் கடவுளை வேண்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் வெளிப்பட்டன.

(யோவான்-5: 10.) “நானாய் ஒன்றும் செய்யமாட்டேன்” (இம்மாதிரி பலவிடங்களிலும் காணலாம்) இதனால் ஏசவுக்குச் சுதந்தரமில்லையென வுணரலாம்.

(மத்தேயு-20: 23.) “ஆனாலும் என்பிதாவினுலே எவர்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கேயன்றி (மற்றொருவருக்கும்) என் வலது பாரிசத்திலேயும் என் இடது பாரிசத்திலேயும் உட்கார்ந்திருக்கிற (கனத்தை) நான் கொடுக்கக்கூடாது.” இதனால் யார்க்கும் எதுவும் தர ஏசவுக்குக் கூடாமைபென்று அவரோ யுரைக்கின்றார்.

(யோவான்-20: 17.) “இப்பொழுது நீ என்சுகோதாரிடத்திற்குப்போய், என் பிதாவினிடத்திற்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் எழுந்தபோகிறேன்என்று சொல்லென்றார்” இவ் வொருவாக்கியம் போதாதா? இதில் சந்தேகமறப் பேசவிட்டார். இதனால் மற்றவர்க்குக் கடவுள் யாரோ அவர்தான் ஏசவுக்கும் கடவுளெனவும், ஏசவுக்குப் பிதா யாரோ அவர்தான் மற்றவர்க்கும் பிதாவெனவும் தெள்ளத் தெளியப் புலப்படுகின்றன.

இந்த முறைமையைக்கொண்டு தான் ஏசு, தம்மைத் தேவகுமாரனென்று சொன்னாரேயன்றி மற்றப்படியல்ல. கிறிஸ்துவுக்கும் மற்றவர்க்கும் கடவுள் ஒருவரிருக்கிறார்களும், அவர் கிறிஸ்துவுக்கும் மற்றவர்க்கும் பிதா முறையென்றும், இதுதான் ஏசுவின் அபிப்பிராயமென்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் ஷெ வாக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. விஷய மிப்படியிருக்க, கிறிஸ்துவைக் கடவுளென் றெங்ஙனம் சொல்லக்கூடும்? அப்படிச் சொல்லுவதில் மற்ற ஜனங்களுக்கும் ஏசுவின் பிதாவே பிதா ஆவதால் மற்றஜனங்களும் கடவுளாக வேண்டுமே. இஃது பரிகாசத்துக் கிடமாமென் றுணர்ந்து இனி அங்ஙனம் சொல்லா “தொழிக. “ஏசுவுக்குக் கடவுளென்று சொல்லப் பிரியமில்லை, ஆதலாற்றான் அவ்வாறு கூறின” றெனின் அவர்க்கே பிரியமில்லாததையும் அவ றெண்ணத்திற்கு விரோதமாவதையும் அவர் சொல்லாததையும் மற்றவர் ஏன் சொல்லவேண்டும்? அவர்தாமே கடவுளென்று தம்மைக் கூறுகிறார்களே யோர் கடவுளென்றுசொல்லித் திரிவதற்கு யாதுகாரணமோ? அறிகிலேம்.

(மாற்கு-13: 32.) “அந்தநாளையும் அந்தநாழிகையும் பிதா ஒருவர் தவிர மற்றொருவனும் அறியான், பரலோகத்திலுள்ள தூதர்களும் அறியார்கள், குமாரனும் (ஏசுகிறிஸ்து) அறியார்” இந்த வாக்கியத்தால் எல்லாமிந்த கடவுள் (பிதா) ஒருவ ரிருக்கின்றானெனவும், கிறிஸ்துவுக்கு அப்படிப்பட்ட சக்தியில்லையென்றும் புலப்படுவதோடு, கிறிஸ்து கடவுளல்லவென்றும் தெரிவிக்கின்றதன்றோ?

(மத்தேயு-16: 27, 28.) ஏசுகிறிஸ்து சொல்லுகிறார்:— “மனிதனுடைய குமாரன் தம்முடைய பிதாவின் மகிமையைப் பொருந்தினவராய்த் தம்முடைய தூதரோடுகூட வருவார்; அப்பொழுது, அவனவன் கிரியைக்குத் தக்கதாக அவனவனுக்குப் பலனளிப்பார். இங்கே நிற்கிறவர்களில் சிலர், மனுஷ குமாரன் தம்முடைய ராஜ்ஜியத்தில் (நியாயந்தீர்க்க) வருவதைக் காண்கிறதற்கு முன்னே மரணத்தை யடைவதில்லையென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்”.

இஃதென்னவெனில் பைபிள்பிரகாரம் 1850ஹுத்துக்கு முன் யேசு இவ்வுலகத்தி லிருந்தபோது அங்குள்ள ஜனங்களை நோக்கி, உங்களில் சிலர் உயிரோடிருக்கும்போதே உலகம் அழியுங்காலம் வருமென்றும், அப்போது நியாயவிசாரணை செய்யப்படுமென்றும், அதை அவர்கள் காண்பார்களென்றும் அர்த்தமாம். கிறிஸ்து அவ்வாறு சொன்னபோது அவர் காலத்திலிருந்த சிலர் இப்போ திருக்கிறார்களா? இருக்கிறார்களென்னில் அவர்களுக்கு இப்போது குறைந்தது 1855 - வயசாகவேண்டும். அப்படிப்பட்ட வயதுள்ளவர்களிப்போ தில்லாமையாலும், அவர்கள் செத்துப்போய்க் குறைந்தது 1750 - வருஷம் இருக்கவேண்டு மானமையாலும், உலகமுடிவும் நியாய விசாரணைகாலமும் இன்னு மாகாமையாலும் ஏசு கிறிஸ்து சுத்த பொய்ய றென்றே கொள்ளற் கிடமாமென்க. மனிதர்களில் பொய்பேசுவதற்கு அஞ்சும் உத்தமராதத்தனையோபேருளர். அப்படிப்பட்ட உத்தம மனிதருள்ளும் ஒருவராகக் கொள்ளத்தகாத கிறிஸ்துவை பைபிலுக்கும் மாறாகக் கடவுளென்றுரைப்பது ஒரு வாற்றானும் பொருந்தாதென்க.

ஹோப்பாகண்டத்தில் ஷெ வாக்கியத்தை மெய்யென்று நம்பின கிறிஸ்தவர்களில் அனேகர், கி. பி. 1000-ம் வருஷத்தில் உலகத்திற்கு அழிவுகாலம் வந்துவிட்டதென்று பல பத்திரமெழுதி யெங்கும் பிரசுரித்து வந்ததில், ஏறக்குறைய ஷெ கண்டமுழுதும், அக்காலத்தில் இதுவே கோஷ்டமாயிருந்தது.

அப்போது அங்குள்ளவர்கள் நியாய விசாரணைகாலம் சமீபமாய்விட்டதென்று பாதிரிகளிடத்து அடைக்கலம் புகுந்து, அவர்களுக்கு ஊழியஞ்செய்து வந்தார்கள். அக்காலத்து ஓதோ (Otho) வென்பவன் சைனியத்துடன் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது சூரியகிரகண முண்டானதைக்கண்டு, உலகம் அழிவுக்கு ஆரம்பமாய்விட்டது, அதனால்தான் சூரியன் மறைகிறான். இனிச் சிறிது சிறிதாக யாவும்றைந்து உலகமுழுவாகுமென மிகப்பயந்து அவனோடு சைனியமும் கண்டகண்ட திக்குகளி லோடின. (Europe during middle ages Hallam) P. 599.) அந்தச்சமயத்தில் அனேக ஜனங்கள் தங்கள் சுற்றத்தாரையும் சொத்துக்களையும் விட்டுவிட்டு, பாலஸ்தீனாவில் கிறிஸ்துவந்து ரக்ஷிப்பாரென்று அங்கு ஓடினார்கள். அந்தக்காலங்களில் சூரியனுக்காவது சந்திரனுக்காவது கிரகண முண்டாகுமானால் உலகம் அழியுங்காலம் வந்துவிட்டதென்று ஊனாவிட்டுக் குகைகளிலும் புதர்களிலும் புருந்துகொள்வது வழக்கம். பூகோள ககோள சாஸ்திரங்க ளறியாமையாலும், கிறிஸ்துவைக் கடவுளென்று எண்ணி அவருணத்த பொய்ம்மொழிகளை மெய்ப்பென நம்பினமையாலும் இவ்வனர்த்தம் வந்ததென்க. நாகரீகமுள்ள விக்காலத்திலும் சில கிறிஸ்தவர் 1831-ஓஸ் அம்மொழியையே நம்பிப்பயந்ததை யாவருமே அறிவார்கள். இப்போதும் சில சிறுபத்திரிகைகளில் கிறிஸ்து இதோ வருகிறார், அதோ வருகிறார், மேகத்தின் நடுவே வருகிறார், கள்ளனைப்போலே வருகிறார், இதோ வந்துவிட்டார், அதோ வந்துவிட்டார் என்று எழுதிப் பயங்காண்பித்து வருகின்றார்கள். நம்புவா ரில்லாவிடினும் அவர்கள் சிறிதும் வெட்கமின்றி எழுதுவதில் பின்னிகின்றார்களில்லை.

ஏசுகிறிஸ்துவானவர், உயிர்த்தெழுந்த விஷயத்தைப்பற்றி முன்பு பேசியபோது, கடவுளா லெழுந்தாரோயென்றித் தாமே எழுந்திருக்கவில்லை யென்று பைபிலைக்கொண்டே வரைந்தாம். இப்போது கடவுளும் எழுப்பவில்லையென்றும், மரித்தவர் மரித்தவரோயென்றும் கூறுவோமாக.

(1 - கொரிந்தியர். 15: 17.) கிறிஸ்து (உயிர்த்து) எழுந்திராவிடில் உங்கள் விசுவாசம் வீணயிருக்கும் எனப் பவுலுணாக்கின்றார். கிறிஸ்தவர் விசுவாசத்திற்குக் கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தாரொன்பதே முக்கியகாரணமா யிருப்பதால், அந்த விஷயத்தைத் தனியே பின்பு விரிவா யெழுதப்படுவது கொண்டு இங்கு சுருக்கிப் பேசுவாம்.

ஏசுகிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தனரா, இல்லையாவென்று விசாரிக்கவேண்டுமாயின் அப்போ திருந்தவர்களில் யாராவது உயிர்த்தெழுந்ததைக் கண்டார்களாவென்று பார்க்கவேண்டியது அத்தியாவசியகமாம். அப்போதிருந்த யூதர்களெல்லாம் ஏசுகிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தனரென்பது வெறும் பொய்யெனச்சொல்லி யிருக்கின்றார்கள்; இன்றும் சொல்லுகின்றார்கள். இனிக் கிறிஸ்துவுக்குச் சாதகமாகப் பேசும் பைபிலைக்கொண்டு ஆராய்வோமாக. பைபில் ஆசிரியர்களில் எவரும் ஏசு உயிர்த்தெழுந்ததை நேரில் கண்டதாகச் சொல்லுகின்றார்களில்லை. அவன் கண்டான், இவள் கண்டாளெனப் பிறர்மேல் பழியைச் சுமத்துகின்றார்கள். அவர்கள் பாராமலிருக்கும்போது பார்த்ததாய் எப்படிச் சொல்லக்கூடும்?

(மத்தேயு-28: 17.) “பதினொரு சீஷர்களும் கலிலேயாவிலே ஏசுவைக் கண்டு பணிந்துகொண்டார்கள்; ஆனால் சிலர் சந்தேகப்பட்டார்கள்.” இப்பதினொருவரில் மத்தேயும் ஒருவனே. இவன் சந்தேகித்தவரில் ஒருவனா? அல்லவா! தெரியவில்லை. இவன் உண்மையாகக் கண்டிருக்கும்பண்புத்தில் தான் கண்ட

தாக ஏன் சொல்லக்கூடாது? இவனும்தான் சந்தேகித்தவரில் ஒருவன்போலும்! சில சீஷர்களாவது சந்தேகப்பட்டதேன்? கண்டது ஏசுவையல்லவோ? கிறிஸ்துவுடன் நெடுநாள் கூடவிருந்து தொண்டியுண்டொழுகிய முக்கிய சீஷர்களே சந்தேகப்பட்டு நம்பாதிருக்க, 1855 - வருஷத்துக்குமுன் கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தாரொன்பதை நாம் எப்படி நம்புவது? கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தாரொன்று சொன்ன மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான் ஆகிய இந்நால்வரும் ஒருவருக்கொருவர் நேர் விரோதமாகச் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். அதைச் சுருக்கிக் காட்டுவாம்: — (யோவான்.) காலையிருட்டாயிருக்கையில் மகுதலாலூர் மரியான் (ஒருவன்) ஏசுவின் கல்லறைக்குப் போனான்; (மத்தேயு) விடியற்காலமாகையில் மகுதலாலூர் மரியானும் மற்ற மரியானும் (இருவர்) கல்லறைக்குப் போனார்கள்; (மாற்கு) மகுதலாலூர் மரியானும் யாகோப்பின் தாய் மரியானும் சாலோமே என்பவளும் (மூவர்) கல்லறைக்குப் போனார்கள்; (லூக்கா) மகுதலாலூர் மரியானும் யோவான்னளும் யாகோப்பின் தாய் மரியானும் இன்னும் மற்ற ஸ்திரீகளும் (பலர்) கல்லறைக்குப் போனார்கள். (மத்தேயு) ஏசுவின் கல்லறையின்மேல் கல்லிருக்க ஷெஸ்திரீகள் கண்டார்கள். அப்பொழுது தேவனுதன் வாசலிலிருந்த கல்லைப் புரட்டித்தள்ளி அதின்மேல் லுட்கார்த்தான்; (மாற்கு) கல்லறையின்மேல் கல்லில்லாமையை ஷெஸ்திரீகள் கண்டார்கள். அப்பொழுது ஒரு வாலிபன் (தேவனுதன்) கல்லின்மேல் லுட்கார்த்திருந்ததையும் கண்டார்கள்; (லூக்கா) அவர்கள் இரண்டுமனிதர்கள் நின்றனவாயவது, ஒரு வாலிபன் உட்கார்த்திருந்ததையாவது இவர்கள் காணவில்லை. (யோவான்.) “இரண்டு தூதர்களிருக்க ஸ்திரீகள் கண்டார்கள்” மத்தேயு சொன்ன ஒரு தேவனுதனையாவது, மாற்கு சொன்ன உட்கார்த்திருந்த வாலிபனையாவது, லூக்கா சொன்ன நின்றனவாயவது இரண்டு மனிதனையாவது ஸ்திரீகள் பார்க்கவில்லை.

(லூக்கா.) பிறகு ஸ்திரீகள் இவ்விஷயங்களைப்பற்றிச் சீஷர்களுக்குச் சொன்னார்கள்; மாற்கு-16: 8.) ஸ்திரீகள் பயந்து ஒருவருக்கும் சொல்லவில்லை.

(மத்தேயு) ஸ்திரீகள் சீஷர்களுக்குத் தெரிவிக்கப் போகும்போது ஏசு அவர்களைச் சந்தித்தார். (லூக்கா.) ஸ்திரீகள் ஏசுவைச் சந்திக்கவில்லை.

(மத்தேயு.) மகுதலாலூர் மரியான் ஏசுவைக் கண்டவுடன் ஏசுவின் காலேத் தொட்டுப் பணிந்தான். (யோவான்-20: 17.) மகுதலாலூர் மரியான் ஏசுவைத் தொடவில்லை.

(யோவான்.) ஏசு, முதல் முதல் மகுதலாலூர் மரியானுக்குக் காணப்பட்டார். (மத்தேயு.) ஏசு, ஸ்திரீகளுக்கு முதல் முதல் காணப்பட்டார். (லூக்கா) எம்மாவென்னும் ஊருக்குப்போகும் இரண்டுசீஷர்களுக்கு முதல் முதல் காணப்பட்டார்.

(லூக்கா-24: 50, 51.) கிறிஸ்து பெதலகேயிலிருந்து பரமண்டலம் போனார். (அப்போஸ்தலர்-1: 9, 12.) கிறிஸ்து ஓலிவென்னு மலையிலிருந்து பரமண்டலம் போனார். (மத்தேயு) கலிலேயா மலையிலிருந்து பரமண்டலம்போனார்.

(லூக்கா-24: 33, 36, 37.) (யோவான்-20: 19.) ஏசு 11-சீஷர்களுக்கும் ஜெருஸலேமில் முதல்தடவை தரிசனமானார். (மத்தேயு-28: 16, 17.) ஏசு 11-சீஷர்களுக்கும் கலிலேயாவில் முதல்முதல் தரிசனமானார்.

மத்தேயு-12: 40.) ஏசு கல்லறையில் மூன்றுபகலும் மூன்று இரவும் இருப்பார் (என்று ஏசுசொன்னார்.) (மாற்கு-15: 25, 42, 44, 45, 46.) ஏசு கல்லறையில் ஒரு பகலும் இரண்டு இரவுமே இருந்தார்.

ஏசுகிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தாரொனக் கூறும் ஷெ நால்வரும் ஒருவர்க் கொருவர், நேர்விரோதமாக எழுதியிருக்கின்றமையால் பொய்யென்றே கொள்ளத்தகுமென்க. கிறிஸ்து சரித்திராசிரியரான நால்வரும் இப்படிக்கைவிடுவார்களானால் வேறு என்னதான் ஆதாரமிருக்கின்றது? ஷெ நால்வரும், பழத்தவர் ஆகேஷ்பஞ் செய்யத்தக்க நேர்விரோதமாய் எழுதியதற்குத் தகுதியான நியாயம் சொல்லாமல் “நால்வரும் விரோதமாகக் கூறினும் ஒருவரோனும் எழுந்திருக்கவில்லையென்று சொன்னரா? இல்லையே.” எனச் சிலகிறிஸ்தவர் கூறுகின்றார்கள். இதற்கு ஒரு திருஷ்டார்த முறைக்கின்றோம்.

சென்னையில் ஒருதினத்தில் பாபம்ஸ்ரோட்டில் ஓக்ஸ் ஷாப்பின் மெத்தையில் காலை 6-மணிமுதல் மாலை 6-மணி வரையில் * வெள்ளைக்காக்கை உட்கார்ந்திருந்ததென ஒருவனும், அதேசமயத்தில் அதேகாக்கை மவுண்டி ரோட்டில் கவர்னர் மெத்தையி லிருந்ததாக ஒருவனும், அதேகாலத்தில் அதே காக்கை சிந்தாத்திரிப்பேட்டை முருகப்பமுதலியார் பங்களாவில் ஒருவனும், தண்டையார் பேட்டையில் அதேசமயத்தில் அதேகாக்கை அரங்கநாத சாஸ்திரியார் வீட்டில் ஒருவனும் சொல்வார்களானால், இதைக்கேட்ட எவராவது அவ்வெள்ளைக்காக்கை இருந்திருக்கவேண்டுமென்று நம்புவார்களா! ஆகேஷ்பமும் பரிசாசமும் செய்யாமலிருப்பார்களோ! ஒருவராவது வெள்ளைக்காக்கை யில்லையென்று சொல்லாததுகொண்டு எப்படி அதை நம்பப்படாதோ, அப்படியே கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தாரொன்பதையும் நம்பவே கூடாது.

இதுவரையில் கிறிஸ்து கடவுளல்லவென்றும் உயிர்த்தெழுந்தாரென்று முறைத்தோம். இனி அக்கிறிஸ்து திரியேகத்துவத்தில் ஒன்றன்மென்பதையும், திரியேகத்துவமென்பது பைபிலுக்குச் சிறிதும் உடன்பாடல்ல வென்பதையும் நிரூபிப்பாம்.

திரியேகத்துவம் என்னும்சொல் பைபிலில் இல்லவேயில்லை. பிதாவென்று வழங்கும் யேகோவாவையே பைபில் மூற்றும் கடவுளென்று சொல்லுகின்றதேயன்றி, கிறிஸ்துவை ஓரிடத்திலேனும் கடவுளென்று கூறவில்லை. பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி என்னும் மூன்று பதங்களும் பைபிலில் ஒருமிக்க எழுதியிருக்கும் வாக்கியங்கள் மூன்றே மூன்று. அவையாவன:—

1-வது. (1-யோவான். 5: 7.) பரலோகத்தில் சாக்ஷியிடுகிறவர் மூவர். பிதா, வார்த்தை, (ஏசு) பரிசுத்த ஆவி என்பவர்களே. இம்மூவரும் ஒன்று.

2-வது. (மத்தேயு-28: 19.) பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தினாலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம்கொடு.

3-வது. (2-கொரிந்தியர் - 13: 14.) ஏசுகிறிஸ்துவினுடைய கிருபையும் கடவுளுடைய அன்பும், பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஐக்கியமும் உங்களனைவருடனே யிருக்கக்கடவது.

இவற்றில் முதலாவது வாக்கியம், தமிழிலும் இங்கிலிஷிலுமுள்ள பைபிலில்மாத்திர மிருக்கின்றதேயன்றி, இவற்றினுக்கு மூலமான கிரீக் பாஷையிலுள்ள பைபிலில் இல்லவேயில்லை. பக்ஷபாதமில்லாது நியாயத்தை விசாரிக்க வேண்டுமென்கிற ஒவ்வொரு ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவரும், திருட்டுத்தனமாக ஷெ வாக்கியம் அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றதென்று அதை நீக்கிவிடுகின்றார்கள்; ஆகையால் அதைக் கவனிப்பது அவசியமகாம்.

இரண்டாவது வாக்கியத்தில் பிதா, குமாரன், பரிசுத்தஆவி யிம்மூன்றையும் ஒன்றெனக் கூறுகின்றதா? இல்லவேயில்லை. ஒவ்வொன்றையும் தனி

* வெள்ளைக்காக்கை யென்ப தொன்றில்லையெனலித்தேசவழக்கம்.

த்தனியே கடவுளென்றவது கூறுகின்றதா? இல்லையே! மூன்றையும் சமமாகவாவது உரைக்கின்றதா? கிடையவே கிடையாது. அம்மூன்றையும் வணங்கவாவது சொல்லுகின்றதா? அப்படியில்லை. அம்மூன்றும் ஒன்றெனவும், தனித்தனியே கடவுளெனவும் சமமெனவும் வணங்கற்பாலனவெனவும் கூறாதபோது, கிறிஸ்தவர் ஷெவாக்கியங்களைக்கொண்டு எங்ஙனம் கிறிஸ்துவைக் கடவுளென்று சாதித்து, திரியேகத்துவத்தி லொருவனென நாட்டப்படு மென்க. மூன்றாவது வாகியத்தில் ஒவ்வொன்றும் கடவுளென்றவது, மூன்றும் சமமென்றவது, மூன்று மொன்றென்றவது, மூன்றையும் வணங்கவேண்டுமென்றவது சொல்லவில்லை. சொல்லாமற் போவதோடு திரியேகத்துவத்தையும், கிறிஸ்துவைக் கடவுளென்பதையும் மறுக்கின்றது. பிதா, குமாரன் பரிசுத்த ஆவியென்று பேசாமல் கடவுள், குமாரன், பரிசுத்த ஆவியென்றுரைத்தமையால் அம்மூவரில் ஒருவர் கடவுளென்றும், மற்ற குமாரன் பரிசுத்த ஆவி ஆகிய இருவரும் கடவுளல்லவென்றும் விளங்குவதோடு, கடவுளல்லாமையால் திரியேகத்துவத்தில் சேர்ந்தவரல்லொன்பதும் ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகின்றன.

மேற்படி விஷயங்களைப்பற்றி விவரமாக அறியவேண்டுபவர், 1827(ஸ்) அக்டோபர்மீன் 28உ ரொவரெண்டு ஹென்றிவேர் என்னும் பாதிரியாரியற்றிய உபந்நியாசத்தைப் பார்க்கலாம்.

இனிப் பிதா, கிறிஸ்து இவர்கள் அபிப்பிராயங்களையும், பைபிலாசிரியர்கள் அபிப்பிராயங்களையும் காட்டி, திரியேகத்துவ மில்லவே யில்லையென்றும் கிறிஸ்து கடவுளல்ல மனிதனே யென்றும் நாட்டுவாம்.

(யாத்தி-20: 3.) என்முன் வேறுதெய்வம் கிடையாது.

(உபாகமம்-32: 39.) நான் நானே, என்னோடு வேறு தேவனில்லை யென்பதை யிப்போது பாருங்கள்.

(எசேயா-45: 5-முதல்-8.) நானே கர்த்தர், வேறொருவரில்லை; என்னைத் தவிர தேவனில்லை; என்னைத்தவிர ஒருவருமில்லை முதலியன.

(யாத்தி-3: 14, 15.) அதற்குத் தேவன்: இருக்கிறவராக இருக்கிறேன்; ஆபிரகாமின் தேவனும், ஈசாக்கின் தேவனும், யாக்கோபின் தேவனுமாயிருக்கிற..... கர்த்தர்..... என்றைக்கும் இதுவே என் நாமம்; இதுவே தலைமுறை தலைமுறைதோறும் என்பேர் பிரஸ்தாபம்.

(மத்தேயு-22: 31, 32.) (மேற் கூறிய விஷயத்தை ஏசு ஒப்புக்கொள்ளுகிறதைப்பாருங்கள்) நான் ஆபிரகாமின் தேவனும் ஈசாக்கின் தேவனும் யாக்கோப்பின் தேவனுமாயிருக்கிறேனென்று தேவனு லுங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா?

(மத்தேயு-19: 17.) ஒருவன் ஏசுவை நல்லவரென்று சொன்னபோது ஏசு ஏனென்னை நல்லவனென்கிறாய்; கடவுள் தவிர மற்றவர் நல்லவரில்லையே என்றார்.

(மாற்கு-12: 32.) ஒருவன் ஓகோகடவு ளுண்டென்று சொன்னபோது ஏசு சரிதானென்று ஒப்புக்கொண்டார்.

(யோவான்-14: 28.) கடவுள் தன்னைவிடப் பெரியவரென்று ஏசு சொல்லுகிறார்.

(அப்போஸ்தலர்-2: 22.) ஏசுகிறிஸ்துவாகிய மனிதனைக் கடவு ளொப்புக்கொண்டார். (இங்கிலீஷ் பைபிலைப்பார்க்க.)

(1-கொரிந்தியர்-11: 3.) மனிதனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாச மிருக்கிறதோ, அவ்வளவு வித்தியாசம் கடவுளுக்கு ஏசுவுக்கு மிருக்கிறது.

(மாற்கு: 13: 32.) அந்தநாளையும் நாழிகையும் பிதா வொருவர்தவிர மற்றொருவனும் அறியான்; பரலோகத்திலுள்ள ஆதர்களுக்கும் அறியார்கள்; குமாானும் (ஏசு) அறியார். (மூவரு மொன்றாயிருக்கும் பகைத்தில் குமாரன் அறியாதிருப்பாரா? ஆதலால் குமாரன் கடவுளைவிட வேறென்றறிக.)

இவ்வாறே சொல்லிக்கொண்டுபோவதில் அதிகமாக விரியுமென்றஞ்சி இனிப் பெயர், அத்தியாயம், வசனமിവற்றை மாத்திரம் சொல்வாம்:—

புத்தகம்.	கூ. பு. யா.	வசனம்.	புத்தகம்.	கூ. பு. யா.	வசனம்.
யாத்திராகமம்	3	14,15	மத்தேயு	26	39
"	20	3	"	5	42
உபாகமம்	4	39	யோவான்	17	3
"	6	4	"	4	34
"	32	39	"	5	38
"	5	7	"	6	37
2. சாமுவேல்	7	22	"	20	17
2. இராஜா	19	19	"	14	28
நெகேமியா	9	6	மாற்கு	13	52
சங்கீதம்	83	18	லூக்கா	11	20
"	86	10	"	22	29
ஏசாயா	37	16	உரோமர்	16	27
"	37	20	"	10	9
"	40	25	"	4	24
"	41	4	1. கொரிந்தியர்	8	6
"	42	8	"	6	6
"	44	68	"	11	3
"	45	5,6	2. கொரிந்தியர்	1	3
"	45	18,21,22	1. தீமோத்தேயு	1	17
"	48	10,11,14,15	"	2	5
இசையா	18	4	"	6	15,16
யோவே	2	27	கலாத்தியர்	3	20
மத்தேயு	19	17	எபேசியர்	4	6
"	7	21	"	1	17
"	12	32,34	யாக்கோபு	2	19
"	20	23	வெளி	15	3,4
			கொலோசெயர்	1	3

இனிமேலாகிலும் கிறிஸ்தவர் திரியேகத்துவமென்னும் சொல்லை மறந்து விடுவாராக.

இதுரிந்க; ஏசு கிறிஸ்து கொலையுண்டிற்றதது ஜனங்களுடைய பாவத்திற் காகப் பிராயச்சித்த பலியென்று கிறிஸ்தவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். தாம் செய்த பாவத்திற்குத் தாம் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றி மற்றவர் செய்வதில் பயனில்லையே. அங்ஙனமிருக்க, ஜனங்கள் பாவத்திற்காக அவர் பலியாவது ரியாயமாகத்தோன்றவில்லை. அவர்களுக்குள்முன்பு ஆடுமாடு களைக் கடவுளுக்குப் பலியிடுவது வழக்கமுண்டு. அதற்குப்பதில் கிறிஸ்து பலி யானொன்கின்றார்கள். எந்த தேவனுக்கு எவர்கள் கிறிஸ்துவைப் பலிகொடு த்தார்கள்? குற்றஞ்செய்த கிறிஸ்துவை யூதர்கள் பிடித்துக் கொலைசெய்தது கண்கூடாயிருக்க, ஜனங்கள் பாவத்திற்காக அவர் தாமே பலியானொன்பது விந்தையன்றே! அவர் குற்றவாளியாகா திருப்பாரானால் அவரை யூதர்கள் ஒன்றும் செய்திருக்கமாட்டார்களே. அப்போது பலியுமில்லையே. அவரைக் கடவுளென்று கற்பித்துக்கொண்டதன்மேல் கொலையுண்டிற்றததற்குச் சமா தானஞ் சொல்லும்பொருட்டு, பிராயச்சித்த பலியானொன்று கயிறு கட்டி விட்டதேயொழிய வேறன்று. கொலையுண்டு இறந்துபோனஅவரை ஜனங் கள் பாவத்திற்குப் பலியானொன்று சொல்வது “கிண்ணைக்குத் தேள்கொட்ட மிடைவுக்கு நெரிகட்டினது” என்னும் பழமொழிக் கிணையாகுமென் றறிக.

இதுரிந்க; கிறிஸ்து கொலையுண்டிற்றதது சுமார்-200 வருஷம் வராயில் கிறிஸ்துவைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபமேயில்லை. ஆனாலும் கிறிஸ்து ஒருவர் கொலையுண்டிற்றதது மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்தா ளென்பது எங்கேயோ சில தாழ்ந்தஜனங்களிடத்தில் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்தது. பின்பு, அவர் தன்மையை விசாரிக்கவேண்டி ஆறுகூட்டங்கள் கூடினார்கள். அவை வருமாறு:—

1-வது. கி. பி. 4-வது நூற்றாண்டில் ரீஸ் என்னுமரின்ன்கண் கான்ஸ் டான்டைன் என்னும் அரசனால் ஓர் கூட்டம் கூட, அப்போது ஏசுகிறிஸ்து கடவுளா? மனிதனா? என்னும்விவாதம் நடந்தது. ஆனால் அப்போது தீர்மானப்படவில்லை.

2-வது. அவனாலேயே கி. பி. 325ஆஸ்திதில் மறுபடியும் ஓர்கூட்டம் கூட் டப்பட, அப்போது ஏசு கடவுளெனத் தீர்மானிக்கலானார். (அதற்குமுன்வராயில் ஏசுகிறிஸ்துவுக்குக் கடவுள்தன்மையில்லாதிருந்தது.)

3-வது. கி. பி. 381ஆஸ்திதில் தியோடோஷியெஸ் என்னும் அரசனால் ஓர் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. அப்போது பரிசுத்த ஆவியானது எங்கிருந்து வருகின்றதென விவாதமுண்டாகி, முடிவில் பிதாவினிடத்திலிருந்து வருவதாகத் தீர்மானமாயிற்று. (அதுவரையில் ஷெ விஷயம் சந்தேகத்திலிருந்ததுபோ லும்!)

4-வது. ஓர்கூட்டம் கூடப்பட்டது. அதில் மரியா ளென்பவள் யாரென வினாநிகழ்ந்தது; அவள் உண்மையாகவே கிறிஸ்துவின் தாயென ரிச்சயப்பட் டது. (அதற்குமுன் யாரென அறிந்தனரோ!)

5-வது. கால்ஸிடென் என்னுமரில் மார்ஷியன் என்னும் அரசனால், கி. பி. 431-ம் வருஷத்திலும் 45-ம் வருஷத்திலும் கூடிய கூட்டங்களில், கிறிஸ்துவுக்கு எத்தனை தன்மை உண்டென்று கேள்வியுண்டாக, அதற்கு தேவத்தன்மை மனிதத்தன்மை ஆகிய விரண்டுமுண்டென உறுதிசெய்துகொ ண்டார்கள். (அவர்கள் உறுதிசெய்துகொள்ளாவிடில் இப்போது எத்தனை தன்மை உண்டென்று சொல்வார்களோ அறியோம்! கிறிஸ்துவுக்கு அது நல்ல காலம் போலும்!)

6-வது. கி. பி. 680-ம் வருஷத்தில் கான்ஸ்டாண்டினோபிலிலும், 1274-வருஷத்தில் ஸ்பென்ஸ் என்னும் நகரத்திலும் கூடின கூட்டங்களில் பரிசுத்த ஆவி, யின்னும் யாரிடமிருந்து வருகின்றதெனக் கேள்வி யுண்டானபோது, குமாரன் (கிறிஸ்து) இடத்திலிருந்தும் வருகின்றதென விடைவந்ததாம். (மத். 16:17) றொருக்கால் கூட்டம் கூடுவார்களானால் இன்னும் என்னென்ன புதுமை உண்டாமோ! அவர்கள் எப்படி யெப்படித் தீர்மானிக்கின்றார்களோ, கடவுள் அப்படி அப்படி ஆவார் போலும்! இஃது வியப்பினும் வியப்பே!

இதுநிற்க; கிறிஸ்துமதம் எங்கும் பரவியிருப்பதாலும் கிறிஸ்தவர் தொகை அதிகமாயிருப்பதாலுமே கிறிஸ்துமதம் மேன்மையுடையதென முன்பின் போசனையின்றிப் பாதிரிகள் கூறுகின்றார்கள். இவ்வாறு நோக்கினால் மெய் சிலவிடத்திலும், பொய் பலவிடத்திலும் பரவியிருப்பதுகொண்டு பொய்யே மேன்மையுடைய தென்றும், நியாயம் சிலவிடத்தும் அநியாயம் பலவிடத்து மிருப்பதுபற்றி அநியாயமே மேன்மையுடைய தென்றும் இன்னு மிவைபோல் பலவற்றையும் சொல்லவேண்டு மன்றா? ஆதலால் பரவுதலும் பரவுதலில்லா மையுமே காரணமாகக்கொண்டு மேன்மை தாழ்மை யுரைப்பது நியாயமன் மென வுணர்க. அந்தக் கிறிஸ்துமதம் அதிகமாய்ப் பரவியிருவது நியாயத் தாலா? வேறுவிதத்தாலா? வென்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்போமாக.

கி. பி. 300-வருஷங்களுக்குப்பின்பு ஷெ கான்ஸ்டாண்டைன் (Constantine) என்பவன் ஷெ ஜனங்களினுதவியால் உரோமா புரிக்கு அரசனாகவந்தான். பின்பு உபகாரஞ்செய்த அந்த ஜனங்கள் கொண்டிருந்த கிறிஸ்துவைப்பற்றிய கொள்கையை ஓர் மதமாக்கி அம்மதத்தை விருத்திசெய்ய முயன்று கிறிஸ்தவ ராகு மொவ்வொருவர்க்கும் 12-பொன்னும் தனித்தனி வெள்ளையாடையும்கொடுத்து, (12000) பன்னீராயிரம் புருஷர்களையும் கணக்கற்ற பெண்டிகளையும் சிறுபிள்ளைகளையும் ஒருவருஷ காலத்தில் கிறிஸ்தவர்களாக்கினான். (Gibbon's Decline and fall. Vol. iii. P. 472-3.) அவனே யிதர மதங்களை நாசம் செய்யத்தக்க அனேக அநியாய சட்டங்களைப் பிறப்பித்தான். ஷெ அரசன் பிள்ளைகள், பழைய தேவதைகளுக்கு யாராவது பலியிடுவார்களாகில் அவர்கள் சொத்தை அபகரித்துக் கொலையும் செய்தார்கள்.

கி. பி. 380-ம் வருஷமுதல் 394 வரையில் அரசனாயிருந்த தியோடோஷியஸ் என்பவன், இதரமதஸ்தர்கள் கூட்டங் கூடக் கூடாதென்றும், கூடுகிற கட்டடங்கள் அரசனு லபகரித்துக் கொள்ளப்படுமென்றும், கிறிஸ்துமதத்தை அநுசரியாதவர்கள் பிறருக்குக் கடன்கொடுத்தால் பிரியாது செய்யக் கூடாதென்றும், யாதொரு சதந்தரமும் இல்லையென்றும் உத்தரவு பிறப்பித்தான். (Gibbon, s Decline and fall. Vol. iii. P. 412-3.) அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவராகாதவருடைய கதி சொத்தை யிழந்துவிடுதல், அல்லது உயிணாக் கொடுத்தலேயாம்.

5 - வது. நூற்றாண்டில் இபாதியா என்னும் ஓர் ஸ்திரீ, தன் சொந்த மதத்தைப்போதித்து ஓர் கிறிஸ்தவனைத் தன்மதத்தில் சேர்க்க முயன்றதனால் அவனைக் கிறிஸ்துமதக் கோவிலுக் கிழுத்துக்கொண்டுபோய் வஸ்திரத்தைக்களைந்து, உடம்பைச் சின்னாபின்னப்படுத்திச் சதையை அறுத்து, பைபில் யாத்தி 22: 20. வசனத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு நெருப்பில் போட்டுக் கொன்றார்கள். ஆர்மீனியாவென்னும் தேசத்தில் தியோடரா (Empress Theodora) என்னும் சக்கரவர்த்தினியின் காலத்தில் இலகூம்பேர்வரையில் வதையுண்டு மாண்டார்கள். 10-வது நூற்றாண்டில் நார்மன் தேசத்து ரோ

லோ (Count Rollo) என்பவனுக்குப் பிராஞ்சுதேசத் தரசனான சார்லஸ் (Charles the Simple) என்பவன், கிறிஸ்தவனாகும்படித் தன்மகளையும் பெரிய மாகாணத்தையும் கொடுப்பதாயினால், அவனப்படியே யிசைந்து கிறிஸ்தவனாகி, கிறிஸ்தமத மின்னதென்றறியாத தனது தேசத்தவரையெல்லாம் கிறிஸ்தவராக்கினான்.

ஷெ 10-வது நூற்றாண்டில் போலாந்து (Poland) தேசத்தரசன் தன் மனைவியால் கிறிஸ்தவனானதை 3-வது போப்பு ஜான் (Pope John iii.) என்பவன் கேட்டு, அவ்வூர் ஜனங்களைக் கிறிஸ்தவராக்க அனேக பாதிரிகளை அனுப்பினான். ஆனாலும் யாரும் கிறிஸ்தவராகவில்லை. ஜனங்கள் கிறிஸ்தமதத்தை அனுசரியாததைக்கண்டு, கிறிஸ்து மதத்தை அதுசரிக்கிறவர்களுக்குப் பரிசும் செலக்கியமும் நீதியுமான சட்டத்தையும் கொடுத்து, கிறிஸ்தவராகாதவர்களுக்குக் கொடியசட்டமும் விதித்துத் தண்டனையும் அவ்வரசன் செய்தான். அதைச் சகியாமல் அத்தேசத்தார் கிறிஸ்தவரானார்கள்.

ஷெ 10-வது நூற்றாண்டில் உருவியதேசத்தரசன் கிரீக்தேசத்துக் கிறிஸ்தவச்சியைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டதனால் அவன் கட்டாயத்துக்கு உடன்படவேண்டியதாய் நேர்ந்து கிறிஸ்தவனானான். அவன் கிறிஸ்தவனாகவே ஜனங்களும் கிறிஸ்தவர்களானார்கள். ஷெ 10-வது நூற்றாண்டில் ஒட்டோ என்பவன் டென்மார்க்கு தேசத்தானா ஜெயித்து, பின் ஜனங்களை நோக்கி “நீங்கள் யாவரும் கிறிஸ்தவராவீர்களாகில் சமாதானம் ஆவேன்” என்றான். வேறு கதியில்லாமையால் ஜனங்களெல்லாம் கிறிஸ்தவ ரானார்கள். இதேமாதிரியாக நார்வே தேசத்தாரும் கிறிஸ்தவரானார்கள்.

6-ம் நூற்றாண்டில் சில்டெரிக் என்பவன், பிராஞ்சுதேசத்து யூதர்களைக் கட்டாயப்படுத்திக் கிறிஸ்தவர்களாக்கினான்.

5-வது நூற்றாண்டில் எபீலியஸ் என்னுமூரில் நடந்த பெரிய பாதிரிகள் கூட்டத்தில் பிளேவியம்ஸ் என்னும் பாதிரி, கிறிஸ்தவர்க்கு விரோதமாகப் பேசினதுபற்றி வதைத்துக் கொல்லப்பட்டான். அவன் கண்ணியில் சேர்ந்தவர்கள் அடிபட்டார்கள்.

1229-ஆத்தில் தொலூஸ் (Toulouse) என்னுமூரில் நடந்த பெரிய மீட்டிங்கில் ஊர்கடோறும் கூட்டங்களேற்படுத்தி ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் ஒரு குறுவும் இரண்டு சீஷர்களும் இருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள். அக்கூட்டத்தார், அந்தந்தவர்களில் கிறிஸ்தவர்களாகாதவர்களைப் பிடித்துக் கிறிஸ்தவர்களாக்கவும், ஆகமாட்டோ மென்பவர்களைக் கொலைசெய்யவும் வேண்டும். இதற்கு மேல்விசாரணைக் கர்த்தர் 9-வது கிரோகரி (Gregory IX) யாம். கிறிஸ்தவராகாதவர்களை நிரவாணமாக நிறுத்துதல், மொட்டை அடித்தல், வேதனைசெய்யும் யந்திரத்தில் படுக்கவைத்துக் கட்டல், அதிலேயே கால்கைகளை விரித்துக்கட்டல், சதை நசுங்க வுடலை யந்திரத்தில் வைத்தழுத்தல் முதலிய கொடுமைகளை ஹெ கூட்டத்தாரும் அவர்களைச்சார்ந்த பின்வந்தவர்களும் செய்தார்களெனச் சிவிலியென்னு முருக்கு விசாரணைத்தலைவனா யிருந்தவனின் கைப்புத்தகத்தில் வரையப்பட்டிருந்தது. இதன் விரிவை டாக்டர் ரூல் (Dr. Rule) என்பவரால் எழுதப்பட்ட ஷெ விசாரணைச் சரித்திரப்புத்தகத்தில் காணலாம். (Appendix to Vol. I. P. 339 to 359 Ed. in 1874) ஆனைவைத்து அழுத்திக் கொல்லத்தக்க (Chevolet) என்னும் யந்திரத்தில் பிசுவாபழுத்தித் துணியைத் தொண்டைவரையிலழுத்திக் கொல்லல் முதலியன செய்தார்கள்.

ஸ்பானியாதேசத்தில் ஷெ கூட்டத்தாரால் 31912 பேர் உயிரோடு கொ
ஞத்தப்பட்டார்கள். குரூரமாகத் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் 291450 - பேர்.
அனேக குடும்பங்கள் அழிக்கப்பட்டன.

1492-ஹுமார்ச்சுமீத்தில் ஸ்பெயின் தேசத்தில் கிறிஸ்துவ அரசனால் பிழ
ப்பிக்கப்பட்ட ஞானசட்டங்களாவன:—“கிறிஸ்துமதமாகாத ஆண், பெண்,
பிள்ளை, விருத்தாப்பியர், ஏழை, தனவந்தர் முதலிய எல்லாபூதர்களும் சூலைமா
சத்திற்குள் ஊணாவிட்டுப் போகவேண்டும். போகும்போது பொன் வெள்ளி
முதலிய சொத்துக்களை யெடுத்துக்கொண்டு போகப்படாது; வர்த்தக சரக்குக
ளாகவாவது, பத்திரங்களாகவாவது எடுத்துக்கொண்டு போகலாம்” முதலிய
னவாம். அப்படியே பூதர்கள் எல்லாச்சொத்துக்களையு மிழந்து ஊணாவிட்டுப்
போகும்போது அங்குள்ள அனேக பாதிரிகள் பகிரங்கமாக வீதிகளில் நின்று,
பூதர்களுக்கு எவ்வித வபகாரமும் செய்யப்படாதென்று பிரசங்கம் செய்தார்
கள். பூதர்கள் ஷெ சூலைமாசம் வந்தவுடன் எங்கும் அழும் ஓசை அதிகரித்துக்
கூக்குரலிட்டுப் போகும்போது, அரசன் மறுபடியும் உபகாரம் யாதும் செய்
யப்படாதென்று கட்டளை பிறப்பித்தான். ஆகார மில்லாமலும் குடிக்க ஜலமு
மில்லாமலும் பல்லாயிரம் ஜனங்கள் மாண்டார்கள்.

1502-ஹுத்தில் பிப்ரவரிமீத்தில் ஷெ ஸ்பெயின் தேசத்தில் பெர்டி
னாண்ட் (Erdinand) என்னும் அரசன், தன் ஊரில் நெடுங்காலமாகக் குடி
யிருந்த துலுக்கர்களில், கிறிஸ்துமதஸ்தர்களாகமாட்டோமென்று சொன்ன
(3,000,000) முப்பது லக்ஷம் துலுக்கரை ஊணாவிட்டு ஏப்ரல்மாசத்திற்குள்
போகவேண்டுமென்றும், அப்படிப் போகாதவர்களைக் கொலைசெய்யப்படு
மென்றும், பொன் வெள்ளி முதலிய சொத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டு போகப்
படாதென்றும், இன்னும் பற்பல அரியாயமான வுத்தரவுகளையும் பிறப்பித்
தான். அங்ஙனமே பிதுரார்ஜ்ஜித சுயார்ஜ்ஜிதமான எல்லாச் சொத்துக்களை
யும் இழந்து ஐயோவென்று அழுது புலம்பிப்போய்விட்டார்கள்.

6-ம். ஞாற்றண்டுவரையில் இங்கிலீஷ்காரர் கிறிஸ்தவராகவில்லை. கிறிஸ்த
ஸ்தவரைக்கண்டால் வெறுத்து இகழ்ந்து பேசுவார்கள். இப்படியிருக்கும்
தசையில் இங்கிலாந்தில் கென்ட் (Kent) என்னும் ஊருக்கு அரசனான எதல்
பர்ட் (Ethelbert) என்பவன், பாரீசு தேசத்துக் கிறிஸ்து அரசன் மகளான
பர்த்தாவை (Bertha) விவாகம் செய்துகொண்டான். அவள் வரும்போது சில
பாதிரிகளைக்கூட இட்டுக்கொண்டுவந்து, ஒரு கோவில்கட்டி அதில் ஷெ பாதிரி
களைவைத்தான். ஷெ பர்த்தா என்பவள் அப்பாதிரிகளை அன்போடு ஆதரித்துக்
காப்பாற்றினதோடு, தன் புருஷனான எதல்பர்ட் என்பவனைக் கிறிஸ்தவனுக்கி
விட்டான். அரசன் கிறிஸ்தவனானமையால் அங்குள்ள ஜனங்களையும் கிறிஸ்த
வர்களாக்கிவிட்டான். அக்காலத்தில் இங்கிலாந்தில் நார்த்தம்பிரியா (North-
ambria) தேசத்தில், மற்ற அரசர்களைவிட மிகப் பராக்கிரம முள்ளவனாயிரு
ந்த எதல்பிரித் (Ethelfrith) என்பவனும் அவ்வூரிலுள்ள ஜனங்களும் கிறிஸ்து
மத விரோதிகளாயிருந்தார்கள். ஷெ இங்கிலீஷ் அரசன் அனேக கிறிஸ்து
மதப் பாதிரிகளைச் செஸ்டர் (Chester) என்னும் ஊரில் கொலைசெய்தான்.
617 - ம் வருஷத்தில் அவனுக்குப்பின் அரசனாகவந்த எட்வின் (Edwin)
என்பவனும் கிறிஸ்துமத விரோதியாயிருந்தும் கிறிஸ்தவனான ஷெ கென்ட்
தேசத்தரசன் மகளை விவாகஞ் செய்துகொண்டமையால், அவளால் அவன்
கிறிஸ்தவனாகி ஊராராயும் கிறிஸ்தவனுக்கினான். மற்றவரு மிப்படியே பிற்
காலத்தில் இங்கிலாந்தில் கிறிஸ்தவரானார்கள்.

இங்கிலாந்துதேசத்தில் புரோடஸ்டாண்டு மதம் உற்பத்தியானவுடன் 1539-ஹ்ருத்தில் ஆறுவிதிகள் (Six Articles) ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஏற்பட்டவுடன் அவ்விதிகளை அநுசரிப்பத 500-பேர் ஜெயிலுக்கிரையானார்கள்; அனேகர் கொளுத்தப்பட்டார்கள். 6 - வது. எட்வர்ட் காலத்தில் ஜோன் பொக்கேர் உயிருடன் கொளுத்தப்பட்டான். அனேகரைத் தூக்கிற் போட்டார்கள். மேரி (Mary) என்னும் இராணிகாலத்தில் ரோமான் காதலிக் கிறிஸ்தவர்கள், புரோடஸ்டாண்டு கிறிஸ்தவர்களில் 277 - பேரை உயிருடன் கொளுத்திவிட்டார்கள்; அதில் 55 - ஸ்திரீகளும், 4 - குழந்தைகளும், மற்றவர் புருஷர்களும். எலிசபெத் (Elizabeth) என்னும் இராணிகாலத்தில், சீர்த்திருத்தஞ் செய்யப்பட்ட எபிஸ்கோப்பல் மிஷனஸ் ரோமான் காதலிக் கிறிஸ்தவரும், புரோடஸ்டாண்டு கிறிஸ்தவரும் வதைக்கப்பட்டார்கள். ஷே இரண்டிமதஸ்தர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் தங்கள் மதத்தில் வரமாட்டோமென்று சொல்லுகின்றவர்களை ஒருவிதமான தொழுவத்தில் கைகால்களை மாட்டி முறுக்கினார்கள்; நெருப்பில்போட்டுக் கொன்றார்கள்; தூக்கிற் போட்டார்கள்; ஜெயிலில் அடைத்தார்கள்; சொத்துக்களை அபகரித்தார்கள்; இவைபோல எவ்வளவோ தீங்குகள் செய்தார்கள்.

அயர்லாந்துதேசத்தில் புரோடஸ்டாண்டு மதத்திற்கு உட்படாத ரோமன்காதலிக் பாதிரிகளை ஊரைவிட்டுத் தூரத்தினார்கள்; சீர்த்திருத்தம் பண்ணப்பட்ட புரோடஸ்டாண்டு மதசம்பந்தமான கொள்கைகளுக்கு இஷ்டப்படாத ரோமன் காதலிக்குகளுக்கு அபராதம் போட்டார்கள்; ஜெயிலில் வைத்தார்கள்; ஐந்து மைலுக்கு மேற்பட்டுப் போகப்படாதெனக் கட்டளை பிறப்பித்தார்கள். 1694-ஹ்ருத்தில் காதலிக் மதஸ்தர், தமதுபிள்ளைகளைப் புறதேசங்களில் படிப்புக்காக அனுப்பப்படாதென்றும், 1709-ஹ்ருத்தில் காதலிக் பிள்ளைகளுக்கு அம்மதஸ்தர்களே படிப்புசொல்லித் தரப்படாதென்றும் கட்டளை பிறப்பித்தார்கள். 1703-ம் வருஷத்தில் கத்தோலிக் மதத்திலிருந்து புரோடஸ்டாண்டாக வருபவர், தமது பிதாவின் சொத்துகளுக்குத் தாமே யுரியவராவான்றும், காதலிக் பிள்ளைகளுக்கு யாதொரு சம்பந்தமுமில்லையென்றும், புரோடஸ்டாண்டிகள் காதலிக் மதஸ்தரானால் தமது பிதாவின் சொத்துகளுக்கு உரிமை யில்லையென்றும் சட்டம் பிறந்தது. காதலிக் மதஸ்தர், பயிரிடும் நிலத்துக்குக் கொடுக்கும் வரியில் மூன்றில் ஒருபாகம் ஆதாயம் பெறத்தக்கவாறு பயிரிடவேண்டும், அதிக ஆதாயம் வரத்தக்கதாகப் பயிரிடக் கூடாது. பயிரிட்டு அதிக இலாபம் அடைவானாகில் அதைத் தெரியப்படுத்தும் புரோடஸ்டாண்டு மதஸ்தனுக்கு அந்த நிலத்தை விட்டுவிடவேண்டியது. காதலிக்கர் ஐந்து பவுண்டுவிட மதிப்புக்கு மேற்பட்டகுதிகளை வைத்துக்கொள்ளப்படாது. 10 - பவுண்டு குதிகளை ஒருவேளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பானால் அந்த ஐயாவைச் சொல்லும் புரோடஸ்டாண்டு மதஸ்தனுக்கு ஷே காதலிக்மதஸ்தன், ஐந்து பவுண்டுக்கு ஷேகுதிகளையாக் கொடுத்துவிடவேண்டியது.

ஸ்காட்லாண்டு தேசத்தில் 1670-ம் ஹ்ருத்தில் உத்தரவில்லாமல் பிரசங்கம் செய்யப்படாதெனச் சட்டம் பிறந்தது. 1674-ம் ஹ்ருத்தில் கியாயம் பேசும் அட்வகேட்டர்களைத் துறத்திவிட்டார்கள். 1678-ம் ஹ்ருத்தில் மலையிலிருந்த ஐலண்டர்களை வரவழைத்து அவர்களிடமிருந்து இனங்களைக் கொல்லவும் திருடவும் கொளுத்தவும் அனுமதி கொடுத்தார்கள். ஆபுதபாணிகளான 8000 - ஐலண்டர்களைத் தருவித்து ஸ்காட்லாண்டு வடபாகத்திலுள்ள கிராமங்களின்மேல் பாய வுத்தரவளித்தார்கள். அவர்கள் அங்குமே சென்று இனங்கள் சொத்துக்களைப்பிடுங்கி ஸ்திரீகளை நிரவாணிகளாக்கி அனேக அக்கிர

மங்கள் செய்தார்கள்; இரண்டுபேரை ஒன்றாகக்கட்டி யிருவர் பெருவிரலை யொன்று சேர்த்து இறுக்கி மாத்தில் தொங்கவிட்டார்கள்; ஒரு பெண்பிள்ளையை ஜபாலயத்தலைவன் வீட்டிற்கு அருகிலிருக்கும் (தவளைமுதலிய ஜெந்துக்க ளுள்ள) பெரும் பள்ளத்தில் தள்ளினார்கள்; ஒருத்தியை வெகு நேரமட்டும் தீக்குச்சியைக்கொண்டு விரல்களைக் கொளுத்தினார்கள். இந்த வுபத்திரவம் பொறுக்காமல் அவள் சிலநாளையில் செத்துப்போனாள்.

டார்க்விமேடா என்பவன் அதிகாரஞ்செலுத்தின பதினெட்டு வருஷத் திற்குள் கிறிஸ்துமத விரோதிகளான 10,220-பேர் உயிருடன் கொல்லப்பட்டார்கள். அவனால், சாகிறமட்டும் ஜெயிலுக்கு இரையானவர்களும் சொத்துக் களைப் பறிகொடுத்தவர்களும் 97,321-பேர். (History of the inquisition by Dr. W. H. Rule Vol. I. Page 150.)

இவனே சலமான்காவென்னும் ஊரின்கண் யூதமதஸ்தர் அபிப்பிராயத் தைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றதென, 6,000 - கீழ்த்திசை சாஸ்திரங்களை அக்கி னிக்குத் தத்தஞ்செய்தான். (Draper's conflict of religion and Science Page 146.)

1481-ம் னாத்தில் ஆண்டலாஷியாவில் 4 - வது போப்சிக்டஸ் என் பவனால் நியமிக்கப்பட்ட விசாரணைச்சபையார் 2,000 - பேரை உயிரோடு கொளுத்தினதோடு, 17,000 - பேருக்கு அபராதமும் ஜன்ம தண்டனையும் விதித்தார்கள்.

அங்கரியென்னும் ஊரில் பீகாட்ஸ் என்னும் ஓர் வகுப்பினரைக் கிஸ்கா உஸ்ஸைட் என்பவன் கொலைசெய்தான்.

ஜெர்மானிதேசத்தில் புரோடஸ்டாண்டு கிறிஸ்துமதத்தை யுற்பத்தி செய்த லூதரென்பவன், திருடரைக் கழுவினெற்றுவதுபோல் குருமாரான போப்புக்களையெல்லாம் கொலைசெய்து அவர்களுடைய உதிரத்தில் எப்போது கைகழுவுவது என்று கதறினான். (Spanish inquisition. La Maistre P. 67 Ed. 1838) (இந்தக் கொடியவனைத் தான் வெகு சீர்த்திருத்தஞ் செய்தவனெ ன்று புரோடஸ்டாண்டு கிறிஸ்தவர்கள் வியந்து சொல்வது.)

ஆர்ச் பிஷப்ப் உஷொன்னும் புரோடஸ்டாண்டு பாத்திரி, தன்னைப்போன்ற பதினொரு பிஷப்புகளும் கையெழுத்துவைத்த ஓர் பத்திரத்தில் ரோமன் காதலிக் போப்புகளுக்குப் பொறுமைகாட்டுவது பெரும்பாவமென எழுதி வாசித்தான். நாக்ஸ் என்னும் புரோடஸ்டாண்டு கிறிஸ்தவன், கதலிக் குரு மாரையும் ராஜாத்தியையும் ஜனங்கள் கட்டாயமாய்க் கொல்லவேண்டுமென் று சொன்னான். இங்கிலீஷ் பார்லிமெண்டு சபையாரும் கடவுளுடைய மகிமை பிரசித்தப்படுத்துவதற்குப் பலாத்காரம் செய்வது தகுதியென வுரைத்தார் கள். ஸ்காட்லாந்து பார்லிமெண்டார், விக்சிரகாராதனைசெய்யும் கத்தோலிக் கரைக் கொல்வது, புரோடஸ்டாண்டு கிறிஸ்துமதக் கட்டாயமெனச் சொன் னார்கள். (அக்காலத்திலுள்ள பார்லிமெண்டாருடைய இலக்கணங்களைப் பாருங்கள். இக்காலத்துப் பார்லிமெண்டார் இப்படிச் செய்யத் துணிவார்களா? அவ்வாறு அக்கிரமங்கள் செய்ய இப்போது சட்டமுண்டா? இப்போது இங் கிலீஷ் கவர்ன்மெண்டு எவ்வளவு சீர்த்திருத்தமாய் விட்டது பாருங்கள்.)

1550-னாத்தில் 8 - வது ஹென்றிக்கு மந்திரியாயிருந்த கிராமனரென் னும் புரோடஸ்டாண்டு கிறிஸ்தவன், தம்மதத்திற்குவாராத ஐந்து புருஷர் களைக்கொன்று ஒரு ஸ்திரீயை எண்ணெய்த்துணியை விரலில் சுற்றிக் கொ ளுத்தினான். (Students, History of England Hume P. 291.)

இம்மாதிரியாக நடந்த அரியாயங்களும் அக்கிரமங்களும் கொலைகளும் இவ்வளவெனச் சொல்லமுடியா. இவ்விடத்தில் வெகு சுருக்கமாக எழுதப்பட்டது. கிறிஸ்துமதமியவளவு விர்த்தியானமைக்குக் காரணம் அரியாயமான சட்டம், ஜெயிலில்வைத்தல், தீயிற்போட்டுக்கொளுத்தல், தொழுவத்தில் மாட்டி இமிசித்தல், மானபங்கம் செய்தல், சொத்துக்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு ஊரை விட்டுத் தூரத்தல், யந்திரத்தில் நசுக்கல், மொட்டையடித்தல், ஐந்துபவுண்டு மதிப்புக்கு அதிக விலையுள்ள குதிரை வைத்துக்கொள்ளப்படாதெனல், கொலை செய்யல், பொன்கொடுத்தல், வஸ்திரம்தரல், ரூபமுள்ள பெண்ணைக்கொடுத்தல், அடித்தல், சித்திரவதைசெய்தல் முதலியனவே. சகிக்கப்படாத இப்படிப்பட்ட இயிசைகள் செய்தால் யார்தான் கிறிஸ்தவராகமாட்டார்கள்? மற்றப்படி இதரம்தங்கனையும் கிறிஸ்து மதத்தையும் ஆராய்ந்து பார்த்து, அதற்குமேல் கிறிஸ்துமதமே மேலென்றுணர்ந்து மனோசம்மதமாக யாரும் கிறிஸ்துமதத்தை அனுசரிக்கவில்லை. இத்தேசத்தில் மகம்மதியர் எவ்வளவோ கொடுமைகள்செய்து இந்துக்களை மகம்மதியர்களாக்கினார்களென்பது யாவரும் அறிந்தவிஷயமே. இவர்கள் எவ்வளவு கொடுமைகள் செய்தாலும் கிறிஸ்தவர்கள் செய்ததற்கு எத்தனையோ பங்கு குறைச்சலென்று சொல்லவேண்டும்.

தற்காலம் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் பைபிலுக்கு விரோதமான பூகோளம், ககோளம், தர்க்கம், கணிதம், வைத்தியம் முதலிய கல்வி அதிகமாய், சாஸ்திரவாராய்ச்சிசெய்து, தர்க்கசாஸ்திர வாயிலாக உண்மை இஃதெனவுணர்ந்துகொண்டமையால், பைபிலினிடத்துள்ள துரபிமானம் ஒழிந்து, கிறிஸ்துமதம் மற்ற மதங்களினின்றும் எழுதிய கட்டுக்கதையெனத் தீர்மானித்து, எல்லாத் தேசத்தார்க்கும் பொதுவான சட்டங்களை யுண்டாக்கிப் பக்ஷபாதமின்றி அரசாண்டு வருகின்றார்கள். இப்படிச்செய்து வருவதனால் அங்கிலேய அரசின்கீழ் வாழும் எல்லாஜனங்களுக்கும் நியாயம் சமமாய்க் கிடைக்கின்றது. இவ்வித நாகரீகம் ஏற ஏறக் கிறிஸ்தவர்களுடைய துன் மார்க்கங்களெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நிவர்த்தியாயின. பழைய மாதிரி அரியாயங்களும் இயிசைகளும் இப்போது செய்ய முடியாமையால், பாதிரிமார், இவ்விடத்தில் வஞ்சகத்தாலும் பொருளாலும் பிரத்தியக்ஷ போகவஸ்துக்களாலும் கிறிஸ்தவர்க ளாக்குகின்றார்கள்; அன்றிக் கிறிஸ்து மதத்தை ஏனையோர் அநுசரியாமையாலும் கிறிஸ்துவை நம்பாமையாலும் தவிர்க்கமுடியாத ஏதோ மகத்தான ஆபத்தில் ஜனங்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டு தத்தளிக்கின்றதுபோலவும், கிறிஸ்துமதஸ்தர்களாகிக் கிறிஸ்துவை விசுவாசித்தால் ஷே ஆபத்துகள் நிவர்த்தியாவதுபோலவும், கிறிஸ்தவரானவொல்லாம் அவ்வித ஆபத்துகளினின்றும் நீங்கிச் சுகப்படுகின்றதுபோலவும், கிறிஸ்துமதத்தை மற்றவர் அநுசரியாததற்காகத் தாங்கள் இரக்கப்படுவதுபோலவும், அதற்காகத் தாங்கள் நல்ல புத்தேசங்கள் சொல்வதுபோலவும் பாசாங்குபண்ணி, பாதிரிமார் தேன்போல் இனிமையாய்ப் பேசுகின்றார்கள். அவ்வளவேயன்றி அவர்களிடத்தில் உண்மையென்பது அணுத்துணையு மின்றென்க.

பாதிரிமார், ஐரோப்பியருடைய நாகரீகத்துக்கும் நீதிக்கும் கிறிஸ்துமதமே காரணமென்று வாயிலில் சொல்லுகின்றார்கள். அப்படியல்லவே யல்ல வென்பதற்கு மேலே எழுதிய கொடுஞ்செய்கையும் கொலையும் பாரபக்ஷமான சட்டமுமே சாஷியாகும். நாகரீகத்துக்கும் நீதிக்கும் காரணமான சாஸ்திரங்களைக் கிறிஸ்தவர்கள், விரோதிக்ுகின்றார்களென்பதற்குச் சாஷியாக அப்படிப்பட்ட சாஸ்திரங்கள் பைபிலுக்கு முழுவிரோதமாயிருக்கின்றனவென்று

அப்படிப்பட்ட புத்தகசாலைகளைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தினார்கள். அதோடு போகாமல் அவ்வித சாஸ்திரங்களில் வல்ல மகா வித்துவான்களையெல்லாம் ஜெயிலில் போட்டும் இம்சைசெய்தும் கொன்றார்கள்.

கல்விச்சாலைகளுக்குப் பாதிரிகள் தலைமையாயிருந்த காலத்தில் ஷே சாஸ்திரங்களைப் பாடம் வையாமல் கிறிஸ்துமதவிஷயமான பாடங்களையே வைத்தார்கள். அதனால் ஷே சாஸ்திரங்கள் அக்காலத்தில் பரிபாலிக்கப்படாமற் போயின. டார்க்குவிமாடா என்பவன் ஈப்ருவில் எழுதியிருந்த சாஸ்திரப்புத்தகங்களைக் கொளுத்தினான். சாலமன்கா என்னுமூரில் (6000) ஆறுயிரம் சாஸ்திரப்புத்தகங்கள் கொளுத்தப்பட்டன. ஸ்பானியாவில் சாஸ்திரங்களை விருத்திக்குக் கொண்டுவர முயன்ற 119 - சாஸ்திரிகள் ஜெயிலிலிருத்தி வதைக்கப்பட்டார்கள். பிரான்ஸில் இரசவாத சாஸ்திரமும் மற்ற சாஸ்திரங்களும் படிக்கப்படாதென்றும், கிறிஸ்துமத விரோதமான எந்தப் புத்தகங்களும் கிறிஸ்துமதத்தலைவர் உத்தரவின்றி அச்சிடப்படாதென்றும் உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். 1619 - ஐபுத்தில் வானினிஎன்னும் தர்க்கசாஸ்திரியை ஹோசென்னும் ஊரில் நாக்கையறுத்துக் கொன்றார்கள். இன்னும் பலவுள் ; சமயம் வந்துழி வணாவோமாக.

இந்துக்களுக்கு அறிவிப்பு.

சைவ வைஷ்ணவ ஸ்மார்த்த மாத்துவமுதலிய இந்துமதாபிமானிகளே! நமது இந்து மதஸ்தர்கள் எவ்வளவு உயர்தரக் கல்விகற்று மேலான அந்தஸ்திலிருந்தாலும், மதவொழுக்கங்களில் சிறந்திருந்தாலும் கிறிஸ்துபோதகர்கள், அஞ்ஞானிகளே! (அறிவில்லாதவர்களே) என்றும், பாவிகளே! என்றும் அஞ்சாமல் நேரே சுட்டி அழைக்கின்றார்கள்: அதற்குடன்பட்ட தம்மவர்களை அழைக்கக்கூடாமாயினும் நம்மையும் அவ்வாறு கூப்பிடுவது சட்ட விரோதமன்றோ? ஆகலின் இனி அவ்வாறு கூப்பிடுவார்களானால் சட்டப்பிரகாரம் அவதூறு கேள் எடுத்து அவர்களைத் தண்டிப்பிக்கவேண்டும். அவ்வாறு சிலர் செய்வார்களானால் மீண்டும் அவர்கள் அவ்வாறு அழைக்கமாட்டார்கள். இதுநிற்க;

கிறிஸ்துமதம் இவ்வளவு நிலைமையுடைத்தென்று இதை வாசிப்பவர் அறிவராகலின், இனி நம்மவர் அம்மதாபாசத்தில் வீழ்ந்து இடர்ப்படாது உஜ்ஜீவிக்கும்பொருட்டு, மதாபிமானிகள் இதைவாங்கி எங்கும் விநியோகிப்பவரோடு திரவியவாண்களும், வைதிகமதத்தை நிலைநாட்டவே வீற்றிருக்கும் சைவ, வைஷ்ணவ, ஸ்மார்த்த, மாத்துவ முதலிய மடாதிபதிகளும் கிரயத்திற்கு வாங்கி இலவசமாக எங்கும் கொடுக்கவேண்டியது. இதற்காகவே இது சுலபவிலைக்கு விற்கப்படுகின்றது.

அங்கிலேய கவர்ன்மெண்டு கிறிஸ்துமதமென்றும், ஆதலால் கிறிஸ்துமத விரோதமாக யாரும் பேசப்படாதென்றும், அப்படிப் பேசினால் சினைக்குட்படவேண்டுமென்றும், கிறிஸ்தவர்கள்மாத்திரம் இதாமதங்களைக் கண்டிக்கலாமென்றும் சில கிறிஸ்தவர்கள் உருட்டி மருட்டிப் பயங் காண்பிக்கின்றார்கள். இதற்கு யாரும் பயப்படுவாரில்லை. பனங்காட்டுநரி சலசலப்புக்குப் பயப்படுவதில்லையென்று நன்றாய்க் கிறிஸ்தவர்கள் அறிந்திருக்கட்டும். கிறிஸ்தவர்கள் இதாமதங்களைக் கண்டிக்கலாமென்றால் இதாமதஸ்தரும் கிறிஸ்துமதத்தைக் கண்டிக்கலாம்; கிறிஸ்தவர் இதாமதங்களைக் கண்டிக்கப்படாதென்றால் இதா மதஸ்தரும் கிறிஸ்துமதத்தைக் கண்டிக்கப்படாது. இவ்வளவேயன்றி மற்றப்படியல்ல. கிறிஸ்தவர்காட்டும் பூச்சியை நாங்களும் பூச்சியென்றே

தான் அறிந்திருக்கின்றோம். 1858-ல் மகாராணியார் அவர்கள், நாம் ஒரு மதத்தின் சார்பாயிருந்து மற்றொருமதத்திற்குத் தீங்கு செய்வதில்லையென்று கூறிய சத்தியவாக்குக்கு இப்போதுள்ள சில கிறிஸ்தவர்கள், இத்தேசத்திலுள்ள பல மதங்களில் ஒன்றின் சார்பாய்வின்று மற்றொன்றுக்குத் துன்பம் செய்வதில்லையென்று பொருள் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றார்கள். இது சுத்த மௌனம். அப்படிமாத்திரம் பொருளிருக்குமானால் இதுவரையில் கிறிஸ்துமதத்தைக் கண்டித்து இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பிரசுரஞ் செய்த எத்தனையோ கிரந்த கர்த்தர்களையும் எத்தனையோ பிரசங்கிகளையும் சிணுக்கச் செய்திருக்கவேண்டும்; அப்படி யொன்றையும் காணோமே. பொருள் மாத்திரம் அவ்வாறுகொண்டு பயனில்லாமற் போவதைக்காட்டிலும் நாம் கொண்ட பொருளையே மெய்யென்று கொண்டால் பயனையும் காணலாமே. அவர்கள் சொல்வதுபோல் பொருள்கொண்டு பார்ப்போம். ஒரு இந்துமதஸ்தன் கிறிஸ்துமதத்தைத் தூஷித்தும், ஒரு கிறிஸ்தவன் இந்துமதத்தைத் தூஷித்தும் இருவரும் ஜட்ஜியினிடம் விசாரணைக்குப்போனால், ஷே கிறிஸ்தவர்கள் சொல்வதுபோல் இந்துமதஸ்தனைச் சிணுக்கப்பண்ணிக் கிறிஸ்தவனைச் சுமமா விடவேண்டும். இப்படிச் செய்வதற்குச் சட்டம்வேண்டும். சட்டத்தைக் காண்பிக்காவிடில் வக்கீல்கள் விடமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சட்டமின்றி ஜட்ஜிகள் தீர்மானம்செய்ய வகையில்லை. இதற்கு ஷே கிறிஸ்தவர்கள் என்ன சொல்லுவார்கள்? அப்படிப்பட்ட சட்டம் ஒன்றுமாத்திர மிருக்குமானால் இதைப்போல அநீதியான துரைத்தனம் வேறே யொன்றுமில்லையென்று சொல்லவேண்டும். இவ்வாறின்றி எந்தச் சட்டங்களும் பாரபக்தமின்றி யாவருக்கும் பொதுவாயும் நடுவுநிலையையாய் மிருப்பதனால்லவா எல்லாக் கவரன்மெண்டைவிட அங்கிலேய கவரன்மெண்டு இவ்வளவு புகழ்பெற்று விளங்குவது? இவ்வளவு நீதியுள்ள சட்டமில்லாமையால்லவா தூறு வருஷங்களுக்கு முன் வரையில்லாத ஐரோப்பாக்கண்டத்து ஸ்தைக் கணக்கான ஜனங்கள் அளவற்ற துன்பத்திலுழந்திக் கொலையுண்டிற்றத்தோடு இப்போதுள்ள ஐரோப்பிய சாஸ்திரிகளால் சீச்சியென் நிகழப்படுகின்றது?

ஆங்கிலேய கவரன்மெண்டில் சிலுவைக்கொடி பறக்கின்றதென்றும், அதனால் கிறிஸ்தவர் இதரமதங்களைக் கண்டித்தாலும் இதரமதஸ்தர் கிறிஸ்துமதத்தைக் கண்டிக்கப்படாதென்றுஞ் சிறிதும் யோசனையில்லாமல் சுதேச கிறிஸ்தவர் சொல்லுகின்றனர். இதனால் இவர்கள் விஷயம் தெரியாதவர்களென்று தெளிவாய்ப் புலப்படுகின்றது. நடுவுநிலைமைக்கொடி பறக்கின்றதென்று சொல்வதைவிட்டு, சிலுவைக்கொடி பறக்கின்றதாகத் தங்களுக்குத் தாங்களே மனப்பால் குடித்துத்தான் பயந்து மோசம்போய்க் கிறிஸ்தவர்களாரைகளாக்கும்! ஐயோபாவம்! “தான்கெட்டதுமன்றிச் சந்திரபுஷ்காணியையும் கெடுத்தான்” என்பதுபோல் தாங்கள் விழுந்து மோசம்போனதுமன்றி யேனையோரையும் மோசம்போகச் செய்கின்றார்கள்போலும்! இது நிற்க; கிறிஸ்தவர்க ளுரைக்கின்றபடி சிலுவைக்கொடி நேரே பறக்கும் அங்கிலேய தேசத்திலேயே பண்டித சிரோன்மணிகள், கிறிஸ்துமத ஊழல்களையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டிப் பல்லாயிரம் புத்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் டிராக்டிகளும் அச்சடித்துப் பிரசுரஞ்செய்தும் பிரசங்கம்செய்தும் வாதஞ் செய்தும் கிறிஸ்தவர்களைத் தோற்கவடித்தும் வருவதை நமது தோழர்களான சுதேச கிறிஸ்தவர்கள் இப்போதுகூட அறிந்தார்களில்லையோ! அறிந்திருப்பார்களானால் இவர்களே அங்கிலேய தேசத்திற்குப்போய்ப் பெரியபெரிய பிஷப் புகளாலும் வெல்லமுடியாத அப்பண்டிதர்களை ஜெயிப்பார்களேபோலும்! இது

நிற்க; அன்பர்களே! கருணைநிறைந்த மகா சக்கிரவர்த்தினியாரவர்கள் அன்று கொடுத்த வாக்கே வாக்கு; சூரியன் திசைமாறினாலும் அந்த வாக்கு மாறாது. ஆகையால் கிறிஸ்தவர்கள் கபடமாய்ச் சொல்வதை யெள்ளளவும் நம்பாதீர்கள். உங்கள் மதத்தை எந்தெந்த விதங்களினால் காத்துக்கொள்ளவேண்டுமோ, அந்தந்த விதங்களினாலெல்லாம் காத்துக்கொள்ளுங்கள். கவான்மெண்டிக்கும் மதத்திற்கும் யாதொரு சம்பந்தமு மில்லையென்பதே துணிவு. சொன்னோம்! சொன்னோம்!! முக்காலும் சொன்னோம்!!!

இனி வெளிப்படுத்தப்படும் புத்தகங்களாவன:—

1. ஏசுகிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தனரா? 2. பாதிரிமார் ஸ்கூல்களில் பெண்கள் படிக்கலாமா? 3. பைபில் நேர்விரோதம். 4. பைபில் எழுதினவர் யாவர்? 5. பைபிலின் பிரகாரம் பெண்களினிலைமை. 6. கிறிஸ்துமதமும் ஓர் மதமா? 7. யேகோவாவின் போக்கிரித்தனம். 8. கிறிஸ்துமதம்செய்த அக்கிரமங்கள். 9. கிறிஸ்துமதம் நியாயமாக விருத்தியாயிற்று? 10. பாதிரிக் கும்மி. 11. வேதம் ஒன்றே. 12. பாதிரிகளெனப்படுபவர் யாவர்? 13. பைபில் கடவுள் ரூபியா? அரூபியா? 14. உலகசிருஷ்டியும், மதமும். 15. மிலேச்ச மத வேறுபாடு. 16. அஞ்ஞானிகள் யாவர்? 17. நியாயவிசாரணைக்காலம். 18. யூதர்கள் சொல்லுகிறபடி ஏசுகிறிஸ்து சரித்திரம். 19. ஏசு கிறிஸ்துவுக்கு ஓர் பகிரங்க கடிதம். 20. பாதிரிகளுக்கு ஓர் பகிரங்க கடிதம்.

இந்து டிராக்ட் ஸொஸைட்டி.

இந்து மதஸ்தர்களான நமது மக்களைப் பாதிரிமார், துர்ப்போதனை செய்து, நெடுநாளாய் அருந்தவம்புரிந்து பெற்று நாளொருமேணிப் பொழுதொருவண்ணமார்க வளர்த்து, விருத்தாப்பியகாலத்தில் தம்மைக் காப்பாற்றுவார்களென வெண்ணியிருந்த தாய், தந்தைகள் மீளாத துயரடைய, கிறிஸ்தவராக்கின்றமையால் அதைத்தடுக்கும் பொருட்டும், வைதிகமான இந்துமதத்தை விருத்திசெய்யும் பொருட்டும் 1887ஆம் ஏப்ரல்மீன் 27உ சென்னையில் இந்து டிராக்ட் ஸொஸைட்டி யென ஓர் சங்க மேற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இச்சங்கத்தில் சிறுபத்திரிகை, புத்தகம், பிரசங்கம் இவற்றின் வாயிலாக ஷே கருத்தைச் சிறிது சிறிதாக நிறைவேற்றப்படும். இச்சங்கத்தில் மெம்பராகச் சேரவிருப்பமுள்ளவர், அவ்வருஷத்துச் சந்தாதொகையோடு விண்ணப்பமும், (Application) நன்கொடையாகப் பொருள் அளிப்போர் மணியார்டரும் தங்கள் சரியான தபாலாபீசு மேல்விலாசத்துடன் சென்னை, இந்து டிராக்ட் ஸொஸைட்டியின் காரியதரிசி அவர்கள் பேருக்கு அனுப்பவேண்டும். இச்சங்கம் திரவியசகாயம் செய்யும் தாதாக்கள் கைகளையே எதிர்பார்க்கின்றனமையால், இந்து மதாபிமானமுள்ள பரோபகாரிகள் யாவரும் இச்சங்கத்தைத் தங்கள் கண்களைப்போல் பாதுகாத்துத் திரவியசகாயம் செய்வார்களாக. இச்சங்கம் சைவம், வைஷ்ணவம், ஸ்மார்த்தம், மாத்துவ முதலிய எல்லா மதஸ்தர்க்கும் பொதுவானதாம்.

உள்ளூர், வெளியூர் இருவகை மெம்பர்களுக்குஞ் சந்தா வருஷம் 1-இ குறைந்தது ரூபா. 1—4—0. மேற்பட்டு எவ்வளவு கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம். இச்சங்கம் முக்கியமாய் அவரவர் தருமமாய்க் கொடுக்கும் பொருளுக்கே எதிர்பார்க்கின்றது. அப்போதப்போது பிரசுரமாகும் டிராக்டிகளும் ரிப்போர்ட்டிகளும் மெம்பர்களுக்கு அனுப்பப்படும். இப்போது ஒவ்வொ

ருமுறைக்கும் 10,000-வீதம் இதுவரையில் டிராக்டிகள் அச்சிட்டி மெம்பர்களுக்கு அனுப்பிவருவதோடு, கிறிஸ்தவரால் இந்துக்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டாகும் பல ஜர்களிலும் இலவசமாக மதாபிமானிகள் வாயிலாய்ப் பரவச் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஒருவருஷமாகச் செய்துவரும் சொற்ப முயற்சியா லுண்டாகும் பயனை ஆங்காங்குள்ளவர் இப்போதே அறிந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் எவ்வளவோ விருத்திக்குக் கொண்டுவரவேண்டியதாபிடுக்கின்றது. யாவும் பொருளாலேயே முடியவேண்டுமென்பது எவரும் அறிந்த விஷயமே.

இச்சங்கத்தில் பி. எ-க்கள், எம். எ-க்கள், வக்கீல்கள், சமஸ்கிருதபண்டிதர், தமிழ் வித்துவான்கள், பிரசங்கிகள், பத்திராதிபர், உத்தியோகஸ்தர், ஜமீன்தார், மடாதிபதிகள், வர்த்தகர், டாக்டர் முதலியவரும் மெம்பராகச் சேர்ந்திருக்கின்றார்கள். எல்லாக் காரியங்களும் மகாசபையாரால் நியமிக்கப்பட்ட நிர்வாகசபையார் நடத்திவருகின்றார்கள். அன்றன்று வசூலாகும் பணம் ஆர்பத்தெட் அண்டு கம்பெனியில் கட்டப்பட்டுவருகின்றது. இப்போது இந்து டிராக்டிலோஸைட்டி தரும் மெனத் தமிழ் தெலுங்கு இங்கிலீஷ் இம் மூன்று பாஷைகளிலுஞ் சேர்த்து அச்சிட்ட நன்கொடைப் புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் தருமவான்கள் இஷ்டமான தொகை கையெழுத்திட்டு, பொக்கிஷதாரர் கையொப்பமிட்டுவரும் ரசீதின் பேரில் ஏஜண்டுகளிடத்திலாவது, பில்கலெக்டரிடத்திலாவது பணம் கொடுக்கவேண்டியது. மற்றப்படி யாரிடத்திலும் பணம் தரப்படாது.

குறிப்பு:—ஸ்டாம்பு ஒட்டாத கடிதங்கள் வாங்கப்படா.

இச்சங்கத்தைப்பற்றி யாதேனும் கேட்க விரும்புவோர், அரையண லேபிலாவது ரிப்ளை கார்டாவது அனுப்பவேண்டியது.

ஷெ. ஸொஸைட்டிக்கு அக்கிராசனாதிபதி:—

ப்ரம்மஸ்ரீ. ம-ந-ந-ஸ்ரீ - ஆர். சீவசங்கரபண்டியா அவர்கள்,

பி. எ. எப். டி. எஸ்.

காரியதரிசி:—ப்ரம்மஸ்ரீ ம-ந-ந-ஸ்ரீ தி. வி. பேரியசாயி ஐயர் அவர்கள்.

ப்ரம்மவித்தியா.

வேதோபநிஷத் சாரமான சித்தாந்தங்களும், இந்து மதாசாரியர் சரித்திரங்களும், இந்துமதக் கிரந்தங்களின் வரலாறுகளும், கிறிஸ்துமுதலிய போலிமதங்களின் சூற்றங்களும், புராண இதிகாசங்களி னுட்கருத்துகளும், இன்றியமையாத இலௌகிக விஷயங்களுமுள்ள ப்ரம்மவித்தியா என்னும் மாதாந்தரப் பத்திரிகை, நாலுபாரத்தில் கிரந்த எழுத்தில் சமஸ்கிருதமும், தமிழுமாகச் சிதம்பரத்தில் 21 - மாசங்களாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதன் விலை வருஷம் ஒன்றுக்குத் தபாங்கூலி யுள்பட விலை ரூபா. 1—12—0, ஆறு மாசத்திற்கு ரூபா. 1—0—0. வேண்டுவோர், அடியில் கையொப்பமிட்ட என் பேருக்கு முன்பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கு. ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரியார்,

ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபர்,

சிதம்பரம்.

கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு.

சென்னை “வேதாந்த விசாரணை சபையார்” 1887ஆம் மார்ச்சுமீதில் உலகம் சத்தா? அசத்தா? சதசத்தா? ஆத்துமா சத்தா? அசத்தா? சதசத்தா? முதலிய வினாக்களடங்கிய “கிறிஸ்து மதஸ்தரைக் கேட்கும் வினாக்கள்” என்கிற ஓர் சிறுபத்திரிகை வெளிப்படுத்தி யிருந்தார்கள். அதற்கு முதலில் மதரைக்கிறிஸ்தவர் ஒருவர் விடையளித்தார். அது 1887ஆம் செப்டெம்பர்மீது 30வ் பிரசுரமான சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின் அறுபத்தத்தில் “ஓர் நண்பன்” என்னும் கையெழுத்திட்ட கடிதத்தில் காணலாம். பிறகு, பாளையங்கோட்டைச் சர்ச் மிஷன் பிரஸ்ஸில் S. ஈஸ்வரமூர்த்தியின் அவர்களால் பதிப்பித்து “கிறிஸ்து வேதாந்த” என்னும் நாமந்தரித்து “கிறிஸ்து மதஸ்தரைக் கேட்கும் வினாக்களுக்கு விடைகள்” என்றும், “ஒரு கிறிஸ்தவன்” எனப் பெயர்த்தித்து “வேதாந்த விசாரணை சபையார் வினாக்களுக்கு உத்தரம்” என்றும் இரண்டு சிறு புத்தகங்கள் வெளியாயின. அதன்பின்பு, சென்னப்பட்டணம் “கிறிஸ்துமத போதகர்” என்பவரால், சென்னை வேப்பேரி மதராஸ் ரிவிஜஸ் டிராக்ட் அண்ட் புக் ஸொஸைட்டி S. P. C. K. பிரஸ்ஸில் பதிப்பித்த “கிறிஸ்து மதஸ்தரைக் கேட்கும் வினாக்களுக்கு விடைகள்” என்னும் ஓர் சஞ்சிகையும் வெளிப்பட்டது. இத்தனைபேர் எழுதியும் வேதாந்த விசாரணைசபையார் கேட்ட கேள்விகளுக்கு அணுத்துணையும் சமாதானம் சொன்னார்களில்லை; சொல்வதற்குப் பைபிலாதாரமுமில்லை. இப்படி யிருந்தும் ஷெ கிறிஸ்தவர்கள் அவமானத்தைக் கருதியோ, (இந்துசமய சாஸ்திரங்களை ஆராயாமலும் கிறிஸ்துமதக் குற்றங்களைப் பாராமலும் யோசனையில்லாமலும் கிறிஸ்தவரான) தம்மவர்கள் திருப்தி அடையும் பொருட்டோ ஏதேதோ மனம்போனபடி எழுதிக் காசித்ததை நிரப்பிவிட்டார்கள். ஆதலால் ஷெ விடைகளைக் கண்டித்து “ஓர் சமஸ்கிருதபண்டிதர்” “கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு” என்னும் புத்தகமொன்றியற்றி ஒன்பதுபாரத்தில் வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றார்.

விலை. தபால்சார்ஜ்.

கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு 1-க்கு	0-2-0	0-0-6
ஏசுகிறிஸ்து மனிதனே 1-க்கு	0-0-6	0-0-6
ஷெ இரண்டிற்கும் தபால் சார்ஜ்	...	... 0-0-6

வேண்டியவர்கள், சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டைத் தம்புசெட்டிவீதி 316 - நெ. மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ்ஸில் ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ கை. ர. நமசிவாய செட்டியாரிடத்திலும், சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்யா பத்திராதிபர் ப்ரம்மஸ்ரீ. த. ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியாவர்களிடத்திலும் பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டியது.

புத்தக விளம்பரம்.

திருக்குறள் — பரிமேலழகர் உரையும் தெளிபொருள் விளக்கப் பதவுரையும், (Half bound)	3	0	0	திருப்போருர்ச்சுந்நிதிமுறை	0	8	0
ஷெ ஷெ (Calico bound)	3	8	0	ஷெ காலிகோ கட்டடம்	0	10	0
ஷெ ஷெ ஆங்கிலேய மொழிபெயர்ப்புடன்.	5	0	0	சிவஞானபோதம் உரை	0	8	0
நாலடியார்—தெளி பொருள் விளக்கப்பதவுரை, இலக்கணக்குறிப்புடன் (Half Bound.)	0	14	0	பஞ்சாதிகாரவிளக்கம் உரை	0	2	0
ஷெ ஷெ (Calico Bound.)	1	0	0	திருவாலவாய்க்கட்டளை	0	1	0
க. அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு, கங் - படங்களுடன்.	0	10	0	கொலைமறுத்தல் உரை	5		
திருவாசகம் உக-படங்களுடன்.	0	14	0	வைராக்கியசுதகம் „	5		
ஷெ பட்டுக்கட்டடம்	1	0	0	வைராக்கியதீபம் „	5		
ங. திருவிசைப்பா	0	6	0	அவிரோதவுந்தியார் „	7		
ச. திருப்பல்லாண்டு	0	1	0	ஒழிவிலொடுக்கம் உரை	0	12	0
ரு. பேரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டு.	0	1	0	கைவல்லியம் உரை	0	9	0
அநுட்பா: — தேவாரத்திரட்டு, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பேரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டு. காலிகோ கட்டடம்	1	8	0	தேவிகாலோத்தரம் உரை	0	5	0
ஷெ பட்டுக்கட்டடம்	1	12	0	மீலேச்சமதகண்டனம்	0		
ஷெ திருவுருவப்படங்கள் நீங்கலாய்க் காலிகோ கட்டடம்.	1	2	0	பழநியாண்டவர் கீர்த்தனை	0		
ஸ்காந்தபுராணம் — உபதேச காண்டம் மூலம் (Calico bound)	2	0	0	மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் விலாசம்.	0	8	0
பேரியபுராண வசனம்	1	12	0	திருப்புக்கு — (வழங்கும் கடுபாடல்.)	0	3	0
ஷெ ஷெ (Calico bound)	2	0	0	விஷ்ணுபுராண வசனம்	1	12	0
தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்	0	12	0	ஷெ கித்தான் பயிண்டு	1	14	0
ஷெ பட்டுக்கட்டடம்	0	14	0	நாலாயிரப்பிரபந்தம்	1	12	0
				விஷ்ணுதூஷணபரிகாரம்	0	2	0
				கண்ணிருண் சிவசுதாம்பு			
				பிரதிபத வியாக்கியானம், அரும்பதவிளக்கத்துடன் மணிப்பிரவாள வியில்.	0	6	0
				ஷெ ஷெ தெலுகு	0	6	0
				குசேலர்சரித்திரக்கீர்த்தனம்	0	8	0
				திருமந்தார்த்தம் தெலுகு	0	10	0
				இயற்பா தெலுகு	3	8	0
				இராமானுஜ நூற்றந்தாதி தெலுகு	0	10	0
				ஷெ மார்பில்பயிண்டு	0	8	0
				திருப்பாவை சுவாபதேசம்	0	3	0
				தெலுகு			
				குருபரம்பரா பரபாவம்	1	0	0
				தெலுகு.			
				சிற்றம்பலசேகரம்	0	12	0

இவை சென்னை முத்தியாலுபேட்டை தம்புசெட்டி வீதியில் 289 - வது நெம்பருடைய கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில் ஊ - புஷ்பராத செட்டியாரிடத்தில் விலைக்கு அகப்படும்.

THE HINDU EXCELSIOR SERIES.

This is a cheap English, Sanskrit and Vernacular Series of books of useful knowledge, published twice a year since 1884, at the Castle of Diligence, Madras, and is devoted exclusively to the cause of Hindu Moral and Religious Progress.

IT IS EDITED BY

R. SIVASANKARA PANDIAH, B. A., F. T. S.,

President of the Hindu Tract Society, Madras.

I.—ARYANITIMATHABODHINI,

First book of Aryan Morality and Religion.

Price 4½ annas.

II.—SAMSKRITA LOKOKTI HIRAVALI,

The Pearl-Necklace of Sanskrit Proverbs.

Price 5½ annas.

III.—HUNA LOKOKTI HIRAVALI,

The Diamond-Necklace of English Proverbs.

Price 11 annas.

IV.—ANGLEYA SUKAVI SUKTI SUDHA,

Modern British Wisdom.

Price 10 annas.

V.—BHAGAVANNAMA SANKIRTANA RATNAVALI,

The Gem-Necklace of Divine Songs.

Price 2½ annas.

VI.—RAMAYANA NITI RATNAVALI,

Moral Gems from the Ramayana.

Price 5 annas.

VII.—ARYA PRASNOTTARA RATNAVALI,

The Aryan Catechism.

Price 4 annas.

VIII.—BHARTRIHARI NITI SATAKAM,

The Second Book of Aryan Morality and Religion.

Price 6½ annas.

The above prices include Indian Postage.

Apply with remittance to Messrs. SADANANDA & Co.,

Booksellers, MADRAS.

Hindu Vernacular Educational Series.

ओं

NO. 1.

நெ. க.

THE HINDU TRIUMPH.
இந்து ஜெயபேரிகை.

Published by a member of the
H. V. E. SOCIETY
Madras.

—
Madras :

PRINTED AT "THE MADRAS RIPON PRESS,"
316, Thambu Chetty Street.

—
1888.

Price 3 Pies.]

[விலை பை மூன்று.]

A Tamil Pamphlet for Hindus.

ஓம்
ச த் தி ய மே ஜெ ய ம்.
மு க வு ரா.

இந்துமதாபிமானிகளே ! ஆரியகண்டத்தவர்களே !

இப்புத்தகம் கிறிஸ்துமத ஆபாசங்களை நம்மனோர்க்கு வெளிப்படுத்தவும், இந்துமதஉண்மைகளை விளக்கிக்காட்டவும் வெளிவந்ததோர் புத்தகம்.

இதில் கிறிஸ்துமதம் இத்தன்மைத்தென்று விளக்கியிருக்கின்றமையால் கனவான்கள் யாவரும் ஷு ஆபாச மதத்தைக் கனவிலும் நினையாது, நமது பிரம்மவிஷ்ணு மகேஸ்வரசொருபமாய், ஆதிமத்தியாந்தரகிதராய், எங்கும்வியாபியாய், உள்ள கருணைக்கடலாகிய பரப்ரம்மத்தை மனவாக்குக்காயங்களால் துதித்து ஆனந்தமுறுவீர்களென்று கோருகின்றேன். அன்றி ஒவ்வொரு இந்துமத நண்பரும் இதைத்தக்கபடி போஷினைசெய்துவந்தால் நம் இந்துதேசமும் நம் இந்துமதமும் யாதொருகுறைவின்றி வளர்பிறைச் சந்திரனைப்போல் வளர்ந்துவருமென்பதற்கு ஐயமில்லை.

ஆதலால் ஒவ்வொரு இந்துமதாபிமானியும் இதைஆவலோடு வாங்கி வாசித்து ஆனந்தம் பெறுவீர்களென்றும் பிழையுள்வேல் பொறுத்துக்கொள்வீர்களென்றும் கோறுகின்றேன்.

இப்படிக்கு
 ஓர் இந்துநண்பன்.

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் அடியிற் கையொப்பமிட்டவரிடம் அடியிற்கண்ட விலைப்படிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியது.

பிரதி 1 - க்கு விலை பை முன்று. 10-க்குத் தபாற்கூலி அணு அணா.

இந்து பிரசங்கிகளுக்குத் தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்,

மதராஸ் ரிப்பன்பிரெஸ்,
316, தம்புசெட்டிவீதி,
சென்னை.

சை. ர. நமசிவாயசெட்டியார்.

Proprietor U B. R. Series. &c.

NO. 1.

ॐ

நெ. க.

THE HINDU TRIUMPH.

இந்துஜெயபேரிகை.

கடவுள்வணக்கம்.

எவனருளினி லுலகுயிர் பர மிலகுறும்
எவனருளினி லினன்மதியரி யொளிபெறும்
எவனிலை தனினை விலமத னிலைபெறும்
அவனகிலமுநிறை யடிகளெம் மகமே.

கிறிஸ்துமதம் இவ்வகைந்தேனல்.

மர்னத்தி லற்பமதமா சுற்றவெச் சின்மத
மாதர்க் கிழுக்கு மத தூ
லூனப் பழிப்பு மத மேசற் பிழைப்புமத
மூழற் கிருப்பு மதமான்
ஞானக் குருட்டு மதம் வேடப் பகட்டு மத
ஞாயப் புரட்டு மதமா
ரீனத் திருட்டு மத மாயத் திரட்டு மத
யேசக் கிறிஸ்து மதமே. (அ-போ-னி.)

கிறிஸ்துமதநிலை.

கிறிஸ்துமதப் பாதிரிகள் சிலர் இங்கே பெரும் பொய்களெல்லாம்
சொல்லுகிறார்கள். முன்னிருந்த சில கிறிஸ்தவர் கிறிஸ்து வானத்திலே
வருகிறார்; பூமியிலேவருகிறார்; இன்றுவருவார்; நாளை வருவார்; என்றது
போல, இவர்களும் கிறிஸ்துமதம் அங்கே பரந்துவிட்டது; இங்கே

பார்துவிட்டது என்கிறார்கள். (தமிழைச் செவ்வையாக உச்சரிக்க இயலாதவர்களானபடியால் பறந்துவிட்டது என்றதைப் பார்துவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்களோ என்னமோ தெரியாத. அப்படியாயின் அவர்கள் சொல்வது சரிதான்) இங்கிலாந்து ஆப்பிரிக்கா ஜேர்மனி முதலிய இடங்களிலுள்ள பாதிரிமார் பிசப்மார் (Bishops) ஆட்சு பிசப்மார் (Arch bishops) எல்லாரும் இங்குள்ள இந்து சாத்திரிகளோடு வாதஞ்செய்து அவர்களுக்குத் தோற்றுத் தங்கருத்து முற்றுப்பெறாமெகண்டு மௌனிகளாய் விட்டார்கள். அங்குள்ள கிறிஸ்துமத நிலையைப் பற்றி B. P. Underwood என்பவர் எழுதியதை மொழிபெயர்த்துக் காட்டுகிறோம் கேளுங்கள்.—“புரோடெஸ்டாண்டு சமயத்தை அதுட்டித்த சாதியாடொல்லாருள்ளும் ஜெர்மானியர்க்குள்ளேயே பெருந்தொகையினர் Sceptics (கடவுளும் அவராம் செய்யப்பட்ட நூலும் இல்லை என்கிறவர்கள்) ஆய்விட்டார்கள். ஜெர்மனியிலிருந்து வெளிவந்தவரிடத்தே சமய அவபத்தி எவ்வளவு உடைத்திருக்கின்றது என்பதையாரும்றிவர். ஜெர்மனிய சாஸ்திரிகள் ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துமதக் கோட்பாடுகளை எதிர்த்தவினாலும், இகழுதவினாலும் கவனியாதொழுதவினாலும் கிறிஸ்துமதத்தில் தாம் கொண்ட வெறுப்பைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மிக்க செல்விக்கையும் விற்பத்தியுமடைய சமயசாத்திரிகளெல்லாரும் Rationalists (கடவுளுடைய வாக்கைத் தள்ளித் தங்கள் எண்ணத்துக்கொத்தபடி நடப்பவர்கள்) ஆய்விட்டார்கள். படித்தவர்களெல்லாரும் விவிலியநூலின் புதிய ஏற்பாட்டில் அற்புதங்களிலுள்ள விசுவாசத்தை முழுதும் களைந்துவிட்டார்களென்று Dr. Bellows நாலு வருஷத்திற்கு முன் எழுதியிருக்கிறார். படித்தவருள்ளே ஜெர்மனியிலே மூன்று பெருக்கு இரண்டுபேர் கிரீச்சுரவாதிகள் என்பது பெருங் கதையாயிருக்கின்றது.

“கிறிஸ்துமதம் தன் அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் இழந்த இடங்களுள் இங்கிலாந்தும் ஒன்றாயிருக்கின்றது. இங்குள்ள பெரிய ஆசிரியர்களெல்லாரும் ஜெர்மனியரைப்போலவே வெளிநின்று எதிர்த்தவினாலும் மௌனமாயிருத்தவினாலும் கிறிஸ்துமதத்தை வெறுக்கிறார்கள். Darwin Huxley and Tyndal, Spencer and Mills Harriet Martineau and Marian Evans, Buckle, Grote, Lecky முதலாக நூற்றுக்கணக்கின்றாகிய பண்டிதர்கள் கிறிஸ்துமதத்துக்கும் அதிலுள்ள அற்புதங்களுக்கும் தெய்வ வெளிப்பாடுகளுக்கும் விரோதமாகப் புத்தகங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். விவேகிகளாகிய சிற்பிகளும் யந்திரவேலைக்காரர்களும் கிறிஸ்துமதக் கோயிலுக்குப்போகிறதை நிறுத்திக் கொண்டார்கள். ‘நூற்றுக்கு இரண்டுபேர்தாஞ் சமயவழிபாட்டின் பொருட்டுப் போகிறார்கள்’ என்று Lord Shaftsbury சொல்லுகின்றனர். கிறிஸ்துமதத்துக்கும் அம்மதகுருமாருக்கும் மேலான சத்துருவாகிய Charles Bradlaugh என்பவரோ பெருந்தொகையான சனங்கள் கூடிய சபைகளிலே பிரசங்கிக்கின்றனர். இங்கிலாந்திலே கிறிஸ்துமத விரோதிகள் அதிகப்படுதலைக்கண்ட கிறிஸ்து மதா பிமானிகளெல்லாரும் துக்கப்படுகிறார்கள். கிறிஸ்துமத சாக்ஷிச்சங்கக் (Christians Evidence Society) கூட்டமொன்றில் சிலமாசத்துக்கு முன் Lord Salisbury என்பவர் அக்கிராசனாதிபதியாயிருந்து, ‘சமய அவபத்தி பரவும் வேகமானது கிறிஸ்தவர்களுடைய மனசை நெருக்கி ஒவ்வொருநாளும் புதிது புதிதாகக் கனங்கொள்ளுகின்றது’ என்றார்.

“ ஐக்கியதேசத்திலே (மார்க்கத்தைச் சாராத) தன்னிஷ்ட எண்ணங்கள் சென்ற ஐம்பது வருஷங்களாக மிக வளர்ந்து செல்விக்கை பெற்றன. கிறிஸ்துமத சபையைச் சார்ந்தவர்களென்று சொல்லப்பட்டவர்களுட்பெரும்பாலார் தாங்கள் அப்பெயரானழைக்கப்படக் கூசுகின்றார்கள். நடத்தப்படுகிற மாதிரியினாலேயே அநேகர் கிறிஸ்துமத சபையோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யாருமறிவர். கிறிஸ்துமதாசாரியர்கள், சில வருஷங்களுக்கு முன் சொன்னபடியன்று ; ‘இவர்களுள் (ஆலயங்களுக்குப் போகின்றவருள்) சிலர் நித்திராசெய்யவும், சிலர் கண்ணை இளைப்பாற்றவும், சிலர் நன்மை அடையவும், சிலர் பேசுவருடைய வாக்குவல்லமையைக் கேட்கவும், சிலர் பிழைபிடிக்கவுமாகப் பேசுகின்றனர். பிரசங்கஞ் செய்வோரும் கேட்போரும், கூடுதலினும் குலையேயே விருப்புகிறார்கள்’ என George Gilfillan என்பவர் சொன்னபடியேயாம்.

இதுவே இப்பாதிரிகளின் சனனதேசத்தின் சமயநிலை. அங்கே எல்லாரும் கிறிஸ்துமதத்தோடு வாதஞ்செய்தலை அலுத்துவிட்டு விட்டார்கள். அங்குள்ளரில் ஒருவர், “ It is but fighting therefore, with a shadow to attack the doctrine of Scripture infallibility which is a thing of the past, and has either already died away or is fast dying away, under the influence of modern science, and amidst the growing intelligence of the age.” “ விவிலியநூலின் உண்மையைக்குறித்து வாதித்தல் நிழலோடு போராடுதல்போலாகும். அதினுடையகாலம் போய்விட்டது ! தற்காலத்தில் அது சாஸ்திர ஆராய்வினாலும் விவேகக் கிளர்ச்சியினாலும் செத்துப்போயிற்று அல்லது மிகவிளையச்சாகின்றது” என்று இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னே சொல்லியிருக்கிறார். பின்சாரம் புகைவண்டி முதலிய நூதனங்களைக் கண்டுபிடித்தவர் ஐரோப்பியராதலால் அவர்கொண்ட கிறிஸ்துமதமே சற்சமயமென்று சொல்லும் சில போலிக்கிறிஸ்தவர் இனி எந்தமதத்தைக் கடைப்பிடிக்கப்போகிறார்களோ தெரியாது.

ஓ! இந்துக்களே! கிறிஸ்தவர்களின் நிலை இவ்வாறிருக்க ஏன் வீணாய் அம்மதத்தை நம்பி அதில் விழுகிறீர்கள். இனி சாக்கிரதை! சாக்கிரதை!

A. C. S. T.

கிறிஸ்தவர்கள் பைபிலில் சொல்லும்

ஆதிசிருட்டியின் ஆபாசங்கள்.

கடவுள் ஆகிமனுஷனா விவேகம் இல்லாதவராகச் சிருட்டித்தது என்னை? அவர் விவேகம் உடையராயின், விலக்கியது செய்தலே தீமை; செய்யாமையே நன்மை, என்று பகுத்தறியாமல் விலக்கிய கணியைப்புகித்தது என்னை? அக்கணியைப் புகித்தபின் உண்டாகிய நன்மை தீமைகளின் ஞானம் முன் இல்லாதது என்னை?

அப்படிச் சிருட்டித்த கடவுள் அவர்களை இருத்திய தோட்டத்திலே உபயோகமில்லாத ஒரு விருஷத்தை உண்டாக்கி வைத்தது என்னை?

ஒரு பிதா காட்சிக்கினிய நச்சுக்கனியொன்றைக் கொண்டுபோய் விவேகமில்லாத குழந்தைகள் இருக்குந் தன் வீட்டில்வைத்து “இதைப் புகிக்கவேண்டாம்” என்று சொல்லிவிட்டுப்போக, அவர்கள் அதைப்புகித்

துத் துன்பமுறுவாராயின், அப்பழி அவர்களைச்சாராது பிதாவையே சாரும் அன்றோ! அதுபோல ஆதிமனுஷர் பாவிகளாயின குற்றம் கடவுளையே சாருதலன்றி அவர்களைச் சாருமா?

இனிக் கடவுள் தாஞ்சொல்லியபடி விலக்கிய கனியைப் புசித்த அப்பொழுதே மரணதண்டஞ் செய்யாது விட்டது நீதியா? இரக்கமாயின், சர்வஞ்ஞராகிய தாம் பின் நிகழ்வன எல்லாம் அறிவாராதவின், முன்னமே அதனை நினையாதுவிட்டது யாது பற்றியோ?

மேலும் அக்கனியைப் புசித்தலினாலே நன்மைதீமைகளின் ஞானம் உண்டாதல் கூடுவதாக, அதை விலக்கினது வஞ்சகமாமே! அற்றேல், அம்மரந் தன்னிற்றானே நன்மைதீமைகளை அறிவிக்கும்வலிமை உடையதன்று. கடவுள் விதித்தபடி செய்தலே நன்மை என்றும், விலக்கியதைச் செய்தலே தீமை என்றும் அறிதற்கு ஓர் அறிகுறியாய் நின்றலால் நன்மை தீமை அறிவிக்கும் மரமென்றதாம் என்னில்; இப்பொருள் கொள்ளற்குப் பிரமாணம் ஒன்றுமின்மையானும், அக்கனியைப் புசித்ததினாலே அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டன என்று சொல்லப்பட்டமையானும் அது பொருந்தாதென்க.

இனி எப்பொருளாயினும் ஆகுக; இந்த மரத்தை அங்கேவைத்து, இதின் கனியைப் புசியாதபடி விலக்கினதற்கு நிமித்தம்யாது? தமது விதிக்கு அடங்குதலே நன்மை அடங்காமையே தீமை என்பதனை அந்த மரம் வழியாக அவர்க்கு அறிவிக்க நினைந்தாரா? அப்படி நினைந்தாலுந் தமக்கும் பிறருக்கும் பயன்படத்தக்க வேறு கற்பனைகளைக் கற்பிக்கலாமே! ஒரு பயனுமில்லாத இந்த வீண்கற்பனையைக் கற்பித்தது என்னை? அல்லது உம் ஆன்மாக்களுக்குப் பகுத்தறிவு கொடுக்கப்பட்டதாயின், அவர் கடவுளே சர்வகாரணர் என்றும், அவர் விதிக்கு அமைதலே நன்மை, அமையாமையே தீமை என்றும் நன்றாய் அறிவாராதவின், இந்த நச்சுமரம் அதற்கு வேண்டியதில்லையே? வேண்டுமாயின், முத்திபெற்றவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட கட்டளை இடவேண்டுமே.

தமக்கு அடங்குவாரோ அடங்காரோ என்று பரீக்ஷித்தற்கு நச்சுமரத்தை வைத்து விலக்கினார் என்னில், முன்னரோ அறியாமையினற் சருவஞ்ஞர் அல்லர் என்று கொள்ளவேண்டுமே!

கடவுள் மனுஷருக்குச் சுவாதீனத்தன்மையைக் கொடுத்திருந்தார்; ஆதலின் மனுஷர்மேலன்றி அவர்மேலே குற்றமில்லை, என்பீராயின்; அதுபொருந்தாது; ஒரு பிதா விவேகமில்லாத பிள்ளைகளுக்குச் சுவாதீனத்தன்மையைக் கொடுத்துவிட, அப்பிள்ளைகள் பெருந்தீமைகளைச் செய்தாராயின், அக்குற்றம் யார்மேலதாகும்? விவேகமில்லாதவருக்குச் சுவாதீனத்தன்மையைக் கொடுத்தது நீதியா? அது நிற்க.

கடவுள் தமது ரூபமாகப் படைத்த மனுஷனா ஒரு பிசாசு வஞ்சித்துக் கெடுத்ததல்லவா?

அப்படியே பிசாசுவந்து கெடுத்தபோது கடவுள் அங்கே இருந்திலொன்னில், சருவ வியாபகர் அல்லர் என்றும்; அதனை அறிந்திலொன்னில் சருவஞ்ஞர் அல்லர் என்றும்; அறிந்தும் அப்பிசாசைக் கண்டிக்கமாட்டா திருந்தார் என்னில், அந்ததசத்தி உடையவர் அல்லர் என்றும்; அதற்கு உடன்பட்டேயிருந்தொன்னில், கருணை இல்லாதவர் என்றுங் கொள்ளவேண்டுமே.

ஒரு துட்டமிருகம் வந்து தன் பிள்ளையைக் கொல்லும்போது, அதனை விலக்குதற்கு இயன்றமட்டும் பிரயாசப்படாமற் பார்த்துக்கொண்டி

ருப்பவன் பிதா எனப்படுவானா! இல்லையே. அப்படியானால், உங்கள் கடவுளைச் சருவலோகபிதா என்று கருதலுந் தகுமா? பிசாசையுந்தண்டித்து மனுஷனாயும் முத்தியிற் சேர்ப்போம் என்னுங் கருத்துடையராய் இருந்தார் என்னில், வியாதியுந் தேடி மருந்துந் தேடுதல் மதிக்கேடாதலால், அது கருத்தன்றென்க.

மேலும் மனுஷருடைய சத்தியைக் கெடுத்தது பிசாசெனவே, முன்னரே தேவனுதருடைய சத்தியைக்கெடுத்து இப்பிசாசாகும்படி செய்து விட்டது பிறிதோர் பிசாசு என்று கொள்ளவேண்டும்; அங்ஙனமின்மையாற் கடவுளே எல்லானாயுங்கெடுத்த பிசாசு என்று கொள்ளவேண்டுமே!

இனிப் பிசாசுதானே சருப்பவேஷங்கொண்டு வந்து மனுஷரைக் கெடுத்ததாக, அப்பிசாசுக்கேசாபமிடாது, சருப்பங்களுக்கெல்லாஞ் சாபமிட்டது என்னையோ?

பாவத் தோற்றத்துக்கு ஒருவாற்றானுங் காரணமாகாத சருப்பங்களுக்கெல்லாஞ் சாபம் பெறுவனவாக, அப்பாவத்தோற்றத்துக்கு நேரே காரணமாயிருந்த பிசாசும், விருக்டமும் அவற்றைச் சிருஷ்டித்த கடவுளுக்கு சாபம் பெறுதொழிதல் நீதியா?

மேலும் ஆதி மனுஷனோ தீமை செய்தவராக, அவருக்கு இட்டசாபம் அவர் சந்ததியிற் பிறக்கும் மனுஷரெல்லானாயுஞ் சாரும்படி செய்தது யாது பற்றியோ?

ஆதி. சு: சு, எ. “தாம் பூமியிலே மனுஷரை உண்டாக்கினதற்காகச் சோதித்துப் பரிதாபித்தார்; அது அவருடைய இருதயத்துக்கு நேரவாயிருந்தது: நாம் மனுஷரைப்படைத்தது நமக்குப் பரிதாபமாயிருக்கின்றது.” என்றார், என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அவர் இப்படியே முன்னர் இச்சையுடையராய் மனுஷரைச் சிருஷ்டித்துவிட்டுப் பின்னர்ப் பரிதாபங்கொண்டதென்னை?

அவர் தாஞ் சிருட்டித்த மனுஷர் சுத்தராயிராது பாவிகளானமையினாலே பரிதாபம் அடைந்தார் என்னில், அது நியாயந்தான்: பாவிகளாதன் மாத்திரமுடைய மனுஷரைச் சிருட்டித்தமைபற்றி அப்படிப் பரிதாபங்கொண்ட கடவுள், தாமே சிருட்டித்த தேவனுதன் பாவியாய்ப் பிசாசாதன் மாத்திரமின்றித் தம்முடைய அடியார்களுடைய மனுஷனாயுங்கெடுத்துத், தம்மையும் அபகீர்த்திப்படுத்தித், தமது கட்டளையையும் விலக்கித், தாம் பிறந்து, உலேந்து, பாடுபட்டு இறந்ததற்குக் காரணமானதினாலே “பிறப்பிறப்பற்றவர்” என்னும் பெயராயுங் கெடுத்து, இப்படியே தமக்குப் பெருங்கேடு செய்தானாதவின், அவனைச் சிருட்டித்தமை பற்றி அத்தியந்த பரிதாபம் அடைதலே தக்கதாகவும். அதுபற்றிச் சிறிதும் பரிதாபம் அடையாதது என்னையோ? அவர் சிருட்டியின் முன்னே இப்படித் தீமைகள் சம்பவித்தலை அறியார் என்னில், சருவஞ்ஞர் அல்லர் என்றும்; அறிவார் என்னில், இரக்கமில்லாதவர் என்றும் பின்பு பரிதாபம் அடைந்தார் என்பது பொய்யாமென்றுங் கொள்ளவேண்டுமே!

அன்றியும், உலகத்திலே இன்னது இப்படியாகும் என்று முன்னேயறிந்தால், இன்னது இப்படி நடத்தல்வேண்டும் என்ற நியதி நிச்சயமும் அப்போதுதானே பண்ணிக்கொள்வாரன்றோ! அவர் நிச்சயித்திருந்தபடியே சகலமும் நடக்குமேயன்றி நிச்சயம் இடையிலேதவறி மாறுமா? மாறுபட்டால், சருவஞ்ஞத்துவமுஞ் சருவகர்த்திருத்துஞ்ஞத்துவமும் அவரிடத்தில் இல்லையென்று முடியுமே! மாறுபட்டதினாலுந், சகலமும் அவரு

டைய நியமப்படிதானே நடக்குமன்றி நூதன்மாக வேறொன்றுஞ் சம்பவியாது. ஆதலாற் சகலபாவமும் பழியும் அந்தக்கடவுளையே சாருதலன்றி, மனுஷனாச் சார நியாயமில்லையே.

சகலத்தையும் முன்னே நிச்சயித்துக்கொண்டவர் என்பதற்குப் பிரமாணம். ஏபேசியர். க: ச. அவர் உலகத்தைப் படைக்குமுன்னே அன்பினாலே பரிசுத்தராயும் மாசற்றவராயும் இருக்கும்படி எங்களைத் தெரிந்துகொண்டார்; ஷ: கக. அவர் முன்னே நிரூபித்தபடியே முன்னே கிறிஸ்துவினே நம்பிக்கை வைத்தவர்களாகிய எங்களாலே அவருடைய மகிமை விளங்கும்பொருட்டு; உரோமர் அ-ம் அதி: உஅ. அன்றியும் இறைவனுடைய நிரூபணத்தின்படியே அழைக்கப்பட்டவர்களாய் அவர் மீதிலன்பு செய்வோர்க்குச் சகலகாரியங்களும் நன்மையைத் தருவன் என்றற்கின்றோம் ஏனெனில்; இறைவன் எவர்களை முன்னேகுறித்தாரோ, அவர்களைத் கிறிஸ்துவின் சாருப்பியம் பெறும்படி நியமித்தார். எவர்களை நியமித்தாரோ, அவர்களை அழைத்தார். எவர்களை அழைத்தாரோ, அவர்களைப் புண்ணியவான்களாக்குஞ் செய்தார். எவர்களைப் புண்ணியவான்களாக்கினாரோ, அவர்களை வியாதி காரியங்களாக்கினார்; அப்போஸ்தலர், உ; உக. இறைவன் நிச்சயித்திருந்த சூழ்ச்சி முன்னாகிய நிரூபணப்படியே யேசு மரணத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது; உரோமர். க: உஉ, உக, இறைவன் கோபத்தை வெளிப்படுத்தற்குந் தனது சக்தியை விளக்குதற்குஞ் சித்தமாய் அழிவுக்குத் தகுந்தகோபத்தின் பாத்திரங்களெல்லாவற்றையும் குறித்துத் தைரியமாகத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அன்றியும் முத்திக்கென்று முன்னே ஆயத்தம்பண்ணின அநுக்கிரகத்தின் பாத்திரங்களின் மேலே தமது மகிமையாகிய தனத்தை விளக்க விரும்புகிறார்; உ, தேசலோனிகர். உ. அதி: கக. “சகோதரரே உங்களை இறைவன் ஆதிமுதலாயாவியனுடைய பவித்திரத்தன்மையாலும், சத்தியக்கதையின் விசுவாசத்தினாலும் இரட்சிக்கும்பொருட்டுத் தெரிந்துகொண்டார்.” என்பனவற்றாலறிக.

இந்த வாக்கியங்களினாலே இன்னது இன்னபடி நடத்தல்வேண்டுமென்று சிருட்டிகாலத்து முன்னேயே யேகோவா நிச்சயித்துக்கொண்டார் என்று தோன்றுகின்றது. இவருடைய நிச்சய நியமப்படி தானே சகல தீமைகளும் உண்டாகுமன்றி, நியமந்தப்பி ஒன்றும் விளையாது; ஆதலால், அந்தக்கடவுள் தாம் விளைவித்த பாவத்துக்காக ஆன்மாக்களைத் தண்டிப்பது பேர் அநீதியேயாம்.

ஆதலின் இவ்வாறு ஆதியில் சிருட்டிசெய்தா ரென்றுசொல்லும் போலிக்கடவுள் கடவுளாவாரா? ஆகார்! ஆகார்!

கிறிஸ்துமத உற்பத்தியும் அதன் விகற்பமும்.

கவியத்தம் மூவாயிரத்து நூற்றொன்றின் மேலே, (மோசேயினாலே யூதமதந் தோன்றி க,சகக-ம் ஆண்டின்மேலே,) காணன் தேசத்தினது தென்பக்கத்தில் உள்ள யூதேயா தேசத்திலே, பெதலகேம் பட்டணத்திலே, யோசேப்பு என்னுந் தச்சனுக்கு வாக்குத்தானஞ் செய்யப்பட்ட மரியாள் என்னும் ஒரு கன்னிகை ஒரு புத்திரனைப் பெற்றாள். அந்தப் புத்திரனுக்கு ஏசு என்று பெயரிட்டு, யூத சமய விதிப்படி விருத்த சேதனம் முதலிய சகல கருமங்களையுஞ் செய்து, அவனைவளர்த்தார்கள்.

இப்படியே அவன் வளர்ந்து, மோசேபோலவே சாலவித்தைகளிலும் மிகப்பயின்று, மூப்பதாம்வயசிலே, பூசாசாரியனாகிய சகரியாவின் மகன் யோவான் என்பவனிடத்திலே ஸ்நானம் பெற்றுப், பிசாசாதிபதியுடனே கூடித் திரிந்து, யோவான் சிறைச்சாலையில் வைக்கப்பட்ட பின்பு, அவனுடைய அதிகாரத்தைத் தாம் எடுத்துக்கொண்டு, தாம் யேகோவாத் தேவதையுடைய குமாரர் என்று பிதற்றி, எளிய சனங்களுக்குப் புத்தி சொல்லி, மீன் பிடிக்கும் வலையர் முதலிய சில கீழ்மக்களைத் தமக்குச் சீடர்களாகச் சேர்த்துக்கொண்டு, மூன்று வருஷகாலம் திரிந்தார்.

அப்போது, யூதர்கள், தங்கள் சமயத்திக்கு அடாத உபதேசங்களை அவர் சொன்னார் என்றும், அப்படிப்பட்டவரைத் தங்கள் சமயசாத்திரப் படிக்கொலைசெய்வதே நீதி என்றும், நிச்சயித்து, அவரைப் பிடித்துச் சிலுவையில் அறைந்து கொன்றுவிட்டார்கள்.

கிறிஸ்துவினுடைய சால வித்தையினாலே மருண்டு அவருக்குச் சீடர்களாகித் திரிந்த கீழ்மக்களாகிய பேதுரு, மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான் முதலியவர்கள், தங்கள் குரு வசைப்பட்டு வருந்தி இறந்தபின்பு, அபிமானத்தினாலும் மயக்கத்தினாலும் தாங்கள் எல்லாரும் ஒருங்கு கூடி, யோசனைபண்ணித் தைரியங்கொண்டு, யூதருடைய சமயாசாரங்களுட் சிலவற்றைமாற்றிச் சிலவற்றை முழுதும்விலக்கி, சிலவற்றைக் குறைத்து, இல்லாதவைகள் சிலவற்றைத் தங்கள் புத்தியினாலே கூட்டிச் சிலவற்றை மாத்திரந்தழுவி, ஒரு புது மதத்தை உண்டாக்கி, அதற்குக் கிறிஸ்துமதம் என்று பெயரிட்டுக்கொண்டு, அதையாவரும் அங்கீகரிக்கும்பொருட்டு ஒரு உபாயத்திராஞ் செய்யக்கருதிக் கிறிஸ்துவையாவ நெருவன் விசுவசித்தால், அவன் எவ்வளவு கொடிய பாவியாயிருந்தாலும், அவனுடைய கொடிய பாவங்களெல்லாம். அவன் கிறிஸ்துவை விசுவசிக்கவே, நீங்கிவிடும் என்றும், அவன் சகல புண்ணியங்களையுஞ்செய்த புண்ணியாத்துமாவைப் போலப் புரிசுத்தனாவான் என்றும், வேறெவ்வகைப்பட்ட நல்வினைகளைச் செய்தாலுங் கதிகேர்தல் கூடாது என்றும், கிறிஸ்துவை விசுவசிக்கும் விசுவாசமொன்றே கதிகேர்க்கவல்லது என்றும், இந்தச் சமயத்தை உலகமெங்கும் பிரசாரஞ்செய்து சகலரையும் இதற்கு உடன்படுத்திவைத்தே விசுவாசிகள் செய்யுங் கடமை என்றுங் கற்பித்தார்கள்.

தேவசத்துருக்கள் எழுந்து மோசேயுடைய புத்தகங்களில் நித்திய காலமுந் செய்துகொண்டு வரும்படி விதிக்கப்பட்ட கோயிற் சேவை, தேவதா பூசை, பலி தூப தீபங் காட்டல் முதலிய கிரியைகளெல்லாவற்றையும் அழித்துத் தங்களைத் தேவர்கள் என்று உயர்த்திப் பலருக்குங்கேடு விளைவிப்பார்கள் என்றும், பிசாசானது அவர்களுக்குத் துணை செய்யும் என்றும், ஏசாயா, ஏரோமியா, தானியேல் முதலானவர்கள் தங்களுக்குச் சொல்லியிருந்தார்கள் என்று யூதர்கள் சொல்லி, இந்தக் கிறிஸ்து மதத்தைப் பொய்மதம் என்று, இந்நாள் வரையும் மறுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

(இன்னும்வரும்.)

பைபிள் புத்தகத்தில் நடந்த

வியபிசாரத்தின் பெருமைகள்.

லோத்தும் அவன் புத்திரிகளும் வியபிசாரஞ் செய்தது புத்தகத்திற் காட்டப்பட்ட ஆதி. கக: ௧௦-௩௬. வசனங்களால் அறிக.

“இஸ்ரவேல் அந்தத் தேசத்திலே தங்கி யிருக்கையில், ரூபேன் தன் பிதாவின் மறுமனையாட்டியாகிய பில்காளுடனே சயனித்தான். அதை இஸ்ரவேல் கேள்விப்பட்டான்.” ஆதி. ௩௫: ௨௨.

“ரூபேபனே, நீ என் சேட்டபுத்திரன்; என் சக்தி, என்முதற்பலம்; மகிமையின் பிரதானமும், பராக்கிரமத்தின் பிரதானமுமாவன், நீ உன் பிதாவின் மஞ்சத்தில் ஏறினாய், என் சயனத்திலேறி, அதை அசுசிப்படித்தினாய்; சலனமான நீரைப் போலிருக்கிறாய்; நீ மேன்மை பெறாய்.” ஆதி. ௪௧: ௩, ௪.

“அப்பொழுது யூதா, ஒளுனை நோக்கி, உன் தமயனுடைய மனைவியைச்சேர்ந்து, உன் தமயனுக்குச் சந்ததி உண்டாகச்செய்யென்று சொன்னான். ஒளுன், அந்தச் சந்ததி, தன் சந்ததியாயிராதென்பதை எண்ணி, அவன் தன் தமயனுடைய மனைவியைச் சேரும்பொழுது, தன் தமயனுக்குத் தன்னுலே சந்ததி உண்டாகாதபடிக்குத் தன்வித்தைத் தரையில் விழவிட்டுச் செடுத்தான். அவன் செய்த அந்தக்காரியம், யேகோவாவின் பார்வைக்குத் தீங்கா யிருந்ததினால், அவர் அவனையுஞ் சங்கரித்தார்.” ஆதி. ௩௮: ௮-௧௦.

“உன் மாமன், தன் ஆடுகளின் மயிரைக் கத்தரிக்கத் திம்னாவுக்குப் போகிறாருென்று தாமாருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. ஷேலாபருவ மடைந்துந் தான் அவனுக்கு மனைவியாக அளிக்கப்படவில்லையென்று அவள் கண்டத்தினால், விதவைக்குரிய தன்வஸ்திரங்களைக் களைந்து, முக்காடிட்டுத் தன்னை மூடிக்கொண்டு, திம்னாவுக்குப்போகிற வழியிலிருக்கிற ஏனையின் வாசலில் இருந்தாள். யூதா அவளைக் கண்டு, அவள் முகத்தை மூடியிருந்ததினால், அவளைத்தன் மருமகனென்றறியாமல், அவளையொரு வேசையென்றெண்ணி, வழியிலிருந்த அவளிடத்திற்குப்போய் அவளைநோக்கி, நான் உன்னைச் சேரவாவென்று சொல்ல; அவள், நீர் என்னைச்சேர எனக்கென்ன தருவீரென்றாள். அவன் ஒருவெள்ளாட்டுக்குட்டியை மந்தையிலிருந்து அனுப்புவேன் என்றான். அதற்கு அவள், நீர் அதை அனுப்புமளவும், ஒருசுடுதந்தால் ஆகுமென்றாள். அப்பொழுது அவன் உனக்கு ஈடாக நான் என்ன தரவேண்டும் என்று கேட்க; அவள் உமது மோதிரத்தையும், உமது ஆரங்களையும், உமது கைக்கோலையுந் தரவேண்டும் என்றாள். அவன் அவைகளை அவளுக்குக் கொடுத்து, அவளைச் சேர்ந்தான். அவள் அவளுலே கருப்பவதியானாள். அவள் எழுந்து போய்த் தன்முக்காட்டைக் களைந்து, விதவைக்குரிய தன்வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டாள். யூதா அந்த ஸ்திரீயினிடத்திலிருந்த ஈட்டை மீட்டுக்கொள்ளும்படி, அதுல்லாமியனாகிய தன் சினேகிதனிடத்தில் ஒருவெள்ளாட்டுக்குட்டியை கொடுத்தனுப்பினான். இவன் அவளைக் காணாமல் ஏனையிம் என்னுமிடத்திலிருந்த வேசை ஏங்கே என்று அங்குள்ள மனிதரிடத்திற் கேட்க; அவர்கள், இங்கே வேசையில்லை என்றார்கள். அவன் யூதாவினிடத்தில் திரும்பிப்போய், அவளைக்காணேன்; அங்கே வேசையில்லை என்று, அவ்விடத்து மனிதர் சொன்னார்கள் என்றான். யூதா, நான் இந்த ஆட்டுக்குட்டியை அனுப்பினேன். நீயும் அவளைக் காணாமற்போனாய். நமக்கு இலச்சைவராதபடிக்கு, அவள் அவைகளை எடுத்துக் கொண்டுபோனால், போகட்டுமென்றான். ஏறக்குறைய மூன்றுமாதஞ் சென்றபின்பு, ஒருவன் யூதாவைநோக்கி, உன் மருமகளாகிய தாமார் வியபிசாரஞ் செய்து, அந்த வியபிசாரத்தினால், கருப்பவதியானாள் என்று அறிவித்தான். யூதா, அவளை வெளியிலே கொண்டுவருவார்கள்; அவள்

சுட்டெரிக்கப்பட வேண்டுமென்றான். வெளியிலே கொண்டுவரப்பட்ட பொழுது, அவன், இந்தப்பொருள்களை உடையவன் எவனோ அவனாலே நான் கருப்பவதியானேன்; ஆகையால் மோதிரமும், காப்பும், கோலமாகிய இவைகள் ஆருடைய பொருள்கள்; பாருங்களென்று சொல்லி, தனது மாமனிடத்திற்கு அனுப்பினான். யூதா அவைகளைப் பார்த்த நிந்து அதனை என் புத்திரனாகிய ஷேலாவுக்கு அளியாததினால், என்னிலும் அவன் நீதியுள்ளவனென்றான். பின்பு, அவன் அவனைச் சேரவில்லை.” ஆதி. ௩௮: ௧௩-௨௪.

இவ்வாறு எம்மதத்திற்கும் சம்மதப்படாத வியபிசாரம் நிறைந்த புத்தகத்தை வேதம் என்றும், கடவுளால் அருளப்பட்டதென்றும் சொல்வது எவ்வாற்றானும் பொருந்தாதென்க.

நமது இந்துப்பெண்களை அந்நியரினஞ்சேர்த்தல்
ஆகாது! ஆகாது!!

உலகில்பிறருக்குமனத்தாக்கலுண்டாக்குஞ் செய்கையை மனம்,வாக்கு, காயம் ஆகியமூக்கரணங்களாலும் ஒருவரும் அநாவசியமாப்ச் செய்யப்படாது. “தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரையும் பாவிக்கவேண்டும்” என்ற பரமதருமத்தின்படி, நமக்குப் பிரியமாகாத ஒன்றைப் பிறருக்குச் செய்யாதவிரதமே புருஷார்த்தமான விரதமாகும். ஜனங்களுக்குள் ஒற்றுமையையுண்டாக்க இவ்விரதம் மிக யோக்கியப்பட்டதென்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அது அப்படியிருக்க, ஆபத்துவரும்போது அதையெவ்விதத்திலும் நீக்கிக்கொள்ளப் பாடுபடுவதும் உலகில் இயற்கையான தருமமாயிருக்கின்றது. ஒருவரால்நமக்குஆபத்து வருகிறதாயிருந்தால், அதை நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு நாம்செய்யும் பிரயத்தனங்களால் அவனுக்கு மனத்தாக்கலுண்டாகும் என்றாலும் அதற்காக அஞ்சி நமது பிரயத்தனங்களைக் கைவிடப்படாது. கைவிடில், ஆபத்துவந்தேதீரும். தற்காப்பு, அதாவது, தன்னைக்காத்துக்கொள்ளுதல், தருமங்களுக்குள்ளே முதல் தருமமாயிருத்தலால், ஆபத்தைத் தருபவனுடைய வருத்தத்தைக் கொஞ்சமும் கவனியாமல் ஆபத்தைவிளக்க முயல்வதே நமக்கு மேலான தருமமாகும்.

அந்நியரினச்சேர்க்கையால் நமக்கு ஆபத்துவரும் என்பது நிஜமானால், அந்தச்சேர்க்கையை எவ்விதத்திலும் விலக்கவேண்டுமென நமக்கு முக்கிய கடமையாகிறது. தீவிரப்பட்டு விலக்காவிடில், அச்சேர்க்கையால் விளையும் ஆபத்துகளுக்கு நாம் தலைகொடுக்கத்தான் வேண்டிவரும்.

நம்முடைய பிள்ளைகளை இளமைப்பருவத்தில் எந்தஇனத்தில் (கூட்டத்தில்) பழகிவரவிடுகிறோமோ, அந்த இனத்துக்குரிய எண்ணங்களும் நடைகளுந்தான் அவர்கள் பெரியவர்களானபோதும் அவர்களுக்குவரும். துன்மார்க்கர்களோடு பழகிவர ஆரம்பத்திலேயே பிள்ளைகளை விடுவோமானால், அவர்கள் பெரியவர்களாகும்போதும் துன்மார்க்கர்களாகவே தீர்வார்கள். அப்போது அவர்கள்செய்யுந் துன்மார்க்கத்துக்காக நாம்வருந்தி துக்கிப்பதனால் ஒரு பிரயோசனமுமிராது. அப்படிச்செய்வது விவேகமுமாகாது. உலகம் நம்மைநிந்தியாமலும் போகாது. அதுபோல, நம்முடைய பிள்ளைகளைச் சிறுபோதிலேயே நம்மதவைரிகளாகிய பாதிதிகள் பள்ளிக்கூடங்களிலும், ஜனாநாமிஷன்காரரிடத்திலும் விட்டுப் பழக்கு

வோமானால், அவர்களுக்குக் கிறிஸ்தவஎண்ணமும் நடைகளும் பதியுமே யல்லது, நமதுமதாதுசாரமான ஆசாரம் எவ்வளவும் பதியமாட்டாது. இதை நாமறியாமற்போவது நம்மேற்பெருங்குற்றம். பாதிரிகளும் ஜனாநுமிஷன்காரரும் வெறும் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுப்பார்களானால், கெடுதியொன்றுமிராது. அப்படிக்கின்றி, அவர்கள், கல்வியோடு தங்கள் அவலக்ஷணமதத்தைப் போதித்தும், நம்முடைய மதத்தைத் தூஷித்தும் வருகிறார்கள். இனம்பருவத்தில் அப்படிப்பட்ட போதனைகள் ஏறிவருமானால் அதுபிள்ளைக்கும் நம்குடும்பங்களுக்கும் நம்முடைய சமயாசாரநடைக்கும் பெருங்கெடுதி விளைக்குமென்பதை நம்மவர்கள் உறுதியாய் நம்ப வேண்டியது.

இப்போதே சிலவிரந்தையான சங்கதி கேள்விப்படுகிறோம்: சென்னை யில் ஜனாநுமிஷனைச் சேர்ந்த சிலஸ்திரீகள் போக்குவருத்தாயிருக்கும் சிலவீடுகளில், வயதுவந்தபெண்கள் தங்கள் தாய்தந்தைகளைநோக்கி, நாங்கள்கிறிஸ்தவர்களைத்தான் கலியாணம் பண்ணிக்கொள்வோமென்றும், இந்துசமயம் பொய்யென்றும், எங்களுக்குக் கிறிஸ்துமதத்தில்தான் விசுவாசமுண்டென்றும் சொன்னதாகவும், அந்த அதிசயத்தைக்கேட்டுத் தாய்தந்தையார்கள் வயிற்றெரிந்து, அப்படியா? அவ்வளவு அதிகப்பிரசங்கமும் துணிகரமும் வந்துவிட்டதா? கிறிஸ்தவரைக் கட்டிக்கொண்டு பறைச்சிகளாகி, இப்படிக் குடிக்கும் குலத்துக்கும் பழிப்பையுண்டாக்கத் தானா! உங்களைப் படிக்கப்போட்டது? என்றுசொல்லி, அந்தப்பெண்களுடைய அறியாமையும், துணிகரமுடங்க நன்றாய்ப்புடைத்து, அன்றுதொட்டு ஜனாநுமிஷன் ஸ்திரீகளைத் தங்கள் வீட்டுவாசற்படியிலுங் கால்வைக்கவொட்டாமல் செய்ததாக, தக்க ஓர்சிறீகேதரால் கேள்விப்பட்டோம். சிலவருஷங்களுக்குமுன் சூனையில் வடுகப்பெண் ஒருத்தி செய்ததை நினைக்கும்போது, இதுவும் உண்மையா யிருக்கலாமென்றே நம்ப விடந்தருகிறது. யாம் அந்த அறியாப்பெண்குழந்தைகளைக் குற்றஞ்சொல்லமாட்டோம். சும்மாவிருக்குங் குடும்பங்களைக் கலைத்து அவதிகாணும் ஜனாநுமிஷன்காரரையும் அவ்வளவாகக் குற்றங் கூறமாட்டோம். முட்டாள்தாய்தந்தைகளாகிய பாவிக்கையே பெருங்குற்றஞ்சொல்லி, அறியாப்பாலகர்களைக் கெடுத்ததற்கு உத்தரவாதிகளாக்குவோம். ஏனெனில் பெரிய ஆட்களாய்வளர்ந்து நெடுநாளைய வுலகஅதுபவம் பெற்றிருந்தலால், இப்படிப்பட்டகொடுமைகள் வரும் என்பதை அந்தத் தாய்தந்தைகள் முன்னறிய வேண்டியது. ஒருகால் அறியுஞ்சக்தி யில்லாதவர்களாயிருந்தாலும், அறிந்தவர்கள் சொன்னால் அதையாவது கேட்டுப் பிள்ளைகளை நம்மதவைரிகள் கூட்டத்திற் சேர்க்காதிருக்கவேண்டும். இப்படி யெதுவுஞ்செய்யாமல், பகஷிகளைப்போல், நம்மதவைரிகள் கொடுக்கும், துட்டு, பணத்தொகை, பொம்மை முதலிய அல்ப லாபத்துக்கு ஆசைப்பட்டும், வீடேறிவந்து பூவேலைகற்பிக்கிறோம் என்று, உட்கருத்தைமறைத்து நன்மைசெய்வோர் போற்சொன்னால், அதற்கு ஆசைப்பட்டும் சிறுபெண்களைத் தாய்தந்தைகள் அவர்களிடத்தில்விட்டுப் பழக்கினால் அக்குழந்தைகள் என்னசெய்யும்? அவர்களுக்குக் கிறிஸ்துமதத்திலிருக்கும் அவலக்ஷணங்களை யாராவது எடுத்துப் போதித்தார்களா? போதித்தாலல்லவா, நம் மதவைரிகள் செய்யுந் தூர்ப்போதனை பலிக்காது. முன்பின் யோசனையின்றிப் பிள்ளைகளை நம் மதவைரிகளிடத்தில் விட்டுப் பழக்கிவிட்டு, அவர்கள் இப்போது ஜாதிகெட்டுச் சமயமுங்கெட்டு, அந்நியருக்கு வடம்பை யொப்புக்கொடுத்து நீச்சர்களாகத் துணிந்தார்களென்று சொல்லிப் பல்லைமுறித்துக்கொ

ண்டால் ஆகுங் காரியம் யாது? பழகினபழக்கம் பலிக்காமல் வீண்போமோ? இனியாயினும், நம்மவர்கள் கண் திறக்கப்பட்டவர்களாகிச் சொந்தத்திற் பாடசாலைகளைவைத்து, ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், மூதனா, குறள்முதலிய அரியதருமநூற்களை மறைப் பாடங்களோடு கற்பித்து, பெண்களை நல்லவழியில் நிறுத்துவார்களாக. தினகரன்.

THE CHRTSTIAN ADMISSIONS AGAINST THE SCRIPTURES.

தேவவசனங்களெனப்படும், விவிலியநூல் விஷயத்தில்

கிறிஸ்தவர்களே ஒத்துக்கொண்டவைகள்.

Translated from Truth Seekers Tract Series.

BY

(திருநெல்வேலித் தமிழியமானி).

“கி. பி. 550 வரையுந்தானும் புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்கள் இவைகளென எல்லாரும் ஒருதலையாய் ஒத்துக்கொள்ளும்வண்ணம் ஒருவராலுந் தீர்மானிக்கப்பட்டில. ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் அப்போஸ்தல வாக்கியங்களென அபிப்பிராயப்படும் நூல்கள் அப்போஸ்தல வாக்கியங்களே யெனத் தத்தம் மனதின்கட்டோன்றிய நியாயத்திற்குத் தக்கபடி தாந்தாமே தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள்.” என்று கற்றறிவுடைய டாக்டர் லார்ட்னெர் (Dr. Lardner) கூறுகின்றார் (Vol. 3, PP. 54-61).

“விவிலியநூல் இயற்றப்பட்ட காலம் இதுவெனவும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட காலம் இதுவெனவும் முன்னிருந்த மத நூலாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளவைகள் ஒன்றையே சுட்டாதனவாயும், தெளிவில்லாதனவாயும், ஒன்றோடொன் றெவ்வாதனவாயு மிருக்கின்றன. ஆதலால் அவ் றொழுத்துக்கள் நிச்சயமும் உறுதியுமான முடிவைக் காட்டுவன வல்ல. முன்னே நூலாசிரியர்களுள் முந்தினவர்கள் அக்காலத்தில் தாம் கேள்விப்பட்ட சமாசாரங்களைத் திரட்டி அவை உண்மையானவையென்று எழுதினார்கள். பிந்தினவர்கள் அந்தச் சமாசாரங்களைச் சிறிதும் ஐயமின்றிமதிப்போடு எடுத்தாண்டார்கள். இவ்வாறே மெய்ச் சமாசாரங்களும் பொய்ச் சமாசாரங்களும் பரம்பரையில் முறை முறையே விசாரணையின்றி நூலாசிரியர்களா லெடுத்தாளப்பட்டமையால் கடைசியரை விசாரணைசெய்து உண்மை கண்டுபிடித்தல் அரிதாயிற்று” என்று (T. H.) ஹார்ண் பாதிரியார் (The Rev. T. H. Horne.) தாம் வெளிப்படுத்திய விவிலியநூலின் இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரையிற் கூறுகின்றார்.

“அப்போஸ்தலர்களின் கூட்டாளிகளெனப்படும் நிலைமையினும் மேனிலையினில்லாத மார்க், லூக், ஜேம்ஸ், யூதா என்னும் இவர்கள் நூல்கள்மாத்திரம் தூய நன்னெறியைக் காட்டுமென்றும், அவரைப்போலவே அவ் வப்போஸ்தலர்களுக்கே கூட்டாளிகளாயிருந்த பார்ணபாஸ், தாடியஸ், கிளிமென்று, திமோதி, ஹெர்மாஸ், இக்னாஷஸ், போலிகார்ப் என்னும் இவர் நூல்கள் பிரமாணமாகாவென்றும் எந்த அறிவிவியாவதுநினைப்பானா?” என்று டாக்டர் உவிஸ்டன் என்பவர் (Dr. Whiston.) புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகத் திரட்டுகளைப்பற்றிப் பேசங்கால் வினாவுகின்றார். (Page 28, Exact Time.)

“எபிரோய விவிலியநூலும், எகிப்திய விவிலிய நூலும் அகப்படுமா னால், அவை புதிய ஏற்பாட்டின்பாற் சேர்க்கப்படாமைக்குக் காரணஞ் சொல்லுதல் அரிதாகும். தள்ளப்பட்ட கிளிமென்று, பார்ணபாஸ் என்ப வர்களினுந் தழுவப்பட்ட மார்க்லாக் சிறந்தோராதல் எங்ஙனம்?” என்று மார்ட்டினைப் பாதிரியார் (The Rev. J. Martineau.) தமது (Rationale of Religious Inquiry) என்னும் புத்தகத்தி லுணாக்கினார்.

“இப்போது தள்ளப்பட்ட புத்தகங்களை (பைபிலோடு சேர்ந்தன வென) ஒத்துக்கொண்ட கிறிஸ்துவர்களை இக்காலத்துப் பாதிரிமார் மதத் துரோகிகளென்றும், இல்லாதனவற்றைக் கற்பனைசெய்துகொண்டார் களென்றுஞ் சொன்னாலும், அவர்கள் தீர்மானமும் நியாயமு மொப்பத் தக்கனவே” என்று பிஷப் மார்ஷ் (Bishop Marsh.) எடுத்துணாக்கினார்.

முதலாம் நூற்றாண்டின் பாதிரிகளாகிய பார்ணபாஸ், கிளிமென்று, இக்னாஷஸ், போலிகாப்ர், ஹர்மாஸ் என்பவர்கள் இயற்றிய நூல்களை யொத்துக்கொண்டமைக்கு அடையாளமாக மொழிபெயர்த்த ஆர்ச்ச்பிஷப் உவேக் என்பவர் (Archbishop Wake.) “அவைகள் கடவுளருளால் இய ற்றப்பட்டவைகள்” என்றும், “நமக்குக் கிறிஸ்துவினால் அளிக்கப்பட்ட பிரமாணமான கட்டுரைகளை யுடையன” வென்றும் உலகத்தாருக்கெதித் துக் கூறுகின்றார்.

கி.பி. 360-ஆம் வருஷத்திற் கூடிய லவோத்திக்கேயன் சங்கத் திரு ந்ததென நாம் படித்திருக்கிற பிரசித்திபெற்ற புத்தகத்தினால் முதலில் எவர்கள் விவிலியப் புத்தகங்களைச் சேர்த்துத் திரட்டி, அவற்றை மெய் யானவை யென்று பிரசித்தப்படுத்தினார்களோ அவர்கள் இப்படிப்பட்ட வர்களென நம்முடைய எதிரிகள் நன்றாய் அறிவார்களா? வென நான் அவ ர்களைக் கேட்கிறேன். அவர்கள் பொய்யைத்தள்ளி மெய்யையே தழுவி னார்களென நம்முடைய எதிரிக ளெவ்வாறு அறிகிறார்கள்? ஒரு சங்கத் தில் எடுத்தாண்ட சில விவிலியப் புத்தகங்கள் மற்றொரு சங்கத்திற் கட் டிக்கையென நீக்கப்பட்டனவெனவும், முந்திய சங்கத்திற் கட்டுக்கதை யென நீக்கியவை பிந்திய சங்கத்திற் பிரமாணமென எடுத்தாளப்பட்டன வெனவுந் துணிவதே தரும். அவர்க ளொருவரோடொருவர் மாறுபடுவ துதெள்ளெனப் புலப்படுகின்றது. * *” என்று குவேக்கர் (Quaker) என ப் பேர் விளங்கிய வீரக்கிறிஸ்தவர்களி லொருவராகிய உவில்லியம் பெ ன் என்பவர் (William Penn) மனிதரின் பத்திக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் விவிலிய நூலே பிரமாண மென முற்ற நம்பவேண்டுமென்பதைக் கண் டுத் தெழுதுமொரு வியவகாரத்திற் கூறுகின்றார்.

“இக்காலத்துப் பழைய ஏற்பாடானது கள்ளப் பிரதி” யென்று புக ழ்பெற்ற பிஷப் யூஷர் (Bishop Usher) சொல்லுகிறார். “நியாயப் பிரமா ணிகளுகிய மோசே இயற்றினானென்று சொல்லப்படும் புத்தகங்களில், அவன் சொல்லிய வசனங்கள் குறைந்தும், அவன் சொல்லாத வசனங் கள் நிறைந்தும் இருக்கின்றன” என்று பெல்ஷாம் (Belsham) தாமியற்றிய எவிடென்ஸ் (Evidence) என்னும் புத்தகத்தில் 117-ம் பக்கத்திலவெளி யிடுகின்றார்.

(அ. னி.)

கடவுள்துணை.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாவலு.

இவ்வியந்திரசாலையில் இங்கிலீஷ், தமிழ், தேலுங்கு பாஷைகளில் தந்தகங்கள், பத்திரிகைகள், பிரசுரங்கள், பிரசித்தபத்திரிகைகள், வர்தகர்களுக்கு வேண்டிய பலவித பட்டிகள், பில்லுகள், உண்டிகள், முதலான பற்பலவித பதிப்புவேலைகள் வெகு திறமாகவும், நரணயமாகவும், பலவித வர்ணங்களில் செய்து கொடுக்கப்பட்டுவருகின்றன.

அன்றி உயர்ந்த பயிண்டு வேலைகளும், கிலிட்டுவேலைகளும் செய்து கொடுப்போம்.

சுரஜுதறைச்சல்; வேலை திறம், நாணயம். கமீஷனுக்கும் புத்தகங்கள் வாங்கி விற்கப்படும.

வெளியூரார் கடிதங்களையும், மணியார்டர்களையும், தெளிவாயெழுதி அடியிற் கையொப்பமிட்டவர் பேருக்கே அனுப்புதல்வேண்டும்.

இங்ஙனம்,
மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ், } சை. இரத்தினசெட்டியார்.
316, தம்புசெட்டிவீதி, } ப்ரோப்ரயிடர்.
சேன்னை.

VERY CHEAP ENGLISH PAMPHLETS FOR SALE.

	Price per Copy.	
Bible Dissector ...	Half anna.	} Postage Extra.
One hundred and Fifty Contradictions of the Bible...	One anna.	
Jesus is but a man in Tamil. ...	Half anna.	
The Hindu Triumph No. I. in Tamil ...	3 Pies.	

Liberal discount to wholesale purcharers. As only a limited No. of Copies Printed.

APPLY SHARP WITH REMITTANCE TO

M. R. Press. } S. R. Namasivaya Chettiar,
316, Thambu Chetty Street, Madras. } Proprietor. U. B. R. Series, &c.

இந்துக்களுக்கோர் அறிவிப்பு.

ஆரியகண்டத்தவர்களே ! இந்து மதாபிமானிகளே !

இப்புத்தகத்தில் கூறப்பட்ட கிறிஸ்துமதத்தின் ஆபாசங்களை ஒவ்வொருவரும் நன்கு அறிந்திருப்பீர்கள். இனி செயற்பாலன என்னென்னில் ஒவ்வொருவரும் ஆபாசங்கள் நிரம்பிய பையில் புத்தகத்தை ஆதாரமாகக்கொண்ட கிறிஸ்தவர்கள் வார்த்தையின்கண் ஆசைவைக்கப்படாமலும் அம்மதத்தை நம்பாமலும், எல்லாரும் நமது காருண்ணிய வடிவமாய் பிறம்ம விஷ்ணு மகேஸ்வரசொருபமாய், எங்கும் பிரகாசமாய், ஆரந்த பூர்த்தியாய், நிறைந்து விளங்கும் பரப்ரமமத்தினை மனம் வாக்குக் காயத்தினால் வந்தனை வழிபாடுபுரிந்து, கொலை, களவு, காமம் முதலிய தீச்செயலை ஒழித்து, எந்நாளும் பரமாரந்த சுகத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமென்ப பல்காலும் கடவுளைத் தியானிக்கின்றேன். இ. ம. னி.

இரகூணியசேனையின் மோசங்கள்.

நண்பர்களே ! மேற்குறித்த சைனியம் ஒன்று சிலகாலமாக நமது தேயத்தில் வந்துஇறங்கி யிருப்பதையும், அவர்கள் பிரசங்கித்துவருவதையும் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள்.

ஆயினும் யான் பார்த்தவற்றைச் சில சொல்லி எடுத்த விஷயத்தை முடிக்கின்றேன்.

ஷை சைனியமானது இந்துக்களைப்போல் பண்டார வேஷந்தரித்து புருடர்கள் யாவரும் ஒற்றைக்குடுமி, காவி அங்கவஸ்திரம் முதலிய தரித்தும், பெண்டுகளெல்லாம் சேலைகள் தரித்தும், நெற்றியில் மூன்று கீழ்லாக விபூதி முதலிய இட்டுக்கொண்டும் வந்து, ஆங்காங்கு நின்று, மிகப் பகஷ்த்துடனே நம்மைப்பரலோகம்சேர்ப்பவர்போல, பாலிகளே! அஞ்ஞானிகளே ! என்று மாதர்களைக்கொண்டு மயங்கச் செய்கின்றனர். கல்கத்தா; பம்பாய், பட்டணங்களில் இவர்கள் போய்ப் பிரசங்கம் பண்ணுங்காலத்து, தைரியசாலிகளான அக்கனவான்கள் நையப்புடைத்த அனுப்பிவிடப் பயங்காளிகள்வாரும் பாழும் சென்னையில் வரவும், உண்மை யறியாத சிலர் இவர்கள்சொல்வது சரிதான்போலும், இவர்கள் நடையுடைபாவனைகள் எல்லாம் இந்துக்கள் போலவே இருக்கின்றனவாய்ச்சொல்லோ மிக இனிப்பைத் தருகின்றது. பெண்களது குரலே காதுக்கு இனிமை கொடுக்கின்றது. ஆதலால் இவர்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளும் உண்மையாகவே இருக்கும் என மனதிலெண்ண, கடவுட்கிருபையால் தோன்றியுள்ள இந்து டிராக்ட்டிகள் அவர்கள் தூர்எண்ணைத் ஒழித்து நல்லவழியாகிய இந்துமதத்தினைக் காட்டின.

ஆதலால் கனவான்களே ! அக்கள்ள சைனியத்தில் செல்லாதீர்கள். அவர்கள் செய்யும் பிரசங்கத்துக்குப் போகாதீர்கள். அவர்கள் காட்டுபெண்களைக்கொண்டு மயங்காதீர்கள். நமது இந்துமதத்தின் உண்மையறிய பற்பலபண்டிதர்களை அடுத்து அவர்களைவழிப்பட்டு உய்ய முயலுங்கள். சுருதி யுத்தி யனுபவம் ஆகிய முன்றுக்கும் பொருத்தமான மதம் எது எனில், இந்துமதமே ! என்று அறியுங்கள்.

நமது கருணைக்கடலாகிய ஜகதீசன் நம்மை அவ்விரகூழிப்பு சேனைகள் என்று போலிப்பேர்கொண்ட கள்ளவலையிற்செக்குப்படுத்தாது இரகூப்பாராக. இனி சமயம் நேர்ந்தவிடத்து நமது அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிப்பாம்.

அஸ்திரப்பிரயோகி.

Hindu Vernacular Educational Series.

ॐ

NO. 1.

நெ. க.

THE HINDU TRIUMPH.

இந்து ஜெயபேரிகை.

Published by a member of the
H. V. E. SOCIETY
Madras.

Madras :

PRINTED AT "THE MADRAS RIPON PRESS,"

316, Thambu Chetty Street.

1889.

Price 3 Pies.]

[விலை பை மூன்று.

A Tamil Pamphlet for Hindus.

ஓம்
ச த் தி ய மே ஜெ ய ம்.
மு க வு னை.

இந்துமதாபிமானிகளே ! ஆரியகண்டத்தவர்களே !

இப்புத்தகம் கிறிஸ்துமத ஆபாசங்களை நம்மனோர்க்கு வெளிப்படுத்தவும், இந்துமத உண்மைகளை விளக்கிக்காட்டவும் வெளிவந்ததோர் புத்தகம்.

இதில் கிறிஸ்துமதம் இத்தன்மைத்தென்று விளக்கியிருக்கின்றமையால் கனவான்கள் யாவரும் ஷை ஆபாச மதத்தைக் கனவிலும் நினைவாது, நமது பிரம்மவிஷ்ணு மகேஸ்வரசொருபமாய், ஆதிமத்தியாந்தராகிராய், எங்கும்வியாபியாய், உள்ள கருணைக்கடலாகிய பரப்ரம்மத்தை மனவாக்குக்காயங்களால் துதித்து ஆனந்தமுறுவீர்களென்று கோருகின்றேன். அன்றி ஒவ்வொரு இந்துமத நண்பரும் இதைத்தக்கபடி போஷணைசெய்துவந்தால் நம் இந்துதேசமும் நம் இந்துமதமும் யாதொருகுறைவின்றி வளர்பிறைச் சந்திரனைப்போல் வளர்ந்துவருமென்பதற்கு ஐயமில்லை.

ஆதலால் ஒவ்வொரு இந்துமதாபிமானியும் இதை ஆவலோடு வாங்கி வாசித்து ஆனந்தம் பெறுவீர்களென்றும் பிழையுளவேல் பொறுத்துக்கொள்வீர்களென்றும் கோறுகின்றேன்.

இப்படிக்கு

ஓர் இந்துநண்பன்.

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகம் வேண்டுமோர் அடியிற் கையொப்பமிட்டவரிடம் அடியிற்கண்ட விலைப்படிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியது.

பிரதி 1 - க்கு விலை பை மூன்று. 10-க்குத் தபாற்கூலி அனு அரை.

இந்து பிரசங்கிகளுக்குத் தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்,

மதராஸ் ரிப்பன்பிரெஸ்,
316, தம்புசெட்டிவீதி,
சென்னை.

சை. ர. நமசிவாயசெட்டியார்.

Proprietor U B. R. Series. &c,

NO. 1.

ॐ

நெ. க.

THE HINDU TRIUMPH.

இந்துஜெயபேரிகை.

கடவுள் வணக்கம்.

எவனருளினி லுலகுயிர்பர மிலகுறும்
எவனருளினி வினன்மதியரி யொளிபெறும்
எவனிலை தனினை விலமத னிலைபெறும்
அவனகிலமுநிறை யடிகளெம் மகமே.

கிறிஸ்துமதம் இவ்வகைத்தேனல்.

மானத்தி லற்பமதமா சுற்றவெச் சின்மத
மாதர்க் கிழுக்கு மத தூ
லூனப் பழிப்பு மத மேசற் பிழைப்புமத
மூழற்/கிருப்பு மதமான்
ஞானக் குருட்டு மதம் வேடப் பகட்டு மத
ஞாயப் புரட்டு மதமா
ரீனத் திருட்டு மத மாயத் திரட்டு மத
யேசுக் கிறிஸ்து மதமே.

(அ-போ-னி.)

கிறிவ்ஸ்துமதநிலை.

கிறிஸ்துமதப் பாதிரிகள் சிலர் இங்கே பெரும் பொய்களெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். முன்னிருந்த சில கிறிஸ்தவர் கிறிஸ்து வானத்திலே வருகிறார்; பூமியிலேவருகிறார்; இன்றுவருவார்; நாளை வருவார்; என்றது போல, இவர்களும் கிறிஸ்துமதம் அங்கே பரந்துவிட்டது; இங்கே

பரந்துவிட்டது என்கிறார்கள். (தமிழைச் செவ்வையாக உச்சரிக்க இயலாதவர்களானபடியால் பரந்துவிட்டது என்றதைப் பரந்துவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்களோ என்னமோ தெரியாது. அப்படியாயின் அவர்கள் சொல்வது சரிதான்) இங்கிலாந்து ஆப்பிரிக்கா ஜேர்மனி முதலிய இடங்களிலுள்ள பாதிரிமார் பிசப்மார் (Bishops) ஆட்சு பிசப்மார் (Arch bishops) எல்லாரும் இங்குள்ள இந்து சாத்திரிகளோடு வாதஞ்செய்து அவர்களுக்குத் தோற்றுத் தங்கருத்து முற்றுப்பெறாமெகண்டு மௌனிகளாய் விட்டார்கள். அங்குள்ள கிறிஸ்துமத நிலையைப் பற்றி B. F. Underwood என்பவர் எழுதியதை மொழிபெயர்த்துக் காட்டுகிறோம் கேளுங்கள்.—“புரோடெஸ்டாண்டு சமயத்தை அதுட்டித்த சாதியாரெல்லாருள்ளும் ஜெர்மானியர்க்குள்ளேயே பெருந்தொகையினர் Sceptics (கடவுளும் அவராற் செய்யப்பட்ட நூலும் இல்லை என்கிறவர்கள்) ஆய்விட்டார்கள். ஜெர்மனியிலிருந்து வெளிவந்தவரிடத்தே சமய அவபத்தி எவ்வளவு உணர்த்திருக்கின்றது என்பதையாருமறிவர். ஜெர்மனிய சாஸ்திரிகள் ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துமதக் கோட்பாடுகளை எதிர்த்தலினாலும், இகழுதலினாலும் கவனியாதொழுதலினாலும் கிறிஸ்துமதத்தில் தாம்கொண்ட வெறுப்பைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மிக்க செல்வீக்கையும் விற்பத்தியுமுடைய சமயசாத்திரிகளெல்லாரும் Rationalists (கடவுளுடைய வாக்கைத் தள்ளித் தங்கள் எண்ணத்துக்கொத்தபடி நடப்பவர்கள்) ஆய்விட்டார்கள். படித்தவர்களெல்லாரும் விவிலியநூலின் புதிய ஏற்பாட்டில் அற்புதங்களிலுள்ள விசுவாசத்தை முழுதுங் களைந்துவிட்டார்களென்று Dr. Bellows நாலு வருஷத்திற்கு முன் எழுதியிருக்கிறார். படித்தவருள்ளே ஜெர்மனியிலே மூன்று பேருக்கு இரண்டுபேர் கிரீச்சரவாதிகள் என்பது பெருங் கதையாயிருக்கின்றது.

“கிறிஸ்துமதம் தன் அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் இழந்த இடங்களுள் இங்கிலாந்தும் ஒன்றாயிருக்கின்றது. இங்குள்ள பெரிய ஆசிரியர்களெல்லாரும் ஜெர்மனியரைப்போலவே வெளிநின்று எதிர்த்தலினாலும் மௌனமாயிருத்தலினாலும் கிறிஸ்துமதத்தை வெறுக்கிறார்கள். Darwin Huxley and Tyndal, Spencer and Mills Harriet Martineau and Marian Evans, Buckle, Grote, Lecky முதலாக நூற்றுக்கணக்கினராகிய பண்டிதர்கள் கிறிஸ்துமதத்துக்கும் அதிலுள்ள அற்புதங்களுக்கும் தெய்வ வெளிப்பாடுகளுக்கும் விரோதமாகப் புத்தகங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். விவேகிகளாகிய சிற்பிகளும் யந்திரவேலைக்காரர்களும் கிறிஸ்துமதக் கோயிலுக்குப்போகிறதை நிறுத்திக் கொண்டார்கள். ‘நூற்றுக்கு இரண்டுபேர்தான் சமயவழிபாட்டின் பொருட்டுப் போகிறார்கள்’ என்று Lord Shaftsbury சொல்லுகின்றனர். கிறிஸ்துமதத்துக்கும் அம்மதகுருமாருக்கும் மேலான சத்துருவாகிய Charles Bradlaugh என்பவரோ பெருந்தொகையான சனங்கள் கூடிய சபைகளிலே பிரசங்கிக்கின்றனர். இங்கிலாந்திலே கிறிஸ்துமத விரோதிகள் அதிகப்படுதலைக்கண்ட கிறிஸ்து மதா பிமானிகளெல்லாரும் துக்கப்படுகிறார்கள். கிறிஸ்துமத சாஷிச்சங்கக் (Christians Evidence Society) கூட்டமொன்றில் சிலமாசத்துக்கு முன் Lord Salisbury என்பவர் அக்கிராசனாதிபதியாயிருந்து, ‘சமய அவபத்தி பரவும் வேகமானது கிறிஸ்தவர்களுடைய மனசை நெருக்கி ஒவ்வொருநாளும் புதிது புதிதாகக் கனங்கொள்ளுகின்றது’ என்றார்.

“ ஐக்கியதேசத்திலே (மார்க்கத்தைச் சாராத)தன்னிஷ்ட எண்ணங்கள் சென்ற ஐம்பது வருஷங்களாக மிக வளர்ந்து செல்விக்கை பெற்றன. கிறிஸ்துமத சபையைச் சார்ந்தவர்களென்று சொல்லப்பட்டவர்களுட் பெரும்பாலார் தாங்கள் அப்பெயரானழைக்கப்படக் கூசுகின்றார்கள். நடத்தப்படுகிற மாதிரியினாலேயே அநேகர் கிறிஸ்துமத சபையோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யாருமறிவர். கிறிஸ்துமதாசாரியர்கள், சில வருஷங்களுக்கு முன் சொன்னபடியன்று ; ‘இவர்களுள் (ஆலயங்களுக்குப் போகின்றவருள்) சிலர் நித்தினாசெய்யவும், சிலர் கண்ணை இளைப்பாற்றவும், சிலர் நன்மை அடையவும், சிலர் பேசுபவருடைய வாக்குவல்லமையைக் கேட்கவும், சிலர் பிழைபிடிக்கவுமாகப் பேசுகின்றனர். பிரசங்கஞ் செய்வோரும் கேட்போரும், கூடுதலினும் குலைதலேயே விரும்புகிறார்கள்’ என George Gilfillan என்பவர் சொன்னபடியேயாம்.

இதுவே இப்பாதிரிகளின் சனனதேசத்தின் சமயநிலை. அங்கே எல்லாரும் கிறிஸ்துமதத்தோடு வாதஞ்செய்தலை அலுத்துவிட்டு விட்டார்கள். அங்குள்ளாரில் ஒருவர், “ It is but fighting therefore, with a shadow to attack the doctrine of Scripture infallibility which is a thing of the past, and has either already died away or is fast dying away, under the influence of modern science, and amidst the growing intelligence of the age.” “ விவிலியநூலின் உண்மையைக்குறித்து வாதித்தல் நிழலோடு போராடுதல்போலாகும். அதினுடையகாலம் போய்விட்டது ! தற்காலத்தில் அது சாஸ்திர ஆராய்வினாலும் விவேகக் கிளர்ச்சியினாலும் செத்துப்போயிற்று அல்லது மிகவிளையச்சாகின்றது” என்று இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னே சொல்லியிருக்கிறார். மின்சாரம் புகைவண்டி முதலிய நூதனங்களைக் கண்டுபிடித்தவர் ஐரோப்பியராதலால் அவர்கொண்ட கிறிஸ்துமதமே சற்சமயமென்று சொல்லும் சில போலிக்கிறிஸ்தவர் இனி எந்தமதத்தைக் கடைப்பிடிக்கப்போகிறார்களோ தெரியாது.

ஓ! இந்துக்களே! கிறிஸ்தவர்களின் நிலை இவ்வாறிருக்க ஏன் வீணாய் அம்மதத்தை நம்பி அதில் விழுகிறீர்கள். இனி சாக்கிரதை! சாக்கிரதை!

A. C. S. T.

கிறிஸ்தவர்கள் பைபிலில்சொல்லும்

ஆதிசிருட்டியின் ஆபாசங்கள்.

கடவுள் ஆதிமனுஷனா விவேகம் இல்லாதவராகச் சிருட்டித்தது என்னை? அவர் விவேகம் உடையராயின், விலக்கியது செய்தலே தீமை; செய்யாமையே நன்மை, என்று பகுத்தறியாமல் விலக்கிய கனியைப்புகித்தது என்னை? அக்கனியைப் புகித்தபின் உண்டாகிய நன்மை தீமைகளின் ஞானம் முன் இல்லாதது என்னை?

அப்படிச் சிருட்டித்த கடவுள் அவர்களை இருத்திய தோட்டத்திலே உபயோகமில்லாத ஒரு விருஷத்தை உண்டாக்கி வைத்தது என்னை?

ஒரு பிதா காட்சிக்கினிய நச்சுக்கனியொன்றைக் கொண்டபோய் விவேகமில்லாத குழந்தைகள் இருக்குந் தன் வீட்டில்வைத்து “இதைப் புகிக்கவேண்டாம்” என்று சொல்லிவிட்டுப்போக, அவர்கள் அதைப்புகித்

துத் துன்பமுறுவாராயின், அப்பழி அவர்களைச்சாராது பிதாவையே சாரும் அன்றோ! அதுபோல ஆதிமனுஷர் பாவிகளாயின குற்றம் கடவுளையே சாருதலன்றி அவர்களைச் சாருமா?

இனிக் கடவுள் தாஞ்சொல்லியபடி விலக்கிய கனியைப் புசித்த அப்பொழுதே மரணதண்டஞ் செய்யாது விட்டது நீதியா? இரக்கமாயின், சர்வஞ்ஞராகிய தாம் பின் நிகழ்வன எல்லாம் அறிவாராதவின், முன்னமே அதனை நினையாதுவிட்டது யாது பற்றியோ?

மேலும் அக்கனியைப் புசித்தவினாலே நன்மைதீமைகளின் ஞானம் உண்டாதல் கூடுவதாக, அதை விலக்கினது வஞ்சகமாமே! அற்றேல், அம்மரத் தன்னிற்றானே நன்மைதீமைகளை அறிவிக்கும்வலிமை உடையதன்று. கடவுள் விதித்தபடி செய்தலே நன்மை என்றும், விலக்கியதைச் செய்தலே தீமை என்றும் அறிதற்கு ஓர் அறிகுறியாய் நிற்பலால் நன்மை தீமை அறிவிக்கும் மரமென்றதாம் என்னில்; இப்பொருள் கொள்ளற்குப் பிரமாணம் ஒன்றுமின்மையானும், அக்கனியைப் புசித்ததினாலே அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டன என்று சொல்லப்பட்டமையானும் அது பொருந்தாதென்க.

இனி எப்பொருளாயினும் ஆகுக; இந்த மரத்தை அங்கேவைத்து, இதின் கனியைப் புசியாதபடி விலக்கினதற்கு நிமித்தமாயாது? தமது விதிக்கு அடங்குதலே நன்மை அடங்காமையே தீமை என்பதனை அந்த மரம் வழியாக அவர்க்கு அறிவிக்க நினைந்தாரா? அப்படி நினைந்தாலுந் தமக்கும் பிறருக்கும் பயன்படத்தக்க வேறு கற்பனைகளைக் கற்பிக்கலாமே! ஒரு பயனுமில்லாத இந்த வீண்கற்பனையைக் கற்பித்தது என்னை? அல்லது உம் ஆன்மாக்களுக்குப் பகுத்தறிவு கொடுக்கப்பட்டதாயின், அவர் கடவுளே சர்வகாரணர் என்றும், அவர் விதிக்கு அமைதலே நன்மை, அமையாமையே தீமை என்றும் நன்றாய் அறிவாராதவின், இந்த நச்சுமரம் அதற்கு வேண்டியதில்லையே? வேண்டுமாயின், முத்திபெற்றவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட கட்டளை இடவேண்டுமே.

தமக்கு அடங்குவாரோ அடங்காரோ என்று பரீக்ஷித்தற்கு நச்சுமரத்தை வைத்து விலக்கினார் என்னில், முன்னரே அறியாமையினால் சருவஞ்ஞர் அல்லர் என்று கொள்ளவேண்டுமே!

கடவுள் மனுஷருக்குச் சுவாதீனத்தன்மையைக் கொடுத்திருந்தார்; ஆதலின் மனுஷர்மேலன்றி அவர்மேலே குற்றமில்லை, என்பீராயின்; அதுபொருந்தாது; ஒரு பிதா விவேகமில்லாத பிள்ளைகளுக்குச் சுவாதீனத்தன்மையைக் கொடுத்துவிட, அப்பிள்ளைகள் பெருந்தீமைகளைச் செய்தாராயின், அக்குற்றம் யார்மேலதாகும்? விவேகமில்லாதவருக்குச் சுவாதீனத்தன்மையைக் கொடுத்தது நீதியா? அது நிற்க.

கடவுள் தமது ரூபமாகப் படைத்த மனுஷரை ஒரு பிசாசு வஞ்சித்துக் கெடுத்ததல்லவா?

அப்படியே பிசாசுவந்து கெடுத்தபோது கடவுள் அங்கே இருந்திலொன்னில், சருவ வியாபகர் அல்லர் என்றும்; அதனை அறிந்திலொன்னில் சருவஞ்ஞர் அல்லர் என்றும்; அறிந்தும் அப்பிசாசைக் கண்டிக்கமாட்டாதிருந்தார் என்னில், அநந்தசத்தி உடையவர் அல்லர் என்றும்; அதற்கு உடன்பட்டேயிருந்தாரொன்னில், கருணை இல்லாதவர் என்றுங் கொள்ளவேண்டுமே.

ஒரு துட்டமிருகம் வந்து தன் பிள்ளையைக் கொல்லும்போது, அதனை விலக்குதற்கு இயன்றமட்டும் பிரயாசப்படாமற் பார்த்துக்கொண்டி

ருப்பவன் பிதா என்ப்பவொனா! இல்லையே. அப்படியானால், உங்கள் கடவுளைச் சருவலோகபிதா என்று கருதலுந் தகுமா? பிசாசையுந்தண்டித்து மனுஷனாயும் முத்தியிற் சேர்ப்போம் என்னுங் கருத்துடையராய் இருந்தார் என்னில், வியாதியுந் தேடி மருந்துந் தேடிதல் மதிகேடாதலால், அது கருத்தன்றென்க.

மேலும் மனுஷருடைய சத்தியைக் கெடுத்தது பிசாசெனவே, முன்னரே தேவனுதருடைய சத்தியைக்கெடுத்து இப்பிசாசாகும்படி செய்து விட்டது பிறிதோர் பிசாசு என்று கொள்ளவேண்டும்; அங்ஙனமின்மையாற் கடவுளே எல்லாரையுங்கெடுத்த பிசாசு என்று கொள்ளவேண்டுமே!

இனிப் பிசாசுதானே சருப்பவேஷங்கொண்டு வந்து மனுஷனைக் கெடுத்ததாக, அப்பிசாசுக்கேசாபமிடாது, சருப்பங்களுக்கெல்லாஞ் சாபமிட்டது என்னையோ?

பாவத் தோற்றத்துக்கு ஒருவாற்றினுங் காரணமாகாத சருப்பங்களுல்லாஞ் சாபம் பெறுவனவாக, அப்பாவத்தோற்றத்துக்கு நேரே காரணமாயிருந்த பிசாசும், விருக்ஷமும் அவற்றைச் சிருஷ்டித்த கடவுளுக்கு சாபம் பெறுதொழிதல் நீதியா?

மேலும் ஆதி மனுஷனோ தீமை செய்தவராக, அவருக்கு இட்டசாபம் அவர் சந்ததியிற் பிறக்கும் மனுஷரொல்லாரையுஞ் சாரும்படி செய்தது யாது பற்றியோ?

ஆதி. கூ: கூ, எ. “தாம் பூமியிலே மனுஷரை உண்டாக்கினதற்காகச் சோதித்துப் பரிதாபித்தார்; அது அவருடைய இருதயத்துக்கு நேரவாயிருந்தது; நாம் மனுஷரைப்படைத்தது நமக்குப் பரிதாபமாயிருக்கின்றது.” என்றார், என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அவர் இப்படியே முன்னர் இச்சையுடையராய் மனுஷரைச் சிருஷ்டித்துவிட்டுப் பின்னர்ப் பரிதாபங்கொண்டதென்னை?

அவர் தாஞ் சிருட்டித்த மனுஷர் சுத்தராயிராது பாவிகளானமையினாலே பரிதாபம் அடைந்தார் என்னில், அது நியாயந்தான்: பாவிகளாதன் மாத்திரமுடைய மனுஷரைச் சிருட்டித்தமைபற்றி அப்படிப் பரிதாபங்கொண்ட கடவுள், தாமே சிருட்டித்த தேவனுதன் பாவியாய்ப் பிசாசாதன் மாத்திரமின்றித் தம்முடைய அடியார்களுடைய மனுஷனாயுங்கெடுத்துத் தம்மையும் அபகீர்த்திப்படுத்தித், தமது கட்டளையையும் விலக்கித், தாம் பிறந்து, உலேந்து, பாடுபட்டு இறந்ததற்குக் காரணமானதினாலே “பிறப்பிறப்பற்றவர்” என்னும் பெயரையுங் கெடுத்து, இப்படியே தமக்குப் பெருங்கேடு செய்தானாதலின், அவனைச் சிருட்டித்தமை பற்றி அத்தியந்த பரிதாபம் அடைதலே தக்கதாகவும். அதுபற்றிச் சிறிதும் பரிதாபம் அடையாதது என்னையோ? அவர் சிருட்டியின் முன்னே இப்படித் தீமைகள் சம்பவித்தலை அறியார் என்னில், சருவஞ்ஞர் அல்லர் என்றும்; அறிவார் என்னில், இரக்கமில்லாதவர் என்றும் பின்பு பரிதாபம் அடைந்தார் என்பது பொய்யாமென்றுங் கொள்ளவேண்டுமே!

அன்றியும், உலகத்திலே இன்னது இப்படியாகும் என்று முன்னே யறிந்தால், இன்னது இப்படி நடத்தல்வேண்டும் என்ற நியதி நிச்சயமும் அப்போதுதான் பண்ணிக்கொள்வாரன்றோ! அவர் நிச்சயத்திருந்தபடியே சகலமும் நடக்குமேயன்றி நிச்சயம் இடையிலேதவறி மாறுமா? மாறுபட்டால், சருவஞ்ஞத்துவமுஞ் சருவகர்த்திருத்துவமும் அவரிடத்தில் இல்லையென்று முடியுமே! மாறுபட்டதின்றாகிற், சகலமும் அவரு

டைய நியமப்படிதானே நடக்குமன்றி நூதனமாக வேறொன்றுஞ் சம்பவியாது. ஆதலாற் சகலபாவமும் பழியும் அந்தக்கடவுளையே சாருதலன்றி, மனுஷனாச் சார நியாயமில்லையே.

சகலத்தையும் முன்னே நிச்சயித்துக்கொண்டவர் என்பதற்குப் பிரமாணம். ஏபேசியர். க: ச. அவர் உலகத்தைப் படைக்குமுன்னே அன்பினாலே பரிசுத்தராயும் மாசற்றவராயும் இருக்கும்படி எங்களைத் தெரிந்துகொண்டார்; ஷெ. கக. அவர் முன்னே நிரூபித்தபடியே முன்னே கிறிஸ்துவிலே நம்பிக்கை வைத்தவர்களாகிய எங்களாலே அவருடைய மகிமை விளங்கும்பொருட்டு; உரோமர் அ-ம் அதி: உஅ. அன்றியும் இறைவனுடைய நிரூபணத்தின்படியே அழைக்கப்பட்டவர்களாய் அவர் மீதிலன்பு செய்வோர்க்குச் சகலகாரியங்களும் நன்மையைத் தருவன் என்றறிகின்றோம். ஏனெனில்; இறைவன் எவர்களை முன்னேகுறித்தாரோ, அவர்களைக் கிறிஸ்துவின் சாருப்பியம் பெறும்படி நியமித்தார், எவர்களை நியமித்தாரோ, அவர்களை அழைத்தார். எவர்களை அழைத்தாரோ, அவர்களைப் புண்ணியவான்களாகவுஞ் செய்தார். எவர்களைப் புண்ணியவான்களாக்கினாரோ, அவர்களை வியாதிகாரியங்களாக்கினார்; அப்போஸ்தலர், உ; உக. இறைவன் நிச்சயித்திருந்த சூழ்ச்சி முன்னாகிய நிரூபணப்படியே யேசு மரணத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது; உரோமர். க: உஉ, உக, இறைவன் கோபத்தை வெளிப்படுத்தற்குந் தனது சக்தியை விளக்குதற்குஞ் சித்தமாய் அழிவுக்குத் தகுந்தகோபத்தின் பாத்திரங்களெல்லாவற்றையும் குறித்துத் தைரியமாகத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அன்றியும் முத்திக்கென்று முன்னே ஆயத்தம்பண்ணின அதுக்கிரகத்தின் பாத்திரங்களின் மேலே தமது மகிமையாகிய தனத்தை விளக்க விரும்புகிறார்; உ, தேசலோனிகர். உ. அதி: கக. “சகோதரரோ உங்களை இறைவன் ஆதிமுதலாயாவியினுடைய பவித்திரத்தன்மையாலும், சத்தியக்கதையின்விசுவாசத்தினாலும் இரட்சிக்கும்பொருட்டுத் தெரிந்துகொண்டார்.” என்பனவற்றாலறிக.

இந்த வாக்கியங்களினாலே இன்னது இன்னபடி நடத்தல்வேண்டுமென்று சிருட்டிகாலத்து முன்னேயே யேகோவா நிச்சயித்துக்கொண்டார் என்று தோன்றுகின்றது. இவருடைய நிச்சய நியமப்படி தானே சகல தீமைகளும் உண்டாகுமன்றி, நியமந்தப்பி ஒன்றும் விளையாது; ஆதலால், அந்தக்கடவுள் தாம் விளைவித்த பாவத்துக்காக ஆன்மாக்களைத் தண்டிப்பது பேர் அநீதியேயாம்.

ஆதலின் இவ்வாறு ஆதியில் சிருட்டிசெய்தா ரென்றுசொல்லும் போலிக்கடவுள் கடவுளாவாரா? ஆகார்! ஆகார்!

கிறிஸ்துமத உற்பத்தியும் அதன் விகற்பமும்.

கலியத்தம் மூவாயிரத்து நூற்றொன்றின் மேலே, (மோசேயினாலே யூதமதந் தோன்றி க,சகக-ம் ஆண்டின்மேலே,) காணன் தேசத்தினது தென்பக்கத்தில் உள்ள யூதேயா தேசத்திலே, பெத்லகேம் பட்டணத்திலே, யோசேப்பு என்னுந் தச்சனுக்கு வாக்குத்தானஞ் செய்யப்பட்ட மரியான் என்னும் ஒரு கன்னிகை ஒரு புத்திரனைப் பெற்றாள். அந்தப் புத்திரனுக்கு ஏசு என்று பெயரிட்டு, யூத சமய விதிப்படி விருத்த சேதனம் முதலிய சகல கருமங்கையுஞ் செய்து, அவனைவளர்த்தார்கள்.

இப்படியே அவன் வளர்ந்து, மோசேபோலவே சாலவீத்தைகளிலும் மிகப்பயின்று, முப்பதாம்வயசிலே, பூசாசாரியனாகிய சகரியாவின் மகன் யோவான் என்பவனிடத்திலே ஸ்நானம் பெற்றுப், பிசாசாதிபதியுடனே கூடித் திரிந்து, யோவான் சிறைச்சாலையில் வைக்கப்பட்ட பின்பு, அவனுடைய அதிகாரத்தைத் தாம் எடுத்துக்கொண்டு, தாம் யேகோவாத் தேவதையுடைய குமாரர் என்று பிதற்றி, எளிய சனங்களுக்குப் புத்தி சொல்லி, மீன் பிடிக்கும் வலையர் முதலிய சில கீழ்மக்களைத் தமக்குச் சீடர்களாகச் சேர்த்துக்கொண்டு, மூன்று வருஷகாலம் திரிந்தார்.

அப்போது, யூதர்கள், தங்கள் சமயத்திக்கு அடாத உபதேசங்களை அவர் சொன்னார் என்றும், அப்படிப்பட்டவரைத் தங்கள் சமயசாத்திரப் படிக்கக் கொலைசெய்வதே நீதி என்றும், நிச்சயித்து, அவரைப் பிடித்துச் சிலுவையில் அறைந்து கொன்றுவிட்டார்கள்.

கிறிஸ்துவினுடைய சால வீத்தையினாலே மருண்டு அவருக்குச் சீடர்களாகித் திரிந்த கீழ்மக்களாகிய பேதுரு, மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான் முதலியவர்கள், தங்கள் குரு வசைப்பட்டு வருந்தி இறந்தபின்பு, அபிமானத்தினாலும் மயக்கத்தினாலும் தாங்கள் எல்லாரும் ஒருங்கு கூடி, யோசனைபண்ணித் தைரியங்கொண்டு, யூதருடைய சமயாசாரங்க களுட் சிலவற்றை மாற்றிச் சிலவற்றை முழுதும் விலக்கி, சிலவற்றைக் குறைத்து, இல்லாதவைகள் சிலவற்றைத் தங்கள் புத்தியினாலே கூட்டிச் சிலவற்றை மாத்திரந்தழுவி, ஒரு புது மதத்தை உண்டாக்கி, அதற்குக் கிறிஸ்துமதம் என்று பெயரிட்டுக்கொண்டு, அதையாவரும் அங்கேரிக்கும்பொருட்டு ஒரு உபாயத்திரங் செய்யக்கருதித் கிறிஸ்துவையாவ னொருவன் விசுவசித்தால், அவன் எவ்வளவு கொடிய பாவியாயிருந்தாலும், அவனுடைய கொடிய பாவங்களெல்லாம், அவன் கிறிஸ்துவை விசுவசிக்கவே, நீங்கிவிடும் என்றும், அவன் சகல புண்ணியங்களையுஞ்செய்த புண்ணியாத்துமையைப் போலப் பரிசுத்தனாவான் என்றும், வேறெவ்வகைப்பட்ட நல்வினைகளைச் செய்தாலுங் கதிசேர்தல் கூடாது என்றும், கிறிஸ்துவை விசுவசிக்கும் விசுவாசமொன்றே கதிசேர்க்கவல்லது என்றும், இந்தச்சமயத்தை உலகமெங்கும் பிரசாரஞ்செய்து சகலரையும் இதற்கு உடன்படுத்திவைத்தே விசுவாசிகள் செய்யுங் கடமை என்றுங் கற்பித்தார்கள்.

தேவ சத்துருக்கள் எழுந்து மோசேயுடைய புத்தகங்களில் நித்திய காலமுஞ் செய்துகொண்டு வரும்படி விதிக்கப்பட்ட கோயிற் சேவை, தேவதா பூசை, பலி தூப தீபங் காட்டல் முதலிய கிரியைகளெல்லாவற்றையும் அழித்துத் தங்களைத் தேவர்கள் என்று உயர்த்திப் பலருக்குங்கேடு விளைவிப்பார்கள் என்றும், பிச்சாசானது அவர்களுக்குத் துணை செய்யும் என்றும், ஏசாயா, ஏரோமியா, தானியேல் முதலானவர்கள் தங்களுக்குச் சொல்லியிருந்தார்கள் என்று யூதர்கள் சொல்லி, இந்தக் கிறிஸ்து மதத்தைப் பொய்மதம் என்று, இந்நாள் வரையும் மறுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். (இன்னும்வரும்.)

பைபில் புத்தகத்தில் நடந்த

வியபிசாரத்தின் பெருமைகள்.

லோத்தும் அவன் புத்திரிகளும் வியபிசாரஞ் செய்தது புத்தகத்திற் காட்டப்பட்ட ஆதி. கக்: ௩௦-௩௬. வசனங்களால் அறிக.

“இஸ்ரவேல் அந்தத் தேசத்திலே தங்கி யிருக்கையில், ரூபேன் தன் பிதாவின் மறுமனையாட்டியாகிய பில்காளுடனே சயனித்தான். அதை இஸ்ரவேல் கேள்விப்பட்டான்.” ஆதி. ௩௩: ௨௨.

“ரூபேபனே, நீ ஏன் சேட்டபுத்திரன்; ஏன் சக்தி, என்முதற்பலம் மகிமையின் பிரதானமும், பராக்கிரமத்தின் பிரதானமுமாவன், நீ உன் பிதாவின் மஞ்சத்தில் ஏறினாய், ஏன் சயனத்திலேறி, அதை அசுசிப்படுத்தினாய்; சலனமான நீரைப் போலிருக்கிறாய்; நீ மேன்மை பெறாய்.” ஆதி. ௪௧: ௩, ௪.

“அப்பொழுது யூதா, ஒனானே நோக்கி, உன் தமயனுடைய மனைவியைச் சேர்ந்து, உன் தமயனுக்குச் சந்ததி உண்டாகச் செய்யென்று சொன்னான். ஒனான், அந்தச் சந்ததி, தன் சந்ததியாயிராதென்பதை எண்ணி, அவன் தன் தமயனுடைய மனைவியைச் சேரும்பொழுது, தன் தமயனுக்குத் தன்னாலே சந்ததி உண்டாகாதபடிக்குத் தன்வித்தைத் தரையில் விழவிட்டுக் கெடுத்தான். அவன் செய்த அந்தக்காரியம், யேகோவாவின் பார்வைக்குத் தீங்கா யிருந்ததினால், அவர் அவனையுஞ் சங்கரித்தார்.” ஆதி. ௩௮: ௮-௧௦.

“உன் மாமன், தன் ஆடுகளின் மயினாக் கத்தரிக்கத் திம்னாவுக்குப் போகிறானென்று தாமாருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. ஷேலாபருவ மடைந்துந் தான் அவனுக்கு மனைவியாக அளிக்கப்படவில்லையென்று அவள் கண்டத்தினால், விதவைக்குரிய தன்வஸ்திரங்களைக் களைந்து, முக்காடிட்டுத் தன்னை மூடிக்கொண்டு, திம்னாவுக்குப்போகிற வழியிலிருக்கிற ஏனையின் வாசலில் இருந்தான். யூதா அவளைக் கண்டு, அவள் முகத்தை மூடியிருந்ததினால், அவளைத்தன் மருமகளென்றறியாமல், அவளையொரு வேசையென்றெண்ணி, வழியிலிருந்த அவளிடத்திற்குப்போய் அவளைநோக்கி, நான் உன்னைச் சேரவாவென்று சொல்ல; அவள், நீர் என்னைச்சேர எனக்கென்ன தருவீரென்றாள். அவன் ஒருவெள்ளாட்டுக்குட்டியை மந்தையிலிருந்து அனுப்புவேன் என்றான். அதற்கு அவள், நீர் அதை அனுப்புமளவும், ஒருசுடுதந்தால் ஆகுமென்றாள். அப்பொழுது அவன் உனக்கு ஈடாக நான் என்ன தரவேண்டும் என்று கேட்க; அவள் உமது மோதிரத்தையும், உமது ஆரங்களையும், உமது கைக்கோலையுந் தரவேண்டும் என்றாள். அவன் அவைகளை அவளுக்குக் கொடுத்து, அவளைச் சேர்ந்தான். அவள் அவளுலே கருப்பவதியானாள். அவள் எழுந்து போய்த் தன்முக்காட்டைக் களைந்து, விதவைக்குரிய தன்வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டாள். யூதா அந்த ஸ்திரீயினிடத்திலிருந்த ஈட்டை மீட்டுக்கொள்ளும்படி, அதுல்லரமியனாகிய தன் சினேகிதனிடத்தில் ஒருவெள்ளாட்டுக்குட்டியை கொடுத்தனுப்பினான். இவன் அவளைக் காணாமல் ஏனாயி் என்னுமிடத்திலிருந்த வேசை எங்கே என்று அங்குள்ள மனிதரிடத்திற் கேட்க; அவர்கள், இங்கே வேசையில்லை என்றார்கள். அவன் யூதாவினிடத்தில் திரும்பிப்போய், அவளைக்காணேன்; அங்கே வேசையில்லை என்று, அவ்விடத்து மனிதர் சொன்னார்கள் என்றான். யூதா, நான் இந்த ஆட்டுக்குட்டியை அனுப்பினேன். நீயும் அவளைக் காணாமற் போயாய். நமக்கு இலச்சைவராதபடிக்கு, அவள் அவைகளை எடுத்துக் கொண்டிபோனால், போகட்டுமென்றான். ஏறக்குறைய மூன்றுமாதஞ் சென்றபின்பு, ஒருவன் யூதாவைநோக்கி, உன்மருமகளாகிய தாமார் வியபிசாரஞ் செய்து, அந்த வியபிசாரத்தினால், கருப்பவதியானாள் என்று அறிவித்தான். யூதா, அவளை வெளியிலே கொண்டுவருவார்கள்; அவள்

சுட்டெரிக்கப்பட வேண்டுமென்றான். வெளியிலே கொண்டுவரப்பட்ட பொழுது, அவள், இந்தப்பொருள்களை உடையவன் எவனோ அவனாலே நான் கருப்பவதியானேன்; ஆகையால் மோதிரமும், காப்பும், கோலமாகிய இவைகள் ஆருடைய பொருள்கள்; பாருங்களென்று சொல்லி, தனது மாமனிடத்திற்கு அனுப்பினான். யூதா அவைகளைப் பார்த்தறிந்து அதனை என் புத்திரனாகிய ஷேலாவுக்கு அளியாததினால், என்னிலும் அவள் நீதியுள்ளவளென்றான். பின்பு, அவன் அவளைச் சேரவில்லை.” ஆதி. ௩௮: ௧௩-௨௬.

இவ்வாறு எம்மதத்திற்கும் சம்மதப்படாத வியபிசாரம் நிறைந்த புத்தகத்தை வேதம் என்றும், கடவுளால் அருளப்பட்டதென்றும் சொல்வது எவ்வாற்றானும் பொருந்தாதென்க.

நமது இந்துப்பெண்களை அந்நியரினஞ்சேர்த்தல் ஆகாது! ஆகாது!!

உலகில் பிறருக்கு மனத்தாக்கலுண்டாக்குஞ் செய்கையை மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய முக்கரணங்களாலும் ஒருவரும் அநாவசியமாய்ச் செய்யப்படாது. “தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரையும் பாவிக்கவேண்டும்” என்ற பரமதருமத்தின்படி, நமக்குப் பிரியமாகாத ஒன்றைப் பிறருக்குச் செய்யாதவிரதமே புருஷார்த்தமான விரதமாகும். ஜனங்களுக்குள் ஒற்றுமையை யுண்டாக்க இவ்விரதம் மிக யோக்கியப்பட்டதென்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அது அப்படியிருக்க, ஆபத்துவரும்போது அதையெவ்விதத்திலும் நீக்கிக்கொள்ளப் பாடுபடுவதும் உலகில் இயற்கையான தருமமாயிருக்கின்றது. ஒருவரால் நமக்கு ஆபத்து வருகிறதாயிருந்தால், அதை நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு நாம் செய்யும் பிரயத்தனங்களால் அவனுக்கு மனத்தாக்கலுண்டாகும் என்றாலும் அதற்காக அஞ்சி நமது பிரயத்தனங்களைக் கைவிடப்படாது. கைவிடில், ஆபத்துவந்தேதீரும். தற்காப்பு, அதாவது, தன்னைக்காத்துக்கொள்ளுதல், தருமங்களுக்குள்ளே முதல் தருமமாயிருத்தலால், ஆபத்தைத் தருபவனுடைய வருத்தத்தைக் கொஞ்சமும் கவனியாமல் ஆபத்தைவிலக்க முயல்வதே நமக்கு மேலான தருமமாகும்.

அந்நியரினச்சேர்க்கையால் நமக்கு ஆபத்துவரும் என்பது நிஜமானால், அந்தச்சேர்க்கையை எவ்விதத்திலும் விலக்கவேண்டிவதே நமக்கு முக்கிய கடமையாகிறது. தீவிரப்பட்டு விலக்காவிடில், அச்சேர்க்கையால் விளையும் ஆபத்துகளுக்கு நாம் தலையெடுக்கத்தான் வேண்டியவரும்.

நம்முடைய பிள்ளைகளை இளமைப்பருவத்தில் எந்த இனத்தில் (கூட்டத்தில்) பழகிவாவிடுகிறோமோ, அந்த இனத்துக்குரிய எண்ணங்களும் நடைகளுந்தான் அவர்கள் பெரியவர்களானபோதும் அவர்களுக்குவரும். துன்மார்க்கர்களோடு பழகிவர ஆரம்பத்திலேயே பிள்ளைகளை விடுவோமானால், அவர்கள் பெரியவர்களாகும்போதும் துன்மார்க்கர்களாகவே தீர்வார்கள். அப்போது அவர்கள் செய்யும் துன்மார்க்கத்துக்காக நாம்வரும் துக்கிப்பதனால் ஒரு பிரயோசனமுமில்லை. அப்படிச் செய்வது விவேகமுமாகாது. உலகம் நம்மைவிந்தியாமலும் போகாது. அதுபோல, நம்முடைய பிள்ளைகளைச் சிறுபோதிலேயே நம்மதவைவரிகளாகிய பாதிதிகள் பள்ளிக்கூடங்களிலும், ஜனாநாயகவாதிகளிடத்திலும் விட்டுப் பழக்கு

வோமானால், அவர்களுக்குக் கிறிஸ்தவஎண்ணமும் நடைகளும் பதியுமே யல்லது, நமதுமதாதுசாரமான ஆசாரம் எவ்வளவும் பதியாவிட்டாது. இதை நாமறியாமற்போவது நம்மேற்பெருங்குற்றம். பாதிரிகளும் ஜனாநுமிஷன்காரரும் வெறும் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுப்பார்களானால், கெடுதியொன்றுமிராது. அப்படிக்கின்றி, அவர்கள், கல்வியோடு தங்கள் அவலக்ஷணமதத்தைப் போதித்தும், நம்முடைய மதத்தைத் தூஷித்தும் வருகிறார்கள். இளம்பருவத்தில் அப்படிப்பட்ட போதனைகள் ஏறிவருமானால் அதுபிள்ளைக்கும் நம்குடும்பங்களுக்கும் நம்முடைய சமயாசாரநடைக்கும் பெருங்கெடுதி விளைக்குமென்பதை நம்மவர்கள் உறுதியாய் நம்ப வேண்டியது.

இப்போதே சிலவிற்கையான சங்கதி கேள்விப்படுகிறோம்: சென்னை யில் ஜனாநுமிஷனைச் சேர்ந்த சிலஸ்தீரிகள் போக்குவருத்தாயிருக்கும் சிலவீடுகளில், வயதுவந்தபெண்கள் தங்கள் தாய்தந்தைகளைநோக்கி, நாங்கள்கிறிஸ்தவர்களைத்தான் கலியாணம் பண்ணிக்கொள்வோமென்றும், இந்துசமயம் பொய்யென்றும், எங்களுக்குக் கிறிஸ்துமதத்தில்தான் விசுவாசமுண்டென்றும் சொன்னதாகவும், அந்த அதிகசயத்தைக்கேட்டுத் தாய்தந்தையர்கள் வயிறெறிந்து, அப்படியா? அவ்வளவு அதிகப்பிரசங்கமும் துணிகரமும் வந்துவிட்டதா? கிறிஸ்தவரைக் கட்டிக்கொண்டு பறைச்சிகளாகி, இப்படிக்குடிக்கும் குலத்துக்கும் பழிப்பையுண்டாக்கத் தானா! உங்களைப் படிக்கப்போட்டது? என்றுசொல்லி, அந்தப்பெண்களுடைய அறியாமையும் துணிகரமுடங்க நன்றாய்ப்புடைத்து, அன்றுதொட்டு ஜனாநுமிஷன் ஸ்தீரிகளைத் தங்கள் வீட்டுவாசற்படியிலுங் கால்வைக்கவொட்டாமல் செய்ததாக, தக்க ஓர்சினேகிதரால் கேள்விப்பட்டோம். சிலவருஷங்களுக்குமுன் சூனையில் வடுகப்பெண் ஒருத்தி செய்ததை நினைக்கும்போது, இதுவும் உண்மையா யிருக்கலாமென்றே நம்ப விடந்தருகிறது. யாம் அந்த அறியாப்பெண்குழந்தைகளைக் குற்றஞ்சொல்லமாட்டோம். சும்மாவிருக்குங் குடும்பங்களைக் கலைத்து அவதிகாணும் ஜனாநுமிஷன்காரராயும் அவ்வளவாகக் குற்றங் கூறமாட்டோம். முட்டாள தாய்தந்தைகளாகிய பாவிக்களையே பெருங்குற்றஞ்சொல்லி, அறியாப்பால்கர்களைக் கெடுத்ததற்கு உத்தரவாதிகளாக்குவோம். ஏனெனில் பெரிய ஆட்களாய்வளர்ந்து நெடுநாளைய வுலகஅதுபவம் பெற்றிருத்தலால், இப்படிப்பட்டகொடுமைகள் வரும் என்பதை அந்தத் தாய்தந்தைகள் முன்னறிய வேண்டியது. ஒருகால் அறியுஞ்சக்தி யில்லாதவர்களாயிருந்தாலும், அறிந்தவர்கள் சொன்னால் அதையாவது கேட்டுப் பிள்ளைகளை நம்மதவைரிகள் கூட்டத்திற் சேர்க்காதிருக்கவேண்டும். இப்படி யெதுவுஞ்செய்யாமல், புகழிகளைப்போல், நம்மதவைரிகள் கொடுக்கும், துட்டு, பணத்தொகை, பொம்மை முதலிய அல்ப லாபத்துக்கு ஆசைப்பட்டும், வீடேறிவந்து பூவேலைகற்பிக்கிறோம் என்று, உட்கருத்தைமறைத்து நன்மைசெய்வோர் போற்சொன்னால், அதற்கு ஆசைப்பட்டும் சிறுபெண்களைத் தாய்தந்தைகள் அவர்களிடத்தில்விட்டுப் பழக்கினால் அக்குழந்தைகள் என்னசெய்யும்? அவர்களுக்குக் கிறிஸ்துமதத்திலிருக்கும் அவலக்ஷணங்களை யாராவது எடுத்துப் போதித்தார்களா? போதித்தாலல்லவா, நம் மதவைரிகள் செய்யுந் தூர்ப்போதனை பலிக்காது. முன்பின் யோசனையின்றிப் பிள்ளைகளை நம் மதவைரிகளிடத்தில் விட்டுப் பழக்கிவிட்டு, அவர்கள் இப்போது ஜாதிக்கெட்டுச் சமயமுங்கெட்டு, அந்நியருக்கு வடம்பை யொப்புக்கொடுத்து நீச்சார்களாகத் துணிந்தார்களென்று சொல்லிப் பல்லைமுறித்துக்கொ

ண்டால் ஆகுங் காரியம் யாது? பழகினபழக்கம் பலிக்காமல் வீண்போ
மோ? இனியாயினும், நம்மவர்கள் கண் திறக்கப்பட்டவர்களாகிச் சொந்
தத்திற் பாடசாலைகள்வைத்து, ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை,
குறள்முதலிய அரியதருமநூற்களை மற்றைப் பாடங்கனோடு கற்பித்து,
பெண்களை நல்லவழியில் நிறுத்துவார்களாக.

தினகரன்.

THE CHRTSTIAN ADMISSIONS AGAINST THE SCRIPTURES.

தேவவசனங்களெனப்படும், விவிலியநூல் விஷயத்தில்
கிறிஸ்தவர்களே ஒத்துக்கொண்டவைகள்.

Translated from Truth Seekers Tract Series.

BY

(திருநெல்வேலித் தமிழ்பிமாள்.)

“கி. பி. 550 வரையுந்தானும் புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்கள் இவை
களென எல்லாரும் ஒருதலையாய் ஒத்துக்கொள்ளும்வண்ணம் ஒருவரா
லுந் தீர்மானிக்கப்பட்டில. ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் அப்போஸ்தல வாக்கிய
ங்களென அபிப்பிராயப்படும் நூல்கள் அப்போஸ்தல வாக்கியங்களே யெ
னத் தத்தம் மனதின்கட்டோன்றிய நியாயத்திற்குத் தக்கபடி தாந்தாமே
தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள்.” என்று கற்றறிவுடைய டாக்டர் லார்ட்
னெர் (Dr. Lardner.) கூறுகின்றார் (Vol. 3, PP. 54-61)

“விவிலியநூல் இயற்றப்பட்ட காலம் இதுவெனவும் வெளிப்படுத்த
ப்பட்ட காலம் இதுவெனவும் முன்னிருந்த மத நூலாசிரியர்களால் எழுத
ப்பட்டுள்ளவைகள் ஒன்றையே சுட்டாதனவாயும், தெளிவில்லாதன
வாயும், ஒன்றோடொன் றொவ்வாதனவாயு மிருக்கின்றன. ஆதலால் அவ
ருழுத்துக்கள் நிச்சயமும் உறுதியுமான முடிவைக் காட்டுவன வல்ல.
முன்னே நூலாசிரியர்களுள் முந்தினவர்கள் அக்காலத்தில் தாம் கேள்விப்
பட்ட சமாசாரங்களைத் திரட்டி அவை உண்மையானவையென்று எழுதி
னார்கள். பிந்தினவர்கள் அந்தச் சமாசாரங்களைச் சிறிதும் ஐயமின்றிமதிப்
போடு எடுத்தாண்டார்கள். இவ்வாறே மெய்ச் சமாசாரங்களும் பொய்ச்
சமாசாரங்களும் பரம்பரையில் முறை முறையே விசாரணையின்றி நூலா
சிரியர்களா லெடுத்தாளப்பட்டமையால் கடைசிவரை விசாரணைசெய்து
உண்மை கண்டுபிடித்தல் அரிதாயிற்று” என்று (T. H.) ஹார்ன் பாதிரி
யார் (The Rev. T. H. Horne.) தாம் வெளிப்படுத்திய விவிலியநூலின்
இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரையிற் கூறுகின்றார்.

“அப்போஸ்தலர்களின் கூட்டாளிகளெனப்படும் நிலைமையினும்
மேனிலையினில்லாத மார்க், லூக், ஜேம்ஸ், யூதா என்னும் இவர்கள் நூல்
கள்மாதிரம் தூய நன்னெறியைக் காட்டுமென்றும், அவரைப்போலவே
அவ் வப்போஸ்தலர்களுக்கே கூட்டாளிகளாயிருந்த பார்ணபாஸ், தாடி
யஸ், கிளிமென்று, திமோதி, ஹெர்மஸ், இக்னாஷஸ், போலிகார்ப் என்
னும் இவர் நூல்கள் பிரமாணமாகாவென்றும் எந்த அறிவிலியாவதுநினைப்
பாடு?” என்று டாக்டர் உவிஸ்டன் என்பவர் (Dr. Whiston.) புதிய
ஏற்பாட்டுப் புத்தகத் திரட்டுகளைப்பற்றிப் பேசுங்கால் வினாவுகின்றார்.
(Page 28, Exact Time.)

“எபிரேய விவிலியநூலும், எகிப்திய விவிலிய நூலும் அகப்படுமா னால், அவை புதிய ஏற்பாட்டின்பாற் சேர்க்கப்படாமைக்குக் காரணஞ் சொல்லுதல் அரிதாகும். தள்ளப்பட்ட கிளிமென்று, பார்ணபாஸ் என்பவர்களினுந் தழுவப்பட்ட மார்க்ஸாக் சிறந்தோராதல் எங்ஙனம்?” என்று மார்ட்டினோப் பாதிரியார் (The Rev. J. Martineau) தமது (Rationale of Religious Inquiry) என்னும் புத்தகத்தி லுணாக்கின்றார்.

“இப்போது தள்ளப்பட்ட புத்தகங்களை (பைபிலோடு சேர்ந்தன வென) ஒத்துக்கொண்ட கிறிஸ்துவர்களை இக்காலத்துப் பாதிரிமார் மதத் துரோகிகளென்றும், இல்லாதனவற்றைக் கற்பனைசெய்துகொண்டார் களென்றுஞ் சொன்னாலும், அவர்கள் தீர்மானமும் நியாயமு மொப்பத் தக்கனவே” என்று பிஷப் மார்ஷ் (Bishop Marsh-) எடுத்துணாக்கின்றார்.

முதலாம் நூற்றாண்டின் பாதிரிகளாகிய பார்ணபாஸ், கிளிமென்று, இக்னாஷஸ், போலிகாப்ர், ஹெர்மாஸ் என்பவர்கள் இயற்றிய நூல்களை யொத்துக்கொண்டமைக்கு அடையாளமாக மொழிபெயர்த்த ஆர்ச்ச்பிஷப் உவேக் என்பவர் (Archbishop Wake.) “அவைகள் கடவுளருளால் இயற்றப்பட்டவைகள்” என்றும், “நமக்குக் கிறிஸ்துவினால் அளிக்கப்பட்ட பிரமாணமான கட்டுரைகளை யுடையன” வென்றும் உலகத்தாருக்கெடுத்துக் கூறுகின்றார்.

கி.பி. 360-ஆம் வருஷத்திற் கூடிய லவோத்திக்கேயன் சங்கத் திருந்ததென நாம் படித்திருக்கிற பிரசித்திபெற்ற புத்தகத்தினால் முதலில் எவர்கள் விவிலியப் புத்தகங்களைச் சேர்த்துத் திரட்டி, அவற்றை மெய்யானவை யென்று பிரசித்தப்படுத்தினார்களோ அவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களென நம்முடைய எதிரிகள் நன்றாய் அறிவார்களா? வென நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன். அவர்கள் பொய்யைத்தள்ளி மெய்யையே தழுவினார்களென நம்முடைய எதிரிக் னெவ்வாறு அறிகிறார்கள்? ஒரு சங்கத்தில் எடுத்தாண்ட சில விவிலியப் புத்தகங்கள் மற்றொரு சங்கத்திற் கட்டுக்கதையென நீக்கப்பட்டனவெனவும், முந்திய சங்கத்திற் கட்டுக்கதையென நீக்கியவை பிந்திய சங்கத்திற் பிரமாணமென எடுத்தாளப்பட்டனவெனவுந் துணிவதே தகும். அவர்க ளொருவரோடொருவர் மாறுபடுவதுதள்ளெனப் புலப்படுகின்றது. * *” என்று குவேக்கர் (Quaker) எனப் பேர் விளங்கிய வீரக்கிறிஸ்தவர்களி லொருவராகிய உவில்லியம் பென் என்பவர் (William Penn) மனிதரின் பத்திக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் விவிலிய நூலே பிரமாண மென முற்ற நம்பவேண்டுமென்பதைக் கண்டித் தெழுதுமொரு வியவகாரத்திற் கூறுகின்றார்.

“இக்காலத்துப் பழைய ஏற்பாடானது கள்ளப் பிரதி” யென்று புகழ்பெற்ற பிஷப் யூஷர் (Bishop Usher) சொல்லுகிறார். “நியாயப் பிரமாணிகளுகிய மோசே இயற்றினானென்று சொல்லப்படும் புத்தகங்களில், அவன் சொல்லிய வசனங்கள் குறைந்தும், அவன் சொல்லாத வசனங்கள் நிறைந்தும் இருக்கின்றன” என்று பெல்ஷாம் (Belsham) தாமியற்றிய எவிடென்ஸ் (Evidence) என்னும் புத்தகத்தில் 117-ம் பக்கத்திலெனியுகின்றார்.

(அ. னி.)

உ
கடவுள் துணை.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை.

இவ்வியந்திரசாலையில் இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு பாஷைகளில் புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், பிரசுரங்கள், பிரசித்தபத்திரிகைகள், வர்த்தகர்களுக்கு வேண்டிய பலவித பட்டிகள், பில்லுகள், உண்டிகள், முதலான பற்பலவித பதிப்புவேலைகள் வெகு திறமாகவும், நரண்யமாகவும், பலவித வர்ணங்களில் செய்து கொடுக்கப்பட்டுவருகின்றன.

அன்றி உயர்ந்த பயிண்டு னேலைகளும், கிலிட்டுவேலைகளும் செய்து ரப்படும்.

கார்ஜு குறைச்சல்; வேலை திறம், நாணயம்.

கமீஷனுக்கும் புத்தகங்கள் வாங்கி விற்கப்படும்.

வெளியூரார் கடிதங்களையும், மணியார்டர்களையும், தெளிவாயெழுதி அடியிற் கையொப்பமிட்டவர் பேருக்கே அனுப்புதல்வேண்டும்.

இங்ஙனம்,
மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ், } ஸை. இரத்தினசெட்டியார்.
316, தம்புசெட்டி வீதி, } ப்ரோப்ரயிடர்.
சேன்னை.

VERY CHEAP ENGLISH PAMPHLETS
FOR SALE.

	Price per Copy.	
Bible Dissector ...	Half anna.	} Postage Extra.
One hundred and Fifty } Contradictions of the Bible... }	One anna.	
Jesus is but a man in } Tamil. ... }	Half anna.	
The Hindu Triumph } No. I. in Tamil ... }	3 Pies.	

Liberal discount to wholesale purcharers. As only a limited
No. of Copies Printed.

APPLY SHARP WITH REMITTANCE TO

M. R. Press. }
16, Thambu Chetty }
Street, Madras. }
S. R. Namasivaya Chettiar,
Proprietor. U. B. R. Series, &c.

இந்துக்களுக்கோர் அறிவிப்பு.

ஆரியகண்டத்தவர்களே ! இந்து மதாபிமானிகளே !

இப்புத்தகத்தில் கூறப்பட்ட கிறிஸ்துமதத்தின் ஆபாசங்களை ஒவ்வொருவரும் நன்கு அறிந்திருப்பீர்கள். இனி செயற்பாலன என்னெனில், ஒவ்வொருவரும் ஆபாசங்கள் நிரம்பிய பைபில் புத்தகத்தை ஆதாரமாகக்கொண்ட கிறிஸ்தவர்கள் வார்த்தையின்கண் ஆசைவைக்கப்படாமலும் அம்மதத்தை நம்பாமலும், எல்லாரும் நமது காருண்ணிய வடிவமாய் பிறம்ம விஷ்ணு மகேஸ்வரசொருபமாய், எங்கும் பிரகாசமாய், ஆனந்த பூர்த்தியாய், நிறைந்து விளங்கும் பரப்ரம்மத்தினை மனம் வாக்குக் காயத்தினால் வந்தனை வழிபாடுபுரிந்து, கொலை, களவு, காமம் முதலிய தீச்செயலை ஒழித்து, எந்நாளும் பரமான்ந்த சுகத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமென்ப பல்காலும் கடவுளைத் தியானிக்கின்றேன்.

இ. ம. வி.

இரக்ஷணியசேனையின் மோசங்கள்.

நண்பர்களே ! மேற்குறித்த சைனியம் ஒன்று சிலகாலமாக நமது தேயத்தில் வந்துஇறங்கி யிருப்பதையும், அவர்கள் பிரசங்கித்துவருவதையும் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள்.

ஆயினும் யான் பார்த்தவற்றைச் சில சொல்லி எடுத்த விஷயத்தை முடிக்கின்றேன்.

ஷை சைனியமானது இந்துக்களைப்போல் பண்டார வேஷந்தரித்து, புருடர்கள் யாவரும் ஒற்றைக்குடுமி, காவி அங்கவஸ்திரம் முதலிய தரித்தும், பெண்களெல்லாம் சேலைகள் தரித்தும், நெற்றியில் மூன்று கீழ்லாக விபூதி முதலிய இட்டுக்கொண்டும் வந்து, ஆங்காங்கு நின்று, மிக பகூத்துடனே நம்மைப்பரலோகம்சேர்ப்பவர்போல, பாவிக்களை! அஞ்ஞானிகளை! என்று மாதர்களைக்கொண்டு மயங்கச் செய்கின்றனர். கல்கத்தா, பம்பாய், பட்டணங்களில் இவர்கள் போய்ப் பிரசங்கம் பண்ணுங்காலத்து, தைரியசாலிகளான அக்கனவான்கள் நையப்புடைத்து அனுப்பிவிடப் பயங்காளிகள்வாரும் பாழும் சென்னையில் வரவும், உண்மை யறியாத சிலர் இவர்கள்சொல்வது சரிதான்போலும், இவர்கள் நடையுடைபாவனைகள் எல்லாம் இந்துக்கள் போலவே இருக்கின்றன. வாய்ச்சொல்லோ மிக இனிப்பைத் தருகின்றது. பெண்களது ரூரலோகாதுக்கு இனிமை கொடுக்கின்றது. ஆதலால் இவர்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளும் உண்மையாகவே இருக்கும் என மனதிலெண்ண, கடவுட்கிருபையால் தோன்றியுள்ள இந்து டிராக்ட்டிகள் அவர்கள் துர்எண்ணத்தை ஒழித்து நல்லவழியாகிய இந்துமதத்தினைக் காட்டின.

ஆதலால் கனவான்களே ! அக்கள்ள சைனியத்தில் செல்லாதீர்கள். அவர்கள் செய்யும் பிரசங்கத்துக்குப் போகாதீர்கள். அவர்கள் காட்டும் பெண்களைக்கொண்டு மயங்காதீர்கள். நமது இந்துமதத்தின் உண்மையையறிய பற்பலபண்டிதர்களை அடுத்து அவர்களைவழிப்பட்டு உய்ய முயலுங்கள். சுருதி யுக்கி யனுபவம் ஆகிய முன்றுக்கும் பொருத்தமான மதம் எது எனில், இந்துமதமே ! என்று அறியுங்கள்.

நமது கருணைக்கடலாகிய ஜகதீசன் நம்மை அவ்விரகஸிப்பு சேனைகள் என்று போலிப்பேர்கொண்ட கள்ளவிலையிற்செக்குப்படுத்தாது இரகஸிப்பாராக, இனி சமயம் நேர்ந்தவிடத்து நமது அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிப்பாம்

அஸ்திரப்பிரயோகி.

Uthama Bhodha Ranjani Series. No. 2.

உ
கடவுள்துணை.

உத்தமபோதாஞ்சனிதொடர்ச்சி நெ. உ.

NO 2.

நெ உ.

கல்வி க்களஞ்சியம்.

புருஷத்துவேஷபூதகிசரித்திரம்.

(முதல் பாகம்.)

புருஷத்துவேஷபூதகி
யாகிய

மதகமனி.

KALVICKALANJIAM.

PURUSHATHWASHA BOOTHAKKEE CHARITRAM.
(PART-I.)

Printed & Published by

S. R. NAMASIVAYA CHETTY,
Proprietor U. B. R. Series.

AT THE MADRAS RIPON PRESS:—MADRAS.

1887.

Price 6 Pies.]

[விலை பை ஆறு.

“ சிவனுந் தேவனு ”

என்னுந்

தீயநாவுக்கு ஆப்பு.

இப்புத்தகம் “ கிறிஸ்துமதகாணனதுடார் ” என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இஃது சிவனுந் தேவனே என்று ஸ்தாபித்துக் கூறப்பட்டதோர்புத்தகம். இதை ஒவ்வொரு நண்பரும் வாங்கி வாசித்து இதன் உட்பொருளை அறிந்து ஆநந்தங்கொள்வீர்களெனக் கோருகின்றேன்.

விலை பை ஆறு: 1-புத்தகமுதல் 8-புத்தகங்கள் வரையும் தபாற்கூலி அணு அணா.

வேண்டுவோர் திருப்பத்தூர் அமிர்தபோதினிபத்திராதிபரிடம் பெற்றுக்கொள்க. சென்னையிலுள்ளவர் அடியிற் கையொப்பமிட்டவரிடம் பெற்றுக்கொள்க.

ஏசுகிறிஸ்து மனிதனே.

இப்புத்தகம் சென்னை இந்துடி ராக்ட் சொஸையிட்டியின் மெம்பர்களுள் ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. இதில் “ ஏசு கடவுளல்ல மனிதன்தான் ” என்பதற்குப் போந்த சாக்ஷியுடன் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனை ஒவ்வொரு நண்பரும் அத்தியாவசியம் வாங்கி வாசித்தல் வேண்டும் என்பது எனது கோரிக்கை.

விலை பை ஆறு! ஒருபுத்தகமுதல் 8 புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அணு அணா. 10க்கு 2-ம், 100க்கு 30-ம், 500க்கு 250-ம், 1000க்கு 1000-ம் கமிஷன் கொடுக்கப்படும். வேண்டுவோர் அடியிற் கையொப்பமிட்டவர் பெருக்கே முன்பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்,

சை. ர. நமசிவாயசெட்டி
மதராஸ் ரிப்பன் பிரைஸ்,
316, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

வள்ளலார் மாவஸ.

இப்புத்தகத்தை அன்புகூர்ந்து நமக்கு அனுப்பிய ம-நா-நா-ஸீ, சி. ம. இராகுவேல்மூர்த்தியவர்களுக்கு வந்தனம் தருகின்றேன்.

இப்புத்தகத்தின்விலை அணு இரண்டு. இதில் விநாயகர் மீது த்யானப் பஞ்சக்குணதி விருத்தம், மனப்புலம்பல், குமரேசன்மணிமாலே, எக்காலக்கண்ணி, சிவத்யானக்கீர்த்தனமும் அடங்கியிருக்கின்றன.

உ
கடவுள்துணை.

இதில் சம்பந்தப்பட்டோர் பெயர்.

1. சுருணசுந்தரன். (புருடன்)
2. மதகமணி.—(மனைவி) கடைசியில் “புருஷித்துவேஷி பூதகி” யெனப் பெயர் கொண்டனன்.
3. தாதிகள்பெயர். (1) மாயாவதி; (2) மாந்திரீகவல்லி; (3) தாந்திரீகவல்லி; (4) சந்திமித்திரி; (5) களாவதி; (6) கானவல்லி; (7) தூர்ப்போதினி; (8) சுருண போதினி.

விஷய அட்டவணை.

நெ.	பக்கம்.
க. { விநாயகர்துதி; முருகர்துதி; சரஸ்வதிதுதி; ஆசிரியர் } துதி; அவையடக்கம்; முகவுரை.	க௭
உ. சுருணசுந்தரன் வரலாறு.	கஅ
ங. சுந்தரன் ஆஸ்தியைக்கண்டு மகிழ்தல்.	”
சு. சுந்தரன் ஆஸ்தியைச் செலவிடுதல்.	கக
ரு. சுந்தரன் வர்த்தகப்பாங்கு.	”
சு. சுந்தரன் விவாகப்பிரயத்தனம்.	”
எ. மதகமணியின் வாழ்வு.	உ0
அ. சுருணசுந்தரன் இல்லற நடத்துதல்	உக
க. சுந்தரன் ஊடலைத்தீர்த்தல்.	”
க0. மதகமணி வரங்கேட்டல்.	உஉ
கக. மதகமணி திரவியசாலையைக் காணல்.	உ௩
கஉ. மதகமணியின் செல்வாக்கு.	”
க௩. மதகமணி பாங்கியர்களைத் தெரிவுசெய்தல்.	”
கசு. மதகமணி தன் தாய் தந்தையர்களைப் பரிபாலித்தது.	உச
கரு. மதகமணி பல மாளிகைகள் கட்டுதல்.	”
கசு. சுந்தரன் மதகமணி செய்கைகளைக் காணுதல்.	”
க௭. சுந்தரன் தோழர்களுடன் சம்பாஷித்தல்.	உரு
கஅ. { மதகமணி தன் பாங்கிமார்களுடன் மாளிகைகளைப் } பார்க்கச் செல்லுதல்.	உசு
கக. கடற்கரையிலே மதகமணிகண்ட அதிசயம்.	”
உ0. மாயாவதியின் மாயலீலைகள்.	உ௭

நெ.	பக்கம்.
உக. மதகமணி மாயாவதிக்குப் பரிசளித்தல்.	24
உஉ. மாந்திரீகவல்லி வித்தை செய்தல்.	25
உங. தாந்திரீகவல்லி சமர்த்துப் பேசுதல்.	"
உச. சந்திமித்திரி சமர்த்து.	"
உரு. களாவதி வித்தை கற்பித்தல்.	26
உசு. கானவல்லியின் வித்தையருமை.	"
உஎ. மதகமணிக்குப் பாங்கியர்கள் வித்தைகளைக் கற்பித்தல்.	"
உஅ. சுந்தரன் ஆஸ்தி அழிதல்.	"
உக. சுந்தரன் ஆஸ்தி அழிந்ததைக்கண்டு வருந்துதல்.	27
ங0. மதகமணி சுந்தரனை வசப்படுத்துதல்.	"
ஙக. சுந்தரன் கடல்யாத்திரை செய்தல்.	28
ஙஉ. மதகமணியின் சீர்கெட்ட நடை.	29
ஙங. சந்திமித்திரி மதகமணியோடு சம்பாஷித்தல்.	"
ஙச. அரசகுமாரர் மதகமணியைமயலில் மூழ்கியது.	30
ஙரு. தாந்திரீகவல்லி மதகமணியோடு சம்பாஷித்தல்.	"
ஙசு. வியாபாரிகளை மதகமணி விரும்பியது.	"
ஙஎ. தூர்ப்போதினி மதகமணியோடு சம்பாஷித்தல்.	"
ஙஅ. மதகமணியின் ஆஸ்தியும் நகர் அடைந்ததுயரமும்.	31
ஙக. மதகமணியின் வீரச்செயல்கள்.	32
ச0. தத்துவஞானிகள் சித்துவித்தை.	"
சக. மதகமணிக்கு நோய் அதிகரித்தது.	"
சஉ. தருமவைத்தியர் நற்போதனைசெய்தல்.	33
சங. தத்துவஞானிகள் சுந்தரனைத் தருவித்தது.	"
சச. சுந்தரன் மந்திரவான் பெற்றது.	34
சரு. மதகமணி பாங்கியர்களை மனப்பூதல்.	"
சசு. மாந்திரீக மாயக்கோட்டை.	"
சஎ. மாந்திரீகமாயக்கோட்டை மந்திரவாளால் அழிதல்.	"
சஅ. மதகமணியின் பரிதாபநிலைமை.	35
சக. சுருணபோதினி உயிர்பிழைத்துச் சுந்தரனை மணந்தது.	"

கடவுள்துணை.

No 2.

நெ உ.

கல்வி க்களஞ்சியம்.

புருஷத்துவேஷ பூதகிசரித்திரம்.

விநாயகரீதுதி.

சிந்தூரானந்த் தெந்தைபாதமே
யந்தனாளர்தஞ் சிந்தைமேவுமே.

முருகரீதுதி.

அமரர்துதிபுரி குமரகுருப்ர
னமலபதமல ரொமதுபுகலரோ.

சுரஸ்வதீதுதி.

வெள்ளைத்தாமரை மேவுவாணியெம்
முள்ளத்தாமரை யுலவியோங்குமே.

ஆசிரியரீதுதி.

செந்தமிழ்நல்கிய சுந்தரனிருபத
கந்தமலர்களைச் சிந்தைவைக்குதுமே.

அவையடக்கம்.

மன்னுஞ்சிறுவர் மணற்சோற்றிற் கல்லாய
உன்னுவரோ வல்லமனையொண்டொடியார்—அன்ன
பரிசேபோ விர்தூலிற்பாவலர்சொற்குற்றந்
தெரிசுவரோ வுள்ளஞ்சிறந்து.

முகவுரை.

செஞ்சொற் றமிழவளர்க்கும் நெஞ்சிற்கினிய பஞ்சாகுரச்சேட்டி
யாரோ! கடன்பட்டகந்தன் காதையைக்கேட்டநீரோ, புருஷத்துவேஷபூதகி
யின் சரித்திரத்தைக் கேட்டருளி, கல்விக்களஞ்சியத்தைப் பெரிதாக்குவீ
ரொன உம்மைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இச்சரித்திரமானது பூமியின்கண்ணுள்ள புருஷர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் மிக நன்மையைப் பயக்குமென்பதிற் சந்தேகம் இல்லை. எவ்வளவாகக் கல்வி கேள்வி யறிவுகளிலே நிரம்பின புருஷர்களானாலும், மனைவியரை நடத்தும் ஒழுங்குகளிலே சிறிதேனும் தவறாதவர் உலகில் இரார். அங்ஙனம்தவறி, சிறுவர்கைப்பம்பரம்போல், பெண்வழிச்சென்று, பெண்ணேவலைச்செய்து, கணங்குறைந்து, பல அல்லல்களுக்குள் ளாயினோரும் பலர் தற்காலத்திலே எங்கும் உளர். அவ்வண்ணமே தம்மையிரகஷிக்கும் கணவரை விசுவாசிப்பவர்போல நடித்துப் பரபுருடருடன்கூடிச் சுகித்துத் தம்முடைய சொந்தப் புருஷனைத் துவேஷிக்கும் ஸ்திரீகளும் பலபேர் உண்டு. கல்விகேள்விகளினாலே உத்தமகுணமுடைய ஸ்திரீகளையும் கெடுக்கவல்ல துன்மார்க்கநாரியரும் உண்டு. இவர்களாலே உலகத்திலேயுண்டுபடும் கேடுகள் அனந்தம்.

மாதர்கள் இயற்கையிலே நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் நான்குணங்கையுடையவரோ யாயினும், விவாகத்திற்குமுன் தாய் தந்தையராலும், விவாகத்திற்குப்பின் கணவர்களாலும் நன்னெறியினின்றும் தவறாதபடி பாதுகாத்தற் குரியவரோயாவர். தற்காலத்துப் புருஷர்கள் மாதர்க்குச் சுதந்திரங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென எண்ணி, அதன்பொருட்டு வெகுவாய் முயன்று வருகின்றார்கள்.

என்ன சுதந்தரங்களை மாதர்க்கு நம்மனோர் அளிப்பினும், அவர்களைக் கற்புநெறிக்குப் பழுதுவராதபடி அடக்கியாளுதலிலே கவனத்தைப் பெரும்பாலும் வைப்பது உத்தமம்.

இந்நெறியிலே புருஷர்கள் கவனஞ் செலுத்தா தொழியின், புருஷத் வேஷ பூதகியாகிய மதங்குமனி தான் அடைந்த செல்வாக்கினாலே கெட்டது போல் கெட்டழிவொன்பது திண்ணம்.

இச்சரித்திரம் இரண்டு பாகமாகப் பிரசுரிக்கப்படுகின்றது. இதற்குக் காரணம் பாரம் அதிகமாக இருப்பதுவேயாம்.

சுகுண சுந்தரன் வரலாறு.

கல்வி, கேள்வியறிவுகளாலே நிறைந்த சாதுக்கள் பலர்வாழ்ந்தொண்டை நாட்டிலே, திருவோத்தூர் என்னும் பதியிலேபிறந்து, அங்கே சில காலம் வளர்ந்து, தமிழ்ப் பாஷையைக் கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்து, பின்பு வர்த்தகத்தின் பொருட்டுப் புதுவைமாநகரைச் சேர்ந்து, நகரவாசியாய் வாழ்ந்த சுகுணசுந்தரன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்குப் பிதூரார்ச்சிதத்தினாலே கிடைத்த ஏழுலகையும் பொன் ஆஸ்தி இருந்தது. அவன் தனக்குக் கிடைத்த ஆஸ்தியை ஏழு இருப்புப் பெட்டிகளிலே வைத்து, பிறர்அறியாவண்ணம் பூமிக்குட் சுரங்கம் ஒன்று கட்டுவித்து அப்பெட்டிகளை அதிற் பத்திரப்படுத்தி, சுரங்கமுள்ள அறையைப்பூட்டித் திறவுகோலைத்தன் வசத்தில் வைத்துக் காத்துவந்தான்.

சுந்தரன் ஆவ் தியைக்கண்டு மகிழ்தல்.

இவ்வண்ணம் சேமித்த பெருந்திரவியத்தைச் சுந்தரன் தினந்தோறும் ஒருதரம் பார்த்துப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து: நமக்கென்ன குறையுளது; நாம் எதற்கும் அஞ்சவேண்டிவதில்லை; அதிர்ஷ்டவசத்தினாலே செல்வங்கிடைத்திருக்கின்றது; இதுநமக்குப் பிற்சந்ததியார் நெடுங்காலம் பலதலைமுறைகளாக அனுபவித்து வந்தாலும் குறையாது; நாம் கஷ்டப்படவேண்டிவதில்லை. வீட்டிலிருந்து கொண்டு, கற்றவர்களுடனும்

சாதுக்களுடனும் கூடிச்சாஸ்திர விசாரணை செய்து, அறநெறியினின்று, இன்பத்தை யனுபவித்து, மறுமைச்சுகத்தைத் தேடிதேலபாங்கு என்றெண்ணிப்பல அறிஞர்களோடு உறவாடி, அவர்தன்னிடம்வரவும் தான் அவரிடம் போகவுமாகப் பலசற்குணர்களுடைய நேசத்தைவளர்த்துவரத்தலைப் பட்டான். அதனாலே, அவனுடைய நேசர்களும், நகரவாசிகளும் அவனைச் சுதுணசுந்தரன் என்று சொல்லத்தொடங்கினார்கள்.

சுந்தரன் ஆஸ்தியைச் செலவிடுதல்.

சுந்தரனைச் சூழ்ந்திருந்த சாதுக்களாலே, அவன் தர்மார்த்தகாமமோ கூடும் என்னும் புருஷார்த்தங்களின் இலக்கணங்களை யறிந்து, நாளுக்கு நாள் விவேகம் அதிகரிக்க, சற்பாத்திரமறிந்து, தருமங்களைச் செய்துவரத்தலைப்பட்டான். அதனாலே ஒருலகூடம்பொன் ஒழிந்தது. ஓர் இருப்புப்பெட்டி வெறும் பெட்டியாயிற்று. சுந்தரன் அதுகண்டு, இஃது என்னை? சில நாட்களிலே ஒருபெட்டித் திரவியத்தை யழித்துவிட்டோம்! தருமமே செய்துவருவோமாயின், இன்னுஞ் சிலகாலத்திற்குள் நம்வசத்தில் உள்ள திரவியம் ஒழிந்துவிடும். பிறகுதருமஞ்செய்வதொழிந்து, நம்மிடத்து வருவோர்க்குப்பொருள் இல்லையென்று சொல்லும்படியானவறுமைவந்து சூழ்ந்துகொள்ளும். அதனாலே நாம்வருந்த இடமுண்டாம். இப்போது நம்மிடத்துப்பொருள் பெற்றுச் செல்வோரை நாம்கேட்க நேரிடும். ஓர் கால், நாணத்தைவிட்டுக் கேட்கினும், அவர் நம்வறுமை தொலையும்படி உண்டென்று நமக்குதவிசெய்வரோ? செய்யமாட்டார்களே! ஈகையினாலே வந்தபுகழ்கெடுமே! இறைக்க இறைக்கச் சுரக்குங்கிணற்று நீர் போலத் தர்ம சிந்தையுடையோர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்கப் பொருள் சுரக்கும் என்று உலகத்தார் சொல்லுவதுடன்! நம்மளவிலே நிதிசூறையக் கண்டதன்றி நிரம்பிவளரக்கண்டோமில்லையே! கிணற்று நீர் போல நம்பொருள் கொடுக்கக் கொடுக்க வளமுமார்க்கந்தான்யாது? ஊற்றுள்ளதாகுமேல் நீர் சுரக்கும். ஊற்றைப்போல வர்த்தகத்தினாலே பொருள் சுரக்கும். சுரக்குமேல் ஆஸ்தியுழியாது. தானதருமங்களும் சிறப்பாகநடத்தப்படும்.” என்று சிந்தித்து, வர்த்தகஞ் செய்யத் தொடங்கினான்.

சுந்தரன் வர்த்தகப்பாங்கு.

சுந்தரன் வர்த்தகஞ்செய்யத்தொடங்கி, “தெரிந்தவினத்தொடுதேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க், கரும்பொருள் யாதொன்றுமில்” என்றபடி, வர்த்தகப் பாங்கிலே சிறந்தவர்களை நேசித்து, அவர்களுடைய உதவியாலே வர்த்தக நுட்பங்களை யறிந்து, கப்பல் வர்த்தகஞ் செய்து, அதிகவருவாய் பெற்று, இருபதுலகூடம் பொன் ஆஸ்தியுடைய தன்வானுயினான்.

அதுகண்ட சுந்தரன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து, “நல்லோர் நமக்கு நேசர்களாய், சற்பாத்திரத்திலே அவர் சொற்படி செலவிடவும் நேர்ந்ததனால், இப்பெருந் திரவியத்தையடையக் கடவுள் திருவருள் புரிந்தார்.” என்றுதன் சற்குண நேசர்களைக்கைவிடாது வர்த்தகத்தைநடத்திவந்தான்.

சுந்தரன் விவாகப்பிரயத்தனம்.

இவ்வண்ணம் வர்த்தகத்தை நடத்திப் பலருந் தன்னைமதிக்கவாழுநாளிலே, சுந்தரனுக்கு விவாகம்செய்து கொள்ளல் வேண்டுமென்னும் நினைவுதோன்றினதால், தன்னேசர்களை அழைத்துயோசிப்பதாயினான்.

“அன்பர்களே! இதுகாறுந்தோன்றாத தோர்நினைவு நேற்று எனக்குத் தோன்றியது ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!! இல்லறம் பெரிதோ? துறவறம் பெரிதோ? சொல்லுங்கள்” என்றான்.

நேசர்கள் அதுகேட்டு! “இல்லறமல்லது நல்லறமன்று” என ஒளவை மொழிந்தருளி யிருப்பவும், இது பெரிதோ அது பெரிதோவென்று வினவு தற்கிடமுண்டோ?

அன்றியும், “பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதை யுண்டானுலெத்தாலுங் கூடியிருக்கலாம்-சற்றேனும், தாறுமாறாக நடப்பளையாமாயிற் கூறும் சந்திரியாசங்கொள்.” என ஒளவையார் கூறியிருக்கின்றார். திருவள்ளுவ தேவரும், “அறனெனப்பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும், பிறன்பழிப்ப தில்லாயினன்று.” என அருளிச்செய்தனர். இவ்வுறுதிமொழிகளைச் சிந் திக்கையில், சுந்தரா! இல்லறமே பெரிதென்று தோற்று கின்றது. திரு வள்ளுவதேவரும் இல்லறத்திலேநின்று மோக்ஷத்தையடைந்தார். கற்பிற் சிறந்த வாசகியென்னும் மனைவியாலே அவர் நடத்திய இல்வாழ்க்கை பெருமையடைந்தது. ஆகலின், அத்தகை நற்குண நற்செய்கைகளையு டைய மனைவிகுடைப்பதுண்டானால், இல்லறமே பெரிதாம் என்றார்கள். சுந்தரன் அதுகேட்டு, அன்பர்களே! இல்லறமேபெரிதாயினும், பல அறி னர்கள் அதனைவெறுத்ததனால், துன்பம் பலவாக இல்லறத்தில் விளையும் என யோசிக்க இடந்தருகின்றது. குணவதியான மனைவி வாய்ப்பதரிது; நற்குலத்திலே, நற்றாய்தந்தையர்களுக்குப் பிறந்தவளாகவும், நோய், பழிமுதலாயின குற்றங்களில்லாதவளாகவும், செளந்தரியமுடையவளாக வும் இருந்தல்வேண்டும். இத்தகைஇலக்கணமுடைய பெண் தேடிக்கொ டிக்கவல்லீராயின், நான்மணம்புரிவேன்; கிடைப்பதரிதாயின், நான் மணம் விரும்பேன்; இஃது உண்மையென்று அறிமின்கள். “நோய்கொண்டா லுங்கொளலாம் நூறுவயதாமளவும், பேய்கொண்டாலுங் கொளலாம் பெண் கொள்ளலாகாதே” என ஒரு தமிழ்ப்புலவர் கூறியதென்னை? இப்புலவர் கருத்திலே நோயாலும் பேயாலும் அடையும் துன்பத்தினும் பெண்ணாலே துன்பம் அதிகமுண்டெனப் பெறப்பட்டதன்றோ? அங்ஙனமே யானுந் துணிந்து, துறவறத்திலே நிற்கக்கடவேன் என்றான். அதுகேட்டு நேசர்கள், துறவறத்திலேயுண்டுபண்ணுந் துன்பங்களையும், துறவியர், இல்லறத்தினர் உதவியைத் தேடியடைவதையும் எடுத்துரைத்து மணம்புரிவதற்குச் சுந்த ரனை இசைவித்தார்கள். நேசர்களின் கருத்துக்கிணங்கிய சுந்தரன், தன் இன த்தவருட் சில முதியோரை யழைத்து, தன் கருத்தை யறிவித்தான். அம் முதியோர் தம்பந்துவர்க்கத்திலே, அழகிலும், கல்வியிலும், சிறந்தமதநமனி என்னும் பேர்பெற்ற கன்னிகையைச் சுந்தரனுக்கேற்ற சுந்தரியென்று தீர்மானித்து, ஒரு சுபதினத்தைத் தெரிவுசெய்து, பந்துமித்திரர்கள் பல ரும் சூழத் திருக்கலியாண மகோற்சவத்தை நகரவாசிகளெல்லாருங்கண்டு மகிழவும், அந்தணரும், தொழிலாளரும், ஆதுலர்களும் தமது கவிதீர்த்தா னமாகவழங்கிய பொருள்பெற்று வாழ்த்தவும், முன்பு நடத்தத்தக்க தேவ பூசை, திருவிழா முதலாயின பலவுஞ்செய்து, மிகச்சிறப்பாக நடத்தினா ர்கள்.

மதகமனியின் வாழ்வு:

மதகமனிக்கு வந்த வாழ்வைக்கண்டு மங்கையர் பலர் பொருமை கொண்டார்கள். சுந்தரனை மணம்புரியக் காதலித்திருந்த கன்னிகைகள் பலர் அளவற்ற மனத்துயரங்கொண்டார்கள். உண்மையாக மதகமனிக்கு வந்த வாழ்வு மங்கைமார் மதிக்கத்தக்கதாகவெயிருந்தது. நாயகனோ பெருந் திரவியமுடைய பிரபு. அவனுடைய ரூபலாவண்ணியங்களோ தெய்வமகளிரும் விரும்பத்தக்கவை. மனிதருள்ளே அவன் மன்மதன்; கண்ணிறைந்த கணவன். குணங்களோ நல்லோர் பலரும் விரும்பத்தக்க

வை. செய்கைகளோ தருமதேவதை கண்டு புகழ்த்தக்கவை. உலோபகுணம் அவனைக்கண்டால் ஒடியொளிக்கும். கற்பகத்தருக்கள் அவன் செய்யுந் தானதருமங்களைக்கண்டு நானும். பொருமை அவன்முன் இருக்கப் பெருமல் ஓடும். கோபத்தீ அவன் முன்னே குளிர்ந்துவிடும்.

பரதாரகமனத்தையும், பரத்தையர் நட்பையும் அவன் சிந்தை விரும்புவதில்லை. இன்னும் பலவாறு உரைப்பதென்! சுதுணசுந்தரன் தன் பேருக்கேற்றவாறு சற்குணக்கடலாயிருந்தான்.

சுகுணசுந்தரன் இல்லற நடத்துதல்.

சுகுணசுந்தரன், மதகமனியோடுகூடி, இன்பத்தை யனுபவித்து, மாதர் கலவியினால் உண்டுபடும் காமசுகம் இத்தன்மைத்தென்று கண்டறிந்தான்.

மதகமனியோ சுந்தரனுக்குக் காமசுகத்தைப் பெரிதுந் தரத்தக்க மங்கையாயிருந்தனள். அதனால் அவன் மதகமனியின் மோகவலைக்குண் மூழ்கி, அவளை அல்லும்பகலும் அரைக்கண்மும் பிரிந்திருக்கத் தரியாதவனாயினான். மதகமனியும் சுந்தரனை அரைக்கண்மும் பிரிந்திருக்கத் தரியாதவளாயினாள். சுந்தரன் மனப்பெருங்கேரையில் மதகமனி வீற்றிருக்கத் தக்கதாயிற்று. அவள் எண்ணமே, அவள் திருவுருவத்தியானமே, அவள் அளித்த சையோக மகிழ்ச்சியே, அவளுடைய போகமே, சுந்தரன்மனதுக்கு இனியவாயின். நித்தியாயற்றுப் பகலிரவுமுழுவதும் பரம்பொருளோடு கலந்திருக்கும் பரமயோகியர்போலச் சுந்தரனும் பகல் இரவு என்னும் பேதமின்றி மதகமனியோடுகலந்து காமயோகிபோலச் சிறந்தான்.

உலகமெங்கும் வெற்றியடைந்து, சிற்றின்ப விளையாடலைச் செய்யுங் காமராஜனுக்குச் சுந்தரனும், மதகமனியும் பெருவேலை யளித்தவராயினார்கள்.

இவ்வண்ணம் சுந்தரன் தன்மோகவலையுட் சிக்கியிருத்தலை யறிந்த மதகமனிதன்னுள்ளே பின்வறுமாறு சிந்திக்கின்றாள்.

“சுந்தரன் எனக்கேற்ற கணவனாக வாய்த்தான். என் மோகவலையுட் சிக்கினான். அவனுடைய சம்பத்து முழுவதும் என்னுடையையாயிற்று. என் தாய்தந்தையர்வறுமையாலே இனிமெலிந்திருக்கக்காரணமில்லை. என்னுடனே அவர்களிருந்து இகபோக சாம்பிராச்சியங்களை யனுபவிக்கத்தக்க வரையன்றோ? என் இச்சையின்படி இன்பங்களை யான் அனுபவிப்பதற்கும் என்ன குறையுளது? என்னைப் பொற்பணிகளாலும், பற்பல விசித்திரப்பட்டாடைகளாலும் அலங்கரித்துக்கொள்வேன். என் நாயகனோடு எந்நேரமுங் கைகொர்த்துக்கொண்டு மேன்மாடங்களில் உலாவுவேன். மலர்ச்சோலைகளுக்குப் பாங்கியருடனே சென்று பந்தாடிவருவேன். கடற்கரைக்குச்சென்று உல்லாச நடைகொண்டு மனமகிழ்ச்சியடைவேன். சகலபோகங்களையும் அனுபவிப்பேன். பற்பல விசித்திரமானிகைகளைக் கட்டுவித்து, தினந்தோறும் ஒவ்வொரு மாளிகையில் வாழ்வேன். சுந்தரன் என்கருத்துக்கு இசைவனோ? இசையானோ? அறியேன்.” என்றுயோசித்துக் கொண்டு, பள்ளியறையிற்சென்று, கணவனுடனே ஊடினாள் போலச் சயனித்தாள்.

சுந்தரன் ஊடலைத்திர்த்தல்.

சுந்தரன் அன்று இரவு பள்ளியறையினுட்சென்று, மதகமனி சயனித்திருப்பதையும், அவள்முகம் வாடியிருப்பதையும் கண்டான். கண்டு,

தன் அன்புக்கினிய சுந்தரியைநோக்கி : மாதரசே ! என்னுடனேயுண்டு, சல்லாபமொழிகள்பேசி, வினையாடிப்பின்பு சயனிக்கவரும் நீ இன்றுமுன் புசயனத்தையடைந்து துயில்வதென் ? அணங்கே ! பொய்த்துயில் கொண்டாயோ ? அன்றேல், என்னைக்கோபித்தனையோ ? நீ கோபஞ்செய்யக்காரணம் சிறிதும் இல்லையே. என்னோடுபிணங்கினையோ ? பிணங்குதற்குங் காரணமில்லையே. பெண்மணியே ! நின்னைவிட்டு நான் பிரிந்ததுண்டோ ? பிறமங்கையனாக் காதலித்ததுண்டோ ? கண்மணியே ! நின் போலெனக்குக் காமசுகந்தருவாரும் உளரோ ? நீ என்னைச் சந்தேகிக்கவேண்டாம். மான்விழித்தையலே ! கண்மலர்திறந்தென்னைப்பார்.

ஆ ! ஆ ! நின்முகம் சுந்திரனைக்கண்ட தாமரைபோல் வாடுவதென் ! வாடாத பங்கயவதனத்திற்கு வாட்டம் வரப்பிழையொன்றுஞ் செய்திலனே ! நான் எப்பிழை செய்கினும் பொறுத்தருள். நினக்கேயான்உரியேன். என்பொருளெல்லாம் நினக்கேயுரியன. நன்மனம் போலச் செல்வங்களை யனுபவித்துவாழ்ந்திரு. காமவாரிதியைக் கடத்தற்குவாய்த்த மரக்கலமே ! என் சிந்தாகுலத்தை நீ அறியாய் ! காமநோயாலே மெலிந்தேன். “காலையரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி, மாலைமலருமிந்நோய்” என்றபடி இம் மாலைப்பொழுதின் மலர்ந்தகாமநோயைத் தவிர்த்தற்கு நீயே தக்க மருந்தாயினாய். “பிணக்குமருந்து பிரமணணியிழை, தன்னோய்க்குத் தானேமருந்து” என்றபடி, நின்னூல் விளைந்த நோய்க்கு நீயேமருந்தாகியிருந்தும், என்னைக்காமன் அம்புகள்கொல்லவகைதேடிய நீ அருளில்லாய் போலும். கல்விக்கரசே ! இதனை நீயறியுமோ !

“ஊடலுணர்தல் புணர்தலிவைகாமங், கூடியார் பெற்றபயன்” என்றபடி பிணக்கொழிந்து, புணர்ச்சியின் மகிழ்தலைச்செய்க. நீடித்தஆடலால், என்னுயிர் வாழ்தலை நீ விரும்பினையோ ! என்று பல இனியமொழிகளாலே சுந்தரன் இரந்து நின்றலை மதகமனி அறிந்தான். அறிந்து, துயிலுணர்ந்தான் போலச் சுந்தரனைநோக்கிச் சொல்வாளாயினான்.

மதகமனி வரங்கேட்டல்.

மன்மதரூபா ! என்னால் கிடைத்த காமசுகத்தினை நீ சிலாகித்துக் கூறுவதெல்லாம் பொய்யே ! மெய்யாயின், என் நலங்களெல்லாம் நீ பெற்றுச் சுகமடைந்து களிப்பதுபோல, நீ பெற்றசெல்வங்களால் என் இச்சையின்படி இன்பங்களை யனுபவிக்கச் செய்தல்வேண்டும். என்னை மணந்த இத்துணை நாட்களாக நின் திரவிய சாலையை நான் காணக்காட்டினையோ ! அதன் திறவுகோலை என்வசத்தில் வைத்தருள். இது செய்வையேல், நீ யென்னைவிரும்பினது மெய்யாம்என்றாள். சுகுணசுந்தரன் மதகமனியின் சொற்களைக் கேட்டு, ஆ ! ஆ ! இஃது ஒருபெரியகாரியமா ! என் இல்வாழ்க்கைத் தலைவி நீயானபோது, என் ஆஸ்தியினைத்துக்கும் நீயே எசமானியாகின்றாய். மாதர்கள் புருஷர்களுக்குச் சுகமளிக்கவும், அவரது இல்லறத்தை நன்குநடத்தவும், பொருள் வரவுக்கேற்றசெலவு செய்யவும், ஆஸ்தியை மென்மேலும் அபிவிர்த்திசெய்யவும் உரியவரன்றோ ! இவ்வுத்தரவாத மிகுந்த காரியத்தை மனைவியர் கவனித்து நடத்துஞ் சக்தியுடையவராயிருப்பின், புருஷர்கள் எவ்வகையிலுங் கவலையுறர்கள். கல்விகற்றகாரிகையாக நீ இருப்பதால், என் திரவியசாலையை யுன் பாதுகாப்பில் வைக்கின்றேன். கணக்குகளையும் உன்வசத்தில் ஒப்புவிக்கின்றேன். திரவியசாலையின் உத்தியோகஸ்தர்கள் உன்கட்டளையின்படி நட

க்கச் செய்வேன் என்றுகூறினான். கூறலும், மதகமனி யூடல் தீர்ந்து, புன் முறுவல் செய்தனள். சுந்தரன் மதகமனியோடுகூடி யின்பக்கடலின்மூழ்கினான்.

மதகமனி திரவியசாலையைக் காணல்.

அன்று இரவுகழிந்தது. மறுநாள் மதகமனி நாயகனைநோக்கி, பிராணநாயகா! திரவியசாலையைக் காணவிரும்பினேன். யான்காணக்கிருபைசெய்யும் என்றான். சுந்தரன் மதகமனியைத் தன்னுடனே அழைத்துக்கொண்டு திரவியசாலையைக் காட்டச்சென்றான். திரவியமிருந்த அறையின் திறவுகோலெடுத்துக் கதவைத்திறந்தான். அவ்வறையினுள்ளே சுரங்கத்துக்குச் செல்லும் வாயிலிற்பென்று, பிராணநாயகி! இதோ திரவியசாலை யிருக்கின்றது பார், என்றான். திரவியசாலையிலுள்ள பொற்பெட்டிகளையும், வெள்ளிப் பெட்டிகளையும், பொன் வெள்ளிப்பாத்திரங்களையும், பொன்வெள்ளிநாணயங்களின் பணப்பைகளையும், நவரத்தினக் குவியல்களையும், பற்பல ஆபரணப் பெட்டிகளையும் பிறவற்றையும் மதகமனி கண்குளிரக்கண்டான்; ஆனந்தமடைந்தான்; உற்சாகத்தினாலேயாடினான்; பாடினான்; நாயகனை ஆலிங்கனஞ்செய்து, “திருமாவின் செல்வத்துக்குத் திருமகள் அன்றோ தலைவி? அப்பெண் தெய்வத்தின் கிருபையாலன்றோ உலகத்திலே ஆடவர் செல்வம் பெற்றுவாழ்கின்றார்கள்! அவ்வாறே உன்னுடைய செல்வம் என்வசத்திலேயிருத்தல் பாங்காம்.” என்று திரவியசாலையின் திறவுகோலைத்தான் பெற்றுக் கொண்டான். கொண்ட அப்போதே சுந்தரன் வசத்திலிருந்த பொருளின் வரவுசெலவு கணக்குகளையும் கைக்கொண்டான். சுந்தரன் சொற்படி திரவியசாலையின் உத்தியோகஸ்தர்களும் மதகமனிசெய்யுங்கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கத்தொடங்கினார்கள்.

மதகமனியின் செல்வாக்கு.

மதகமனியின் செல்வாக்கு அதிகரித்தது. கப்பல்வர்த்தகத்தினால் வரும் பொருள்களைத் தினந்தோறும் திரவியசாலையிற் சேர்ப்பதும், வர்த்தகத்தை நடத்துவதற்குவேண்டும் பொருள்களைக் கொடுப்பதும், வரவுசெலவுகளைக் கணக்குப் புத்தகங்களிற் பதிவுசெய்வதும், தானங்கள் செய்வதுமாகிய உத்தரவாதமுள்ளகடமைகள் மதகமனிக்குரியவாயின. மதகமனிக்கே உத்தியோகஸ்தர்களும், பணிசெய்யுந் தொழிலாட்களும், பிறரும் மரியாதைசெய்யத் தலைப்பட்டார்கள். சுந்தரன்எங்குற்றானோ? வென்றுகவனிப்பார் ஒருவரும் இலராயினார்.

“பொருளல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும், பொருளல்லதில்லை பொருள்” என்றபடி மதகமனி செல்வத்துக் கதிபதியாயினமையால், அவனையே யாரும் கவுரவிக்கநேர்ந்தது.

மதகமனி பாங்கியர்களைத் தெரிவுசெய்தல்.

மதகமனிக்குக் கௌரவம் விசேஷப்பட்டதனாலே, தன்னிலைமைக்குத் தக்கவாறு தன்னுடனே கௌரவப்பாங்கிமார்களாகச் சிலமாதர்களைத் தெரிவுசெய்ய எண்ணங்கொண்டு, கல்விகற்ற மாதர்கள் பலரைத் தருவித்து, அவர்களுள் இந்திரசாலங்கள், மாயாவித்தைகள் செய்வதிலே தேர்ச்சியடைந்த மாயாவதியையும், அஷ்டகர்மங்கள் செய்வதிலே வல்லவனும், அதர்வணவேதத்திலே நைபுண்யத்துவம் பெற்றவருமாகிய மாந்திரீகவல்லியையும், லௌகிக தந்திரங்களிலே வல்லவனாகிய தாந்திரீக வல்லி

யையும், எவர்களுையும் சுந்திக்கப்பண்ணும். தொழிலிலே சிறந்த சந்திமித்திரியையும், களாசாஸ்திர ஆராய்ச்சியிலே முதிர்ந்த களாவதியையும், சங்கீதத்திலே வல்லவளாகிய கானவல்லியையும், மட்டடங்காத அறிஞர்களுையெல்லாம் தூர்ப்போதனையால் மயக்குந் தூர்ப்போதனியையும், எவ்வகைப்பட்ட துன்மார்க்களையுஞ் சன்மார்க்கர்களாக்கவல்ல சுகுணபோதனியையும், பாங்கியர்களாக நியமித்தான். இவ்வெட்டுப் பாங்கியர்களும் பகற்போதெல்லாம் தன்னேடு கூடவிருந்து, தன்மனையிலேயுண்டு, உடுத்தி, தான் செல்லும் இடங்களுக்கெல்லாம் தன்னைச் சூழ்ந்துவரவும், தன்னைக்காக்கும் மெய்க்காவலராகவிருக்கவும் உத்தரவு செய்தான். இவ்வெண்மனையன்றித் தாதியர் பலரைத் தன்பணிகேட்டு நடக்கும்வண்ணம் நியமித்தான்.

மதகமனி தன் தாய் தந்தையர்களைப் பரிபாலித்தது.

இவ்வண்ணஞ் செய்தபிறகு தன் மனையிலே யிருந்து, சகல சாம்ராச்சிய வைபவங்களையனுபவித்து வாழும்படித் தாய் தந்தையரையும், அவர் மரபிலுள்ள சுற்றத்தார்களையும் வருவித்து அவரவர்க்கு வெவ்வேறு மனைகள் கட்டுவித்து, வேண்டும்வண்ணம் பொருள்களை அளித்து, பலவகைப்பட்ட வர்த்தகங்களைச் செய்து வாழும்படி அமர்த்தினான்.

சுகுணசுந்தரன் மரபினர்க்குங் கணவன்பொருட்டுச் சிறிது பொருதவினான்.

மதகமனி பல மாளிகைகள் கட்டுதல்.

மதகமனி திரவிய சாலையைத் தன் வசமாகப் பெற்றதுதொடங்கி, கப்பல்வர்த்தகத்தாலே பொருள்வருவாய் அதிகரித்தது. பந்துக்க ளனைவரும் வறுமை தீர்ந்து சுகப்பட்டார்கள். எவ்வகையிலும் செலவிட்ட பொருளின் அளவுக்குத்தக்கபடி வரவும் அதிகரித்தமையாலே, பொருளினாலே யாகத்தக்க இன்பங்களை அனுபவிக்க நினைந்து, பற்பல வசதியான இடங்களிலே எழுநிலை மாடங்களுள்ள மாளிகைகளையும், விசாலமுள்ள மண்டபங்களையும், செய்குன்றுகளையும், கட்டுவித்தான். பற்பலதடாகங்களை அகழ்வித்தான். இளமரக்காவும், நந்தவனங்களும் தோற்றுவித்தான். பற்பல இரதங்களைச் செய்வித்தான்; பல் அசுவங்களையும், யானைகளையும், வாங்கி வாகனங்களை அமைத்தான். பல் கிராமங்கள் வாங்கி விவசாயத்தால் பொருள்வருவாய்க்கும் இடஞ்செய்தான். பற்பல பொது ஜனோபகாரமாகக் கைத்தொழிற் சாலைகள் கட்டுவித்துப் பலபேர் ஏழைகள் வாழ்வதற்குக் காரணமாகச் சிறந்தான். அன்னசத்திரங்கள் பலவாகக்கட்டி ஆதுலர்களுக்கும், வழிச்செல்லும் பிரயாணிகளுக்கும் எவ்வேளையிலும் இல்லை யென்றமற்படி அன்னையிட்டுப் பசினோயைத் தீர்த்துவரப் பெருந் திரவியத்தை வைத்தான். பற்பல தேவாலயங்கட்கும் பெருநிதிகளை யளித்துத் தேவர் பூசனைகளும், திருவிழாக்களும் நன்றாக நடைபெற வகுத்துவைத்தான். இதிகாறும் மதகமனி செய்த செய்கைகள் யாவரும் விரும்பத்தக்கவையாகி யிருந்தன.

சுந்தரன் மதகமனி செய்கைகளைக் காணுதல்.

திரவியசாலையை மதகனிவசத்தில் ஒப்புவித்தபிறகு, சுகுணசுந்தரன் அதுபற்றிய கவலைசிறிது மடையவில்லை. ஆயினும் மனைவியாலே செல்வம் எவ்வளவு விருத்தியாயினது என்பதைக்காணவெண்ணி, மதகமனியை நோக்கி: உயிர்க்குயிராகிய மின்னே! நின்வசத்தில் விடுத்த திரவியசாலை

யையும், நீ செய்த வேலைகளையுங்காணப் பிரியமுற்றே நென்று சொன்னான். மதகமனி அதுகேட்டு, சுந்தரனை அழைத்துச்சென்று திரவியசாலைகளையும், வரவுசெலவு கணக்குகளையும், மற்றும் பல மாளிகை முதலியவற்றையும் காட்டினான். சுருணசுந்தரன் அவற்றைக்கண்டு, “என் அன்புக்கினிய தாழ்குமுலே! நன்றுசெய்தாய்; திரவியசாலை முன்னிருந்ததைப்பார்க்கினும் இப்போது பொருள்வளம் நிறைந்துள்ளதாகி விளங்குகின்றது. இன்பதுகர்ச்சியின்பொருட்டு நீகட்டிய மாளிகைகளையும், பிறவற்றையும் கண்ணார்க்கண்டு களித்தேன். நான் என் பெருந்திரவியத்தை அனுபவிக்கும் வகையறியாமல் இருந்தேன். நீ பலவகை செய்துகாட்டினே. மிகச்சமர்த்தி நீ” என்று மதகமனியைப் புகழ்ந்து சந்தோஷித்தான். இது நிற்க:—

சுந்தரன் தோழர்களுடன் சம்பாஷித்தல்.

சுருணசுந்தரன் மதகமனியை மணந்தநாள்முதலாகச் சிலமாசங்கள் வரையும் தன்தோழர்களைக் காண்பதின்றிச், சிற்றின்பத்துறையிலே மூழ்கியிருந்தான். அறிவிற்சிறந்த சுந்தரனுடைய நேசர்கள் அவனைக் காணும் பொருட்டுச் சென்றவேளைகளிலெல்லாம் காண்பதரிதாகவேயிருந்தது. அவனுடைய நேசர்கள் பலருள்ளும், அவனுக்குயிர்போன்ற நேசர்கள் மூவர் உண்டு. அம்மூவரசுத்தியவசனன், மனவாசகங்கடந்தான், விவேகன் என்போராம்.

இவ்வுத்தம நேசர்கள் மூவரும் பூத,பௌஷிக,வர்த்தமானங்களை யறிந்த தத்துவஞானிகள். இவரதுநற்சேர்க்கையாற்றான் சுருணசுந்தரன் சன்மார்க்கனாகிச் சிறந்தான். இவர்கள் அச்சுந்தரன்மீது வைத்தபிரியத்தினாலே அவனது கேஷமலாபங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவும், அவன் மதகமனியின் மையற்கடலில் அளவுகடந்து மூழ்கி, அவள் சொற்படியாடத் தொடங்கினதினாலே இனித் தீங்குநேரிடுமென்பதை அவனுக்கறிவிக்கவும் சென்று சுந்தரன் மனைவாயிலையடைந்து தங்கள் வரவைக் காவலாளரால் உணர்த்தினார்கள். சுருணசுந்தரன் அவர்கள்வரவை யுணர்ந்தவுடனே சென்று, அம்மூவரையும் அன்போடு தழுவிக்கொண்டு உள்ளேயழைத்து, ஆசனங்களில்வீற்றிருக்கச்செய்து சம்பாஷிக்கத் தொடங்கினான்.

நேசர்களே! என்னை அன்புடன் காணவந்த உங்கள் கருணைக்காகப் பலவந்தனம், உங்கள்கேஷமம் எவ்வாறுள்ளது? என்றான்.

சுத்தியவசனன்:—நேசனே! நாங்கள் சுகமாகவேயிருக்கின்றோம். நின்னைக்காணாதகுறையெயெங்கட்குப் பெரியமனக்குறை.

மனவாசகங்கடந்தான்:—சுந்தரா? மதகமனியை நீ அளவுக்குமிஞ்சி நேசித்துத் திரவியங்களையெல்லாம் அவள்வசத்தில் ஒப்புவித்தாய். அளவுக்குமிஞ்சினால் அமுதமும் விஷமாம்.

விவேகன்:—பொருளாலே நன்மை விளைவது போலத் தீமையும் விளைகின்றது. அறிஞர்களாயுள்ள ஆடவர்கள் பொருண்மிகுதியாலேபிரபஞ்ச மயக்கிலே கெட்டழிதலை நாம்காண்கின்றோமே! அத்தகைப்பொருள் பூவையாகக் கெடுக்கமாட்டாதோ? சுந்தரா! நீ மிக விவேகியாதலால் நாங்கள் சிறிதேயெச்சரிக்கை செய்வது போதும்.

சுந்தரன்:—அன்புடையீர்! உங்கள் கருத்தை யறிந்தேன். இனி எச்சரிக்கையோடிருப்பேன். நீவிர் மூவரும் அடியேனிடத்துக் கருணைவைத்து, நாள்தோறும் பழமைபாராட்டி எனக்கு இதோபதேசங்களைச்செய்து வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்.

உத்தமநேசர்கள் மூவரும் சுந்தரன்கருத்துக்கிசைந்து, பழமைபோல அவன்மாளிகைக்குச் செல்வதும், சாஸ்திரவாராய்ச்சி புரிவதுமாகி ஒற்றுமையுடன்கூடி, மறுமையின்பத்தையடைதற்குச்சன்மார்க்கநெறியில் கண்முயல்வாராயினர். ஆயினுஞ் சுந்தரன் மதகமனியைச் சிறிதுஞ் சந்தேகியாமல், அவன்மீது பேரன்பும், தயவுமுடையவனாகி யிருந்தான்.

மதகமனி தன்பாங்கிமார்களுடன் மாளிகைகளைப்

பார்க்கச் செல்லுதல்.

இவ்வண்ணஞ் சுந்தரன் மறுமையின்பத்தை யடைதற்கான முயற்சியிலிருக்குநாளிலே மதகமனி இம்மை இன்பங்களை அனுபவித்தலின்கண் சிந்தையைவைத்துப் பாங்கிமார்களுட னுலோசிப்பாளாயினான்.

பாங்கிமாரோ ! இப்பிரபஞ்சத்திலே முன்னேத்தவத்தினுலே செல்வம்பெற்றவர் வெகுசிலரோ. அவருள் யான் ஒருத்தியாயினேன். அச்செல்வத்தினுலாய பல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கும் எண்ணமே யெனக்குப் பெரிதும் உண்டு. அதன்பொருட்டுப் பலமாளிகைகள், மண்டபங்கள், செய்குன்றுகள் கட்டுவித்தேன். தடாகங்கள் அகழ்வித்தேன். இளமரக்காக்கள் பலவைத்து வளர்க்கின்றேன். இவற்றை நீவிரும் வந்து பாருங்கள் ! என்றான். மதகமனி தன் அந்தப்புறத்திற்குச்சென்று நீராடி, பலவண்ணப் பட்டாடைகளை யுடுத்தி, நவரத்திரோபரணங்களைப்பூண்டு, மன்மதனைமயக்கும் இரதிபோல வெளியேவந்து, தன்பாங்கியர் எண்மரும் தன்னைச்சூழ்ந்தவர, பல அசுவங்களூட்டிய இரத்ததிலாரோகணித்துச் சென்றான். சென்று தான் கட்டுவித்த பலமாளிகைகளையும், கடற்கரையிலும் பிறசோலைகளின் மத்தியிலுங் கட்டுவித்த பற்பல சிற்பத்திறமிக்க மண்டபங்களையுங் காட்டினான். பாங்கிமார் இவற்றைக்கண்டு அளவற்ற சந்தோஷவாரியிலே மூழ்கினார்கள். மதகமனி, பாங்கியர் மகிழ்ச்சியுற்றதையறிந்து, இரத்ததைக் கடற்கரையிலுள்ள மண்டபத்தின் அருகே நிறுத்தி, அம்மண்டபத்திலே தங்கினான்.

கடற்கரையிலே மதகமனி கண்ட அதிசயம்.

கடற்கரையிலே தென்றற்காற்று வீசுவதும், தாழைமுதலிய மலர்களின் மணம் எங்கும் பரவுவதும், மாலைப்பொழுதிலே பூரணச்சந்திரன் தன் குளிரந்த வெள்ளிய கிரணங்களாகிய கைகளை நீட்டி எங்கும்பிரகாசிப்பதும், தாரகைகள் மின்னுவதும், தடாகங்களிலே குழுதங்கள் மலர்வதும், வருணராசன் தன்கைகளாலே சந்திரனை நீட்டிப்பிடிக்க முயலுதல் போலக் கடலின்வெள்ளியதுரை மிகுந்ததினாகள் மேலெழும்பி வீழ்தலும், தினாகள் மேலெழும்பி வீழ்கையிலே முத்துக்களையும் சங்குகளையும் எறிவதும், சோலைகளிலே குயில்கள் முதலிய புள்ளினங்கள் இன்குரலோசை காட்டிப் பாடுவதும், மடமங்கை அவரவர்துணைவருடன் கைகோர்த்து உல்லாசமிகுத்துக் குறுநடைகொள்வதும், சம்பாஷணைகள் செய்வதுமாகிய இவற்றை யெல்லாங்கண்டு, மதகமனியும், பாங்கியர்களும் மனோற்சாக மடைந்தார்கள்.

அப்போது மதகமனி தன் உயிர்ப்பாங்கியரை நோக்கி, என்உயிர்த்திரள் அன்னீர் ! இங்கே இயற்கை அமைப்பிலேயுண்டாகிய அழகுகளைக் கண்டு மனமகிழ்ந்தேன். உங்கள் வித்தைகளாலே என்னைமகிழ்விக்க வேண்டுகிறேன். உலகிலே இன்பம்விளையுந் துறைகள் எத்தனையுண்டோ,

அவற்றையெல்லாம் அனுபவிக்கும் சிந்தையுடையவளாயினேன். என்
எண்ணத்தை இனிதுநிறைவேற்றுதல் உங்கள்கடமையாமென்று மாயா
வதியை நோக்கினாள்.

மாயாவதியின் மாயலீலைகள்.

அப்போது மாயாவதி மதகமனியை நோக்கி; மின்னற்கொடியுன்ன
செந்திருவே ! நான் கற்றவித்தைகளை யெல்லாங்காட்டுகின்றேன் பார்
என்று எழுந்து, கீழ்த்திசையைநோக்கி நின்று, சிரசிலே கைகளைக் குவித்
துத் தன் இஷ்டதெய்வமாகிய மாயை யைத்தியானித்தாள்.

சிறிதுநேரந்தியானித்து ஆரணங்கே ! என்னைப்பார்த்த வண்ணம்
இருஎன்றாள். மதகமனி மாயாவதியை நோக்கினாள். உற்று நோக்கிக்
கொண்டிருக்கையிலே, மாயாவதி தன்மாயவித்தையாலே அந்தரத்தி
லெழும்பி, அங்கே நின்று, நடனஞ்செய்தாள்; பாடினாள்; தன்னுருவை
மறைத்து ஆகாயவீதியிலே கந்தருவர்களாகவும், தேவர்களாகவும் உரு
வங்களெடுத்து உலாவினாள். சிவன்போல ஐந்துமுகமும், சதர்ப்புஜமும்,
மான்மழக்கரங்களுங் கொண்டாள். ஆறுமுகசாமியாய் மயில்வாகனத்தி
லேறி எவ்விடத்தும் உலாவினாள். கணநாயகர்போல வடிவங்கொண்டு
கூத்தாடினாள். வீரபத்திரன்போலக் கோர ரூபத்தோடு தோன்றினாள்.
பத்துத்தலை இராவணன் முதலிய அரக்கர்போல வடிவங்க ளெடுத்தாள்.
மகாவிஷ்ணுவெடுத்த அவதாரங்கள் பலவுமெடுத்தாள். இம்மாயலீலைகளை
யெல்லாம் மதகமனியும், மற்றப்பாங்கியர் களுங்கண்டு, இடைக்கிடையே
சந்தோஷமும், துயரமும்அச்சமும் அடைந்து, ஓ மாயாவதி! போதும் !
போதும்! உன்மகிமை யறியாமல் உன்னைச்சாமானியமாக மதித்திருந்
தோம், என்றார்கள். அதுகேட்டு மாயாவதி பிறர் அச்சங்கொள்ளத் தக்க
வடிவங் கொள்ளாது, கண்டோர் மோகிக்கத்தக்க மோகினிபோலும்,
திருமகள்போலும், சரஸ்வதிபோலும், தேவநாட்டியப் பெண்கள்போ
லும், இரதிபோலும், உருவமெடுத்தாள். இவ்வருவங்களுமெடுத்தபோது
மதகமனி முதலியோர் அடக்கமுடியா விரகங்கொண்டார்களென்றால்,
மாயையின் வல்லபம் இவ்வளவினதென்று சொல்லுதல் அமைவுடைத்
தாகுமோ? மாயாவதி ஆகாயவீதியிலே நின்றபடி மதகமனியின் உற்சா
கத்தையும் விரகத்தையுங் கண்டு, அவனைத் தன் சொற்படி நடக்க வசப்
படுத்த நீனைந்து, தாருகாவனத்திலே தாபதமுனிவர்களின் மனைவியர்
தம்கற்பினாலே செருக்கியிருந்த செருக்கைப் பங்கப்படுத்தும் வண்ணம்
சிவபிரான் கொண்டபிஷ்ணாடனமூர்த்தம் போலும் வடிவம் பலவெடுத்து
எங்கெங்கும் பலவாக உற்சாக நடைகொண்டுஉலாவினாள்; மதகமனியின்
எதிரேநிற்பாள்; பின்னேநிற்பாள்; பக்கங்களிலே நிற்பாள்; மடியிலே
வீற்றிருப்பாள்.

பார்த்தவிடமெல்லாம் பிஷ்ணாடன வடிவங்களாகவும், ஒன்றற்கொ
ன்று அதிசயிக்கத் தக்க அழகுடையனவாகவும் தோன்றுவதைக் கண்டு
மதகமனி யடக்கமுடியாத காமவிகாரங்கொண்டு, ஆசனத்திலே வீற்றிரு
க்கத்தரியாமல் எழுந்திருந்து, மன்மதபாணங்களாலேவப்பட்டு, ஒவ்வொரு
வடிவத்தையும் தாவிப்பிடிப்பாள்; பிடியிலகப்படாது செல்லும் அவ்
வடிவங்களின் பின்னேயோடுவாள், ஆலிங்கனஞ்செய்யத் தன்கைகளை
விரித்துத் தழுவுவாள். அவ்வருவங்கள் கைப்பிடிக்குள்ளாகாது வெளிப்
படுவதைக் கண்டு வருந்துவாள்; என்னைஅனைந்து சுகந்தரவாரும் என்று
கைகுவிப்பாள்; கீழேவீழ்ந்து பணிவாள்; எழுந்து கூத்தாடுவாள்;

தன்மெய்ம்மறந்து பாடுவாள்; விரகமாகிய கடலிலே மூழ்கி வாய்விட்டு அழுவாள்; சந்திரனைக் கோப்பிப்பாள்; கடலைவவாள்; சூயில்களைநிந்திப்பாள்; மாரணேநோவாள். இவ்வண்ணமாக மதகமனி யடைந்தவிரகத்தினுலே மூர்ச்சித்துப் பிரோதம் போலக்கீழே வீழ்ந்தாள். பாங்கிமார்களும் அவ்வாறாயினர்.

இவரது காமவிகாரநிலைமையைக்கண்ட மாயாவதிதன் மாயலீலைகளைத் தன்னிடத்திலொடுக்கிக் கொண்டு, தன்சுயரூபமெடுத்து மதகமனி முதலாயினோரைத் தெளிவித்தாள்

மதகமனி மாயாவதிக்குப் பரிசளித்தல்.

தெளிவிக்கத் தெளிந்த மதகமனி மாயாவதியைக்கண்டு, அம்மா! நின்மகிமையை யறிந்தேன். எனக்குப் பெருஞ்சுகத்தை யளித்தபிஷாடனவருவத்திலேயே யென்சிறந்தையிருக்கின்றது, என்னை அவ்வடிவெடுத்து அணையவேண்டுமென்று மாயாவதியைப்பிரார்த்திக்க, அவளும் பிஷாடனவடிவங்கொண்டு மதகமனியைத் தழுவியிணைந்து சுகத்தையளித்தனள். அதுகண்ட மதகமனி, மாயாவதிக்கு வேண்டும் பரிசுகளை யளித்துத் தன்னை யெப்போதும் விட்டுப்பிரியாதிருக்கப் பிரார்த்தித்தாள். மாயாவதியும் மதகமனியின் நீழல்போல ஒற்றுமையுற்றுப் பிரியாதிருந்தாள்.

இவ்வண்ணம் மாலைப்பொழுதைக்கடற்கரையிலேகழித்து, மதகமனி பாங்கியர்களுடன் இரதத்திலேறித் தன்மனைக்குச் சென்றாள்.

மற்றவிஷயங்களை இரண்டாம்பாகத்திற்காணலாம்.

யாவரும் கவனிக்கவேண்டியவை.

அறிவாலமர்ந்த அன்பர்களே ! சில காலமாக “ விவேகநீதாம் ” என்னு மாது வெளிவந்து உலகெங்கணும் உலாவி, கல்விமாண்களதும், ஏனையோரதும் கையினிலேறிக் கொஞ்சி வினையாடி அநேக அற்புத விஷயங்களை ஊட்டி, மகிழ்வித்து வந்ததை நான்கு முறையும் அறிந்திருக்கலாம். இவள் ஜனேபகாரமாகத் தோன்றியவளே யன்றி வேறல்ல. இவள் போதிக்கும் விஷயங்களோ அநேகம். அவற்றில் சில இங்கு விரிப்பாம்; வைத்தியம், மருத்துவம், பாகம், இல்லற துறவற ஒழுக்கம், கற்பி லக்கணம், விபசாரக்கேடுகள், வேடிக்கை அற்புதக்கதைகள், பழமொழி கள், வீட்டுக்கடுத்த விஷயங்கள், சுகாதார முறைமைகள், நீதிவாக்கியங் கள், பெண்கல்வி முதலியவாம். அன்றிப் பற்பல புத்தகங்களிலும், பத் திரிகைகளிலும் இருந்து முக்கிய விஷயங்களையும் எடுத்துச் சமயம் நேர் ந்துழிக் கூறுவர். இம்மாது எல்லோரையும் ஒவ்வொரு முறையிலும் மகிழ்வித்து வந்தமையால் கல்விமாண்களும், தேசாபிமானிகளும், பத் திரிகாசிரியர்களும், இன்னும் அநேக நண்பர்களும் இவளை மிக்க அன் போடு காத்து இரகஷித்துத் துன்பமில்லாது வளர்த்து வருகின்றனர்; கடவுளும் சிறிது கடைக்கண்பார்த்து இரட்சித்து வருகின்றார் என்பதற் குச் சிறிதும் ஐயமின்று. ஆதலின் இப்புத்தகங்களைவரிசையாக வாங்காத நண்பர்களும், இப்புத்தகத்தின் நாமதேயத்தைக்காதினும் கேட்டறியாத வர்களும், இனியாகிலும் தவறுதலின்றிக் கிரமமாய்வாங்கி வாசித்து மகிழ்ச்சியடைவார்களெனக் கோருகின்றேன். வெளியூரார்கள் தங்கள் தங்கள் ஊரில், ஒவ்வொரு ஏஜெண்டுகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அவர் மூலமாகப் புத்தகம் பெறின் கஷ்டமில்லாதுவிடும். யாமும் சிற்சில ஊர் ளளில் ஏஜெண்டுகளை நியமித்து வைத்திருக்கின்றோம். கடிதம், மணியார் டர் முதலியவை அடியிற் குறிப்பிட்ட மேல்விலாசப்படிக்கு அனுப்பினு லொழியப் புத்தகம் கிடைக்கப்படமாட்டாது. போஸ்டேஜ் ஸ்டாம்புகள் அனுப்பவேண்டி யிருந்தால் ரூபா 1 - க்கு 1 - அணுகமீஷனேடு அனுப்ப வேண்டும். எம்மிடமிருக்கும் புத்தகத்துக்கு விளம்பரம் புத்தகங்களின் ஸலர்காகிதத்தில் கண்டுகொள்க.

இக் கமிஷனுக்கும் புத்தகங்கள் வாங்கி விந்நகப்படும். முன்பணம் அனுப்பினுலொழியப் புத்தகங்கள் அனுப்பப்படா. நட்பேட் கடிதங்கள் வாங்கப்படா.

இங்ஙனம்,

சை. ர. நமசிவாயசெட்டி.

Proprietor U. B. R. Series.

மதராஸ் ரீப்பன் பிளாஸ்,

316, தம்புசெட்டிவீதி.

சென்னை.

வெளியூரார் கடிதங்களையும், மணியார்டர்களையும் மதராஸ் ரீப்பன் பிளாஸ்

விவேகசுந்தரம். நெ. க.உ.ந.சு.

பிரதிகாப்பி 1 - கீது விலை பை மூன்று.

ஒருபுத்தகமுதல் 10 - புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அணு அரை.
கடன்பட்ட கந்தன்கதை.

புருஷத்துவேஷபுத்தகிகதை. Part I.

Part II.

பிரதிகாப்பி 1 - கீது விலை பை ஆறு.

ஒருபுத்தகமுதல் 8-புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அணு அரை.
மேற் சொல்லிய புத்தகங்கள் ஒரே முறையில் தினுசு ஒன்றுக்கு 10
வாங்குவோர்க்கு 1 - ம், 25-க்கு 3 - ம், 50 - க்கு 7 - ம், 100-க்கு 15-ம்
500-க்கு 100-ம், கமீஷன் கொடுக்கப்படும்.

ஒருபை புத்தகங்கள்	{	1. சத்துருசகவாசம் நீத்தியசங்கடம்.	} in the Press will be out very shortly.
		2. நன்மைநலநீதரும்.	
		3. பேராசைபெருநஷ்டம்.	
		4. அடாதுசெய்தோன்படாதுபவேள்	
		5. மனக்கவலைபலகீதுறைச்சல்.	
		6. குணபூஷணிசரித்திரம்.	

புத்தகம் 100-கீது விலை அணு ஆறு.

1-புத்தகமுதல் 40-புத்தகங்கள்வரையும் தபாற்கூலி அணு அரை
முன்பணம் அனுப்பினால் ஒழியப் புத்தகம் அனுப்பப்படமாட்டாது
ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட ஆர்டர்களுக்கு மாத்திரம் வாலுய்யுபேயிற்
மூலமாக அனுப்பப்படும். வெளியூரார் தொகையை மணியார்டராகவாவ
து ரூபா 1-க்கு 1-அணு சேர்த்துத் தபால் முத்திகைகளாகவாவது அடி
யிற்கையொப்பமிட்டவர் பேருக்கே அனுப்புதல்வேண்டும். நட்பேட்கடி
தங்கள் வாங்கப்படா. புத்தகங்களை முன் குறித்த இடங்களிலேயே பெற
றுக்கொள்க.

இங்ஙனம்,

சை. ர. நமசிவாயசெட்டி.

(Proprietor U. B. R. Series.)

Athama Bhodha Kanjani Series. No. 2.

உ
கடவுள்துணை.

உத்தமபோதாஞ்சனிதொடர்ச்சி நெ. உ.

NO. 2.

நெ. உ.

கல்வி க்களஞ்சியம்.

புருஷத்துவேஷபூதகசரித்திரம்.

(இரண்டாம் பாகம்.)

மதகமனியின் மாளிகை.

KALVICKALANJAM.

PURUSHATHWASHA BOOTHAKEE CHARITRAM,

(PART-II.)

Printed & Published by

S. R. NAMASIVAYA CHETTY.

Proprietor U. B. R. Series.

AT THE MADRAS RIPON PRESS:—MADRAS.

1887.

Price 6 Pies.]

[விலை பை ஆறு.

தீபம் லட்சுமீகரம்.

(பூர்வகாலத்தையினின்று எடுக்கப்பட்டது.)

ஒரு ஊரில் ஒரு பெரிய வர்த்தகனிருந்தான். அவனுக்கு ஒரே பெண்ணும் ஒரே பிள்ளையுமாக இரண்டு குழந்தைகள் உண்டு. இவர்களோடு குறைவற்ற செல்வத்தில் வாழ்ந்து வந்தான். பெண் மூத்தவள்; பிள்ளை இளையவன். இவர்கள் இருவர்களுக்கும் நல்ல விடத்தில் கலியாணம் செய்து வைத்தான். ஒருநாள் தமக்கை, தம்பி இருவர்களும் ஏதோவேடிக் கையாய்ப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் நம்மிருவர்களுக்கும் சம்பந்தம் நீடித்து நிற்க உனக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் என் பெண்ணுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். எனக்குப் பெண்பிறந்தால் உன்பிள்ளைக்குக் கொடுக்கிறேன் என்று ஏற்பாடுசெய்துகொண்டார்கள். பிறகு தம்பிக்குமூன்றுபிள்ளைகளும் தமக்கைக்கு மூன்றுபெண்களும்பிறந்தன. கிழவனாகிய வியாபாரி இறந்து போய்விட்டான். பெரியவன்போய்விடவே குடும்பம்கொஞ்சம்சளைத்தது. இவனுடைய ஆஸ்திஎல்லாம் கடன்காரர்கள் கொண்டிபோய்விட்டார்கள். ஆகையாலிந்தவியாபாரியின்மகன் மிகவெளியதசையிற் வந்துவிட்டான்.

இவன் தமக்கை வாழ்க்கைப்பட்டிருந்த வீடு நல்ல சீமான் வீடாயிருந்தது. அவர்கள் வியாபாரம் குறை வில்லாமல் நடந்து வந்தது. ஆகையால் தமக்கை கொஞ்சம் பணக்காரியாகவும் தம்பி வெகு தரித்திரனாகவும் மாய்விட்டார்கள். இப்படி ஆய்விடவே தமக்கைக்குத் தன் பெண்களை ஏழைமருகன்களுக்குக் கொடுக்க இஷ்டமில்லாமற்போய்விட்டது. மூத்த பெண்கள் இரண்டையும் இரண்டு பெரிய செட்டிகளுக்குக் கலியாணம் பண்ணிக் கொடுத்துவிட்டாள். மூன்றாவனுக்கு வரன் நிச்சயம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் அவள் தன் தாய்தகப்பன் எதிரில்வந்து நின்று “என்னைப் பெற்றவர்களே, என் அம்மாஞ்சிகள், உங்களுக்கும் அவர்கள் தகப்பனருக்கும் கீழேநடந்திருந்த வாக்குத்தத்தத்தைச்சொல்லியிருக்கிறார்கள் அன்றியும் அத்தங்காள் பூவரும் விவாகமாய்விடுகிறவரையில் தங்களுக்கு விவாகம் கூடாதென்று, தகப்பனார் கொண்டுவரும் பெண்களை எல்லாம் திருப்பிவிடுகிறார்கள். ஆகையால் நான் அவர்களில் ஒருவருக்குத்தான் வாழ்க்கைப்படுவேன்” என்றாள். அதைக்கேட்டு அவள் தாயார் “அந்த தரித்திரனுக்கு வாழ்க்கைப்படவாவது உன் தமக்கைகள் சீமான்களுக்குப் பெண்சாதிகளாயிருக்க நீ குடிக்கக் கூழற்றவனைக் கட்டிக்கொண்டால் உன்னை அவர்கள் இலட்சியம் பண்ணுவார்களா” என்று தடுத்தது “நீ அப்படிப் பிடிவாதம் பிடித்தால் அப்புறம் உன்னை நாங்கள் அவன் வீட்டில் தள்ளிவிட்டு எட்டியே பார்க்க மாட்டோம்” என்றார்கள். பெண்ணுந் நீங்கள் என்ன சொன்னாலுஞ் சரி; நான் அவர்களில் ஒருவனையே கலியாணம் செய்துகொள்வேன் என்றிருந்துவிட்டாள். அவள் தாய் தகப்பன் இருவரும் பெண் பெரியவளாகிறவரையில் புத்திசொல்லிப் பார்த்தார்கள். கேட்காமற்போகவே தமக்கை தம்பிக்குச் சொல்லியனுப்பித் தன்கடைசு பெண்ணை அவன் மூத்த குமாரனுக்குக் கொடுப்பதாகத் தெரிவித்தான். அவனும் இவள் பாலியத்தில் தனக்குச்செய்த வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுகிறாளா? இல்லையா? பார்ப்போம் என்று தன் பிள்ளைகளுக்குக் கலியாணம் செய்து வைக்காமலே காத்திருந்தான். வலுவில் ஒரு பெண்ணைக் கொடுப்பதாகச் சொல்லவே அதைச்சந்தோஷத்துடன்பெற்றுக்கொண்டு மற்றிரு பிள்ளைகளுக்கும் ஏழையாய் இரண்டு பெண்களைத் திட்டம் செய்தான். விவாகங்கள் நடந்தன. கடைசி பெண்ணை அவள்தாய்தகப்பன்கள் கலியாணம் செய்து கொடுத்தபிறகு, அவளை ஒருநாள்கூடத் திரும்பிப் பார்க்காமல் முற்றிலும் இழந்துவிட்டதாக எண்ணி யிருந்தார்கள்.

இவ்விடத்தில் இவளோ மற்ற இரு ஓர்ப்புடிகளோடு தன் புருஷன் வீட்டில் கஞ்சியோ கூழோ சாப்பிட்டுத் தான் பணக்கார வீட்டுப்பெண்,

புருஷத்துவேஷபூதகிசரித்திரம்.—(இரண்டாம்பாசம்.)

மாந்திரீகவல்லி வித்தை செய்தல்.

மதகமனி தன்மனைக்குச் சென்றவுடனே, சுந்தரன் அவனை யெதிர் கொண்டு, பூங்கொடியே ! எங்கே சென்று வந்தாயென்று கேட்க, “கடற்கரைக்குச் சென்றும், மாளிகைகளைக்கண்டும் வந்தேன்” என்றான், சுந்தரன் மதகமனியின் சுயர்தினத்தில் என்னகெடுதி சம்பவிக்குமோ வென்று சந்தேகித்துச் சும்மாவிருந்தான். அன்றிரவு கழிந்தது.

மறுநாள் காலை யில் மதகமனி பாங்கியர்களோடு மேன்மாடத்தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கையில், மாந்திரீகவல்லி முதலியோரை நோக்கி, நேற்று மாயாவதி தன் வல்லபத்தைக் காட்டிமகிழ்வித்தாள். இன்று உங்கள் வித்தையைக் கண்டுகளிக்க ஆசைப்பட்டேன் என்றுசொன்னாள். அதுகேட்டு மாந்திரீகவல்லி யெழுந்தாள். எழுந்துதன் தெய்வத்தை வணங்கி, திசைக்கட்டு கட்டிக்கொண்டு, தன் மந்திரவித்தையைச் செய்யத் தொடங்கினாள். முதலிலே, தன்னோடிருந்த பாங்கியர்களின்பேரிலே தனக்குத்தெரிந்த அஷ்டகர்மங்களைப் பிரயோகித்தாள். மாரணத்திலே எல்லாரையும் பிரேதங்களாக்கினாள், மறுபடிபிழைப் பித்தாள். எதிர்ப்பட்ட பகைகளையும், அயலிலே யிருந்த சில விருகதங்களையும் அவ்வாறே செய்வித்தாள். பேய்களை யேவிப்பாங்கியர்களை ஆட்டுவித்தாள். மந்திர சக்தியினாலே பாம்பு, தேள் முதலிய விஷச்செந்துக்களைத் தருவித்துப் போகவிட்டாள். மந்திரத்தினாலே மதகமனி முதலியோர்க்குப் பல நோய்களை விளைத்துப் போக்கினாள். தூரத்திலேயுள்ள பொருள்களை யெல்லாம் அவரவர் விரும்பியவண்ணம் தருவித்தாள். இன்னும் பற்பல வேடிக்கைகளைச் செய்துகாட்டி, அதர்வணவேதம் மிகமகிமையுள்ளதென்று விளக்கினாள். மதகமனி அப்போதுதான் பாட்டன் முதலிய பிதிர்களைக்காண வேண்டுமென்று விரும்பினாள். மாந்திரீகவல்லி மதகமனியையும் பாங்கி மாரையும், கண்மூடித்திறவுங்கள் என்றாள். அவர்கள் அங்ஙனம் செய்த போது அவரவர் தனித்தனி தங்கள் பாட்டன் முதலிய பிதிர்களைக்கண்டு ஆனந்தித்தார்கள். பின்பு மதகமனி மாந்திரீகவல்லியைநோக்கி, நீ மாயாவதியைப், போலப் பல வடிவமெடுக்க வல்லையோ? என்றுகேட்டாள்.

வல்லி அப்போது தன்வடிவை மறைத்து, பற்பல அதிசயிக்கத்தக்க ரூபங்கள் கொண்டு விளையாடினாள். மதகமனி சந்தோஷித்து மாந்திரீகவல்லிக்கு மிக்கபரிசளித்து மகிழ்வித்தாள்.

தாந்திரீகவல்லி சமர்த்துப் பேசுதல்.

தாந்திரீகவல்லி உடனே முன்வந்து மதகமனியைநோக்கி : அம்மா ! நான் முன்வினையாடியிருவர்போலக் கண்கட்டுவித்தைகள் செய்யமாட்டேன். எனக்குத்தந்திரகலைகளிலே அனுபவம் மிகவுண்டு. நான் செய்யுந் தந்திரங்களிலே மயங்கியென்வசம் படாதவர்கள் ஒருவருமிரார் என்று அறியுங்கள். லௌகிக விஷயங்களிலே தான் என்சமர்த்தைக்காட்டுவேன் என்றுசொல்லியுட்கார்ந்தாள்.

சந்திமித்திரி சமர்த்து.

பிறகு சந்திமித்திரி முன்புவந்துகின்று, தாய்மார்களே ! எனக்குத்தெரிந்தவித்தை பகைதீர்ப்பதும் சந்திபண்ணுவித்து மித்திரர்களாக்குவதுமே யென்றாள். பகைவரை வசப்படுத்துவேன். புருஷனைவிட்ட பூவையையும், பூவையனைவிட்ட புருஷனையும் கூட்டுவிப்பேன். எப்படிப்பட்ட வல்லமை பொருந்திய புருஷர்களையும், அல்லது ஸ்திரீகளையும் ஒருநொ

டிக்குள் உறவாக்கிவிடுவேன். என் சமர்த்து ஆபத்துக்காலங்களிலே பிரயோசனமுள்ளதாகும் என்று சொன்னான்.

களாவதி வித்தைகற்பித்தல்.

பின்பு களாவதி முன்புவந்து நின்று சொல்லுகிறாள்:—

அன்மைய! எனக்குக் களாசாஸ்திரம் ஒன்றே பூரணமாகத்தெரியும். அதனால், புருடர்களுையேனும், மாதர்களுையேனும் கண்டமாதிரத்தில் அவருடைய, சாதிகுணம், காமஉற்சாகம், குறியளவு, அமுதநிற்குமிடம் முதலியனவும் சொல்வேன். அவரவர் சாதிகுறைமைக்குத் தக்கபடி சையோககாலமுங் குறிப்பேன். கரணம், தாடனம், ஆலிங்கனம், முதலியனவும் அறிவேன். இவ்வித்தையை யறிந்துகொண்டு சுகமடையாத மனிதர்கள் மிருகங்களுக்கொப்பாவர். இவ்வித்தையில் என்னை வெல்லுவார் ஒருவரும்இல்லை யென்றாள். மதகமனி அவ்வித்தையைத் தனக்குக் கற்பிக்கும்படி களாவதியைப் பிரார்த்தித்துத் தக்கபரிசளித்தாள்.

கானவல்லியின் வித்தையருமை.

கானவல்லிமுன்புவந்து நின்று, அன்னைமீர்! என்வித்தையின்பெருமையை வேதங்கள் பிரதிபாதிக்கும். என்வித்தையில் மனமுருகாத செந்துக்களும் மனிதர்களும் உலகத்தில் இல்லை. பாவ, ராக, தாளங்கூடியமைந்த பரதம் என்வித்தை. இவ்வித்தையின் பெருமைகண்டத்தின் இனிமைகளுக்குத் தக்கபடி யிருக்கும் என்றுசொல்லிச் சிலஇராகங்களை ஆலாபித்து, ஆரோகணகதி கண்டு மேலேறி, அவரோகணகதி கண்டிறங்கி, கீதத்தின் அருமையைக்காட்டினாள். அப்போது மலர்ச்சோலைக் குயில்களும், நாகணவாய்ப் புட்களும், அசுணப்புட்குலமும் ஆகாயத்திலே வட்டமிட்டு அசைவற்று நின்றன. பிறகு வேணுவைவாய்வைத்து ஊதினாள். உளரிலுள்ள ஆவினங்கள் கேட்டு அங்கங்கே அசைவற்று நின்றன. நாதநாமக்கிரியை யிராகம்பாடினாள். அரவங்களெல்லாம் அவனைவந்து குழந்தன, மேகராகக் குறிஞ்சிபாடினாள். சப்தமேகங்களும் மழைபெய்தன. தும்புருநாரதரும் அங்குவந்து கூடிக்கானவல்லியை ஆசீர்வதித்து மறைந்தார்கள்.

பிறகு துர்ப்போதினி சுகுணபோதினி தங்கள் சமர்த்தைக் காட்டிதுசமயமல்லவென்று அடங்கினார்கள்.

மதகமனிக்குப் பாங்கியர்கள் வித்தைகளைக் கற்பித்தல்.

மதகமனி தன்பாங்கியர்களின் அரியவித்தைகளைத் தினந்தோறும் காண்பதும், கேட்பதும், களிப்பதுமாக நாள்களைக்கழித்து வரத்தொடங்கி மாயாவதியையும், மார்திரீகவல்லியையும், களாவதியையும், கானவல்லியையும் எப்போதும் விசுவாசித்து, உபசரித்து, அவர்கள் சுற்ற அரியவித்தைகளைத் தானுங்கற்றுச் சமர்த்தியாயினாள். இவ்வண்ணம் வித்தையிலே தேர்ச்சியடைந்து, மாயாவதி முதலிய நால்வரை உயிர்போலுங் கண்போலும் நேசித்து, சந்திமித்திரிமுதலிய நால்வரையும் மதகமனி சிறிது அலக்ஷியம் செய்தாள். மதகமனியின் செய்கையை யறிந்த சந்திமித்திரிமுதலிய நால்வரும் தம்முள்ளொற்றுமையோடுகூடி, மாயாவதிமுதலிய நால்வர்களையும், மதகமனியையும் உள்ளத்திலே பகைத்து, முகநடப்புப் பாராட்டி அவருடன்கூடி யிருப்பாராயினர்.

சுந்தரன் ஆவ்தி அழிதல்.

மதகமனி தனக்குவித்தைகற்பித்தபாங்கியர்நால்வருக்கும் தனித்தனி

ஒவ்வொருவரும் பொன் பரிசளித்துச் செல்வர்களாக்கினான். அன்றியும், மதகமனி பலவேடிக்கைகளின் பொருட்டும், மாயவித்தையிலே வல்லவராய் வருகின்றவர்க்குக் கொடுப்பதிலும், சந்தேசாஸ்திரவிற்பன்னராக வருபவர்களுக்குக் கொடுப்பதிலும் பொருளை விசேடமாகச் செலவிட்டு ஆஸ்தியை யழிக்கத்தொடங்கினான். திரவியசாலையின்வரவு செலவுகணக்குகளைத் தினந்தோறும் பார்ப்பதையும், ஆஸ்திவளர்வதையும் அல்லது குறைவதையும், திரவியசாலையின் உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்யும் வேலைகளையும், வர்த்தகத்தினாலே வரும் பொருள்வருவாய்களையுங் கவனிப்பதையு முழுதுங் கைவிட்டான்.

சுந்தரன் ஆஸ்தி அழிந்ததைக்கண்டு வருந்துதல்.

மதகமனி யுலகவின்பங்களை அளவுகடந்து அனுபவிக்கத் தொடங்கினதையும், அதனாலே ஆஸ்தி நாளுக்குநாள் அழிவதையும் கண்டறிந்து, மதகமனியின் வசத்திலிருந்த திரவியசாலையின் திறவுகோலை யெடுத்துக் கொண்டு, சுந்தரன் தனியேசென்று, சாலையைத்திறந்து பார்வையிட்டான். வரவுசெலவுகணக்குகளைச் சோதித்தறிந்தான். செலவு அதிகரித்ததையும், ஆஸ்திவெருவாய்க் குறைந்ததையும் கண்டு, ஐயோ! என் ஆஸ்தி அழிந்ததே! மாதர்களைக்கொண்ட திரவியமும், விருத்தர் மணந்த ஸ்திரீகளும், பேடிகள் பாதுகாப்பிலுள்ள கோட்டையும் பகைவர்கைப்பட்டு அழியுமன்றோ! என்முன்னோர் தேடியபொருள் அழிந்ததே! இன்னும் சில நாள் மதகமனியின் வசத்திலேயே திரவியசாலை இருக்குமாயின், நாம் வறுமைக்குள்ளாகவேண்டும் என்று மனவருத்தங்கொண்டு, தன் உத்தியோகஸ்தரையழைத்து, மதகமனியின் கட்டளைக்கு எவருங் கீழ்ப்படிந்துபொருள் செலவிடுதல் கூடாது என உத்தரவுசெய்து, மனைவியின்மேல் அதிக மனவருத்தத்துடனே திரும்பினான். இதனைக்குறிப்பால் அறிந்துகொண்ட மதகமனி, தன்கணவனை வசப்படுத்திக்கொள்ள எண்ணினான்.

மதகமனி சுந்தரனை வசப்படுத்துதல்.

சுந்தரன் தன்மனைவியின்மீது மனவருத்தமடைந்தாலும், அதனை வெளியிற்காட்ட மனமின்றி, மதகமனியையுள்ளத்திலே வெறுத்து, தன் நேசர்கள் சொன்னபுத்திகளையெல்லாஞ் சிந்தித்துத் தன்னந்தனியே ஓர் அறையிலிருந்தான்.

இருக்கையிலே, மதகமனி தன்பாங்கியருள் சிறந்த மாயாவதியை யனுப்பி, நாயகனை மயக்கித் தன்னுடன் அழைத்துவரும்படிப் பிரார்த்தித்தான். மாயாவதி அவ்வண்ணமே சென்று, சுந்தரனைக்கண்டு, தன்மாயவித்தைகளாலே அவனைமயக்கித் தன்னுடனே அழைத்துச் சென்றாள். மதகமனி தன் மனனனை யெதிர்கொண்டு உபசரித்தான். அவன் அவள் மீதுகொண்ட கோபந்தணிந்து, முன்போலப் பிரியம்உடையவனாயினான்.

ஆனாலும், மதகமனிக்குச் சுந்தரனை முற்றும் அடிமையாக்கி, தன்மனம்போலச் சிற்றின்பங்களை யனுபவிக்கும் எண்ணம்பிறந்தது.

அவ்வாறே மதகமனி ஒவ்வொரு இரவிலும், பலமாயவித்தைகளைத் தானே செய்தும், பலவகை மாயவடிவங்களை யெடுத்து நாயகனைக்கூடியும், மாந்திரீகத்தினாலே அவனைப் பிரமித்து மயங்கச்செய்தும், தன்வசப்படுத்திக் கொண்டு, களாசாஸ்திரத்தை அவனுக்குக் கற்பித்தான். அவன் அவ்வித்தையைக் கற்றதனாலே சிற்றின்பத்துறையிலே மூழ்கி மதகமனிக் குஅடிமைபோலாயினான். ஆயினும், திரவியசாலையின் திறவுகோலைச் சுந்தரன் தன் வசத்தில் வைத்திருந்தான்.

அதனாலே மதகமனி தன் எண்ணம்போலப் பொருளைச் செலவிட முடியவில்லை. அதுகண்டமதகமனி, மனதிலே சினங்கொண்டு, திரவியசாலைக்குச் சென்று, தன் மாந்திரீக வல்லமையாலே திறவுகோலின்றிப் பூட்டைத்திறந்து, அங்குள்ள திரவியங்களையெல்லாம் தன்னேவல்கேட்கும் பூதங்களாலெடுப்பித்துத் தான் கட்டிய கடற்கரையின் கண்ணுள்ள மாளிகையிலே சேர்ப்பித்து, அங்கே திரவியசாலையை அமைத்து, அதற்குத் தானே பூரணசுத்திரமுள்ள அதிபதியாயினான். அன்றியுங் கப்பல் வர்த்தகத்தினாலேவரும் பொருள் வருவாய்களைத்தினந்தோறும் ஒரு பூதமானது நேரோதன் திரவியசாலையிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பிக்கவும் உத்தரவுசெய்தான். பூதம் அவ்வாறே தினந்தோறுஞ் செய்து வரத் தலைப்பட்டது. திரவியசாலையின் அதிகாரிகள் தம்வசத்திலுள்ள பொருள்களைக் காணாதவராய் மயங்கி ஒன்றும் அறியாதவராய்ச் சுந்தரன் கோபத்துக்குப் பாத்திரரானார்கள். சுந்தரன் நேரோ திரவியசாலைக்குப் போயினான். சாலையிலேபொருள் ஒன்றுங்காணாமல் அறிவுமயங்கி, திறவுகோல் நம்மிடத்திருக்கையில்க ள்வர் எப்படித்திரவியத்தை அபகரித்தார். பொருள்போனதெவ்வாறு? மதகமனியைக் கேட்கின், அவள் என்ன சொல்வாள். அவள்வசத்திலே யிருந்தால் அழிந்திராதேயென்று துயரக் கடலுள்ளே மூழ்கினான். மதகமனி யொன்றுமறியாதவன்போல மௌனஞ்சாதித்துக் கணவனைநோக்கி: என்னை நம்பாமலே திரவியசாலையை நீர்ஓய்புக் கொண்டு வெற்றறையாக்கினீர். ஆயினும், குறைவில்லை, இனிநாம் வர்த்தகத்தைக் கவனித்துப் பொருள்சேர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னான்.

சுந்தரனும் அதற்கிசைந்து, நான் செய்யத்தக்கதொன்றுண்டு. பெண்ணே! நீஇங்கேதானே பாங்கியர்களோடிரு. கப்பலிலேறிப் பற்பல தேசங்களுக்குச் சென்று பொருள் தேடிக்கொண்டுவருவேன். “தினாகடலோடியுந்திரவியந்தேடு” என்றபடி செய்தலேபாங்காம் என்று சொல்ல மதகமனி அதற்கிசைந்தான்.

சுந்தரன் கடல்யாத்திராசெய்தல்

சுந்தரன் மறுநாள் தன்னுயிர்போன்ற நேசர்கள் மூவரையும் அழைத்துத் தன் திரவியசாலைகள் விடப்பட்டதையும், தான்கடல்யாத்திராசெய்து பொருள்தேடிவர நிச்சயித்திருப்பதையும் தெரிவித்தான். சுந்தரன் எதிர்காலச்செய்தியைமுன்னமேதமது ஆருடஞானத்தால்அறிந்தமூன்று நேசர்களும், அவனைநோக்கி:—சுந்தரா! பொருளைப் பூவையர் வசத்திலே வைப்பதும், அவர்களை அதற்கு அதிகாரிகளாக்குவதும் கொடியசெய்கையென்று முன்னமே அறிவித்தோம். நீ கவனிக்காமலே யிருந்தாய். மதகமனி தன் பாங்கியர்களாலே மாயவித்தையிலே தேர்ந்தான். நீ திரவியசாலையையுன்வசத்திலவைத்துக்கொண்டு தன்னை அவமதித்ததையறிந்து, தன் மாயவித்தையாலே திரவியங்களையெல்லாம் நீ யறியாமலே தன்வசஞ்செய்துகொண்டு, தான்கட்டிய மாளிகையொன்றிலே வைத்திருக்கின்றான். அத்திரவியத்தைப் பூதங்காக்கின்றது. நீ அங்குசெல்வையானால், அப்பூதம் உன்னைக் கொன்றுவிடும். உனக்கு இனி வர்த்தகத்தினாலே விசேஷமாகப் பொருள்வருவாயுண்டாம். நீ கடல்யாத்திராசெய்வதனாலே பெருந்திரவியத்துடனே திரும்பிவரலாம். உன் மனைவியின் செய்கைகளை நாங்கள் உனக்கு அடிக்கடி அறிவிப்போம் என்று சொன்னார்கள். சுந்தரன் அச்சினேகரின் சொற்படி, பற்பலசரக்குகளைக் சப்பல்களி லேற்றிக்கொண்டு, தன் உத்தியோகஸ்தர்களிற் சிலரைத் தன்னுடனேயழைத்துக் கப்

பலேறிக் கடல்யாத்திரைசெய்தான். சுந்தரன்சிந்தையெல்லாம் மதகமனியின்மீதேயிருந்தது.

மதகமனியின் சீர்கெட்ட நடை.

சுருணசுந்தரன் கடல்யாத்திரை தொடங்கியதுமுதல் சிலநாள்பரியந்தம் மதகமனி பாங்கியர்களோடு தன்மாளிகையிலேயே வசித்து வெளியே செல்லுவதின்றி அடங்கியிருந்தாள்.

நாயகன் பிரிந்த விசனத்தினாலே அங்ஙனஞ் செய்தாலோவெனில், அன்று அன்று; உலகத்தினர் அலர்தூற்றுவாரொன்னு மச்சம் அவளுக்கு உண்டாயிருந்தது. அவ்வச்சத்தையும் மெல்லவிடுத்தாள். இன்பங்களை யெப்போதும் அனுபவிக்க எண்ணங்கொண்டபடியே கடற்கரையிலுள்ள மாளிகையைத் தனது நிலைத்த வாசஸ்தானமாக்கிக்கொண்டு, காலையிலும் மாலையிலும் பாங்கியர் சூழ்ந்துவரக் கடற்கரையிலே தினந்தோறும் உலாக்கொள்வதும், பந்தாவதுமாக இருந்து நகரவாசிகள் பலருந்தன்னைக்காணவும், தன்னோடு சம்பாஷிக்கவும், தன்சினைகத்தைப் பலதனவான்களின் செல்வப்புத்திரரும், அரசகுமாரரும், விரும்பவும்மோகவலையைவீசிணை. கடற்கரை மாளிகையிலே இரவில் தினந்தோறும் பற்பல வேடிக்கைகள் செய்வாள். அவற்றைக்காணும்படிப் பற்பல நகரவாசிகளின் சுந்தரமிக்க வாலிபர்களை வரவழைத்து மகிழ்விப்பாள். சங்கீதத்திலே விற்பன்னராயுள்ள சாஸ்திரிகளைத் தருவித்து அவர் பாடுவதைக் கேட்டுச் சிரவணுநந்த மடைவாள். இவ்வண்ணம் வித்தைகளிலும், ஆடல்பாடல்களிலும் நாங்கழித்து மனோற்சாக மடைந்திருக்கையில், சுருணசுந்தரன் கடல்யாத்திரைசெய்வதையும், மதகமனிபாங்கியர்களுடனே நாயகனின்றித் தனியேயிருப்பதையும் அறிந்த அரசகுமாரர்களும், பிறசெல்வக்குலத்து வாலிபர்களும், மதகமனியைத் தம்வசப்படுத்தவேண்டுமென்று யோசித்து, சிலர் சந்திமித்திரியையும், சிலர் தூர்ப்போதியையும், சிலர் தூந்திரீகவல்லியையும், சினைக்குசெய்து தங்கருத்தை வெளியிட்டார்கள்.

சந்திமித்திரியைத் தூதாகக்கொண்ட வீரபோகன், மேகாரீச்சுனன் என்பவரிடத்து, அவன் தூதுசெல்லப் பதினாறாயிரம்ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டான். தாந்திரீகவல்லி தன்னைத் தூதாகக்கொண்ட நால்வரிடத்திலே நாற்பதினாயிரம்ரூபாய் பரிசுபெற்றாள். தூர்ப்போதியினியோ தன்னைத் தூதாகக்கொண்ட ஐவர்களிடத்து ஐம்பதினாயிரம் ரூபாய் பரிசுபெற்றாள்.

சந்திமித்திரி மதகமனியோடு சம்பாஷித்தல்.

'சந்திமித்திரி மதகமனி தனித்திருக்கும்வேளை காண்பதரிதாகியிருந்தமையால் ஒரு தந்திரத்தால் மற்றப்பாங்கியர் கடற்கரையில் விளையாடவிடுத்து, தன் தலைவியைக்கண்டு சொல்லுகிறான்.

அன்னையே ! என்னால் நீ இதுகாறும் ஒருபயனையும் அடையவில்லையே! யான் உன் தயவுக்குப் பாத்திரியாகவில்லை. மனிதராகப்பிறந்தால் உபகாரகுணம் படைத்துச் சீவர்களுக்கு வந்ததுன்பங்களை விலக்கவேண்டும் என்றான். அதுகேட்டு மதகமனி! சந்திமித்திரி! யாருக்கு என்னதுன்பம் சம்பவித்தது; என்னாற் கூடுமாகில் நிவர்த்திக்கெய்தேன் என்றான். அதற்குச் சந்திமித்திரி, தன் நேசர்களான வீரபோகன், மேகாரீச்சுனன் என்னும் இருவரும் விவாகஞ்செய்துகொள்ளுந் தருணத்திலே பேய்க்கோட்பட்டு, எந்நேரமும் கண்ணீர் சிந்தியவண்ணம் இருக்கின்றார்களென்றான். மதகமனி அவ்விருவரையும் இரவுக்குத்தன்னிடம் அழைத்துவர உத்திரவுசெய்தாள்.

அரசகுமாரர் மதகமனி மையலில் மூழ்கியது.

சந்திமீத்திரி அவ்வண்ணமே வீரபோகனையும், மேகாட்சிகனையும் மதகமனியினிடம் அழைத்துச்சென்றான். மதகமனி இருவரையும் வெவ்வேறு அறையிலிருத்தி, தீர்த்தத்தை மந்திரித்தான். அப்போது அவர்கள் முகக்குறியையும் ரூபலாவண்ணியங்கனையுங்கண்டுமோகித்து, தீர்த்தத்திலே வசியமருந்தைக் களைத்துக்கொடுத்து, அவர் துயரம் நீங்குமென உண்பித்தான். இருவரும் தீர்த்தத்தை உட்கொண்டவுடனே தத்தம் தாய்தந்தை மித்திரர், மனைவிமுதலியவர்களை மறந்து மதகமனியின்மீதே சிந்தையை யுடையவரானார்கள். மதகமனி இவ்விரண்டு அரசகுமாரனாயுந் தனித்தனிமாளிகையிலே யிருத்தி வாழ்ந்திருக்கச்செய்து, அவர்களைத் தன்னிஷ்டப்படி கூடியணைந்து, களாசாஸ்திரத்தைக் கற்பித்து அவரைப் பிறறியாவண்ணம் வைத்துப் பாதுகாத்தான்.

தாந்திரீகவல்லி மதகமனியோடு சம்பாஷித்தல்.

சந்திமித்திரியைப்போலவே தாந்திரீகவல்லியும் சமயம்பார்த்து மதகமனியை வசப்படுத்தித் தன்னிஷ்டர்கள் நால்வர் இரத்தின வியாபாரிகள் சமூகமவந்து தெரிசிக்குப் பிரார்த்திக்கிறார்களென்று தெரிவித்தான். மதகமனி அவர்களைக்காண இசைய, இரத்தினவியாபாரிகள் நால்வரும் மாளிகையை யடைந்தார்கள்.

வியாபாரிகளை மதகமனி விரும்பியது.

வியாபாரிகள்நால்வரையும் தனித்தனி மதகமனி வெவ்வேறுஅறையிலிருத்தித் தெரிசனங்கொடுத்து, அவரவர்கொண்டுவந்தஇரத்தினங்களை யெல்லாம் விலைக்கு வாங்குவதாக நடித்து ஒருபாங்கியனோக்கிப் பணங்கொண்டுவரக் கட்டளையிட்டான். வியாபாரிகள் நால்வரும் “தயவிருந்தாற்போதும் பணம்வேண்டாம்” என்றார்கள். மதகமனி அவ்வியாபாரிகள்போலவந்த செல்வக்குலத்து வாலிபர்களைத்தனித்தனி அணைந்து மையலைத்தணித்து, அவர் தன்னைவிட்டு நீங்காவண்ணம் மருந்திட, அவர்களைத் தனித்தனி மாளிகைகளிலேயிருத்தி யாதரித்துவந்தான்.

துர்ப்போதினி மதகமனியோடு சம்பாஷித்தல்.

துர்ப்போதினி தன் துணைப்பாங்கியர்போலவே சமயங்கண்டு மதகமனி தனித்திருக்கையிற் பின்வருமாறு சொல்லுகின்றாள்! தலைவியே! என்னையாதொருபயனும் நீ இதுகாறும் அடையவில்லையே! அம்மணி! நின் நட்பை நெடுநாளாக விரும்பிய ஐந்து கப்பல்வர்த்தகர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சுருணசந்தரன் போயிருக்குந் தேசத்துக்குக் கப்பலிற் சரக்கேற்றிக்கொண்டுபோக விருக்கின்றார்கள். போகும்போது யாதேனும் சேதிசொல்லியனுப்புதல் நன்று. இவ்வர்த்தகர்களுக்குத் தெரிசனங்கொடுவென்று பிரார்த்தித்தான். மதகமனி அதற்கிசைந்து வர்த்தகர்களைத் தனித்தனி அறைகளில் வந்திருக்கச்செய்து தெரிசனமளித்து, முன்போல அவர்களைத் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு, தன் ஆதரவிலேவைத்துக் காத்து வந்தான். அவர்கள் சரக்கேற்றிய கப்பல்களைத் தனக்குரியவையாகச் செய்துகொண்டு, அவற்றைத் தன் மனிதர்கள் வசத்தில் ஒப்புவித்துப் புறதேசங்களிற் கொண்டுபோய்விற்றுப் பணத்தைத் தனக்குச் செலுத்து ம்படி உடன்படிக்கைப் பத்திர மேற்படுத்திக்கொண்டான். கப்பற்சரக்குகளை விற்றதினாலே ஐந்துலகஷம் பொன்கிடைத்தது. மதகமனி இப்பதினேருபேர் சோரநாயகர்களைப் பிறர் அறியாவண்ணம் தன்மாளிகைகளி

லேவைத்துப் பாதுகாத்து வந்ததுமன்றி அவர்களைத் தினந்தோறுங்கண்டு சம்பாவித்து அவர்களாலே தன்காமநோயையுந்தணித்து வருவதிலே அதிக கவனமும் வைத்திருந்தாள்.

இப்பதினொருவருடனே கலந்து சிற்றின்பங்களைக் களாசாஸ்திரப் படி யனுபவித்தும், மதகமனியின் காமவிகாரந் தணிந்ததன்று. கடற்க ளையிலே சிங்காரச்சந்தை விநோதப்பந்தர் ஒன்றுகட்டுவித்து, அவற்றுள் பற்பல தேசத்துவேலைத்திறமிக்க பண்டங்களையெல்லாந் தருவித்தும் பற் பல வேடிக்கைகள் செய்தும், அச்சந்தைப் பந்தருக்குப் பணஞ் செலுத்தி வரும் பிரபுக்களுக்குத் தன் மாயவித்தைகளைக் காட்டியும், மாந்திரீகவித் தைகளைக்காட்டியும், சங்கீதத்திறமைகளைக் காட்டியும் பற்பலவெகுமதிக ளாகப் பெருந்திரவியத்தைக் குவித்ததன்றி, அவருள்ளே தன் கண்ணுக் கினிய பலரைத் தன் கண்ணாலும், ருசங்களாலும், இனிய வாய்மொழி யாலும், புன்முறுவல்களாலும், அன்ன நடையாலும் மயக்கி, அவரவர் மனைவியரை மறப்பித்துத் தன்வசமாக்கிக் கொண்டாள். மதகமனியின் சிங்காரச்சந்தை விநோதப் பந்தரிலே வேடிக்கைகளைப் பார்க்கத் தினந் தோறுஞ் சென்றவர்க ளெல்லாரும் காமாக்கினியிலே வெந்து சிற்றின்பக் கடலிலே மூழ்கித் தத்தம் மனைவியர் புத்திரர்களை மறந்து நமன்கைப் பட்ட உயிர்களைப்போலாயினார்கள்.

மதகமனியின் ஆஸ்தியும் நகர் அடைந்ததுயரமும்.

மதகமனியின் ஆஸ்தி கோடி கோடியாய்ப் பெருகியது. திரவியசாலே யைக் காவல்செய்யும்படி தன்மாந்திரீகவல்லமையாலே பூதங்களைவைத் தாள். மதகமனியின் பாவகிருத்தியங்களும் பலகோடிகளாக ஒவ்வொரு விநாடி தோறும் வளர்ந்தன. நகரிலே மதகமனியின் மையல் வலையினின் றுந் தப்பித்துக்கொண்டு செல்லமாட்டாதவர்களாகி, அவள்வசத்திலே யிருந்தவர்களைக் காணப்பெறாமல், மைந்தர்களை இழந்த தாய்தந்தையரும், கணவரையிழந்த மனைவியர்களும், ஆதரவாயிருந்த பிதாக்களை அல்லது சகோதரரை யிழந்த மைந்தர்களும், பலவாறு வருந்திப் புலம்புவோ ராயினர்.

சந்திமித்திரியினாலே முதலில் மதகமனிவலையிலகப்பட்ட இராஜ குமாரையும், இரத்தின வியாபாரிகளையும், கப்பல் வர்த்தகர்களையும், அரசன் முதலியோர் பல இடங்களிலுந் தேடினார்கள். நகரவாசிகளும் தத்தம் புத்திரர்களைத் தேடினார்கள்; தேடியும் புத்திரர்களைக் காணப் பெற்றாரில்லை. நகரவாசிகள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சபைகூடித் தமக்கு நேர்ந்த ஆபத்துக்களை யொருவரோ டொருவர் பேசி, இத்தீமைக்குக் காரணகர்த்தர் மதகமனியும் அவள் பாங்கிகளுமென அறிந்தார்கள். அறிந்து, தீமையை நிவர்த்திக்க வகை யாதென யோசித்து, மதகமனியின் மாளிகைகளையும், அவள் வினையாடும் மலர்ச்சோலைகளையும், அவள் கட்டிய சிங்காரச் சந்தை விநோதப் பந்தையும் அக்கினி வாதைக் குட்படுத்தத் தீர்மானித்தார்கள்.

நகரவாசிகள் தீர்மானித்தபடியே மாளிகைகளிலே தீயிட்டார்கள். மதகமனி நகரவாசிகளின் எண்ணத்தையறிந்து, தன் மாளிகைகளையெல் லாம்காவல்செய்யும்படிப் பூதங்களை அங்கங்கே இருத்தினாள். அப்பூதங்கள் அக்கினி வாதையிலே மாளிகைகள் அழியாமற் காத்தன. வீரபோகன், மேதாரீச்சுனன் என்னும் இரண்டு புத்திரர்களையும் இழந்த சித்திரசேனன் என்னும் அரசன் தன் சேனைகளையனுப்பி, மதகமனியின் ஆஸ்திகளைக்

கொள்ளையிடவும், மதகமனியையும், அவன் பாங்கியர்களையும் கைதிகளாக் கிக்கொண்டு வரவும் கட்டளையிட்டு டனுப்பினான்.

சேனைகள் மதகமனியின் திரவியசாலையைச் சூழ்ந்து, முற்றுகை யிட்டபோது, காவலிலிருந்த பூதங்கள் சண்டைசெய்து சேனைகளைப் புற ங்காணும்படிச் செய்தன. பின்பு சேனாவீரர் மதகமனியைக் கைப்பற்றிக் கைதியாக்கும்பொருட்டு அவன் சோரநாயகருடன் சயனித்திருக்கின்ற மாளிகையை முற்றுகை செய்தார்கள். அதையறிந்த மதகமனி தன் மாந் திரீக மாயவித்தைகளாலே சேனாவீரர்கள் மயங்கி, ஒரு காரியமுஞ் செய் யத் திடனற்றவர்களாகி, நீலகுலைந்தோடும்படிச் செய்தாள். அரசனும், அவன் குடிகளாகிய நகரவாசிகளும் மதகமனியை வெல்ல மாட்டாதவர் களாய் மயங்கி, அவ்வஞ்சியான மதகமனியால் என்னதீமை நேரிடுமோ வென்று திகிலு மடைந்தார்கள்.

மதகமனியின் வீரச்செயல்கள்

இவ்வண்ணம் நகரவாசிகளும், அரசனும் தன்னைத் தன் பாங்கிக ளோடும் அழிக்க எண்ணிச்செய்த செய்கைகளை யெல்லாங் கண்டு, மதக மனி கோபங்கொண்டு, பூதப்படை ஒன்றைச் சிருஷ்டித்து நகரத்தை யழிக்கக் கட்டளையிட்டு, தான் வேடிக்கைபார்க்கப் பல்லக்கி லேறிக்கொ ண்டு, பல்லக்கைப் பூதங்கள் பிறர் காணாவண்ணம் தாங்கிவர வீதிகளிலே சென்றாள். சென்று தன் சோரநாயகர்களின் மனைவிமார்களைப் பிடித்துத் தன் மாளிகைக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துத் தனக்குத் தாதிகளாக்கிக் கொண்டாள். இதுநிற்க.

தத்துவஞானிகள் சித்துவித்தை.

இவ்வண்ணம் மதகமனி தன்னிகரில்லாத வீரியாய், மாயவித்தை யாலும், மாந்திரீகத்தாலும் பலர்க்குக் கெடுதிகெடுத்து அக்கிரமத்தில் மிகு த்து, நகரை ஒருமிக்க அழிக்கும்படி பூதப்படை யேவினதை யறிந்து, சுருணசுந்தரனுக்கு நேசர்களாகிய தத்துவஞானிகள் மூவரும் தம் செய் கையைப் பிறர் அறியாவண்ணம், தம்மிடத்திருந்த மந்திரவானைப் பூதப் படைகளின்மேல் ஏவினார்கள். மந்திரவான் சென்று பூதப்படைகளைச் சிதைத்து மாய்த்தது. அதுகண்ட மதகமனி தானொரு மந்திரவானைப் பிர யோகித்தான். அது ஞானிகள் ஏவிய மந்திரவாளின் முன்னே சூரியனைக் கண்ட இருள்போலச் சிதைந்தது. மதகமனி அதுகண்டு, ஓ! ஓ! மோசம் வந்தது ! சித்துவித்தை கற்ற தத்துவஞானிகள் சிலர் இங்கிருக்கின்றனர் போலும் ! இனி நாம் அதிக சாக்கிரதையோ டிருக்கவேண்டும் என்றெண் ணித் தன் மாளிகைக்குத் திரும்பினான். மந்திர ஞானவான் வெற்றி கொ ண்டு, நகரவாசிகளுக்குத் துன்பம் அணுகாவண்ணங் காத்துத் தத்துவ ஞானிகளிடம் சென்றது.

மதகமனிக்கு நோய் அதிகரித்தது.

மதகமனி தன் சோரநாயகர்களோடுகூடிக் காமவெள்ளத்திலேமூழ்கி அளவுகடந்த சிற்றின்பங்களை அனுபவித்தமையாலே, அவளுக்கு மேகவி யாதிகள் அதிகரித்தன. தேகம் இளைத்தது. நாளுக்குநாள் தேககாந்தி குறைந்தது. நகரவாசிகளின் மனம்புண்பட்டதுபோலவே மதகமனியின் இருதயஸ்தானத்திலும் புண்படக் காசரோகந் தோன்றிற்று. குஷ்டரோ கம் அவன் உடலைப் பற்றியது. பாங்கியர்களுக்குத் தெரிந்த வித்தைகளி னாலே மதகமனியின் வியாதிகள் நீங்கவில்லை. வைத்தியரைத்தேடி அழை

த்தார்கள். மதகமனியென்ற பேரைக்கேட்ட எந்த வயித்தியனும் முன் வைத்தகாலேப் பின்வைத்தோடத் தலைப்பட்டான். கடைசியாக வைத்தியநந்திரன் என்னும் இராஜ வைத்தியன் ஒருவன் மதகமனியிடஞ் சென்று, அவளுடைய நோய்களைத் தீர்ப்பதாக வறுதி சொல்லிப் பெருந்திரவியத்தைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப்பெற்று நோயை யதிகரிக்கச்செய்து போய்விட்டான். இவ்வண்ணமே வைத்தியர் பலரும் ஒன்றுகூடிப் பேசிக் கொண்டு மதகமனியிடம் தினந்தோறும் ஒவ்வொருவர் செல்வதும், அவளுடைய நோய்களைப் போக்கடிக்க மருந்து செலவுக்கென்று பொருள் பெற்றுத் திரும்புவதுமாக இருந்தார்கள்; மதகமனி வைத்தியர் கொடுத்த மருந்துகளைத் தின்று தின்று சலித்து, நோய் அதிகரிக்கக் கண்டதனாலே, யுள்ளம் வருந்திச் சுகுணசுந்தரனைத் தன் மனசிலே நினைத்தான். அச்சய யத்திலே ஒரு தருமவைத்தியர் மதகமனியிடஞ் சென்று, அவனைக்கண்டார். கண்டவுடன், மதகமனி அவ்வைத்தியரை யுபசரித்து, தன்னோய் தீர மருந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்.

தருமவைத்தியர் நற்போதனைசெய்தல்.

மதகமனி! நீ பெற்ற வியாதிகள் மேகவியாதிகள். பல புருஷர்களை நீ கெடுத்தனை. பல உத்தமஸ்திரீகளின் மனம் நோவக்கண்டனை. உன்னை மணந்த மணாளனை வஞ்சித்தனை. ஊரார் உடைமைகளைப் பறித்துக் கொண்டனை. கற்பின் வரம்பைக் கடந்து காமவிகாரியாயினே. புருஷத்தரோகம் பொல்லாது. தருமதேவதைக்குச் சத்துருவாயினே. “ஊருடன்பகைக்கின் வேருடன்கெடும்” என்பதுபோல், நீ செய்த அக்கிரமங்களாலே ஊரார் உன்னைப் பகைத்தார்கள். அவர்கள் மனநோவே யுன்னைத்தாக்கி நோய்களை யுண்பெண்ணிற்று. உன் வசப்படுத்திய புருஷர்களைச் சிறையினின்றும்விடு. உன் ஏவற்பெண்களாகச் செய்துகொண்ட அவர்மனைவியர்களைத் தத்தம் புருஷர்களோடுகூடி வாழ்ச்செய். பாங்கியர்களாலே நீ கெட்டாய்; அவர்களை நீக்கிவிடு. சன்மார்க்கத்திலே நில். நீ செய்த கருமங்களை நீயே அனுபவித்துத் தீரவேண்டும். நான் உனக்கு மருந்து கொடுக்க மாட்டேன். உன் திரவியம் நான் விரும்பத்தக்கதன்று. உன்னிடத்துத் திரவியங்கள் பெற்றுச் சென்ற வைத்தியர்க ளெல்லாரும் நீ செய்த கருமங்களைச் சிறிது பங்கிட்டு அனுபவித்தற் குரியவரையாவர்.” என்று சில இதோபதேசஞ்செய்து விடை பெற்றுத் திரும்பினார்.

தத்துவஞானிகள் சுந்தரனைத் தருவித்தது.

சுகுணசுந்தரன் கடல்யாத்திராசெய்து, சிங்கப்பூர், பிளங்கு முதலிய தேசங்களுக்குச் சென்று, தன் சரக்குகளை யெல்லாம் விற்பது தன் கப்பல்களிலே திரவியங்களைநிரப்பி, தான் சென்ற தேசங்களிலுள்ள பல விசித்திரப் பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு, அவற்றைத் தன்னகருக்குக் கொண்டுவரும்படி ஒரு கப்பலிலே யேற்றினான். புதுவைக்குத் திரும்பி வருதற்குச் சித்தமாயிருக்குந்தருணத்திலே, சுந்தரனுக்குப் பிராணநேசர்களாகிய தத்துவஞானிகள் மூவரும் அவனுக்கு ஒரு நிருபம் அனுப்பி, மதகமனியின் துன்மார்க்கச் செய்திகளையும், அவளாலே நகரவாசிகள் அடைந்த சிரமங்களையுந் தெரிவித்து, நிருபங்கண்டவுடனே வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். சுகுணசுந்தரன் அந்நிருபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவுடனே அளவில்லாத துயரங்கொண்டு, “ஸ்திரீகளை நம்பலாகாது” என எண்ணிப் பிரயாணப்பட்டுப் புதுவைநகர்க்குவந்து கடற்றுறையிலே கப்பல்களை நிறுத்தினான். சுந்தரன் வரவையறிந்த தத்துவஞானிகள் கடற்

றுறைக்குச்சென்று, அவனைக்கண்டு ஆலிங்கனஞ்செய்து, அவன் வரவினாலே மகிழ்ச்சியடைந்து, கப்பலினின்றும் திரவியங்களை இறக்குவித்துக் கொண்டு, தம்மாளிகைக்குச் சென்றார்கள். சுந்தரனுடைய நேசர்கள் சுந்தரனை வந்து கண்டு சந்தோஷ மடைந்தார்கள்.

சுந்தரன் மந்திரவாள் பெற்றது.

சுந்தரனுடைய நேசர்களெல்லாரும் அவனைக்கண்டபோது மதகமனியின் செய்கைகளை முற்றும் உணர்த்தித் துயரப்பட்டார்கள். தத்துவஞானிகள் மதகமனியின் செய்தியை முற்றும் அறிவித்து, அவனுடைய பூதப்படைகளையும், பாங்கியர்களையும் அழிக்கும்படி மந்திரவாளை யுதவினார்கள். சுந்தரன் இனிச் செய்யவேண்டிய காரியங்களையும் போதித்தார்கள்.

சுருணசுந்தரன் மதகமனி கட்டுவித்த மாளிகைகளையும் அவன் சேகரித்துவைத்த திரவிய சாலையையும் பார்க்கும்படி எண்ணினான்.

மதகமனி பாங்கியர்களை யனுப்புதல்.

சுருணசுந்தரன் வரவையறிந்த மதகமனி தனக்கென்ன கேடு சம்பவிக்குமோவென்றெண்ணி, அவனை அழைத்து வரும்படிப் பாங்கியர்களை அனுப்பினான். பாங்கிமார் சுந்தரனைக்கண்டு பணிந்து, “ உன்னுடைய மனோட்டி அழைக்கின்றான். உன்னை ஒருவருடமாகப் பிரிந்திருந்ததாலே காமநோய் அதிகரித்து அதனாலே தேகமெலிந்து துன்புற்றான். எங்கள் எசமானியைப் பார்க்கவாரும் ” என அழைத்தார்கள். பாங்கியர் அழைத்த போது சுந்தரன் அவர்களைக்கொல்ல நினைத்தபோதிலும், அது சமயமன்றென்று சிந்தித்து, தான் மதகமனியை நாளை வந்து காண்பேன் எனச் சொல்லி அனுப்பினான். பாங்கியர் சுந்தரன் சொன்னவற்றை மதகமனிக்கு அறிவிக்க, அவன் தனக்கு நேரிடுங்கேடுகளை யறிந்துள்ளவளானமையாலே அவன்வரவிலே நம்பிக்கை வைக்கவில்லை.

மாந்திரீக மாயக்கோட்டை.

சுந்தரனை எப்படியாவது வெல்ல வேண்டுமென்றும், அவனையும், அவன் பிராணநேசர்களாகிய தத்துவஞானிகளையும்கொல்லவேண்டுமென்றும் எண்ணி, மதகமனி தன்மாந்திரீக மாயவித்தியா வல்லபத்தரீலே மாந்திரீக மாயக்கோட்டை யொன்று கட்டினான். அக்கோட்டையைச்சுற்றிப் பூதப்படைகளையும், பிசாசப்படைகளையும், குறளிப்படைகளையும், அணிவகுத்து நிறுத்தினான். கோட்டை மதில்களின்மீது பீரங்கிகளைச் சூமைத்து வைத்தான். தன் பாங்கியருள் மாயாவதியையும் மாந்திரீகவல்லியையும் சேர்பதிகளாக நியமித்தான். பூதங்களையெவித் தன் ஏவற்பெண்களையும், தன் சோரநாயகர்களையும், தன்செல்வங்களையும் மாந்திரீகக்கோட்டையிலே சேர்ப்பித்துத் தன் கடற்கரை மாளிகையினின்று தானும் வெளிப்பட்டுக் கோட்டைக்குள்ளே வசிக்கச்சென்றான். மாந்திரீகமாயக்கோட்டையைக்கண்ட நகரவாசிகள் “ இத்துணைநாளாக நாம் காணாதகோட்டை இங்கே இன்று தோன்றுமாறேது? இது எவருடைய கோட்டையோ! இதுநன்மையையே தருமோ? தீமையையே தருமோ? என்றெண்ணிச் சித்தங் கலங்கினார்கள்.

மாந்திரீக மாயக்கோட்டை மந்திரவாளால் அழிதல்.

சுருணசுந்தரன் தன்னேசர்களையும், நகரவாசிகளையும் வரவழைத்து தன்வரலாறுமுழுதும் அறிவித்துத் தான்கடல்யாத்திரைசெய்கபிறகு மத

கமனியால் விளைந்த துன்பங்களுக்காகப் பரிதபித்து, தத்துவஞானிக ளாலே தான் உயிர்த்தப்பியதும், தனக்கு வயிரியாகத்தோன்றிய மதகமனி யைக்கொண்டு அவன் கட்டிய மாயக்கோட்டையை யழிக்க மந்திரவாள் பெற்றதும், சொல்லித்தன்னுடனே யின்வரும் வேடிக்கைகாணவரும்படி பிரார்த்தித்தான். நகரவாசிகள் அனைவரும் சென்றார்கள். சுருணசந்தரன் தத்துவஞானிகளோடு மாயக்கோட்டையின் அருகே சென்றான். சென்று, அக்கோட்டையைப் பூதப்படைகள் அணிவகுத்துச் சூழ்ந்திருப்பதையும், கோட்டையின் உள்ளே செல்லுதற்கும், மேலேயேறுதற்கும் வழியில்லா திருப்பதையுங்கண்டு “நான் ஒருவன் இப்பெரிய மாயப்படைகளை யெவ்வாறு வெல்லுவேன்” என்று பயங்கொண்டான். தத்துவஞானிகள் மூவரும் அதுகண்டு: “சந்தரா! அஞ்சற்க; அஞ்சற்க. இம்மந்திரவாள் எதிர்த்தானா எல்லாந் சங்கரிக்கும். இதோ திருநீற்றுப்பை இதையெடுத்துத் தூவிச் செல்! நீ அணிந்துகொள். எந்த மாயப்படையும் கண்டஞ்சியொதுங்கும். இந்த ஞானப்பொடிப்பட்டால் மாயக்கோட்டையின் உரு அழியும்.” என்று திருநீற்றுப்பையையும் அளித்துத் தேற்றினார்கள்.

சந்தரன் திருநீற்றணிந்து, மந்திரவாள் கைக்கொண்டு மாயக்கோட் டைக்குள் செல்ல நீனைத்து நீற்றைவாரிக் கோட்டையின்மீது இறைத் தான். ஞானப்பொடி பட்டவுடனே கோட்டை சிறிதுசிறிதாக மறைந் தது, பூதப்படைகளும் தன்மேல் மாயாஸ்திரங்களை எறிந்தன. மாயப் பீர ங்கிகள் வெடித்தன. உடனே சந்தரன் மந்திரவாள் கைக்கொண்டு வீசி னான். வீசியவீச்சிற் பல பூதப்படைகள் மாண்டன. சில பூதங்கள் ஆகா யத்திலே மறைந்துவின்று யுத்தம்செய்தன. மந்திரவாள்வலியாலே சந்தர னும் ஆகாயவீதியிலேவின்று போர்புரிந்து எதிர்த்தவர்களை யெல்லாம் சங் கரித்தான். மாந்திரீகவல்லியும், மாயாவதியும் அவர்களாலே தேறினபிறரும் சந்தரனை விளைந்துகொண்டார்கள். சந்தரன் தத்துவஞானிகளை மனசிலே தியானஞ்செய்து ஞானப்பொடியை யெங்கும்பரவவீசி மந்திரவாளைச்சுழ ற்றி யெதிர்த்தவர்களை யெல்லாந் சங்கரித்தான். பிசாசப்படைகளும் ஒடி யொளித்தன. மாயக்கோட்டையழிந்து, மதகமனி தன் சோரநாயகர்க ளோடும், ஏவற்பெண்களோடும், கோட்டையின் மத்தியிலேயிருந்து தன் சேனையும் கோட்டையும் அழிந்ததைக்கண்டு, தான் யுத்தம் செய்யின் கொல்லப்படுவாளென அஞ்சி, பாங்கியர்களைத் தூதுவிடுத்தான். தூதுவி டித்தவுடனே மதகமனி தன் சோரநாயகர்களோடும், ஏவற்பெண்களாகிய அவர்மனைவியரோடும் மெல்லநடந்து, சந்தரனைநோக்கிக் குவித்த கைக ளைச் சிரசிலேற்றினவண்ணம் ஒடிவந்து நாயகன்பாதங்களிலே சரணடை ந்தான்.

சந்தரன் நகரவாசிகளை யழைத்து, தத்தம் புத்திரர்களையும், புத்திரிக ளையும் அழைத்துப்போகும்படிப் பிரார்த்தித்தான். ஒவ்வொருவரும் காம விகாரத்தாலே யுருவழிந்து நிலைகுலைந்து பலமேகவியா திகளாலே வருந்தி மெலிந்த புத்திரர்களைப் பிரயாசத்தோடு தெரிவுசெய்து, தம்மருகே அழை த்துக்கொண்டார்கள். பணிப்பெண்களாயிருந்த மனைவியர்கள் தத்தங் கணவரைப் பெற்றார்கள்.

சந்தரன் மதகமனியின் திரவியசாலையைத் திறந்து, அதிலுள்ள திர வியங்களை நகரவாசிகளுள்ளே மதகமனியால் வருந்தினோர்க்குப் பாகித்து க்கொடுத்தான்.

மதகமனியின் பரிதாபநிலைமை.

மதகமனி இப்போது தன்பாங்கியர் அறுவருடனே நின்றான். அப்போது சுந்தரன் மதகமனியைநோக்கி : அடி புருஷத்துவேஷபூதகி ! பாதுகி ! நீ உயர்குலத்துப் பிறந்த உத்தமிபோல் நடித்தாயே ! நடித்ததனால் அன்றோ ! உனக்குச் சுந்திரங்கள் பல அளித்தேன். என் ஆஸ்தியையுன் வசத்தில் ஒப்புவித்தேன் ! என்னை வஞ்சிக்க நினைந்தோ முதலிலே நல்லவன்போல் நடித்தாய் ! அடி விசுவாசகாதகி ! உன்னைக்கெடுத்தவர்தார் ? என்றான். மதகமனி அப்போது சுந்திமித்திரிமுதலிய நால்வரைக்காட்டினான். உடனே அந்நால்வரையும் வேடிக்கைபார்த்து நின்றஸ்திரீகள் அனைவரும் கற்களை எறிந்தும், நெருங்கிச்சென்று மயிர்பற்றியிழுத்துக் கீழேபுரட்டி யுதைத்தும், தடியாலும், தாம்பாலும், முறத்தாலும், விளக்குமாற்றாலும் அடித்தும் உயிர்வாங்கினார்கள். நான்குசவங்களையும், பரிசோதித்து, பரிமள தைலங்களையுள்ளேவிட்டு, மேனி நாற்றமெடாதபடி பக்குவப்படுத்தி, நகரத்தின் நாற்புறங்களிலும் உயர்ந்தமேடைகள்கட்டி, அவற்றிலே வைத்தார்கள். புருஷத்துவேஷ பூதகியாகிய மதகமனி தன்பாங்கியர்நால்வர் அடைந்தகதியைக்கண்டு பயந்து, நாயகனையும், நாயகனுக்கு நேசர்களையும், பிறரையும் நோக்கித் தன்பிழைகளை மன்னித்து இரக்சிக்கும்படி வேண்டினான்; பல்லுக்காட்டிக் கெஞ்சினான். கீழேவிழுந்து பன்முறைபணிந்தான். பணிந்து பாங்கியர்களாற் கெட்டேன்; கிருஷ்ண விக்ரகம் போன்ற சுந்தரனை யன்றிமற்றொருவரை விரும்பாதிருந்த என்னைக் குடிகேடிகள் கூடிக்கெடுத்தனரோ ! என்செய்வேன். என் தலைவியிருந்தவாறிதுவோ ! ஐயோ ! “ நிதியுங்கணவனும் நேர்புடினுந்தந்தம், விதியின்பயனேபயன் ” என்றபடி என் ஊழ்வலி என்னைக் கெடுக்கவந்ததே ! பலவுத்தமஸ்திரீகளின் மனமெரியக் கண்டேனே ! என்றுகண்ணீருங் கம்மலையுமாய் நின்றான். நகரவாசிகள் அவளால் அடைந்ததீமைகளைக் கண்டு நடுங்கினார்களன்றிச் சிறிதும் இரங்கவில்லை. சுந்தரன் அதுகண்டு மந்திரவானை மதகமனியின்மீது பிரயோகித்தான். அதுமதகமனியையும், அவளுக்குக் களாசாஸ்திரங்கள் கற்பித்தகளாவதியையும் கானவல்லியையும் துண்டித்து, அம்மூவர் களேபரங்களையும் சமுத்திரத்தில் எறிந்துதிரும்பியது.

சுருணபோதினி உயிர்பிழைத்துச் சுந்தரனை மணந்தது.

பிறகு சுந்தரன் மந்திரவானை சுருணபோதினியின்மீது பிரயோகிக்க அவள் சூற்றமற்ற கன்னிகையாயிருந்ததால், மந்திரவான் அவளைப்பணிந்து திரும்பியது. சுந்தரனும், தத்துவஞானிகள் மூவரும் நகரவாசிகளும் அவள் வரலாற்றை வினவித்தெறிந்து, சுந்தரனுக்கு மனைவியாக நிச்சயித்து விவாகம்செய்வித்தார்கள். சுந்தரன் சுருணபோதினியை மணந்து, இல்லறநெறியிலே நின்று பலதருமங்களைச்செய்து தத்துவ ஞானிகளின் சகவாசத்தாலே ஞானநிலைகளையுணர்ந்து, புருடர்கள் மனைவியரை நடத்தவேண்டிய ஒழுங்குகளைப் பலநாட்களிலும், பலசபைகளிலும் சென்று பிரசங்கித்து வாழ்ந்து “ பொதுஜனோபகாரி ” யென்னும் பேரை நிலைநிறுத்தி, மோக்ஷ சாம்பிராச்சியம் பெற்றான். சுபம் ! சுபம் !!

புருஷத்துவேஷபூதகிசரித்திரம்

முற்றிற்று.

புருஷன் ஏழை என்னும் கர்வம் கொஞ்சமேனு மில்லாமல் புருஷனுக்கும் கொழுந்தன்மார்களுக்கும் சுச்சூலை செய்து வந்தான். புருஷர்கள் எல்லோரும் ஆலையில் பறித்துவந்து, தைத்து, விற்று, தினம் நான்குபணம் சம்பாதித்து வருவார்கள். பெண்டுகள் தங்கள் புருஷர்கள் கொண்டுவரும் கொஞ்சத்தைக் கோடியாய் எண்ணி அவர்கள் வயிற்றுக்குக் குறைவில்லாமல் கஞ்சிவார்த்து மிகுந்ததைத் தாங்கள் மூவரும் பங்கிட்டுக் கொள்வார்கள். இப்படி மிகவும் கஷ்டதசையில் கொஞ்ச நாள்சென்று வந்தது.

அந்த ஊர் அரசன் ஒருநாள் தான் எண்ணெய் இட்டுக்கொள்ளும் காலத்தில் தனது மோதிரத்தைக்கழற்றிக் கீழேவைத்திருந்தான். அப்போது ஒரு கருடன் அதை எடுத்துக் கொண்டு ஓடிப்போய்விட்டது. கொஞ்சநேரம் சென்றபிறகு அந்தப் பக்திராஜன் இந்தக் கடைசிபெண் வாழ்க்கைப் பட்டிருக்கும் ஏழைவீட்டில் வந்து உட்காந்து அவள் முன்னமே அம்மோதிரத்தைப் போட்டுவிட்டுப் பறந்துபோய் விட்டது. அப்போது இவள் ஓர்ப்பிழிகள் இருவரும் வேறுவேலையில்ருந்தமையால் இவள் முன்னம் கருடன் மோதிரம் போட்டதை அவர்கள் பார்க்கவில்லை. இவளும் அதைஎடுத்து ஒருவருக்கும் தெரியாமல் மடியில்முந்தாணியிட்டு வைத்துக் கொண்டு இதனால்தான் நம்முடைய தரித்திரம் நீங்கவேண்டும் என்று இருந்தான்.

அந்த ஊர் அரசன் தன் மோதிரத்தைக் கருடன் துக்கிக் கொண்டு போய்விடவே அதை யார் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கேட்டதைக் கொடுக்கிறேன் என்று விளம்பரம் செய்திருந்தான். இந்தச்சங்கதி இந்தக்கடைசிபெண்ணுக்குத் தெரிந்தவுடன் தன் புருஷனிடம் தான் கண்டெடுத்த மோதிரத்தின் வரலாற்றைச் சொல்லி “வாருங்கள் நாமிப்பொழுது அரண்மனை போய் இந்தமோதிரத்தை அரசனிடம் சேர்ப்பிப்போம். அன்றியும் நான் பணம் கேட்கவில்லை காசு கேட்கவில்லை என்று என்னிடம் நீங்கள் கோபிக்காமல் நான் என்னகேட்டு வாங்கிவருகிறேனோ அதில் நீங்கள் சந்தோஷப்படவேண்டும்” என்று தெரிவித்து புருஷன் சகிதம் அரண்மனை சென்றான். புருஷனோ தன் பெண்சாதியிடம் பரம விசுவாசத்தோடுங்கூட இவள் அதிகபுத்திசாலி, பதவிசு, நற்குணமுள்ள பதிவிரதை என்று மரியாதைவைத்திருந்தபடியால் “ஆகா நீ சொன்னபடி செய்கிறேன்” என்றான். இருவர்களும் அரண்மனை சேர்ந்து அறிக்கைக்காரர்கள் மூலமாய் வந்த வரலாற்றை ராஜனிடம் தெரிவித்து மோதிரத்தை அவரிடம் சேர்த்தார்கள். அரசன் உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று வினவ, அதற்கு அந்த கடைசி பெண் “மகாராஜாவே! எனக்குக் காசவேண்டாம். பணம் வேண்டாம். ஒருசக்கிரவாரம் மட்டில் இந்த ஊரில் ஒரு வீட்டிலாவது விளக்கில்லாமலிருக்கவேண்டும். அரண்மனையில்லாத ஒரு விளக்கு இருக்கக்கூடாது. அன்று நான்மாத்திரம் விளக்கு வைத்துக் கொள்ளுவேன். இந்தஉத்திரவுமட்டும் எனக்கு வேண்டும்” என்றான். இதைக்கேட்ட அரசன் அப்படியே ஆகட்டும். அடுத்த வெள்ளிக்கிழமையிலேயே வைத்துக்கொள் என்று அந்தமாதிரி உத்திரவு ஊர் எல்லாம் அனுப்பி அன்று யாராவது விளக்கு வைத்திருந்தார்களேயானால் அவர்கள் கண்ணைப் பிடுங்கிப் போடுவேன் என்று தெரிவித்தான்.

இந்தக் கடைசி பெண் அரசனிடம் உத்திரவுவாங்கிவந்து, தன் கொழுநர்கள் இருவர்களையும் வரவழைத்து “தாங்கள் எங்கேயாவது இரண்டு விராகன் கடன் வாங்கி வந்து அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை நம்முடைய வீடு முடிய தீபம் பொருத்தி வைத்து வாசலில் ஒருவர், கொல்லையில் ஒருவர் தூங்காமல் விழித்துக் காத்திருந்த யாராவது உள்ளே போகவேண்டுமென்று கேட்டால் மறுபடி வெளியில் போகாமலிருந்தால் உத்திரவு கொடுக்கிறேன் என்று சபதம் வாங்கிக்கொண்டு உள்ளே விடுப்படியும், யாராவது வெளியே போக உத்திரவுகேட்டால் மறுபடி உள்ளே வராமலிருந்தால்

ரூன் வெளியில் வீடுவேன் என்று சபதம். வாங்கிக்கொண்டு வெளியில் வீடும்படியும் தெரிவித்தான். அவர்கள் தங்கள் தமையன் பெண்சாதி சொல்வதில் தாத்தரியம் ஒன்றும் அறியாதவர்களாய் என்ன சொன்னாலும் சரி. இவன் மகாபதிவிரதை. இவன் சொற்படி நடப்பதில் நமக்கு கேஷம் முண்டு, என்று அந்தப்படி செய்ய ஒப்புக்கொண்டார்கள். வெளியிற் சென்று தங்களில் ஒருவனையே அடகுவைத்து இரண்டுவிராகன் கடன்வாங்கி, ஒரு இராத்திரி வீடுமுடிய எரிய எண்ணெய், திரி, அகல் முதலிய சாமான் சேகரித்து வந்தார்கள்.

இதற்குள் வெள்ளிக்கிழமை வந்துவிட்டது. கடைசி பெண் தன் ஓர்ப்படிகளுடன் அன்றுமுடிய உபவாசமிருந்து இரவு ஆரம்பித்தவுடன் வீடு முடிய விளக்கு ஏற்றிவைத்தான். கொழுநர்களில் ஒருவன் வாசலிலும் மற்றொருவன் கொல்லையிலும் காவந்தாத்திருந்தார்கள். வெள்ளிக் கிழமையில் அந்த ஊர் முடிய வெளிச்சமேயில்லாமல் இந்தவீடுமட்டில் விளக்குவைக்கப்பட்டிருந்தது. அஷ்டலட்சுமிகளும் வீடுவீடாய்ப்பார்த்து ஓரிடத்திலும் விளக்கில்லாம விருக்கவே அநேக விளக்கெரியும் இந்தவீடு வந்து உள்ளே போகவேண்டும் வழிவிடும் என்றார்கள். கொழுநன், நீங்கள் யார். என்றான். அதற்கு அவர்கள் நாங்கள் அஷ்டலட்சுமிகள் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் கொழுநன் தன் மதனியின் புத்தியை மெச்சி, “நீங்கள் உள்ளே போகவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயமிருந்தால் மறுபடி திரும்பி வெளியில் வராமல் உள்ளேயே இருக்கவேண்டும், அப்படி இருப்பதாயிருந்தால் உள்ளே போகலாம்” என்றான். அஷ்டலட்சுமிகளும் வேறு ஓரிடத்திலும் தீபமில்லாம விருக்கவே இவன் சொன்ன உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டு “நாங்கள் இப்பொழுது உள்ளே சென்றால் இனி திரும்பி வெளியில் வருகிறதில்லை என்று அவனுக்குக் கைஅடித்துக் கொடுத்தார்கள். கொழுநன் இவர்களை உள்ளே விட்டுவிட்டுத் தன் தமையன் பெண்சாதியின் யுக்தியைக்குறித்து மகிழ்ந்து, இவளல்லவோ பத்தினி என்று ஆனந்தமடைந்தான். அஷ்டலட்சுமிகள் உட்புகுந்தவுடனே மற்றொரு ஸ்திரி ஒருவன் வாசலிலிருக்கும் புருஷனிடம் வந்து “நான் வெளியே போகவேண்டும். இனி அநாநாழிகைகூட இங்கு இருக்க மாட்டேன் எனக்கு உத்திரவு கொடு” என்று கேட்டான். இதைக்கேட்ட கொழுநன் ஆச்சரியப்பட்டு அந்தப்பெண்ணைப் பார்த்து நீ யார்? என அதற்கு அவள் “நான்தான் அக்காள், மூதேவி என்று என்னைச் சிலர்கூப்பிடுவார்கள். என் தங்கைகள் வந்துவிட்டார்கள் இனி நானிங்கிருப்பது சரியல்ல” என்றான். இதையும் பார்த்துக் கொழுநன் மகிழ்ந்து, நம்முடைய தரித்திரம் இன்று இராத்திரியுடன் தொலைந்ததென்று எண்ணினவனாய் “நீ வெளியில் போகவேண்டுமானால், மறுபடியும் இவ்விடம் வருகிறதில்லை என்று உறுதிசொல்லவேண்டும். அப்படிச் சொல்லாவிடில் நீ டோகக்கூடாது” என்றான். அதை அவள்கேட்டு அஷ்டலட்சுமிகள் வந்துவிட்டபடியால் அவ்விடம் அநாநாழிகைகூட இருக்க மனம் ஒவ்வாதவனாக “இனி சத்தியமாய் இவ்விடம் வருகிறதில்லை” என்று கையடித்துக் கொடுத்து விட்டு வெளியிற் சென்றான்.

மறுநாள் பொழுதுவிடிந்தது. முதல்நாள் இராத்திரியே இலட்சுமிகள் வந்துவிட்டபடியால் அந்தவீட்டில் எந்தப்பாணியில்போய் கைவைத்தாலும் பதார்த்தங்கள் நிறைந்து இருந்தன. பெட்டியைத்திறந்தால் பவுணம் மொகராவுமாக நிரம்பி இருந்தது. இந்தமாதிரியாக இலட்சுமிகள் எட்டுப் பெயர்களும் வந்து மூதேவியும் ஒடிவிடவே இந்த ஏழைப்பெண் வீடு பெரியசமஸ்தானம்போல் விருத்தி யடைந்தது. ஏழையாயிருக்கும்போது வெறுத்த தாய் தகப்பன் தங்கைகள் மறுபடியும் தங்கள் பெண்ணைவந்து பார்த்துப் போனார்கள். அன்று முதல் வீடு நிறைய தீபமிருந்தால் இலட்சுமிகள் வாசம்பண்ண வருவார்கள் என்று நிச்சயமாய்விட்டதாம்.

